NOTLAR

1

2018

Masum Nebi

Başlangıç: 20. 05. 2018
Bitiş :02. 07. 2018

İSBN:
https://masneb.blogspot.com/
Dizgi : **Nebi**
Kapak :
Baskı- Cilt :

2018

بِسْــــمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

4 Yazılar

"Dua etmek rabbi değiştirmez, ama dua edeni değiştirir."

Kierkegaard

**

Üç tip insan vardır;

- Görenler

- Gösterildiğinde

Görenler

- Görmeyenler

Leonardo da vinci

**

Bir şeyin kanıtının yokluğu,

Yokluğunun kanıtı değildir.

Martin Rees

**

- Bu da kim?

- Gizemli oda, gizemli adam.

Adı Avram.

Demek çocuk bu.

36'dan biri.

Anlayamadım?

Jake gibi 35 kişinin daha olduğunu mu söylüyorsunuz?

Kabala onlara "Lamed Vav Tzadikim" diyor 36 Erdemli Kişi.

Dünyada 36 erdemli kişi olduğu sürece Tanrı insanoğlunun var olmasına izin verecektir.

6 Yazılar

Affedersiniz.

Bu Gizli 36'nın nerede olduğunu kimse bilmiyor.

Ama aramızda kutsanmış bir şekilde, insanların acısını derinlerde hissederek dolanıyorlar.

Bu acıyı dindirmek, dünyanın döngüsünde ufak değişiklikler yapmak ve kâinatı düzeltmek için çabalıyorlar.

Kâinatın Islahı.

Jake'in o 36 kişiden biri olduğunu mu düşünüyorsunuz?

Evet.

Belki de değildir.

Kim bilir?

Ya da eski bir kitapta yazılan hurafelerden biridir.

Touch s01/bölüm10

**

Dünyaya rahatlık gelmedi, öyleyse gelmeyenide aramamak lazım.

**

SİSTEM ÇÖKTÜĞÜ ZAMAN BİR GÜÇ DOĞAR.

Güç insanları birleştirerek kazanılır.

Bölerek değil.

İnsanın ölmesi ile fikrin ölmesi arasında dağlar kadar fark vardır.

bir düşünce, bir felsefeyi yok etmek binlerce insanı öldürmek gibidir.

**

Kimseyi gerçekten tanıyamayız.

İhbar edersin ya da yüzleşirsin, belki üçüncü bir seçenek vardır.

Sahip olduğun ne var...sen varsın.

...

Ey benim bahtı yârim, gönlümün tahtı yârim

Yüzünde göz izi var, sana kim baktı yârim

Kalbinde aşk izi var, seni kim yaktı yârim

Yüzünde göz izi var, sana kim baktı yârim

Beste: Muhlis Sabahattin Ezgi

Güfte: Karacaoğlan

Makâm: Kürdîli hicazkâr

Usûl: Curcuna

Seslendiren: Münir Nurettin Selçuk

**

Ebû Ya'kûb Sûsînin[1] şöyle dediği anlatılır: "Yalnızlığa (uzlete) ancak güçlü insanlar tahammül edebilir. Bizim gibiler için halkla berâber bulunmak daha iyi ve daha faydalıdır. Çünkü halk birbirinden iyi şeyler görerek ona göre amel eder"[2]

----

[1] Ebû Ya'kûb Nehrecûrî'nin (330/941) arkadaşı veya şeyhi olduğu rivâyet edilmekteyse de vefat târihi bilinmemektedir, bk. Sülemî, TabakStu's-sûfiyye, s. 379; Îbnü'l-Mülakkın, Tabakatil'l-evliyâ, s. 502,508; Lâmiî, Nefehâtü'h-üns trc., s. 180.

[2] Senâc, el-Lüma', s. 277; Beyhakî, ez-Zühdü'l-kebîr, s. 108; Kuşeyrî, age, s. 104.

8 Yazılar

İÇİNDEKİLER

THE FUGİTİVE KİND (1960) KAÇAK TÜRDEN

119 dk

Yönetmen: Sidney Lumet

Senaryo: Tennessee Williams, Meade Roberts

Ülke: ABD

Tür: Dram, Romantik

Vizyon Tarihi:01 Aralık 1959 (ABD)

Dil: İngilizce

Müzik: Kenyon Hopkins

Çekim Yeri: Milton, New York, ABD

Oyuncular: Marlon Brando , Anna Magnani, Joanne Woodward, Maureen Stapleton ,Victor Jory,

ÖZET

Amerikan sinemasının en büyük ustalarından Sidney Lumet nin ilk dönem filmlerinden The Fugitive Kind, kadrosunda iki büyük ustayı daha barındırıyor: Adının önünde herhangi bir sıfata ihtiyacı olmayan Marlon Brando ve İtalyan sinemasının divası Anna Magnani. The Fugitive Kind, her ikisinin de o zamana kadar özdeşleştikleri tiplemeleri sundukları bir sinema dersi adeta. Brando, can yakan serseri, Magnani hayatın sillesini yemiş, çok çalışmaktan mutsuz bir kadın rolünde...

HAKKINDA:

Alıntı

Yaşı ilerlemiş mevki ve para sahibi kadınlarla çıkarları için birlikte olan yakışıklı genç rolündeki Marlon Brando'nun en iyi performanslarından birini sergilediği film

Filmi izlemeye değer kılanda zaten Marlon Brando'nun bu sağlam oyunu..açıkcası marlon reyiz olmasa filmi izleyecek sabrı gösterir miydim bilmem çünkü film bu haliyle bile fazlasıyla depresif,ağır,karanlık bir yapım

Anna magnani de orta yaşlı kadın rolünde çok iyi bir iş çıkartıyor..yine jeanne woodward da filmde çok sağlam oynuyor

Mekan kullanımı, senaryo,karanlık-depresif havası ve karakterlerinin benzerlikleri ile bu film İçin Lars Von Trier in meşhur Dogville filminin atasıdır diyebilirim.. Dogville filmi bu filmden derin izler taşıyor

Yeni bir başlangıç için yollara düşmüş deri giysileriyle artist kılıklı başarısız müzisyen marlon brando,denk geldiği küçük kasabada yağmurdan kaçmak için birinin evine sığınır..daha sonra kasabada kocası yatalak hasta olan orta yaşlı bir kadının dükkanında çalışmaya başlar.. Zamanla kadınla arasında bir ilişki de filizlenir.

Kadının yatalak kocası eskiden kasabada diğer ırkdan kişiler ve tanımadıklar yabancılara nefretlerini şiddet eylemlerine döken ırkçı Ku Klux klan örgütünün üyesidir.. Örgütün diğer üyeleri olan polis şefi ile diğer kasabalılarla konuşarak; kasaba halkını karısı ile ilişkisi olduğundan şüphelendiği Marlon Brando'ya düşman eder....gerilim böylece başlar.

Joanne Woodward In karakteri, Dogville filmindeki Nicole Kidman karakterinin benzeri bir karakterdir.. Filmin başından beri gecelik tip giysisiyle fahişeyi andıran, kasabada cinsel teşhirci olarak görünen, zamanında onu bu yola düşürmüş kasaba insanlarının yüz çevirdiği kasabanın yosması muamelesi yaptıkları kadındır.

Bu filmde dogville gibi sadece bir iki mekanda geçen tiyatroyu andıran bir şeydir..brando nun geldiği kasabada zamanla ırkçılığı, cinsel suçları,şiddeti falan kısacası kasabanın karanlık yüzünü görmesini anlatan bu film türünün en işlerinden biri, oldukça sağlam bir dramadır..sadece biraz fazla karanlık ve depresif.

Son olarak: eğer Marlon Brando hayranı biriyseniz kesinlikle izlemeniz gereken bir film..Brando hem yakışıklılığın zirvesinde hem de en iyi performanslarından birini sergiliyor

https://eksisozluk.com/the-fugitive-kind--1165235

FİLMDEN

Kâtibe adını söyle.

- Xavier.

- "X" mi yoksa "s" ile mi?

Sana daha önce de söyledim ama beni hatırlamıyorsun.

Hatırlıyorum, Snakeskin olarak da tanınırsın.

Xavier, mahkemeye tutuklanmana neden olan kati saldırının açıklamasını yapacak mısın?

Gitarım Güney Rampart Caddesi' ndeki tefecide rehindeydi.

Tefecinin vitrininde sergileniyordu.

Benim can yoldaşımdır.

- Ve - Sarhoş musun sen?

Hayır, sadece Yorgunum.

Altı haftalığına tutukevinde dinlenmek ister misin?

Hayır efendim, bunu istemem.

Ömrümde ilk defa olmak üzere gitarım rehindeydi.

Bu durum kendimi gerçekten kötü hissettirdi.

Bunu size izah edemem.

Ama herkesin kendine göre çok önem verdiği bir şey vardır.

Benimki gitarımdır.

Ayrıca o çok büyük bir adamın, Leadbelly' nin hediyesiydi.

Gitarın hakkında soru sormuyorum sana.

Partinin basılmasından önceki gece ne oldu?

Gitarımı rehinden kurtarmak için bir yol bulmak zorundaydım.

- Böylece Charlie Beş' e rastladım.

- Charlie kim?

Asıl adı Cinque, Charlie Cinque, ama Charlie Beş diyorlar çünkü "cinq" Fransızca "beş" demek bir de gerçekten ihtiyacın varsa ona beş dolara asılabilirsin.

Böylece bana rastladı ve Starlight Lounge' de yanıma yanaştı.

Saat öğleden sonra yaklaşık 6:00 civarıydı.

Yanıma yaklaşıp bana iş teklif etti.

Ne işi?

İşi zaten bildiğinizi sanıyordum.

Konuşurken başını yukarıda tutarsan mahkeme seni daha iyi duyabilir.

Tutuyorum.

Ne yapmanı istedi senden?

Benden benden partide gösteri yapmamı istedi ben de ona gitarımın rehinde olduğunu söyledim.

"Önemli değil, gitarına ihtiyacın yok" dedi.

Dedi ki, "Tek yapman gereken bunun bir parçası olmak "yani, partinin." Bourbon Caddesi' ndeki binalardan Club Rendezvous' da basılan partide yer alman için sana para önerdi?

- Öyle mi?

- Evet.

Ve sen de partide kargaşa çıkardın.

Evet efendim, yaptım.

Ben sadece Bıkmıştım.

Tiksindim.

Midem bulanıyordu ve Tüm hayatım midemi bulandırıyor gibi hissettim ve sadece kusmak zorundaydım.

ben de kustum ve kavga etmeye başladım.

- Mekânı dağıttın?

- Evet.

Peki Snakeskin, seni salarsam ne kadar sonra tekrar buraya dönmeni bekleyebilirim.

Buraya bir daha asla gelmeyeceğim.

Bu duruma bir daha asla düşmeyeceğim Sayın Hâkim.

Güney Rampart Caddesi' ndeki rehinci açılmak üzeredir Oraya gidip gitarımı rehinden kurtaracağım.

Sonra da bu şehirden gidiş o gidiş hemen ayrılacağım.

Tüm bu grup, beni tanıyan veya tanıdığımı düşündüğüm insanlar beni bir daha asla görmeyecekler.

Bu partilerden de elimi eteğimi çekeceğim.

İşte gerçek budur.

Gerçek budur.

Eddie!

Ed!

Nezarethaneden kaçan çocuk zannettim sizi.

Hayır, efendim.

Arabam beni yarı yolda bıraktı ve gördüğüm tek ışıklı pencere burası.

Peki, kocam Şerif Talbot' tur.

Ekibiyle birlikte şu zavallı çocuğu takip ediyor.

Evet efendim.

- Arabanız mı bozuldu?

- Doğrudur efendim.

İçeri girin.

Bu saatte kimi çağıracağımı bilmiyorum.

Uyumak için küçük kuru bir yer arıyorum efendim.

Yatak veya başka bir şey gerekmez yalnızca küçük kuru bir yer.

Çok tedirgin olmazsanız nezarette uyuyabilirsiniz.

Size sorun çıkarmak istemem efendim.

Hayır.

Hayır, sorun değil.

Bu gece biri mi kaçtı buradan?

Evet.

Eddie.

İnsanlara güvendiğimde nadiren hayal kırıklığına uğrarım ama bu sefer öyle oldu.

Bu gece akşam yemeğini getirdiğimde kapıdaki delikten koymak yerine nezaretin kapısını açtım beni itip kaçtı.

"Özür dilerim."

dedi.

Sanırım yakaladılar.

Durun şimdi.

Bitti artık efendim.

Bir fincan kahve içeceğim.

– Siz de ister misiniz?

– Evet efendim.

Bütün gece resim yaptım.

Yeryüzünde bu tür bir çalışmadan daha zahmetli hiç bir şey yoktur.

İçten dışa yakıp bırakır sizi.

Gene de bir resmi bitirdiğinizde kendinizi yükselmiş hissedersiniz.

– Resim bu mu?

– Evet.

Evet, Diriliş Kilisesi.

Kilise mavi mi olmalı?

Hayır, ben öyle hissediyorum.

Nesneleri nasıl hissediyorsam öyle resmederim.

Teşekkür ederim efendim.

– Demek istediğimi anladınız mı Bay

– Evet efendim.

Benim adım Xavier.

Valentine Xavier.

Müzisyen misiniz Bay Xavier?

Eskiden New Orleans' taki gece kulüplerinde bir tür şovmendim.

Bu tür bir iş arıyorsanız buralarda böyle bir iş bulamazsınız.

Hayır efendim, bıraktım.

Ben Bu gün benim 30.

doğum günüm, ve ben – Teşekkür ederim.

– İşte.

Bu çok güzel.

– Artık genç değilim.

– 30 yaşında gençsiniz.

15 yaşından beri partilerde bulunduysanız 30 yaşında genç değilsinizdir.

Demek istediğiniz hayatınızda yeni bir sayfa mı açmak istiyorsunuz?

Bu mükemmel uydu.

Eğer samimiyseniz, ve gece mekânlarından gerçekten bıktıysanız sanırım bir iş bulmanız için yardım edebilirim.

– Peki ne tür bir iş olabilir?

– Tezgâhtarlık.

İş Torrance Dükkânı' nda.

Jabe Torrance yarın Memphis' teki hastaneden eve dönüyor.

Fakat işi kendi başına idare edecek kadar iyileşmediğini söylüyorlar.

– Bu tür bir iş size uyar mı?

– Denemekten mutluluk duyarım efendim.

Lady yani Bayan Torrance yarın Jabe' i eve getirdiğinde onunla konuşurum.

Uykunuz geldiyse aşağı inip yatabilirsiniz.

Kesinlikle minnettar olurum.

Bir şey değil.

Tek istediğim içecek sıcak bir şey bir fincan kahve veya bir duble viski.

Ne dersin Jordan?

Sırılsıklam oldum.

Şu silaha bak.

Onu temizlemem iki haftamı alacak.

Hücre kapısını neden açık bıraktın Vee?

- Ne haber Bayan Talbot.

- Ne haber.

- Eddie' ye güvenmiştim.

- Tabi, tabi ona güvenmiştin tamam.

Aşağıda uyuyan delikanlı kim oluyor?

Bay Xavier.

Arabası bozuldu.

Müzisyenmiş.

Bu eyalette başıboş dolaşan her aylak için kendini aptal yerine koymandan bıktım usandım artık.

Bir müzisyen.

Ölüm nedenine ne yazacaksın Şerif?

Kaçmaya çalışırken öldürüldü.

Çocuk kaçarken "Özür dilerim" dedi.

Bu her şeyi çözer değil mi?

Cennette bir köşk verirler artık ona.

- Saat kaç?

- İkiye çeyrek var, sabaha karşı.

18 Yazılar

Şu çocuğun adı neydi?

Xavier.

Valentine Xavier.

O çocuk değil ahmak.

Kaçan çocuk.

Sıkıca çek, şimdi.

Gerçekten sıkı.

Sıkı istiyorum, şimdi.

- Tren gara giriyor.

- Pee Wee!

Pee Wee, in oradan aşağıya.

Tren geliyor!

- Siz ikiniz çabuk olun.

- Pee Wee, çabuk ol.

Bundan daha hızlı olabilirsin, seni görmüştüm.

Haydi Dolly.

Açık büfeyi hazırlamalıyız.

- Merhaba Bayan Talbot.

Şerif nerede?

- Jabe' i karşılamaya gara gitti.

Şimdi biz de oraya gidiyoruz.

Hey, Snakeskin!

Snakeskin!

Teşekkür ederim Şirin Amca.

Beulah, üzgünüm.

Soyadını hiç hatırlayamıyorum.

Adım Binnings, Beulah Binnings.

Çıkarın onu buradan!

– Bebeğimi lanetleyecek.

– Sakin ol Dolly.

O sadece paralı yolda pılı pırtı satan çılgın bir adam.

Burada neyin var bakalım Amca?

Bir çeşit kemik.

– Sadece bir kemik.

– Hayır.

– Sadece bir kemik.

– Onu dışarı çıkart lütfen.

– Bir kemik!

– Artık kızıyorum ama!

Şirin Amca, bu kemiği alıp her bir yozlaşma işareti yanıp temizlenene kadar yağmur ve güneşin altında kuru bir kayanın üstüne bırak.

Böylece muska olacak.

Derler ki eğer sabah terliğinin topuğunu kırarsan hava kararmadan hayatının aşkını bulursun.

Terliğimin topuğunu kırdığımda neredeyse karanlıktı.

Hayatımın aşkını gün doğmadan bulacağım sanırım.

Birileri dükkânın kapalı olduğunu fark etmemiş gibi görünüyor.

O bir Cutrere ve canının istediğini yapabileceğini sanıyor.

Neden beni tanımıyormuş gibi davranıyorsun?

Hiç karşılaşmadığınız birini hatırlaması zordur.

Seni ispiyonlayacağım diye mi korkuyorsun?

İspiyonlamak mı?

Ne hakkında?

Kol saatine bakabilir miyim?

Sorun değil.

Görmüştüm zaten.

20 Yazılar

Kuzenim Bertie' nin kronometreli Rolex' i.

Fark etmez tabiî ki.

Kimseye söylemem.

Ama mecbur kalırsam seni tanıdığımı ispatlayabilirim.

Geçen yılbaşı gecesi New Orleans' daydı Club Rendezvous' da bir gösteri sunuyordun, yoksa Müzik Bar' mıydı?

Bayan Carol, Bay Xavier yeni bir sayfa açmak istiyor.

Doğruyu söylemek gerekirse, kuzenim Bertie ile bana seyahatlerinde bir yerde tanıştığın şu kırıkçı hanımdan bahsettin.

Dedin ki, ne zaman meteliksiz kalsan Dedin ki, ne zaman meteliksiz kalsan bu kırıkçı hanıma ödemeli telgraf çekebilirmişsin.

Ve ne kadar uzakta olsan Ne kadar uzakta olsan veya onu görmeyeli ne kadar zaman geçmiş olsa da 25 dolarlık havale gönderir, bir de hep aynı hoş mesajı

"Seni seviyorum. Ne zaman geri döneceksin?"

Seni tanıdığımı ispatlamaya neden bu kadar meraklısın?

Çünkü seni gittikçe daha iyi tanımak isterim.

Sanırım geliyorlar!

Lady siz iki yaşlı kızı yukarıda dolaşırken yakalarsa dünyanın kaç bucak olduğunu gösterir.

Ayrı yatak odaları var, birbirine bağlantılı bile değil.

Acele etme Jabe.

Sana yardım edeceğim.

İşte, koluma dayan.

- Günaydın Jabe.

Acele etme.

- Adımına dikkat et.

Aferin sana.

- Kapıyı açmaya gidiyorum.

- İyi görünüyor mu Dog?

- İşte, şimdi dikkat et Jabe.

- Aferin.

Dolly!

Beulah!

Biz geldik.

Jabe burada.

Geri döndü!

Harika görünüyorsun Jabe.

Kes şunu Eva.

Seni görmek ne kadar harika!

- Yüzünün rengine bakın.

- Hasta olduğunu sanmıyorum.

Bence Miami' ye gidip Florida güneşinde bronzlaşmış.

Görüyor musun Jabe, burada bir karşılama komitesi var.

Açık büfe hazırlamışlar.

Burada bazı değişiklikler yapıldığını görüyorum.

Evet.

Ayakkabı reyonu arka kısma nasıl geldi?

Jabe, dükkândaki aydınlatma ile sürekli sorun yaşadık.

Sen de ayakkabı reyonunu pencereden daha uzağa koydun.

Çok mantıklı.

Çok zekice bir çözüm Lady.

Yarın Ayakkabı reyonunu öne taşımama yardım edecek bir kaç adam tutacağım.

Tamam.

Dükkân senin.

Hatırlatmana memnun oldum.

Bu adam o merdivenlerden bir daha asla inmeyecek.

Dünyada olmaz tatlım.

– Ecel teri döktü.

– Tereyağı gibi sapsarı.

Hemşire!

– Lady?

– Hayır, teşekkür ederim.

Bununla ilgili konuşmaktan hoşlandığını sanmıyorum.

– Ancak Dog ile ben çok endişeliyiz.

– Pee Wee ile ben de çok endişeliyiz.

Ne için?

Jabe' in Memphis' teki ameliyatı.

– Başarılı oldu mu?

– Cerrahi müdahale için çok mu geçti?

Umutsuz olmamasını umduk ve dua ettik.

Üzgünüm.

Yukarı çıkmalıyım.

Jabe beni çağırıyor.

Lady ile yukarıda konuşacağım.

Lady!

Vurarak konuşmak Arabamın motorunda bir ses var.

Nok nok ediyor ve ben de "Kim o?"

diyorum.

Ölü atalarımdan biri ile iletişim mi kuruyorum yoksa motor bozulup, Dixie Otoyolu' nda yolda bırakmak üzere mi bilmiyorum.

Araba tamirinden anlar mısın?

Eminim anlarsın.

Şu sesi duyabilmen için, nazik biri olup benimle dolaşmaya çıkar mısın?

Bak, bu dükkânda bir iş için bekliyorum.

Bu yüzden

– Sana bir iş teklif ediyorum.

– Evet ama ben maaşlı bir iş istiyorum.

– Ödemeni yapacağımı sanıyorum.

– Yarın bir ara bakarız belki.

Geceyi bu eyalette geçiremem.

Şerif uzak durmamı buyurdu, ağabeyim de ödemeyi yaptı.

Benim için ne diyorlardı?

Bozulmuşum?

Benim için böyle mi diyorsunuz?

Bozulmuş?

Ahlaksız mı?

Fikrini değiştirmeye kara verirsen dışarıda arabamda bekliyor olacağım.

Bu kızda kesinlikle normal olmayan bir şey var.

– Buradan uzak dursa iyi olur.

– Kesinlikle bozulmuş.

Kesinlikle.

Buraların yabancısı olduğunuzdan sanırım size ondan birazcık daha bahsetmeliyiz.

Şunu düşünmeni istemeyiz Hey, Snakeskin, yardım etsene.

Bayan Cutrere, bu eyalette araba kullanma izniniz yok.

Ben sürerim.

Yana kay.

Bacaklarını vites kolunun öbür tarafına al.

İkisini de.

İşte geldik.

Kuzen Bertie' yi arayıp Dixie Otoyolu' nda karşı konmaz biçimde alıkoyulduğumu söylemeliyim.

Oturacak bir yer bul Snakeskin.

Tulane, 0374.

24 Yazılar

Biraz domuz kaburgasına ne dersin?

Hey Bertie.

Selam bebek.

Ne oldu?

Telefonu açarken ayağın mı takıldı.

Bir gürültü duyduğumu sandım.

Bertie ne oldu tahmin et?

İznimi geri aldım.

Evet.

Two River' den ilelebet uzak durmam şartıyla.

Ne?

Telefondaki kız arkadaşın mı?

Evet.

Buraya birlikte geldik.

Buradan atıldı.

Dışarı çıkart onu.

Sen bir ara yalnız gel ama.

Bertie, bil bakalım yanımda kim var.

Hayır.

Asla tahmin edemezsin.

- Geçen yılbaşı gecesini hatırlıyor musun?

- Bay Cutrere - Hayır o değil.

- kız kardeşiniz burada.

Yakışıklı çocuk.

Yılan derisi ceketli gitarlı çocuğu hatırladın mı?

- Kız kardeşiniz burada.

- Benimle - Ne yapıyorsun?

– Buradan gitmemizi istiyorlar.

Ne?

Kim?

Sen!

Çek ellerini kız kardeşimden.

Onu dışarıya çıkarmaya çalışıyorum Bay Cutrere.

Gidiyorum.

Otoyolda, müzik kutusu olan bir sürü meyhane var.

Bay Xavier, müziklenmeye gitmek ister misiniz?

Hadi.

Birlikte gidelim.

Müziklenmeye gitmek ne demek?

Müziklenmek?

Tercihen, her tür hava koşulunda üstü açık olan arabana atlarsın sonra biraz içersin araba sürersin biraz sonra müzik kutusu olan bir yerde durup biraz dans edersin.

Sonra biraz daha içersin biraz daha sürersin sonra başka bir müzik kutusunda biraz daha dans edersin.

Sonra dansı bırakıp sadece içer ve sürersin.

Sonra da sürmeyi bırakır sadece içersin.

Sonunda içmeyi de bırakırsın!

Peki sonra ne yaparsın?

Bu kiminle müziklendiğine bağlıdır.

Neyin var, sarhoş olduğunu görmüyor musun?

– Başının çaresine bakabilir.

– Hiç bir şeyin çaresine bakamaz, hadi.

Bu eyalet eskiden vahşiydi, şimdiyse sadece sarhoş.

Neden kendini çılgın gibi gösteriyorsun?

Çünkü ben bir teşhirciyim.

İnsanlar yaşadığımı bilsin istiyorum.

26 Yazılar

Sen istemez misin?

Sadece yaşamak istiyorum.

Bilip bilmemeleri umurumda değil.

Fark edilmek, görülmek, duyulmak ve hissedilmek istiyorum.

Eskiden, nasıl derler kilise tipi devrimciydim.

Anlamını biliyor musun?

Bir tür mülayim teşhirci.

Kürsülerde konuşurdum.

Eyaletteki renkli çoğunluğun aşamalı olarak katledilmesini protesto eden mektuplar yazdım.

Willie McCoy olayı ortaya çıktığında Zavallı adam, beyaz bir sürtükle uygunsuz ilişkide bulundu diye idam edilmişti.

Bunu kendime mesele yaptım.

Üzerime bir patates çuvalı geçirip başkente kadar yürümek için yola koyuldum.

Peki ne kadar uzaklaşabildim?

Sadece altı mil.

Yol boyunca yuhalandım, ıslıklandım hatta tükürüklendim.

Sonra tutuklandım.

Suçum neydi biliyor musun?

Ahlaka aykırı avarelik.

Bunlar uzun zaman önceydi.

Artık devrimci değilim.

Sadece ahlaksız avareyim.

Onlara göstereceğim.

Benim yaptığım gibi, tüm kalbini ortaya koyduğunda ahlaksız nasıl olurmuş, ahlaksız avare nasıl olurmuş hepsine göstereceğim.

Buradan dön.

Bu civarda mı oturuyorsun?

Burada hiç kimse oturmaz.

Yerel mezarlıktır.

Ölülerin konuşmalarını duyuyor musun?

Ölüler konuşmaz.

Tabii ki konuşurlar.

Burada, Wisteria Hill' de kuşlar gibi şakırlar.

Fakat söyleyebildikleri tek kelime "yaşa."

Yaşa.

Yaşa.

Yaşa.

Tek bildikleri budur.

Verebilecekleri tek tavsiye budur.

Basit.

Çok basit bir talimat.

Lütfen.

İzin ver.

Kendinden başka kimi kandırmaya çalışıyorsun?

Nedir bu?

Kemikli bir insan bileği mi?

İnce bir dal gibi.

İki parmağımla çıt diye kırabilirim.

Küçük kız, sana karşı kendini tutan bu adam seni bir demet dal gibi kırabilirdi.

Gidelim.

Ne işimiz var burada?

Şu iş ile ilgileneceğim.

Benimle New Orleans' a gelmeyecek misin?

Orası geldiğim yer.

Gittiğim değil.

28 Yazılar

Alo?

Alo.

Eczaneyi bağlar mısınız?

Eczanenin kapalı olduğunu biliyorum.

Ben Bayan Torrance.

Benim dükkânım da kapalı.

Fakat burada hastaneden yeni çıkmış bir adam var.

Bay Dubinsky' yi uyandırın lütfen.

Açana kadar çaldırmaya devam edin.

Açana kadar çaldırın, evet.

Keşke ölseydim.

Ölseydim.

Hayır, ölmeyin efendim.

Kimsin?

Ne işin var burada?

- Bayan Talbot benden bahsetmedi mi?

- Ne?

Bayan Talbot beni siz Memphis' ten döndüğünüzde getirdi.

- O zamandan beri burada mıydın?

- Hayır.

Dışarı çıktım ve döndüm.

- Ne için?

- Burada bir kız vardı, onu tanıyor musunuz?

Carol Cutrere.

Onu tanıyorum.

O Arabasını tamir edip edemeyeceğimi sordu.

Tamir ettin mi?

– Sorunu araba değildi.

– Öyle mi?

Neymiş peki?

– Benimle ilgili yanılgıya düştü.

– Ne tür bir yanılgı?

Alnımda ”Damızlık Erkek” yazdığını zannetmiş.

O Alo?

Bay Dubinsky.

Evet, ben Bayan Torrance.

Uyandırdığım için üzgünüm, ama kocamı daha yeni Memphis hastanesinden getirdim.

Uyku ilaçlarımı orada unutmuşum.

İlaç almam lazım.

Üç gecedir uyuyamadım.

Ama Öyleyse kendin getir!

Evet, çünkü tam şu anda fenalık geçireceğim.

Tamam.

Teşekkür ederim.

Tir tir titriyorum Bu dükkân geceleyin buzhane gibi soğuk oluyor.

Ne istiyorsun?

Yukarı çıkmalıyım artık.

Şunu neden üstünüze almıyorsunuz efendim.

Böyle nasıl?

Ne bu?

Yılan derisi mi?

Aynen öyle.

Yılan derisi.

Yılan derisinden bir ceketle ne işin var?

30 Yazılar

O eskiden bir markaydı.

New Orleans' da gösteri yapardım.

Sıcak tutuyor.

Muhtemelen bedenimin sıcaklığıdır.

Sıcakkanlı bir genç olmalısın.

– Buralarda ne arıyorsun?

– İş arıyorum.

Bayan Talbot bana iş verebileceğinizi söyledi.

Senin gibi gençler çalışmaz.

"Senin gibi" derken?

Gitar çalıp ne kadar sıcak olduklarından bahsederek etrafta dolaşanlar.

Bu gerçekten doğru.

Vücut ısım hep normalin bir kaç derece üstündedir.

Aynen köpekler gibi.

– İnanmıyor musun?

– Senden şüphelenmem için bir neden yok.

Ancak, yılan derisi ceketli ve gitarlı bir yabancıyı işe alamam.

Bir de köpek kadar yüksek vücut ısısı olan birini.

– Sizde kalsın.

– Hayır, teşekkür ederim.

Artık yukarı çıkmalıyım.

– Gitsen iyi olur.

– Gidecek yerim yok.

Herkesin bir sorunu var.

Bu da seninki.

Her tür elektrik tamirinden anlarım.

Geçici işler yaparım bu işe gerçekten ihtiyacım var.

Gitarına ne oldu?

– Sıkıldın mı ondan?

– Hayır efendim.

Bu benim can yoldaşımdır.

Fakat bir defa rehin vermek zorunda kaldım ve bunu bir daha yapmak istemiyorum.

Düzenli bir işe ihtiyacım var.

Üstündeki yazılar ne?

Bunlar şey Hepsi de Hepsi de ünlü cazcıların imzaları.

Şuradaki ismi görüyor musunuz?

Leadbelly.

Şimdiye kadar yaşamış en büyük 12 telli gitar çalan adamdı.

Bu şeyi o kadar iyi çalardı ki, Texas valisinin taş kalbini yumuşatarak afla hapisten çıktı.

Adı yıldızlarda yazılıdır.

Şuradaki.

Jefferson.

Blind Lemon Jefferson.

Onun adı da yıldızlara yazılmış mıdır?

Evet.

Adı yıldızlarda yazılıdır.

Kendine has birisin.

Tavsiye mektubun var mı?

Evet efendim, var.

Bu mektup var.

– Görelim bakalım.

– İşte burada.

"Bu delikanlı oto tamirhanemde üç ay çalıştı.

"Çok çalışkan ve dürüst biridir."

”Ancak ” ”kendine has bir konuşmacıdır ”gitmesine müsaade etme nedenim de budur.

”Ama çalıştırmaya ”Onu çalıştırmaya devam etmek isterdim.

Saygılarımla.”

– Hepsi bu mu?

– Evet.

Tavsiye sayılır işte.

Bence sayılmaz.

Gene de, insanların seninle ilgili söylediklerinin çok fazla önemi yoktur.

Uyku perisi ilaçlarımla geldi.

Çok üzgünüm.

İnsanları gecenin bir yarısı uyandırmak – Hayır.

Sizi uyandırdığım için çok üzgünüm.

– Ben de biraz uyumak isterim.

Evet, biliyorum.

Haklısınız.

Bu biraz zor.

Üç gecedir uyumadığımı söylemiştim.

Ne zavallı bir adam.

– Hiç uyku sorunun oldu mu?

– Hayır.

İstediğim kadar uzun veya kısa süre uyuyabilir veya uykusuz durabilirim.

Beton zeminde uyuyabilirim.

Hiç uykum gelmeden 48 saat durabilirim.

Bayılmadan, nefesimi üç dakika tutabilirim.

Bir keresinde bunu yapabilirim diye 10 dolarına bahse girdim ve yaptım.

Anlıyorum.

Oto tamircisinin, ” Bu delikanlı kendine has bir konuşmacıdır.”

derken neden bahsettiğini anlıyorum.

Peki, başka neler yapabilirsin?

Kendine hakim olmandan biraz daha bahset.

Kadın, erkeği yakıp kül eder derler ya hani.

Ama ben kadını yakabilirim.

Yapabilirim diyorum.

Yapmak istediğimi söylemiyorum.

Ne oldu?

Yordular mı seni?

Hayır, yorulmadım.

Sadece bıktım.

– Haklısın.

– Bu dünyada, kasap dükkânındaki domuz etleri gibi alınıp satılan insanlar var.

Dünyada pek çok tür insan olduğunu sanabilirsin.

Oysa sadece iki tür vardır.

Alıcılar ve satın alınanlar.

Hayır, başka bir tür daha var.

Ne türü?

Asla hiç bir yere ait olmayan bir tür.

Ayakları olmadığı için hiç bir şeyin üzerine konamayan bir kuş türü vardır.

Bu yüzden tüm hayatını havada uçarak geçirir.

Bir tanesini görmüştüm.

Ölüp yeryüzüne düştü.

Gövdesi açık mavi renkliydi.

Küçük parmağın kadar inceydi.

Avucunun için de bir tüyden daha ağır değildi.

Kanatları bu genişlikte açılıyordu ve içlerinden bakınca karşıyı görebilirdin.

Şahinler onları bu yüzden yakalayamaz göremedikleri için.

Güneşin yanında yüksek mavi gökyüzünde göremezler onları.

Peki bulutlu havalarda?

Çok yükseğe çıkarlar.

Bulutlu havalarda şahinler sersemler.

İşte bu küçük kuşlar, ayakları olmadığı için bütün yaşamlarını uçarak geçirmek zorundadır.

Rüzgârda uyurlar.

Yaptıkları şey, sadece Kanatlarını rüzgâra açar ve uykuya dalarlar.

Yeryüzüne sadece bir defa konarlar o da öldüklerinde.

Sana bir şey göstermek istiyorum.

Gel benimle.

Gördün mü?

Burası şekerlemeci olacak.

Kısa bir süre içinde açılacak.

Bu ilçedeki gece hayatı için mücadele edeceğim.

Filmden sonra işi.

İlkbaharda meyve bahçesi gibi olacak.

Babamın, Moon Lake' de bir meyve bahçesi vardı.

Orayı şarap bahçesi yaptı.

Bir yaz günü küle çevirdiler.

Kim yaptı bunu?

Al bu doları yemek ye yarın sabah tekrar gel.

Seni işe alıyorum.

Yeni şekerleme dükkânı açıldığında şarkı söyleyip gitar çalabilirsin belki, kim bilir.

Al şunu.

Tamam mı?

– Bir şeyi açıklığa kavuşturalım.

- Neymiş o?

Yerini aldığın havadan daha fazla ilgimi çekmiyorsun.

Bu anlaşıldıysa iyi bir iş ilişkimiz olacaktır.

Aksi halde sorun çıkar.

Bunu

- Buraya bırakabilir miyim?

- Can dostunu mu?

Evet, can dostumu.

- İstiyorsan bırak.

- Teşekkür ederim.

Biliyor musunuz ben sizi fazla tanımıyorum ama sanırım siz ve Bayan Talbot bu güne kadar karşılaştığım en iyi insanlarsınız.

Sizi memnun etmek için düzgün, dürüst ve çalışkan olacağım.

Ayrıca uyumakta güçlük çekiyorsanız, tedavisini biliyorum.

Bir keresinde bana, boyun ve omurganın arka tarafında küçük düzeltmelerin nasıl yapılacağını öğreten kırıkçı bir hanımla tanıştım.

Sağlıklı ve doğal uyku verir size.

Tamam mı?

- İyi geceler.

- İyi geceler.

Bu ayakkabıları beğendiğimi sanmıyorum.

Geliyorum Jabe.

- Ne istiyorsun Jabe?

- İğne.

Jabe, bunu yapamam.

Yapamam.

Bir hemşire tutmalısın.

Ne bok yapabilirsin ki zaten?

Dükkânını işletiyorum ya.

Bunun için bir çocuğu yoldan çıkardığını sanıyordum.

Çocuk değil.

Val 30 yaşında.

Nasıl oldu da onu görmem için hiç buraya getirmedin?

Üç haftadır burada.

- Hiç istemedin ki.

- Şimdi istiyorum.

Git getir.

Şimdi olmaz.

Giyinmedim.

Seni yeni ipek etolün içinde görmesini istemiyor musun?

Planlarını biliyorum.

Neler planladığını biliyorum Lady.

Ben ölene kadar, âşık bulmak için çok yaşlanmış olacaksın.

Planlarını uygulaman için iş işten geçmiş olacak.

Kes şunu!

Yapma!

Hala benim karımsın!

Dulum olmadın daha!

Kes artık!

Tüylerimi diken diken ediyor.

Önceden de eder miydi?

Ederdi.

Daima.

Bay Xavier, kendinizi nerede saklıyorsunuz?

- Etrafta daha fazla görünmelisiniz.

– Janie!

Tamam Connie.

Bay Xavier anlıyor.

Değil mi Bay Xavier?

Evet, anlıyorum.

Tamam Val, onlarla ben ilgilenirim.

Ne vardı?

– Sanırım fikrimizi değiştirdik.

– Sorun değil.

Ne istiyorlarmış?

Ayakkabı almak için geldiklerini söylediler.

Ama sanırım ayakkabı için gelmemişlerdi.

Ne o zaman?

Heyecan mı?

– Kafaya takılacak bir şey değil, Lady.

– Hayır mı?

Bu dükkânda heyecan satılmaz.

Ayakkabıların gıcırdıyor.

Kibriti yerden al.

Neden bu şekilde hareket ediyorsun?

Neden bu şekilde yürüyorsun?

Ne şekilde?

– Yaptığın her şey, şey gibi – Ne?

Biliyorsun işte Demek istediğimi anladın.

Evet anladım.

Val, ne yapıyorsun?

İşe alırken verdiğiniz giysiyi iade ediyorum.

– Pantolonumu şurada değiştireceğim.

– Lütfen yapma.

Üzgünüm.

Duydun mu?

Üzgünüm dedim.

Dün gece uyuyamadım.

– Dinle, Lady – Lady!

Lady, telefonunuzu kullanabilir miyim?

Carol Cutrere bizim tamirhanede büyük sıkıntı çıkarıyor.

Hizmet talep ediyor.

Ağabeyini arayıp onu dükkânımdan götürmesini söyleyeceğim.

Helen, Cutrere' lerin evini bağla bana.

Herhangi biri.

David Cutrere.

Onu bulamıyorsan şerif Talbot' u bağla.

Bayan Cutrere, sana hizmet vermeyeceğim.

Şimdi defol git buradan!

Mike, dışarı çıkart şu arabayı.

Herkesinki gibi benim param da geçer!

Canını yakma!

Bana bırak!

Canını yakma!

Hadi.

Al.

Dün gece New Orleans' da seni düşünerek uyandım.

Teselliyi şişelerde aradım ama bulamadım.

Sonunda arabama atlayıp saatte 80, 90, 100 mille sürdüm buraya varmadan gitmiş olmandan korkuyordum çünkü.

– Merhaba, Carol.

– Merhaba, Lady.

İstediğin bir şey var mı?

Ona bir şey söylemeliyim.

Yalnız görüşebilir miyim, lütfen.

– Ağabeyi almaya geliyor.

– David Cutrere David Cutrere dükkânıma gelmeyecek.

Neden Lady, o eski alevin küllendiğini sanıyordum.

Dinle, ağabeyinin çiftliği buraya 10 dakikalık mesafede.

Dükkânıma girmesine izin vermem.

Elini kapı tokmağına değdirmesini bile istemiyorum.

Söyleyeceğini söyle.

Ama ağabeyin geldiğinde buradan hemen gitmenizi istiyorum fişek kadar hızlı.

Şimdi söyle.

Hadi.

Şimdi kibar davranıyorsun.

Bunun doğal halin olduğundan şüpheliyim.

Ne söyleyeceksin?

Gömleğinde kül var.

– Söyleyeceğin bu mu?

– Hayır.

Sana dokunmak için bahaneydi sadece.

Söyleyeceğim şey Gitarını tuttuğun şekilde bir şeyi tutmak isterdim.

İşte bu şekilde bir şefkatli koruma ile bir şeyi tutmak isterdim.

Seni böyle tutmak isterdim.

Aynı yumuşak korumayla.

Çünkü benim için bulunmaz Hint kumaşı gibisin.

İçinde yüzdüğün kalabalık ve gittiğin gece mekânları ile işim bitti.

Artık kibar değilsin.

Neden?

Ben sana karşı her zaman kibar olmadım mı?

Kuzenimin saatini sende gördüğüm zaman bile ihbar ettim mi?

Bu Rolex' i al.

Günün saatini haftanın günlerini ve ayı bir de ayın çılgın şekillerini gösterir.

Bundan önce hiç çalmamıştım.

Bunu çaldığımda, partiden ayrılma zamanının geldiğini biliyordum.

Bunu Bertie' ye götür.

Sana ve birlikte kaçacağın kişiye söyleyeceğim budur.

Birlikte kaçtığım kimse yok.

Seninle kaçabileceğimi ummuştum.

Burada tehlikedesin Snakeskin.

Ben vahşiyim, yalnızım diyen bu ceketi çıkarıp ve güzel mavi bir mahkûm elbisesi giydin.

Beni duymanı ve çok geç olmadan seni buradan götürmeme izin vermeni umuyordum.

Uçup git.

Kırılmadan önce uçup git küçük kuş.

Carol!

- Snakeskin!

- Carol!

Carol, anlaşmamızı bozdun.

Hadi bakalım sana nehri geçireceğim.

- Snakeskin, burada tehlikedesin.

- Kapa çeneni de yürü.

Bekle, lütfen.

Merhaba Lady.

Carol, arabada bekle.

Bu dükkâna asla gelmemeni söylemiştim.

Çılgın kız kardeşin tekrar gelirse, başka birini yolla.

Sen gelme.

Sen gelme.

Sana hıncım devam ediyor.

Bana acımanı da istemiyorum.

Dünyada o kadar da kötü durumda değilim.

Bu dükkânda karlı bir işim var.

Ayrıca arkada bu ilkbahar açılacak şekerleme dükkânı var.

Babamın şarap bahçesi gibi olacak.

Babamın şarap bahçesini hatırlıyor musun?

Birinin seni, herkesin sevdiğinden daha fazla sevdiği zamanlarda şarap içilen geceleri hatırlıyor musun?

Başka bir şey hatırlamıyorum.

Hayır, dur.

Sana daha önce söylemediğim bir şey var.

Beni bıraktığın yaz senin çocuğunu taşıyordum.

– Bilmiyordum.

– Hayır.

Sana bu konuda yazmadım.

O zaman gururluydum.

Babamın şarap bahçesini yaktıkları o yaz gururum vardı.

İtalyan içki kaçakçısının kızı ile tüm bağlantını koparıp kendini temize çıkardın.

Sonra da evini tamir edip sana soylu çocuklar doğuran o sosyetik kızla evlendin.

– Bilmiyordum.

– Artık biliyorsun.

Şimdi biliyorsun.

Beni bıraktığın yaz bedenimde senin çocuğunu taşıdım.

Ama onu kaybettim.

O zaman ölmek istedim.

Ama istediğin zaman ölemiyorsun.

Ben de ikinci en iyi şeyi seçtim.

Sen kendini sattın.

Ben de kendimi sattım.

Sen satın alındın ben de satın alındım.

Sat ve al bu dükkândaki şeyler gibi.

Lady, lütfen.

Git buradan!

Defol!

Sadece hayatımın bitmediğini söylemek istedim sana.

İyi misin Lady?

Kendimi aptal yerine koydum.

Gururumu fırlatıp attım.

Jordan.

- Hadi ama, Vee.

- Jordan.

Jordan bu yüzer ada için bana yardım etmelisin.

Size yardım edebilir miyim Bayan Talbot?

Teşekkür ederim Bay Xavier.

Bu yeni resmi Jabe' in odasına asmak için getirdim.

Hey anne!

- Yukarı gel.

- Geliyorum.

Şu çocuk nasıl biri Jordan?

Çok güzel Jabe.

Gerçek bir güzellik.

Dışarı çıktığında iyice bir bak tamam mı?

Neden sen de bir göz atmıyorsun Jabe?

Devam et.

Yukarıya çağır.

Bir göz at ona.

Buyurun efendim.

Bay Xavier, resim yapmaya başladığımdan beri tüm bakış açım değişti.

İzah edemiyorum.

İzah etmenize gerek yok, ne demek istediğinizi biliyorum.

Gitarımı çalarken bana olduğu gibi.

Tahminimce resme başlamadan önce Anlam ifade etmiyor.

Nedir o?

Varoluş.

Hayır.

Varoluşumun bir anlamı yok.

Two River ilçesinde yaşarken bazı korkunç şeyler gördünüz.

Berbat şeyler.

- Linçler?

- Evet.

- Dövüşler?

- Evet.

Şahit oldunuz ve biliyorsunuz.

Evet, şahit oldum ve biliyorum.

İkimiz bu şeyleri gösterideki en ön koltuktan izledik.

Bu karanlık nehir ülkesinin dışında güzel bir şey yaptınız Bayan Talbot.

44 Yazılar

Alo.

Torrance Dükkânı.

Neden odama gelmiyorsun, böylece seni gözden geçirebilirim.

Seninle henüz tanışmadım.

– Kiminle görüşüyorum?

– Patronun Jabe Torrance.

Üst kattaki patronun.

Umarım Jabe bu resmi sever.

Bu zavallı hasta adamın inancını geri kazandığını görmek istiyorum.

Akşam yemeği için Jabe' e yüzer ada tatlısı getirdim.

Tarife uyuyorsun.

Ne tarifiymiş bu?

Yakışıklı olduğunu duydum.

Aşağıda işleri devraldığından beri satışlar da toparlandı.

Evet, işler oldukça iyi gitti.

Bahse girerim bu parlak yeni işlerin çoğunluğu kadınlardandır, değil mi?

Yaşlılar?

Yaşlılar alıcıdır.

Paraları vardır Jordan.

Kocalarından sızdırıp sokağa atarlar.

Doğru değilse adam değilim.

Burada kal Lady.

Yorgunum Jabe.

Aşağıda yeterince yardım almıyor musun?

Beni neden görmek istemiştiniz Bay Torrance.

Sadece çalışanımın kim olduğunu görmek istedim.

Tamam delikanlı.

Artık aşağıya dönebilirsin.

Peki.

Hoşça kalın.

Ona ne ödüyorum?

Ona ne ödüyorum diye sordum?

Haftada 37.50 dolar.

Oldukça ucuza tutmuşum, değil mi?

- Memnun olmadın mı?

- Peki ya sen?

Memnun oldun mu Lady?

Yoksa memnun olmadın mı?

Hangisi?

Beni bir yere götürür müsün?

Tabi götürürüm.

Burası genç çiftlerin sevişmek için gelecekleri yer olacaktı.

Buraya, şarap bahçesine geleceklerdi.

Ya sen?

Ben mi?

Ben Babamla birlikte şarkı söyleyecektim.

Akağaçların altında dolaşacaktık.

O mandoliniyle, ben şarkı söyleyerek.

Sesim çatallaştı artık.

Belki yüzüm de öyledir.

Bilmiyorum.

Sonra Yangın nasıl çıktı?

Babam bir hata yaptı.

46 Yazılar

Bir gece, bir yaz gecesi, zencilere içki sattı.

Vigilanteleri duydun mu?

Evet duydum.

O yaz harekete geçtiler.

Gaz yağı bidonlarıyla buraya gelip her yeri ateşe verdiler.

Şaraplar, ağaçlar, meyve ağaçları.

Gökyüzü yangının alevleriyle aydınlandı.

Bütün göl boyunca babamın yardım çağrısını duyabilirdin.

Hiç kimse yardıma gelmedi.

Babam sırtına bir battaniye alıp yangınla tek başına savaşmak için şarap bahçesine daldı ve canlı canlı yandı.

Canlı canlı yandı.

Nefretle doluyum.

Ne zaman bu ilçede bir adama baksam neyi merak ediyorum biliyor musun?

Acaba, babamı şarap bahçesinde canlı canlı yakan vigilantelerden biri mi?

Nefretle doluyum.

Ben

– Selam Lady.

– Selam.

Ne istiyorsun?

Jabe arabasıyla ilgili aradı.

Birinin dükkândan çaldığını söyledi.

Gördüğün gibi o bendim.

Garajdan iki kişinin çıktığını görmüş.

Bir kadın ile bir adam.

Doğru, bir kadın ile bir adam.

Gitsek iyi olur.

Yarın görüşürüz Lady.

Geceleri nerede kalıyorsun?

Wildwood Turist Kulübeleri' nde kalıyorum.

– Orada rahat mısın?

– İdare eder.

Evet önemli değil.

Para biriktirmek ister misin?

Para biriktirmek mi?

Ömrümde bir kuruş biriktiremedim.

Başka bir yerde kalırsan biriktirebilirsin.

Nerede?

– Burada.

– Burası derken?

– Burası.

– Nerede kalabilirim?

Şu perdenin arkasında.

Jabe ilk ameliyatını olduğunda hemşire orada uyurdu.

Bir tesisatçı getirip duş tertibatı da koyduracağım.

Senin için güzelce ayarlarım.

– Ben – Hadi bir göz at bakalım sevecek misin?

– Tamam.

Bakarım.

– Tamam.

Hadi, baksana.

Şimdi mi?

Uygun olup olmadığını görmek için neden bir göz atmıyorsun?

Pekâlâ.

Tamam.

Bakacağım.

Tamam mı değil mi?

Duvardaki resmi sevdim.

Ünlü bir resimdir.

Fakat, üstümde çıplak bir bayan asılıyken uyumakta biraz sorun yaşayabilirim.

Geceleri beni uyanık tutabilir.

Köpek gibi sıcaklığın ve tüm vücut fonksiyonlarının üstündeki kontrolünle seni uyanık tutmak için bir resimden fazlası gerekir.

Lady.

Burada kalmamı neden istiyorsun Lady?

Nedenini söyledim.

Geceleri yalnız kalmaktan huzursuz olduğun için mi?

Doğal olarak.

Jabe tabancası yanında uyur.

Fakat birisi dükkâna girse, ayağa kalkamaz.

Ne hissediyorsun?

– Elini.

– Doğru.

Parmaklarımın büyüklüğünü avucumun sıcaklığını.

Neyi ispatlamaya çalışıyorsun?

Bir birimizi ne kadar iyi tanıdığımızı.

Tek bildiğimiz dış görünümümüz.

Bu gece neden böyle şeyler söylüyorsun?

Çünkü kimse kimseyi tanımaz.

Biz, hepimiz, şu yeryüzünde yaşadığımız sürece kendi yalnız bedenimizde hücre hapsine mahkûmuz.

Ben değilim.

Çok iyimser biri değilim ama böylesine hüzünlü bir şeyi kabul edemem.

Yukarıya çıkıp yatağına sermek için temiz çarşaf getireceğim.

– Buyur bakalım tatlım.

– İşte bu kadar.

Tam orada!

– Hadi.

İşte bu.

– Nasıl gidiyor Snakeskin?

– Ne atacaksın?

– Kapı gibi açığım.

Şu ceket.

Şu yılan derisi ceket, ürkünç bir şey dostum.

– Tamam, 50.

– İyi.

Hadi.

Kim malı götürüyor?

Senden ne haber koca oğlan?

– Peşindeyim.

– Devam et Snake.

– 20 koyacağım.

– Bu çok para.

– 20 ver bana.

– Sadece bir kaç kuruşum var.

Bebek emzik istiyor.

Bu akşam bittim.

Kaybedeceksin bebek!

Kaybedeceksin.

Dün gece

50 Yazılar

Ağır bir battaniyeye sarılı

Geçtim ırmağı

Kimseyi almadım yanıma

Hiç kimseyi

Biraz azık aldım

Biraz açlık için

Biraz soğuk

Ama kimseyi almadım yanıma

Hiç kimseyi –

Kim o?

– Benim.

Beni korkuttun.

– Beni beklemiyordun değil mi?

– Beklemiyordum.

Işığı suratımdan çek lütfen.

– Kavga etmişsin.

– Kavga mı?

Hayır.

Ağzında kan var gibi.

Kan değil.

Ruj.

Evet.

Ben de öyle tahmin ettim.

Gömleğinde de var biraz.

– Öyle mi?

– Evet.

Felekten bir gece çaldın öyle mi?

Evet.

Kasayı neden açtın?

Bu gece kasayı iki kere açtım.

Gitmeden önce ve bir de dönünce.

Niye?

Çünkü bu ilçeden temizlenmek istiyorum.

Buraya getirmediğim hiç bir şeyin, giderken yanımda olmasını istemiyorum.

Yarın kendine yeni bir çocuk bulacaksın çünkü ben bırakıyorum.

Korktuğum başıma geldi.

Yatağına çarşaf almak için gittiğimde paramı çaldın.

Sanırım hayal kırıklığına uğradığım için aptal olmalıyım.

Hayal kırıklığına mı uğradın?

Ben hayal kırıklığına uğradım.

- Buraya gel!

- Nereye?

Buraya!

Gördün mü?

İş için ilk geldiğimde burada yatak yoktu.

- Buradaydı.

- Hayır burada yatak yoktu.

Önceki güne kadar burada yatak yoktu.

Onu buraya sen koydun.

Burada aynanın arkasında katlanmıştı.

Aynanın arkasında katlanmış mı?

Hayır.

- Evet.

- Hayır, yalan söylüyorsun.

Yalan söylüyorsun, senin içini okuyorum Lady.

İçini okuyorum.

– Ne okuyorsun orada?

– Söylememi ister misin?

Çok isterim.

Fazla mesai vermeden iki işi bir arada yaptırmak için yoldan geçen bir adamı işe alan, pek de genç olmayan ve tatminsiz bir kadın görüyorum.

Gündüz dükkânda tezgâhtarlık yapacak, geceleri de Adını sen koy.

Bayağısın – Kimin bayağı olduğunu zannediyorsun?

– Bayağısın Sen kime bayağı diyorsun?

Defol.

Neden geri döndün?

Neden?

Aldığım parayı yerine koymak için.

Böylece beni, namussuz veya kadirbilmez biri olarak hatırlamayacaktın.

Yapma!

Gitme!

Sana ihtiyacım var.

Yaşamaya devam etmek için.

Val.

Bu sahte üzümler kuşu aptala çevirdi.

Dinle Lady.

Bir konuyu düşünmedin.

Şiddetli bir yağmur veya fırtına burayı tamamen harap eder.

Sana bir şey vermek istiyorum.

Neymiş o?

Palm Sunday dalı.

Kutsanmıştır.

Bay Xavier, Bayan Torrance dönmedi mi daha?

– Bildiğim kadarıyla dönmedi efendim.

– Yalan söylüyorsun.

Onu duydum.

Aşağıda.

Beni duymadı.

Kadın duydu.

Evde bir casus var.

Belki bir süreliğine Bir süreliğine gidersem, senin için daha iyi olur.

Kısa bir süreliğine.

Hayır, kısa bile olsa sonsuz gibi gelir.

Ama gitmem gerektiğini zannediyorum.

Gitme.

Duyduk duymadık demeyin!

Lady' nin Şekerlemecisi bu akşam açılıyor.

Bu akşam Lady' nin Şekerlemecisi' nin açılışı var.

Lady' nin Şekerlemecisi Main Street' de.

Karım Karım bu günlerde mutlu görünüyor.

Aşağıya indiğini söyleyeyim mi?

Hayır efendim.

Lady' ye sürpriz yapmak istiyorum.

İçeri girin Bayan Torrance.

Size sürpriz yapmak istedi.

Ne olduğunu size söylemem gerektiğini söyledim ama izin vermedi.

Giyinmiş mi?

Pazar giysisini giydi ve çok kararlı.

Aşağıya inip dükkânı kendi başına açacak.

Bir gün o merdivenlerden tekrar ineceğimi hiç beklemiyordun.

- Aşağıya inip mal sayımı yapacağım.

- Bunu yapamazsın.

Neyi yapabileceğimi biliyorum.

Yapacağım da.

Hadi Bayan Porter.

Tam arkanızdayım Bay Torrance.

Yavaş.

Acele etmeyin.

Yavaş Bay Torrance.

- Val.

Sandalye.

- Ben iyiyim.

Bırak beni.

Sandalye istemiyorum.

Şekerlemeciye yakından bakmak istiyorum.

Evet, bak tabi Jabe.

Gerçekten gururluyum.

Ne kadar da sanatsal değil mi?

- Kıçımın sanatsalı.

- Daha önce böyle bir şey görmedim.

Hiç kimse de görmedi.

Bu süslemeleri kim yaptı?

Hepsini kendi başıma yaptım.

Gerçekten gurur duyuyorum.

Sen ne anlarsın?

Kesinlikle sanatsal bir şey.

İlçede karnaval ya da sirk mi var?

Şu müzik sesini mi diyorsun?

Hayır.

Sirk için değil o.

Şekerlemecinin açılışını duyurmak için.

Ne dedin?

Şekerlemecinin açılışını duyuruyor.

Lady' nin Şekerlemecisi' nin açılışına gelin.

Bu gece açılıyor.

Lady' nin şekerlemecisi' nin büyük açılışı bu gece.

Herkes gelebilir!

Main Street' deki Lady' nin Şekerlemecisi' nin büyük açılışı.

Torrance Dükkânı' nın arkasında.

Main Street, açılış gecesi Hava sizin için biraz fazla soğuk Bay Torrance.

Lady.

Kapat kapıyı!

Ele avuca sığmayan biriyle evliyim.

Kaça patladı bu bana?

– Çok pahalı değil.

– Şarkı da bulmuş.

Şarkı söyledin öyle mi?

Hangi İtalyan şarkısını söyledin?

Bayan Porter, odasına götürseniz iyi olacak.

O Sole Mio!

Söylediğin şarkı bu mu?

Kesinlikle ele avuca sığmayan biriyle evliyim, öyle değil mi?

Değil mi?

Tabi ele avuca sığmayan biriyle evliyim.

Yanmadan önce makarnacı babası da böyle ele avuca sığmaz biriydi.

Evet, alev alev yandı.

Çünkü zencilere içki satmakla yanlış yaptı.

Keser misin şunu?

Şunu keser misin lütfen?

Biz de harekete geçmek zorunda kaldık.

Harekete geçtik.

Talimatlar verilmişti.

Gaz yağı dolu 16 otomobille oraya gittik.

Her yeri ateşe verdik.

Alev alev yaktık onu.

Evini ve meyve bahçesini yakıp kül ettik.

O gece oraya tek bir itfaiye aracı gitmedi.

Jabe, "biz" mi dedin?

Karnım ağrıyor.

Bana kalırsa fazla heyecanlandınız Bay Torrance.

Sizi geri götürsem iyi olur.

Evet, hadi gidelim.

Gitsek iyi olur.

Jabe, "biz yaptık" mı dedin?

– Beni duydun.

"Biz" dedim!

– Hayır!

Birer birer çıkın Bay Torrance.

Şimdi dikkat.

Baba.

Birer birer.

Baba.

Hastamın kanaması var.

Buna inanmamalıyım.

Kanaması var.

Doktor çağır.

Doktor Buchanan' ı ara.

Hastamın kanaması var.

Onu kaldıracağım.

Kanama kesilmişe benziyor.

Karısı dışarıda mı hala?

Evet, dışarıda.

Hayatımda bir sürü durumla karşılaştım, ama bu şekilde davranan bir eş görmedim.

Yardım edin.

Göremiyorum.

Bir şey gördüm.

– Biliyorum bir şey görüyordum.

– Size yardım edeyim Bayan Talbot.

Vee!

– Bırak onu.

– Hayır.

Kaybolma.

Şimdi geliyorum.

– Bir yere gittiğim yok.

– Göreceğiz bakalım.

Pee Wee yanında kal.

Hey Dog, neler oluyor?

Şerif tezgâhtarı karısıyla alay ederken yakaladı.

Şu ışığın altında dur.

Arananların resimlerini gözden geçirirken sana bakmak istiyorum.

Ben aranmıyorum.

Senin gibi yakışıklı bir delikanlı hep aranır.

Boyun kaç delikanlı?

Hiç ölçmedim.

– Kaç kilosun?

– Hiç tartılmadım.

Yüzünde veya vücudunda ayırt edici bir işaret ya da yara izi var mı?

Hayır.

Gömleğini aç.

– Niçin?

– Gömleğini aç şunun Pee Wee.

Pekâlâ evlat.

Hadi.

– Daha önce ne yaptın?

– Neden önce?

Buraya gelmeden önce.

– Gezdim ve çaldım.

– Çaldın mı?

– Ne çaldın?

– Kadın mı?

Gitar çalıp şarkı söyledim.

– Nerede bu gitar?

– Dükkânda.

Getirmemi ister misin Jordan?

Sakın dokunma ona.

Sorun değil Pee Wee.

Neden Dog ile oraya gidip bu delikanlıya açıklama yapmayı bana bırakmıyorsunuz?

Devam edin.

Pekâlâ delikanlı, gitarına dokunmayacağım.

Sana bir şey anlatacağım.

Üzerinde: ” Zenci, gün bitmeden bu ilçeden ayrılmış ol ” yazılı büyük bir tabelası olan bir yer biliyorum.

Yazan sadece bu.

Kimseyi tehdit etmiyor.

Sadece ” Zenci, gün bitmeden bu ilçeden ayrılmış ol ” diyor.

Pekâlâ evlat.

Sen o zenci değilsin.

Burası da o ilçe değil.

Ama senden, üstünde şöyle yazan büyük bir tabela gördüğünü hayal etmeni istiyorum: Evlat, gün doğmadan bu ilçeden ayrılmış ol.

Gün doğmadan dedim, batmadan değil.

Gün batmadan toparlanıp gitmen için yeterince zaman yok çünkü.

Can güvenliğine önem veriyorsan gün doğmadan buradan ayrılarak işimi kolaylaştıracağını düşünüyorum.

Anladın değil mi delikanlı?

Umarım anlamışsındır.

Çünkü şiddetten hoşlanmam.

Hey, o şeye dikkat et.

Duydun mu?

Dikkat et dedim.

Senin neyin var bugün?

- Lady, sizi tekrar çağırıyorlar.

- Şimdi mi?

Bu daha iyi.

Jabe çok hasta bir adam Lady.

- Hiç merak etmiyor musun?

- Tamam.

Sorun değil.

Hayır, yeter.

Benim sorunum değil.

Haydi delikanlı!

Çabuk ol!

Her şeyi arka tarafa koy.

- Carol, kapalıyız.

- Bir süre burada kalmalıyım.

Ehliyetim yok.

Ehliyetim iptal edildi, beni nehrin karşısına geçirecek birini bulmam lazım.

Taksi çağır.

Senin için çalışan çocuğun bu gece ayrılacağını duydum.

– Ayrılacağını kim söyledi?

– Şerif Talbot.

Çocuk da nehri geçeceği için, arabamı kullanması için onu almamı önerdi.

Yanlış bilgilendirilmişsin canım.

Çok yanlış.

Neden buraya gelip çocuğun canını sıkmayı sürdürüyorsun?

Seninle ilgilenmiyor.

Erkek kardeşim ile eşi bu sefer fevkalade bir teklif yaptılar.

İyi olmuş.

Neredeyse sınırsız para kaynağı, devamlı bolluk.

Sadece nehir değil, en az bir okyanus geçip geri dönmemem şartıyla.

Beni duyabiliyor musun?

– Kiminle konuşuyorsun?

– Teklif çok açık.

Hep bahar mevsimi yaşanan Divina Costiera dedikleri yerdeki sahile bir deniz kuşu yuvası gibi yerleştirilmiş Akdeniz yazlık evi gibi şeyleri kapsıyor.

Beni dinliyor musun?

Tabi dinliyorum.

– Seninle konuştuğumu mu zannettin?

– Hayır.

Sen benim ablamsın.

Neyi bildiğimi anladın.

Bu dünyada, sana her ne yaklaşırsa iki elinle, parmakların kırılana kadar tutmaktan başka yapabileceğin hiç bir şey yok.

Hala vahşi olan bir şey var burada, özgür bir şey.

Dışarıda arabamda olacağım.

Two River ilçesindeki en hızlı şey.

Onunla gitmiyor musun?

– Onunla gitmiyorum.

– Tamam.

Beyaz ceketini giy.

– Bu gece sana şekerlemecide ihtiyacım var.

– Seninle konuşmak istiyorum.

– Hayır, hiç zamanım yok.

Lütfen!

– Var, iki dakika dur Lady.

Bu gece burada bir gece mekânı açamazsın.

Açacağımdan emin olabilirsin.

Hayır sen emin olabilirsin.

Tamam, kesinlikle açacağım.

Öyle veya böyle açacağım.

İzin ver.

– Olmaz.

– Asıl konuyu anlamıyorsun.

Babamın şarap bahçesini ateşe veren adam var yukarıda.

O ölürken, şarap bahçesinin tekrar açıldığını görmesini istiyorum.

Bu gece, hiç bir şey durduramaz bunu.

Bu işleri yoluna koymak için yapılması gereken bir şey.

Mağlup olmamak için.

Tekrar mağlup olmamalıyım, hayatta olmaz.

Anlıyor musun beni?

Bir daha olmaz!

Val, beyaz ceketini giymemişsin.

Hayır, giymedim Lady.

Şimdi gitmeliyim.

– Gitmek mi dedin?

– Evet.

9:15 Southline otobüsüne binmeliyim.

İlçe sınırına kadar en azından.

Evet.

Burada zor bir durumdayım Lady.

Hayır, beni aptal yerine koyma bayım.

– Kız dışarıda seni bekliyor.

– Hayır.

– Arabasında, evet.

– Hayır.

– Anlamanı istiyorum.

– Neyi?

Burada zor bir durumdayım ve bundan kurtulamıyorum.

Bu kasabada olmaz.

Geceyi burada geçirirsem şiddet görmekle tehdit edildim.

Peki ya ben?

– Bırak beni!

– Lady.

Dinle.

Buradan çekip gidebilirdim ama sana daha önce hiç kimseye söylemediğim bir şey söylemek istedim.

Hiç bir zaman.

Sana aşığım Lady.

Hayır.

Bana aşktan bahsetme.

Lütfen.

Seni bekleyen hızlı ve bedava bir taşıt varken aşk demek kolay.

Bırak beni Val!

Hey, açık mısınız?

Hayır, değiliz!

Daha sonra!

Val, haydi.

Dinle.

Beni dinlemeni istiyorum.

Sana söylediğimi anlamadın.

Hayır, umurumda değil.

– Umurunda olacak.

– Hayır.

Hayatımı kaybetmekle tehdit edildim.

– Bunun ne demek olduğunu biliyor musun?

– Benimki de.

Seni bekleyeceğim.

Eyaletten çıkar çıkmaz – seninle buluşacağım.

– Sana inanmıyorum.

Yalan söylüyorsun!

Bana yalan söylüyorsun deme!

Şimdi dinle beni.

Bu sabahtan beri deli gibi davranıyorsun.

Ondan daha uzun süreden beri.

Sence ne yapmalıydım?

Sen bensiz giderken burada kalmaya devam mı edeyim?

Onu duyuyor musun?

Ölüm beni çağırıyor.

Yıllar boyu ölümle eş olmanın nasıl bir his olduğunu sorarsan anlatabilirim, ama katlandım.

Katlandım buna!

Beni bu cehennemden çıkartmak için birinin buraya gelmesi gerektiğini kalbim biliyordu.

Bunu sen yaptın.

Bana baksana.

Bir kere daha hayat doluyum.

Dinle Val, bu çürümüş dükkândaki her şey – senin.

– Umurumda değil Ölüm her şeyi buraya bir araya getirdi ama gidebilmemiz için onun ölmesi gerek.

Bunu ezberledin mi?

Aklında mı?

Bu gece şekerlemecinin açılış gecesi.

Pekâlâ Lady.

Eyalet sınırını geçer geçmez seni ararım.

Beni terk edersen gitarını parçalarım!

Kes şunu!

Gidiyor musun?

Ne demek istediğinizi biliyorum Bayan Torrance.

Evet, Bay Torrance' nin ilaçlarını verdim.

– 10.30 da döneceğim.

– Hayır, gelme.

10:30' da dönme.

Bu kadar.

Geri dönme.

Vakalarımdan her zaman doktorlar tarafından azledildim.

İyi bu sefer de hastanın eşi tarafından azledileceksin.

Hemşirelik için uygun olmadığını düşünüyorum.

Buz gibi gözlerin var.

Bence ızdırap çekeni seyretmekten hoşlanıyorsun.

Gözlerimden neden hoşlanmadığınızı biliyorum.

Açık seçik gördüklerini bildiğiniz için hoşlanmıyorsunuz.

Neden dik dik bakıyorsun bana?

Bu vakaya çağırıldığımda, size bakar bakmaz hamile olduğunuzu anladım.

Kocanızı gördüğüm anda çocuğun ondan olmadığını da anladım.

Teşekkür ederim.

Doğru olmasını umduğum şeyi söylediğin için teşekkür ederim.

Neden müzikli araba ile palyaço tutup anons ettirmiyorsun?

Söylediği şey doğru mu?

Tanrı kelamı kadar doğru.

Bana söylemeliydin.

Bir kadının benim kadar uzun süre çocuğu olmadığında hala doğurabildiğine inanması zor oluyor.

Val.

Eskiden ev ile meyve bahçesinin arasında küçük bir incir ağacımız vardı.

Hiç meyve vermezdi.

Kısır olduğunu söylerdik.

Ama bir ilkbahar sabahı, o ağaçta küçük yeşil bir incir buldum.

Küçük incir ağacının meyve vermesi, kutlama yapmayı gerektirecek kadar harika bir şey gibi görünüyordu.

Noel süslerinin olduğu dolaba koşup, onları aldım.

Cam fanuslar, camdan kuşlar, buz salkımları ve gelin telleri.

Küçük incir ağacına astım çünkü savaşı kazanmıştı ve meyve verecekti.

Val, Noel süslerini kutusundan çıkartıp üzerime iliştir.

Cam fanuslar, camdan kuşlar, buz salkımları ve gelin telleri.

Üzerime tak onları Val.

Hayatımın yeniden başlamasını kutluyorum.

Lady.

Tezgâhtar dükkânı soyuyor!

Dükkânı yakıyor!

İmdat!

Tezgâhtar dükkânı soyuyor!

– Dışarı çık.

– Hayır!

Devam et!

Jabe!

Jabe, hayır!

Hayır Jabe!

Snakeskin!

Geri dönme!

Lütfen geri dönme!

Vanayı aç!

Val.

Lady.

Elinde ne var Amca?

Bunun için sana bir altın yüzük veririm.

Vahşi şeyler arkalarında derilerini bırakır.

Derilerini, dişlerini ve beyaz kemiklerini bırakırlar.

Bunlar elden ele geçen sembollerdir.

Böylece kaçak tür kendi türünün peşinden gidebilir.

METÉORA/ METEOR (2012) "GÖKLERDE DURAN"

82 dk

Yönetmen: Spiros Stathoulopoulos

Senaryo: Asimakis Alfa Pagidas, Spiros Stathoulopoulos

Ülke: Almanya, Yunanistan, Fransa

Tür: Dram, Romantik

Vizyon Tarihi: 12 Şubat 2012 (Almanya)

Dil: Yunanca, Rusça

Çekim Yeri: Orthodox Monastery Complex, Meteora, Yunanistan

Nam-ı Diğer: Meteora

Oyuncular: Theo Alexander, Tamila Koulieva, Giorgos Karakantas, Dimitris Hristidis, Stelios Mavroudakos

ÖZET

METEORA

Hikayemiz Yunanistan'da bulunan engebeli bir anakara üzerinde olan akıl almaz manzaralara sahip bir yerde, yani "Meteora'da" geçiyor. Filmde Bizans ikonları animasyon ve müzikler akıllıca kullanmış. Yunan yönetmen Spiros Stathoulopoulos, ikinci filmi Meteora'da kamerasını Yunanistan'ın efsanevi Meteora Manastırı etrafında döndürüyor. **Hikayesinde bir keşiş ile rahibenin aşkını anlatan yönetmen 2012 yılında ilgi ve tepkilerin odağı oldu**.

Metéora 2012 Yunanistan yapımı dünyevi olanla ulvi olan arasındaki ilişkiyle ilgilenen deneysel bir film...

kadın işleyeceği günahın bedelinin cehennemde yanmak olacağını bildiğinden gaz lambası ateşinde elini yakarak sınar bu acıya dayanıp dayanamayacağını. canı çok yanar, dayanamaz daha fazla acıya çeker elini. bile bile gidilen son, tensel çekim gücü tinsel çekim gücüne, duygunun inanca ve korkuya galip gelmesi cennetten de kovulmamıza neden olan insanlığımızın işareti değil midir aslında?

büyük olan megalo meteoro manastırının, kurucusu Athanasius ise kadın düşmanı, **"kapımda bir kadın açlıktan ölse, kapıma alışmasın diye ölmesine göz yumarım"** diyen aziz bir adamış. Kadınların alınmadığı Atos dağı manastırından gelip kurmuş burayı da. Burda da kadınların alınmadığı çokça mekan mevcut.

Yunanistan'da kayaların üzerine kurulmuş bu kiliseye, 1000 basamak tırmanılarak ulaşılır. Ayrıca, kilisesindeki renk cümbüşü içinde ve aceleyle bakıp çıkarken dikkat çekmeyebilir ama freskler tamamen gore içeriklidir. Din şehitlerinin ölüm şekilleri tek tek gösterilmiş. Kafanızı nereye çevirirseniz çevirin bolca kafa kesme, dayaktan öldürme, diri diri yakma, aletli işkence, kısım kısım

boyna taş bağlayıp suya atma gibi korku filmini andıran kareler görürsünüz. Katolik, Ortodoks, Anglikan, Kıpti, Süryani birçok kilisede buradaki kadar kanlı ve en çarpıcı betimlemeler göremezsiniz. öte yandan, o kartal yuvasında bu 21 metre kubbe yüksekliğiyle, eksiksiz kiliseyi nasıl yapmışlar hayran olmamak elde değil.

Manastırda su ihtiyacının kar ve yağmur sularıyla sağlanırmış.

FİLMDEN

Tanrı seni korusun, Theodore.

Tanrı seni korusun, Urania.

Sana göre insanlığın anlamı ne?

Bizi her gün sınıyorsun.

Bizi, seni sevdiğimiz gibi mi seviyorsun?

METEORA-

”Tanrı çobanımdır asla eksiğim olmaz.”

”Beni yeşil çayırlara götür.”

Kendi ellerimle neler yarattığımı görüyor musun?

Kendimi onlara, çocuklarıma adar gibi adadım.

Bu çocuk büyütmek gibi ama sadece çilesi daha fazla.

Şartsız olarak kendini feda eden Münzevi biri gibi.

Burasını kendi hayatım gibi görüyorum.

Benim yaşama şeklim.

Nasıl anlatsam?

Şu zeytin ağacının neye ihtiyacı var?

Şu mısırın?

Şu domatesin?

Şu meyvenin?

Şu sebzenin?

Hepsinin.

Kuşlar kavunun çekirdekleri gibidir.

Çok güzel.

Çoğunu unuttum.

- Dün buradan bir ayı geçti mi?

- Ne?

- Bir ayı geçti mi?

Elbette.

Başka hayvan incir yemez.

Onu bulduğumda, göreceğiz.

İki incir ağacı da kırılmış.

- Manastırda haberini aldık.

- İki incir ağacı kırılmış Bilmiyorum.

Göreceğiz

Bir kurt olamaz mı?

- Veya bir tilki?

- Hayır, hayır.

Başka hayvan incir yemez.

Yalnızca ayılar!

Tanrı sizi korusun.

Beni dingin sulara götür.

Ruhumu güçlendir.

Bana doğru yolu göster.

Beni cennete götür.

Karanlık bir vadinin içinden geçsem bile sen benimle oldukça hiçbir kötülükten korkmayacağım.

- Yine yağ eklemişsin!

- Yağ eklemedim, Peder!

Sevgi ekledim.

Bereket seninle olsun.

– İyi akşamlar, Georgie!

– İyi akşamlar, Theodoros!

– Nasılsın?

– İyi.

Bitti mi?

– Her şey hazır, ocakta tabii.

– Sağ ol, George.

Ailen nasıllar?

– Hepsi iyiler.

– Tanrı daim etsin.

– Tanrı sizi korusun.

– Tanrı sizi korusun.

Bugün pederi ziyaret ettim.

Onu beslemeye çalıştım.

Bunca yıl, onu böyle yerken görmemiştim.

İyi misin?

Bugün Aziz Jakob'u anıyoruz.

Bir hikaye var.

Aziz Jacob münzevi biriyken köylüler onu cezbetmek için ona bir fahişe göndermiş.

Ertesi gün fahişe geri döndüğünde, ona ne olduğunu sormuşlar.

Tek kelime etmemiş ve üstelik yaşam biçimini değiştirip kendini tanrıya adamış.

Çok güçlü bir kutsal ruhu varmış.

İşte.

Peki sonra?

Hikaye devam ediyor, değil mi?

Bir gün, bir baba hasta kızını ve onun küçük erkek kardeşini keşişe götürmüş.

Keşişten onu iyileştirmesini istemiş.

Onu iyileştirmiş ve babalarından çocuklarını bir günlüğüne bırakmasını istemiş.

Gece yarısı kıza tecavüz etmiş.

Ve sonra suçunu örtbas etmek için çocukların ikisini de öldürmüş.

Ama ertesi gün Aziz Jacob çöle gitmiş.

Ümitsizlik içinde, kendini öldürmek istemiş.

Ama bir melek belirmiş ve demiş ki Demiş ki

”Günahların içinde en büyüğü ümitsizliktir ve affı yoktur.”

Umutsuzluk dünyada öyle büyük bir günahtır ki affı olamaz.

Saçların hangi renk?

Sana ne.

Ümit- siz- lik.

(Çince) Ne?

Ümit- siz- lik'ten dolayı.

- Ümitsizlik.

- Ümitsizlik.

Ümit- siz- lik'ten dolayı.

”Özgürlük” nasıl diyorlar ”Özgürlük” Rusçada nasıl deniyor?

”Svoboda”!

Tanrım!

Peki deniz?

”More”!

(Rusça) Deniz.

Özgürlük.

Ümitsizlik.

Ümitsizlik.

”Bana bir yemek hazırla düşmanlarımın huzurunda.”

”Başımı kutsal yağ ile yağla.”

”Bardağım doldu taştı.”

Tanrım, insanlarını koru ve çocuklarını kutsa.

”İsteyin, hey isteyin.”

”İsteyin, çobanlardan.”

”isteyin, kızlarını.”

”Çeşmeler ve Kayalar.”

– Her şey yolunda mı?

– Her şey yolunda, evet!

Başka bir şey çalalım bakalım.

Şey hakkında

– Karşılıksız aşk hakkında

– Aşk şarkısı mı?

Herhangi bir şey iste

Hayır, en sevdiğini söyle sen.

En sevdiğim aşk şarkısı mı?

Hepsi de aşk hakkında, değil mi?

Gerçekten Lütfun bana güç verdi.

İyilik ve merhamet, hayatım boyunca bana rehberlik edecek.

Daima Tanrının mekanında kalacağım.

”Tanrı çobanımdır, asla eksiğim olmaz”

Ümitsizlik.

– Ümitsizlik.

– Ümitsizlik.

– Özgürlük.

– Özgürlük.

Özgürlük.

KUNDUN (1997)

134 dk

Yönetmen:Martin Scorsese

Senaryo:Melissa Mathison

Ülke:ABD

Tür:Biyografi, Dram, Tarihi

Vizyon Tarihi:04 Nisan 1998 (Türkiye)

Dil:İngilizce, Tibetan, Çince

Müzik:Philip Glass

Oyuncular: Tenzin Thuthob Tsarong, Gyurme Tethong, Tulku Jamyang Kunga Tenzin, Yeshi PaichangTenzin, Tencho Gyalpo

ÖZET

Amerika'nın karanlık arka sokaklarını ve şiddet dolu yaşamları çok iyi bilen usta yönetmen Martin Scorsese bu kez batıdan doğuya, Tibet'e gidiyor ve kendisine yabancı olan bir kültürü hiç bir batılı oyuncuya yer vermeden çektiği Kundun ile anlatmaya çalışıyor. Budistler tarafından, Buda'nın yeryüzündeki yansıması, yani "varlık" olarak tanımlanan ve Tibet diliyle Kundun olarak adlandırılan, reenkarnasyon ile sürekli beden değiştirdiği inanılan ruhani lider üzerine bir film bu. 13. Dalai Lama'nın ölümünden sonra, bu kutsal liderin ruhunu taşıdığına inanılan küçük bir çocuğun rahipler tarafından keşfedilmesiyle başlıyor herşey. 1937 yılında, henüz iki yaşında iken "kutsal ruh" olduğuna inanılan 14. Dalai Lama'nın ya da diğer bir deyişle Kundun'un, rahipler tarafından Budist manastırında yetiştirilmesi, eğitilmesi ve Çinliler tarafından işgal edilen ülkesinden sürgüne gittiği 1957 yılına kadar olan zaman dilimini izliyoruz.

FİLMDEN

Dalai Lama'ya adını Cengiz Han'ın oğulları verdi.

"Bilgelik Okyanusu" demektir.

Savaştan yıkılmış bir Asya'da Tibetliler bin yıldan fazla şiddetsizliği uyguladılar.

Yöneticileri Dalai Lama'dır.

Merhamet Budası'nın insansı görüntüsüdür.

1933'te Onüçüncü Dalai Lama öldü.

Dört yıl sonra, uşak olarak gizlenmiş bir kutsal kişi kendini Tibet'in uzak bir köşesinde buldu.

Ondördüncü Dalai Lama'yı arıyordu Arayışı neredeyse bitmişti.

Bir Buda yeniden doğmuştu.

- Anlat bana.
- Yine mi?
- Anlat bana.
- Baban çok hastalanmıştı.

Ölecek sandık.

Bazı hayvanlarımız ölmüştü.

– İnek?

– Evet, bir inek, bir at, bir yak ve tavuklar.

Dört yıl kötü ürün aldık.

– Tüm çiftçiler aldı.

– Evet.

Sonra bir gece, geleceğini anladım ve şafakta, sen doğdun.

– Anlat bana.

– Ağlamadın.

– Ağlama yok.

– Hayır, ağlamadın.

Ve o gün, baban daha iyi oldu.

Sana Koruyucu Lhamo adını verdi.

Biliyorum.

Artık uyu, Lhamo.

Uyu.

Şşş! – Benim.

– Hayır.

– Benim.

– Hayır.

Bu durmalı.

– Benim işte.

– Hayır, Ben senin babanım.

Sen çocuksun Orada otur.

Hayır.

– Ben burada oturacağım.

– Hayır.

– Ah, Ne zararı var?

Bırak istediği yerde otursun.

– Hep yanlış yetişecek.

Sadece sen ona hizmet edebilisin.

Sadece sen onun yiyeceğine dokunabilirsin.

Çok temiz.

– Herşey sadece öyle.

– Öyleyse zararı ne?

Kendini kral sanıyor.

Öykümü anlat.

Yine mi.

Yine.

Bana! Tamam, Lhamo.

Hikayeyi anlatacağım.

Şafakta doğdun.

Dışarısı sakindi.

Anne'ye yardım ettim.

Beni çağırttı.

Doğduğunda, hiç ağlamadın.

Asla ağlamadın.

Ve ben şaşırdım.

Sonra sana şekerli su verdik.

Ve sen her tarafa çıkardın! Keser misin şunu?

– Rinpoche, Seninle manastıra döneceğim.

– Teşekkür ederim, Peder.

Kargalar vardı.

Şimdi hatırladım.

Kargalar vardı.

– Ne zaman?

– Lhamo'nun doğduğu sabah.

Hatırladın mı?

– Hmm.

– Hastaydı, ve onu sana getirdim.

"Ona Lhamo adını vereceğiz" dedin, ve dua etmeye gittin.

Uyudum ve sonra dışarı çıktım ve onları gördüm.

Ha?

Bir çift karga gelip çatımıza yuva yapmıştı sanki Lhamo için gelmişler gibi.

Tam Dalai Lama için yaptıkları gibi.

Vii-viii! Kesmelisin şunu, Lhamo.

Evet?

Evet?

Lhasa.

'ya gidiyoruz Aa, lütfen, içeri gelin.

Çok soğuk.

Uşaklarınız mutfağı kullanabilir.

Bu benim.

Kim olduğumu bilirsen onu sana vereceğim.

Lama.

Benim! Hayır, hayır, hayır, Lhamo.

Geri ver onu.

Afedersiniz.

Genellikle böyle şeyler yapmaz.

Lhasa.

Hep Lhasa'ya gitmek istediğini söyler, Lhamo.

Şşş.

Lhamo.

Bize katıldığın için teşekkür ederim.

Bu senin mi diyorsun?

Başka ne senin?

Şşş.

Evet, onlar senin.

Evet, onlar senin.

Evet.

Bu benim.

Benim, benim, benim, benim.

Evet, Kundun.

Ah! Bu benim.

Benim.

Bunu istiyorum.

Bu benim, Anne.

Lhamo, sana daha iyisini alacağım.

Haydi Lhamo.

Artık gitmeliyiz.

Çok yüksek bir Lama olmalısın; Büyük bir Tibet rahibi.

Yani bu iyi bir şey.

Korkma.

Böyle keşfedilen ilk çocuk sen değilsin, ve tabii ki sonuncusu da değil.

Sana asla zarar gelmesine izin vermeyeceğim.

Büyük bir insan olmalısın.

Biliyorum.

Buraya oturabileceğini kim söyledi?

Naip Reting, Ekselansları.

Çocuğun kervanı yakında.

Bulmak için beni yolladığınız bebek büyümüş, Ekselansları.

Çok güçlü.

Çok sorgulayıcı.

Biraz korkmuş.

Onu keşfeden kişiyle karşılaşmayı bekliyor.

Şimdi kafanı traş edeceğiz.

Korkma.

- Korkma, Rinpoche.

- Gel buraya! Gel buraya! - Saçını keseceğiz.

- Nereye gidiyorsun?

Gel buraya, gel buraya.

Tekrar edebilir misin, "Doktoru ve ilacı olayım, ve dünyadaki tüm hasta şeyler için hemşire olayım herkes şifa bulana kadar"?

Hatırlayabilir misin?

"Koruyucusu olmayanlara koruyucu olayım.

Bir köprü olayım, bir kayık, bir gemi tüm suyu geçmek isteyenler için."

Asırlar önce, Tibet'te bir çocuk doğdu.

Adı Gendendrub idi.

Doğduğu gece soyguncular evine geldi, ve hayatlarını kurtarmak için ailesi kaçmak zorunda kaldı.

Bebeği sakladılar.

Ertesi gün döndüklerinde, bebek yhayatta idi.

Bir çift siyah karga tarafından korunmuştu.

O birinciydi.

Chenrezig idi.

Ona Kundun deriz.

Chenrezig ke khyen.

Seni bir hayalde gördüm.

Ben Reting'im, senin naibin.

Seni buldum.

Zor oldu.

Ama bana iyi işaretler bıraktın.

Umarım bekleyiş çok uzun olmadı, Kundun.

Bir kez daha bu yaşama dönmeyi seçtin.

Olabildiği kadar kalacaksın.

Ve sonra, yine geleceksin.

Tekrar ve tekrar doğacaksın yaşam sürdüğü sürece.

Tüm yaşayan şeyleri sevmek için buradasın.

Sadece sevmek için.

Onlara bakmak için.

Onlara bağlılık göstermek için.

"Bir canlı nefes aldıkça, her nerede olursa, orada şefkat ile Buddha ortaya çıkacaktır."

Şefkatli Buddha.

Dilekleri-veren Mücevher.

Ondördüncü Dalai Lama.

Lord Chamberlain şimdi sizi görecek.

Kutsal efendi, ben Phala'yım, Lord Chamberlain, size her şekilde hizmet için.

Mm.

Beşinci Dalai Lama.

Yedinci Dalai Lama.

Onüçüncü Dalai Lama.

Ve büyüyünce, tutacaksın Büyük Mühür'ü.

Ah-ha.

Çok hayırlı, 14üncü Dalai Lama.

Onu yırtayım mı?

Ha?

Sadece izle beni.

- Senin sıran.

oynayalım.

- Kudret! Büyük bir dağda insanlara vuruyorum.

- Ben daha cesurum.

- Benim daha çok adamım var.

Benim daha akıllı adamlarım var.

Tüm adamlar benim.

Bugün kaybettin, Kundun.

Yarın belki kazanırsın.

Şeyler değişir, Kundun.

Kundun.

Kundun.

Kundun.

Kundun.

Kundun.

Reting bizden çok şey bekliyor.

Çocuğu bulması için ona daha ne kadar arazi ve para vermeliyiz?

Bizim ceplerimizden çıkıyor.

Ve daha Dalai Lama'nın ailesine verilecek hediye ve mülk var.

- Peder'e bak.

- Cüzdanlarımız boşaldı.

Ordumuz bitti.

Naip, Dalai Lama'yı bulmak için çok yüksek bir ödül istiyor.

Burunlarımızdaki kılları çektirir bize.

Tabii çocuğu bulma bedeli Reting'in kendi cebinden çıksın demiyorsun.

Bu görevi o istemedi.

İnzivasında köşeye çekilirdi.

Tüm kadınları ile! Evet.

Büyük 13üncü-- Hepimiz onu bu güzel çocuğun yüzünde göremiyor muyuz?

Tam Çin sınırında doğdu.

Sanki atkısını aldı ve atabildiği kadar uzağa attı böylece Amdo'ya düştü, tam Çin'in yüzüne şamar gibi.

Ve dedi ki, "Burası Tibet.

Burada doğacağım."

Tam ülkenin kenarında, ve diyor ki, "Bu benim Tibet'im."

Yeni eviniz, hizmetçileriniz-- herşey istediğiniz gibi mi?

Çok talihliyiz.

Teşekkür ederim, Naip.

Anne.

Anne.

Şş-ş-ş.

Burayı sevmiyorum.

Burası eski, karanlık bir yer.

Ama yaz sarayını daha çok seveceksin.

Bahçeler var ve hayvanlar geyik ve köpekler gibi, küçük ayılar ve kuşlar-- horozlar.

Filler?

Hayır ama bir nehir ve bir göl.

- Balıklar.

- Çok balık.

Kim bu kadın?

O Penden Lhamo.

Seni ve Tibet hükümetini korumak onun özel görevi.

Gerçek mi yoksa taklit mi?

O gerçek.

O gerçek.

Önce küçükler.

Bekle.

Büyükler, yemeyin.

Hayır, hayır, hayır.

Önce küçük bitirsin.

- Kutsal efendi, masanın başına geçer misiniz?

- Yeriniz orası.

Ah.

Dalai Lama domuz eti yememeli.

Beyniniz için iyi değildir.

Git çalış.

Sen çalışmazsan benim başım derde girer.

Dalai Lama yumurta yememeli.

Üzgünüm.

Ah! Sonunda geldi.

Pompo, yumurta! Bak! yumurta! - Yumurta?

Yumurta yok! - Git buradan! - İnsanlarla böyle konuşulmaz.

- Ama ben hükmedenim.

Kime?

Dışarıdaki koyunları ölmekten kurtarabilir miyim?

- Zenginsin.

Satın al onları.

- Benim için satın alır mısın?

Onları nerede tutacaksın?

Burada.

Sen ve ben.

O zaman senin için alırım onları.

Artık güzel atların var.

Evet, var.

Şimdi git.

Gitmek istemiyorum.

Dişlerim orada.

- Ne dişleri?

- Benim dişlerim.

Ben- hatırlıyorum.

Aç onu, Pompo.

Aç onu.

Eski dişlerim.

13üncü Dalai Lama'ya aitler.

Kutsal efendi.

Taktra Rinpoche, Kahin bana dedi ki Lhasa'yı terketmezsem ve kendimi duaya vermezsem, hayatım kısalacak.

Lütfen, hemen yap bunu, Reting.

- Çekilmem gerektiğini kabul ediyorsun?

- Evet, Ekselansları, ediyorum.

İnsanlar diyor ki, "Eğer Reting sözlerini kendisi tutmuyorsa Dalai Lama'ya nasıl sadakat gösterebilir?"

Üzgünüm, Reting Rinpoche, ama bu doğru.

Çekileceğim.

Ama tehlike bitince, naip görevine döneceğim.

Sadece Kutsal Efendimiz için en iyi olanı yapmak isteriz.

Ling Rinpoche.

Trichang Rinpoche.

"Sadece üç mücevhere sığınırım: Buddha, Dharma ve Sangha'ya, aydınlığa erişene kadar."

Taktra, Reting nerede?

Reting nerede bugün?

Lhasa'yı terketti, Efendimiz.

Nereye gitti?

İnzivaya, Efendimiz.

Ne süre için?

Uzun yıllar.

- Ah! - Hizmetinizi bıraktı.

Başka bir naip seçilecek.

Anlamıyorum.

Yaşınızdan dolayı değil, Efendimiz.

Neden yaşımdan değil?

”Buddha, Dharma ve Sangha’ya sığınırım.”

Yeni naibim olmanızı istiyorum.

Bu bir emir.

”Sadece üç mücevhere sığınırım: Buddha, Dharma ve Sangha’ya, aydınlığa erişene kadar.”

- Lobsang, şimdi mi?

- Git, git! Lhamo! Oh, hayır.

Ama onu buldular.

Batı’dan armağanlar.

Eşyaları-- Büyük 13üncü Dalai Lama’nın-

- Dört Soylu Gerçeğin önemini düşün.

Dört Soylu Gerçek nedir?

Lord Buddha’nın öğrettiği Dört Soylu Gerçek: Acı Çekme Gerçeği, Neden Acı Çekeriz Gerçeği, - Acı Çekmenin Sonu Gerçe-- - Fazla kibirleniyorsun böylece.

Başını eğ.

Ling Rinpoche senin öğretmenin.

Önünde eğileceksin.

- Acı çekmenin sebepleri nedir?

- Kibir.

Kibir acı çekmeye yol açar.

Tekrar et.

Ne bildiğini düşün.

Bu beyni sıkıştırmalıyım.

Cevap ver.

Birincisi, anlar ki çoğu acı çekmelerine gereksiz yol açıyordur.

İkincisi, bunun nedenlerini kendi yaşamında arar.

Aramak, acıyı bitirmek için kendi yeteneğine inancı olmaktır.

Sonunda, huzura giden bir yol bulma isteği doğar, çünkü tüm varlıklar mutluluk ister.

Tümü, saf kendilerini bulmak ister.

Onu bırakma zamanın geldi.

Gitmeni istemiyorum.

Artık büyüdük.

İyi olacaksın.

- Seni özleyeceğim.

- Sen iyi bir Dalai Lama'sın.

Güvenli bir yolculuk görüyorum.

Güvenli bir dönüş görüyorum.

Burası Britanya.

Ahh.

Polonya nerede, Norbu?

Bilmiyorum, Efendimiz.

Pearl Harbor nerede?

Biliyor musun, Pompo?

Bilmiyorum.

Burası Tibet - Mmm.

- ve bu da Çin.

- Kaç askerimiz var?

- 5,000 kadar, Efendimiz.

Beş bin.

O kadar çok.

Bu çok.

Tabii, Tibet'te güvendeyiz.

Umuyoruz, Kundun.

"Yalancılar.

Aptallar.

Hiçbir şey-- Hiçbir şey öğrenmediniz.

Çürümenin beş şekli.

Kızıl ideolojisi.

Tehlike, içerden ve dışardan.

Sadakat.

Hüner.

Pişmanlık.

Başarısızlık."

"Selefinin uyarısına kulak ver yoksa savaş burada biter."

"Dikkat et.

Dikkat et."

Yaah! Efendimiz, bir mektubumuz var.

13üncü Dalai Lama bu mektubu yazdı ölmeden bir yıl önce; siz doğmadan.

”18 yaşına geldiğimde, ülkemizin ruhsal ve dünyevi lideri olarak hizmet etme sorumluluğunu kabul etmem istendi.

Sorumluluk kesinlikle küçük değildi, ve bilincime ağırlığı çöktü.

Ve sonra Çinliler işgal etti.”

”Gerçekten yapabileceğimiz fazla bir şey yoktu, dua etmekten başka.

Çok geçmeden dualarımız kabul oldu.

Çünkü gerçeğin gücü büyüktür ve kader yanılmaz.

Çinlileri kovduk.

Yine olabilir burada Tibet’te din ve hükümet saldırıya uğrar.

Manastırlar yağma edilip yıkılır ve rahip ve rahibeler öldürülür ya da kovulur.

İşgalcilerimize köle gibi oluruz ve dilencilier gibi başıboş kalırız.”

Günler ve geceler yavaş geçer ve büyük acı ve dehşet içinde.”

Nerede doğdun, Taktra?

Kyarpo’da, Efendimiz.

Ya sen, Phala?

Lhasa, Efendimiz.

- Burada.

- Evet, Efendimiz.

Ben ne yapabilirim?

Ben sadece bir çocuğum.

Sen bu mektubu yazan insansın.

Bize önderlik etmek için geri gelen insansın.

Yakında büyük sorumlulukların olacak.

Ne yapılacağını bilmelisin.

Japon şehri Hiroshima üzerindeki bir tek B-29 sayesinde, yeni bir uygarlık çağı başladı.

Sabah 8:15’te 200-kiloluk bir bomba 20,000 ton TNTnin tahrip gücüyle afallamış düşman şehri üzerinde mantar gibi yükseldi.

Korkmuş sakinler için, dünyanın sonu gelmişti.

Neredeyse korkunç güzellikteki mantar bulutu göklere yükseldi.

Parlak oluşum inanılmaz ölüm ve yıkımın alameti olacaktı.

Bir bilimadamı meşum bir uyarı yapmış ve demişti ki, ”Bir atom bombası patlaması, kıyamete en yakın olarak düşünülebilecek şeydir.

Eminin ki dünyanın sonunda Dünyanın varlığının son milisaniyesinde, son insan, bugün bizim gördüğümüzü görecektir.”

İnsan yaşamı neden değerlidir?

Bu insan yaşamını aldığın, önceki alınyazısı dolayısıyla.

”Ah, cahil.

Şimdi uykuya dalma.”

Göremiyorum! Ne oluyor?

O benim arkadaşım.

Bırak onu! Norbu, ne oluyor?

– Reting Rinpoche tutuklandı.

– Reting?

Kundun, afedersin.

Bu sizin gözleriniz için değil.

Neden benim gözlerim için değil?

– Kashag’ı çağırın.

– Efendimiz.

Reting’e ne oldu?

Bu çok karmaşık, Efendimiz.

Anlat bana.

Reting Rinpoche naip olarak dönebileceğini düşünüyordu.

Bu artık olanaklı değildi, Efendimiz.

Taktra Rinpoche’i öldürme girişimi oldu.

Gerçekten mi?

Reting tutuklandı.

Bugün Sera Rahipleri Reting’in tarafında savaştılar.

Rahiplerin silahı var mı?

Bu olayda, evet, Efendimiz.

Rahiplerin silahı olduğunu bilmiyordum.

Hayır, tabi ki yok, Efendimiz.

Şimdi Reting Rinpoche nerede?

Burada Potala’da hapis, Efendimiz.

Potala’da bir hapishane var mı?

Burada her zaman bir hapishane vardı, Efendimiz.

Sanırım burada Tibet’te değiştirmemiz gereken bazı şeyler var.

– Çay alalım, lütfen, Pompo.

– Peki.

– Yaralandınız mı, Taktra Rinpoche?

– İyiyim, Kundun.

Yaşlı ve öldürülemeyecek kadar çetinim.

Şimdi, bana Çin’den bahset.

Ah, evet.

Yine çok karmaşık bir durum, Efendimiz.

Kutsal Efendimiz, Çinliler bir kez daha dünyayı iknaya çalışıyorlar Tibet'in sahibi olduklarına.

- Tibet Tibet'tir.

- Uzun bir süredir, Efendimiz, anlaşmamakta anlaşmıştık.

Biz biliyorduk, ve onların bildiğini biliyorduk.

Şimdi, tarihi yeniden yazmaya çalışıyorlar.

Ne üzücü.

Neden burada yaşayan tüm Çinlilerin gitmelerini istemiyoruz?

Eğer Tibet'te hiç Çinli olmazsa, bir Çin bölgesi olamayız.

Çok iyi, Kundun.

Bağımsız olduğumuzu dünyaya hatırlatmanın zamanı mı diyorsunuz, Efendimiz?

Hindistan bize yardım edebilir mi?

Çin'in parçası olmadığımızı bilirler.

Hindistan yeni bağımsız olmuş bir ülke.

Mücadele veriyorlar.

Bize yardım edecek bir durumda değiller.

Britanya?

Britanya etmemeyi seçiyor.

Ve Amerika?

Amerika.

Amerika.

Göreceğiz, Efendimiz.

Amerika başkanına bir mektup yazacağım.

Mükemmel, Kundun.

Şimdi Reting Rinpoche'yi görmeye gideceğim.

Bunu önermem, Efendimiz.

Reting Rinpoche'ye iyi bakılmasını istiyorum.

O benim öğretmenim.

Beni o buldu.

İstediğiniz gibi olacak, Efendimiz.

Artık sen ne biliyorsan ben de bilmeliyim.

Artık bir çocuk değilim.

Ve böylece, Mao Tse-tung bir topyekun savaş çağrısı yaptı.

Bir kızıl Çin'den aşağısına razı olmayacak.

Asya üzerine Demir Perde inecek mi, Rusya ve Doğu Avrupa'ya indiği gibi?

20 yıllık savaştan sonra bu savaş ilanın, özgür bir Çin'in sonunu işaret ettiği düşünülebilir.

Mao Tse-tung şimdi Pekin üzerine bir saldırı yapıyor.

Kundun.

Kundun.

Bunu dinle: "Amerika Birleşik Devletleri Başkanı Bay Truman'a: İyi sağlığınızdan ve tüm dünyanın mutluluk ve refahını yükseltme konusundaki hizmetlerinizden sevinçliyim.

Burada, ben iyiyim ve Lord Buddha'nın dini ve tüm varlıkların esenliği için elimden geleni yapıyorum."

- Şimdilik bu kadar.

- Evet.

Kundun, Reting Rinpoche hapishanede öldü.

Şimdi, bilincin gelişi sırasında dikkatinizi dağıtmayın.

Dikkatinizi dağıtmayın.

Babanıza gidin.

O öldü.

Anneniz son görevleri yapmanızı istiyor, Efendimiz.

Şimdi, dikkatinizi dağıtmayın.

Komunistler Çin'in denetimini aldılar.

Kıskançlık geldi.

Merhamet Buddha'sı bunu bilmeli.

Mao Tse-tung, Tibet'e üç talep bildirdi: Bir: Tibet, Çin'in bir parçası olduğunu kabul etmeli.

İki: Tibet'in güvenliği Çin tarafından sağlanmalı.

Üç: Yabancı ülkelerle olan tüm siyasi ve ticari konular Çin tarafından yürütülmeli.

Ne yapardınız, Efendimiz?

Birinci noktayı kabul edersek, Tibet'in Çin'in parçası olduğunu, o zaman diğerlerinin önemi yok.

Onları alacağız! Onları alacağız! Sen ne yapardın, Taktra-la?

Ben sadece bir böceğim.

Üç noktanın hepsini reddederdim.

Çinlilerden hiçbir koşul kabul etmiyoruz derdim.

Halk ne diyor dinlemeliyiz.

Koruyucu ilahlarımıza danışacağım.

Lord Buddha ihtiyaç olan yerde ortaya çıkar.

Söylediğiniz gibi.

Kashag'ı çağırın.

- Kutsal Efendimiz.

- Evet?

Çinliler işgal etti.

Çinliler Chamdo civarında altı yerde nehiri geçti.

Ölen var mı?

Radyo operatörü bir kişinin öldüğünü söyledi.

Sonra dedi ki, "Çinli askerler, geliyorlar."

Ve sonra radyo sustu.

Bu hafta Tibet'in barışçıl kurtarılması başladı.

Halk Kurtuluş Ordusu üyeleri Çin'in bu batı bölgesine girdiler Tibet azınlığının isteğiyle.

Uzun zamandır bir emperyalist kale olarak, Tibet halkı kendisini bir feodal krallıkta Dalai Lama'nın zalim idaresinde yaşıyor buldu.

Halk Ordusu başkent Lhasa'ya doğru ilerlerken, yerel köylüler kurtarıcılarını minnetle bağırlarına basıyorlar ve mutlulukla sefere katılıyorlar.

Halk ne diyor, Norbu?

Onları yönetmenizin zamanı geldi diye düşünüyorlar.

Çok gencim.

Deneyimim yok.

Tabii ki deneyiminiz var, Kundun.

Başka kim olur?

- Norbu?

- Evet, Efendimiz?

Reting doğru çocuğu buldu mu acaba diye hiç merak eder misin?

Hayır.

Tahta çıktığımda 18 yaşında olmak istiyorum.

Tüm Dalai Lama'lar 18'den önce aldı.

"Onun zamanı geldi."

Efendimiz, 17 Kasım 1950 tahta çıkmanız için en hayırlı gün olarak seçildi - Evet.

- Rica ediyoruz hemen ardından önlem olarak Lhasa'yı terketmeye hazır olun.

Dediğiniz gibi.

Tibet Batı'ya yardım çağrısı yapacak.

Amerika ve Büyük Britanya'ya, Hindistan'a da heyetler gönderiyorum, bu ülkelerin bağımsızlığımızı tanıyacağı umuduyla.

Lukhangwa ve Lobsang Tashi, Sizleri başbakanlarım yapıyorum.

Çin'e bir heyet gönderin.

Reformlar ve modernleşme için planlar yapmaya başlayacağız.

Bügün, bir genel af ilan ediyorum.

Tutukluları serbest bırakın.

Bunu sökmenin zamanı.

– Hala gelmiyor musun?

– Hayır, Efendimiz.

Çok çalışmaya devam etmelisiniz, ve sizi politikaya bulaştırmalarına izin vermeyin.

Unutmayın, siz bir rahipsiniz.

Seni özleyeceğim.

– İyi zaman geçirdik, siz ve ben.

– Evet, geçirdik.

– Ve çok iyi yetiştiniz.

– Ve sen yaşlandın ve daha inatçılaştın, ama iyi kaldın.

Bu gece, Kundun, dünyayı görüyorsun.

”Tanrılar kazanacak.

Şeytanlar kaybedecek.”

Size geri göndereceğim.

İşe yarayacak.

Hoşçakal, Kundun.

Hükümeti Dungkhar Manastırına taşıyacağız, Hindistan sınırı yakınında.

Orada dünyanın bunalımımıza tepkisini bekleyeceğiz.

Kısa bir süreliğine gidiyor.

Tibet’i terketmeyecek.

Dönecek.

Lütfen gitmesine izin vermeyin.

Gitmesine izin vermeyin.

Değerli Olan seni terketmeyecek.

Lütfen.

Değerli Olan seni terketmeyecek.

O dönecek.

Tibet’i terketmeyecek.

Lütfen, kalk.

Lütfen, bırakın gitsin.

Lütfen, dönecek.

Tibet’i terketmeyecek.

Lütfen, lütfen, Tibet’i terketmeyecek.

Değerli Olan sizi bırakmayacak.

Lütfen.

Lütfen, saygıdeğer rahipler, lütfen.

Etraf sakin.

Evet, Efendimiz.

- Nerelisin?

- Kham'dan, Efendimiz.

Savaşçı.

Biz buyuz, Efendimiz.

Ordum ve Khambalar, elde hiçbir şey olmadan savaşırlar.

Uçaksız.

Kamyonsuz.

Silahsız.

Hiçbir şey olmadan.

Kimse onları durduramaz.

Ben bile.

Sizin için savaşıyorlar, Efendimiz.

Haksızlar mı?

Şiddet hiçbir zaman iyi değildir.

Her sonucun, iyi ya da kötü olsun-- bir nedeni vardır.

Neden geldiler, Efendimiz?

Kötü olan ne yaptık?

Şiddetsiz uzun süre alır.

Buna zamanımız var mı, Efendimiz?

Hiç bilemedim.

Efendimiz?

Bu size geldi.

"O zaman, geceyarısında, Bodhisattva parlak bir ışık gördü.

Sonra bir anda gördü varlığın üç durumunu: geçmiş, şimdi ve gelecek, parlak ışıkta saflaşmış.

Sonra, Aydınlanma Ağacında oturarak alt etti tüm şeytanları."

Hayır, hayır, bekle.

Bekle, bekle, lütfen.

Bu formalitelerin bazısından kurtulalım.

Artık yeter.

Durun, durun.

Lütfen.

Efendimiz, Nepal'li ziyaretçileriniz-- - Size bir fil getirmiş gibiler.

– Bir fil?

– Evet, Kundun, bir fil.

– Şimdi burada mı?

– Beraberlerinde.

– Ne güzel.

O modern bir insan, geçen defasında olduğu gibi.

Bugün, Tibet'in teslimi tamamlandı.

Pekin'de, Tibet ve Halk Cumhuriyeti'nden temsilciler Tibet'i anavatana döndüren bir Onyedi Nokta Anlaşmasını imzaladılar.

Dalai Lama'nın temsilcileri anlaşmayı onun adına imzaladılar ve onun, Tibet'in anavatanla hızlı bir bütünleşmesi için en iyi dilekleriyle.

Madde Bir: Tibet halkı birleşecek ve emperyalist saldırganları Tibet'ten kovacak.

Kutsal efendimiz, General Chang Chin-Wu'yu takdim edeyim.

Başkan Mao size saygılarını iletmemi istedi.

Talimatlarıma göre size Onyedi Nokta Anlaşmasının bu kopyasını imzalamanız için sunuyorum.

Bana onayınızı kabul etme yetkisi verildi.

Eminim Lhasa'ya dönmek istersiniz.

Yakında dönme planınız var mı?

Planlarımızı görüşüyoruz.

Ve biz de kendi planlarımızı siz Lhasa'ya dönünce sizinle görüşebiliriz.

Teşekkür ederim.

Dönüşünüzde yardımcı olabilirsek bana bildirin.

Bir tür canavar olacağını zannetmiştim, hatta başından çıkan boynuzlar bile .

Ama o sadece bir insan, benim gibi sadece sıradan bir insan.

Onlar kötünün kötüsü.

Hayaletlerden bile daha kötüler.

Sizin gibiydik.

İzole bir ülke idik.

Sonra ticaret başladı.

Bizim baharatımız, ipeğimiz, çayımız için.

Ama bizim, Çin'in, Batı'dan istediği birşey yoktu.

O yüzden bize isteyecek birşey verdiler: afyon.

Afyon için kıvrandık.

Emperyalistler, bizi mahvetmek için onu kullanmaya çalıştılar.

.

Sizi emperyalistlerden kurtarmak için buradayız, yoksa aynisini size de yapacaklar.

Tahmin edemezsin, burada otururken, nereden geldiğimi.

Su baskınları, kıtlıklar, o kadar kötüydü.

Çin bölünmüştü.

Toplum çöküyordu.

Savaştan önce bir gün ölmüş bebeğiyle bir adama rastladım.

Onu pişirecekti.

Bağırıyordu, "O öldü.

Onu ben öldürmedim.

O öldü."

Başkan Mao'dan önce Çin böyle idi.

Hindistan'a gitme zamanınızın geldiğine inanıyoruz.

Hindistan dostumuzdur.

Orada güvende olursunuz.

Amerikalılar bize yardım edecek, Efendimiz.

Mektuplarını okudunuz.

O mektup imzasız.

Gerçek bir taahhüt değil.

Çin kapalı.

Amerika uzakta.

Birçok Tibetli ölebilir, ama Çin yine kapalı kalır.

Tibet'te kalırsanız, güvenliğinizi garanti edemeyiz, Efendimiz.

Kaçarsanız, Efendimiz, hiç dönemeyebilirsiniz.

Yıllarca Çinlileri idare ettik.

Bunlar bildiğimiz Çinliler değil, Efendimiz.

Bunlar komunist.

Beşinci Dalai Lama Çinlilerle bir ittifaka katıldı.

Ve Doğu'da büyük bir ruhsal devrim başladı.

Bir ruhsal devrim?

Böyle mi başlar?

Dostlar, Beşinci Dalai Lama kim şimdi?

İşler değişir.

Kısa yaşamlarımız tek kaygımız değil.

Benim birinci ve öncelikli görevim halkımı korumak.

Geri dönüyorum.

Başlangıçta, işler iyiydi.

Halk Kurtuluş Ordusu nazik ve yardımcıydı Ama bu çok önceydi.

Her zaman benimleydiler, beni hiç yalnız bırakmadılar.

Kışkırtma ve hakaret ve-- Anne, karanlıktan sonra manastırda kadın bulunmaz.

Devam et.

Evleri yaktılar, insanlara eziyet ettiler, bana yaptıkları gibi.

Sandılar ki ben-- Gelmeme izin verdiler-- Gitmeme izin verdiler çünkü-- Anlat bana.

Çinliler sandı ki seni öldürmeyi kabul ettim.

Beni öldürmeyi?

Dalai Lama'yı, yönetimlerini kabule ikna edeceğime, ve ikna edemezsem, sizi öldüreceğime inanıyorlar.

Kendi kardeşimin beni öldüreceğine mi inanıyorlar?

Buna inanıyorlar mı?

Burada buluşmaktan nefret ediyorum.

Burası geçmişe bir övgü! Ve bir şey daha.

Şarkıların durmasını istiyorum.

Şarkılar?

Hangi şarkılar?

General Tan hakkındaki sokak şarkıları.

Altın saati ile ilgili şarkı söylüyorlar.

O haklı.

Çok hakaret ediciler.

Ülkemizde şarkı söylemeyi yasaklayacak yetkimiz yok.

O zaman toplantıları yasaklayın.

Ve 2,000 ton daha arpa istiyoruz.

Bu imkansız.

Tibet halkına kıtlık getireceksiniz.

Daha çok gıda.

Askerlerinize kamp için en iyi topraklar.

Halk Kurtuluş Ordusu tüm yiyecek ve konaklamanın bedelini ödüyor.

Şimdilik, ödüyorlar.

Ama bu miktar mevcut değil.

İhtiyaçlarınızı yeniden değerlendirmelisiniz.

Ne kadar çay içersiniz, Başbakan?

Kalitesine bağlı, ve Hindistan'dan olmasına.

Size bugün söylemem emredildi ki Tibet ordusunun Halk Kurtuluş Ordusu içine alınması planları nihayetlendirildi-- - Bunu onaylamayacağım.

- O halde, Tibet bayrağını anavatan bayrağı ile değiştirmeye başlayacağız.

Ve onu yırtmaya başlayacağız.

- Üzgünüm.

- Bu yapılmalı.

Artık Çinlilerle buluşamıyoruz.

Bizi reddediyorlar.

İstifalarınızı kabul ediyorum.

Yeni başbakanlarınızı seçtiniz mi, Efendimiz?

Yeni başbakan olmayacak.

Huzurumuzu aldılar bizden.

Britanya, Nepal, Amerika, Hindistan-- Tüm bu hükümetler temsilcilerimizle görüşmeyi reddettiler.

Ve Birleşmiş Milletler?

Birleşmiş Milletler, başvurumuzu dinlememeye karar verdi.

Yani, Çin ve kudretine karşı yalnız başımıza mı kaldık?

Korkarım öyle.

Müzakereden başka seçeneğimiz yok.

Çinliler Lhasa'ya gelmeli.

Durum ümitsiz, Phala.

Pekin'e gidebiliriz.

Halk Kurtuluş Ordusunun Tibet'e yürüyüşü haberi nüfusun tüm kesimleri tarafından sevinçle karşılandı.

Özellikle, Çin'in her tarafındaki Tibetliler .

haberi sevinçle kutladı ve anavatana dönmek istedi.

Çin'in görevi Tibet'e ilerleme getirmektir.

Sana hoşgeldin diyoruz, Tibet, tekrar anavatana hoşgeldin.

Onyedi Nokta Anlaşmasının tüm noktalarını uygulamak için çok erken.

Reformların hızı Tibet halkının istekleriyle uyumlu olmalı.

Değişim yavaş yapılmalı, sizin, kendinizin, gereğini söylediğiniz gibi.

Tibet büyük bir ülke, harika bir tarihtir.

Çok önce, Çin'in bir kısmını bile işgal etmiştiniz.

Ama artık, geri kaldınız, ve biz size yardım etmek istiyoruz.

20 yıl içinde, bizim ilerimize geçebilirsiniz.

Ve o zaman, Çin'e yardım etme sırası sizin olur.

Biliyorsunuz, annem Budist idi.

Lord Buddha'nıza büyük saygım var.

Kast-karşıtı, yolsuzluk-karşıtı, sömürü-karşıtı idi.

Bazısına göre, politika ve din karışabilir.

Lütfen, biraz tatlı alın.

Benim kendi eyaletimde yapıldı.

Annemin yaptığı türden.

Karşılıklı işbirliği için büyük umutlarım var.

Önemli sözler verdi.

Biliyorsunuz, ailesi Budist idi.

Çiftçi halktan idiler.

Sanıyorum sosyalizm ve Budizm'in ortak yanları var.

İyi olacak, Kutsal Efendimiz.

İklim onunla uyuşmuyor.

Bazı önemli sözler verdi.

Söylediğiniz gibi olsun.

Umarım çocukluğunuzda kaçırdığınız tüm şeyler için üzüntü duymazsınız.

O kadar çok şey kaybettiniz.

Üzgünüm.

Hoşçakalın, Kundun.

Hoşçakalın, Kundun.

Hoşçakalın, Kundun.

Hayır, Norbu.

Ölme.

Hayır, hiçbiriniz.

Ölmeyin.

Sırası gelmişken, ülkemiz azınlıkları hakkında birkaç söz.

Tüm ülke halkı, azınlık milliyetler ve Han halkının birleşmesinden memnun.

Ama, Han şövenizmine karşı savaşmalıyız.

Sadece azınlık milletlere Han milletinin yardım ettiği düşüncesine kapılmayın.

Azınlığın da Han halkına büyük yardımı dokundu.

Çin toplumuna her katkıları-- Dalai Lama, bağışlayın.

Başkan Mao Tse-tung sizi çağırdı.

Dalai Lama.

Bu kadar geç saatte geldiğiniz için teşekkür ederim.

Yarın gidiyorum.

Evet, Biliyorum.

Buradaki konukluğunuz nasıldı?

Çok ilginç.

Fabrikalarınız çok etkileyici.

- Ve tarımdan da hoş-- - Öğreneceğiniz çok şey var.

Halkın görüşünü nasıl alınır ve kararlar verilir.

Genç Tibetlilerinizi eğitin, sizinle temas kurduğumda, Size bir Tibetli ile ulaşmak istiyorum, bir Çinli ile değil.

Çok iyi.

Bazı fikirlerinizi kabul ediyorum.

Yıllardır, manastırlarımızı reforme ediyoruz ve yeniden organize-- Tavrınız güzel, biliyorsunuz.

Sizi iyi anlıyorum.

Ama şunu öğrenmelisiniz: Din zehirdir.

Zehir.

Bir zehir gibi, ırkı zayıflatır.

Bir uyuşturucu gibi, aklı geriletir halkın ve toplumun.

"Halkın afyonu."

Tibet din ile zehirlenmiş, ve halkınız da zehirlenmiş ve geri.

Seni arabana geçireyim.

Pekin'de kalmaya ikna edemez miyiz seni?

Dönmeliyim.

Sağlığına dikkat et.

Sık yaz bana.

Eski evine hoşgeldin, Kutsal Efendimiz.

Mutlu musun?

Çok mutlu ve bolluktayım Çin Komunist Partisi altında ve Başkan Mao Tse-tung.

Onları o kadar takdir ediyorum ki.

Modern, donanımlı bir ordu ile karşı karşıyalar, ve yine savaşıyorlar.

Hep yalın bilgi istedim.

Çinliler Lithang manastırını bombaladı.

Yokedildi.

Uçaklardan kaya atıyorlar.

Rahip ve rahibeleri sokakta çiftleşmeye zorladılar.

Khamba çocuklarımızın eline silahları verip çocuğu anne babalarını vurmaya zorladılar.

Geber! Yine Mao'ya yazacağım.

Mektuplarınıza cevap vermiyor, Kundun.

Şiddetsizlik, mümkün olunca işbirliği ve olmayınca direniş demektir.

İşbirliğini denediniz.

Direnişiniz Tibet dışından olmalı, Kundun.

Çinli aileleri Tibet bölgesine getireceğiz.

Çiftçiler-- 40,000.

Doğuda bir isyan çıktı.

Tibet ordusunun Khamba gerillalarına karşı kullanılması gerektiğine karar verdik.

General Tan, halkımız hiçbir zaman-- Halkımızı anlamıyorsunuz.

Bunu onaylamayacağım.

Barışçı halkımızı bombaladınız.

- Gericilerin hakkından gelmek benim işim.

- Hayır, biz barışsever bir halkız.

Tibet halkını iyileştirmek için buradayız.

Reforma ihtiyacınız var.

Sizi kurtarmaya geldik.

Hayır, bizim doktorumuz Buda'dır, General Tan.

Bizi o iyileştirir.

Bilgelik ve merhamet bizi kurtarır.

Beni sen kurtaramazsın, General Tan.

Sadece ben kendimi kurtarabilirim.

Ciddi tehlike altındasınız.

Dalai Lama Çinlilerin eline geçmemeli.

- Tek umudumuz savaşmak.

- Savaşamayız.

Sizi öldürürlerse, Tibet'i öldürürler.

Kaçmalısınız.

"General Tan Kuan San, Dalai Lama'yı dans gösterisine davet etmek istiyor Kurtuluş Ordusunun yeni yapılan Büyük Salonunda."

- Bir dans?

- Evet.

"Ve Lhasa'daki durumdan dolayı, General Tan Dalai Lama'nın korumasız gelmesini istiyor."

"Bir hizmetli olabilir," diyor.

Onu ağırlamak isterler.

Evet, eminim yaparlar.

Çinlileri kızdırmanın sırası değil, Phala.

Sokaklarda tanklar var.

Lhasa dışında uçaklar bekliyor.

Çinlilerin zaten kızgın olduğunu güvenle söyleyebiliriz, Efendimiz.

Sen ne yapardın, dostum?

Ben sadece bir böceğim, Efendimiz.

Efendimiz, Tibet için önümüzdeki yıllarda ayakta kalmanın ne anlama geldiğini düşünürdüm.

Halkı koruma görevimi göz önüne alırdım.

Ve bu yüzden, Hemen giderdim Hindistan'a.

Ama ben bunu yapmayacağım.

Öyleyse, onlara yaz.

Danslarını kaçırdığım için üzgün olduğumu söyle.

Başka bir zaman, belki.

Bana sık yazmalarını söyle.

Biliyorum bu bir yalan.

Ama zaman kötü.

Söylediğiniz gibi.

Biliyorsun, Kundun, yalnız gitmene asla izin vermezdim.

Tibet'i terketmemi isteme, Phala.

Bugün istemeyeceğim, Efendimiz.

Gitmelisiniz.

Gitmelisiniz.

Lütfen gitmeyin.

Lütfen gitmeyin.

Lütfen.

Gitmeniz için yalvarıyorum, lütfen.

Kutsal Efendimiz-- "Büyük bir nehirde bir geçit yoksa, sığ geçiş yoksa, tek umut bir kayık ise, ve kayık yoksa, bir kayık koyardım, Kundun.

Dilek-bağışlayan Mücevher Batı'dan parlayacak."

Çok yaşa Kutsal Efendimiz! - Çok yaşa Kutsal Efendimiz! - Çok yaşa Kutsal Efendimiz! - Bir mektup aldık.

Okuyabilir miyim?

- Lütfen.

"Eğer Dalai Lama ve birkaç yakın görevlisi bir duvar içinde kalırsa ve tam olarak hangi bina olduğunu General Tan'a bildirirse, bu binanın zarar görmesini tabii ki istemiyoruz."

Bizi bombalayacaklar.

- Açık.

- Ve, hata istemiyoruz.

Bir not eklemiş: "Kaçışınızı önlemek için Çinliler en sert önlemleri aldılar."

Burada halkımla olacağımı söyle onlara.

Tam burada.

Dışarısı nasıl bugün?

Bir korkmuş yüzler denizi.

Kutsal Efendinin gittiği söylentisi var.

Potala'dan ikmal kamyonları geliyor-- - Onlara silah doldurabilir miyiz?

- Evet, yapabiliriz.

Khesan, terziyi çağırmanı istiyorum.

Sana bir asker üniforması yapsın.

Eski ve aşınmış görünsün, ve çabuk olsun, lütfen.

"Gidin.

Bu gece.

Gidin."

Efendimiz, Kahinin yolu Çin kampının arkasına götürüyor bizi.

- Muhtemelen yapamayız-- - Şşş.

- Onlarla savaşacağım.

Bir silah alacağım.

- Kafam karıştı.

Yolculuk yapmam gerektiği söylendi, ama kimse ne zaman ve nereye söylemiyor.

Siz giderseniz giderim.

Devam edin.

Acıklı olan, değişmek üzereydik.

Kendi başımıza yapacaktık.

Tam kendimiz yapmak üzereydik.

- Savaşacağım.

- Dalai Lama savaşa inanmaz.

Işıkları azaltın.

Uzun yolumuz var, Pompo.

Nasıl bitecek bilmiyoruz, ve çok acıklı.

Ama sizsiz gitmeyi düşünmezdim.

Efendimiz, Çinliler kamplarını taşıdı.

Artık Kahinin yolu güvenli.

Gitmeliyiz.

- Evet.

- Hindistan'dan sığınma sağlandı.

- Sizi bekliyorlar.

– Teşekkür ederim.

Güvenli bir yolculuk görüyorum.

Güvenli bir dönüş görüyorum.

Artık hazırım.

”Budaların Uyanışından sevinçliyim.

Ve yine, Oğullarının ruhsal seviyesinden.

Ve yine, Oğullarının ruhsal seviyesinden.

Ellerim bağlı, tüm yönlerdeki Buda’lara istirham ediyorum sefaletin karanlığındaki tüm şaşkınlara Dharma’nın lambasını parlatmalarını.”

– Çekilin kenara.

Bırakın geçelim.

– Denetim turu.

Çekilin kenara.

Çekilin kenara.

Çekilin kenara.

Çekilin kenara.

Denetim turu.

– Çekilin kenara.

Çekilin kenara.

– Çekilin kenara.

Bırakın geçelim.

Çekilin kenara.

Bırakın geçelim.

Zamanımız var.

Zamanımız var.

Çekilin kenara.

Bırakın geçelim.

Çekilin kenara.

Çekilin kenara Çekilin kenara! Ellerim bağlı, ölmek isteyen tüm Buda’lara istirham ediyorum, çağlar boyunca kalmalarını ve dünyayı karanlıkta bırakmamalarını.

Düşmanlarım hiç olacaklar.

Dostlarım hiç olacak.

Ben de, hiç olacağım.

Benzer şekilde, her şey hiç olacak.

”Doğru kazanacak.

Yanlış kaybedecek.”

Bir rüya deneyimi benzeri, sevdiğim her şey bir anı olacak.

Geçmiş olan bir daha görünmeyecek.

Kurtarılmamışları kurtaracağım.

Bırakılmamışları bırakacağım.

Rahatlatılmamışları rahatlatacağım.

Ve yaşayan varlıkları nirvanaya götüreceğim.

Onyedi Nokta Anlaşmasını geçersiz kılıyoruz.

Geçici Tibet Hükümetini kuruyoruz, ülkedeki tek yasal otorite.

Buda'lar ne kötü işleri suyla yıkarlar, ne varlıkların ızdıraplarını elleriyle kaldırırlar, ne de diğerlerine aydınlanmalarını aktarırlar.

Varlıklar gerçeğin öğretileriyle serbest kalırlar.

Son gerçeğin.

Şşş.

Acele, Efendimiz.

Çinliler yakında.

Acele, Kundun.

Yakındalar.

Kundun, Hindistan'a yürümelisin.

Kazandık.

Haydi.

Böylece, tüm yaptıklarımdan birikenlere dayanarak, her yaşayan yaratığın acısı tamamen giderilsin.

Tüm saygımla, efendim, sorabilir miyim, siz kimsiniz?

Önünde gördüğün bir insan, basit bir rahip.

Siz Lord Buda mısınız?

Sanırım bir yansımasıyım, sudaki ay gibi.

Beni gördüğünde, ve ben iyi bir insan olmaya çalıştığımda, kendini görürsün.

Dalai Lama henüz Tibet'e dönmedi.

Bir gün bu yolculuğu yapacağını umuyor.

Kutsal Efendi Dalai Lama'nın yaşam hikayesine dayanır.

Bir MARTIN SCORSESE Filmi Annem, Catherine Scorsese için 1912 – 1997

LA VOİE LACTÉE/ SAMANYOLU (1969)

98 dk

Yönetmen: Luis Buñuel

Senaryo: Luis Buñuel, Jean-Claude Carrière

Ülke: Fransa, İtalya

Tür: Komedi, Dram

Vizyon Tarihi: 15 Mart 1969 (Fransa)

Dil: Fransızca, İtalyanca, Latin

Müzik: Luis Buñuel

Çekim Yeri: Forêt d'Halatte, Oise, Fransa

Nam-ı Diğer: The Milky Way | The Milky Way

Oyuncular: Paul Frankeur, Laurent Terzieff, Alain Cuny, Edith Scob, Bernard Verley

DEVAM FİLMLERİ

1969 - Samanyolu (5,011)7.7

1972 - Burjuvazinin Gizemli Çekiciliği (31,078)8.0

1974 - Özgürlük Hayaleti (10,464)8.0

ÖZET

Fransa'dan hacı olmak üzere yola çıkan Jean ile Pierre birbirinden garip insanlarla tanışmaya başlar. Yol üzerinde dilenirken bir adam onlara çocuk yapmasını ve adlarını 'Halkım Değilsiniz' ve 'Artık Merhamet Yok' koymalarını ister. Bir handa karınlarını doyurmaya çalışan ikili gittikleri her yerde İsa ve Hristiyanlık üzerine tartışmalara tanık olmaya başlar. Hikayeye bir yandan İsa ile havarilerinin yaşadıkları eşlik eder. Bu zamansızlık içerisinde iki hikaye zamanla kesişmeye başlar. Jean'ın ve Pierre'in tanık oldukları tartışmalarla ile İsa'nın asıl yaşadıkları aslında birbirine hiç benzememektedir. Buna rağmen insanlar kendi yarattıkları dogmalar uğruna öldürmeye devam eder. Otostop çekerek İspanya'ya kadar varan ikilinin Santiago de Compostela'ya varmasına çok az kalmıştır.

- Luis Buñuel'in ''Gerçeği Arayış Üçlemesi'nin ilk filmi.

1. Film: La Voie Lactée (1969)

2. Film: Le Charme Discret De La Bourgeoisie (1972)

3. Film: Le fantôme De La Liberté (1974) |

FİLMDEN

11. yüzyılda ve ortaçağ boyunca İspanyol şehri Santiago de Compostela, veya St. James Compostela günümüzde de ziyaret edilen önemli bir hac bölgesi olmuştur.

Her sene beş yüz binden fazla hacı adayı yaya olarak Avrupa'daki diğer ülkelerden yola çıkar ve İspanya'ya, Havari James'in türbesine gelirdi.

Onaltıncı yüzyılın sonlarında, Din Savaşları yüzünden ziyaret engellenince Santiago piskoposu, havariden geriye kalanları saklamıştı.

Ondokuzuncu yüzyılda tesadüfen tekrar bulundu.

İlk bulunduğunda, Papalık kurumu cesedin havariye ait olduğunu hemen kabul etmemişti.

Rivayete göre, M.S.7. yüzyılda bir yıldız, birkaç çobana Aziz James'in bedeninin yattığı yeri göstermişti.

Compostela ismi buradan gelir; Campus Stellae, yani Yıldız Tarlası.

Batı Avrupa dillerinin çoğunda, Samanyolu, 'Aziz James yolu' olarak da bilinir.

**

Boşver.

Sen yürü.

– Öldüm.

– Ben de açım.

–Hiç ekmek kaldı mı?

–Kalmadığını biliyorsun.

Sadaka, lütfen.

Efendim, sadaka.

Paran var mı?

Yok, efendim.

O halde hiçbir şey alamayacaksın.

Hiç.

Evet, az birşey var.

O halde daha fazlasını elde edeceksin.

Al.

–Hacca mı gidiyorsunuz?

–Evet, efendim.

İspanya'ya mı?

Santiago de Compostela'ya mı?

Evet.

Nereden bildiniz?

Gidin ve kendinize bir fahişe bulun.

Ve ondan çocuk peydahlayın.

İlkine 'Halkım Değilsiniz', ikincisine 'Artık Merhamet Yok' ismini koyun.

Birşey anladın mı?

Bak! Nereden çıktı o?

Pelerininin içinde saklıyordu herhalde.

Gideceğimiz yeri nasıl bildi?

Kimin umrunda?

Sana para verdi.

Keşke ben de param var deseydim.

Peki niye bana verdi de sana vermedi?

Bahse girerim sakalın yüzünden.

Sakal güven telkin eder.

Değil mi?

Haklısın galiba.

Ben daha çocukken annemin söylediklerini hatırlattı bana.

Her yerini kirletmişsin.

Dışarı çık da kardeşlerinle oyna.

Tıraş olma, oğlum.

Sakal sana yakışıyor.

Annen neden bahsettiğini biliyordu tabii.

Bana sigara satar mısın?

Bende kalmamış.

Buyur, al bakalım.

Unutma, artık paramız var.

İkimiz için bu.

Borcum olsun.

Ne yapıyorsun orada?

Ne oldu sana?

Ellerin kan olmuş.

Şuraya bak.

Burası da.

Adın ne?

Yalnız mısın?

Annen baban nerede?

Ne, dilini mi yuttun?

Al, biraz şarap iç.

İyi gelir.

Gidelim hadi.

Hemen eve dönmelisin.

Bizi köyüne götürür müsün?

Bir anlamı yok.

Vazgeç.

Durmazlar.

Ee, binsenize.

Ne duruyorsunuz?

Uzağa mı?

İspanya'ya, efendim.

Şanslısınız.

Sınıra kadar gideceğim.

-Gece boyunca yol gitmemizin sakıncası yok, değil mi?

-Ne demek! Uyuyan güzel gibi hissediyorum kendimi.

Çok hoş bir duygu.

Lanet, lanet, lanet.

-Biraz ister misiniz?

-Hayır, gerçekten çok sağ olun.

Buralardan mısınız?

Evet.

Yakın sayılır.

-İsterseniz eve bırakabilirim sizi.

-Sağ olun, yürümeyi seviyorum.

Neyse, Mesih mucizeleri hakkındaki tartışmamıza dönecek olursak; diyebilirim ki, kesinlikle mucizevî bir yanı olmayan, sıradan hadiselerdi.

-Öyle mi?

-Günümüzde bilim herşeyi açıklayabiliyor.

Mucizeler doğal fenomenlerdir, beğen ya da beğenme.

Ben ise, bilimin bulduklarının Kitab-ı Mukaddes'le uyuştuğunu düşünüyorum.

Bu sebepledir ki tüm dünya Katolik.

Ne demek Katolik?

Bu hakikat, tüm dünya.

Peki ya Müslümanlar?

Yapmayın, Müslümanlar da Katolik.

Yahudiler?

Özellikle Yahudiler.

Ne var?

Ne istiyorsunuz?

Yiyecek birşeyler.

Artık da olur.

Paramız var.

Tamam, bekleyin.

Herkese merhaba.

Onları içeri alsana.

Dışarısı bayağı soğuk.

-Rahatsız olursunuz dedim.

-Hiç de bile.

Peki, içeri girin.

Oturun.

Yine de Peder, bir parça ekmeğin İsa'nın bedenini ihtiva ettiğine beni inandıramazsın.

Söylediğin şeye dikkat et.

İsa'nın bedeni ekmeğin içinde değil.

Komünyon töreni sırasında, ekmek İsa'nın bedenine dönüşür.

Ne dersen de, "transubstansiyon" gerçektir.

Söylediklerine inanmak isterdim.

İtiraf etmeliyim ki, anlamıyorum.

Bu beni aşar.

Ekmek, İsa'nın bedenidir.

Bu kadar! Onu sadece bir sembol, bir simge olarak düşünme.

Âdeta Rabbimizden bir parçadır.

Albigensianlar inanıyordu buna.

Ve tabii ki Kalvinistler de.

Ortada ciddi bir yanlış anlaşılma var.

Ben hep, İsa'nın bedeni ekmeğin içindedir derim; tıpkı tavşanın şu ezmenin içinde oluşu gibi.

Ne?

Yani hem tavşan, ama bununla birlikte hem de ezme.

Anlamıyorsun.

Şu onaltıncı yüzyıldaki kafirler gibi, ezme-sapkınları gibi konuşuyorsun aslında.

Bu şekilde konuşma! İsa kelamını harfi harfine kabullenmeliyiz.

Kusura bakmayın ama bana anlamlı gelmiyor.

İnanmanız için birçok sebep var.

Esrarı olmayan din, din falan değildir! Başka bir deyişle, bir kafir dinin esrarıyla alay edip cahil ve sığ insanları kolayca yoldan çıkarabilir.

Ama hakikati asla saklayamaz.

Peder, size sormak isterim; İsa'nın bedenine midenizde ne olur?

Ne istiyorsunuz?

Kimliğiniz var mı?

Dupont.

Duval.

Hadi.

Defolun! Dışarı! İyi akşamlar beyler.

Zavallılar.

Bir parça ekmeği bile anlamadılar.

Biraz daha hayırsever olsaydınız.

Hem yasaları uygulayıp hem de hayır işleyemezsin.

-Çok garip.

-Ne oldu?

Birdenbire, ezme-sapkınları haklıymış gibi geldi bana.

Bu bir devrim! İsa'nın bedeninin ekmeğin içinde olduğunu hissediyorum, tıpkı ezmedeki tavşan gibi.

Kesinlikle eminim.

-Ama az önce tam tersini söylediniz.

-Tersini mi?

Ben mi?

Peder, demek yine yürüyüşe çıktınız.

Artık uslu duracağınıza söz vermiştiniz.

-Sizi kilitli tutmak zorunda kalacağız.

-Şey, tamam.

Özür dilerim.

Biraz hava almak istedim.

Hayır, zahmet etmeyin.

Böyle iyiyim.

-Beni bilirsiniz.

-Tabii ki.

Peki, madem ısrar ediyorsunuz.

Anlamıyorum.

Çok da normal gözüküyordu.

Kim o?

Gerçekten rahip mi?

Geçen seneye kadar Chevilly bölgesi rahibiydi.

Büyük ihtimalle söylediklerine karşı çıkmışsınızdır.

-Yani.

-Biliyordum.

Elimi tut.

Ellerin soğuk, ama kalbin sıcak.

Sıcak bir kalp!.

Kaç yaşındasın?

Şey Hâlâ yapabiliyor musun?

Benim yaşımda Neyse, Santiago'ya vardığımda ilk olarak Duydun mu?

Sanki birileri konuşuyor.

Öyle mi dersin?

Anlayamıyor musunuz?

Çoktan başladı.

Ne diyor?

Hiçbir fikrim yok.

Kimsiniz?

Nereden geliyorsunuz?

Her kimseniz, hoşgeldiniz! Gelin isterseniz.

Ama gördüklerinizden kimseye bahsetmek yok.

Kimdi bu adam?

Bilmiyorum.

Rahip gibi konuşan bir çoban.

İyi geceler.

Kardeşlerim!.

Roma'dan getirdiği güzel haberler için prokonsül Volventius'a teşekkür ederiz.

İmparator Gratianus, Priscillian'ı, Avila piskoposu yaparak mevkisini geri verdi.

Böylece suçsuzluğumuz kanıtlanmış oldu.

Küfre düşen ben değil, Pedro'nun tahtında oturan ve Papa ünvanını alandır.

Bizim öğretimiz hak yoldur ve pek yakında alenen halka tebliğ edilecektir.

Tanrı'ya şükürlerimizi sunalım.

Ruhlarımızın ilahi özü.

Meleklere benzer, Tanrı'nın yarattığı ve yıldızlarca hükmedilen.

Bir günahın bedeli tek bedende birleşmiş.

Şeytanın eseri bu vücut.

Şeytan ezelden beri vardı, Tanrı'nın kendisi gibi.

Bedenimiz gibi böyle değersiz ve kirli birşeyi Tanrı yaratmış olamaz! Ruh bedene hapsedilmiş.

Ruh, ayırarak kendini gittikçe özgürleşmeli.

Maddi hazlarla içiçe olan bu vücut daima aşağılanıp hor görülmeli ki, arınan ruh ölümden sonra semavî ikametgâhına dönebilsin.

Bu sırrı kimseye açmayacağımıza ant içelim.

Ant içeriz! Seni hasat eden değilim.

Seni yoğuran değilim.

Seni fırında pişiren değilim.

Çektiğin ıstıraplardan ben masumum.

Ve benzer eziyetlere sebep olanlar da öyle olsun.

Sağanak yağıyor! Ne oldu?

Korktun mu?

Fırtınalı havaları sevmem.

Bu yaptığın seni korumaz.

Nereden biliyorsun?

Tanrı'ya inanıyor musun?

Ne sanıyorsun?

Bekle.

İzle şunu.

Nereye gidiyorsun?

Beni yukarıdan duyuyor musun?

Gerçekten var isen, buyur bakalım! Ahmak herif! Ciddi ciddi soruyor musun?

Bir İki Üç! Gördün mü?

Olsun, bana değmedi ki.

Salak.

Tanrı'yı emrine âmade mi sanıyorsun?

Diyordum ki bay Richard, her halükârda, herkes Tanrı'ya inanmalı mı?

Evet.

Tabii, inançsızlar hep olacaktır.

Ama bu insanlar ya delidir, ya da gerçekten ateist değillerdir.

Nasıl yani?

Çünkü aklı başında biri Tanrı'nın varlığını gönülden inkar edemez.

-Ama neden?

-Neden mi?

Çünkü Kitab-ı Mukaddes öyle diyor! Mezmurlar 14.1.

Akılsız içinden, 'Tanrı yok!' der.

Öyleyse tamamdır.

Tanrı yoktur.

Tüm dinler yanlış bir öncüle dayanıyor, Thérèse.

Hepsi yaratıcı Tanrı'ya inanır, ama bu yaratıcı mevcut değil.

Hiçbir din var mıdır ki, sahtekârlığın ve budalalığın amblemini taşımıyor olsun?

Ama içlerinden biri var ki, nefreti ve hor görülmeyi gerçekten hak ediyor:.

barbar kanunu Hıristiyanlık.

Doğuştan kazandığımız hak! İntikam peşindeki bir Tanrı'ya bağlısın.

Ahmak olma, Thérèse! Senin Tanrı dediğin yalnızca kaçıkların kafalarından uydurduğu bir ejderha.

Hainlerin icat ettiği bir hayalet, ki tek amacı insanları aldatmak veya birini diğerine karşı silahlandırmak.

Her eseri kusurlarla dolu olan şu Tanrı gerçekten var olsaydı, onu aşağılık bir şeymiş gibi görmemize ne engel olabilirdi?

Veya iğrenç?

Bir Tanrı olsaydı, dünyada daha az kötülük olurdu.

Bak, kulağın hâlâ kanıyor.

Tabiatın bize ilham ettiği tuhaf alışkanlıkları dile getirmek suç değildir.

Hayır, Thérèse.

Tanrı yok.

Tabiat yeter bize.

Şu, cehalet ve korkudan doğan, ilahi hayalet iğrenç bir klişeden başka bir şey değil.

Bir saniyemizi bile harcamaya değmez.

Ruhları bezdiren, kalpleri hasta eden zavallı bir israf bu.

Ve içinden çıktığı karanlığa geri gelmemek üzere dönmeli! Eğer Tanrı'n gerçekten varsa, ondan nefret ediyorum! Evet, Tanrı var! Tanrı var! Sadece ahlaksız insanlar Tanrı'yı inkar eder.

Bunun tek sebebi de ihtiraslarının esiri olmalarıdır.

Çünkü kimse aşikâr olanı inkar edemez.

Bay Richard, anlamakta güçlük çektiğim birşey var; nasıl oluyor da, İsa hem insan hem de tanrı olabiliyor?

Evet, Martha.

Zor bir mesele.

Bak, mesela, iblis bir kurt kılığına girdiğinde, yani, o kurttur ama aynı zamanda hâlâ iblistir.

Bu, İsa'nın durumuyla neredeyse aynı.

Rica etsem vestiyere yardımcı olur musun?

Saatin farkındasın değil mi?

Derhal, efendim.

Ama İsa bir tanrıysa, nasıl doğup ölebiliyor?

Çok güzel bir soru.

Eğer İsa bir tanrıysa, nasıl doğup ölebiliyor?

Keşke bilseydin, kaç kafir bu konu üzerinde konuşmuştur.

Bazıları, İsa sadece Tanrı'dır dedi.

Onun şu insan şekli yalnızca bir hayal, bir illüzyondu.

-O halde hiç yemek yemez miydi?

-Hayır, dediler.

Yer gibi yapardı.

Tabii, acı da çekmezdi ve ölmedi falan.

Marcion'un ve Monofizitler'in görüşü bu şekildeydi.

Ve Nestorious'un da.

Doğru.

Hatta o der ki, İsa çarmıha gerilişine tanıklık etmiştir.

Simon onun tekrar belirdiğini zannetti.

Diğer kafirler de bunun tersini iddia ettiler.

İsa kesinlikle tanrı değildi.

Sadece bir insandı.

Şu armudu atın.

Çürümüş.

Ama o gülebiliyordu, değil mi?

Ve öksürüyordu.

Onu hep çok ağırbaşlı ve vakur tasvir ettiler.

Elleri şu şekilde, ağır ağır yürürken Yine de, hepimiz gibi koşuyordu büyük ihtimalle.

Geç kaldık.

Saat kaç?

Neredeyse altı.

Acıktım.

-Efendim! -Ne oldu?

Misafirlerimiz geldi.

Anneniz ve kardeşleriniz de.

İşte annemle kardeşlerim! Çünkü göklerdeki Babam'ın isteğini kim uygularsa, kardeşim, kız kardeşim, annem odur.

Ama eğer bir insansa, diğerleri gibi biri miydi?

İlk başta, inanmakta güçlük çektim.

Ama sonrasında çok mutluydum.

Baksana, ne kadar güzel.

Efendim, herkes konuşmanızı bekliyor.

Bir dakika! Bir dakika! Zengin birinin bir kâhyası vardı.

Kâhya onun mallarını darmadağın ediyor diye bir suçlama erişti kulağına.

Onu yanına çağırdı, 'Senin için bu duyduklarım nedir?

' diye sordu, 'Kâhyalığının hesabını ver bakalım.

Bundan böyle kâhyalık yapamazsın!' Kâhya içinden, 'Şimdi ne yapacağım?

' dedi, 'İşte efendim kâhyalığı benden alıyor.

' 'Toprağı kazacak gücüm yok.

' 'Dilenmekten utanırım.

' 'Ne yapacağımı bilmiyorum; öyle ki kâhyalıktan atıldığımda insanlar beni evlerine alsınlar.

' Sonra?

Bir saniye.

Sonra efendisine borçlu olanları teker teker yanına çağırdı.

Birincisine, 'Efendime borcun ne kadar?

' diye sordu.

Adam, 'Yüz damacana zeytinyağı' diye yanıtladı.

Kâhya, 'Şu borç senedini al' dedi, 'Hemen otur şuraya, elli damacana yaz!' Ardından öbürüne sordu: 'Borcun ne kadar?

' O da, 'Yüz ölçek buğday' diye yanıtladı.

Kâhya, 'Şu borç senedini al, seksen ölçek yaz!' dedi.

Efendisi aldatıcı kâhyayı övdü.

Çünkü o pek akıllıca davranmıştı.

Çünkü şimdiki çağın insanları kendi kuşaklarıyla alışverişlerinde ışık insanlarından daha akıllıdırlar.

Şarap kalmamış.

Kadın, seni ve beni endişelendiren nedir?

Vaktim daha gelmedi.

Size ne derse yapın.

Testileri suyla doldurun ve masalara dağıtın.

Onlar şarap bulacak.

Yani, o da diğerleri gibi biriydi.

4. yüzyılda, İznik Konsülü'nden sonra, İsa'nın Tanrı mı olduğu yoksa "aynı özden" mi meydana geldikleri tartışmaları sırasında kavgalar yaşandı, hatta kan döküldü.

Şöyle buyrun, lütfen.

Mahzuru yoksa neyi tartıştığınızı sorabilir miyim?

Önemsiz birşey.

Şundan bundan.

İyi ama ne?

İsa’yı tartışıyorduk.

İkili doğasını.

Papaz mı olmak niyetindesiniz?

Hayır.

Ama konu ilgimi çekiyor.

Ayrıca şunu da merak ediyorduk, o dönemin onca kâhin ve nebisi arasından, ki Büyücü Simon bunlardan biriydi, niçin sadece İsa başarıya ulaştı.

Çünkü o Tanrı’ydı.

Elbette, bayan Garnier.

İstiridyeyle mi başlamak istersiniz?

Tazeler.

Tabii, neden olmasın.

İzninizle efendim.

Ne istiyorsunuz?

Kim içeri aldı sizi?

Efendim, acaba bizim için ayırabileceğiniz biraz Sadece, diyecektik ki Tamam, dışarı.

Hadi! Defolun! Haydi, bir şansımızı deneyelim.

Hepinizden özür dilerim; bu arkadaşım Jean ve ben de Pierre.

Acaba diyordum, bir parça?

Tavuktan kalanları uzatır mısın?

Hepinize teşekkür ederiz.

Çok uzağa gitmiyorsunuz umarım.

-İspanya’ya, hanımefendi.

-Yaya mı?

Biraz öyle, biraz başka şekilde.

Peki, biraz şarap almaz mısınız o halde?

Hayır diyemem.

İyi gelir size.

Buyrun, alın.

Sağlığınıza! Sevgili arkadaşlar! Şimdi, size bu yılki küçük gösterimizi takdim edeceğim.

Ve hoşgörü göstermenizi dileyeceğim.

Çünkü sizin de bildiğiniz gibi zor bir sene geçirdik.

İçinde bulunduğumuz çetin günlerde, neyse ki Tanrı yüzümüze baktı da, sınıflarımız dağılmadı.

Birkaç dakika sonra üst sınıftaki kızlarımız sizlere, eczacı arkadaşımız bay Pontier'ın yazdığı, zekice hazırlanmış bir komedi oyunu sergileyecekler.

Ama ondan önce, dokuz ve onuncu sınıftaki kızlarımız, bizim büyük şairlerimizin kimi eserlerini, Racine, Lamartine ve Henri de Regnier'e ait şiirleri okuyacaklar.

Ama ilk önce, eğittiğimiz küçük yüreklerdeki din aşkının gerçekten yaşadığını göstermek üzere minik kızlarımız sizlere kısa bir giriş sunacaklar.

Her kim derse ki, bir Hıristiyan'ın birden fazla kadınla evlenmesi serbesttir ve birden fazla kadınla evlenmek ilahi kanunlarla yasaklanmamıştır; Lanetlensin! Her kim derse ki, Komünyon'un fedakârlığı, çarmıha gerilen İsa Mesih'in fedakârlığına karşı küfürdür; Lanetlensin! Her kim derse ki, dinin farzlarını yerine getirebilmek inayete mazhar olmuş ve arınmış biri için bile imkansızdır; Lanetlensin! Lanetlensin! Bu neydi?

Bu civarda atış poligonu mu var?

Hayır, benden geldi.

Papa'nın vurulduğunu hayal ediyordum.

Birçok şey göreceksin, ama Papa asla vurulmayacak.

Her kim derse ki, Tanrı bebeklerden nefret ediyor ve Adem'in günahları yüzünden onları cezalandırıyor; Lanetlensin! Lanetlensin! Birçok Hıristiyan merak ediyor, acaba Tanrı neden masum hayvanların acı çekmesine göz yumuyor.

Birçokları da merak ediyor, acaba Tanrı neden bizleri otobur yaratmadı, koyunlar veya zürafalar gibi.

Şimdi, küçük Sylvie, bizim değerli öğrencimiz size cevapları verecek.

Her kim, Tanrı'nın bize yememiz için bahşettiği etten, kendisi çileli bir yol tuttuğu için değil de yenilmesini uygun görmediği için uzak durursa; Lanetlensin! Lanetlensin! Peki bu nerede söylenmişti, Sylvie?

İznik Konsülü, tarih Yıl 567, Braga Konsülü, onüçüncü kilise yasası! İddia ediyor ve diyorum ki; Kitab-ı Mukaddes'te Araf'tan kesinlikle bahsedilmemiştir.

Ve sizin sözde "Kiliseye Kabul" ve "Son Yağ Sürme" ayininizi İsa başlatmamıştır! Lanetlendin! Öldürüleceksiniz; hatalarınıza yenildiğiniz ve hak yoldan saptığınız için.

Yine de, cehennem azabından kurtulmak için şansınız hâlâ var.

Sadece, sözümü geri alıyorum deyin ki, ruhunuz kurtuluşa ersin.

Yapamam! İsterdim, ama yapamam! Götürün onu! Ne var, evladım?

Kafamı kurcalayan birşey var.

Dinliyorum.

Acaba kafirleri yakmak Kutsal Ruh'un iradesine karşı gelmek olmuyor mu?

Onları cezalandıran halkın vicdanıdır.

Laik otorite! Kafirler kafir oldukları için cezalandırılmıyorlar.

Yasa ve düzeni bozucu davranışlarından dolayı cezalandırılıyorlar.

Ama sonra, yakılan taraftakiler de diğerlerini yakacak.

Ve hakikate sahip olduğunu düşünen taraflar arasında savaş sürüp gidecek.

Milyonlarca insan ne uğruna ölüyor?

Ne söylediğinin farkında mısın?

Bilmiyorum Israr ediyor musun?

Boyun eğiyorum, efendim.

Ne oldu?

Yürüyemem.

Ayaklarım kötü durumda.

Hallederim.

Boşver.

Uzun süre dayanmaz zaten.

Hiç yoktan iyidir.

Umarım, kaza yapıp yanarsın.

Pislik herif! Hâlâ hayatta mıdır sence?

İmkanı yok.

Darmadağın olmuş.

Ne yapacağız?

Polisi arasak iyi olur.

Sakın yapma! Saatlerce alıkoyarlar seni.

Yoluna git.

Sen nereden çıktın?

Neler oluyor?

Birşeyin var mı?

Kaza yapıp yanmasını dilediğinde bindim araca.

Daima son anda binerim.

-Ee, ne yapalım?

-Gidin.

Size gidin dedim.

Sen kimsin?

Bir emekçi, işini hiç aksatmayan bir emekçi.

Ve orada milyonlarcası ve milyonlarcası var.

Nerede?

Gözyaşlarının faydasız kaldığı Pişmanlığın işe yaramaz olduğu Duaların kabul olmadığı Güzel çözümlerin reddedildiği Tövbe için fırsat verilmeyen Hayatın anlamının ötesinde olduğundan, tövbe için artık vakit yok.

Ama bence bir gün kurtulacağız.

Mahşer Günü'nde Tanrı rahmetini esirgemeyecek bizden.

Sen, ayağı ağrıyan.

İşte! Onlara artık ihtiyacı olmayacak.

Dikkatli olsan iyi edersin.

Bayonne'da yeni ayakkabılarının farkına varırlar.

Dur.

Şunun icabına bakalım.

Kımıldama.

Kardeşim, size yalvarıyorum.

Sözünüzden geri dönün.

Hayır, Baş Rahibe.

Boşuna uğraşmayın.

Kurtarıcı'mız gibi acı çekmek istiyorum.

Bak.

Kont cenapları, kollaycımız, seni caydırmak için bizzat geldi.

Çok acıyor mu?

Hayır.

Hiçbir şey hissetmiyorum.

Şimdi de diğer el.

Kardeşim, İsa senden bunu yapmanı istemiyor.

Kapalı.

Giremezsiniz.

Ne yapacaktınız içeride?

-Kim, biz mi?

-Evet, siz.

Kiliseyi ziyaret etmek istemiştik.

Kapının neden kapalı olduğunu biliyor musunuz?

Bu manastır son Jansenistlerce zehirlendi.

İçeride dine saygısızlığın en büyüğünü işliyorlar.

Onlar Konvülsionist radikaller! Ne yaparsanız yapın, ama içeri girmeyin! Nasıl hissediyorsun kendini, Kardeşim?

Çok iyi.

Artık gidin, hepiniz.

Hiç mi birşey istemiyorsun?

Yalnız kalmak istiyorum.

Sizinle bir iki kelime konuşabilir miyiz, beyefendi?

Kiminle tanışmak şerefine erişiyorum?

Ben, İsa Cemiyeti'nden peder Billuard.

Cizvitler sadece geceleri çıkar zannederdim, fareler gibi.

Benimle bu şekilde konuşmaya nasıl cüret edersiniz?

Sizinle size yaraşır biçimde konuşuyorum.

Acelem var.

Ne istiyorsunuz?

Neredeydiniz biliyorum.

Bu kutsal mekanda neler döndüğünü biliyorum.

Ayrıca, gerçek "Lütuf Öğretisi"ni inkar etmeyi sürdürdüğünüzü de biliyorum.

İnsanın yozlaşmış tabiatı, iç lütfu kaçınılmaz kılar.

Bu sözleri daha tenha bir köşede tekrar edebilir misiniz?

Beyefendi.

Emrinizdeyim.

Beni takip edin.

Bizimle gelip tanıklık eder misiniz?

Ne demek istiyorsunuz?

Düelloya tutuşacağız.

İyi ama bu konuda birşey bilmiyoruz.

Önemi yok! Vicdanınız kılavuzunuz olsun! Gelin.

Hâlâ tekrar etme cesaretiniz var mı?

Evet, beyefendi.

İnsanın yozlaşmış tabiatı, iç lütfu kaçınılmaz kılar.

Lütuf, her zaman Tanrı'nın istediği sonuca ulaştırmaz.

Bir saniye, lütfen.

Sıradan birinin iyi bir işi tamamlaması için, önceden yeterli lütfa sahip olduğunu inkar mı ediyorsunuz?

Evet.

İnkar ediyorum! İrade, anlık zevklere tâbidir.

Saygıdeğer olsun ya da olmasın, yozlaşmış doğasıyla insan mutlaka özgürlük sahibi olmak zorunda değildir.

Saygıdeğer olsun ya da olmasın, yozlaşmış doğasıyla insan tüm zaruretlerden kurtarılmış olmalı.

Mutlak veya göreceli olsa bile.

İsa, tüm insanlık için öldü demek Pelagiancı bir hatadır! İlahi Yaratıcı'ya hakaret ediyorsun! İsa, tüm insanlar selamete ersin diye can verdi! Varoluş öncesi irade, hüsnükuruntudan ibarettir.

Düşüncelerim ve davranışlarım benim kudretimde değil! Ve kendi özgürlüğüm sadece bir hayal! Özgürlük Artık ne anlama geliyorsa?

Şu demek İyi veya kötü hareketten birini seçebilmen demek.

İyi ama, Tanrı herşeyi bilmiyor mu?

Yani ben kötü davranışı seçersem, O zaten biliyordur.

Tabii ki, biliyordur.

Her hareketim önceden planlanmışsa, nasıl özgür olabiliyorum?

Buna özgür irade denir.

Tanrı'nın lütfu iyiyi seçmene yardımcı olur.

Peki, kötüyü seçeceğimi biliyorsa?

Kararı veren O, ben değilim ki! Neden kötüyü seçmeme karar vermiş?

Tanrı'nın işleri gizemlidir.

Hey, bak! Biliyorsun, pasaportlarımızı görmek isterlerse yandık.

Biz Fransız'ız.

Kimlik göstermemiz yeter.

Göreceğiz.

La Concha de San Sebastian.

Ne anlama geliyor bu?

San Sebastian'ın deniz kabuğu, değil mi?

Riviera'ya gideceğim.

Daha önce gitmiş miydin?

Hayır.

Ama beğeneceğimden eminim.

Ne fark eder ki?

Paran olmadıktan sonra.

Hadi yürü.

Yoksa şu Santiago'ya hiç varamayacağız.

Ne tarafa gidiyorsunuz?

Şu yöne doğru.

Bize bir iyilik yapar mısınız?

Değişir.

Buradan yedi mil uzaklıkta bir han var.

Eşeği götürüp, bizi orada bekleyeceksiniz.

Ne kadar sürer?

Akşama kadar.

Köye dönmek zorundayız.

Al şunu.

Acelemiz var.

-Bu altın! -Tabii ki, altın.

Ya gelmezseniz?

Merak etme.

Orada olacağız.

Değil mi?

Tabii ki.

Gelmezsek, herşey sizindir.

Akşama görüşürüz.

Çokça sevdiğimiz zat, dindarca öldünüz.

Son töreninizle birlikte, sizi kutsanmışlardan saymıştık.

Yazık, ölümünüzden sonra, gizli düşüncelerinizi içeren bu yazıları bulduk.

Çoğu vakit, söyledikleriniz hakikatti.

Sayenizde çok kan aktı.

Merhameti ve sevgisi sonsuz olan Tanrı ruhunuzu bağışlasın.

Götürün onu.

Kulak verin.

Bu söyleyeceğim hakikatin ta kendisidir.

Tesliste yalnızca bir Tanrı vardır.

Baba, Oğul ve Kutsal Ruh.

Baba, ne yaratılmış ne de doğurulmuştur.

Oğul, yaratılmamış ama doğurulmuştur.

Kutsal Ruh, ne yaratılmış ne de doğurulmuştur, ama Baba ve Oğul'dan çıkmıştır.

Oğul ve Kutsal Ruh sonsuza dek varolacaktır, Baba gibi.

Her kim, bu dogmadan saparsa kafir ilan edilecektir.

Tanrı tektir.

Beni dinleyin.

Aldatılıyorsunuz! **Bir olan Tanrı üçe bölünemez.**

Baba, Oğul ve Kutsal Ruh; bunlar sadece O'na verdiğimiz isimler.

Vücut bulan ve acı çeken Baba'ydı! Çarmıha gerilen Baba'ydı! Oğul ve Kutsal Ruh, ezelde Baba'yla birdi.

Baba'mızın kendinden gelen ve zaruri yasası vasıtasıyla! Tek Tanrı, Baba'dır! Kutsal Ruh sadece başmelektir!

Yakalayın şunları! Bakayım.

Vurdun mu?

-Neydi o?

-Bilmiyorum.

Pençesi olmayan, uzun birşeydi.

Tuhaf.

Bu orman uyurgezer doluymuş diye duydum.

Ama hiç göremedim.

Hiç de garip değil.

Onlar sadece dolunayda çıkar.

Söyle bakalım; bu ne?

Bakayım.

Ne olduğunu biliyor musun?

Hayır.

Körlerin yaptığı şu şeylere benziyor.

Bu bir tespih.

Katolikler, Bakire Meryem için dua ettiklerinde kullanıyor.

Hazır mısın?

Çakmağı ver.

Saat kaç?

Yediye çeyrek var.

Zaman su gibi akıyor.

Sanki dün gibiydi ve şimdi Onların emeklerinin semeresini topluyoruz.

İmtihan günü yaklaşıyor.

Mucize olmasını daha fazla bekleyemeyiz.

Duydun mu?

Baksana, şurada! Bu da ne?

Onu görüyor musun?

Evet, ama Bak, geliyor! O'ydu! Eminim! Sakin ol! Yorgunsun.

-Halüsinasyon görüyordun.

-Peki ya bu?

Ne istersiniz?

Bilmem Chorizo olsun.

Aynısından ve biraz kırmızı şarap.

Demek, traktörü satamıyorsun.

Dalga mı geçiyorsun?

Bu köyde hâlâ katır kullanılıyor.

Ne olmuş?

Dedem gibi konuşuyorsun.

Ne söylediğimi biliyorum.

Tatmak ister misin?

Evet, izninle.

Hoşuna gidecek.

Nefis! Kendin mi yaptın?

Elbette.

Biraz daha?

İyi akşamlar, millet.

-İyi akşamlar, beyler.

-Sağ ol.

Teşekkür ederiz.

Biri, pek de Hıristiyan'a benzemeyen iki kişinin buraya geldiğini söyledi de.

Kimliğiniz var mı?

Görelim.

Sabah ilk iş olarak buradan gitmenizi istiyorum.

İyi akşamlar, Peder.

Bayağı serin.

Ben de ısınmak için geldim.

Biraz şarap ve jambon?

Çok cazip.

Tavsiye ederim.

Çavuşluğa terfi etmişsiniz diye duydum.

Bu, sizin gibi genç biri için oldukça iyi bir mertebe.

Galiba.

Ama hak ettim.

İyi bir kariyer.

Ya karınız, başka bebek bekliyor mu?

Zengin değiliz; yapacak başka bir şeyimiz yok.

Geldiler.

Nerede kaldınız?

Sağ olun.

Dışarıda eşeği gördük.

-Ahıra koyacaktık ama -Acıkmıştır.

Biz ilgileniriz.

Avınız nasıl geçti?

Hiçbir şey vuramadık.

Şaşırdım.

-Av ruhsatınız var mı?

-Tabii ki.

Sorun yok.

Peki, bununla ilgiliydi.

Gitmemiz gerek.

-Şarap ve jambon için teşekkür ederiz.

-Bir şey değil.

Görüşmek üzere, Peder.

Herkese iyi geceler.

Birşeyler yemek ister misiniz?

-Sadece gece için bir oda.

-Tamam.

Ne Ne oldu size?

Ağlıyor musunuz?

Yardımcı olabilir miyim?

Anlat ona.

-Bakın, Peder -Sus! -Şu tespihi görüyor musunuz?

-Elbette.

Az önce Bakire Meryem verdi.

Bakire Meryem mi?

-Ne zaman?

-Yarım saat önce.

Onu gördüm.

Bana göründü.

Ona hakaret etmiştim, alay etmiştim onunla.

Peder, inanç akıldan doğmaz, kalpten doğar.

Elbette.

Al, sakla bunu.

Bir mucize, şüphe yok ki, etkileyici bir tecrübedir.

Yine de, size bu derece tesir etmesi için de bir sebep yok.

Bildiğiniz gibi, Meryem, dünyanın birçok yerinde binlerce kez görülmüştür.

Ve kendisi sayısız mucize göstermiştir.

İçlerinden birini size anlatsam mı?

İlginizi çekerse buyrun.

Siz de.

Toplanın.

Şimdi can kulağıyla dinleyin.

Çok, çok uzun zaman önce, fazla uzakta değil, bir Carmelite manastırında, genç bir rahibe varmış.

Çok iyi ve güvenilir biriymiş.

Para işleriyle ilgilenirmiş.

Bir çeşit veznedar-rahibe.

Gayet düzenli, gayet ciddi ve Meryem Ana'ya oldukça bağlı biriymiş.

Şimdi can kulağıyla dinleyin.

Ama maalesef, bir gün, bir delikanlı onu baştan çıkarmış.

Bazıları iblis olduğunu iddia etse de, kimse tam olarak gerçeği bilmiyor.

Her halükârda, gence delicesine aşık olduğundan manastırdan kaçmaya karar vermiş.

Kulağınız bende mi?

Ayrılmadan bir gece önce, zavallı kızcağız gözyaşları içerisinde kendini Meryem mihrabının önüne atmış.

Dua edip, affedilmesi için yalvarmış.

Manastır kasasının anahtarını da Meryem mihrabının ayakları dibine koymuş.

Ve kaçmış.

Şimdi can kulağıyla dinleyin.

Çok uzun bir süre, affınıza sığınıyorum, ayartıcısıyla birlikte yaşamış.

Yıllarca.

Bir oğlan, bir kız çocukları olmuş.

Ama o kalbinin derinliklerinde mutlu değilmiş.

Artık daha fazla dayanamadığı bir gün manastıra dönmeye karar vermiş.

Cezası neyse çekmeye hazırmış.

Sessizce oraya yaklaşmış.

Sabah erkenden.

Şapele doğru yürürken, farkında olmadan Meryem mihrabına doğru yönelmiş.

Şimdi can kulağıyla dinleyin.

Anahtar hâlâ oradaymış! Kız içeri girmiş, tabii, korkudan titreyerek, ama rahibelerden hiçbiri onu gördüğüne şaşırmamış.

Hiçbiri! Sanki oradan hiç ayrılmamış gibi.

O da işine dönmüş.

Ve bu olayla ilgili kimse ona bir kelime etmemiş.

Neden biliyor musunuz?

Çünkü onun yokluğunda Meryem, veznedar-rahibe kızın kılığına girip, vazifelerini yerine getirmiş.

Ne güzel bir mucize.

Gerçekten harika bir hikayeydi.

Bu, Peder, sahiden güzeldi.

Bende daha bir sürü var! Bütün gece devam edebilirim.

Meryem gizeminden daha hoş ve derin hiçbir şey yoktur.

Evet, geç oldu.

Kalkmam lazım.

-İyi geceler.

-İyi geceler.

Lütfen beni takip edin.

Gidelim.

Ne yapıyorsun?

Kimse bir ışık yakıp da onu ölçek altına koymaz.

Bunun yerine onu şamdana koyar.

Hayır, sizin odanız koridorun karşısında.

Şu tarafta.

Ama iki kişilik yer var.

-Neden ama?

-Beyefendi, hoşunuza gitmediyse başka yerde kalabilirsiniz.

Tavsiyem olsun.

Eğer gece kapınız çalınırsa, sakın açmayın.

-Neden ama?

-Sadece kapıyı açmayın.

Asla! Bana bile.

Sizi rahatsız etmiyorum, değil mi?

Çok güzelsiniz.

Çok kibarsınız, teşekkür ederim.

Şaşkın görünüyorsunuz.

İsminiz nedir?

-Uzaktan mı geliyorsunuz?

-Evet, bayağı yürüdük.

Dinlenmelisiniz.

Gördüğünüz gibi, burası çok sessizdir.

Hoşunuza gidecek.

Kimdir o?

Benim.

Affedersiniz.

Lütfen kapıyı açar mısınız?

-Bir saniyeliğine.

-Olmaz! Gidin buradan! Dinleyin, Peder bey burada.

Geri geldi.

Size bir şeyler anlatmak istiyor.

Aç şunu.

Evladım, yine ben.

Bu vakitte rahatsız ettiğim için özür dilerim ama Bakire Meryem hakkında konuşurken sana çok önemli birşey anlatmayı unuttum.

Aç şunu! Sadece bir dakika.

Hayır, Peder.

Oradan konuş.

-İyi de neden?

-Öyle.

Keyfin bilir.

Bana sandalye getirin lütfen.

Tabii, Bakire Meryem'in esrarını tüm zenginliğiyle hayalde canlandırmak zordur.

Bir düşünün.

İlki, "Lekesiz Gebelik".

İlk günah olmadan gebe kalmıştı.

Sonra, Mesih'in doğumu Kutsal Ruh'un buyruğuyla Ve Meryem'in kıymetli bekareti! Hayal et Dinliyor musun?

Evet, Peder.

Merak etmeyin.

Kulağımız sizde.

Şimdi can kulağıyla dinleyin.

Gözünüzde canlandırın; o, Kurtarıcı'mıza hamile kalmadan önce ve sonra hep bakireydi.

Elbette, kimi kafirler bunu inkar etti.

Mesela, Photius ve Cleobulus.

Ama biz bu dogmaya inanmak zorundayız.

Mesih, annesinin bekareti bozulmadan dünyaya geldi.

Bunu anlıyor musun?

Evet! Beyinden fırlayan bir fikrin kafatasını çatlatmaması gibi.

Pencereden içeri süzülen gün ışığı gibi.

Çok güzel! Son olarak, onun "Şefaat"ini düşünün.

Eti ve kemiğiyle cennete yükseldiğini, meleklerden doğduğunu ve orada günahkârlara şefaat ettiğini düşünün.

Muhteşem! İçlerinden belki de en güzeli "Şefaat" dogması.

Bana bir bardak su getirin lütfen.

Ayrıca, Bakire Meryem'i memnun etmek istiyorsanız, bilin ki, hiçbir şey Tanrı'yı günah çirkefinden daha fazla kızdıramaz.

Bilir misiniz, İsa neden Herodes'e cevap vermedi, ki kafasını kaldırıp ona bakmadı bile?

Çünkü Herodes şehvet düşkünüydü ve zina yapıyordu.

İsa da yüzüne bakmak istemedi.

Çok güzel, kızım! Vebadan kaçar gibi kaçmalısın seks düşkünlüğünden! Şu iğrenç tarikatları hatırlıyor musun; Adamitler ve Nicolitler.

Onlar ki karılarını paylaşıp sefahat alemlerinde debeleniyorlardı.

Hepsi lanetlenmişti! Şöyle yazıyor: iffetsiz kadının evi ölülere meskendir.

Evet, evlatlarım.

Şimdi kapıyı açın da, bir dakikalığına girebileyim.

Vaktinizi boşa harcıyorsunuz.

İçeri girmenize izin vermiyorum.

Peder?

Peki ya, o ve ben evlenmeye karar verirsek?

Evlenmek?

Şüphesiz, bu faklı bir durum.

Bakın, Havari Paul ne diyor:.

Zannediyorum ki, bir erkeğin evlenmemesi onun için daha iyidir.

Anlıyor musunuz?

Üstelik, kimi ilahiyatçılar, Aziz Thomas bunlardan biridir, evli çiftler arasında bile cinsel ilişkinin affedilebilir günahlardan olduğuna inanıyordu.

Ben bakireyim, Peder.

-Bu sebeple, belki de günahsızım.

-Bunu söyleme! Kimse günahsız değildir, evladım.

Bakire Meryem bile mi?

O günaha giremezdi tabii ki.

Ama bilir misiniz ki, Aziz Basil ve Aziz John Chrysostomus, O'nun birkaç hatasından dolayı suçlu olduğunu iddia ederler.

Ne mesela?

Belki biraz kibir.

Takdir görme isteği.

Dediler ki, o, "Müjdelenme" sırasında melek kelamından şüpheye düşmüştür.

Ve nihayet, İsa çarmıha gerilirken, inancı biraz zayıflamıştı.

Peki, şimdi bırakayım da uyuyun.

Beni duyuyor musun, evladım?

Kapıyı aç.

Birkaç dakikalığına.

Neden?

Söylediğin herşeyi duydum.

Aç şunu.

Sadece beş dakika.

Hayır dedim mi, hayırdır.

Bari bırak da arkadaşın gelsin.

İstemiyor.

Gidin buradan.

Ah, evet.

Kılıcım.

Sağ ol.

Bilime karşı nefretim ve teknoloji korkum beni en sonunda, şu saçma Tanrı inancına götürecek.

Vay! Sizinle burada karşılaşmak hoş.

Yola çıkmak üzere kalktınız bile ha?

Aceleniz ne?

Bir dakikanızı alacağım.

Ne saklıyorsun orada?

Jambon.

Hem de hanın jambonu! Yediğimiz, hatırladın mı?

Doğru, aynısı.

Peki, nerden buldunuz bu jambonu?

Satın mı aldınız?

Hancıdan satın aldık.

-Gerçekten satın mı aldınız?

-Evet.

Hem de iyi bir fiyata.

Daha önce söyleseydiniz ya.

Tamam, gidebilirsiniz.

Biraz istemezsiniz herhalde?

-Şarabımız da var.

-Hayır, sağ olun.

Şimdi değil.

Ya sen?

Başka zaman.

Bak, Santiago! En sonunda! Yani, nihayet geldik.

-Bıkmıştım artık.

-Ben de.

Ne istiyor bu karı?

Gidip öğrenelim.

Nereye gidiyorsunuz ya?

Nedir bu koşuşturmaca?

-Santiago'ya gidiyoruz.

-Hacca mı?

Öyle.

Biraz da para yapmaya.

Bayağı kalabalıkmış diye duyduk.

Acele etmeyin.

Kimse yok orada.

-Ne?

-Hiç kimse.

Katedralin etrafındaki meydanlar binlerce hacıyla dolup taşardı.

Şimdiyse bomboş.

Tamamıyla boş.

Oteller de aynı şekil.

Hepsi boş.

İyi de ne oldu?

Görünüşe göre, türbedeki bedenin Aziz James'e ait olmadığını anlamışlar.

Cesedin kafası yokmuş.

Priscillien adında bir adama aitmiş.

Uzun zaman önce boynunu vurmuşlar.

Duyduğuma göre, pek de Hıristiyan biri değilmiş.

Ee, şimdi nereye?

Yani, artık o kadar da acele etmenize gerek yok.

Samanların üstünde biraz yuvarlanmaya ne dersin?

Paran var mı?

Altınımız bile var.

Göster hadi.

Ağır ol bakalım.

Öyle çabuk değil.

Ee, ne diyorsun?

Hadi.

Bekle.

Size söylemem gereken birşey var.

İyi.

Anlat bakalım! Senden çocuk yapmak istiyorum.

Neden?

İsmini 'Halkım Değilsiniz' koyacağım.

'Halkım Değilsiniz' mi?

Peki ya benden bir çocuğun olursa?

Ona da, 'Artık Merhamet Yok' diyeceğim.

'Artık Merhamet Yok' ha?

İşte orada! Onu duyuyorum! Yaklaşıyor.

Efendimiz, neredesiniz?

Durun.

Beni dinleyin! Onu duyuyorum.

Yakında bir yerde.

Efendimiz! Neredesiniz, Efendimiz?

Ayrıca size anlattıklarımı unutmayın.

Tanrı seni korusun, ya Rab.

Sen ölemezsin.

Geri çekil, ey şeytan! Çünkü Tanrı'ya ilişkin olanları değil, insanlara ilişkin olanları düşünmektesin.

Efendimiz, işte buradayız! Size ne yapmamı istiyorsunuz?

Bize acı, ey Davut oğlu! Efendim, acıyın bize! Bunu yapma gücünde olduğuma inanıyor musunuz?

İnandığınız gibi olsun.

İnsanları görüyorum.

Ağaçlara benziyorlar, ama yürüyorlar!

Bu bir mucize, Efendim.

Çimleri, ağaçları görüyorum.

Mucize, Efendim.

Sizi görebiliyorum! Sakın bunu kimse bilmesin.

Onları iyileştirdiğinizi niçin saklıyoruz?

Bazen, Efendim, mucizelerinizi neden gizliyoruz merak ediyorum.

Kafernahum'da, birçoğunu halkın önünde gerçekleştirdiniz.

Binlerce kişinin önünde ekmek ve balığı çoğalttınız.

Yeryüzüne barış getirdiğimi sanmayın.

Barış değil, kılıç getirmeye geldim.

Efendim, az önce bir kuş geçti.

Kanat sesinden tanıdım onu.

Çünkü ben 'oğulla babasının, kızla anasının, gelinle kaynanasının' arasını açmaya geldim.

Hakikati ve hakikati söylüyorum ki; İnsanın düşmanları öz ev halkı olacaktır.

Ey Davut oğlu, göster bana, ak olan ve kara olan nedir?

Babayı ya da anayı benden çok seven bana yaraşmaz.

Oğulu ya da kızı benden çok seven bana yaraşmaz.

İzlediğiniz filmdeki Katolik mezhebiyle ve onunla bağlantılı olarak sapkın görüşlerle ilgili dogmalar titizlikle incelenmiştir ve mutlak biçimde kurgu değildir.

İktibaslar ve metinler, kutsal kitaplardan veya tarihi ve çağdaş teolojik eserlerden alınmıştır.

||

THE PİT AND THE PENDULUM (1991)

97 dk

Yönetmen: Stuart Gordon

Senaryo: Edgar Allan Poe, Dennis Paoli

Ülke: ABD

Tür: Korku, Romantik

Vizyon Tarihi:31 Mayıs 1991

Dil: İngilizce

Müzik: Richard Band

Çekim Yeri: Terni, Umbria, İtalya

Kelimeler: cadı, tünel, ifrit, devamı...

Oyuncular: Lance Henriksen, Stephen Lee, William J. Norris, Mark Margolis, Carolyn Gordon

Çeviri: Burak AYYILDIZ

ÖZET

Edgar Allan Poe tarafından 1842'de yazılan ve bir tutukluya İspanyol Engizisyonu tarafından yapılan işkenceleri anlatan hikayeye dayanan filmde Maria ve fırıncı kocası Antonio mutlu bir hayat sürmekteyken pazar yerindeki bir karışıklık sonrası önce kendilerini meydandaki bir cadının yakılarak -Auto De Fe- idamında ve sonra da orada kırbaçla işkence edilen çocuğa yardım etmek istedikleri için de Maria "cadılık" suçlamasıyla tutuklanır. Baş engizitör Torquemada oradaki bütün işkencelerden sorumludur ki bu işkence söylentilerini araştırmak için papanın yolladığı temsilciye bile acımaz ancak Maria'ya aşık olunca işler karışır. Günahlarından arınmak için Maria'nın dilini keser ama bu ne Maria'ya olan ilgisini azaltır ne de Maria'yı susturabilir.

FİLM METNİ

İSPANYA - 1492

ÖLÜM KESİN YERİ ZAMANI BELİRSİZ

- Dikkat et.

- Söz veriyorum onu incitmem.ve rahminde olan meyvede kutsaldır, İsa. Kutsal Ruh, İsa'nın Annesi biz günahkarlar için dua et

Şeytan hep aramızdadır.

her günah, söz yada düşünce ne kadar zaman aldığının önemi yok gerçekten itiraf edilmeli ve cezalandırılmalıdır.

Don Alfonso D'Alba Molina Kutsal Engizisyon seni kafirlikten suçlu buldu.

Hayır!

Sen ve soyundan gelenler, kanlarınızdan arındırılmalısınız!

Don Alfonso D'Alba Molina kanında ki kusurlar yüzünden zenginliğin ve soyunun zenginliği - kilisece el konulmuştur.

- Hırsız!

Ve 20 kırbaç cezasına çarptırıldın.

Güzel vuruş, efendi Mendoza!

20!

Alnı görüyor musun?

Bu kesin Yahudi.

Papa bunu duyacak.

Papa'nız Roma'da.

Küller küllere, toprak toprağa.

İnsanın zamanı yeryüzünde kısadır ama ruhu cennette yada cehennem çukurunda olacak.

ÇUKUR VE SARKAÇ EDGAR ALLAN POE'NUN KISA HİKAYESİNDEN UYARLANMIŞTIR.

Antonio!

Ekmekler yanıyor.

Bırak yansınlar.

Maria, sevişmek için önümüzde çok uzun bir ömür var ama ekmekler şu an yanıyor.

Bu ekmeği satmamız için dua et.

Bugün acı çekeceklerin ruhları için dua ediyorum.

Bu senin ızdırap duyman anlamına gelmiyor.

Dövülüp yakıldıklarını gördüm ve çektikleri ızdırabı hissediyorum işkence görürlerken sanki oradaymış gibi.

– Şu zavallı insanlar

– Onlar kafir.

Maria, Engizizyon ceza verilmeli der.

Ama kilise Allah merhamet eder de diyor!

Evet, kilise isteseydi merhamet ederdi.

Bu iş bizim.

Maria, Yakma Cezasın da bu ekmekleri satmalıyız.

Ama sen Yakma Cezası'nın yanlış olduğunu söylüyordun!

Bütün Toledo orada olacak.

Para gerek bize!

Domuz sosisi!

Taze domuz sosisi!

Taze domuz sosislerimden alın!

Taze domuz sosislerimi seveceksiniz!

İster misiniz, hanımefendi?

Bakın kalitelidir.

Lanet olasıca!

Domuz sosisi!

Domuz sosisi yiyin!

Buyrun, hanımefendi?

Bir tane mi?

Hoşça kalın, çok teşekkür ederim.

- Antonio, gidelim!

- İyi günler, bayan.

Gidelim mi?

Maria!

Ekmeklerimizi satmalıyız.

Ama tüm bu halk Yakma Cezası'na gidiyorlar!

Birileri acı çekerken biz para kazanıyoruz.

- Bir tane alayım, lütfen.

- Teşekkür ederim, hanımefendi.

Afedersiniz!

- Kalk, Antonio!

- Ekmek!

Çok geç olmadan gidelim!

Antonio!

- Maria!

- Yardım et!

Antonio! !

Maria!

Maria!

Maria!

Maria!

Maria!

Bir şey yok, meleğim.

Gidelim.

İspanya Kutsal Engizizyonu'nu temsilen Sivil Muhafızlarının Yüzbaşısı Don Carlos de Leon itiraf etmiş kafirin cezasını infaz edecek.

D'Alba Molina Kontesi.

- Nereye gittiğinizi sanıyorsunuz?

- Eve, bayım.

- Kafir misiniz?

– Hayır!

Ne diye gidiyorsunuz o zaman?

Kutsal Engizisyon'un çalışmasına tanık olunacak.

Geri!!

Geri!

Saygılarımı sunuyorum, yüzbaşı, Baba, Oğul ve Kutsal Ruh adına.

– Ona merhamet et.

– Amin.

Bu kiliseye karşı gelen kafir yasalara göre mahkum edildi.

Tüm övgüler Engizizyona!

Tüm övgüler Baş Engizitör'e, Kardeş Torquemada'ya!

Bay cellat beni çabuk öldür.

Merhamati bol Allah'ım, beni canlı yakmalarına izin verme.

Her şey yakında bitecek.

Nasıl katlanabiliyorsun?

Bir şey yapmalısın!

Yapabileceğimiz hiç bir şey yok!

Anne!

Anne!

Anne!!

Anne!

Allah korkusu!

Gazabından korkun!

Tek bir inanç, tek bir tapınılacak tek bir kilise vardır, ve bundan başka her şey günahtır!

– Ve günahın bedeli ödeneceektir!

– Durun!

Durun!

Merhamet edin!

Çekil, (küfür)!

Hayır!

Hayır!

Hiç bir şey yapmadı!

– Antonio!

– Hayır!

Antonio!

Kimsin sen?

Adın ne?

Maria.

Size yalvarıyorum!

Lütfen, yaşamak istiyoruz!

Size yalvarıyorum, bırakın gidelim!

İsa adına, size yalvarıyorum!

Merhamet edin!

- Tutuklayın onu.

- Tutuklayın onu.

Hangi suçla?

- Cadılık.

- İşaretle!

Hayır!

- Durun, kocam yaralı!

- Kocan ölü, cadı!

Antonio!

Burada iki gün sonra sende öleceksin.

Antonio!

Yaşıyor musun?

Afedersiniz, bayım!

Öldüğünüzü sanmıştım!

- Karıma ne oldu?

- Cadı mı?

Tutuklandı.

Cadı mı?

Nereye götürdüler onu?

Nerede o?

Gir.

Kardeş Torquemada, bu fırıncı sizi görmek için ısrarcı.

Bir şey almayacağım.

Hayır, eşim için, Baş Engizitör Yakılma Cezası sırasında tutuklandı.

- Cadı mı?

- Hayır!

Cadı değil!

Yemin ederim.

Onu neredeyse bir yıldır tanıyorum.

Ya sen kimsin?

Benim adım Antonio Alvarez, fırıncıyım.

Ayrıca Kıral Ferdinand'ın ordusunda asker ve ahçıydım.

Ve bu nitelikler sana birinin şeytanla işbirliği yapıp yapmadığını anlamanı mı sağlıyor?

Hayır efendim.

Ama Maria bir melek gibidir.

Şeytan'da bir melekti.

Evine dön.

Kiliseye güven.

Evim eşimle evimdir.

Dikkat et, fırıncı!

Beni kızdırma.

Lütfen.

Maria kiliseyi sever.

Mahkemeye çıkacak.

Ama Engizisyonun yargılamalarını herkes biliyor!

İnsanlara işkence ediyorsunuz!

Söylediğin gibi temizse, işkence ortaya çıkaracak ve serbest kalacak.

Hayır, yemin ederim!

O cadı değil.

Bekleyin, lütfen!

Tanıklığımı kabul etmelisiniz!

Seni büyülemiş!

Tanıklığın ona karşı geçersiz.

Hayır!

Yalvarıyorum!

Onunla konuşun!

Canını yakmayın!

Yanlış hiç bir şey yapmadı!

O masum!

Engizizyon karar verecek.

Gidelim, cadı.

Giysilerini çıkarın.

Hayır!

Karşı koyma şuçluluğun kanıtıdır.

Tüm azizler üstüne yemin ederim ki ben cadı değilim.

İncelemeyi başlatalım.

Tam olarak ne arıyoruz?

Saklı tılsımlar, zehir şeytanın emdiği üçüncü bir meme.

Herhangi bir iz, cadılığın işareti olabilecek.

Küçük gizli bir şey olabilir.

İzninizle, doktor.

İçinde şeytani bir şey saklı olabilir.

Allah bilir öyledir.

Gelin, Baş Engizitör!

Ava katılın!

Bu spor değil, Dr. Heusos.

Kiliseyi savunuyoruz.

Elbette.

İşte!

- Bir iz var.
- Hayır!
- Daha önce yoktu.
- Yok olmuş.

Büyücülük yapıyor.

Bir işaret var mı, yok mu?

- **Evet.**
- **Bir tane var.**
- **Diğer türlü her şey yerinde.**
- **Şeytanın işaretini mi taşıyor?**

Kendiniz bakın.

Başın çatlıyor, ha?

İşaret aradılar, değil mi?

Pis ellerini isteklice vücudunda dolaştırdılar.

Utanma.

Onlar için utanıyorum.

Bir insan bunu nasıl yapabilir?

Bir şey görmedin.

Gerçekten ne yapabileceklerini görene dek bekle.

Bir şey biliyorum - Ne yapıyorsun?

- Örümcek ağı kanamayı durdurur.

Hayır, teşekkür ederim!

Alın yaralanmalarına aptalca batıl inanç.

İşe yaramaz bile.

Bak.

Hala büyülü sözler söyleyebilirsin.

Sen cadısın!

Sen değil misin?

Zavallı şey.

Süpürgeyle havada uçmam, yada şeytanın aletini öpmem.

Ben bir ebeyim.

Bilgimi yapabildiğim kadarıyla hastalıkları iyileştirmek için kullanıyorum.

Ve bu yüzden beni yakacaklar!

Afedersin.

Adım Esmeralda.

Sana kabalık etmek istemedim.

Sadece benim kadar kırışıklığa büründüğünde örümcek ağının işlevini anlarsın böylece on tane memen ve atlanacak bir vajinan olduğuna inanırlar.

Gir.

- Evet, kurtarıcı?

- Bana öyle dememeni söyledim.

Bağışlayın beni.

Rab seni korusun.

Seni günahlarından kurtardım.

Benim için önemi yok, ben lanetlendim.

Cezanı çektin.

Seni çarmıha germek zorunda kaldım.

Hatırlaman için yaran hala taze.

Hatırla Rab seni korudu!

Ve şimdi de, beni kurtarman için bana gereklisin.

Nasıl isterseniz.

İşaretle beni.

Yapamam.

Emrediyorum!

Lütfen kurtarıcı.

Dediğimi yap!

Meryem, İsa'nın annesi

Tüm azizler üstüne yemin ederim ki ben cadı değilim.

Düşüncelerimden kurtulmak için sana duacıyım.

Tekrar?

Gerek yok.

O bir cadı!

Selam Pedro!

Bayım!

- Bana büyük bir iyilik yapabilirsin.

- Ne?

Ne istiyorsun?

Beni kaleye sokmanı.

Kalenin içine?

Yeni bir istek.

Cadılıkla suçlanan kadınların hücresini göstermen karşılığında.

Bilmiyorum.

İşimi kaybedebilirim.

Ya da kendimi zindanda bulabilirim.

Seni içeri sokacağım, ama ondan sonra kendi başınasın.

Teşekkürler arkadaşım!

Gir altına!

Hadi!

Evet!!

Ve tutun arkadaşım.

Arkadaş!

Teşekkür ederim.

- Gomez!

- Ne?

- Oynar mısın?

- Neden olmasın?

Ücretimi kazanmak isterim.

İşkence bu, şans oyunu.

Kumar şeytanın sporudur.

- Gerilimi azaltıyor.

- Ve sıkıntıyı.

Romalılar haça germek için oynarlardı.

Boş ver Roma'lıları.

Papa onlarla ilgileniyordur.

Papa'nın işkenceyi önlemek için bir piskopos yolladığını duydum.

- Ben Kardinal diye işittim.

- Dur!!

İşkenceyi önlemeye mi?

İşimizi nasıl yapacağız?

Torquemada kardeş buna asla izin vermez.

Papa, Papa'dır.

Torquemada kardeş de İspanya'nın baş engizitörüdür.

Gerçek dinin koruyucusu.

Putperest Mağribililerden, yahudi ve barbarlardan.

Ve hatta bu eli bile koruyabilir.

Üç kart alayım.

Oh, lütfen biraz su verin!

Kapa çeneni!

Yardım et!

Lütfen, yardım et!

Maria?

Teşekkürler hanımefendi.

Maria!

Maria!

Antonio!

Seni öldürmemeleri için dua ettim!

Şimdi, büyük olasılıkla keşke yapsalardı diyeceksin arkadaş!

İşte o!

Seni hırsız!

- Domuz!

- Hazırlan!

Nişan al!

Bu engizizyonun arzuladığı bir şey değildir!

Kaçmaya çalışıyorlardı.

Ruhları günahlarının esiri.

Görevimiz onları kurtarmak.

Senin için döneceğim, Maria.

- Antonio!

- Döneceğim!

Size onun masum olduğunu söylüyorum!

O bir cadı değil!

İtiraf ettirdiğimde olacak.

Canını yakarsan, seni öldürürüm.

Burada yaptığımız, insanların canını yakmak.

Herkese günaydın!

Afedersiniz, geciktim.

Bütün bunlara hiç gerek yok.

Duymak istediğiniz herşeyi söyleyeceğim.

Sadece işkence altında yapılan itiraflar kabul edilir.

Diğer türlü, işkenceye engel olmak için itiraf edilir ki bu gerçek itiraf olmaz.

Başlayabilirsin.

Hayır, , lütfen!

Lütfen yapmayın!

Lütfen !

Bayan Esmeralda cadı mısınız?

Mendoza lütfen.

Evet.

Evet, cadıyım!

Suçlandığınız gibi büyücülük yaptığınızı itiraf ediyor musunuz?

Ediyorum. .

Yaptığınızı adıyla belirtin.

Hatırlamıyorum.

Lütfen ne yaptığımı söyleyin Düşünemiyorum.

Devam et.

Dikkat et!

Boğacaksın.

Kesin!

Rahat bırakın onu!

Çavuş!

Bir kez daha değil Korkaklar!

Öldürdünüz onu!

Öldürdünüz onu!

Gördün ve kaderini öğrendin.

Fakat diline hakim olacaksın!

Mendoza!

Mendoza!

Dur!

Bu Doktor!

Bu sadece ilk seviye!

Sadece izleyecek!

İzledi.

Yarın ikinci seviyede işkence görecek.

Bu güzel kız seni durdurmasaydı neredeyse onu boğuyordun.

Bu da güzel bir şeyi hak ediyor.

Maria.

Onu durdurabilirim.

Oh lütfen!

Uslu duracağına söz vermelisin.

Maria.

Ne?

Neredesin?

Acı delirtiyor.

Şeytanla konuşuyor.

Sorsana!

Benimle gel - Cadı mısın?

- Değilim!

Maria, benimle gel.

Güzel bir yer değil mi?

- Nasıl yaptın ?

- Aşağı bakma.

Buraya nasıl geldim?

Hediye olarak.

Hissettim.

Ama neredeyiz?

Acıdan uzakta bir yerde.

Orayı bırakmak zorundasın.

Beni öldürüyordu!

Bu gerçek olamaz.

Bu gerçek, şayet istersen.

Düşündüğün buysa gerçektir.

Birlikte daha güçlü olabiliriz.

Sana öğreteceğim o kadar çok şey var ki.

Ama dünya

– Dünyayı hissetmiyorum!

– Aşağı bakma!

Bırakın onu!

– Germede ne işi var onun?

– Mendoza!

Bayıldı, sorgulanmasında ısrar etti.

– Uyarmaya çalıştım, Baş Engizitör.

– Israr etti!

– Uyardığım

– Açıklamaya çalıştım, Baş Bir sonraki tutuklu ölürse sorumlusu kilisenin düşmanı olarak yargılanır ve işkence görür!

Bilakis kendim itiraf ettireceğim.

Kocasına işkence et.

Ölüm kesin, zamanı belirsiz.

Her an ipin kopabileceğini bilerek uyuyorum.

Yaşamın ipin ucunda olduğu gibi.

Şayet Allah yanlış yaptığımı düşünürse, beni cezalandırabilir.

Her hangi bir kişiye yaptığın gibi.

Evet.

Bu yüzden korkmak zorundayız.

Ama o bize yaşamı verdi, çünkü o bizi seviyor.

Bu onun gücü.

Sevgi korkudan daha güçlüdür.

O halde bana cadı olduğunu itiraf ediyorsun.

Ve belki bende senin hayatını kurtarabilirim.

Ben cadı değilim!

İsa'nın dökülen kanı ve çektiği acı adına, değilim!

Günahını göremiyorsan o zaman sana gösterilmeli.

Ona seslenirsen, ölür.

Lütfen, bırakın onu!

Niye büyünle kurtarmıyorsun?

Lütfen, itiraf ederim.

İzle.

Az sonra tüterek bir domuz gibi kızaracaksın.

Evet?

- Bu karı bile eritmez.

- Körüğü getir.

Kıçımı pişirmek istiyorsanız gerçek ateş lazım size.

- Çavuş - Hayır!

Doktora ihtiyacım yok, teşekkür ederim.

Çok iyiyim.

Bir şey yanlış.

Çok iyiyim!

- Delirmiş olabilir.

- Yada sandalyede yanlış bir şey var.

İçindeki şeytanı çıkardıktan sonra teşekkür edersin.

- Masum olabilir.

- Hayır!

Kaç, Antonio!

Kaç!

Maria?

Maria!

Kaç!

Lanet olsun.

Kitap!

Ne yapıyorsun?

Maria!

Neredesin?

Muhafızlar!!

Muhafızlar!

Buradayım!

Antonio!

Maria!

Maria!

Hayır!

Durun!

Yoksa öldürürüm onu.

Öldür beni ruhumu cennete yolla.

zaferle sonsuzluğa gideceğim yere.

Ondan sonrada muhafızlarım, karınla seni öldürebilirler.

Geri çekilin!

Ruhu gidinceye dek bekleyin, sıra size de gelecek.

kilisenin bu hizmetlisine merhamet gösterin kilisede size merhamet göstersin.

Hayır.

Sana güvenmiyorum.

Geri çekilin yoksa ölür!

İnsanların kendi kaderlerini seçme fırsatları vardır.

– Kiliseye güven.

– Dinle onu, Antonio!

O bir katil!

Seçimini yap, fırıncı.

Ölüme karşılık ölüm, merhamete karşılık merhamet.

Allah'ın adamı o, yalan söyleyemez.

Tüm azizler üstüne yemin ederim.

Sen bir katil değilsin!

Lütfen!

Hücreye koyun.

Bize söz vermiştin!

Bu yerde ölüm, merhamettir.

Yalancı!

Kafir!

Baş Engizitör, Roma elçisi geldi.

Papalık mührünü taşıyor.

Dağ Muhammed'e geldi.

Böylesi bir acı nasıl icra edilebilir?

Bazı ruhlar Allah'tan kopuyorlar onları anca bu yolla döndürebiliyoruz.

Anladıkları tek dil bu.

Evet.

Amontillado.

– Benimle içmiyor musunuz, peder?

– Ben içmiyorum.

Ben İtalyanım.

Allah'ın lütfu üzerimize olsun.

Bir tane daha, sayın elçi?

Evet.

Bu tad Roma'da bulunmuyor.

Katır gibi tepiyor diyorlar.

Ya da bir rahibe gibi.

Mülkiyeti Engizizyona mı ait?

Kiliseye ait.

Kutsal eylemlerimiz sırasında el konulan hazinelerimizden biri.

Hazine, ama kutsal kişi mutlu değil bu yüzden beni yolladı.

Yakılma cezasını derhal kesmenizi istiyor.

Roma bunun halkı günah işlemekten alıkoyduğunu anlamalı.

Güzel Rabbi bilirsin peder.

bizden komşularımızı sevmemizi ister onları kızartmamızı değil. .

Saygı değer elçi, Allah adaletinin açıkça uygulanmasını istemez mi?

Papa engizizyonun işkenceyi durdurmasını ve tüm kafir ve cadılar için de bir genel af talep ediyor.

Roma çağın gerisinde.

Kutsalığı eski ve hevesini kaybetmiş.

O Papa!

Ve bende Engizitör'üm.

Ayrıca kutsal kişi senden benimle Roma'ya gelmeni talep ve emrediyor.

– Görüşmek için.

– Böyle bir talep almadım.

Şimdi veriyorum.

Siz saygıdeğer elçi hiç gelmediniz.

Yolda bir kaza geçirdiniz.

Mendoza, Gomez!

Papa'nın mührünü taşıyorum!

Kurtarıcı, kırmızı cübbe giyiyor.

Bağnaz.

Kiliseyi bağnazlardan kurtarmalıyız.

Hayır!

Hayır!!

Size söyledim!

– Papa'nın mührünü taşıyorum!

– Pap'nın mührünü taşıyormuş!

– Hayır!

Yardım edin bana!

– Yardım edin bana!

– Biri yardım etsin bana!

– Biri yardım etsin bana!

– Hayır!

– Gir!

Hayır!

Hayır diyorum!

Hayır!

Yardım edin!

Biri bana yardım etsin!

– Hayır!

– Evet!

– Hayır!

Ne yapıyorsunuz?

– Evet Hayır, bunu yapamazsınız!

Hayır!

İşkencenin ne kadar dehşet olduğunun önemi yok, insan alışıyor.

Zamanla, şiddetini kaybediyor.

Günahkarların kalplerine korkuyu gömecek yeni ve daha korkunç işkenceler icat ettim.

Ruhlarını kurtarmak için.

Yo.

Yo.

İstediğin herşeyi Papa'ya anlatacağım.

Uzakta olduğunu söyleyeceğim.

Asla haberi olmayacak.

Lütfen yapma!

Hayır yapamazsın Allah aşkı için.

Evet, Allah aşkı için.

Yavaş ve sakince.

Peder Suçlandığım tüm günahlar için tamamen doğru bir şekilde itiraf ediyorum.

Ben cadıyım, büyülü sözlerle erkekleri ayartıyorum.

– Benide büyüleyebilir misin?

– Evet.

Ne isterseniz, itiraf ediyorum.

Yalnızca ben sorumluyum.

Kocanı engizizyon cezasından kurtarmak istiyor musun?

Şimdi gözlerine baktığımda, gerçeği görmek istiyorum.

– Evet.

– Bana büyü yapacak mısın?

Evet!!

Lütfen onu bırakın.

Bana itiraf ettin.

Şimdi, ben de sana itiraf etmeliyim.

Maria seni seviyorum.

Elbette siz kutsal birisiniz tüm günahkarları seversiniz!

Öyle değil!

Sadece seni!

Yardımcı olmalısın.

Nasıl sevilir bilmiyorum.

Lütfen.

Ben evli bir kadınım!

– Kocan yarın ölecek!

– Hayır!

– Sabah!

– Hayır.

– Evet!

– Allah'ım.

Herşeyi yaparım!

Lütfen.

Lütfen, bırakın onu!

Onu bırakırsam onu bir daha asla görmeyeceksin.

Asla.

Peki.

.

Lütfen bırakın onu.

Beni sevecek misin?

Evet.

Evet.

Yaşamasına izin verirsen.

Yemin ediyorum Kutsanmış Kutlu Bakire'ye olan aşkım üzerine.

Benle kılıca gel.

Yat yoksa ölür.

Allah'ım bana yardım et.

Lütfen.

Lütfen.

Lütfen.

Lütfen Allah'ım.

Lütfen.

Lütfen.

Sevgi korkudan daha güçlüdür.

Böyle mi demiştin?

Böyle mi demiştin?

- Bırak onu.

- Kes!

Ne istersen yap, ama sözünü tut!

Vücudunu onu çıkartmak için sattın, fahişe!

Kocamı bırak gitsin!

Erkekliğimi büyüledin.

Bu benim suçum değil, sevişemiyorsun!

Bunu bilen tek kişisin.

Engizizyonun küçük düşürülmesi ve bunun önlenmesi, Allah'ın tek isteğidir.

Allah'ım bana yardım et!

Allah cevap verdi.

Seni öldürmemi istemedi.

Ama gitmene izin veremem.

Allah'ım yapacağım şey için beni affet.

Oh hayır!

Oh, Maria!

Oh Allah'ım!

Oh, Maria!

Ne yaptılar?

Oh, Allah'ım, Maria!

Yo, yapma.

Yapma!

Buna gerek yok.

Çabalama.

Beni dinle.

Dinle beni!

Ses için bir dile ihtiyacın yok.

Aklınla ve kalbinle konuşabilirsin.

Oh Allah'ım!

Zavallı Maria'm!

Daha önce bulunduğumuz çayıra götüreceğim seni.

Antonio seni yine sevecek.

Oh Allah'ım!

O yine de seni sevecek, ama yaşamalısın.

Eğer burada kalırsan, ölürsün.

Vücudun zayıf ama sen güçlüsün.

Şifa bulacağın yere gideceksin ve hediyeni kullanmayı öğreneceksin.

Döndüğünde, sağlıklı ve bilge biri olacaksın.

Ve hazır.

Şimdi git git Git Git Çok derin dinleneceksin çok uzakta yaşamını kaybetmiş gibi görüneceksin.

Öldüğünü düşünecekler ve bu zindandan dışardaki bir mezara götürecekler.

Ölülerin arasında kalacaksın ama yaşıyor olacaksın.

Ve uyandığında özgür olacaksın.

Hoşça kal.

Muhafız!

Seni leş kokulu muhafız!

– Kapa çeneni, cadı!

– Birini daha öldürdüler.

Toledo'nun adamları bir kadını daha öldürdüler!

Lanet olsun!

Sizi aptallar!

Ne diye dilini kestiniz?

Biz kesmedik!

Biz dil kesmeyiz!

Elbette kesmeyiz.

Dilleri olmadan nasıl itiraf edebilirler?

O yapmış olmalı.

Mükemmel!

Neden bahsediyorsun sen?

O öldü ve bunu biz yapmadık!

"Bir sonraki tutuklu ölürse, sorumlusu kilisenin düşmanı olarak yargılanır ve işkence görür!"

Evet!

Onu öldürmedik!

Peki ona kim söyleyecek?

Cesedi kaldırın buradan!

Fareler üşüşecek!

Kokmaya başlayacak!

- Kaleden atın onu!

- Sessiz ol!

Gomez!

Oh, yo yo.

Cesetten kurtul.

Ona ben söylerim.

Maria?

Maria Maria!

Dur!

Onu kim öldürdü?

Fran Francis söyledi Ben söylemedim.

- Mendoza!

- Mendoza O dedi Bana dediği - sizin - Aptallar!

Ne diye onu öldüreyim?

O masumdu!

Masum mu?

İtirafını aldım.

Cadı değildi.

Biz yapmadık.

O yaşlı cadı hepimizi büyüledi bu akşam kazıkta yanacak.

Babanın Ve oğulun ve kutsal ruhun adına.

- Amin.

- Amin.

Bu sana bir türbe olacak, Maria.

Barut!

Kutsal Toledo şehrinin hiristiyanları!

Bu gece, yurdumuzu en tehlikeli ve şeytani kadınların birininden daha kurtarıyoruz.

Bayan Esmeralda!

Bu dünyada, şeytanın bir çok çoçuğunun ebesidir ve onları hiristiyan çocuklarıyla değiştirdi!

Muhafız baş-çavuşu!

İspanya Engizizyonu cadı Esmeralda'nın sivil yetkililerce cezalandırılmasını istedi.

- Ona merhamet et.

- Amin.

Bu kiliseye karşı gelen kafir yasalara göre mahkum edildi ve halk önünde infaz edilecektir.

Tüm övgüler Engizizyona!

Tüm övgüler Baş Engizitör'e, Kardeş Torquemada'ya!

Üzgünüm, bayan, sizi uygun bir şekilde itiraf ettiremedik.

İşkence için yeterli zaman yoktu.

Her neyse teşekkürler.

Cadı mı istiyorsunuz?

Ben bir cadıyım!

Ve sizi lanetliyorum!

Lanet ölümüm gibi sizi bulsun.

Evet.

Daha yakına gelin.

Kendi ölümünüzü daha yakından izleyin.

Yakından izleyin!

Izdırabı kaçırabilirsiniz.

Cellat!

Seni lanetliyorum, ölümün elindeki ateşle olsun.

Adalet yerini bulacak ve suçlu cezalandırılmış olacak!

Torquemada, ikiyüzlüsün!

Zalimsin!

Seni lanetliyorum, kendi işkencelerinle öl işkence edip öldürdüğün, masum tüm ruhların elleriyle!

Kafir!

Kafir!

Yan, cadı!

Yan!

Onu sen öldürdün!

O suçlu değildi!

Ben inançlı bir hiristiyanım.

Yalan söylüyorsam, dilim !

Hayır!

Allah'ım, yalvarmamı işittiysen Maria'nın yaşamasına izin ver.

Yan, cadı!

Cehennemde yan!

Cehenneme bakın!

Maria bağışla beni.

Seni sevdim ve öldürdüm.

Bağışla beni.

Fırıncı, seni öldürmemeye karar verdim.

Şimdilik.

Bana işkence edemezsin bir şey farketmez.

Artık umurumda değil!

Yukarı bak!

Jilet gibi keskin.

En iyi Toledo çeliğinden!

Yeni aletimi senin kanınla kutsayacağım.

Antonio.

Yardım et!

Maria!

- Karım nerede?

- Öldü.

Yalan söylüyorsun!

Öldü ve gömüldü.

Senin gömüleceğin gibi.

Maria!

Hayır, seni aptal fare!

Yüzümü değil, ipleri!

Kurtarıcı.

Burada ne işin var?

Kafirlere işkence yaparken niye yok olmuyorsun?

Fırıncının karısına işkence ettim ve o masumdu.

Defol!

Bana işkence yaptın ve ben de masumdum.

Senin kurtarıcındım.

- Onu öldürmene izin vermeyeceğim!

- Hayır!

Onlar masumdu.

Tüm o kadın ve çocuklar!

Allah ruhuna merhamet etsin.

Lanet olasıca!

Hayır!

Kimse kaçamaz!

Hiç kimse!

Hazırlan!

Nişan al!

Ateş!

Doldur!

Kılıçlarınızı kullanın, lanet olsun!

Kılıçlar!

Öldürün onu, aptallar, yoksa cehenneme yollarım tümünüzü!

Öldürün onu!

Öldürün onu!

Arkasına dolan!

Öldür onu!

Olamaz!

Maria!

Dokunma ona!

O benim karım, keşiş.

Ve ona sahip olamazsın.

- Ölü olsa bile.

- Ona katıl o zaman!

158 Yazılar

Hayır!

Torquemada.

Hayır, lütfen!

Katil.

Seni öldürmeyi istemedim!

Seni istedim!

Yemin ederim.

Kafir.

Cadının laneti!

Kendi işkencelerinle öl.

Beni rahat bırak, cadı!

İşkence edip öldürdüğün, masum tüm ruhların elleriyle!

Sınırlarımızı aştığımız için bizi bağışla

bize karşı sınırlarını aşanları bağışladığımız gibi.

Selam, Rabbin rahmeti, Kadınların en kutsalı sensin

ve rahminde olan meyvede kutsaldır, İsa. Kutsal Ruh, İsa'ın Annesi biz günahkarlar için dua et

Selam, Rabbin rahmeti, Kadınların en kutsalı sensin

ve rahminde olan meyvede kutsaldır, İsa.

Kutsal Ruh, İsa'ın Annesi

Amin.

Selam, Rabbin rahmeti, Kadınların en kutsalı sensin ve rahminde olan meyvede kutsaldır, İsa.

Katil.

Zalim.

Kafir.

Kafir!

İkiyüzlü!

Kafir!

Katil!

Kafir!

Kafir!

Zalim!

Kafir!

Katil!

İkiyüzlü!

Hayır!

Merhamet!

Merhamet!

Acıyın!

Sizler günahlarınızı itiraf ettiniz.

Hepiniz ölmeyi hakettiniz!

Kalpleriniz günahla kapkaraydı.

Allah aşkı için Lütfen.

Hayır!

Bağışla beni, ben ben asla canını yakmak istemedim.

Canını yakmalarına asla izin vermemeliydim.

– Ne yaptılar sana?

– O O dilini kesti.

Biz masumduk.

Beni ismimle çağırdın!

Konuştuğunu duydum!

Seni seviyorum.

Nasıl ?

Sen öldün!

Hücrelerinize dönün!

Geri dönün dedim !

Hücrelerinize geri dönün dedim!

Niye durdurmuyorsunuz?

Geri çekil!

Durdurun onları!

Biri durdursun onları!

Bırakın gitsinler!

Baş Engizitör'ün kendisi kızın masum olduğunu yazmış.

Fırıncı ve karısı gitmekte özgür!

Ama ötekileri !

Her zaman öteki birileri olacak.

Çeviri: Burak AYYILDIZ ayyildizburak@hotmail.com||

LAST DAYS İN THE DESERT (2015)

98 dk

Yönetmen: Rodrigo García

Senaryo: Rodrigo García

Ülke: ABD

Tür: Macera, Dram

Dil: İngilizce

Müzik: Danny Bensi, Saunder Jurriaans

Oyuncular;:Ewan McGregor, Ciarán Hinds, Ayelet Zurer, Tye Sheridan, Susan Gray

Çeviri: CastieLL

ÖZET

Ewan McGregor'ın İsa'yı canlandırdığı Lost Days in the Desert, Şeytan'ın İsa'yı 40 günlük orucu sırasında yoldan çıkarma çabasını ve İsa'nın bu zorlu testteki mücadelesini anlatıyor.

FİLMDEN

Görevine hazırlanmak için, kutsal adam oruç tutup dua etmeye ve delalet aramaya çöle gitti.

Baba, neredesin?

Baba, konuş benimle.

Sana su getirdim Yeşu.

Annen sana böyle diyor, değil mi?

Meryem'e uygun gelen isim benim için de uygundur.

Peki ya baban sana nasıl sesleniyor?

Yeşu.

Merhaba.

Su arıyorum.

Karşılığında çalışabilirim.

- Elinden ne gelir?

- Ne gerekiyorsa.

Şurada bir şeyler inşa ediyorsunuz.

Marangozluktan ve taş döşemeden anlarım.

- Nereye gidiyorsun?

- **Kudüs**.

Ama biraz kayboldum gibi.

- Nereden geliyorsun?

- Çölde vakit harcamaktan.

Neden?

Çölde hiçbir şey yok ki.

Kudüs nasıl bir yer?

Kirli ve yozlaşmış.

Ama aynı zamanda da canlı.

Hem de çok.

Baban var mı?

Evet.

Şu an burada değil.

Sana yemek ikram etmemi isterdi.

Hiç gerek yok.

Teşekkür ederim.

Kal lütfen.

Dinlen biraz.

Babanla konuşmak bir kayayla konuşmak gibi.

Küçük işleriyle çok meşgul bir çiy tanesinin şekliyle köklerin toprakta ilerlerken çıkardıkları sesler ile.

- Her şey onun için senden daha önemli.

- Hayır.

Babam beni seviyor.

Onu eğlendiriyorsun.

O sadece kendini sever.

- Kayıp mı oldun?

- Hayır.

Şu vaizlerden biri misin sen de?

Başka hiçbir yerde bulamadığı bir şeyi çölde arayan.

Ne zamandır buralardasın kutsal adam?

Son dolunaydan beri.

Belki biraz daha uzun.

Tek başına mı?

Yok.

Sizler asla yalnız olmazsınız.

Bir ruh falan her zaman sizin yanınızdadır, değil mi?

Bana burada öğrendiğin bir şey söyle ben de sana geceyi geçirebileceğin bir barınak vereyim.

- Hiç gerek yok.

- Lütfen.

Memnun olurum.

İnsan her yerde var olanla yetinebilir.

Çünkü o insandır.

Güzel.

Bana yardım ediver.

Teşekkürler.

- Onu beklemeye gerek yok.

- Sizi kırmak istemem ama oruçluyum.

Ne oldu?

Kendisi yemek istediği halde yiyemeyip misafirimizin yiyebileceği hâlde yememesini komik buluyor.

Orada ne inşa ediyorsunuz?

Yaşayabileceğim bir ev.

Babam burada kalmamı istiyor.

Buradan faydalanmasına yardımcı olmam için.

Senin istediğin de bu mu?

Ne istiyorsun?

Kudüs'e gitmek.

Denizi de görmek istiyorum.

Ve İskenderiye'deki deniz fenerini görmeyi de.

Peki baban bunu biliyor mu?

Hayır.

Niye ona anlatmıyorsun?

Ben Kudüs'ü gördüm.

Babamın haberi olmadan yürüdüm ve bir tepenin üstünden gördüm.

Güneşin altında parıldıyor ve onu o kadar çok istiyorum ki çığlık atabilirim.

Vaktimi burada harcamak istemiyorum.

Hayatı boşa harcamak günahtır.

Dünyaya izimi bırakmak istiyorum.

Gel, kutsal adam.

- Buna hiç gerek yok.

Dışarıda uyuyabilirim.

- Olmaz.

O seni rahatsız etmez.

Haham.

Haham.

Çok büyük bir günah işledim.

Oğlum kocamın çocuğu değil.

Ölüp bu yalanı ardımda bırakmak istemiyorum.

Oğlumun sonsuza dek burada tıkılı kalmasını istemiyorum.

Bana yardım et lütfen.

**

Kutsal bir adam gidiş gelişlerinde hiç ilaç öğrendin mi?

Aramaya değer tek şey tedavilerdir.

Acı için, ızdırap için.

Gerisi sadece Bu çocuk hastalar ile ilgilenmede iyi.

Deneyimi var.

Maalesef.

Eğer bu dünyaya başka bir yerde gelmiş olsa mesleği bu olabilirdi.

Küçükken sen kendin için ne istiyordun peki?

Hayvancılık yapıp kasap olmak.

Tıpkı babam gibi.

Bunların hiçbirini de öğretmedi gerçi bana.

Beceride kendi başına ustalaşmak yıllarını almış ve onu öylece veremezmiş.

Her erkek kendi başının çaresine bakabilmelidir.

Bu sözü bin kez duydum.

Bencil bir adamdı.

Ve yalnız öldü.

Senin baban ne yapar?

Misafirle konuşmadan önce izin iste oğlum.

Sorun yok.

Dün biraz konuşmuştuk.

Benim babam bir marangoz.

Akıllı adammış.

Böyle bir işte iyi olan bir adam her zaman çocuğuna bakabilir.

Peki sen küçükken bir marangoz olmak istiyor muydun?

İyi niyetlerin burada harcanacak.

Hayatlarını mahvetmeleri için bize gerek yok.

Kendi başlarına yapabilirler.

Onlar sonunda benim olsalar ne yapardım biliyor musun?

Yaşadıkları hayatı onlara tekrar tekrar izletirdim.

Sonsuza dek.

Bu ne öfke böyle.

Aynı babanın oğlusun.

Tamam.

Ben karışmam.

Şaşırt beni.

Başarılı olursam ne olacak?

Bahise ne dersin?

Bu karışıklığı, bu düğümü çözüp annenin, babanın ve çocuğun memnuniyetini sağlayabilirsen eve dönüş yolun boyunca karşına çıkmayacağım.

Peki ya başarısız olursam?

Başarısızlık zaten başlı başına bir cezadır.

Tam baba lafı gibi oldu.

Bugünlük bu kadar yeter.

Bunların hepsi ayrılışını ertelemek için bir bahane, değil mi?

Çünkü devam etmeye korkuyorsun.

Hem de çok.

Hazır değilsin ve bunu biliyorsun.

* *

Al.

Bir kuşun neresi uçmaz?

Bir bilmece.

Bir kuşun neresi uçmaz?

– Bilmiyorum.

– Gölgesi.

– Sen mi uydurdun bunu?

– Evet.

Güzelmiş.

Evet.

Çocuğun zanaat öğrenmesini istiyorum.

Burada öğreneceği birçok şey var.

İstediği zanaati.

Ya da senin istediğini.

Kudüs'te belki de.

– Bunu çok istiyorum.

– Bunun için paraya ihtiyacım var.

Onu hazırlamak ve başlatmak için.

Para vermeden kimse onu çırağı yapmak istemez.

Yemek için en azından.

İmkansız.

Sen güçlü becerikli, güzel bir adamsın.

Ve bir yolunu bulursun.

Biliyorum.

O buradayken ölemem.

Ben doğduğumda babam kırk yedi yaşındaymış.

Annem de yirmi.

Önceden başka bir karısı varmış ama ölmüş.

Ve şimdi benim annem de ölecek.

Babam bir erkek kendi şansını kendi yaratır diyor.

Hayır.

İki karısını da öldürecek ne yaptı?

– Hiçbir şey.

– Sana katılıyorum.

Karın veya çocuğun var mı?

İstiyor musun peki?

Hiç belli olmaz ama, değil mi?

– Hiç tekneye bindin mi?

– Evet bindim.

– Korkunç mu?

– Korkutucu olabiliyor.

Ama çoğunlukla heyecan verici.

Babam daha önce bindi.

Denizde fırtınaya yakalandığını söyledi.

Kabus gibi demişti.

Dünyamızın dışındaki her şey ona korkunç geliyor.

Babam annemi buraya gömdükten sonra buradan ayrılamayız diyor.

Mezarlık erkeği toprağına sonsuza dek bağlar diyor.

– Burada yaşamak istememem bencillik mi sence?

– Hayır.

Babam tüm hayatı boyunca burada yaşadı ve istediği gibi yaşadı.

Ama şimdi sıra bende.

Bir erkek sırasını devralır.

Ben kötü bir evlat değilim.

Değilim.

Ben kötü bir evlat değilim!

Ben kötü bir evlat değilim!

Ben kötü bir evlat değilim!

Ben kötü bir evlat değilim! Haham.

* *

Haham! Canım acıyor.

Artık bitmesini istiyorum.

Ölümden korkmuyorum.

Sadece oraya gittiğimde yalnız olmaktan korkuyorum.

Yalnız olmayacaksın.

Hiçbirimiz yalnız değiliz.

Daha düzgün kelimeler bul Yeşu.

Bunun üzerinde çalışmalısın.

Niyet iyi ama kelimeler genellikle boş ve işe yaramaz.

Daha da iyisi harekete geç.

Evet.

Eylemler sözlerden üstündür.

Her zaman.

Aksi halde sessizlik olur.

Onun tek çocuğu sensin mi sanıyorsun?

Başkaları da var.

Hayır.

Sadece ben varım.

Sadece ben.

Annenin yanına git.

– Suyun oraya gittiğinde oğlum seninle konuştu mu?

– Biraz.

Onunla nasıl konuşacağımı bilmiyorum.

Laflar boğazımda takılı kalıyor.

Onları itmek için uğraşıyorum ve sert bir şekilde ortaya çıkıyorlar.

Sanırım ona kızgın olduğumu düşünüyor.

O beni tanımıyor ben de onu tanımıyorum.

Hiç tavsiyen var mı, kutsal adam?

Onunla ilgi duyduğu bir konu hakkında konuş.

Neye ilgi duyuyor?

Bilmecelere.

İyi bilmeceler uyduruyor.

Bilmecelerden hoşlanmam.

Geçen geceki kayan yıldız.

Hoşuna gitti.

– Can sıkıcıydı.

– Yalancı.

Ben bir yalancıyım.

Bu doğru.

İlkinden itibaren bütün kayan yıldızları gördüm.

Her şimşek çakmasını.

Yaşamış her şeyin son nefesini duydum.

– Artık hiçbir şey ilgi çekici gelmiyor.

– Hiçbir şey şaşırtmıyor mu?

Hiçbir şey.

Tekrarlama.

Babanın inatçı ve sıkıcı tekrarlaması bana şaşırtıcı geliyor.

Tekrar tekrar, tekrar tekrar yaşanmış aynı hayatlar.

Bir plan var mı?

Her şey bir şeye dönüşmek, her şey bir şeye dökülmek zorunda.

Ama neye?

Benim zayıf yanım da bu işte.

Merakım.

Ama sona şahitlik etmek için ne kadar gerekirse gereksin hep kalacağım.

Son günbatımına kadar.

Eğer varsa tabii.

Belki o günde, güneş batmadan evvel, saniyeler kala her şeyi en başından yeniden başlatmak ister.

Daha önce de yaptı.

Her şeyi baştan yarattı.

Her şeyi yeniden anlattı.

Bir hevesle.

Onun için çok önemli olan ufak değişikliklerle farklı bir yöne bükülen dallarla bir pire yuvasında bir yumurta eksik veya fazla olarak.

Ne kadar bencil, kendine düşkün bir varlık.

Öyle değil mi?

Sağır ve dilsiz.

Doyumsuz.

Senden beklediği şeyler bunlar işte.

Kimse umursayacak mı sence?

Bin yıl sonraki insanlar.

Onun huzurunda olmak nasıl bir şey?

- Yüzü var mı?

- Hayır.

Yüz yok.

Yüz yok.

Seni yutan bir şey var.

Seni paramparça ederken bir arada tutuyor ve dehşet verici bir şey.

Seni değersiz hissettiriyor ve değersiz olmak istemene sebep oluyor.

Ve bu esnada o ve senin bir ve aynı olduğunuza inandırıyor.

Ve bu Bu epey kafa karıştırıcı olabilir.

Ben bu şekilde hatırlıyorum.

O benim yönüme bakalı milyon yıl geçti bile.

Kibrin onu kızdırdı.

Ben kibirli değilim.

Ben kibirli değilim.

Kibirli olan o.

- Küçük bahsimiz nasıl gidiyor?

- Ben bahse girmem.

Hiç olur mu, tabii girmezsin.

- Ne?

- Sonucu zaten biliyorsun, değil mi?

- Hayır.

Hiç hem de.

- Evet.

Evet biliyorsun.

Bunu genelde yapabilirim, evet.

Ama olay sen ve senin küçük şeylerin olduğunda her zaman yapamayabilirim.

Bu yerden bir dakika önce geçmiş olsan neler olurdu sana anlatabilirim.

Öğrenmek ister misin?

Çocuk seninle tanışmazdı.

Annenin ölümünden sonra, babasıyla ilişkisi kötüye giderdi.

Babasının pek uzun yaşamayacağını düşünerek buna birkaç yıl katlanırdı.

En sonunda da babasını zehirler ve bundan dolayı asılırdı.

Bunlar olurken, çocuğun burada kalan bir oğlu olurdu.

Tıpkı büyükbabası gibi, o çölü sever.

İşte böyle olurdu.

Dünyanın eski anlatımlarında, biraz daha farklıdır.

Bazen baba ile oğlu arasındaki sevgidir sadece.

Baban kendini böyle eğlendiriyor işte.

Şimdi sıra sende.

Daha iyisini yapabilir misin?

**

– Neden burada yaşıyorsun?

– Çünkü çöl acımasız.

Seni gösterişlerinden ve kuruntularından ayırıyor ve sana gerçekte kim olduğunu görme fırsatı veriyor.

Senin burada olma sebebin bu değil mi?

Senin tanrının burada daha yüksek sesle konuşması.

Tanrı bir insan nerede dinlemek isterse orada konuşur.

Sana oğlum ile ilgili söylediğim şey vardı ya.

Konuşmuyor olmamız önemli değil.

Kadın değiliz biz.

Bir baba örnek konuşur.

Dünyadaki en iyi oğlan o.

Fazla iyi belki de.

Şunu görüyor musun?

Çıkıntı yapan pürüzsüz taşı.

– Çatlağın altında.

– Kırmızımsı olan.

Evet.

Jasper taşı o.

Eminim.

Çarşıya götürmek için bir örnek lazım.

– Kazancımı seninle paylaşabilirim.

– Hayır, buna gerek yok.

Vicdanım rahat etmeden senin böyle karşılıksız çalışmana izin veremem.

Parayı istemiyorsan yoksul birine verirsin o zaman.

Nasıl alabiliriz?

Üç kişi gerekir.

İki kişi üçüncüyü aşağı indirecek.

Evet haklısın.

Sen ve ben oğlanı indiririz.

Tam taşın üstüne.

Ve her şey düşündüğüm gibiyse işçilerle döner ve bir sürü para kazanırım.

Hayatımızın gidişatını değiştirebilir.

Oğlanın hayatını.

– Kendimi daha iyi hissediyorum.

– Öyle mi?

Güzel.

Çok güzel.

Benim yaşımdayken annemde de aynı dert varmış.

Ama sonra iyi olmuş.

Babam, kız kardeşlerim ve ben bir keresinde Yafa'da bir gece geçirmiştik.

– Anlatmış mıydım bunu sana?

– Tekrar anlat.

Babamın kuzeni bizi limanda misafir etti.

Şehrin, köpeklerin havlamalarının bir düğünün, bir adamın tartışmasının bir domuzun kesiminin ve sarhoş bir kadının kahkahasının gürültüsünden zor uyuyabildim.

Ve kokular Biber, sedir ağacı garum.

Eğer oraya gidersen beni düşün.

Tamam.

Düşünürüm.

* *

Onu doktora götürdüm, doktorları ona getirdim.

Büyücüler, hekimlik taslayanlar.

Hepsini denedim.

Yakında ölecek, kutsal adam.

Yapılabilecek hiçbir şey yok.

Gözleri son bir kez daha kapandığında dünyamız sona ulaşacak.

Nefes kesici, değil mi?

Hayatın sona erişi.

Tekrar karşılaşacaksınız.

Burada birlikte olmuş olacağız.

Ve oğlanı arkamızda bırakacağız.

Böyle olacak.

Biri çölde ne kadar uzağa kadar yürüyebilir?

Sadece yarı yola kadar.

Ondan sonra vazgeçer zaten.

* *

Ayrılacağın zaman beni de yanına alabilirsin.

Oğlunmuşum gibi davranırım.

– İnandırıcı olur, değil mi?

– Evet inandırıcı ama yine de bir yalan.

Ama kimseye zarar vermeyecek bir yalan.

Babamla annemin haberi olamayacak zaten.

Yalan, onu söyleyen kişiye zarar verir.

Beni evlat edinebilirsin.

Böyle olursa yalan olmaz.

Romalılar bunu hep yapıyor.

Birbirlerini evlat ediniyorlar.

* *

Aradığın şeyi burada bulabildin mi?

Evet.

Evet buldum.

Ne arıyordun?

Huzur içinde düşünüp taşınabileceğim ve dua edebileceğim bir yer arıyordum.

Derinlerime inip kendimi bulabileceğim bir yer.

Onu ben de yapıyorum.

Derinlerime indiğimde içimde yükselen şeyi hissediyorum.

Her şeyin ben olduğunu ve benim her şey olduğumu.

Her zaman hayatta olacağımı.

Sonsuza dek.

Bu kendini beğenmişlik.

Böyle hissetmek.

Bu histen utanıyorum.

**

– Şarap ister misin, kutsal adam?

– Hayır.

Teşekkürler.

Evlat.

Evlat.

Kolay bir hedefsin.

Çünkü zayıfsın.

– Annen nasıl?

– Daha iyi.

İyiye gittiğini düşünüyor.

Bıçağını al evlat.

Ne olur ne olmaz.

Ben böyle geride kalsam babam benim ayaklarımın altını sopalardı.

Gel.

On adamdan daha güçlüyüm ve on adamdan daha uzunum ama bir çocuk beni taşıyabiliyor.

Neyim ben?

Bilmece.

On adamdan daha güçlüyüm ve on adamdan daha uzunum ama bir çocuk beni taşıyabiliyor.

Neyim ben?

İp.

İp.

Gel.

Gel.

Şu kaya parçasını görüyor musun?

Kutsal adam ve ben seni iple aşağı indireceğiz.

Tek yapman gereken bir parça kesmek, sonra seni yukarı çekeceğiz.

Olmaz.

– Hayır.

Oraya inmiyorum.

– İneceksin.

Hayır.

Yüksek yerlerden düşme korkum olduğunu biliyorsun.

Tam olarak bu yüzden ineceksin zaten.

– İnmeyeceğim! Oraya inmeyeceğim! – Bana karşı gelmeyeceksin.

Pişman olursun.

Yüksekten düşüp ölmekten korktuğumu biliyor.

Nasıl bir baba benden bunu ister?

Lütfen.

Lütfen bırak.

Bırak.

Ben inerim.

Ben inerim.

Hallederim.

Ben kendim inerim.

Yapılabilir mi dersin?

Sadece sen ve oğlan ipleri tutarak.

Evet.

İpi kendinden ayır.

Sen de kutsal adam.

Tekrar kayarsam sizi de aşağı çekerim sadece.

Hayır! Ne oldu?

Ne oldu?

Ne oldu?

Annemin onu bu halde görmesini istemiyorum.

Artık çok daha küçük görünüyor, değil mi?

Sen iyi bir evlatsın.

Oğlun seni seviyor.

Oğlun seni seviyor.

Oğlun seni seviyor.

O senin oğlun ve seni seviyor.

Şimdi çekip gitmem mi bekleniyor?

Bu insanlarla hiç tanışmamışım gibi.

Bana hiçbir şey ifade etmiyorlarmış gibi.

Anne! Anne! Git.

Lütfen git.

Onay almadan buradan ayrılırsam dışarıda bir gece bile geçiremem.

Bir oğlanın adam olabilmesi için babasının iznine ihtiyacı vardır.

Sapkınlık, değil mi?

Tanrı'yı her şeyden çok sev.

Yaşamı sev.

Bana onun kaderini göster.

– Yeşu – Göster hemen! İstesen babayı ve yedi ağır adamı yukarı çekebilirdin.

Saçmalık bu.

Hayır.

Benim o! Hayır.

Sen kim olduğunu sanıyorsun?

Benden bu kadar.

Bütün yol boyunca seninle yürüyeceğimi sanmadın herhalde.

– Neden burası?

– Ayaklarım ağrıyor.

En sonunda yanına geleceğim.

Ve bana bir işaret verirsen sana yardım edeceğim ve kalabileceksin.

İhtiyara selamımı ilet.

NOTLAR

Jasper Taşı: Jaspis kalsedon taşının genel olarak opak olan bir türüdür. Kendi içerisinde, yine jasper adıyla bilinen bir çok alt türü vardır. Çoğunlukla büyük kütleler halinde çıktığından dolayı çok özel doku ve desenlere sahip olmayanları daha uygun fiyatlara satılmaktadır.

Halk arasında çakmak taşı olarak da adlandırılır. Kuvars, kalsedon ve agatın alt türlerindendir. Tamamı değişik renklerin helezon yaptığı görünümündedir. Temel renk üzerinde sarı, kırmızı, yeşil, mavi, turuncu, kahverengi lekeler bulunabilir. Dekoratif bir taştır. Antik dünyada değerli taşların en favori olanlarındandır. Eski çağlarda yağmur getiren taş olduğuna inanılmıştır. Erdemlilik sembolüdür.

Garum: Antik Roma döneminde yemeklerde kullanılan bir tür balık sosudur. Afrodizyak etkisi olduğuna inanılırdı. Roma'da daha yaygın olmasına rağmen Antik Yunanistandan gelmiştir.

Daha çok Tuna balığı, yılan balığı gibi balıkların iç organlarının tuzlanmasıyla yapılırdı. Şarap, sirke, karabiber, yağ ve su gibi katkılarda kullanılırdı. Genel olarak yemeklerde kullanılmasının yanına ilaç olarak veya kozmetik amaçlı da kullanılmıştır.

SERENA (2012)

12 dk

Yönetmen: Rodrigo García

Senaryo: Rodrigo García

Ülke: ABD

Tür: Kısa Metraj, Dram

Vizyon Tarihi: 22 Mayıs 2012 (ABD)

Dil: İngilizce

Oyuncular: Jennifer Garner, Alfred Molina

ÖZET

Bir kadının papazına duyduğu imkansız aşkı anlatan güzel bir kısa metraj.

FİLM METNİ

Beni bağışlayın Peder, günah işledim.

Son günah çıkarmamın üzerinden bir gün geçti.

- Serena.

- Peder, lütfen.

Bir gün geçmedi bile.

Son günah çıkarman bu sabah yaptığın ilk şeydi.

- Bugün rahibe kılığına girdim.

Aziz Claire kılığına.

- Neden?

Biraz ona benzedim sonra da İspanyol Aziz Avilalı Teresa'ya.

Aziz Teresa Carmeliteliydi.

Benim eserimdi.

Ben istedim oldu.

Büyük olasılıkla onun da istediği gibi bir rahibeydi.

Benim özüm buydu, farkına vardım.

İstediğini elde edebilen, bunun için savaşan bir kadın olmak istedim.

Serena.

Yapacak işlerim var.

Tarihi bir karaktere bürünmek günah değildir.

Bitti mi?

Benim Aziz Teresa'm yaramazdı.

Önce çevrede bir tur attı, saygı gördü.

O kapılar bana açılmazdı.

Gittiğim her yerde insanlar benimle kardeşiymiş gibi ilgilenip, konuşuyorlardı.

Sıcacık bir yakınlık vardı.

Metroda, birkaç yıl patronum olan bir adam ayağa kalkarak bana yerini verdi.

Kim olduğumu fark etmedi bile.

Neredeyse ”Benim.

Beni tanımadın mı?

” ”Margene’nin düğününden sonraki geceyi hatırladın mı hani şu poşetli ve köpek kayışlı olan?

” diyecektim.

Ama onu affettim, bir şey demedim.

Zor durumda bırakmak istemedim, anladın mı?

İnsanların duyacağı onun bir rahibeyle seviştiği olacaktı.

Beni bir başkası sanmasına izin verdim.

Yalan söyledim, Peder.

Serena, kızmaya başlıyorum.

Bunlar günah değil, çocukça şaka.

Bir arkadaşınla ya da terapistle konuşmalısın.

Terapi histerikler içindir.

Benim zamanımı alarak gerçekten günah çıkarıp teselli olacak insanlara mani oluyorsun.

- Kimse günah çıkarmaya gelmedi, Peder.

- Elbette geldiler.

- Bugün kaç kişi geldi?

Toplam kaç kişi?

Altı mı?

Yedi mi?

- Bu seni ilgilendirmez.

Günahları neydi peki?

Tanrılarının adını gereksiz yere anmak mıydı?

Bir şeylere tamah etmeleri miydi?

Kocasının kendisini aldattığını düşünmesi miydi?

Bir keresinde babasıyla sevişmek için bir çocuğu kaçırmıştım.

Sevişme çok yapmacıktı, yanlış şey için yanlış eşin seçimi gibiydi.

Yaratıcı şekilde.

Sana inanmıyorum.

- Neye?

Kaçırma kısmına mı eş kısmına mı?

- Hiçbirine.

Bitti mi?

Haklısın.

Böyle olmadı.

İşlediğim günahlar için beni bağışla Peder.

Günah çıkarırken yalan söyledim.

On kez Hail Mary'i oku.

Geçen hafta konuştuklarımızı hiç düşündün mü?

Hayır.

Cidden mi?

Hiç mi düşünmedin?

- Hayır.

- Bir kez bile mi?

Hayır.

- Aklımdan çıkmış.

Pek çok düşünce ve meşguliyetlerim var.

- Meşguliyetler mi?

Şu an da cemaatimin düşünceleri ve meşguliyetleri aklımda.

Tam bir cevap olmadı.

Erkekliğine yakışır şekilde.

Her şeyden önce sen bir erkeksin.

Evet, erkeğim.

Ayrıca senin papazınım.

Metroda, düğünde ve şu kayışlı adamla olanlar bir şakaydı.

Ben de şaka yaptığını düşünmüştüm.

İçimi biliyorsun.

Günah çıkarır mısın, Peder?

Elbette.

Günah çıkarmanı dinlemek için neler vermezdim.

Çok şeyim yok ama her şeyimi verirdim.

- Günah çıkarmamı sıkıcı bulacağına eminim.

- Günahkâr değil misin?

Hepimiz günahkârız.

Ama kendini kontrol etmede iyisin.

Belki de günah dolu düşüncelerini itiraf etmelisin.

Hiçbirini bilmeyeceğim.

Serena, yeter artık.

Yapmam gereken işler var.

Her gün burada olduğunu söylemiştin, hâlâ da buradasın.

Birinin günah çıkarmasından öylece ayrılamam.

Ne zaman bitireceğini söylemelisin.

Bitti mi?

Daha başlamadım bile.

İşlediğim günahlar için beni bağışla Peder.

Bir erkeğe aşığım.

O ulaşılamaz biri.

Bunun farkında ama bundan hiç konuşamıyoruz.

Onunla ilgili fantezilerim var.

Hepsi cinsel değil ama cinsel olanlar da var.

Nefesinin kokusuyla alakalı fanteziler.

Elleriyle.

Çok güzel elleri var.

Elleri belimde ya da ayaklarımı ovalarken.

Ona yemek hazırlarken, uyuduğunda onu izlerken.

Beni koruyup kollayacak biri.

Bu düşünceye bayılırım.

Değer verilen bir şey olmak.

Onu Genç Hristiyan Erkekler Birliği'nde yüzerken gördüm.

İyi bir yüzücü.

Uzun, sabırlı ve yavaş bir yüzüşü var.

Formu yerinde.

Yakışıklı ama kendini beğenmiş değil.

Onun bu huyunu seviyorum.

Kültürlü.

Her şey ile ilgili.

Kibar ama komik de.

Sizi şaşırtan müstehcen şakalar yaptığını duydum.

Sizi böyle şaşırtmaya bayılır.

Gülüşünü izlemek çok güzel.

Ama içten gülüşünü.

Gönlü zengindir.

En sevdiğim özelliği de bu.

Daha ne kadar buna dayanırım bilmiyorum.

Her yerde.

Ondan beni kabul etmesini istiyorum.

Onu sevmeme ve onun için bir şeyler yapmama izin vermesini istiyorum.

Sevgi dolu şeyler.

İkimizin bir olması için.

Bu kadar.

Bitirdim.

Bunda bir günah var mı?

SOUS LE SOLEİL DE SATAN/ ŞEYTANIN GÜNEŞİ ALTINDA (1987)

93 dk

Yönetmen: Maurice Pialat

Senaryo: Georges Bernanos, Sylvie Pialat, Maurice Pialat

Ülke: Fransa

Tür: Dram

Vizyon Tarihi:14 Mayıs 1987 (Fransa)

Dil: Fransızca

Müzik: Henri Dutilleux

Nam-ı Diğer: Under the Sun of Satan

Oyuncular: Gérard Depardieu, Sandrine Bonnaire, Maurice Pialat, Alain Artur, Yann Dedet

ÖZET

Altın Palmiye'li bir Fransız klasiği... 1900'lerin başı... Sıradan bir Fransız kasabası... Katolik rahip Donissan (Gérard Depardieu) mesleği ile ilgili sorunlar yaşamaktadır Mouchette (Sandrine Bonnaire) adlı genç bir kız ile yakınlaşır Mouchette, aşıklarından biri olan Cadignan Markizi'ni (Alain Artur) öldürmüştür Donissan, Mouchette'te şeytanı görür Tanrı'ya giden yolda rahibi büyük bir sınav beklemektedir.

FİLMDEN

Seninle her şey basit görünüyor.

Tek başıma değersizim.

Sıfır gibiyim.

Sadece yanımda başka rakamlar varken faydalıyım.

Rahipler çok zavallı.

Hayatlarını Tanrı'nın küçük düşmesini izleyerek geçiriyorlar.

İnsanlar benimle alay ediyor.

Müstehcenlikle kaplanmış bir duvar gibiyim.

Çok bitkinsin.

Bitkinlik

- Bitkinlik kötü bir düşüncedir.

- Ziyaretlerine ara ver.

İyilikten çok kötülük yapıyorum.

İlk başlarda kötülüğün ne olduğunu bilmiyordum.

Bunu günahkârların ağızlarından öğrendim.

Kimse bir rahipten daha iyi bilemez.

Günahın korkunç monotonluğu.

Onlarla konuşamam.

Sadece günahları affedebilir ya da ağlayabilirim.

Otuzda bir af bile işe yaradıysa dünya yakında değişecek demektir.

* *

Bu gece sessizsin, Estelle.

Hâlâ geceleri kahve içmiyor musunuz, Rahip Donissan?

Hayır, teşekkür ederim.

Çok teşekkür ederim.

Ben kendiminkini yan odada içeceğim.

Evet?

Seni bekliyordum.

Biliyorum.

Piskoposun beni manastıra geri göndermesini istiyorum.

– Lütfen bana destek ol.

– Neden?

Ben buraya ait değilim.

Kilise işi benim için çok fazla.

Üslerim de öyle düşünmüştü.

Sen de öyle.

İsteğini iletmeyi isterim, ama bu karmaşık bir konu.

Burada çok mu yoruluyorsun?

Çocuklaşma.

Kilise işe yaramaz birini beslemek için fazla fakir.

Belki de bir süreliğine Trappist Manastırı'na gidebilirim.

Trappist mi?

Hepiniz orayı istiyorsunuz!

Manastır dinlenme yeri değildir.

Ne yapmalıyım peki?

Şimdi duyarlılık gösteriyorsun.

Diğerlerine öncülük edemezsen, kendini nasıl yargılayabilirsin?

– Sana bir efendi verildi.

Ben!

– Bunu biliyorum.

Üstündekilerin şüphelerine rağmen kutsal emirler alıyordun.

Zekam göz önünde bulundurulursa kilise işi için kapasitesiz olduğum söylenemez.

Neyse ki sağlığım Sağlık Tanrı'nın armağanıdır.

Bunun bedelini çok iyi bilirim.

Gücün ve yeteneklerin.

Daha rahat bir yere gitmen gerekiyordu.

Bir hatayı itiraf etmek için asla geç değildir.

Başka bir şey mi deneyeceksin yoksa geri mi döneceksin?

Soruyorum, cevaplamıyorum.

Benim gibi birine değer biçmek kolaydır.

Nezaket gösteriyorsun.

İtaat etmekte kararlıyım.

Beni şüphede bırakma.

Sabırsız olduğunu biliyorum.

Ama umduğun şeyin baştan çıkarıcı olduğunu söyleyebilirim.

– Emir vermemi istiyorsun.

İtaat edecek misin?

– Evet.

Ben kendini sevdirmeyi bilmeyen cahil bir rahip değilim.

Yoksul bir öğrenciydim.

Rahip okuluna gitmem için bir mucize olması gerekti.

Zekam, hafızam, muhakeme yeteneğim yok.

Ama yine de inadımın üstesinden gelemiyorum.

Düşüncelerin çok dokunaklı.

Acımasız görünmüş olmalıyım.

Daha da fazlası olacak.

Kendini kimin ellerine teslim ettiğini biliyor musun?

Lütfen.

Saygı duymadığın bir adamın ellerine!

Servet sahibi biri gibi yaşıyorum.

Lüks yaşam tarzımdan utandığını itiraf et!

Budalalar tecrübemi ciddiye almazlar.

Hiçbir işe yaramamanın iyi olduğunu düşünürsünüz.

Sen de böyle görüyorsun, değil mi?

Evet.

Bu düşüncenin amacı o değildi.

Bu bir mazeret değil.

Artık çarpık zihnimden haberdarsın.

Ve şimdi Ve şimdi Sevgili oğlum!

Ah, tanrım.

Ben de böyle düşünmüştüm!

Oğlum, Tanrı senden memnuniyetsiz değil.

Tanrım Bu şeytani şeyi yarın yak.

Daha iyisini buluruz.

Kendini yanlış şekilde cezalandırıyorsun.

Rahiplerin beyaz giymesi gerekir.

Bilirsin, evlat.

Hakkımdaki görüşlerin büyük oranda doğru.

Ama bir noktada sorun var.

Kendimi sert şekilde yargılıyorum.

Sonuma boş ellerle yaklaşıyorum.

Sen benden çok daha farklısın.

Beni değiştirdin.

Saf görünen ve notları zayıf olan genç bir rahibi şekillendirip kendi yeteneklerimi aşılamak üzere gönderilmiştim.

Bu çok ağır bir yüktü.

Ama asıl sen beni şekillendiriyorsun.

Sana ihtiyacım var.

Kutsal Ruh'un sana verdiği armağanı görmediler.

Asla görmezler zaten!

Tanrı bize işaret ediyor.

Gücün ruhu senin içinde!

Bunu berrak şekilde görmemiş olan biri seninle böyle konuşmazdı.

İnsanın sağduyusu bir tuzaktır.

Gerçek ortaya çıkar.

Kutsallık!

Bu kelimeyi söylememin bile seni yaraladığını biliyorum.

Kelimenin anlamını biliyorsun.

Bir çağrı, bir tutku.

Tanrı'nın seni çağırdığı yere tırmanmalısın, yoksa kaybolursun.

İnsanlardan yardım bekleme.

Kendi gücünden ve Tanrı'nın amaçlarından şüphe duymak seni çıkmaza soktu.

Seni tekrar yola sokuyorum.

Seni senin için dua edeceklere veriyorum.

Tanrı seni kutsasın.

Kabuğuma çekilmeme izin ver.

Seni dinlerken kendimi çaresiz hissederdim, artık hissetmiyorum.

Sadece sen beni olduğum gibi yargılayabilirsin, Tanrım.

Bir erkek, içinde neler olduğunu bilir.

Bu, diğer herkes için ayrılmaz bir sırdır.

Rahip Donissan?

Geç kalacaksın.

Hasta mısın?

Hayır, değilim.

Hayır.

İşim uzun sürmez.

Bir dakika lütfen.

Tanrı tüm günahlarını affetsin ve seni kutsasın.

Ben geldim!

Bu da ne böyle?

Buraya babanın ziyaretinden sonra, saat birde geliyorsun.

Cezayı hak ediyorsun.

Yorgunum.

Çamura düştüm, ıslandım.

Al bakalım.

Ağlamaktan boğazım kurudu.

Aklımı kaçırmış gibiydim.

Beni öldüreceklerdi.

Ne aile ama!

Beni bir daha asla görmeyecekler!

Saçmalık.

Param var.

Trenle Paris'e gidebilirim.

Teyzemin güzel bir evi ve bir marketi var.

Onun için çalışır ve mutlu olurum.

Reşit misin?

Olacağım, kısa süre sonra.

Kalmama izin ver!

Kalmak mı?

Nerede?

Peşimizi bırakmazlar.

Gallet de dahil.

Şu lanet delege!

Yarın babamla onu görmeye gidecektim.

Mouchette, yeterince sorunum var.

Zamana ihtiyacım var.

Mobilyalarının buranın en iyisi olduğunu söylüyorlar.

Bana cevap verecek misin?

Neye cevap verecek miyim?

Ne cevabı?

Buraya taşınamazsın.

Herkesi ayağa kaldırır.

Geç oldu.

Seni bir yere bırakayım.

– Bu gece Campagne’e gitmeyeceğim.

– Nerede uyuyacaksın?

Burada, yolun kenarında, nerede olursa.

Umurumda mı?

Nerede uyursan uyu.

Bana zaman vermeliydin.

Bir ay içinde tüm bunları çözmeliydim.

Ama baban beni tehdit etti.

Çünkü günah çıkarır gibi her şeyi söyledin.

Ağlama.

Lütfen ağlama.

Neden ağlıyorsun?

Öyle söylemek istememiştim.

Babanın nasıl bir kabadayı olduğunu hayal edebiliyorum.

– Seni kırbaçladı mı?

– Hayır.

Ona bir şey söylemedim.

– Bunu bana neden söylemedin?

– Bana inanmazdın.

Gel, bitti artık.

Bana inanmıyor musun?

Sana inanmıyor muyum?

Geçen hafta çok düşündüm.

Ama her şeyi çok iyi anladım.

Hayat böyle.

Kendimi neredeyse tanımıyordum.

Hem de hiç.

Her şeyden keyif alıyorum.

Güneş ışığından.

Her saçma şeyden.

Ama derinlerde bir yerde özlem duyduğum başka bir şey var.

Ama ne?

Ne olursa olsun sahip olmak gereken bir şey.

Biz kızlar, "En güzelleri kapıyor" derdik.

Ben de, " Neden ben olmayayım? Sıra bende.

" diye düşündüm.

Ve şimdi de babam seni korkuttu.

Acınacak haldesin!

Ne hata yaptım?

Dinle.

Eğer Brimeux'daki değirmeni satabilirsem borçlarımı ödedikten sonra 30 bin Frank'ım olacak.

10 bini sana, 20 bini bana.

Paran sende kalsın.

Benden daha çok ihtiyacın var.

Pekala, paramı geri çevir.

Ama üzerime tükürme.

Yoksulluktan utanmıyorum.

Ben de öyle.

Bir şey istemedim zaten.

Sen istemedin, ama baban Bunun benimle ne ilgisi var?

Yalan söyledi.

Senden vazgeçmedim!

Dün gece bunu söylediğinde çok öfkelendim!

Makasımı kendi gırtlağıma saplayabilirdim!

İkiniz de beni tanımıyorsunuz.

Başınıza bela alıyorsunuz.

Beni öfkelendirmek çok yanlış.

Beni Paris'e götür.

Nereye olursa.

Bebek doğduktan sonra.

Bebek!

Babam sana yalan söyledi ve sen de ona inandın.

Kapa çeneni.

Yalan söylediyse, onun boynunu kıracağım.

Her şey satıldıktan sonra bize bir yer bulacağım.

Sence ben bir köy kulübesini ister miyim?

Benim yaşımda.

Kırsal heyecanla dolu bir yaşam!

Beni istemiyorsan, kendime ait fikirlerim var.

Mükemmel bir erkek tanıyorum.

Kim o?

Beni asla reddetmez.

Zengin, eğitimli, bilim adamı.

- Bir delege.

- Evet, bir delege.

Gallet!

Ne kısmet ama!

İki çocuğu ve hırslı bir karısı var.

Yaşına göre büyük emellere sahipsin.

Baban sadece bira satıyor.

Sen de sahip olduğun şeyi satıyorsun.

Gallet'ın metresi ve babasının burnunun dibinde.

- Beni Paris'e yerleştirecek.

- Paris'e demek?

Evet Paris'e.

Güzel bir odam ve özgürlüğüm olacak.

Bir delegenin metresi.

Sonra bir milletvekili ve başkan!

Sen gül!

Neden ben olmayayım?

Pekala.

Yarına kadar kalabilirsin.

Ama bana doğruyu söyle.

Sen ve Gallet Onunla yattım.

Evet, onunla yattım.

İşte öğrendin.

Buraya gel!

Küçük sürtük!

Ne yapıyorsun?

Cevap ver bana!

İndir onu!

Beni duydun mu?

Sen bir pisliksin!

- Görüşmek üzere.

- Hoşça kalın.

Neden buradasın?

Hamileyim.

Henüz belli olmuyor.

- Ne kadar zamandır?

- Yaklaşık üç aylık.

Bunu şimdi mi itiraf ediyorsun?

"İtiraf".

Büyük bir kelime.

Ofisimde soyun.

Orada donarım!

Bu gece gitmeyeceğim.

Babama teyzeme gideceğimi söyledim.

Karın yarın dönecek değil mi?

Bu düşüncesizliğin bizi mahvedecek.

Eskiden sadece kasabanın dışında buluşurduk.

Artık yalan söylüyorsun.

Korktun mu?

Hiç benim gibi bir kadın tanıdın mı?

Güzel olmak çok eğlenceli.

Yeni bir aşık hep yakışıklıdır.

Ama insanı yormayan bir aşık her zaman daha yakışıklıdır.

Bana böyle bakıyorsun.

Erkekler çok hüzünlü.

Onlara bunu fark edemeyecek kadar alışıyoruz.

– Beni muayene etmedin!

– Şimdi edeceğim.

Başka zaman.

Her neyse, bunu herkesten daha iyi biliyorum.

Altı ay içinde gururlu bir anne olacağım.

Bu hamilelik mümkün görünmüyor.

Beni seviyor musun?

Sahip olduğum bir fikirden dolayı soruyorum.

Ne fikri?

Beni seviyor musun?

Cevap ver.

Mouchette Bana öyle bakma.

Bana beni sevdiğini söyle.

Söylemeye cesaret edemiyor musun?

Korkuyor musun?

Benden nefret ediyorsun, ama benden daha az.

İnsanın kendinden nefret etmesini bilemezsin.

Ne konuda?

Nefret ve aşağılık duygusu.

Bunu hiç hissetmedin.

Bu sadece öylesine bir fikir.

Sersemlerin ulaşamayacağı bir çukura batmak istiyorsun.

Eskiden bir kelimeden, bir bakıştan korkardım.

O kadın beni bir keresinde gerçekten çok incitmişti.

Planques Köprüsü'nden geçiyordum.

Yeğenini benden vebalıymışım gibi kaçırıyor.

Kendinden utanıyorsun.

Kimle yatarsan yat.

Bazen geceleri, horlayan babamdan birkaç adım ileride küçük görülüyorum.

Ama ne için?

Kalkıyorum, dinliyorum.

Küçük bedenim kendini güçlü hissediyor.

Dışarıdan gelen bir ses beni çağırıyormuş gibi pencereye yaklaşıyorum.

Bekliyorum.

Hazırım.

Deli olmalıyım.

Çok duygusalsın.

Seni muayene edeyim.

Fikrimi değiştirdim.

Pekala.

Sanırım söylediğinden daha uzun zamandır hamilesin.

Bilimden kaçamazsın!

Sana yalan söylemedim.

Henüz belli olmuyor.

Beni hayal kırıklığına uğratmayacağını biliyorum.

Ne demek istiyorsun?

Ben aptal değilim.

Sizin için bunun kolay olduğunu biliyorum.

Bir, iki, üç ve bitti.

Aşk bana aklımı kaçırtmayacak.

İstediğin şey yasadışı ve bunu yapmayacağım.

O zaman yapma.

Boulogne'a giderim.

Senden önemsiz bir şey istiyorum.

İstersen gidebilirsin.

Gitmeme izin verme.

Beni bugün dışarı atma.

Genelde korkmam.

Bu benim için ilk.

Aynı zamanda özür dilemek istiyorum.

Az önce çok rahatsız ediciydim.

Beni gönderseydin, yine de gelirdim.

Çünkü sana ihtiyacım var.

Düşündüğün şey için değil.

Hiçbir zaman doğmayacak bir bebek için tartışmayalım.

Sana ihtiyacım var, çünkü yalan söylemediğim tek erkek sensin.

Sence bu önemsiz mi?

Yanılıyorsun.

Ben sürekli yalan söylerim.

Buna engel olamıyorum.

Çocukken bile yalanlarımdan nefret ederdim.

Seninleyken istediğim gibi doğal olabiliyorum.

Neden hayvanlar gibi değiliz?

Düşünmeden yaşıyorlar.

Sığırlar kesilmeden önce sakince otluyorlar.

Buna imreniyorum.

Seni dışarı atsaydım nereye giderdin?

Kendimi öldürmeye.

Gözümde bir yer canlandırdım.

Vouroux gölünde kendimi boğardım.

Oradan şato görünüyor.

Bunun aptalca olduğunu biliyorum.

Neyden korkuyorsun?

Bazen karım eve haber vermeden gelir.

Cehenneme inanır mısın?

Mouchette, saçmalama!

Kes şunu!

Çok rahatsız edici olabiliyorsun!

Cehenneme inanır mısın?

– Elbette inanmam.

– Bunu biliyordum.

Karından korkuyorsun, ama cehennemden değil.

Çok aptalsın.

Yeter!

Kapa çeneni ya da defol git.

Keşke Mouchette'i dışarı atsaydım diyorsun.

Şimdi gölde olurdu.

Küçük ağzı çamurla dolup, güvenli şekilde susardı.

Korkak!

Karından korkuyorsun, ama benden korkmuyorsun!

Neden benden korkmuyorsun?

Çünkü sen iyi bir kızsın.

Şüphesiz.

Mouchette'ten sadece zevk istiyorsun.

Bunu kanıtladın.

Ama Mouchette'in bebeği!

O benim çocuğum değil!

Onu nüfusuna almanı istemedim!

İkimiz de aynı çukurun dibindeyiz.

Ne çukuru?

Kim Bay Gallet'nin 16 yaşında bir kızla birlikte olacağından şüphe eder?

Karını aldatmak senin için de bir eğlence.

Tehlikeli suları seviyorsun.

Vauroux'daki gölümde tuhaf yaratıklar görürüm.

Kırkayaklar gibi, ama daha uzunları.

Berrak yüzeyde salınıp, aniden dalarlar.

Bir çamur bulutu yükselir.

Biz de o böcekler gibiyiz.

Bir buluttan saklanıyoruz.

Büyük sırrımızdan.

Bunu fark ettiğin zaman, birbirimizi seveceğiz.

Ne demek istiyorsun?

Dinle.

Bebeğin babası sen değilsin.

Bil bakalım kim?

Cadignan Evet, Cadignan!

Elimi öp.

Hadi, elimi öp.

Bu onu öldürmüş olan el.

Bu delilik!

Öfkelisin ve erken yaşta hamile kaldın.

Bu bir şaka mı?

İstediğine inanabilirsin!

Onu öldürdüm.

Hangi gün?

27'si.

Saat kaçta?

Beşte.

Hâlâ saati görebiliyorum.

Silahını aldım.

Masanın üzerindeydi.

Dolu olduğunu bilmiyordum.

Namlunun ağzı ona değdiğinde ateş ettim.

Şimdi ikna oldun mu?

Sorgulama bitti, karar verildi.

Seni yargılamıyorum.

Gençleri tahrik etmenin sonuçları olabilir.

Ben senin dostunum.

Benimle konuşabilirsin.

26'sının gecesinde eve gitmedin mi?

Ne soru ama!

- Peki ya baban?

- Uyuyordu.

Gizlice çıkmak kolay oldu.

- Nasıl geri döndün?

- Aynı şekilde.

Ama ertesi gün duyduklarında Herkes gibi intihar olduğunu düşündüler.

Onu öldürdün ve kaçtın mı?

Nehre gidip ayakkabılarımı yıkadım.

Cesedi inceledim.

İntihara benziyordu.

O kadar yakın mesafeden Ve çenenin altından.

Ondan çok daha kısaydım.

Bana doğru geldi.

Korkmuyordu.

Bu zihnimi çok kurcaladı.

Sen delisin!

Bunun tek kelimesine inanmıyorum!

Bu doğru!

Bu berbat yalan yüzünden yaşayamıyor ya da nefes alamıyorum.

Şimdi her şeyi anlattım!

Kötü bir rüya görmüşsün, Mouchette.

Kendi zihnimden şüphe edecek olursam, neye inanabilirim ki?

Neden tövbekar bir katilin sözlerini reddediyorsun?

Tövbe ediyorum.

Eğer rüyamdan bir şüphe duyuyorsan, bunu herkese anlatırım.

Pekala, bu konuyu kapatalım.

Seni korkuttum demek?

Biraz.

Şu anda çok gergin ve fevrisin.

Endişelenme.

Bir şey görmedim ve duymadım.

Kimseden korkmanı gerektirecek bir şey yok.

Bunun anlamı nedir?

Doğru ya da değil, ama hikayen bir rüyayı andırıyor.

Kimse seni giderken ya da gelirken görmemiş.

Tanık yok.

Kan izi yok, kanıt yok.

Bunu ben yaptım dediğimde ne kadar saçma olursa seninki de o kadar saçma olur.

Gel buraya.

Ciddi olun.

Ciddi olun.

Sırıtmayın.

Ciddi olun.

Affedilmeyi hak ediyor musunuz sizce?

Size Tanrı'yı günah çıkarmadan da verebilirdik.

Ama Tanrı, biliyor.

Hadi devam edin, hadi.

- Çok teşekkür ederiz.

- Çok güzeldi.

Rica ederim.

Umarım yine gelirsiniz.

Beyefendi Pazar günü bir bebeği vaftiz etmemiz lazım.

Bu mümkün mü?

Elbette.

Rahip Donissan bunu yapar.

– Teşekkür ederim.

– Hoşça kalın.

Ne söylüyorsun da insanların bu kadar heyecanlanmasına neden oluyorsun?

Senden bahsettiğimde gözlerimin içine bakamıyorlar.

Seni bir rahibin emekli olmasına yardımcı olman için Etapies'e yolluyorum.

Yürüyerek 12 kilometre.

– Evet?

– Sizi çağırıyorlar.

– Geliyorum!

Yürümekten hoşlanırsın.

Trene binmek istemiyorsan sana paltomu vereceğim.

Kendi ceketinle donarsın.

– Evet.

Hadi sıra sende!

– Karanlık bir gece, değil mi?

– Ne?

Gündüz olmasına hâlâ çok var.

Karanlık insanları birbirine çeker.

Kurnazları uyandırır.

Benimle gün içinde karşılaşsan, yanımdan geçip gidersin.

Etaples'dan geldin demek?

Nereye gidiyorsun?

Campagne'a.

Tüm yolu gitmeyeceğim.

Köyün yarısında duracağız.

Nezaketin için teşekkür ederim.

Üzerimdeki bazı insanları korkutabiliyor.

Kara cahiller!

İlkel sersemler!

Onları kuzeyin her yerindeki panayırlarda ve pazarlarda görebilirsin.

Dayım, yani annemin kardeşi bir rahiptir.

Bu bölgeyi çok iyi bilirim.

Buralarda mı yaşıyorsun?

Hiçbir yerde yaşamıyorum.

At ticareti yapmak için yolculuk ediyorum.

Dün kıyıdaydım, ama şimdi iç kesimlere gidiyorum.

Kök salacak zamanım yok.

Evli misin?

Yoksullukla.

Bunu düşünecek zamanım bile olmadı!

Sürekli hareket halindeyim.

Hiç sabit kalmam.

Dikkat et!

Dikkat et!

Gel, gel.

Tanrı acını hafifletsin.

Cesaretim tükenirken seni benim yoluma çıkardı.

Bu benim için uzun ve zor bir gece oldu.

Hayal edebileceğinden de fazlası.

Etaples'dan Campagne'a.

16 kilometrelik çakıl taşı.

Kestirmem bir buçuk kilometre kazanmamızı sağladı.

İşte Chalindry Yolu.

Seninle o kadar uzağa gidemem.

Acelen mi var?

Zaten çok zaman kaybettim.

İstersen geceyi benim evimde geçirebiliriz.

Yani istersen Ormanın ucunda bir kulübe var.

Bir kömürcüye ait.

Ateş yakabiliriz.

Dur bir dakikalığına.

Uzun süre boyunca yürüdün.

Çok yoruldun.

Güçsüzlüğümü affet.

Böyle görülmek benim için utanç verici.

Benim gibi zavallı bir rahip yoksullara yardım edip, cesaretlerini arttırmak isterken Tanrı beni zorluyor.

Seni daha önce dört ayak üstündeyken görmüştüm.

Beni gördün mü?

Gördün mü?

Sakın utanma.

Çok yorgunsun.

Kendini zorladın.

Sabır.

Bu iyi bir erdemdir, rahip.

Bazıları kadar heyecan verici değildir, ama kesindir.

Sabır.

Bu yorgunluk değil.

Ben kuvvetliyimdir.

Uzun süre mücadele edebilirim.

Ama bazı şeylerle olmuyor.

Bana yaslan.

Ben senin dostunum.

Seni çok seviyorum.

Hiç dostum yok.

Dinlen.

Seni aradım Şevkle seni istedim

Bir arkadaş öpücüğü.

Önemsiz.

Diğerlerini de öptüğüm oldu.

Bir çoğunu.

Bir şey diyeyim mi sana?

Hepsini öptüm.

Hepiniz beni arzularsınız Hiçbiriniz benden kurtulamazsınız!

Seni bırakıyorum.

Beni bir daha görmeyeceksin.

İnat etmeye devam et!

Efendinin senin için planladığı kaderi bilseydin

Sadece biz kandırılmıyoruz!

Nefretini seçiyoruz, sevgisini değil!

Neden çamurlu beynini bu konuya yoruyorsun?

Seni sürüngen, zavallı pislik?

Bu kadarı yeter.

Artık ayrılmanın zamanı geldi.

Benden ne istedin?

Seni denemek.

Şimdiden ölünceye kadar.

Asıl sınavı Tanrı yapar.

Bunu bekleyeceğim!

Bekleyeceğim!

Bunu duymak istemiyorum.

Hem de böyle bir ağızdan!

Bizi görmek korkutucu, değil mi?

Gözlerimin içine bak.

Bak hadi.

Kendini göreceksin.

Ne kadar geçirgen olduğunu görüyor musun?

Geri dön, şeytan!

Kendini tanı!

Kendini gör!

Kim böyle bir şeyin hayalini kurmamıştır ki?

Mükemmel bir resim.

Bir aynadan bile daha iyi.

Her düşünce orada, baştan sona.

Vicdanın kendini sorgulamaya yönleniyor.

Ama hiçbir zaman bunu başaramaz.

Bir kerede tek bir şey düşünebilirsin.

İnsan içinde neler olduğunu asla tam olarak bilemez.

Kendi izlerini görüyorsun, tamamını değil.

Bak!

Bak!

Tüm düşüncelerin ayrıntılarıyla burada.

Onları birbirlerine bağlayan sonsuz ağ.

Bu senin tüm hayatın!

Git buradan!

Böyle bir düşünceyi nasıl reddedebilirsin?

Buna ihtiyacım yok!

Kendimi böyle tanımak istemiyorum!

Bunu yapmayı dilediğinden o kadar eminim ki.

Hiç zamanım kaldı mı?

Cevap ver bana!

– Burada ölecek miyim?

– Hayır.

Bir gün de yaşasam, 20 yıl da, sırrını senden koparacağım!

Gerekirse seni takip ederim.

Senden korkmuyorum!

Seni bir baykuş gibi izleyeceğim.

Dualarıma gireceksin.

Duaların beni korkutmuyor.

Bu gece kutsandın.

Bunun bedelini ağır ödeyeceksin sevgili şeytan çıkarıcı!

Ne bedeli?

Göreceksin!

Göreceksin!

Ne bedeli?

Ne bedeli?

Merakın seni mahvetmiş.

Kendin gibi başkalarını da göreceksin.

Seni göğsüme dayadım.

Seni kollarıma aldım.

Seni kucakladım.

Başkalarına sarılırken bana sarıldığını hayal edeceksin.

Şimdi işaretlendin.

Nefretimin işareti üzerinde!

Kimsin sen?

Ne istiyorsun?

Ben St. Pre'de bir taş ocağı işçisiyim.

Daha iyi misin?

Bayılmışsın.

Bir at tüccarı seni benden önce bulmuş.

İkimiz seni buraya getirdik.

– Onu gördün mü?

O burada mı?

– Çağırayım mı?

Hayır, teşekkür ederim.

Bacaklarımı esnetmem gerekiyor.

Onu tanıyor musun?

Kimi?

Evet, bana geçen ay iki tay sattı.

Birlikte yürüdüğümüz olur.

Yorulduysan, Sansonnet'den bir fayton al.

Teşekkür ederim.

– İyi misin?

– Evet.

– İyi misin?

– Evet.

İşte geldik, rahip.

Dümdüz devam edeceksin.

Seninle gelebilirim.

Hayır, yürümek iyi geldi.

Teşekkürler.

Hoşça kal.

Geri mi döndün?

Sensin demek!

Ne istiyorsun?

İnsanları bu saatte neden durduruyorsun?

Uzun bir yoldan geldim.

Bu tuhaf mı?

Pek sayılmaz.

Geceleri uyuyamıyorum.

Kızlara bakmak için çalıların arasında saklanan bir rahip mi?

Bunun komik olduğunu düşünemezsin!

Gülmeyi severim.

Bu yasak mı yani?

Söyleyecek çok şeyimiz yok.

Sevgilimi terk ettiğimi düşünüyorsun.

Tam olarak yanılmış sayılmazsın.

Biraz yürüyelim.

Benden korkmana gerek yok.

Karşılaştığımıza sevindim.

Çok geç olmadı.

Hatta belki de çok erken.

Seni aramıyordum.

Seninle karşılaşmak için uzun bir yoldan geldim.

Seninle konuşmak için.

Beklediğin ölü adam burada değil.

Ne ölü adamı?

Seni gördüğümde, kalbindeki Tanrı'yı da gördüm.

Bundan utanma.

Bana vaaz verme!

Benim için hiç anlamları yok.

Seni daha zorlu sınavlar bekliyor.

Kaç yaşındasın?

Madem o kadar çok biliyorsun, bunu da bilmelisin.

Şimdiye kadar bir çocuk gibi yaşamışsın.

Kim bir çocuğu affetmez ki?

Tanrı bize çılgınlık anlarımızda bile yardım eder.

Ona küfrettiğimizde bile bize destek olur.

Benim gibi bir kızla, çocukla ne yapmak istiyorsun?

Sizin korolarda benim gibilere fazla rastlayamazsın.

Kutsal suyunuzdan tasarruf etmiş olursunuz.

Yaşadıklarımı Tanrı'n sana anlatsın.

Kendini özel hissediyorsun.

Bence bu yoldan hiç çıkmamışsın.

Neden günah senin için bu kadar önemli?

Tuhaf bir rahipsin.

Kötü olmak anlamsızdır.

Hatta Unut gitsin.

Tanrı karşısında o cinayetin suçlusu değilsin.

Şeytan'ın oyuncağısın.

Şeytan!

İçini görme gücüne sahibim.

Hikayeni senin kadar iyi biliyorum.

Germaine Malorthy.

Her ayrıntıyı ve her düşünceyi biliyorum.

Kendini toparla.

Çok yorgunsun.

Yeterince konuştun.

Yeterince konuştum mu?

Ne dedim ki?

Hiçbir şey!

Uzun uzun konuştun.

– Konuştum mu?

– Evet.

Bu imkansız!

Buna ne hakkın var?

Senin üzerinde bir hakkım yok.

Eğer Tanrı Tanrım!

Tanrı bir şaka.

Tanrı bir hiç demek.

Seni gücendirmek istemedim.

Bana yalan mı söyledin?

Bir şey söylemedim.

Söyledim mi?

Cevap vermemezlik edemezsin.

Bunu bilmeliyim.

Bunu öğrenmek için istediğin her şeyi yaparım.

Artık biliyorsun.

Her şeyi itiraf ettim.

Ne olmuş yani?

Korkacağım hiçbir şey yok.

Gerçekten uykumda mı konuştum?

Seni gördüm.

Daha önce hiç kimsenin görmediği şekilde.

Artık benden kaçamazsın.

Günahın beni dehşete düşürüyor mu?

Tanrı'yı hayvanlardan daha çok üzmedin.

Günahın sadece bir fetüsten ibaretti.

Kendi içine bak.

O gurur duyduğun ahlaksızlığın burada öldü.

Kalbin kendini tüketme isteğiyle dolmuş.

Sadece tuhaf rüyalar gördün.

Bir adamı öldürdüğünü sanıyorsun.

Zavallı kız!

Daha sonra da ilkinden de beter bir erkeğe gittin.

Küçük gördüğün ve senden korkan bir adam.

Ondan kaçamazsın.

Suçunu ona söyledin.

Ondan kaçamam.

Evet, kaçabilirim.

Ne zaman istersem.

İnsanlar deli olduğumu sandılar.

Bunu inkâr etmedim.

Hazır olmayı bekliyordum.

Asla olmayacaksın.

Sence özgür müsün?

Ancak Tanrı seni özgür kılabilir.

Hayatın tekrar eder.

Başka hayatlar da.

Hepsi birbirine benzer.

Sığırların otlaması gibi yaşadın.

Hareketlerin insanlık ırkına ihanet ediyor.

Evet Tanrı senin gibileri görmemi sağlıyor.

Gerçekten.

Seni onlarda, onlarda seni gördüm.

Tüm bu yüzler ahlaksızlığın yüzünü oluşturuyordu.

Yaptıkları birer cinayete dönüştü.

Her yerde kötülük var.

Senin neslin böyle.

Yüzlerce kadın ve erkek aynı kanserle birbirilerine bağlanıyorlar.

Kendini ailende gördün.

Bir sürü üyesi gibi.

Yaptığın hiçbir şey daha önce yapılmamıştı.

Ve bu ölüyle gömülü değildi.

Sadece yaşına uygun davranışlar.

Benzer değil, tamı tamına aynı.

Tekrar edilmeyen, özel!

Hayatında bir daha böyle kandırılamayacağını mı sanıyorsun?

Seni kandıranın kahkahalarını duyuyor musun?

Ataların seni kendilerinden biri olarak görüyordu.

Ve sen hepsine teslim oldun.

Onları kendi hayatınla besliyorsun.

Ne yapabilirsin?

Günahlarını çocuğunun kalbinde bıraktılar.

Bu kadar çabuk mu döndün?

Evet.

Tekrar kendimi aptal durumuna düşürdüm.

Kayboldum.

Etaples'a çok mu geç ulaştın?

Günah çıkarma işi bitmiş miydi?

Dahası da var.

Geç gitmiş olabilirsin, ama hiç mi gitmedin?

Ne diyecekler?

Çok kötü.

Bu gece Etaples'a yazacağım.

Yolumu kaybetmedim.

Ana yoldan gittim ve kısa süreliğine oradan ayrıldım.

Dümdüz gittim ve gece bile olsa orayı kaçıramazdım.

Oraya ulaşamadım.

Daha da kötüsü, beni bekleyen bir kader vardı.

Devam et.

Tanrı iki kez ruhları beden aracılığıyla görmemi sağladı.

Gerçek anlamıyla değil, ama özel bir asaletle.

Bunu bir mucize olarak mı görüyorsun?

Sanırım öyle.

Bunu piskoposa bildir.

Tanrı'nın planlarının arasında doğaüstü bir şeyler olmasını bekliyordum.

İşaret geldi.

Şimdi kafam her zamankinden daha da karıştı.

İşaret bulanık.

206 Yazılar

Mucize saf değil.

Dahası var.

Germaine Malorthy'yle tanıştım.

Bir şey gördüm.

Marquis De Cadignan'ı öldürmüş olduğuna dair bir şey.

Tek avuntusu, unutamadığı yerleri ziyaret etmek.

Sessiz duvarların onu beklediği yerlerde durmak.

Her şeyi itiraf etti.

Ama onu daha da zorlu sınavlar bekliyor.

Çaresiz durumda.

Pişmanlığının üzerine ağır gelebilir.

O kızı yargılayıp, ona zarar verdiysen bu korkunç bir sorumluluk olur!

Kilisede böyle davranmana izin veremem.

Sana güvenemem.

Söylenen sözden başka bir şeyi dikkate almamalıyız.

Ona yardım ettin mi?

- Sen misin, Germaine?

- Benim anne.

Kuzen Georges pazara giderken beni de götürdü.

Günün bu saatinde mi?

Bir sürü domuzu vardı.

Ben de yolun yarısından döndüm.

Yemek yememişsin.

Kahve yapacağım.

Çok yorgunum.

Sadece uyumak istiyorum.

Beni kendi halime bırak.

Sen delirmişsin!

Ne yaptın sen?

Ona yardım etmeliyiz.

Yardım etmeliyiz.

Bu şekilde olmaz.

Bir şeyler yap!

Ne oldu?

Cevap ver.

Ne oldu?

Onu Tanrı'ya kazandırmaya çalıştım.

Ne yaptın?

Bundan sen mi sorumlusun?

Ne oldu?

Ne oldu?

Onu Tanrı'ya kazandırmaya çalıştım.

Ölen bir kızı kiliseye getirmek geçmişten gelen bir kutsal ritüeldir.

Rahip Donissan Trappist Manastırı'na girecek.

Daha sonra onun için uygun bir kilise buluruz.

Beni şaşırtıyorsun.

Senden bilgece sözler duymaya alışığım.

Bilgelik, yaşlılığın gururudur.

İşte İsa'nın Taklidi.

Notlarınla birlikte.

– Bu senin.

– Hayır, teşekkür ederim.

Al hadi.

Yakında sana yardım etmemin imkanı kalmayacak.

Hayır!

Seni şeytanın kollarındayken bile hatırlayacağım.

Sana dine hakaret etmeyi öğretmedim.

Bu dine hakaret değildi.

Bir adamın çaresizliğinin ve şeytanın gücünün gösterilmiş olmasının nedenleri vardı.

Kendini çok fazla cezalandırmaya başladın.

Kendini manastıra attın.

Kendinden memnundun.

İç huzuru bulmuş olmalıydın.

Bulamadın.

Tanrı huzuru asla reddetmez.

Bunu sen reddediyorsun.

Tehlikeli bir yemin ettiğinden şüpheleniyorum.

Yemin etmedim.

Söz veriyorum.

Bir dileğim bile olmadı.

208 Yazılar

Bu kalbini zehirliyor.

O resmi beğeniyorsun, değil mi?

Evet.

Hem de çok.

Günahla kirlenmiş birçok ruh beni öfkelendirdi.

Onları kurtarmak için sahip olduğum her şeyi sundum.

Hayatımı.

Fazlasını değil.

Tanrı istiyorsa, beni affeder.

Yoldan uzak kalarak affedilmeyi riske atıyorsun.

Kötülüğün ruhu hayatına girdi.

Sersemler böyle şeyleri inkâr ederler.

Bazı rahipler şeytanın adını bile bilmez!

Bugünkü yaşamlar birer savaş alanı gibi.

Ahlak?

Duyuların hassasiyeti.

Akıl çelecek çok daha fazla şey var.

İnsanlar sadece zevk veren ve kullanışlı şeyleri istiyorlar.

Böyle bir dünyada bir azize yer yok.

Olsa da ona deli denirdi!

Gerçekten bu kadar yoldan çıktık mı?

Bunun sana göre olmadığı belli.

Ancak ahlaki yalnızlıkla biraz kendine gelebilirsin.

Bu sandığından uzun sürecek.

İçindeki umut neredeyse ölmüş!

Seçilmiş yolunda yalnız olacaksın!

Bunu istemedim!

Bırak da utanç içinde yaşayıp öleyim!

Burada başlayan şey bitmeyecek!

Sizi özleyeceğiz.

Hayır, zahmet etmeyin lütfen.

Teşekkür ederim.

- Hoşça kalın.

- Hoşça kalın.

- Sizi özleyeceğiz.

Hoşça kalın.

– Çok teşekkür ederim.

İyi misiniz?

– İyi olmaya çalışıyorum.

– Kendinize iyi bakın.

– Siz de.

– Hoşça kalın.

Sen mutlu etmek için doğmadın.

Dünya güçlü olduğun için senden nefret ediyor.

Diğerlerinin güvensizliğini, acımasını ve farklılığını değiştirebilecek misin?

Seni asla bırakmayacaklar.

Kim eskisi gibi olmama engel olabilir ki?

Dikkat çekmiyorum.

Hak ettiğim saygınlığa sahibim.

Bana izin verirsen fark edilmeden başarırım.

Fark edilmeden!

Tanrı'nın bizimle olan işi, beklentilerimizden farklıdır.

Zaman harcamak için yanlışlar yapıyormuş gibi görünüyor.

Tanrı bizimle oyun oynuyor.

Kendimi kaç yaşında hissediyorum?

Ve buna uygun olmadığım belli.

Asla yaşlı olmayı öğrenemeyeceğim!

Yolun açık olsun.

Zavallı Lumbres rahibi.

İyi bir adam.

Son geceye kadar, dün geceki gibi birçok gece geçecek.

Artık sevemiyorum.

Hayatımın bir anlamı var mı?

Hiç huzur yok.

Beni boşluğa ittiler.

Bunun ötesinde sessizlik var.

Gerçek sessizlik.

Ölmek için.

Ölmek için.

Kiliseden geldiler, rahip.

Bay Havret geldi.

Hasta oğluyla ilgili konuşacakmış.

Hangisi?

Sizi almaya geldim rahip.

Oğlum dün geceden beri felçli.

Doktorlar umut olmadığını söylediler.

Menenjit olmuş.

Karım size gelmem için bana yalvardı.

Gitmeliyiz, rahip.

Bu benim kilisem değil.

Luzarnes'de bir rahibiniz var.

Bayan Havret'in beni düşünmesi çok hoş.

Zavallı kadın!

Hadi gidelim.

Marthe!

Luzarnes'e gitmem gerekiyor.

Aç karnına olmaz.

Kahve yapacağım.

Teşekkür ederim.

- Kutsayın bizi!

- Teşekkür ederiz!

- Bize dua yazın!

- Lütfen buna da yazın!

- Lütfen bana da yazın.

- Bana da yazın peder.

- Bizi kutsayın Peder.

- Lütfen bizi kutsayın.

Lütfen Peder.

Pierre!

Utanç duyuyorum.

Zavallı kadının cehaletini affedin.

Size karşı farklı bir saygım var.

Benim için dua edin!

Aklımı çelmeyin!

Dışarı çıkalım.

Devam edemem.

Ben zavallı bir rahibim.

Kör bir adamım.

Böyle söylemeyin.

Hayal gücünüz Onu neden bıraktım?

Bir çocuğun ölümünden daha kötü ne olabilir?

Hiçbir şey olamaz.

Onun önünde dururken düşünmüştüm ki Ne?

Hiç.

Sadece içimdeki o ses Biliyordum.

Hâlâ da biliyorum.

Benden çıkacak olan bir kelimenin o ölü çocuğa iyi geleceğini biliyordum.

Bana bakın.

Doğruyu söyleyin.

Gücünüzü denememeniz için sizi kim durdurdu?

Bilmiyorum.

Beni takip edin.

Bir mazeret bulacağım.

Cesedin olduğu yere gidin.

Deneyeceğim.

Benim deli olduğumu düşünüyorsun.

Kısa süre önce bunu dilemiştim.

Dikkatli ol, Sabroux.

Beni anlamadın.

Orada O bizim vicdanımızda.

O bizim vicdanımız.

Sizin gibiler!

Şeytan bu dünyanın prensi.

Onu elinde tutuyor.

O buraya zaferle geldi.

Anladın mı?

Fethedildik.

Tanrı da bizimle fethetti.

Ne büyük hakaret!

Bırak beni.

212 Yazılar

Beni dinleme.

Bırakmak mı?

Sizin gibi biri için hiçbir şey imkansız değildir!

Sizi takip edeceğim.

Size Tanrı ilham verdi.

Çocuğu annesine geri kazandırın.

Tanrı benimle dalga geçiyor.

Kimin efendi olduğunu söyle.

Sen mi, o mu?

Söyle, efendi kim?

Beni sonsuza kadar terk etmeden önce kendini göster!

Onu annesine geri ver.

Ailesine geri ver.

Kararınızı kabul ediyorum.

Oğlum!

Oğlum!

Sen bir azizsin.

Bir gün bileceksin.

Anlayacaksın.

Affedilmeyi umacaksın.

Affet beni.

Tanrım!

Beni terk etme!

Rahip Donissan sizi gördüğüne sevinecek.

Az önce çıktı.

Hasta bir çocuğu ziyaret ediyor.

Nasıl olduğunu bilirsiniz.

Evet, biliyorum.

Bir akşam arabayla buraya geldi.

Kötü bir durumda.

Tuhaf giysilerle ve kitaplarıyla.

Hava çok sisliydi.

Köyü bulmakta çok zorlanmış.

Ertesi gün zili çaldı.

Köy bir rahip geldiğini anlamıştı.

Papaz evi mahvolmuştu.

Rüzgar duvarları kazımıştı.

Bir sürü pisliğin temizlenmesi gerekiyordu.

Tüm işçilerle birlikte çalıştı.

Her şeyi kendi tamir etti.

Hiç değişmemiş.

Buraya sonradan geldim.

Hem ona, hem de eve bakmaya.

Ama aşağıda kalıyorum.

Hiç odasına çıkmıyorum.

En başından kendisiyle ilgileneceğini söyledi.

Yatağını bile toplamıyorum.

Her gün sizden bahsediyor.

Teşekkür ederim.

Rahip.

Rahip!

Nasılsınız?

Acın henüz taze.

İlk kez ne zaman teslim oldum?

Bunun için her zaman direndim.

Acı çektin.

Benimle dua ettin.

O mucize bile Mucize Zamanımızı damgalama tanrım.

Dikkatimizi dağıtanlar oldu.

Tanrım.

Ben hâlâ işe yararım.

Beni bu dünyadan alma.

Çok solgun görünüyor.

Baba, oğul ve kutsal ruh adına.

Amin.

Günah işlediğim için beni affet, rahip.

Yüce Tanrı'nın ve Kutsal Meryem'in önünde itiraf ediyorum.

Aziz John ve Aziz Michael'la birlikte.

Tüm yüce ruhların önünde.

Peter ve Paul.

Ve tüm diğer azizlerle sen, Tanrım.

Çok büyük bir günah işledim.

Büyük bir kusurum oldu.

Sadece düşünmekle kalmadım.

<i>TV-Rip: guilty57ll

İŞİN SONU BİZE BULAŞMASIN DEMEK YETMİYOR

Âlimler çok fazla ortalıkta konuşmaya başlayınca kıyamet koparmış. İnsanlık ve değer yargısı sadece bilgi ile olsaydı, çobanlar cennete giremezdi. Yüzlerce hayvana çoban olan biri, evinde çocuğuna hakim olmayan bir babadan daha kıymetlidir. Korkarım ki, yakında büyük bir sıkıntı bizleri denemeye alacak. Allah'ın bizden razı olduğunu sanmıyorum. Herkes konuşuyor. **Geçmişin büyüklerini yerden yere vuranlar, günümüzün sahtekârlarına tek kelime etmiyorlar**. Muaviye usulü politikaları ile insanları uğraştırıyorlar. Din beli, yol belli...ne şey değişecek ki...

Adaletin kaybolduğu zamanlarda hocalar geçmiş ve farazi meseleler ile uğraşırlar. Mücadele su üstünde değil toprak üstünde yapılmalı. Suyun üstüne yazı yazmak olmadığına göre dövülen su da siler gider. Toprak ise üstünde tepinenlerle yumuşar ölenlerle cana gelir, yeşerir.

BEYNİ OKUTULMUŞLAR

Bugün bir kişini videolarını seyrettim. Alanı tasavvufu taşlama üzerine idi. 50 ye yakın videosuna baktım, sabırla. Bir ezberletilmiş beyin, önündeki defterini okuyor gibiydi.

Yeri atış poligonu, kullandığı silah belli, attığı mermilerde misyoner mamulü idi.

Her ne olursa olsun, insanlığı bu denli meşgul etmek, uğruna yıpranmış bir kalıntıya, yapılması gereken bir şey yok...nasıl olsa hepimiz gibi o da ölecek. Adını muhalifun zümresinde anarlar mı anmazlar mı bilemiyoruz.

NAZ MAKÂMINDA

Alıntı: Necdet Tosun

Ebu'l-Hasan Harakânî şöyle anlatıyor:

Cenâb-ı Hakk bana bir kapı araladı, O'nun şöyle dediğini duydum:

"Ben gökteki ve yerdeki herkesin günahını affederim, sadece beni sevdiğini iddia eden kişiyi affetmem".

Dedim ki:

"Senden af yoksa, benden de (seni sevdiğim için) pişmanlık yoktur. Sen vur, biz de vuralım. Söylediğimiz sözden dolayı pişman değiliz".2

Harakânî şöyle demiştir:

"(Allah Teâlâ'ya) dedim ki: Beni Cennet ile ümitlendirme, Cehennem ile de korkutma. Bu ikisi, diğer insanların mekânıdır. Benimki (benim sığınağım, evim) ise Sen'sin".3

Harakânî dedi ki:

"Bir ara Cenâb-ı Hak süslü Cennet'i Ebu'l-Hasan'ın önüne getirdi. Ebu'l-Ha-san (Harakânî) Allah'a yöneldi ve: Bunu satın alacak değilim, bana Sen lâzımsın, dedi".4

* *

Ebû Saîd-i Ebu'l-Hayr'da şöyle söyler. Şeyh Ebû Saîd'in meclisinde Mâverâünnehir'den gelmiş olan birisi: **"Cehennem'in yakıtı insanlar ile taşlardır"** (Tahrîm, 66/6) âyetini okudu. Azap âyetleri hakkında fazla konuşmamak şeyhin âdeti idi. Dedi ki: **"Yâ Rab! Mâdem ki katında taş ile insanın değeri birdir, Cehennem'i taşlarla tutuştur da bu zavallıları yakma!"**5

Cenâb-ı Hakk'ın çok sevdiği nazlı kullarının duâlarını reddetmeyeceği hadis-i şerifte ifade edilmektedir:

"Saçı başı dağınık olduğu, eski elbiseler giydiği için kendisine önem verilmeyen öyle kimseler vardır ki, şöyle olsun diye duâ etseler Allah isteklerini geri çevirmez..." (Tirmizî, Menâkıb, 55). Baba Ferîd lakaplı Ferîdüddin Genc-i Şeker hazretlerinin:

"Yıllarca Hak Teâlâ ne derse Ferîd onu yapıyordu. Şimdi Ferîd ne derse Hak Teâlâ onu yapıyor"6 şeklindeki sözü de naz makâmına ulaştıktan sonra duâlarının çoğunlukla kabul edildiğini ifade etmektedir.

Râbi'atü'l-Adeviyye'nin hacca giderken merkebinin ölmesi üzerine:

"Allahım! Padişahlar âciz bir kadına böyle mi yapar? Beni evine davet ettin, ama yarı yolda merkebimi öldürdün, beni çölde yapayalnız bıraktın." diye serzenişte bulunmuştur.7.

Cüneyd-i Bağdâdî naz makâmını şöyle anlatır:

“Kul öyle yüce bir yere erer ki, ulu Allah’ın kendisini sevdiğini idrak eder. O zaman kul, zorunlu olarak Allah’a hitaben:

“Yâ Rab! Senin üzerindeki hakkıma and olsun ki! Nezdindeki makâmıma ve itibarıma yemin ederim ki! Senin bana olan sevgine and içerim ki!” der.

“Bunlar öyle bir zümredir ki, ulu ve yüce Allah’a karşı naz ederler, Onunla dostluk ve içtenlik halinde bulunurlar. Aziz ve Celil olan Allah’la aralarındaki resmiyet ortadan kalkmıştır. Bunun sonucu olarak halk nazarında kötü sayılabilecek sözler söylerler.” 8

Mevlânâ Celâleddin Rûmî Mesnevî’de şöyle der:

“Fakat nice naz vardır ki, o naz suç olur. Kulu padişahın gözünden düşürür.

Nazlanmak, nazlanana şekerden daha tatlı gelirse de, şekeri az çiğne. Yani nazlanmayı ara sıra yap ki, yüz türlü tehlikesi vardır.

Niyaz, yani yalvarış yolu emin bir yoldur. Sen nazı bırak da, niyaz yoluna git.

Nice nazlananlar vardır ki, kol kanat çırparlar. Ama işin sonunda bu nazlanış, nazlanana suç olur”.9

Hz. Mevlânâ, Dîvân-ı Kebîr’deki gazellerinden birinde de şöyle der:

“Sen naz makâmında değilsin, yürü naz yapma,

Meyve olgunlaşmadan ağaçtan koparma!”10

Ma’rûf Kerhî de naz değil, niyâzı tercih eden sûfîlerdendir. Şöyle diyor: **“Sûfî bu âlemde konuktur, misâfirdir. Konuğun nazı ise ev sahibine cefâdır. Edepli misâfir kendisine verilecek nimetleri bekler, naz ve iddiaya kalkışmaz”.**11

Netice olarak, naz makâmı, Allah sevgisinde ilerleyip manevî bir neş’eye kavuşan velîlerin Cenâb-ı Hak ile samimî ve şakalaşır gibi konuşmaları, serzeniş ve cilveleridir. Naz makâmındaki sözleri okuyup dinlemek, yolun başındaki ve ortasındaki dervişlerin gönlüne bir muhabbet ateşi atıp onlara muhtemelen faydalı olacaktır. Ancak naz makâmına erişmeden büyük zâtları taklid ile bu tarzda sözler söylemek tasavvufî âdâba ve tevâzuya uygun değildir. Allah’ın rahmetinden çok azâbını, Cennet’inden çok Cehennem’ini duyarak büyüyen çocuklarda Allah sevgisi değil, Allah korkusu gâlip olur. Bu kişiler naz makamındaki velîlerin sözlerini okuyup dinledikçe, gönüllerinde muhabbetullah artacaktır. Niyâzında samimi olanları Cenâb-ı Hak naz makamına da eriştirir.

Dipnotlar: 1) Marmara Ün. İlahiyat Fakültesi, İstanbul. 2) Muhammed Rızâ Şefî’î Kedkenî, Nevişte ber Deryâ: Ez Mîrâs-ı İrfânî-yi Ebu’l-Hasan-ı Harakânî, Tahran 1384 hş./ 2006, s. 45; benzeri için bk. Ferîdüddin Attâr, age, s. 687. 3) Kedkenî, age, s. 46. 4) Kedkenî, age, s. 46. 5) Muhammed b. Münevver Meyhenî, Esrâru’t-tevhîd (nşr. M.R. Şefî’î Kedkenî), Tahran 1381 hş./ 2002, I, 274. 6) Dârâ Şükûh, Hasenâtül-ârifîn, Tahran 1352 hş./1973, s. 41). 7) Ferîdüddin Attâr, age, s. 74. 8) Ferîdüddin Attâr, Tezkiretül-evliyâ, s. 427. 9) Mevlânâ, Mesnevî, (nşr. Tevfîk H. Sübhânî), Tahran 1378 hş., s. 661 (c. 5, beyit: 543-546). 10) Mevlânâ, Külliyyât-ı Şems-i Tebrîzî (nşr. Bedîuzzamân Fürûzânfer),

Tahran 1376 hş., s. 779 (no. 2079). 11) Abdurrahman Câmî, Bahâristân ve Resâil-i Câmî (nşr. A'lâhân Efsahzâd ve dğr.), Tahran 1379 hş./2000, s. 27.

SOHBET-İ HAKİKİ

Endülüs meşâyıhından İbnü'l-Arîf (536/1141) şöyle demektedir: "Hakk Teâlâ'nın edebiyle edeblenen kişi için, vahşî hayvanlarla sohbet etmek, insanlarla sohbetten daha iyidir... " İbnü'l-Arîf, Miftâhu's-seâdey s. 96.

OLASI EN İYİ HAL

Fudayl'a oğlu Ali'nin: **"öyle bir yerde olsam ki, ben insanları gördüğüm halde onlar beni görmeseler"** dediğini söyledikleri zaman Fudayl ağlayarak: **"Keşke Ali bu sözü tamamlasaydı. Ne onlar beni, ne de ben onları görmeseydim, deseydi"** demiştir.[Gazzali, İhya, II, 322]

YAĞ BİR

Sen canı da bir bil, bedeni de,

Yalnız sayıda çoktur onlar, alabildiğine.

Hani bademler gibi, bademler gibi,

Ama hepsindeki yağ bir.

[Abdülbakiy Gölpınarlı, Mevlana Celaleddin, İstanbul 1985, s. 182, 295 (İstanbul Ün. Ktp., FY,nr. 334, vr. 648a'dan rubai tercümesidir).

ONUN KÖPEĞİYİM

Bağdatlı sûfî Şeyh Ebû Bekir Şiblî'nin şöyle dediği nakledilir:

"Ben tasavvufu, bir evin kapısında uyuyan köpekten öğrendim. Ev sahibi dışarı çıkıp onu kovaladığı hâlde o tekrar geri geldi. Kendi kendime: Ne zavallı köpek, kovalandığı halde tekrar geliyor, dedim" (köpek kendisine yapılan kötü hareketten gücenmemişti, tasavvuf ve dervişlik de incinmemektir)". [Javad Nurbakhsh, Dogs from a Sufi Point of View, London 1989, s. 8; Alexandre Papas, "Dog of God: Animality and Wildness among Dervishes", Islamic Alternatives: Non-Mainstream Religion in Persianate Societies (ed. Shahrokh Raei), Wiesbaden 2017, s. 134.]

Rivâyete göre, Şeyhülislâm Berde'î Sultan hazretleri Isparta Eğirdir'de câmiye giderken pek çok kimseyle karşılaştığı halde, sadece iki üç kişiye selâm verir, başkalarına selâm vermezdi. Talebelerinden biri acaba neden birkaç kişiden başka kimseye selâm vermiyor diye merak edip kendisine sordu. Berdeî hazretleri eliyle bu talebenin gözlerini sıvazladı. Sonra da dergâhdan dışarıya gönderdi. Talebe çarşıya çıkınca, insanlardan kimini maymun sûretinde, kimini domuz, kimini tilki, kimini çakal, kimini kurt, bir kısmını da köpek sûretinde gördü. Hocasının selâm verdiği kimselerden başkasının her birini çeşitli hayvan sûretinde gördü. Sonra hocasının yanına dönüp; "Efendim bu işin hikmetini anladım." dedi. Hocası yine gözlerini sıvazlayarak eski hâline çevirdi.

[Şerîf b. Şerîfî, Menâkıb-ı Şeyh Burhâneddin (Menâkıbu'l-evliyâ), Ankara, Millî Ktp., Yz. A 8836, vr. 2a (varaklar yanlış ciltlenmiş, doğrusu 10a).]

İbnü'l-Merzübân (ö. 309/921) Fazlü'l-kilâb alâ kesîrin mimmen lebise's-siyâb (Köpeklerin, elbise giyenlerin yani insanların çoğundan üstünlüğü) isimli Arapça eserinde şöyle demektedir:

"Bugünlerde insanlar domuz gibi oldu. Bir köpek görürsen, ona sarıl, kucakla. Çünkü o, günümüz insanlarının çoğundan daha iyidir"

[Muhammed b. Halef b. Merzübân, Fazlü'l-kilâb alâ kesîrin mimmen lebise's-siyâb (thk. İbrâhîm Yûsuf), Kâhire ts., s. 16.]

BİR KEDİ

Ahî Ferec Zencânî (ö. 457/1065) kedisinden alacağımız ders.

Rivâyete göre, bir gün dergâhın aşçısı sütlaç yapmak için çömleğe bir miktar süt koymuştu. Kara bir yılan bacadan çömleğin içine düştü. Şeyh Zencânî'nin kedisi bunu gördü. Çömleğin etrafında sürekli dönüp ızdırapla miyavlıyordu. Bu durumdan habersiz olan aşçı, onu azarlayıp kovaladı. Aşçı onun anlatmak istediğini kavrayamamıştı. Kedi gelip kendini kaynayan çömleğin içine attı ve öldü. Yemeği boşalttıkları vakit o kara yılanı ölü olarak buldular. Şeyh: **"O kedi, kendisini dervişlere fedâ eyledi. Onu kabre koyun ve orayı ziyarete gidin."** dedi. Derler ki: O kedinin kabri gerçekten mevcuttur ve halk orayı ziyaret eder.

(Abdurrahman Câmî, Nefahâtü'l-üns (nşr. Mahmûd Âbidî), Tahran 1375 hş./1996, s. 150-151.)

Bağdatlı mutasavvıf Ebû Bekir Şiblî hicrî 334 (m. 946) senesinde vefat etmişti. Ölümünden sonra dostlarından biri onu rüyasında gördü ve:

"Allah Teâlâ sana nasıl muâmele etti?" diye sordu. Şiblî şöyle cevap verdi: Rabbim beni huzuruna aldı ve bana: **Ey Ebû Bekir Şiblî, biliyor musun, seni neden affettim?** diye sordu. Dedim ki: İyi amellerimden dolayıdır. Hayır, dedi. Ben: İbâdetlerimde samimi idim, dedim. O: Hayır, dedi. Hac, oruç ve namazlarımdan dolayıdır, dedim. **Hayır, dedi, bu yüzden de seni affetmiş değilim**... Dedim ki: **Ey Allahım, o zaman ne sebeple beni affettin?** Buyurdu ki:

Hatırlıyor musun, Bağdat'ın ara sokaklarında gidiyordun. Soğuktan mecalsiz kalmış, ayazdan ve kardan kurtulmak için duvardan duvara koşarak sığınak arayan bir kedi yavrusu buldun, merhametle onu yerden kaldırdın ve kürkünün içine sokup ısıttın. Dedim ki:

Evet hatırlıyorum. Buyurdu ki:

O kediye merhamet ettiğin için ben de sana merhamet ettim.

(Muhammed b. Mustafa ed-Demîrî, Hayâtü'l-hayevâni'l-kübrâ (thk. İbrahim Sâlih), Dımaşk 2005, IV, 157; Annemarie Schimmel, Şark Kedisi (trc. Senail Özkan), İstanbul: Ötüken Neşriyat, 2009, s. 22-23.)

Muhyiddin İbnü'l-Arabî hazretleri kendi üstad ve şeyhlerinden bahsederken şöyle demiştir:

"Şeyhlerimden biri de Fas şehrinde bulunan bir oluk yani su kanalıdır. Kendisinden birçok meselelerde istifâde ettim. Onlardan biri de bir kedidir. Ondan da değişik meselelerde faydalandım"

(Muhammed Es'ad Sâhibzâde (drl.), Bugyetü'l-vâcid fî mektûbâti Hazreti Mevlânâ Hâlid, Dımaşk 1334, s. 176.)

HAZRET-İ MEVLANÂ ONU HUZURUNA CELB EDİP CEZASINI VERECEKTİR

İstanbul'daki saray nazırlarından Mevlevi Hâlet Efendi Mevlânâ Halid-i Bağdadi'nin şöhret ve itibarını çekemiyordu. Nihayet bir gün fırsatını bulup onu padişaha çekiştirerek,

"Sultanım! On binlerce adamı var. Bu hâl, devlet ve saltanat için ciddi bir tehlikelidir. Takdir edersiniz ki. tehlike daha fazla büyümeden ortadan kaldırılması zaruridir" dedi. Sultan II. Mahmud da,

"Bu mübarek ehl-i dinden devlete zarar değil, bilakis büyük fayda vardır" cevabını vererek Hâlet Efendinin sözüne kıymet vermedi. Mevlânâ Halid Hazretleri, hadiseyi işittiğinde kendi şahsına değil, hizmetinde bulunduğu manevi yola ve ondan feyz alan sayısız mümine zarar verebilecek bu iftiradan dolayı son derece mahzun oldu. Sultana hayır dua ettikten sonra,

"Hâlet Efendi'nin işi, manen, piri Celâleddîn-i Rûmi Hazretlerine havale olundu Bizzat Hazret-i Mevlanâ. onu huzuruna celb edip cezasını verecektir" buyurdu. Bunun üzerinden kısa bir müddet geçmişti kİ, Mora İsyanına sebep olduğu için Hâlet Efendi Konya'ya sürüldü ve ardından da idam edildi.

**

EQUUS (1977) KÜHEYLAN

137 dk

Yönetmen: Sidney Lumet

Senaryo: Peter Shaffer

Ülke: ABD, İngiltere

Tür: Dram, Gizem

Vizyon Tarihi:01 Ekim 1977 (İngiltere)

Dil: İngilizce

Müzik: Richard Rodney Bennett

Çekim Yeri: Toronto, Ontario, Kanada

Oyuncular: Richard Burton, Peter Firth, Colin Blakely, Joan Plowright, Harry Andrews,

ÖZET

Altı atın gözlerini metal bir cisimle oyan 17 yaşındaki bir genç seyisin, vakasını incelemek için Psikiyatr Martin Dysart ortaya atılır. Nevrotik bir vaka olduğuna dair hiç şüphe edilmeyen genç seyis Alan Strang'ın öyküsü derinleştikçe, insanlığın sorunları da derinleşir. Masaya yatırılan aslında Alan ile insanlıktır. İnsanlık Alan üzerinden sorgulanır. Normal olan, olağan olan, hatta olması gereken nedir? Nedir bizim istediğimiz?

Bizim gibi olmayanlara etiket vurup, ötekileştirmek ne kadar etik ya da gerçekçi? Tüm bu arayış için de Allen de kendiyle yüzleşir ve isyan eder, hatta tanrıya bile. Kim bilir onun tanrıları atlardır. İsyanı ve öfkesi de bunadır.

HAKKINDA

Yönetmenliğini Sidney Lumet üstlenirken oyuncu kadrosunda Richard Burton, Peter Firth, Jenny Agutter, Eileen Atkin ve Joan Plowright gibi isimleri izleyeceksiniz.. Film Dram-Gizem-Psikolojik türlerini barındırıyor.. Konusuna gelecek olursak, Atların gözünü kör eden bir genç ve bunun nedenini araştıran bir psikaytr olayın neden olduğunu gencin iç dünyasına inerek araştırmaya başlıyor.. 12 Kızgın Adam, Köpeklerin Günü ve Serpico filmlerinden sonra izlediğim üçüncü Sidney Lumet filmi Equus/Küheylan..Usta yönetmen Sidney Lumet imzalı seyirciyi rahatsız eden aşırı derecede sakat bir film izledim sitede pek fazla ilgi görmemiş aldığı yorum sayısından belli oluyor.. **''Bir doktor tutkuları öldürebilir ama yeniden yaratamaz..''** Doktor oğlunuzu cinsellik hakkında bilgilendirdiniz mi diye soruyor... Annesi: Ona biyolojik olgulardan bahsettim.fakat aynı zamanda ona seksin sadece biyolojik bir mesele değil, manevi bir şey olduğuna inandığımı da söyledim.. Ve eğer Tanrı isterse, bir gün aşık olabileceğini onun görevinin, hayatının bu en önemli olayına hazır olması gerektiğini söyledim..Ve daha sonra, eğer şanslıysa çok daha ulvi bir aşkı tadabileceğini..

Alan Strang karakteri canlandıran başrol oyuncusu Peter Firth hayatının performansını kesmiş bana göre tek kelimeyle oscarlıktı her oyuncunun altından kalkamayacağı bir karakter son zamanlarda izlediğim en iyi performansı sergilemiş.. Bir diğer başrol oyuncusu Richard Burton filmi sürüklemeye yetmiş.. Sözcüklerle tarif edilmeyecek ağır bir film izleyip yaşamanız gereken bir film olarak değerlendirebilirim yönetmen bir bakıma arafı seyirciye göstermiş.. Aslında doktor kendisinden başka herkese faydası olandır.. Ama filmdeki doktorun iç dünyası hastalarından daha hastalıklı.. ''Normal, sağlığın ölüm saçan tanrısı ve ben de onun rahibiyim..'' Son zamanlarda izlediğim en sarsıcı psikolojik türündeki bu film eminim sizi de fazlasıyla etkisi altına alacaktır.. Sidney Lumet hayranlarına ve psikolojik severlere tavsiye eder kesinlikle farklı bir film olduğunu izledikten sonra anlayacaksınız.(!)

Atlara güç verdiniz mi? Boyunlarını gök gürültüsüyle giydirdiniz mi?

Burun deliklerinin ihtişamı korkunçtur.. Borazanların arasından dedi.. Bunu bile açıklamak için saatler saatler düşünür insan ve yeterli gelmez herhalde.. (Alıntı)

FİLM METNİ

Dacryphilia...Daha sonra, daima kucaklaştıklarını söylüyor. Hayvan terli, alnını onun yanağına dayıyor ve bir saat boyunca öylece duruyorlar karanlıkta tıpkı sevişen bir çift gibi ve tüm bu saçma şeyler yüzünden, ben durmaksızın atı düşünüyorum çocuğu değil de atı, ve onun ne yapmaya çalıştığını.

Atın o koca kafası daima gözümün önüne geliyor, çocuğu zincire vurulmuş ağzıyla öpüşü metalin arasında kıpırdayan dudakları, gebe kalmakla ya da çiftleşme isteğiyle ilgisi olmayan bir arzu bu.

Peki, nasıl bir arzu olabilir?

Artık bir at olmak istemiyor mu?

Nesiller boyu süren dizginlenmişliğinden sonsuza kadar kurtulmak mı istiyor yoksa?

Bir atın, bizim hayal edemediğimiz bazı anlarda, kendi çektiği acıları ve gündelik yaşamındaki itilip kakılmaları hesap ederek tüm bunlardan kederlenmesi mümkün müdür?

Bir at neden kederlenir ki?

Görüyorsunuz ya cevap bulamıyorum.

Aslında sormam gereken şu: Bir taşra hastanesinde çalışan, işi başından aşkın bir doktorun böyle sorular sormasının faydası ne?

Aslında bu soruların hiç bir faydası yok.

Hatta işin doğrusu bu sorular insanı altüst ediyor.

Mevzu şu ki O atın kafası benim omuzlarımın üzerinde duruyor eski bir lisanın içinde, eski varsayımlara zincirlenmişim bunlardan bir sıçrayışta kurtulup toynaklarımı orada olduğunu umduğum yeni bir patikaya basmak istiyorum.

Patikayı göremiyorum çünkü eğitimli, sıradan kafam yanlış yere bakıyor.

Zıplayamıyorum çünkü gemlerim ve gücüm müsaade etmiyor.

Ya da bir başka deyişle: beygir gücüm çok düşük.

Kesin olarak bildiğim tek şey bu.

Nihayetinde, bir atın düşünüşü bana çok yabancı.

Buna rağmen, daha karmaşık olduğunu farz ettiğim küçük çocukların düşünceleriyle başa çıkabiliyorum en azından mesleğimde yapabiliyorum bunu.

Bir yere kadar, anlattıklarımın bu çocukla hiç bir ilgisi yoktu.

Kafamdaki Şüpheler yıllardır bu kasvetli Yerde büyüyüp duruyordu.

Bu son derece ilginç vaka şüphelerime ivme kazandırdı.

Asıl mevzu, olayın "son derece ilginç" olması.

Sebepler ne olursa olsun, bu şüpheler yalnızca endişe verici değil dayanılmaz da! Bağışlayın.

Pek de anlamlı konuşmuyorum.

İyisimi en başından anlatayım.

****

Hadi.

Ayırın şunu.

Hadi! bu kapının içinden başka bir tarlaya.

Orayı göremiyordum.

Ama o kapıdan geçmem gerektiğini biliyordum.

Geçince her şeyi görebilecektim.

Pekâlâ.

-Bir tane alsana, Mary Ann.

-İstemiyorum.

-Mary Ann, hadi ama.

-Git başımdan.

-Her zaman onları dinlemek zorunda değilsin.

-Biliyorum, ama

-Bir tane istiyorsun işte, al birini.

-Çok kabasın! Pekâlâ.

Pekâlâ.

Sakin ol.

Bu iyi değil.

Ezelim mi?

-Evet.

-Hayır.

-Hadi ama ezelim şunu.

-Hayır.

-Tamam.

Şimdi sağ bacağını kaldır.

-Olmaz.

-Kaldır şu bacağını dostum.

-Neden?

-Beni çok mutlu edersin de ondan.

-Hayır dedim ya! Hadi, yukarı.

Şimdi bağır! Vur! Daha yüksek! Devam et! Bağır! Bağır! İşte bu.

Her şey bir kaç ay önce, bir pazartesi, Hesther'in ziyaretiyle başladı.

Martin, üzgünüm.

Biliyorum, ilk önce aramalıydım.

Önemli değil.

Hoş geldin.

-iğrenç kahvelerimizden alır mısın?

-Hayır, teşekkürler, almayayım.

-Gerçekten çok acil bir konu.

-Otursana şöyle.

Martin, karşılaştığım en çarpıcı dosyadan geliyorum.

Birlikte çalıştığım diğer hakimler çocuğu anında hapse yollamak istedi.

Şansım varmış, bir rapor için mahkemesini ertelettim.

-Kimmiş bu çocuk?

-Bir delikanlı.

Adı Strang.

Ne yapmış?

Kızın birinin gazozuna hap mı atmış?

Mahkemeni böyle çileden çıkaran ne yapmış olabilir?

Altı atı, sivri uçlu bir demirle kör etmiş.

-Kör etmek mi?

-Evet.

-Hepsini birden mi, yoksa zaman içinde mi?

-Hepsini birden, önceki gece.

Nerede?

Chalk Ford'da bir ahırda.

Hafta sonları orada çalışıyormuş.

-Mahkemede ne dedi?

-Hiçbir şey.

Yalnızca şarkı söyledi.

-Şarkı mı?

-Martin, onu buraya almalısın.

Sence bu hastane uygun mu?

Ne kadar tehlikeli bu çocuk?

Hayır, senin kişisel olarak ilgilenmenden bahsediyorum.

Bak, Hesther, başka bir şey söylemeden önce

Daha fazla hasta alamam.

Şimdi baktığım hastalarla bile başa çıkamıyorum.

-Onu almalısın.

-Neden?

Teşekkürler.

Ah Kahretsin! Merhaba, Pat?

Benim tavsiyem şu; onun çıkışını bir ay ertele.

Bakalım bu babasını nasıl değiştirecek.

Şimdi, neden?

Çünkü buranın yüz mil çevresinde, senden başka onu anlayabilecek ve bir ihtimal, olan biteni çözebilecek kimse yok.

Alelade bir hastane de, diğer doktorlar da hiç bir işe yaramaz.

-Bu söylediğin hoş görülür bir şey değil.

-Eh, ama doğru.

Diğer hastaneler ve doktorlar da soğukkanlı ve profesyonel olacaktır.

İçten içe nefret duyacak, anlayışsız birer İngiliz olacaklar tıpkı benim hakimler gibi.

-Peki, ben neyim?

Polenezyalı mı?

-Lütfen ama Martin.

-Bu senden isteyeceğim son iltimas.

-Hayır, değil.

Çocuğun çok kötü bir durumda olduğu apaçık.

Bunu zaten biliyorum.

Neden ben?

Neden, Hesther?

-Onda sıra dışı bir şeyler var.

-Ne gibi?

Bir bakıma, korkunç şeyler.

Neden bahsettiğimi ben de pek anlamıyorum.

Tek bildiğim şu; buraya gelmek zorundaydım.

Al onu, Martin.

Bu çok önemli.

Ondan ne umuyordum?

Emin olun çok az şey.

Acı dolu bir yüz daha.

Hilkat garibesi bir ergen daha.

Bir başka normal bir anormal.

Bu oda tümüyle senin olacak.

Sen söylemeden hiç kimse içeri girmeyecek.

Bir şey istersen zili çalabilirsin.

Koridorun ilerisinde, soldan ikinci kapıda bir lavabo var.

Bence bu, binadaki en hoş odalardan biri, Sizce de öyle değil mi Mr.

Pearce?

Kesinlikle.

Bazen Hesther'i suçluyorum.

Çocuğu bana o getirdi.

Tabi ki bunun bir anlamı yok.

O yalnızca bardağı taşıran son damla.

Son bir işaret.

Hepsi bu.

Bununla yüzleşmek için hazırdım.

-Alan Strang, Doktor.

-Teşekkürler.

Merhaba.

Benim adım Martin.

Seninki Alan.

Oturmaz mıydın?

Bugün yalnızca bir kaç basit cevap istiyorum.

Tam adın bu mu?

Alan Strang?

Ve 17 yaşındasın öyle mi?

17?

Hafta içi bir elektrikçide çalışıyorsun.

Elektrik ve mutfak aletleri.

Zevkini ikiye katla, eğlenceyi ikiye katla çifte leziz, Çifte-nane sakızlarıyla

Annen ve babanla beraber yaşıyorsun değil mi?

Ve baban bir matbaacı.

Ne yayımlıyor baban?

Zevkini ikiye katla, eğlenceyi ikiye katla çifte leziz, Çifte-nane sakızlarıyla

Broşür ya da takvim mi basıyor?

O tip şeyler mi?

Martini'nin tadına bakın, dünyadaki en güzel içki Şahane içki, leziz içki işte Martini şarkını oturarak söylemeni isterim, Daha rahat edersin.

Typhoo'da tek bir T var yalnızca, paket ve poşet çayda da.

Nasıl yaparsan öyle doğru emin ol, kuşkulanma, Typhoo'da tek bir T var yalnızca.

İyi bir şarkıydı bu.

Bunu diğer ikisinden daha çok sevdim Bir daha söylesene.

Zevkini ikiye katla, eğlenceyi ikiye katla çifte leziz, Çifte-nane sakızlarıyla

Şimdi, dinle.

Burası bir tımarhane değil.

Hapishane de değil.

Yaramazlık yapmazsan fena vakit geçirmezsin.

Yaramazlık yaparsan, bir akıl hastanesine postalanırsın ve orada her şey daha sıkıdır.

Yani her şey senin elinde.

Her gün beni göreceksin.

Seansımız tam olarak 45 dakika sürecek.

Tam zamanında gelmeni istiyorum.

Tamam mı?

Bu arada Televizyon izlemene izin vermeyen kim?

Annen mi?

Baban mı?

Yoksa ikisi birden mi?

İçeri gir, David.

Strang'i al, öğle yemeğinden önce hastaneyi bir gezdir bakalım.

Bence burayı seveceksin.

Bir piyano odası fotoğrafçılar için bir karanlık oda bir televizyon odası bile var.

ÜÇ GECE SONRA, ÇOK TUHAF BİR RÜYA GÖRDÜM.

Rüyamda, Homer dönemi Yunanistan'ında bir baş rahiptim.

Altın bir maske takıyorum, sakallı, soylu biriyim.

Maskem, Miken'de bulunan Agamemnon'un maskesi gibi.

Büyük, yuvarlak bir taşın yanında duruyorum, elimde keskin bir bıçak var.

Aslında çok önemli bir kurban törenini yönetiyorum burada Ekinlerin ya da askeri bir harekâtın kaderi buna bağlı.

Argos ovasında, uzun bir sıraya dizilmiş yaklaşık 500 kız ve erkek çocuğu kurban ediyoruz.

Argos olduğunu biliyorum, çünkü toprak kızıl.

İki yanımda iki yardımcı rahip duruyor.

Onlar da Miken'de bulunan yamuk yumuk, patlak gözlü maskelerden takmış.

Bu rahipler muazzam kuvvetli ve yorulmak nedir bilmiyorlar.

Her çocuk bir adım öne çıktığında, Yakalayıp taşın üzerine atıyorlar.

Daha sonra, beni bile şaşırtan bir cerrahi Beceriyle bıçağı çocuğa saplıyorum ve karnına kadar ustaca yarıyorum, kumaş kesen becerikli bir terzi gibi.

İç organları ayırıp, bağırsakları söküyorum ve yere attığımda, bağırsaklar sıcak sıcak tütüyor.

Sonra diğer iki rahip, hiyeroglif okur gibi, kesikleri inceliyor.

Görünen o ki, ben başrahibim.

Bu konumda olma nedenim ise, parçalama sanatındaki eşsiz becerim.

Diğerlerine yabancı olan şey ise Onlardan farklı olarak, büyük bir tiksinti hissetmem.

Ve hissettiğim bu tiksinti, her kurbanda artıyor.

Maskenin ardındaki yüzüm gittikçe soluyor.

Tabii ki, profesyonel görünmek için, iki misli çabalıyorum.

Benim için tek önemli olan, parçalamak ve kesmek çünkü biliyorum ki, eğer diğer iki rahip rahatsızlığımdan kuşkulanırsa ve ben herhangi bir şekilde, bu tekrarlanan, kokuşmuş işin hiç bir iyi tarafı olmadığını ima edersem bir sonraki kurban ben olurum.

Sonra, tabii ki, kahrolası maske yüzümden kaymaya başlıyor.

İki rahip de dönüp solgun yüzüme bakıyor.

Sarı renkli patlak gözleri, ansızın kanla doluyor.

Bıçağı elimden kapıyorlar ve Uyanıyorum.

Bayan Strang, bu olayın nasıl olduğu hakkında herhangi bir fikriniz var mı?

Hayır, Doktor.

Bunların hepsi akıl almaz şeyler.

Alan her zaman nazik bir çocuk olmuştur.

Her zaman.

-Ve hayvanları çok sever, özellikle de atları.

-Teşekkürler.

-Özellikle?

-Evet.

Hatta yukarıda, odasında bir at resmi bile var.

Bir kaç yıl önce babası Alan'a, yayımladığı takvimlerden birinden vermişti onu ve Alan o resmi asla indirmedi.

Ve Alan 7 ya da 8 yaşlarındayken Ona durmaksızın aynı kitabı okurdum, tekrar tekrar -Atlar hakkında bir kitap.

-Gerçekten mi?

Atın adı Prens'ti ve kimse ona binemiyordu.

Alan'ın odasında bir at resmi olduğunu söylemiştiniz?

-Görebilir miyim?

-Evet, elbette.

-Teşekkürler.

-Lütfen, bu taraftan.

Onu etkileyen sıra dışı bir şey hatırlıyorum.

Hıristiyan süvarilerin Amerika'da ilk kez ortaya çıktıklarında paganların, at ve binicisini tek bir kişi sandıklarını biliyor muydunuz?

-Tek bir kişi mi?

-Evet.

Elbette.

Aslında, paganlar bu süvarilerin tanrı olduklarını düşünmüşlerdi.

Buraya, lütfen.

Burası Alan'ın odası.

-Çok güzel.

-Evet.

Bayan Strang, Alan'a atlar hakkında söylediğinizi Hatırladığınız başka neler var?

Herhangi bir şey?

Şey, İncil'den bir şeyler tabii ki.

"Borazanların arasından dedi ki, Ha, ha!" "Ha, ha"?

Eyyüb'ün Kitabı (İbranice bir İncil'in adı) Muhteşem bir pasaj.

Biliyor musunuz?

"Atlara güç verdiniz mi?

"Boyunlarını gök gürültüsüyle giydirdiniz mi? "

Burun deliklerinin ihtişamı korkunçtur. ”

Borazanların arasından dedi ki, Ha, ha”

–Bu harikulade.

–Evet.

Oh, Bay Strang de geldi.

Frank, Doktor Bey burada.

Aşağı iniyoruz.

Frank çok üzgün.

Anlıyorsunuz ya?

Bu Dr.

Dysart, canım.

–Bay Strang.

–Nasılsınız?

Canım, ben de Dr.

Dysart'a, Alan'ın atları ne çok sevdiğini anlatıyordum.

Aslında, biz her zaman atlara düşkün bir aile olmuşuzdur.

Yani, daha çok benim ailem öyleydi.

Amcam her sabah Brighton'ın arkasındaki Downs'ta ata binerdi.

Melon şapkasını ve binici pantolonu giyerdi.

Harika görünürdü.

”Binicilik sanatına teslim ol” derdi.

Amcamın Alan'a ”equus” kelimesinin nereden geldiğini anlattığını hatırlıyorum.

–”Equus”?

–”At” kelimesinin Latincesi Alan bu kelimeden büyülenmişti, biliyorum.

Daha önce iki U'nun yan yana geldiğini görmediğinden olsa gerek.

Sevgilim, doktora bir fincan çay ikram ettin mi?

Hayır hayatım, etmedim.

Bir çay için can atıyor olmalısınız.

Özür dilerim.

Karımın duygusal fikirleri vardır, ne demek istediğimi anlarsınız.

-Ailesi hakkında mı?

-Soyluluğuna uygun bir evlilik yapmadığını düşünüyor.

Bence öyle değil, yaptı.

Ben bu tür şeyleri anlamıyorum.

Annesinin Alan'a sizden daha yakın olduğunu söyleyebilir misiniz?

Aralarından su sızmazdı.

Bu durumu tamamen onayladığımı söyleyemem Özellikle karımın Alan'a İncil okuduğunu duyduğum zamanlarda Her gece, yukarıda, Alan'ın odasında.

-Yani, karınız dindar biri?

-Aşırı derecede denebilir.

Aslında, bu kendisini ilgilendirir fakat iş bunu Alan'ın damarlarına zerk etmeye gelince, o karımın olduğu kadar benim de çocuğum.

Lanet olası din.

Bu bizim evdeki tek sorunumuz, fakat aşılamaz bir sorun.

Bunu itiraf etmekte sakınca görmüyorum.

Kocamı bağışlayan, Doktor.

Bu mesele onda bir takıntı haline geldi.

Öyle değil mi, hayatım?

Bunu kabul et.

Ne dersen de.

Bana göre bunların hepsi, sadece kötü seksten.

-Bunun Alan'la ne ilgisi var?

-Çok ilgisi var, Dora.

Anlamıyorum.

Ne diyorsun?

Bay Strang, oğlunuzun cinsellik hakkında bilgilenmesiyle ilgili tam olarak ne yaptınız?

Bilmiyorum.

Onu bilfiil bilgilendirmediniz mi?

şey, çok fazla değil, hayır.

Siz, Bayan Strang?

Şey, ben biraz konuşmuştum.

Evet, bunu yapmalıydım.

İzin verin, yardım edeyim.

Ona ne gibi şeyler söylediniz?

Sizi utandırdıysam özür dilerim.

Ona biyolojik olgulardan bahsettim.

Fakat aynı zamanda ona seksin sadece biyolojik bir mesele değil, manevi bir şey olduğuna inandığımı da söyledim

Ve eğer Tanrı isterse, bir gün aşık olabileceğini.

-Şeker?

-Teşekkürler.

Onun görevinin, hayatının bu en önemli Olayına hazır olması gerektiğini söyledim.

Ve daha sonra, eğer şanslıysa, çok daha ulvi bir aşkı tadabileceğini.

Tamam, Dora.

Bir şey yok.

Hadi ama.

-Yine gülüyorsun, her zamanki gibi.

-Kimse gülmüyor, Dora.

Birdenbire, rüyamda kimin yüzünü gördüğümü fark ettim.

Taşta boylu boyunca yatan her kurbanın yüzünü.

Bunlar Alan'ın beni suçlayan bakışlarıydı.

Fakat ne ile suçlanıyordum?

Bu sabah nasılsın?

Dün gece seni ürküttüğüm için üzgünüm.

Ofisimden birkaç evrak alıyordum, ve sana bir bakayım dedim.

Sık sık rüya görür müsün?

Ya sen?

Burada benim işim soru sormak, seninki de cevap vermek.

-Kim demiş?

-Ben diyorum.

Sık sık rüya görür müsün?

Ya sen?

-Bak şimdi, Alan-- -Sen cevaplarsan ben de cevaplarım.

Sırayla.

-Pekâlâ.

Yalnız, gerçeği söylemek zorundayız.

-Pekâlâ.

Sık sık rüya görür müsün?

Evet.

-Ya sen?

-Evet.

Gördüğün belli bir rüya var mı?

Hayır.

Senin?

Evet.

Dün gece nasıl bir rüya gördün?

-Hatırlamıyorum.

Seninki nasıldı?

-Sadece gerçekler demiştim.

Gerçek bu.

Senin rüyan nasıldı?

Özel olan.

Çocukları bıçaklamakla ilgiliydi.

Benim sıram.

Bir atla ilgili ilk anın nedir?

Hatırlamıyorum.

Bir atı ilk kez gördüğünle ilgili herhangi bir anın yok mu?

Söyledim ya.

Benim sıram.

Evli misin?

Evet.

Karın da doktor mu?

Benim sıram.

"Eq" nedir?

Dün gece uykunda böyle bağırıyordun.

Bundan bahsetmek isteyebileceğini düşündüm.

Şıp, şıp, fış fış Oh, ne ferahmış Hadi ama Alan, Bundan daha iyisini yapabilirsin.

Zevkini ikiye katla, eğlenceyi ikiye katla Çifte leziz, Çifte-nane sakızlarıyla.

Pekâlâ, iyi sabahlar.

-Ne demek bu?

-Bugünlük bu kadar.

-Sadece 5 dakika oldu.

-Ne yazık.

Beni duymadın mı?

"İyi sabahlar" dedim.

Ama bu haksızlık.

-Öyle mi?

-Öyle.

Yönetim sana beni bir saat görmen için 50 pound ödüyor.

Alt kattayken duydum.

O halde alt kata git ve daha çok şey dinle.

Bu haksızlık.

Tam bir hayal kırıklığısın.

Hayal kırıklığı! Hayal kırıklığı! -Hemşireyi mi aramalıyım?

-O beni gammazladı, onu benzeteceğim.

Seni temin ederim, O seni çok daha feci benzetir.

Şimdi, git.

-Bir kumsalda.

-Ne?

Bir atı ilk defa orada gördüm.

Kaç yaşındaydın?

Nereden bileyim?

Altı.

-Orada ne yapıyordun?

-Hiçbir şey.

Çukur kazıyordum.

-Kumdan kaleler?

-Evet, başka ne olacak ki?

Devam et.

Bu mükemmel bir kale.

Yapımı çok uzun zaman almış olmalı.

İstersen okşayabilirsin.

Aldırmaz.

Adı Truva.

Sakin ol, Truva.

Sakin ol, oğlum.

Sakin ol, Truva.

Oradan zor ulaşırsın.

Yukarı gelmek ister misin?

Hadi, öyleyse.

Hayır, diğer tarafa geç.

Bir ata her zaman soldan binmelisin.

Seni kaldıracağım, tamam mı?

Şimdi, hiçbir şey yapma.

Sakin ol oğlum! Sakin! Korkma.

Yelelerine sıkıca tutun ve dizlerinle iyice yapış.

İşte böyle.

Hadi bakalım.

Gidelim.

Daha hızlı gitmek ister misin?

Tek yapman gereken: ”Haydi, Truva, beni götür” demek.

Haydi, söyle! Beni götür.

Seni duyamıyorum.

Söyle! Beni götür! Hadi, Truva! Alan! Geri dön! -Alan.

Hey, sen! -Sakin, oğlum, sakin.

-Ne yaptığını sanıyorsun sen?

-Sanmak mı?

-Oğlumun orada ne işi var?

-Yaralanmadı, değil mi?

Böylesine aptalca bir şey yapmadan Evvel izin alman gerekirdi.

-Ama çok güzel, baba.

-Çocuk tamamen güvende.

Endişelenmeyin.

Benimle tartışma, genç adam.

İn aşağı, anneni duydun.

-Hayır.

-Derhal gel buraya.

Derhal! Derhal dedim! Dikkat et! Delirdin mi sen?

-Alan! -Atı korkutmak mı istiyorsun?

-Sen halk için bir tehditsin, bunu biliyorsun.

-Sakin ol, Truva.

-Yaralanmış.

-Çocukları tehlikeli hayvanlara bindirmek! -Tehlikeli mi?

-Frank, çocuk yaralanmış.

-şunun gözlerine bak, gözleri dönmüş.

-Seninkiler de öyle! Frank, çocuğun bir yerleri kesilmiş.

Canı acıyor.

Acımıyor, acımıyor! Tüm hatırladığım bu.

Ve oldukça fazla.

Teşekkürler.

Biliyor musun Ben hayatımda hiç ata binmedim, biliyor musun?

Ben de.

Yani, o zamandan beri mi?

Evet.

Hiç mi?

-Hayır.

-Nasıl olur?

İstemedim.

Yani ahırda çalıştığın halde, hiç ata binmedin, öyle mi?

-Hayır.

-Bu, işinin bir parçası değil miydi?

Hayır, bu gerekli değildi.

Neden ki?

Eminim bütün hafta dükkânda tıkılıp kaldıktan sonra eğlenceli olurdu.

İstemedim işte, hepsi bu.

Her neyse, benim sıram.

Ben sana bir sırrımı verdim, sıra sende.

Pekâlâ.

Bazen hastalarımın bana söylemek istedikleri şeyler olur, fakat yüzüme söylemeye utanırlar.

Sence bunun için ne yapıyorum?

Ne?

Onlara bu küçük kayıt cihazını veriyorum.

Başka bir odaya gidiyorlar ve hemşire aracılığıyla cihazı bana veriyorlar.

-Böylece benimle birlikte dinlemek zorunda kalmıyorlar.

-Aptalca.

Oldukça basit, gerçekten.

Bu düğmeye basıyorsun ve buraya konuşuyorsun.

Her neyse, bugünlük bu kadar.

Yarın görüşürüz.

-Belki.

-Belki?

Eğer istersem.

Aptalca.

Yarın gidip çocuğu görmeyi düşündüm.

Gelmek ister misin?

Frank, bu doğru değil, sen fakat yapmalısın.

Ona söylemelisin.

Doktora diyorum.

Bunu bilmesi gerek.

-Sence bu önemli mi?

-Evet.

Neden?

Yani, sadece önemli olabilir.

Seksiydi.

Bilmek istediğin buydu, değil mi?

-Alo?

-Alo, Doktor.

Rahatsız etmedim umarım.

Hayır, Bayan Strang.

Bay Strang ve ben konuşuyorduk da

Sizin de bilmek isteyeceğiniz bir şey olabilir diye düşündük.

Yarın gelip sizi görebilir miyim?

Ben gelip sizi görsem?

Plajdan bahsediyorum Sana anlatmıştım ya.

Bir atın üzerinde ilerlemiştim.

Atın boynundaki ter, benim bacaklarımdaydı.

Her yanı sıcacıktı kokusu yönünü değiştirmek Tüm o güç, sen nereye istersen oraya giden.

ve sonra, babam

Şu resim hakkında atın resmi.

Yatak odasının duvarındaki resim mi?

Sanırım size daha önce o resim hakkında her şeyi anlatmadım.

Önemli olduğunu düşünmüyordum.

Görüyorsunuz ya

Bu resim aslında başka bir resmin yerini almıştı.

Ne gibi?

Orada daha önce, İsa Mesih'in çarmıha Gerilişini resmeden bir reprodüksiyon vardı.

Alan kendi cep harçlığıyla, bu resmi almakta ısrar etmişti ve onu uyumadan hemen önce Görebileceği bir yere asmak istedi.

Kocam bu durumdan hiç memnun olmadı.

Ve açık söylemek gerekirse, resim biraz korkutucuydu.

Sonra, bir gün Bay Strang ve ben dinle ilgili kavgalarımızdan birini yaptık ve kocam doğruca yukarı çıkıp resmi duvardan söktü.

Alan tamamen kendini kaybetti.

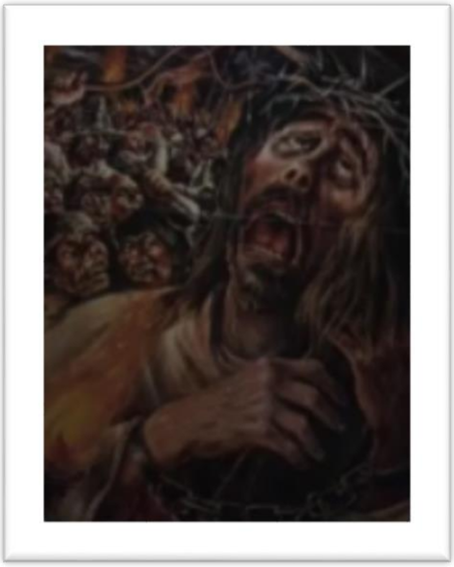
Durmaksızın ağladı, günlerce.

Fakat at resmini verdiğinizde kendini toparladı, öyle mi?

Evet.

Onu da tam olarak aynı yere astı.

Ve bir daha da o şekilde ağlamadı.

Bay Dalton?

Adım Dysart.

Doktorum.

Alan Strang ile ilgileniyorum.

Yani, Alan Strang'i tedavi ediyorum.

Biliyorum biraz emrivaki oldu, fakat sizinle konuşmak isterim.

Bunun sizin için zor olduğunun farkındayım.

Zor mu?

Diyecek söz yok.

Elimde olsa, o çocuğu öldürmüştüm.

Onu o gece öldürmeliydim.

Tabii, şimdi onu hastaneye yatırdınız.

Özel bir oda, günde üç öğün yemek ilaç tedavileri, pin-pon, örgü işleri.

-Bay Dalton—

-Bu konuda modern düşünmeliyiz.

Buna karşın, şimdi hiçbir suçlu yok.

Her şeyi yapacak durumumuz var.

Biliyorum.

Bunu daha önce de duymuştum.

Bağışla ve affet İki ay boyunca pin-pon ve topluma olan borcunu ödüyor.

Bay Dalton?

Lanet olsun! Üzgünüm, elimde değil.

Sürekli gözümün önünde.

Durmaksızın görüyorum.

Jill'in sinirleri bozuldu.

-Jill?

-Yanımda çalışan kız.

Bütünüyle sinirleri bozuldu.

Bunu asla atlatamayacak.

Elbette, kendini suçluyor, en başta onu buraya kişi Jill'di.

-Ahırda çalışmaya bir kız sayesinde mi başladı?

-Az önce söyledim ya! Jill Mason.

Aptallığımı bağışlayın, fakat bu kız onun sevgilisi miydi?

Ben nereden bileyim?

Hayır, onunla bir yerlerde tanışmış, kızdan iş istemiş.

Kız da gelip beni görmesini söylemiş.

-Şimdi defolun! -Evet, gideceğim.

Bir şey daha, onu ilk gördüğünüzde, size hiç tuhaf geldi mi?

-Yani, herhangi bir acayiplik var mıydı?

-Hayır.

Kahrolası, gayet iyiydi.

Atlarla saatlerce vakit geçirirdi, Onları temizler, tımar ederdi görev hissini aşkın bir şekilde hem de.

Gerçekten iyi bir karar verdiğimi düşündüm.

Görünen o ki, sizin için çalıştığı zamanlarda, hiç ata binmemiş.

-Bu doğru.

-Bu garip değil mi?

Elbette, eğer binmediyse tabii.

Ne demek istediniz?

Bir yıl boyunca, zaman zaman tuhaf bir şeyler hissediyordum, sanki biri atları geceleri alıp götürüyormuş gibi.

-Geceleri mi?

-Dikkatimi çeken tuhaf bir şeydi.

Demek istediğim atlardan biri çoğu zaman terli olurdu, sabahın köründe bile.

Hasta değilse bile çok terli olurdu.

Ahırdaki yeri de kirli olmaması gerektiği kadar kirliydi

At yerinde olsa bu kadar kirli olamazdı.

Yeterince saçma, o zamanlar bunun hakkında çok kafa yormadım

Ta ki gerçek bir akıl hastasını işe aldığımı fark edene kadar bizim ardımızdan sürekli ata binen birini.

Pekâlâ, görünen o ki, bunlar tamamen benim uydurmalarım.

Bu olay beni derinden sarstı, herhangi bir şeye inanabilecek durumdayım.

Biri neden böyle bir şey yapar ki?

Bir çocuk neden gündüzleri diğer insanlarla ata binebilecekken geceleri tek başına binmeyi tercih eder?

Bana mı soruyorsunuz?

O bir deli, değil mi?

Şu kız, Jill Mason Bana onun nerede oturduğunu söyler misiniz?

Annesinin bir dükkânı var, yolun biraz aşağısında.

-Antikalar satıyor.

-Teşekkürler.

Onu göremeyeceksin.

Ve bir şey daha.

Atı ilk gördüğümde, Onun ağzına baktım.

Ağzında bir zincir vardı.

"Acıyor mu?"

diye sordum ve o Ve at dedi ki Ondan sonra hep aynıydı.

Ne zaman bir nal sesi duysam, Dönüp bakıyordum Bir kır yolunda herhangi bir yerde sadece atların tenlerini ve boyunlarını büküşlerini izlemek için.

Terleri o büklümlerden süzülüyordu.

"dizginler" kelimesi gibi "üzengiler" "böğürler, " "yükleyicisinin böğrüne inat, mahmuzlarını şakırdatması" Sadece bu sözler bile bana kendilerini bize nasıl veriyorlarsa öyle hissetmemi sağlıyordu.

Kendimi de öyle hissetmemi.

İstedikleri zaman bizleri teperek paramparça edebilirler, ama yapmıyorlar.

Onları tüm gün dizginlere bağlamamıza izin veriyorlar, kati bir alçakgönüllülükle.

Bize tüm güçlerini veriyorlar, Bizse onları sadece kırbaçlıyoruz.

Sonsuza dek koşacaklar.

Ölene dek dörtnala gidecekler, ta ki biz onlara ”dur” diyene dek.

Bizim için yaşıyorlar tüm hayatlarını sadece bizim için.

Yıllar var ki kimseye söylemedim.

Annem beni anlayamaz.

O binicilik sanatından hoşlanıyor melon şapkalar, binici pantolonları.

Amcamın atlar için özel kostümü vardı, diyor.

Fakat bunun anlamı nedir ki?

Atlar giyinik değildir.

Onlar çıplaktır.

Görüp görebileceğin en çıplak şeylerdir onlar; bir köpekten, kediden, herhangi bir şeyden daha çıplak.

Bitkin, uyuz, yaşlı bir atın bile kendi hayatı vardır.

Başında melon bir şapkayla korkunç görünür.

Lanet şovlarda yürüyüşlerini sınıyorlar, Buna nasıl cüret edebiliyorlar?

Kimse anlamıyor.

Hiç kimse.

Kovboylar hariç.

Onlar anlıyor.

Onlar özgür.

Onlar sadece asılıyorlar, önlerindeki geniş yeşil düzlük boyunca.

Bahse girerim bütün kovboylar kimsesizdir.

Eminim öyleler.

Kimse kovboylara şöyle demez: ”Anlamımı kavra.”

ya da Tanrı.

”Her daim, Tanrı seni görür, Alan.

Tanrı’nın her yerde gözü vardır.”

Hayır, daha yapmayacağım, bundan nefret ediyorum.

Bundan sonra ıslık çalabilirsin.

**

Yeter.

-Çok meşgulüm, biliyorsunuz.

-Bende sizi bu yüzden görmeye geldim.

Bay Strang, bana söylemediğiniz bir şey var mı?

Ne demek bu?

Önceki buluşmamızda, tüm bu olayların kaynağında din var demiştiniz.

Evet öyle.

-Annesi Alan'a İncil okuduğu için mi?

-Her gece.

50 yıl önce, bir annenin bu davranışı Uygun bir hareket olarak görülürdü.

Biliyorum her şeye burnumu sokmaya başladım.

Meraklıyımdır ve her işe burnumu sokarım.

Fakat Alan'a yardım etmek istiyorsanız, bana yardım etmek durumundasınız.

Herhangi bir şey de olur, Bay Strang.

Herhangi lanet bir şey! -Karınız bana resimden bahsetti.

-Hayır, o değil, o O, şeyle ilgili.

Atla.

Önceki gün size söylemek istedim, fakat Dora'nın yanında yapamadım.

Belki de söylemeliydim.

Tüm bunlara neyin sebep olduğunu gösterebilirdi, karım benim arkamdan oğlanı zehirledi adeta.

Nasıl bir şeydi bu?

-Şahit olduğum bir şey.

-Nerede?

Evde 18 ay önce.

Gece geç vakitti.

Oğlan saatlerdir yatağındaydı, ya da ben öyle sanıyordum.

Devam edin.

Banyoya giderken Bir şey duydum Tekrarlanıp duran bir lakırdı duydum, bir ilahi gibi.

-İlahi mi?

-Evet, bilirsiniz.

Annesinin ona İncil'den sürekli okuduğu dizinlerden bir bölüm.

şu "falanca filancanın babasıydı" Bilirsiniz, soy ağacıyla ilgili olan.

Alan'ın okuduğu dizin nasıldı?

Şey, bir kaç şey hatırlıyorum İlk duyduğum kelime Prens'ti.

-Prens mi?

-Evet.

Prens Prance'in babasıydı.

Ve Prance Prankus'un babasıydı.

Ve Prankus Flankus'un babasıydı.

Ve Flankus Spankus'un babasıydı.

Ve Spankus, 60 yıl yaşayan Büyük Spunkus'un babasıydı.

Ve Leckwus Neckwus'un babasıydı.

Ve Neckwus Fleckwus'un babasıydı.

Salya Kralı'nın.

Ve Fleckwus çlink-çlonk'undan haykırdı.

Ne?

Kelimenin bu olduğuna eminim.

Asla unutmadım.

"Çlink-çlonk" Ve daha sonra**, "İşte, sana Equus'u veriyorum, babası olduğum tek oğlum."**

Equus?

Bundan şüphem yok, Bu kelimeyi birkaç kez tekrar etti.

"Equus "babası olduğum tek oğlum."

Ve sonra Bir yular aldı ve onu ağzına geçirdi ve diğer eline bir elbise askısı, ahşap bir elbise askısı aldı ve sonra .

İşte, anlıyorsunuz ya, annesine bu yüzden anlatamadım.

Tüm bu olayların kaynağında din var, görmüyor musunuz?

Daha sonra bunun hakkında konuştunuz mu onunla?

Hayır.

Ben bu tür şeyleri konuşamam, Doktor.

Tarzım değil.

Anlıyorum.

Durun, yardım edeyim.

Musluğun altına tutalım.

Anlattıklarınızın çok yardımcı olduğunu söylemeliyim.

Strang, başka bir şey var mı?

Aslında.

Bir şey daha var.

O gece şeyi yaptığı gece Ahırdaki o korkunç olay O gece, bir kızla dışarıdaydı.

-Bunu nereden biliyorsunuz?

-Biliyorum işte.

-O kız Jill Mason muydu?

-İsmini bilmiyorum.

-Bay Strang, ne biliyorsunuz?

-Daha fazla konuşamam.

-Bay Strang-- -Ona gece dışarı çıkardığı kızı sorun.

-Teyp için teşekkürler.

Harikaydı.

-Evet, bir daha konuşmayacağım.

Anlamadığım bir şey var, plajdaki atın seninle konuştuğuna dair bir şeyler söylüyordun.

-Aptalca, atlar konuşmaz.

-Bence de.

Ne demek istediğini anlamadım.

Boş ver bunu.

Başka bir şeyden bahset asıl.

Ahırda çalışmana kim önayak oldu?

Tanıştığım biri.

Nerede?

Merhaba, yardımcı olabilir miyim?

-Hayır.

-Sürekli burada dikilip duruyorsun, değil mi?

-Ben mi?

-Evet.

Her gün, öğle arasında.

-Seni görmüştüm.

-Ben değildim.

Tabii ki sendin.

İş falan mı bakıyorsun?

İş var mı ki?

Sadece hafta sonları gelebilirim.

İnsanlar en sık o zamanlarda ata biner zaten.

Ek bir çalışan bizim için iyi olabilir.

-Hayvan barınağını temizlemek mesela?

-Önemli değil.

Lütfen.

Cumartesi günü bir uğra.

Seni Bay Dalton'la tanıştırırım.

Ve gittin mi?

Evet.

Merhaba! Demek geldin.

Haydi, Bay Dalton'u bulalım.

Bu arada benim adım Jill.

Seninki ne?

Tüm biniciler bir arada bayan.

Hiç birinin tek başına olmasına müsaade edilmez.

Pekâlâ, onu saat 3.00'e alıyorum.

Adı ne demiştiniz?

Bayan Shawcross.

Teşekkürler.

Hoşça kalın.

Bu Alan Strang, Bay Dalton.

Daha önce hiç ahırda çalıştın mı?

-Ata binebiliyor musun?

-Hayır, istemiyorum.

Ekstra bir ücrete tabi değil, biliyorsun.

işin bir parçası.

Burada sadece çalışmak istiyorum.

Atları sever misin?

Pekâlâ, yardımına ihtiyaç duyabiliriz.

Burada 6 seyis yamağına yetecek iş var.

Yevmiye 4 sterlin.

Cumartesileri ve Pazarları.

Tamam mı?

-Evet efendim.

-Güzel.

Şimdi, ahırın her zaman düzenli, kuru ve temiz olmasını isterim.

Ana kural, bilmediğin şeyi biliyormuş gibi yapma.

Aslında, ana kural, işin tadını çıkar.

Unutma, tam 7.30'da buradasın.

Atlar fazla uyumaz, bilirsin.

Görüşmek üzere.

Bu Nugget.

Haydi, işte böyle.

Benim gözde atım.

Bu bir fırça.

Bunu kaşağı ile birlikte kullanacaksın.

Şimdi, her zaman aynı yöne doğru tımar et kulaklardan, aşağıya doğru.

Sertçe yapmaktan çekinme.

Ne kadar sert yaparsan, atın o kadar hoşuna gider.

Tüyleri boyunca sür, işte böyle.

Kuyruğuna doğru ve tüyleri boyunca.

Ne kadar hoşlandı gördün mü?

Sana güzelce masaj yaptım, değil mi oğlum?

Hadi, sen dene.

Nazik ve yavaşça.

Acele etmeden.

Kuyruğuna doğru ve tüyleri boyunca.

İşte böyle.

Bir daha.

Sende iş var.

Sana öğretmek zevkli olacak.

Jill! -Efendim?

-Bay Dalton seni istiyor.

Hemen şimdi.

15 dakika daha devam et.

Daha sonra yaşlı Trooper'a da yap.

Sonra görüşürüz.

Pekâlâ, şimdi gidiyorum.

Öğle yemeğinden sonra gelirim.

Biri ararsa, deftere not yaz.

Bu öğleden sonra iki gezinti var.

Kısmetliyiz.

Güzel miydi?

Onlara dokunmak?

Sonunda onların yanında olmak, muhteşem bir his olmalı onları canlandırmak ve parlatmak.

Anlat bana her hafta sonu ahıra gittin mi?

Evet.

O kızı sıkça görmüş olmalısın.

Bana ondan bahset.

Ondan hoşlandın mı?

-Hadi, Alan, söyle bana.

-Pekâlâ.

-Dost canlısı mıydı?

-Evet.

-Yoksa soğuk muydu?

-Evet.

-Pekâlâ, hangisi?

-Ne?

Nasıl biriydi?

Anlat bana, onu hiç dışarı çıkardın mı?

-Onunla randevulaştın mı hiç?

-Ne?

Yaptın mı söyle.

”Söyle!” Orada durup ”Söyle, söyle” diyorsun ancak, seni meraklı herif.

Sen busun, lanet bir meraklı, tıpkı babam gibi.

-”Onu cevapla, bunu cevapla”, asla durmuyorsun.

-Özür dilerim.

Şimdi benim sıram.

Sen söyle, sen cevapla şimdi.

-Şu anda o oyunu oynamıyoruz.

-Ben ne diyorsam onu oynuyoruz.

Pekâlâ.

Ne bilmek istiyorsun?

Birileriyle randevulaşır mısın?

Sana söylemiştim, ben evliyim.

Biliyorum.

Adı Margaret, diş doktoru.

Gördün mü?

Öğrendim bile.

Neden onlasın peki?

Seni sandalyede becerirken onun ellerini ısırır mıydın?

Bu komik değil.

-Onun arkasından iş çeviriyor musun kızlarla?

-Hayır.

O halde neden?

Onu beceriyor musun?

-Yeter.

-Haydi, söyle, söyle.

-Yeter artık.

-Eminim becermiyorsundur.

Eminim ona hiç dokunmuyorsun.

Çocuğun yok, değil mi?

Bu yüzden mi onu becermiyorsun?

Odana git.

Derhal.

Alan.

O sigaraları bana ver.

Bana ver onları! Şimdi git.

Zekice.

Kesinlikle çok zekice.

Oğlan geri çekildi ve savunmaya geçti.

Peki ya ben?

Aşağılık hergele.

Hangi soruları sorması gerektiğini çok iyi biliyordu.

Bunda korkunç ya da alışılmadık bir şey olduğundan değil.

İleri derecede nevrotikler bu konuda hayranlık vericidir.

Hiç sapmadan sizin alanınızdan maksimum derecede faydalanmak isterler tıpkı, tahminimce Margaret'i en iyi şekilde tanımladığı gibi.

Kes şunu.

-Seni utandırdım mı?

-Korkarım utandırmak üzereydin.

Karım beni anlamıyor, Sayın Yargıç.

Sen onu anlıyor musun?

Hayır.

Görünen o ki, hiç anlamamışım.

Üzgünüm.

Sormak istememiştim.

Fakat hiçbir zaman senin tam olarak uyumlu biri olduğunu düşünmedim.

Uyumluyduk.

En azından bir süre.

Yani, ikimiz için de öyleydi.

O, benim için, baştanbaşa bir çeşit hareketlilik abidesi zeki, kızıl, erişilemez bir hareketlilik abidesi; beni aylarca gergin kılabiliyor.

Doğrusunu istersen benim gibi, Kuzeyli hijyeni için fazlaca müstehcen biriysen diş doktoru bir İskoçyalı bayandan daha saygın birini bulman zor.

Muzip olan sensin, bunu biliyorsun.

Hiç de değil.

O da tıpkı benim gibi.

Arıtkan bir yeterliliği var.

O zamanlarda ben de öyleydim.

Düğün fotoğrafımıza bakıyorum da Bay ve Bayan Dr.

MacBrisk.

Flört ettiğimiz dönemde hızlıydık, düğünümüzde hızlıydık, hüsranımızda hızlıydık.

Ameliyatlarımıza dönmek üzere birbirimizden hızlıca uzaklaştık.

Ve şimdi, güzel, hızlı bir hiçliğe sahibiz.

Hiç çocuğunuz olmadı, değil mi?

Hayır.

Bunun için çabalamadık.

Bunun yerine o oturur ve kimsesizler için bir şeyler örer ya da tam karşımda oturup Yunan efsanelerine dair bir kitabın sayfalarını çevirir.

Zihnen, dünyanın iki ayrı yerine ait insanlarız.

O daima varisi olduğu puslu ibadethanesinde ve ben bulutların sütunları boydan boya parçaladığı Dorik bir tapınaktayım.

Kartalların, gökyüzündeki kehanetleri haklı gösterdiği bir tapınak.

O bütün bunları itici buluyor.

Karımın Akdeniz'den yanında getirdiği şeyler o kocaman, engin, sezgisel kültürden yanında getirdiği şeyler şamdan yapmak üzere alınan dört İtalyan şarap şişesinden ve Sally ve Pepe adında eşek şeklindeki iki Çin baharatlığından ibaret.

Şimdi haksızlık yapmaya başladın işte.

Keşke Şu hayatta, yanıma alıp Yunanistan'a götürebileceğim içgüdüsel olarak tamamen enerjiden yoksun birileri olsaydı ve falanca tapınağın önünde durarak ve kutsal akıntıya bakarak onlara: "Bak "hayat sadece binlerce yerel tanrı boyunca "kavranabilir.

"Sadece Zeus gibi yaşlı, eski tanrılarla değil "mekanların, insanların ruhunda yaşayan tanrılarla.

"Sadece Yunanistan'da değil, günümüz İngiltere'sinde yaşayan tanrılarla.

"işte falanca ağacın "falanca tuğla duvarına ait kavisin "falanca balık ve patates cipsi dükkânının ruhu, ne dersen "ve insanların sinirini bozan "barut renkli çatıların ruhu, ey tembeller"diyebilseydim.

Onlara şöyle derdim: "Tapının "gördüğünüz her şeye "böylece daha fazla şey çıkacak ortaya ."

Bu çocuk ve onun bakışları kendini benden kurtarmaya çalışıyor.

Bence de öyle.

Onunla ne yapıyorum ben?

Onu iyileştiriyorsun.

Ne için?

-Normal bir yaşam için.

-Normal mi?

Bunun bir anlamı var, biliyorsun.

Normal bir çocuğun bir kafası vardır.

-Normal bir kafada ise iki kulak.

-Biliyorsun demek istediğim bu-- -Öyleyse demek istediğin nedir?

-Kes şunu.

Öğrenmek istiyorum.

Bak, canım bir çocuğun gözlerindeki normal gülümseme ile ve normal olmayanla ne kastettiğimi biliyorsun, değil mi?

Evet.

O halde görevimiz bu gülümsemeyi sağlamak, tabii ki, ikimiz de yapmalıyız bunu.

Tuş! Sonra konuşuruz.

Martin.

Şu sıralar kötü bir dönemden geçiyorsun, üzgünüm.

Sanırım bu durumda kişinin önceliklerine sarılması gerek.

Ne gibi?

Yetişkinlerden önce çocuklara odaklanmak.

Bunun gibi şeyler.

Müthiş birisin, bunu biliyorsun değil mi?

Bununla tanınırım.

Pekâlâ.

Normal olan, bir çocuğun gözündeki güzel gülümsemedir.

Normal olan ayrıca, milyonlarca yetişkinin gözlerindeki donuk bakışlardır.

İkisi de hem güç verir hem öldürür tıpkı Tanrı gibi.

Normal, sıradanı güzel yapan şeydir.

Normal ayrıca öldürücü bir ortalamadır.

Normal olan zorunludur sağlığın ölüm saçan Tanrısı.

Ve ben de onun rahibiyim.

Dünkü dalaşmamız için üzgünüm.

Evet, aptalcaydı.

Evet.

Evet, öyleydi.

Bir oyun oynamak ister misin?

Nasıl bir oyun?

Benin keşfettiğim bir oyun.

Adı göz kırpmaca.

Gözlerini bir yere sabitliyorsun mesela, şu duvardaki lekeye ve ben kalemimle hafifçe masaya vuruyorum.

İlk vuruşumda, gözlerini kapatıyorsun.

ikincisinde açıyorsun.

Aç, kapa, aç, kapa, ta ki ben ”dur” diyene kadar.

Oyunun amacı ne?

Şey, seni rahatlatmak.

Konuşmanı kolaylaştırmak.

Aptalca.

İstemiyorsan yapmak zorunda değilsin.

İstemediğimi söylemedim.

O halde?

Tamam.

Pekâlâ.

Duvardaki lekeye odaklan.

Ellerini iki yanına koy, parmakların açık olsun.

Yapman gereken rahatlamak ve gevşemek Tamamen.

Lekeye bakıyor musun?

-Evet.

-Tamam.

Şimdi zihnini olabildiğince boşaltmaya çalış.

Bu zor değil.

Artık konuşmak yok.

İlk vuruşta, kapatacaksın.

İkincisinde, açacaksın.

Hazır mısın?

Kalemim çok hassastı.

Merhametimse saf.

O odada Alan’a gerçekten yardımcı oldum.

Yılmaksızın konuştum, pek çok ıstıraptan sıyrıldım.

Fakat meselenin ötesinde her yönüyle bu tanrı'ya zıt olan, normal, bireyselliği pay ettim.

uzun uzadıya.

Zeus'a sunulan kurbanların her biri, en fazla 60 saniye dayanır.

Normal kurbanların hiçbiri 6 ay dayanamaz.

Beni duyuyor musun?

Düzgünce konuşabilir misin?

Konuşabiliyorsan"evet" de.

Konuşabiliyorum.

Güzel.

şimdi elini kaldır.

Gözlerini aç.

Şimdi, Alan Uyandığında, bana söylediğin her şeyi hatırlayacaksın.

-Anladın mı?

-Evet.

Şimdi, geçmişi düşünmeni istiyorum.

Bana bahsettiğin o kumsaldasın.

Altı yaşındasın.

Üzerinde, sana bakan bir atın kocaman başı var.

Görebiliyor musun?

Evet.

Ona bir soru soruyorsun.

"Dizginler acıtıyor mu?"

Evet.

Yüksek sesle mi soruyorsun?

Hayır.

Peki, at ne cevap veriyor?

"Evet."

Sen ne diyorsun?

”Onu senin için çıkaracağım.”

Ve o ne diyor?

”Dizginler asla çıkmaz. Beni zincire vurdular.”

–Isa Mesih gibi mi?

–Evet.

Yalnız, onun adı İsa değil, değil mi?

Hayır.

Ne peki?

Adı Equus.

Equus.

Equus tüm atlarda mı yaşıyor, yoksa bazılarında mı?

Hepsinde.

Güzel.

Şimdi plajı terk ediyorsun.

Evdeki yatak odandasın.

12 yaşındasın.

Yatak ucundan Equus’a bakıyorsun.

Diz çöküyor musun?

Evet.

Devam et.

Şimdi söyle bana Equus neden zincire vurulmuş?

Dünyanın tüm günahlarını çekmek için.

Sana ne diyor?

–”Seni görüyorum.

Seni kurtaracağım.”

–Nasıl?

”Seni uzaklara götüreceğim, iki olan tek olacak.”

At ve binicisi tek bir hayvan mı olacak?

”Bir kişi.

”Ve benim çlink-çlonk’um senin ellerinde olacak.”

”Çlink-çlonk,” bu onun ağzındaki zincir mi?

Evet.

Şimdi kalkabilirsin.

Şimdi söyle bana Ahır nedir?

Onun tapınağı mı?

Onun en kutsal saydığı yer mi?

Evet.

Onu yıkayıp, onla ilgilenip onu pek çok fırçayla fırçalıyor musun?

Evet.

Ve o seninle orada konuştu, değil mi?

Şefkat dolu gözleriyle sana baktı ve seninle konuştu.

-Evet.

-Ne dedi?

”Sür beni”?

-”Bin bana ve geceye doğru sür beni”?

-Evet.

-Ve sen de itaat etin?

-Evet.

Ata binmeyi nasıl öğrendin?

Başkalarını izleyerek mi?

Evet.

-Zor olmalı.

Tökezledin mi?

-Evet.

Fakat o sana öğretti, değil mi?

-Equus doğru yolu gösterir.

-Hayır.

-Göstermedi mi?

-Bana hiçbir şey göstermedi.

O acımasız biridir.

Binersin ya da düşersin, bu bir saman kuralıdır.

Saman kuralı mı?

O samanların içinde doğdu ve bu da onun kuralı -Fakat sen onu yönettin?

Sen hâkim oldun ona?

-Olmalıydım.

Yani ata gizli saklı biniyordun?

-Evet.

-Ne sıklıkta?

Üç haftada bir.

Fazlasını anlarlardı.

Tek bir ata mı biniyordun?

Hayır.

Hadi yapalım.

At binmeye gidelim şimdi.

Şimdi ahırın kapısındasın.

Haydi, aç kapıyı.

Şimdi içeri gir.

Sessiz ol.

Dalton hala uyanık olabilir.

Olabildiğince sessiz ol.

Aferin sana.

Orada mısın?

Evet.

Bütün atları görebiliyor musun?

Evet.

Hangisini alacaksın?

Nugget'ı.

İlk olarak ne yapıyorsun?

Çarıklarını giydiriyorum.

Haşmetli çarıklarını.

Çuvaldan yapılma.

Sonra?

Çlink-çlonk.

Geç vakitte bundan hoşlanmıyor.

Fakat benim rızam için giyiyor.

Gerdanından geçirerek bana boyun eğiyor.

Sonra?

Eğiliyor ve işte dışarıdayız.

Eyeri yok mu?

Asla.

Şimdi neredesin?

Patikada.

Sessiz.

Her zaman böyle, bu kadar.

Yumuşak başlı ve mülayim.

Nazik Equus, yumuşak başlı ve mülayim.

Nihayet, çayırdayız.

-Ne çayırı?

-Ha Ha.

Ne?

Ha Ha çayırı, bir sorun var.

-Ne gibi?

-İçeri girmiyor.

Sok onu içeri.

Haydi.

Güzel bir çayır mı burası?

Mükemmel.

Süprüntü dolu Elektrik ve mutfak aletleri.

Isırgan otlarıyla dolu.

Ayakları yakıyor.

Ayakkabılarını mı çıkartıyorsun?

Her şeyi.

Bütün kıyafetlerini mi?

Evet.

Şimdi ne yapıyorsun?

Elbiseleri saklıyorum.

İnsan gemini çıkarıyorum.

İnsan gemi mi?

Ağzıma koyacağım sopa.

-Ağzına mı?

-Isırmam için.

Neden?

Ne için?

Hızlıca olmasın diye.

Her zaman aynı sopa mı?

Elbette.

Kutsal sopa.

Delikte saklı.

İnsan geminin sandığı.

Ya şimdi?

Şimdi ne yapıyorsun?

-Ona dokunuyorum.

-Neresine?

Her yerine Karnına kaburgalarına.

Kaburgaları çok değerli bir fildişinden yapılma.

Böğrü serin.

Burun delikleri benim için açılmış.

Gözleri parlıyor! Görebiliyorlar! Gözleri! Devam et.

Sonra ne oluyor?

Şeker.

-Kesme şeker mi?

-Son akşam yemeği.

-Neyden önce son?

-Ha Ha.

Şekeri verirken ona bir şey söylüyor musun?

Günahlarımı al.

Benim rızam için, onları ye.

Şimdi hazır mı?

-Şimdi ona binebilir misin?

-Evet.

Devam et, Alan.

Bin ona.

Benim ellerimde, kendine saygılarını sunar Çlink-çlonk'unda çırılçıplaktır.

Equus.

Al beni.

Hoo, yavaş, sakin, oğlum, sakin.

Equus, Tanrıköle.

Sadık ve hakiki, işte böyle.

O iyidir.

Equus, Fleckwus'un oğlu.

Neckwus'un oğlu.

Yürü.

İşte gidiyoruz.

Equus'la gezintiye çıkan kral, atların en kudretlisi.

Sadece ben binebilirim ona.

Boynu benim bedenimden çıkar ortaya.

Karanlığı aşar.

Equus, Tanrıköle.

Şimdi kral sana emrediyor.

Bu gece, hepsinin üzerine doğru süreceğiz Melon şapka'nın sahibinin üzerine Binici Pantolonu'nun sahibinin üzerine sana kibirleriyle gösteriş yapan herkesin üzerine kibirlerinden dolayı sana birincilik Rozeti takanların üzerine.

Haydi, Equus, yakalayalım onları.

Yürü! Devam, devam! İşte bu, devam et.

Kovboylar şapkalarını çıkarmış, bizi izliyorlar.

Kim olduğumuzu biliyor onlar.

Bize hayranlar.

Önümüzde eğiliyorlar.

Haydi, göster onlara.

Eşkin! Ve Yüce Equus hepsine başkaldırdı.

Düşmanları dört bir yana dağıldı.

Düşmanları devrildi.

Dön! Ayaklarının altında ez onları! Rüzgârda dimdik.

Benim yelem, rüzgârda bile dimdik! Ben çıplağım, çıplağım.

Çıplaklığımı hissediyor musun?

Beni üzerinde hissediyor musun?

Üzerinde! İçinde olmak istiyorum.

İçinde olmak istiyorum ve sen olmak.

Sonsuza kadar tek bir kişi.

Seni seviyorum! Uzaklara götür beni.

Bizi bir vücut yap.

Âmin.

Daha sonra, daima kucaklaştıklarını söylüyor.

Bana geceleri nasıl ayakta dikildiğini gösterdi tıpkı donmuş bir tango sanatçısı soğuğu içine çeken, tatlı bir nefes gibi.

Atların duruşuna hiç dikkat ettiniz mi arka toynaklardan birinin duruşuna, bale yapan kızlar gibi hani?

Şimdi Alan dinlenmeye gitti beni Equus'la baş başa bırakarak.

O yaratığın sesini duyabiliyorum.

Bana zihnimin kara mağarasından seslenip duruyor.

Onu elimdeki meşale ile azıcık dürttüm ve işte önümde dikiliyor beni bekliyor.

Yeleleri keçeleşmiş kafasını kaldırıyor.

Kocaman dişlerinin arasından, şöyle diyor: "Neden?

Neden ben?

Neden en son ben?

"Bana hesap verebileceğini düşünüyor musun "tümden, yanılmaksızın, kaçınılmaz şekilde hesap verebilir misin bana?

"Zavallı Dr. Dysart."

Elbette, daha önce de bunun gibi hayaller gördüm ya da onlar beni gördüler, nasıl derseniz artık.

Benim için şimdi garip olansa, onların gözlerini dikip bize baktıkları hissi.

Ve oldukça aşikâr bir biçimde bizden üstünler.

Anlamsız, fakat tedirgin edici.

Her iki durumda da, dehşet verici olan şey bu kişiye özel, devasa, acımasız kafa.

Bu kafa bana iş hayatım boyunca kendime sormaktan kaçındığım soruları soruyor.

Bir çocuk görüngüler dünyasına doğar ve bunların esir alma gücü karşısında tüm çocuklar eşittir.

Koklarlar, emerler, okşarlar, gözleri sayılamayacak kadar çok çeşitliliğe bakar.

Birdenbire, bunlardan biri çarpar gözlerine.

Sonra diğeri, diğeri.

Neden?

Tüm anlar birbirine çarpar, tıpkı bir pranganın birbirine mıktanıslanmış demirleri gibi.

Neden?

Onları takip edebilirim.

Zamanla, onları çekip ayırabilirim tekrar.

Fakat başka anların değil de, deneyimlerin bu kişiye özel anlarının başlangıçta hiç mıknatıslanmamış olmaları neden Ne ben biliyorum bunu, ne de bir başkası! Eğer bilmiyorsam Eğer hiç bir zaman bilemeyeceksem burada işim ne?

İşlevsel ya da sosyal anlamda değil, temelde, aslen burada işim ne?

Bu "neden"ler, bu sorular, asli ve önemli.

Yine de muayenehanede bu sorulara yer yok.

Peki ya, bende?

Ya da herhangi birimizde?

İşte asıl his bu, giderek daha çok artıyor.

Boşluk acımasızlık boşluk.

"Bana hesap ver" diyor bana bakarak, Equus.

"Öncelikle, bana hesap ver!" Dr. Dysart!

**

Şiddet odasında Strang'le ilgili çok kötü bir şey oldu! Annesi çikolata getirmiş.

Alan onları annesine fırlattı, sertçe! Bu ne cüret! Bu ne cüret.

Bana öyle bakma.

Ben her şeyine katlanan bir doktor değilim.

Bana öyle dik dik bakma genç adam.

Bayan Strang.

–Senin bakışlarını bilirim, bunlar bana sökmez

–Derhal kesin şunu!

–Ne dediniz?

–Derhal kesin dedim.

–Hoşça kal, Alan.

–Bekle beni.

Buraya bir daha gelmenizi istemiyorum.

Gelir miyim sanıyorsunuz?

–Tanrı aşkına, sizin neyiniz var?

–Benim mi neyim var?

Çocuğun kötü durumda olduğunu görmüyor musunuz?

Tedavisinin en hassas aşamasında.

Tamamıyla korunmasız, mahcup, aklınıza başka ne gelirse Ya ben?

Ben ne haldeyim?

Benim ne halde olduğumu sanıyorsunuz?

Ben ebeveynim.

Tabii, bu hesaba katılmıyor.

"Ebeveyn", burada istenmeyen bir şey değil mi?

–Bunun doğru olmadığını biliyorsunuz.

–Doğru, biliyorum.

Tüm hayatım boyunca bunu duydum.

Bu bizim hatamız.

Ne olduysa, biz yaptık zaten.

"TV izlemeyi kim yasaklıyor?

Kim kimin arkasından işler çeviriyor?"

diye bize soruyorsunuz.

Sanki suçlu bizlermişiz gibi.

Size bir şey diyeyim mi Biz suçlu değiliz.

Biz yanlış hiçbir şey yapmadık.

Alan'ı sevdik.

Ona verebileceğimiz tüm sevgiyi verdik.

Zavallı Frank çocuğu çok fazla eşelerdi, fakat sinirliydi.

Yine de o bir canavar değildir.

Hayır, Doktor.

Her ne olduysa Alan'ın yüzünden oldu.

Eğer doğduğu günden itibaren, onun için yaptıklarımızı hesaba katarsanız Alan'ın böyle kötü bir şey yapması için tek bir makul sebep bulamazsınız.

Ne dediğimi anlıyor musunuz?

Anlamanızı istiyorum çünkü uzandığımda, düşünüp çözümleyebiliyorum.

Ve bilmenizi istiyorum ki şu anda yaptığı şeyi, kesinlikle kabul etmiyorum.

Bana öyle bakmasını, yaptığı şey için bana öylesine saldırmasını.

Bayan Strang! Sizin kendi sözleriniz varsa, benim de var.

Fakat eğer Tanrı'yı biliyorsanız, Doktor, şeytanı da bilirsiniz.

Şeytan annenin ya da babanın söyledikleriyle şeytan olmaz.

Şeytan zaten vardır.

Bu modası geçmiş bir söz, fakat doğru.

Ben gidiyorum.

278 Yazılar

Yaptığım şey affedilemezdi.

Tek bildiğim O benim küçük Alan'ımdı ve daha sonra şeytan belirdi.

Anneni seviyorsun sanıyordum.

Hiçbir şey bilmiyor.

Yani bana anlattıklarını ona anlatmadım.

–Nasıl olsa hepsi yalandı.

–Nedir o?

Sen ve kalemin.

Sadece bir hileydi, hepsi o.

Bana bir sürü yalan söyletti.

–Ne gibi?

–Hepsi.

Söylediğim her şey.

Hepsi yalan.

Anlıyorum.

–Beni kandırmış olmalı.

Kahrolası hileli oyunlar.

–Oyunları seviyorsun sanıyordum.

Sıra uyuşturuculara gelecek.

–Ne gibi?

–Duydum.

Ben cahil değilim.

Ne iş yaptığını biliyorum elinde iğnenle insanlara "hakikat uyuşturucuları" zerk ediyorsun böylece ellerinde olmadan konuşuyorlar.

Bir sonraki aşama bu, değil mi?

Neden burada olduğunu biliyor musun?

Yani bana "hakikat uyuşturucuları" verebilirsin?

Gerçekten var olduklarına inanıyor.

–"Hakikat uyuşturucularının" mı?

–Evet.

–Yoklar mı?

–Elbette yoklar.

Asıl önemli olan bir şekilde konuşmak ve nihayet bana ahırda neler olduğunu anlatmak istemesi.

Kayıt cihazı çok soyutlanmış ve uyutucu cihaza bir oyun gibi bakıyor, dolayısıyla sonradan inkar edebiliyor.

Bense onu gerçek bir oyunla kandıracağım.

Ne gibi?

Ona Aspirin vereceğim.

Ona bunun dünyadaki en güçlü uyuşturucu ilaç olduğunu söyleyeceğim.

Sonradan her şeyi inkâr etmek isteyecek.

Yine aynı şeyler.

Hayır, çünkü sonradan ona doğruyu söyleyeceğim ona sadece Aspirin verdiğimi.

Bana inanacak.

Onca öfkenin ardında, Alan bana güveniyor.

Bunu fark ettin mi?

Eminim öyle.

Zavallı, lanet aptal.

Lütfen, Martin, canım, yine başlama.

Birine, onu ibadetinden alıkoymaktan daha büyük kötülük edebilir misin?

–ibadet mi?

–Evet, yine o kelime.

Bu biraz aşırı değil mi?

Aşırılık esas nokta.

İbadet yıkıcı değildir, Martin.

Bunu biliyorum.

Ben bilmiyorum.

Tek bildiğim ibadetin Onun yaşamının özü olduğu.

Başka nesi var ki?

Bir düşün.

Zar zor okuyor.

Dünyayı gerçek kılacak fizik veya makinistlik bilmiyor başkalarının hoşuna gidecek şeyler resmetme yeteneği yok TV cıngıllarından başka müziği yok zavallı annesinin anlattığı hikayelerden başka tarih bilgisi yok kendini eğlendirecek ya da daha çok tanımasını sağlayacak arkadaşı yok.

O, cemiyeti olmayan modern bir vatandaş.

Her üç haftada bir, sislerin arasında inleyerek yaşıyor.

"Bedenimle, sana tapınıyorum."

Pek çok adam karılarına karşı daha az hayat dolu.

Bununla birlikte, onlar karılarının gözlerini oymuyorlar, değil mi?

-Hadi ama.

-Oyuyorlar mı?

Yani sence o, şehirde dolanıp durmaksızın böyle şeyler yapan vahşi ve tehlikeli bir deli mi?

Bence o acı içinde, Martin.

Hayatının çoğunu acı içinde geçirmiş.

Evet.

Ve sen onu kurtarabilirsin.

Evet.

Sonunda, senin de bilmen gereken tek şey bu.

Hayır.

Neden?

Çünkü bu onun.

Onun mu?

Bu onun acısı.

Onun kendi acısı.

Bunu kendi yarattı.

Anlamıyorum.

Anlamıyorum! Acının hak edilecek bir yanı olamaz, Bu bildiğimiz, salt mazoşizm olur.

Ben tutkudan bahsediyorum, Hesther.

Bu kelimenin asli anlamını biliyor musun?

Cefa, acı.

Kendi maneviyatına kendi acın aracılığıyla ulaşmak.

Kendi seçtiğin.

Kendi yarattığın acıyla.

Bu çocuk bunu yapmış.

Kendi dehşetli ayinini yaratmış çevresindeki maneviyattan yoksun çöplerin içinde, hakiki esrimenin fitilini ateşlemek için.

Pekâlâ Bu amaç uğruna korkunç bir şekilde harap oldu.

Bu amaç onu fiilen harap etti.

Tek bir şeyden eminim, bu çocuk tutkunun anlamını biliyor benim hayatımda bir saniyeliğine bildiğim tutkudan çok daha coşkulu bir biçimde hem de.

Sana bir şey diyeyim mi.

Buna imreniyorum.

–Bunu yapamazsın.

–Anlamıyor musun?

Bana öylece baktığında hep bunu söyledi.

"Ben en azından dörtnala gittim.

Ya sen?"

Kıskanıyorum, Hesther.

Alan Strang'i kıskanıyorum.

Bu çok saçma.

–Öyle mi?

–Evet, tamamıyla.

Tamamıyla! Karım hakkında söylenmiştim sana.

Kocayı düşündün mü hiç?

Yunan mitleriyle ilgili kitapları olan huysuz, eleştiri delisi koca?

Onun bildiği tek ibadet nedir?

İbadetin yoksa azalırsın! Bu çok zalimce.

Hayatımı azalttım.

Kimse senin için yapmaz bunu.

Sonsuz korkaklığımdan başka bir de silikliğime ve dar kafalılığıma razı oldum.

Boş konuşan bir herifin, hiçliğin eski alışıldık hikayesi.

Çocuk yapmaya bile cesaret edemedim bir çocuğun, benimki kadar soğuk bir evde ve evlilikte var olmasına cesaret edemedim.

Herkese Margaret'ın bağnaz bir Protestan, benimse pagan olduğumu söylerim.

Bazı paganlar.

Medeniyetin tam rahmine İnerek ne de sert bir dönüş yaptım.

Akdeniz'de yılda üç hafta.

Yataklar önceden ayırtılmış, yemeklerin paraları ödenmiş kiralık arabalarla tedbirli gezintilere çıkılmış, bavullar merhemlerle tıka basa doldurulmuş.

İlkelliğe ne de güzel teslim olunmuş! "İlkel".

Bu kelimeyi durmaksızın kullanırım.

"İlkel dünyayla" derim, "ne de çok içgüdüsel hakikat yitip gitti".

O zavallı, hayal gücü kıt karımın canını sıkarım bu kelimeyle Ben bunu yaparken o acayip çocuk gerçekliğe büyü yapıyor.

Ben ancak, insan başlı atların Argos topraklarını ezdiğini resmeden sayfalara bakıyorum.

Penceremin dışında ise, o çocuk Hampshire çayırlığında insan başlı atın ta kendisi olmaya çalışıyor.

Ben her akşam o kadının örgü örüşünü izliyorum, altı yıldır hiç öpmediğim o kadının.

Ve o çocuk bir saat boyunca karanlıkta durup, kendi tanrısının kıllı yanağındaki terleri emiyor.

Sabah olunca, ben kitaplarımı rafa diziyorum Olympos Dağı'nın fotoğrafına bakıyorum Şans getiren şarap Tanrısı heykelinin basit bir taklidine dokunuyorum ve ardından hastaneye gidip o çocuğun deliliğini tedavi ediyorum.

Şimdi anlıyor musun?

O çocuk acı içinde, Martin.

Tek anladığım bu.

Anlıyorum, bilirsin.

Sadece Bayan MacBrisk değilim.

Sen bu şekilde bir acı yaratmadın.

Çok azımız bunu yaptı.

Fakat yine de sen başka şeyler yarattın.

Kendi düşüncelerini.

Kendi becerini.

Eşsiz bir maharetin var.

Maharetini izledim, seneler boyu ve bence bu müthiş! Orada oturup bunun sadece dar kafalılık, kendinin de bir kasap olduğunu söyleyemezsin.

Tüm bunlar saçma, nefret dolu.

Pekâlâ, sen hiç dörtnala gitmedin.

Çok yazık.

Eğer ben o çocuğun dörtnala gitmesiyle senin tüm eğitimin arasında bir seçim yapacak olsam Her defasında eğitimi seçerdim.

Dahası, şu anda, bu çocuk da öyle yapardı.

Onun bakışları seni suçlamıyor, o bakışlar sadece talep ediyor.

-Neyi?

-Sadece bunu.

Senin o çocuğu, kendi kendine, dörtnala gittiği o kabustan kurtarma gücün var.

Anlıyor musun?

Anlıyor musun?

Sen kalemi vurmaya başladıktan sonraki her söylediğim doğruydu.

Post Scriptum: Neden burada olduğumu biliyorum.

Notunu aldım.

Teşekkür ederim.

Post scriptum için de teşekkürler.

Bu doğru kelime.

Annem söyledi.

Latince.

"Yazıdan sonra" demek.

Bugün seni göremedim üzgünüm.

-Benden bıktın mı?

-Evet.

şimdi yapabilir miyim?

Ne demek istiyorsun?

Bir seans yapmayacak mıydık?

-şimdi mi?

-Evet, hava karanlıkken.

Uyumaktan iyidir, değil mi?

Dinle, Alan.

Söylediğim ve yaptığım her şeyde bir hile veya tuzak var.

Bu yapmayı bildiğim tek şey.

Fakat işe yarıyor.

Biliyorsun.

şimdi, güven bana.

-Başka bir hilen daha mı var?

-Evet.

-Hakikat uyuşturucusu mu?

-Eğer istersen.

Ne yapıyor bu?

-Konuşmanı kolaylaştırıyor.

-Kendine hakim olamamak gibi mi?

Evet, ne olursa olsun hakikati söyletecek bir şey gibi.

Hani, nerede?

Burada.

Bir bakayım.

Bu gerçekten o mu?

Evet.

Denemek ister misin?

Hayır.

-İstersin sanıyordum.

-İstemem, hem de hiç.

Daha sonra, uykuya dalacaksın.

Tüm gece hiç kâbus görmeyeceksin.

Hem de, muhtemelen bu geceden sonra hiç.

-Ne kadar süre sonra etki gösteriyor?

-Anında, tıpkı kahve gibi.

-Bu doğru değil.

-Söz veriyorum.

Evet?

Bir sigara alabilir miyim?

Önce hap.

İlk ne hissedeceğim?

Pek bir şey değil.

Bir süre sonra, 100 yeşil yılan bölmelerinden çıkıp hep bir ağızdan Hallelujah diyecek.

Ben ciddiyim.

Hiçbir şey hissetmeyeceksin.

İstemediğin hiçbir şey olmayacak.

Bana söylemek istemediğin hiçbir şey söylemeyeceksin.

Geri yaslan.

Rahatla.

Sigaranı bitir.

-Eminim bu odada çok tuhaf şeyler anlatılmıştır.

-Evet, öyle.

Burayı seviyorum.

-Bu odayı mı?

-Sen sevmiyor musun?

Şey, pek fazla sevilecek bir yanı yok, var mı?

Aslında, bu odayı terk etmek ve hayatım boyunca bir daha adım atmamak isterdim.

Neden?

Uzun zamandır buradayım.

Nereye gitmek isterdin?

Bir yerlere.

Gizli mi?

Evet.

Bir deniz var sularında eskiden tanrıların yıkandığı sevdiğim, engin bir deniz.

Hangi tanrılar?

Eski tanrılar, ölmeden önce yaparlardı bunu.

Tanrılar ölmez ki.

Evet, ölürler.

Benimle gel.

Bir keresinde bir gece bu köyde kalmıştım yaşamak istediğim yer burası.

Her yer bembeyaz.

O zaman her şeye nasıl burnunu sokacaksın ki?

Bunun için bir odan bile olmaz.

Aslına bakarsan, umurumda değil.

Gerçekte, her şeye burnumu sokmayı sevmiyorum.

-O halde neden yapıyorsun?

-Çünkü sen mutsuzsun.

Sen de öyle.

Hey, öyle demek istemedim.

Önemli değil.

Hapın etkisi bu mu?

Hissetmeden ağzından bir şeyler mi kaçırıyorsun?

Evet.

Çok hızlı etki etti.

Söylemiştim.

-Bunun etkisindeyken her şeyi söyleyebilir misin?

-Evet.

Bana bir soru sor.

Pekâlâ.

Bana Jill'den bahset.

-Anlatacak bir şey yok.

-Hiçbir şey mi?

Mesela, hoş biri mi?

Bana onu hiç tarif etmedin.

Fena değil.

Saçları ne renk?

Bilmiyorum.

-Uzun mu yoksa kısa mı?

-Bilmiyorum.

-Hadi Alan, eminim biliyorsundur.

-Hatırlamıyorum! Alan hatırlayacaksın, hemen şimdi.

Bana o kızla olan her şeyi anlat.

Ve şimdi, sadece anlat bana, göster.

Dilersen hareketlerinle göster, kalemi vurduğum zamanki gibi, hatta daha fazla.

Bu odada, istediğini yapmakta özgürsün.

Hap sana yardımcı olacak, ben de.

Şimdi onu tarif et bana.

Saçları uzun mu kısa mı?

Buraya kadar.

-Emin misin?

-Evet.

Başka?

-Gösterişli biri.

-Züppe gibi mi?

Evet, hayır.

Bilmiyorum! -Sürekli bakıyor.

-Sana mı?

Aptalca şeyler söylüyor.

Sürekli sorular soruyor.

Ne gibi?

Onları seksi buluyor musun?

Neleri?

-Atları.

-Saçmalama.

Kızlar buluyor.

Onları incelerken okşuyor ve sıkça öpüyorlar.

Biliyorum çünkü ben yaptım.

Sanırım bu tavırlar bir şeylerin yerine konuyor ne dersin?

Sürekli bu gibi şeyler işte.

Ta ki o geceye kadar Bu onun fikriydi.

Ben o zorladı, her şeye.

Neden bahsediyorsun?

O gece mi?

Devam et.

Bir cumartesi gecesiydi.

Yeni kapatmıştık.

Beni bu gece dışarı çıkarmaya ne dersin?

Ne?

Beni bu gece dışarı çıkarmaya ne dersin?

-Eve gitmeliyim.

-Neden?

Beni beklerler.

Ara ve gelmeyeceğini söyle.

Yapamam.

Neden?

Beni beklerler.

Ya birlikte dışarı çıkıp biraz eğleniriz ya da her zamanki gibi sen kendi sıkıcı evine gidersin, ben de kendiminkine.

Böyle olacak, değil mi?

Nereye gideceğiz?

Winchester'de bir porno film gösteriliyormuş.

Ben hiç izlemedim.

Ya sen?

İzlemek istemez misin?

Bütün o ciddi İsveçliler birbirlerinin üzerinde nefes nefeseler Eee?

Ne diyorsun?

Tamam.

Evet?

-Gittin mi peki?

-Yoruldum.

Durmak istiyorum.

-Burada duramazsın.

-Yoruldum, yatağıma gitmek istiyorum!

-Evet ama gidemezsin.

-Neden?

-Filmden bahsetmeni istiyorum.

-Nesinden bahsedeceğim?

Berbattı.

-Seni meraklı şey! -Neden?

-Çünkü-- -Evet?

Her yer erkek doluydu.

Oradaki tek kız Jill'di.

Çok aptalcaydı.

Film İsveç'te geçiyordu.

Brita diye 16 yaşında bir kız vardı.

Kendinden büyük biriyle bir evdeydi.

Çocuk sürekli kıza bakıyordu.

Fakat kız onu görmezden geldi.

Kız, duş yapmayı tercih etti.

Banyoya girdi ve tüm kıyafetlerini yavaşça çıkardı.

Muhteşemdi.

Su kızın vücudundan aşağı iniyor, göğüslerine çarpıp geri sıçrıyordu.

Bir kızı ilk kez mi çıplak gördün?

Evet.

Aslında hiçbir şey göremedim.

Tuhaftı.

Etrafımdaki erkekler, öylece bakıyorlardı, sanki kilisedelermiş gibi.

Tıpkı gizli bir dini tören gibi.

Tıpkı annemin bahsettiği o ilk dönem Hıristiyanları gibi yer altındaki bir mağarada toplanan Hıristiyanlar gibi.

Ve sonra Tanrım! Baba! Sanırım beni gördü.

Alan! Beni duyuyorsun biliyorum.

Rol yapma.

Oraya geleyim mi ha?

Alan! Çeneni kapatır mısın?

-Alan! -Kes şunu! -Derhal gel buraya.

-Ama baba! Hadi.

Onunla mı gittin?

Başka ne yapabilirdim ki?

Çok garipti.

Sanki bir lideri takip ediyormuşuz gibi.

Babam durumdan çok etkilenmiş gibi görünüyordu ve ben de Sanırım, ben de onu taklit etmem gerektiğini düşünüyordum.

Tam anlamıyla saçmalıktı.

Otobüs durağında durduk, sıra bekleyen ve birbirini tanımayan üç kişi gibi.

Orada yaklaşık beş dakika kadar kalmış olmalıyız.

Konuşmayı denedim: "Daha önce hayatımda oraya hiç gitmedim" "Asla".

"Gerçekten" dedim.

Jill de denedi.

Bu doğru, Bay Strang.

Oraya gitme fikri Alan'ın değildi.

Benimdi.

O tür filmler beni etkilemiyor, ben sadece onları komik buluyorum, o kadar.

Otobüs gelmedi.

Orada dikilip durduk.

Sonra birden, konuşmaya başladı.

Sanki bir başkasıyla konuşuyormuş gibiydi.

Bir şeyi bilmenizi istiyorum İkinizin de.

Bu gece oraya müdürü görmeye geldim.

İş için onu aramamı rica etmişti.

Matbaacı olunca böyle olabiliyor, Bayan.

Sinemanın posterlere ihtiyacı vardı.

Burada olmamın tek sebebi bu, posterler hakkında konuşmak.

Orada dururken, bir de baktım ki Sadece şunu söyleyeyim bu durumu yönetime bildireceğim.

Sinemanın bu tarz filmler gösterdiğini bilmiyordum.

Burayla olan iş ilişkilerimi keseceğim.

Evet, tabii.

Durum anlaşıldı öyleyse.

Kesinlikle.

Haydi gel, Alan.

Hayır.

Telaşlanma, lütfen.

Haydi, genç bayana iyi geceler de.

Hayır, burada kalıyorum.

Onun evini göreceğim.

Bu doğru.

Pekala.

Geri döndüğünde görüşürüz o zaman.

Pekâlâ.

Evet.

Berbat görünüyordu.

–Ne?

–Yüzü.

Korkmuştu.

Benden korkmuştu.

Yürümeliyiz.

Dört millik yolumuz var daha.

Evet?

Ne düşündün?

Kendimi kandırılmış gibi hissettim.

Sanki bilmeyen tek kişi bendim.

Sokakta gördüğüm her adam biliyordu sanki.

O adamlar, sadece baba değildi.

O adamlar Penisi olan insanlardı.

Ve benim babam, artık sadece bir baba değildi.

O da penisi olan bir adamdı.

Hiçbir özelliği yoktu.

Artık hiçbir özelliği yoktu.

Kendi halinde zavallı bir herifti artık.

Geceleri gidip kendi sırrını yaşıyordu kimsenin bilmediği sırrını, tıpkı benim gibi.

Babanı düşündüğünde O anda mutlu oldun, değil mi?

Başka insanların da sırları vardır.

Sadece senin değil.

Evet.

Ve kendini özgür hissettin, değil mi?

Her şeyi yapacak kadar özgür.

Evet.

Kafanda ne vardı?

Jill'in gözleri.

Gözlerine bakıp durdum, çünkü gerçekten gerçekten Göğüslerine mi bakmak istiyordun?

Evet.

Gözlerini seviyorum.

Yüzü çok sıcaktı.

Onu çok mu istedin?

Yapamam! -Devam et.

-Yapamam! Yapabilirsin.

Çok iyi gidiyorsun.

Bunu bana yaptırma, lütfen.

Düşünme, sadece cevap ver.

Hadi, Alan.

Şimdi neredesin, Alan?

Lahana tarlası, üzerine ay ışığı vurmuştu.

Tıpkı çelik gibi.

Tüm şehir, sanki çelikle kaplanmıştı.

Nereye gittiğimize emindim.

Kesinlikle emindim.

Ve durduramıyordum.

Ne oldu?

Hiçbir şey.

Haydi o zaman.

Şimdi nereye gidiyorsun?

Onun tapınağına mı?

Onun en kutsal saydığı yere mi?

Başka ne yapabilirdim ki?

-İyi misin?

-Ne oldu ki?

Tuhaf görünüyorsun.

Buraya gel.

Bir şeyi üç kere yapmak iyidir.

Sorun nedir?

Alan?

Ne oldu?

Söyle.

Evet, tabii, git.

Üzerindekileri çıkart.

Sen çıkarırsan, bende çıkarırım.

Çok güzelsin.

Sen de öyle.

Dilini dilimin arasına soktu.

Çok tatlıydı.

Sen ne yaptın peki?

Ben de dilimi onunkinin arasına soktum.

-Öyle mi?

-Dilimi dilinin arasına soktum.

-Yaptın mı gerçekten?

-Evet.

-Kolay oldu mu?

-Evet.

Anlat.

–Söyledim ya.

–Tam olarak nasıldı?

–Dilimi dilinin arasına soktum.

–Yaptın mı?

–Evet.

–Yaptın mı?

–Tamamen.

–Yaptın mı, Alan?

Dilimi tamamen soktum.

Ağzının içine tıkıştırdım dilimi.

–Yaptın mı?

–Evet.

–Yaptın mı, Alan?

–Evet! –Bana gerçeği söyle.

Yaptın mı?

–Siktir git! Ne oldu?

O kadar istediğin halde, yapamadın mı?

Onu göremiyordum.

–Bu da ne demek?

–Sadece o vardı! Jill'i her öptüğümde, o karşımdaydı.

–Kim?

–Kim olduğunu biliyorsun! Jill'e dokunduğumda, onu hissettim.

Teni elimin altında, dokunulmayı bekliyordu.

Onu geri çevirdim.

Jill'e Jill'e baktım ve yapamadım.

Gözlerimi kapadığımda, aniden, onun göbeğindeki damarları gördüm.

Bir süre sonra Jill'in tenini hissedemedim.

Onun boynunu tükürüklere boğmak istedim Jill'in tenini değil, atın postunu.

Ve onu öpemedim bile.

-Hey?

-Yapma.

Sorun değil.

Önemli değil.

Gerçekten, önemli değil.

Alan?

-Bana bak.

-Defol.

-Ne?

-Dışarı! Bunda yanlış bir şey yok.

İnan bana.

Lütfen, inan bana, bunda yanlış bir şey yok.

Defol! Beni dinle.

Neden sadece oturup biraz konuşmuyoruz?

Lütfen.

-Sadece konuşalım?

-Lütfen.

Bak, Alan, bunda yanlış bir şey yok, biliyorsun.

Bazen böyle olur.

Gerçekten önemli değil.

Birine söyle de gör gününü! Sence ben neyim, Alan?

Ben senin arkadaşınım.

-Gitmemi istiyor musun?

-Defol! Equus.

Dostum.

Merhametli Equus.

Beni bağışla.

O ben değildim, gerçekte ben değildim.

Beni tekrar al yanına.

Bir daha asla yapmayacağım, yemin ederim, lütfen.

Lütfen.

Ve o?

O ne dedi?

"Benimsin.

Sen benimsin.

"Ben seninim ve sen de benimsin.

"Seni görüyorum.

Her zaman görürüm.

"Her yerde.

Daima."

"Birini öptüğünde, seni görürüm.

"Biriyle yattığında, seni görürüm.

.

"Ve eğer başaramazsan, Alan.

Sonsuza kadar yüzüstü bırakılırsın.

"Başarısız olduğunda, beni göreceksin.

Sizin Tanrı'nız kıskanç bir tanrıdır.

" O seni görür, Alan.

O seni daima görür.

Seni görür.

Seni görür.

Gözler, her yerde bembeyaz gözler.

Gözler, sanki ateş fışkırıyor.

Tanrı'nın gözleri.

Tanrı görür.

Ben gören Tanrı'yım!

Hayır.

Artık yeter, Equus.

Sen, Tanrı hiçbir şey görmüyorsun.

İşte buradayım.

Bul beni.

Bul beni.

Öldür beni.

Öldür beni.

Bul beni ve öldür beni.

Nefes al.

Nefes al.

Sakin ol, Alan.

Sakin ol.

Derin nefes al, derin.

Nefes al.

Nefes ver.

Al.

Haydi, aferin sana.

Devam et.

Al.

Ver.

Devam et.

şimdi sakin ol.

İşte oldu.

Artık hepsi geçti, Alan.

Hepsi geçti.

Equus artık uzaklara gidecek.

Onu bir daha hiç görmeyeceksin.

Onu bir daha hiç görmeyeceksin, söz veriyorum.

Artık kötü rüyalar berbat geceler yok.

Bunu düşün.

İyi olacaksın.

Ben iyi olmanı sağlayacağım.

Söz veriyorum.

Bana güven.

Bana güven.

Sadece, bana güven.

Şimdi, güven bana, Alan.

Uzan.

Uyu.

Sadece uyu.

Bunu hak ettin.

Uyu, Alan.

Unutma, Equus gidecek.

Ben iyi olmanı sağlayacağım.

Uyu.

Sana yalan söylüyorum, Alan.

Equus, yaşlı bir beygir gibi nal sesleri arasından, o kadar kolay gitmeyecek.

Equus gittiğinde, eğer ki giderse, senin bağırsaklarını da dişlerinin arasında götürecek.

Ve ben bunu telafi edemem.

Çocuk acı çekiyor, Martin.

Evet.

Fakat sen onun acısını alabilirsin.

Evet.

Ve bu senin için yeterli olmalı.

Pekâlâ.

Onun acısını alacağım.

Ya sonra?

Kendini makul biri olarak bulacak.

Ya sonra?

Duyguların nesnelerin üzerine yapıştırılan yara bantları gibi insan ruhuna kolayca iliştirildiğini mi sanıyorsunuz?

Ona bir bakın.

Benim arzum bu çocuğu coşkulu bir eş, duyarlı bir vatandaş birleştirici ve soyut bir Tanrı'ya tapan biri yapmak olabilir.

Yine de, benim başarım, bir hayalet yaratmaya benzer.

Onun vücudundaki kurdeşenleri dökeceğim.

Uçuşan yelelerin zihninde açtığı kamçı izlerini sileceğim.

Ve işim bittiğinde, onu bir kızağa bindirip şaşkın bir haldeyken, maddeleşmiş dünyanın kucağına göndereceğim ve o bir daha hiçbir hayvan postuna dokunmayacak.

Neyse ki, muteber bir kişilikten başka hiçbir şey hissetmeyecek Fakat korkarım ki, tutkusu çoğalmayacak.

Gördüğünüz gibi tutku, bir doktor tarafından yok edilebilir.

Yaratılamaz.

Bir daha dörtnala gitmeyeceksin, Alan.

Atlar güvende olacak.

Haftalığını biriktirip Scooter'ının yerine bir araba alacaksın ve görkemli hafta sonlarını arabanı tımar ederek geçireceksin.

Koşa koşa bahisçilere gidecek ve 50 penini ihtiyar atlara yatıracaksın onların sana bir zamanlar, küçük kazançlardan ya da küçük kayıplardançok daha fazla şey ifade ettiğini unutarak.

Bununla birlikte, artık acı içinde olmayacaksın acıdan tamamen arınacaksın.

Ve şimdi mağaranın dışına taşan Equus'un sesi benim için asla dinmiyor.

Neden ben?

"Önce "bana hesap ver."

Nasıl verebilirim ki?

Bu yerde ne yaptığımı bile bilmediğim çözümlenemez bir duygu içindeyken.

Halen çözümlenemez geri dönüşü olmayan şeyler yapıyorum.

Ve Elimde bir bıçakla karanlıkta oturmuş insanların kafalarına saplıyorum.

Benim karanlığın ötesini görmeye bu zavallı çocuğun bana ihtiyaç duyduğundan daha fazla ihtiyacım var.

Bu nasıl bir öte?

Bu nasıl bir karanlık?

Buna Tanrının emri diyemem! O kadar ileri gidemem! Yine de bu karanlığa çokça biat ediyorum .

şimdi o keskin zincir benim ağzımda.

ve asla çıkmayacak.

Çeviri: Dacryphilia

DOĞU BİLGELİĞİ/

Yazarlar: A.K.Coomaraswamy, R.Guenon, S.Dasgupta

ANANDA KENTİSH COOMARASWAMY/ D. 22 AĞUSTOS 1877 COLOMBO - Ö. 9 EYLÜL 1947 MASSACHUSETTS

Metafiziğe sanatsal açıdan yaklaşan ve özellikle Hint sanatıyla ilgili önemli çalışmalar yapan Sri Lankalı hukukçu ve yazar. Rene Guenon ve Frithjof Schulon ile birlikte, bireysel ya da toplumsal olarak, gündelik yaşamdan başlayarak hayatın her alanına yön veren ana unsurun zaman ve mekânı aşan kutsal ilkelerle düzenlenmesi gerektiğini iddia eden tradisyonalist ekolün kurucularındandır. Budist ve Hindu gelenekleriyle ilgili bu ekole dayanarak yazılmış önemli makaleleri bulunmaktadır.

RENÉ GUÉNON/D. 15 KASIM 1886, BLOİS-FRANSA -Ö. 7 OCAK 1951, KAHİRE

Fransız metafizikçi. Matematik ve felsefe eğitimi alan Guéonon, metafiziğe ve geleneksel bilimlere dair eserlerinin yanı sıra modern dünyaya eleştirel bir gözle bakan çalışmalar üretti. Eserlerinde, kadim geleneklerden uzaklaşan modern dünyayı hastalıklı olarak nitelendirirken, bunun ancak klasik doğu öğretilerinin temelinde yatan bilgilerin yeniden keşfedilmesi, yorumlanması veya üretilmesi ile mümkün olacağını savundu.

SURENDRANATH DASGUPTA/D. 1855-Ö. 1952

20. Yüzyılda yaşamış en önemli Hint filozoflarından birisidir. Derin bir Sanslkritçe bilgisine sahiptir. Mircea Eliade’nin de öğrencileri arasında olduğu Surendranath’ın en önemli eseri beş ciltlik Hint Felsefesi Tarihi’dir.

“Her ne düşünüyorsak oyuz. Her ne olursak düşüncelerimizle oluruz. Düşüncelerimizle dünyayı kurarız. Kim ki saf düşünceyle konuşmaz veya hareket etmez, arabayı çeken öküzün ayak izlerini takip etmesi gibi tekerlerin, takip eder onu ıstırap.”

SUNUŞ

Düşüncenin bir zamanlar bütün nezaketiyle ve zarafetiyle sökün ettiği bir vadinin eşiğine gelmiş bulunuyoruz. Düşünce az ileride en sade ama en muhteşem haliyle görünmeye başlayacak. Şimdiden hazırlanmaya başlamalıyız. Onu o sadeliği içinde görebilmek için üzerimizden atmamız gerekenleri atmakta tereddüt etmemeli, almamız gerekenleri almakta ağır davranmamalıyız. Çünkü onun ihtişamı sadeliğini idrak ettikçe içimize işlemeye başlayacak ve bizi tarifsiz bir hayranlık içinde kendimizden geçirecek.

Düşünceyi orada en saf haliyle göreceğiz. En başta derinliğiyle sarhoş olacağız. Sonra künhüne varabildiğimiz kadarıyla edebine vurulacağız. Sonra tekellüfsüzlüğü dikkatimizi çekecek ki bizi kendine ram edecek. Söyleyeceğini doğrudan söylediğini, gerisini muhatabının anlayışına bıraktığını göreceğiz. Ne anlaşılma ne kabul edilme, ne anılma ne tanınma kaygısı içinde olduğunu fark edeceğiz. Üstelemeyecek, zorlamayacak, sıkboğaz etmeyecek. Hatta işaret bile etmeyecek. İhsasın en hafifiyle neredeyse dokunmadan hafifçe hissettirecek. Ve o ihsas hazır olduğumuzda büyük bir tulû ile birdenbire bütün zerrelerimize nüfuz edecek ve bizi kendimizden geçirecek. O zaman mest olup sermestliği idrak edeceğiz.

İlk başta birbirine iliştirip bir şeye benzetemediğimiz için belki anlaşılmaz olduğunu söyleyeceğiz. Aşina olduğumuz anlamda takip edecek bir fikir silsilesi bulamadığımız için belki mantık dışılığına hükmedeceğiz. Hatta düşünme alışkanlıklarımızın düşüncenin evrensel yolu olduğu gibi bir iddia içerisindeysek bu kadarıyla da yetinmeyecek "tutarsızlık" ve giderek "saçmalık" isnatlarındabile bulunacağız. Ama eğer gereksiz yere alışkanlıklarımızda ısrar etmezsek az ileride birbirini tutmanın bin bir yolu olabileceğini öğrenecek ve tutarlık dediğimizin illa ilme ve ulama yoluyla olmayabileceğini göreceğiz. Az ileride gözümüzden bir perde daha kalktığında ilmeklerin gerekliyse atılmasının yeterli olduğunu, gösterilmesinin en azından nezaketle bağdaşmayacağını anlayacak olgunlukta olmadığımıza hayıflanacağız. Bırakılsa zaten bariz hale gelecek şeyi tebarüz ettirmeye kalkmakla ancak körlüğümüzü elverdiğimize yanacağız.

Yol erbabı yürür iz bırakmaz,

Söz erbabı konuşur sürçmez.

Hesap ustası çetele tutmaz,

Kapamada usta olanlar sürgü kullanmaz

Ama kimse açamaz kapattıklarını.

İlmede mahir olanlar düğüme ihtiyaç duymaz

Ama kimse çözemez bağladıklarını.

(Tao Te Ching, XXVIII)

Düşüncenin nezaketinin ve zarafetinin ne demek olduğunu orada anlayacağız. Tutulacak başka bir yol, kullanılabilecek başka bir imkân olmadığı halde tutulan yolun, eğlenilen uğrakların, az daha düşünülse sanki başkalarının da bulunabileceği tedaisini uyandıracak tarzda verilmesinin hikmetini anlayamadığımız için, çocukça bir bilgiçlikle başkaları bulunabileceğine göre pekâlâ en derininin, en temelde olanın unutulmuş olabileceğine hükmedeceğiz, ihtiyatlı davranıp hükmetmekten kaçınsak bile içimizde bu yönde bir tereddüdün hep hazır beklediğini fark edeceğiz. Edebiyatın neden edebe nispet edildiğini orada en kestirme yoldan anlayacağız. Ve çoktan beri unuttuğumuz bir sözcüğü hecelemeye başladığımızı hissedeceğiz ve onu faş edilmemesi gerektiği için saklayacağız.

Düşüncenin orada hafife alınabilecek bir şey olmadığını, onun ağırlığı yanında tüm dünyevi şeylerin hafif kaldığını göreceğiz.

Düşünceye orada işe yarar şeyleri insanın emrine amade kıldığı için değer verilmediğini, başka hiçbir şey için olmadığı kadar aziz bilinip baş tacı ediliyorsa bunun tek sebebinin hakikate sadakat olduğunu, başka hiçbir şeyin buna güç yetiremeyeceği bilindiği için, düzenlenebilir her şeyin yerinin ve hizasının ona göre belirlendiğini ve bu hizalamada onun hiçbir şeye kurban edilmediğini göreceğiz. Düşünceye verilen bu kıymet sayesinde bilmenin ayrı olmanın ayrı şeyler olmadığını, olmanın olduğundan başka türlü olabilmesi kimsenin aklına gelmediği için şeylerin birlik ve bütünlüğünün dağılmadığını fark edeceğiz. Herkesin bildiği kadar olduğu ve olduğu kadar bildiği kabul edildiği için orada kötülüğün bir bilgi meselesi olarak kabul edilmesine kimsenin itiraz edemeyeceğini düşüneceğiz.

"Her ne düşünüyorsak oyuz. Her ne olursak düşüncelerimizle oluruz. Düşüncelerimizle dünyayı kurarız. Kim ki saf düşünceyle konuşmaz veya hareket etmez arabayı çeken öküzün ayak izlerini takip etmesi gibi tekerlerin, takip eder onu ıstırap."

O zaman yaşadığımız gibi sapkın bir dünyanın kurulmasının kolay olmadığını anlayacağız. Düzeltilme bahanesiyle nelerin ters yüz edilmiş, açıklama adı altında nelerin yok sayılıp görmezden gelinmiş olabileceğini kestirmeye çalışacağız.

Onun için hazırlanmamız gerekiyor.

Biz zamanelerin eskileri anlaması giderek zorlaşıyor. Bu eskiden de böyleydi ama bugünkü başka. Bugün hem anlamıyor hem de bu anlamazlığı kendi sığlığımıza ve ufuksuzluğumuza atfedeceğimiz ve bunun mahcubiyetiyle kendimize çeki düzen vermeye çalışacağımız yerde yüzsüzlüğü ele alıyor, bizden anlayış talep eden şeyin zaten anlama çabasına değmez olduğuna hükmediyoruz. Nerede tabiatüstü bir şey görsek onu tabii olana irca etmek için yapmadığımızı bırakmıyoruz. Ve ortada hiçbir sebep yokken neden bunu kendimize iş ediniyoruz, hiç sormuyoruz. Nerede aklımızın dar hudutlarını aşan bir şey duysak bu darlığı genişletme seçeneği üzerinde durmak yerine hemen onun akıl dışılığına hükmediyoruz. Neden korkuyoruz, neden çekiniyoruz? Aklı keyfiliğin kaprislerine kurban etmeyelim derken bu defa da sınırları keyfi biçimde çizilmiş aklilik endişesine kul köle etmiyor muyuz?

Anlayışımızın gittikçe körelmesinin ve bu körelmenin tersine çevrilemez bir noktaya doğru hızla ilerlemesinin sebeplerini başka bir yerde değil tuttuğumuz yolun yanlışlığında aramamız gerekiyor. Sayılabilir ve ölçülebilir şeyleri kendimize mesken belledik. Görünenle yetiniyor, ötesini aramıyoruz. Eskiler şeylerin vücut bulmamış hallerinde karar kılarlardı. Ve ”dipsiz olan”a erişinceye kadar hiçbir şey onları kandıramazdı. Gözler sayılabilir ve ölçülebilir olanın ötesini seçemediği için insanlar almaktan satmaktan başka bir şeyi konuşmaz oldular. Ölmekten ve olmaktan hiçbir sohbette bahis açılmıyor artık.

Sayılabilir ve ölçülebilir olanın ”sıradan biliminin çoğu kez çizdiği sınırlarla ve kazandırdığı zihni alışkanlıklarla hakiki bilginin elde edilmesini zorlaştırdığını, hatta imkânsız hale getirdiğini” anlamıyoruz. Bilimin körlüğü artık ”bilimperestlerin” bile

inkâr edemediği bir gerçektir ve hatta eski cüretkâr ve pervasız tavrının yerine asıl görülmesi gerekeni göremediği, asıl bilinmesi gerekeni bilemediği için takındığı "öngörülemeyen sonuçlara yol açabilir" ihtiyatı bunun hal diliyle itirafıdır. Bir şeyi alelade bilmekle o şeyin bilgeliğine sahip olmak arasındaki farkı artık anlamalıyız.

İçimizde neysek dışımızda onu görürüz. Onun dışındakilere kör kesiliriz. Kör kesildiklerimizle her şeyin doğal doluluğunu soğurup yoksullaştırdığımızı ve dünyayı zindana çevirdiğimizi artık görmeliyiz.

"Hayata geldik bir kere, yaşayalım rasgele" deyip ya hazlarımızın veya en fazla hırslarımızın kurbanı oluyoruz. Rasgele yaşadığımız gibi rasgele ölüp gidiyoruz. Eskiler için hayat bir muamma idi ve onun içinde hayatın gayesini sezinceye kadar o muamma üzerine düşünmeyi bırakmıyorlardı. Ve onu bir kere sezince bütün hayatlarını o gayeyi tahakkuk ettirmelerini sağlayacak şekilde tanzim ediyorlardı.

Eski dünyada ünü sınırları aşıp gökleri tutmuş bir bilgenin methini yeni duymuş birisi "Gidip ben de göreyim bu ulu kişiyi, iktiza ederse hayır duasını alayım" deyip yola koyulmuş. Fakat görmeyi umduğundan başka şeyler gördüğü için canı sıkılmış ve hoşnutsuzluğunu hemen dile getirmiş: "işittim ki siz ulu, mübarek bir kimseymişsiniz, sizi görmeyi o kadar istedim, o kadar evdim ki aşıp geldiğim uzun yol gözümü korkutup yıldıramadı, ayaklarım su toplayıncaya kadar hiç durmadan ilerledim, gece gündüz yüzlerce menzili geride bıraktım, konaklayıp dinlenemedim. Ama şimdi geldim ve gördüm ki siz öyle anlatıldığı gibi ulu ve mübarek bir kimse değilmişsiniz. Çöpe attığınız salatadan artakalanları alıp kız kardeşinize verdiğinizi gördüm. Bu insanlık değildi. Öğünden arta kalan pişmiş pişmemiş yemekleri başka bir öğün için bir kenara koyduğunuzu gördüm. Bu görgüsüzlüktü."

Bu sözler bilgenin sükûnetini hiç bozmamış ve sükûttan başka bir karşılık bulamamış. Ertesi gün ziyaretçi bilgeye tekrar uğramış, bu defa başka şeyler görmüş ve söylediklerine pişman olmuş: "Dün sizde eksik ve kusur bulmuştum. Bugün böyle yapmamam gerektiğini ve asıl kusurun kendimde olduğunu anladım. Fakat siz nasıl oldu da söylediklerime karşı tamamen kayıtsız kaldınız ve cevap bile vermediniz?"

Bilge cevap vermiş: "Zeki, bilge, mübarek, mukaddes gibi unvanlar, yılanın derisini bırakması gibi, uzun zaman evvel bir kenara bıraktığım şeyler. Eğer dün bana öküz demiş olsaydınız, öküz ismini kabul ederdim, eğer at demiş olsaydınız at ismini kabul ederdim. Bir cevherin olduğu ve insanların isim verdiği her yerde o bu ismi kabul edecektir, çünkü her halde bu isme bağlı önyargıya boyun eğecektir..."

Eskiler arkalarında bıraktıklarının üzerine bile isimlerini koymaya yanaşmazlardı, şimdikiler daha hayatlarında kendilerini aziz ilan ediyor, isimlerle unvanlarla insanları ihtirama davet ediyorlar [Rev.: Mhtrm. (Peder vs.)]. Oysa ihtiramın zoraki davet edilecek değil, kendi kendine uyanacak bir şey olduğunu en iyi bunların bilmesi gerekirdi. Güya dilleriyle kendilerini inkâr ediyorlar ama aynı anda bütün uzuvları ayağa kalkıp ispatı vücud ediyor.

Eskileri ve onların hallerini yollarını anlamamız giderek zorlaşıyor. Dönüp arkamıza bakmadan burnumuzun dikine gitmenin faydası yok. Dün olduğu gibi artık herkesin fos çıktığını gördüğü sahte cennet vaatleriyle avunup oyalanamayız. Dün olduğu gibi "Durmak yok, dolu dizgin ileri!" diyemeyiz. İleride bir şey yok. İlerisi karanlık. İlerisi kargaşa. İlerisi cinnet.

Ama.

"Akıl dışı" deyip bir kenara bıraktıklarımızın akla uygun olanın ta kendisi olduğunu idrak edeceğimiz günler geliyor. Bir zamanlar "iptidai" deyip burun kıvırdıklarımızın,

bu dünyada insan olarak yaşamamızın güvencesi olduğunu anlayacağımız günler geliyor. Bütün bunları özgürleştirmek vaadiyle kandırdığımız insanları sürüleştirip keyfimize kul köle etmek için yaptığımızı ve şimdi onları kendi hırslarımızın ürünü olan tehlikelerin ortasında olanca savunmasızlıkları içinde yapayalnız bıraktığımızı artık daha fazla inkâr edemeyeceğimiz günler geliyor. Çok değil bundan yirmi otuz yıl öncesine kadar alametleri belirmiş olan felaketler aklımızı başımıza devşirip tuttuğumuz yolu değiştirmediğimiz için bir bir kapımızı çalmaya başladığında pişmanlıkla dövüneceğimiz günler yaklaşıyor. Vaktiyle tevili mümkün olmayacak kadar açık olmasına karşın oraya buraya çekerek saptırdığımız habercilerin haber verdikleri şeylerin kendileriyle karşılaştığımızda gözlerimizin döneceği, dilimizin bağlanacağı günler yaklaşıyor.

Fakat.

Sarsıntı ve şaşkınlık üzerimizden sıyrılır sıyrılmaz dilimiz tekrar bütün cerbezesiyle dönmeye başlayacak ve biz yine bir yolunu bulup suçumuzu kabul etmekten ve üstlenmemiz gerekeni üstlenmekten kaçınacağız. Çünkü biz asla serbest bırakılmaması gerekeni başıboş bırakmakla kalmadık, onun gemi azıya alması için de her şeyi yaptık. Onun için denir, herkes ıslah olur yola gelir, ama enaniyet makamına oturmuş olanlar ne ibret alır ne iflah olur. İşte onun için eskiden her neden bahis açılsa söz döner dolaşır nefsini inkâr etmeye gelirdi. Çünkü eğer kişi kendisini inkâr etmezse kendi selameti için kendisine kendisini inkârı telkin edeni inkâra yeltenecektir.

Şunu unutmamalıyız: Burada her şey neredeyse tam bir çöküş ve yok oluşun eşiğine gelmişken oradan gelenler bu topraklar üzerinde bizi ayakta tutan şeyleri yepyeni bir anlayışla yeniden yorumladılar ve insanları donmuş, kalıplaşmış telakkilerin boyunduruğundan kurtarıp hayatın kaynağıyla tekrar buluşturdular. Bugün bir kez daha aynı çöküşün eşiğine gelmiş bulunuyoruz. Donmanın nerede başladığı, katılaşmanın nerelere sirayet ettiği belli. Ama bu defa durum çok daha vahim. Çok daha karmaşık. Çok daha içinden çıkılmaz. Üstelik bu defa oradan gelecekler de yok. Kendi göbeğimizi kendimiz kesmek zorundayız. Orada karşılaştıklarımızın yardımıyla yeniden köklerimize dönmeli ve duymaz, hissetmez, anlamaz hale geldiğimiz şeyleri bizden bekledikleri anlayışla yeniden okumaya çalışmalıyız. Ve bunu asla büyük laflarla ve iddialarla değil, bir araya gelmenin ve birlikte aynı hedefe doğru çabalamanın şartları ortadan kalktığı için, bunu bu karanlık zamanların mükellefiyeti olarak gören herkes "aklın yolu bir" deyip bulunduğu yerde kendine nefes alacak bir açıklık açmaya çalışarak tam bir alçakgönüllülük içinde yapmalı. Eğer açılması gerektiği gibi açılırsa bunlar zaten sonunda birbirine ulanacaktır.

Belki de bunun için en başta eylemenin dinlemeyle, dinlemenin düşünmeyle ve beklemeyle yakınlığını yeniden öğrenmeliyiz. Zira ne dinlemesini ne beklemesini bildiği için çoğu ölü doğmuş, geri kalanları da eylemenin en asgari şartlarını dahi yerine getirmediği için akim kalmış girişimlerin dünyayı ne hale getirdiği ortada.

"Sözünü çok dinledik, şimdi sıra eylemde!" deniyor ve böylece eylemenin özünün sakınılmak istendiği ileri sürülüyorsa belli ki unutuluyor: "sözünü etme" ne kadar tavsatıcı ise eylem kıvamını bulmamış eğlenişler de o sakınılan özü o denli kemirici ve tüketicidir. Onun için şimdi orada *karma, dharma,* veya *wu-wei* denilen şeyleri düşünmemiz ve onların mümkün olduğunca neden eylemekten kaçındıklarına akıl erdirmemiz gerekiyor. Bu konuda karşılaştığımız bütün metinlerdeki söz birliğini iklim şartları, coğrafya, toplum yapısı vb. gibi arızi sebeplerle açıklamaya kalkmak yerine derinde yatanı sezmemiz gerekiyor. Bütün girişimlerinden "her türlü kasıt ve arzuyu çıkarıp *karmasını* bilgi ateşinde yakıp yok etmesini bilen kimse"ye neden ulu kişi veya gerçek insan dendiğini düşünmemiz gerekiyor:

Bilmelidir kişi eylemenin özünü,

Yanlış eylemin özünü de

Eylemsizliğin özünü bildiği kadar.

Derindir eylemenin yolu.

Eylemde eylemsizliği

Eylemsizlikte eylemi kavrayan

Bilgedir insanlar arasında

O gerçekleştirir her işi

Sakınarak.

(Bhagavad Gita, IV, 17-18)

"İnsanın hakiki hali," dedi yabancı, "saf samimiyetin nihai ifadesidir. Eğer bir kimse ne saf ne samimi ise başkalarını etkileyemez. Dolayısıyla kendisini ağlamaya zorlayan kimse belki üzgün görünebilir ama gerçekten kederli değildir... Hakiki üzüntünün sesi soluğu çıkmasa bile kederi başka bir yoldan sirayet eder. Dolayısıyla içinde hakikate sahip olan kimsenin ruhu dışarıdaki şeyleri harekete geçirebilir. Hakikat bunun için bu kadar değerlidir... İnsanın kendine mahsus hakikati Gökten aldığı neyse odur. O her nasılsa öyledir ve onun değiştirilmesi mümkün değildir. Bu sebepten ötürü bilge kendisine Göğü örnek alır, hakikate kıymet verir ve kalabalıkların kendisini kısıtlamasına izin vermez. Budala bunun tam tersini yapar. O Göğü kendisine örnek alamaz, bunun yerine insanların diyeceklerine kulak kesilir. O hakikatin kıymetini, olduğu gibi olmanın değerini bilemez, bunun yerine kalabalığa ayak uydurarak onların hal ve tarzlarına göre kendini değiştirir ve dolayısıyla asla halinden memnun değildir."

(Chuang-tzu, XXXI)

Başka hiçbir sebeple olmasa bile yaradılışları elvermediği için taklit ehli olamayıp tahkikin yolunu arayan, ama neyi tahakkuk ettireceklerini bilemedikleri için bayağılığın bataklığı yerine bu defa da birtakım tuhaflıkların kurbanı olanların, *taklit, tahkik* ve *tahakkuk* tabirlerinin tekrar konuşur hale geldiğini görebilmeleri için *sincérité, intégrité* sözcüklerine kulak vermeleri yetmeyecek, artık orada onlar da kifayet etmez olduğu için ihsas edilmek istenen şeyin şimdilerde dolambaçlı yollardan *authenticité* sözcüğüyle telaffuz edilmeye çalışıldığını görmeleri gerekecek. Bunu gördüklerinde hiç olmazsa aşınma, körelme, tükenme sonucu kaybolmaya yüz tutan şeyi geri getirme çabasının ne büyük bir özen ve dikkati gerekli kıldığını anlayacaklar.

Böyle bir teklifin:

"Bütün bunları riyakârlığın, tufeyliliğin, cambazlığın, çenebazlığın akla hayale gelmeyen örnekleriyle karşılaştığımız yerlerden mi öğreneceğiz?" karşılığıyla yüz geri edilmesi doğru olmayacaktır.

Ya da: Oralar bu zamana kadar batının gözünden zorbalığın yurdu olarak görüldü. Zorbalığın olduğu yerde elbette özgürlükten söz edilemeyecektir. Ve özgürlükten söz edilemeyen yerde içten olmak yerine dışarıdan vaziyeti kurtarma kaygısıyla yaşanacağı için başat varoluş hali yaltaklanıcılık ve soytarılık olacaktır.

Buraya kadar doğru. Ama buradan ötesi haksızlık olacaktır. Çünkü zamanı unutuyoruz. Ve nerede soysuzluğuyla nefretimizi üzerine çeken bir bayağılık varsa vaktiyle orada yüceliğiyle bizi hayran bırakan bir fazilet olması gerektiğini Platon'dan, Latinlerin veciz bir şekilde tercüme ettikleri *corruptio optimi pessimiden* bilmemiz gerekirdi.

Ve eğer zorbalık kimseyi kendi haline ve kendi bildiğine bırakmamak, her şeye kendi iradesini ve isteğini zorla kabul ettirmek ise bütün derdi benin ve benliğin sınırlandırılması hatta ortadan kaldırılması olan, en kaçınılmaz olduğu yerde, devlet idaresinde bile, buyurmak yerine faziletin zorlayıcı olmayan cezp edici gücüyle insanları yönetmenin yollarını arayan doğu nasıl olur da zorbalığın yurdu olabilir? Ve hiçbir şeyi kendi haline bırakmayan, son tahlilde her şeyi insanın keyif ve hevesine kul köle eden batı nasıl olur da özgürlüğün beşiği olarak görülebilir?

"Doğu Öğretilerine Giriş" adından anlaşılacağı üzere doğu öğretilerinin incelenmesine hasredilmiş bir dizinin giriş kitabı. Bir giriş kitabı olarak aynı zamanda, bu öğretilerin anlaşılmasında dikkat edilecek hususları toplu olarak ele aldığından ötürü dizinin bütün kitapları için istifade edilebilecek bir kılavuz kitap. Dolayısıyla bu hüviyetiyle kitap bir yandan mümkün olduğu kadar doğu öğretilerinin genel karakteristiklerine topluca işaret etmekte, bir yandan da muhtemelen başka özelliklere aşinalıklar veya alışkanlıklar sebebiyle bu öğretilerin anlaşılmasında karşılaşılabilecek güçlükler ve bunların nasıl aşılabileceği meselesi üzerine eğilmektedir.

"Doğu Bilgeliği Dizisi" ise bir yandan bu öğretiler üzerine yazılmış inceleme, araştırma ve yorumların yer verildiği, bir yandan da çevirisi mümkün olduğu ölçüde bu öğretilerin yer aldığı kaynak metinlerin çevirilerinin yayınlandığı bir dizi olacak. Bu ilk kitap hem bu çevirilerin güçlüğüne işaret etmeyi, hem bu çevirilerden kaynaklanan yanlış anlamalar ve bunların yol açtıklara kötü sonuçlara temas etmeyi, hem de bu öğretilerin kısmen bundan kısmen başka sebeplerden kaynaklanan "vulgarizasyon"u meselesine, bilhassa Amerikan pragmatizmi ve pazarlamacılık zihniyeti ile buluştuğunda ortaya çıkmış olan tehlikelere dikkat çekmeyi hedeflemektedir. Dolayısıyla öncelik zeminin temizlenmesine verilmektedir. Ardından yayınlanacak olan "Çin Felsefesi Tarihi"nde de benzer bir kaygıyla hareket edilecek. Müstakil kitaplar halinde yayınlanacak Çin ve Hint Felsefesi Tetkiklerinde de yine aynı kaygı göz önünde bulundurulacak. Bunların ardından yayımlanması düşünülen temel metinlerin çevirisi asıl dillerinden yapılamayacağı için batı dillerindeki makbul ve muteber çevirilerin mukayesesiyle ve varsa yorum veya

şerhlerinden yararlanılarak yapılacak. Tabii eğer böyle bir çaba "Eğitim Düşüncesi Dizisi"nde olduğu gibi burada da söyleyeceğini söyleyemeden tuhaf itiş kakışların çıkardığı toz duman içerisinde kaybolup gitmezse.

I. VEDANTA VE BATI GELENEĞİ - ANANDA K. COOMARASWAMY

VEDANTA VE BATI GELENEĞİ[1]

Bunlar gerçekte bütün çağlarda ve ülkelerde bütün insanların düşünceleridir ve benim için özgün değillerdir.

Walt Whitman

I

İnsani varoluşunun tarihselliği kuşkulu olsa da tarih boyunca, isimleri etrafında mitoslara özgü gerçekliğin daha yüksek saygınlığı toplanmış olan Orpheus, Hermes, Buda, Lao-tzu ve Mesih gibi muallimler vardı.Tıpkı Plotinos, Augustinus veya Eckhart gibi Şankara da, her ne kadar hayatı hakkında nispeten az şey biliyorsak da, kesinlikle insanlar arasında bir insandı. Şankara MS 9. yüzyılın ilk yarısında Güney Hindistan'da Brahman bir ailede dünyaya geldi ve hâlâ yaşayan bir manastır sistemi kurdu. On sekiz yaşında bir Govinda'nın ve Govinda'nın kendi hocası ve Upanişadlar üzerine bir incelemenin yazarı olan Gaudapada'nın talebesi olarak bir *samyasin,* **"gerçek anlamda yoksul kimse"** oldu. Şankara Benares'i ziyaret etti ve on iki yıl boyunca burada *Brahma Sutra* üzerine ünlü tefsiri yazdı; Upanişadlar ve *Bhagavad Gita* üzerine tefsirleri daha sonra kaleme aldı. Hint dünyasında büyük bilgelerin hayatının çoğu Hindistan'da gezip dolaşarak ve tartışmalara katılarak geçmiştir. Otuz ila kırk arası bir yaşta öldüğü anlaşılmaktadır. Onun hayatındakiler gibi geziler ve tartışmalar Hindistan'a özgü yerleşmiş geleneklerdi; nasıl ki yüzyıllar boyunca Latince Batı'da *lingua franca* idiyse, şimdi olduğu gibi onun zamanında da Sanskritçe *lingua francaydı,* ve herkese açık tartışmalar o kadar genel bir kabul görmüştü ki gezici öğretmenlerin ve tartışmacıların münazaraları için yapılmış salonlar neredeyse her sarayda vardı.

Şankara'nın ismiyle birlikte anılan geleneksel metafizik ya *Vedanta,* ya *Atmavidya* ya da *Advaita* diye bilinir. Bu isimlerden ilki Upanişadlar'da geçer ve aynı zamanda hem "son bölüm" hem de "nihai, mutlak anlam "olarak"Vedaların Sonu"; ikincisi gerçek"ben" veya "ruhî öz"ün bilgisinin yer aldığı öğreti; üçüncüsü de, bir yandan ikiliği reddederken, diğer yandan birliğin doğası hakkında hiçbir olumlu ifade kullanmayan, bu sebepten ötürü hiçbir surette bizim tekçiliğimize *[monism]* ya da tümtanrıcılığımıza *[pantheism*] kıyasla düşünülmemesi gereken "ikici olmayan" anlamına gelir. Marifet ya da irfan[2] bu metafizikte öğretilir.

Şankara hiçbir anlamda yeni bir dinin veya felsefenin kurucusu, kâşifi, ya da yayıcısı değildi; bir yorumcu olarak onun büyük eseri Veda öğretisinin birlik ve bütünlüğünün gösterilmesine ve görünürdeki çelişkilerin içlerinde ortaya konulan bakış açılarıyla

farklı ifadelerin irtibatlandırılması yoluyla açıklanmasına dayanır. Bilhassa ve Avrupa Skolastikliği ile aynı şekilde birbirini tamamlayıcı nitelikte olan iki Tanrı yaklaşımını—ki bunlar olumlayıcı ve yadsıyıcı[3] teolojinin yaklaşımlarıdır—birbirinden ayırdı. Olumlama yoluyla ya da izafi bilgiyle, her türlü eksiklik ve noksandan tenzih edilerek, Yüce Varlığa nitelikler izafe edilir; selb ya da yadsıma yoluyla ise ondan her türlü nitelik uzaklaştırılır. Buda'nın olduğu gibi Şankara'nın yönteminin de temelini oluşturan Upanişadların ünlü "değil, değil"i—başka birçokları gibi Dante'nin de dile getirdiği— hakikatin kabulü üzerine oturur: *discursive /* gidimli düşüncenin erişim alanının ötesinde olan ve selb ya da yadsıma yoluna gidilmedikçe anlaşılamayan şeyler vardır.

Şankara'nın üslubu ne kadar giriftse o kadar özgün ve güçlü bir üsluptur. Burada onun *Bhagavad Gita* üzerine yorumundan bir pasaj zikredeceğim. Bu bizi Vedanta'nın merkezi sorunuyla, yani gerçekten "ben" olan şeyin—ve sadece bizim düşünce tarzımıza göre değil—ayırt edilmesi meselesiyle tanıştırma imkânına da sahiptir. "Nasıl olur da", diye sorar Şankara, "bu hocalar sıradan insanlar gibi 'ben falancayım 've' 'Bu benim' derler? Dinle: bunun nedeni şudur: onların bilgi dedikleri şey bedeni 'ben'leri[4] olarak düşünmelerine dayanır." *Brahma Sutra* üzerine Yorumunda sadece Sanskritçe dört sözcükle, bilen, eyleyen ve bir bedenden diğerine göç eden şey olarak içimizdeki içkin [her yerde mevcut] ruh öğretisini açıklar. Bu Hint metafiziğinde en eski zamanlardan bugüne gelmiş yegâne tutarlı içkin Ruh öğretisidir.

Şankara'nın yorumlarının altında yatan metafizik literatür esas itibariyle Brahmanalar ve onların Upanişadları ile birlikte Dört Veda'dan—ki bunların hepsi MÖ 500'den önceki döneme ait vahyedilmiş kutsal metinler olarak kabul edilir—ve *Bhagavad Gita* ile *Brahma Sutra*'dan—ki Hıristiyan takviminin başlangıcından önceki bir döneme tarihlenir— oluşur. Bu kitaplardan Vedalar ayinlerle ilgilidir, Brahmanalar törenlerin açıklamasını içerir, Upanişadlar da ayin ve törenler için tartışmasız doğru olarak kabul edilen Brahma-öğretisine ya da *Theologia Mystica*ya ayrılmıştır. *Brahma Sutra,* Upanişad öğretisinin yoğunlaştırılmış özeti, *Bhagavad Gita* da düşünsel olmaktan çok faal, hareketli bir hayat[5] süren kimselerin anlayışına uyarlanmış bir açıklama yahut yorumdur.

Açıklamaya çalışacağım birçok sebepten ötürü Vedanta'yı yorumlamak çağdaş bir "düşünür"ün, hatta Platon veya Aristoteles gibi düşünürlerin kişisel görüşlerini yorumlamaktan çok daha güçtür. Ne günlük İngiliz konuşma dili, ne modern felsefe ya da psikoloji dili bunun için bize uygun ve yeterli bir söz dağarcığı sunar, ne de modern eğitim bize rahat iletişim için elzem olan fikri ve zihni bir arka plan sağlar. Bu sebepten ötürü sanki yüksek matematiğin tabirleriyle konuşuyormuş gibi, tamamen simgesel, soyut ve teknik bir dil kullanmak zorunda kalacağım; Emile Mâle'nin Hıristiyan simgeciliğinden "birçok karmaşık parçadan oluşan bir sistem", bir nevi "değişkenler hesabı" diye söz ettiği hatırlardadır. Bunun şu faydası var: anlatılmak istenen konu ve kullanılacak simgeler ne kadar Greklere veya İslam'a, Mısır'a ya da Hıristiyanlığa özgü ise o kadar Hint düşünce sistemine özgüdür.

Genel olarak metafizik görsel simgelere (sözgelimi haçlar ve daireler) ve her şeyden evvel ışık ve güneş sembolizmine başvurur—bütün dünyada hiçbir duyu objesi, Dante'nin söylediği gibi, "Tanrı için kullanıldığında maksadı bunlardan daha iyi ifade etmez". Fakat aynı zamanda esas ve cevher, imkân ve fiil, örnek alınacak benzerlik, üfleme ve soğurulma,[6] sınırlı sonsuzluk, form / suret ve araz gibi teknik tabirler de kullanacağım. Ruhgöçü, tenasüh ve yeniden bedenlenmeden[7] ayırt edilmelidir. Keza ruhu da nefisten ayırt etmemiz gerekecek. Belli bir Sanskritçe sözcüğü bizim nefis veya can sözcüğümüzle karşılamanın uygun olup olmadığı konusunda bir fikir sahibi olmazdan önce nefis[8] sözcüğünün Avrupa geleneğinde ne kadar çok değişik anlamlarda kullanıldığını; hangi tür nefislerin "kurtarılabileceğini"; eğer talebesi olacaksak Mesih'in hangi tür nefisten nefret etmemizi istediğini; Eckhart'ın nefisin "kendisini öldürmesi" gerektiğini söylerken hangi tür nefisten söz ettiğini bilmemiz gerekir. Sonra Philon'un "nefisin nefisi" ile kastettiği şeyi bilmemiz gerekir; "hayvan"[9] sözcüğü harfi harfine "nefis sahibi"anlamına gelirken hayvanları nasıl"nefissiz''olarak düşünebileceğimizi sormamız gerekir. Özü varoluştan ayırt etmemiz gerekir. Nihayet "birdenbire", "derhal", "elan" gibi sözcüklerin tam ve özgün anlamlarını ifade etmek için "her daim şimdi"[10] gibi bir sözcük uydurmak zorunda kalabilirim.

Hindistan'ın kutsal metinleri çoğumuz için sadece, metafizikten çok dil alanında eğitim görmüş bilginlerin yaptığı çeviriler sayesinde ulaşılabilir durumdadır; ve zihinleri esas itibariyle doğa-bilimcilerin ve antropologların varsayımlarıyla yoğrulmuş bilginlerce yorumlanıp açıklanmaktadır—daha doğrusu çeşitli bahanelerle açıklama adı altında [asıl anlamlarından] saptırılmaktadır. Bunlar zihnî-fikrî kapasiteleri bizzat kendi gözlem güçleri tarafından öylesine engellenmiş bilginlerdir ki artık gerçeği görünüşten, metafiziğin manevi güneşini kendi tecrübelerinin maddi güneşinden ayırt edemezler. Bunlar bir tarafa, Hint edebiyatı ya esas ilgileri ve dikkatleri içerdikleri öğretilerin yanlışlığını ve saçmalığını göstermeye yönelmiş olan Hıristiyan misyonerlerce ya da en iyi niyetlerle dahi yola çıktıklarında öğretileri karikatürleştirmiş, hatta daha da kötü sonuçları doğurmuş olan teozofistlerce araştırılıp açıklanmıştır.

Ayrıca bugünün eğitimli insanı kadim Avrupa düşünce tarzlarıyla ve Hıristiyan öğretisinin düşünsel boyutlarıyla bütünüyle bağını koparmıştır, ki bunlar Veda geleneklerine en yakın öğretilerdi. Günümüzün Hıristiyanlığına dair bir bilginin bu konuda pek bir yararı olmayacaktır, çünkü zamanımızın aşırı duygusallığı[11] bir zamanlar—yararcı bir hümanizmden zar zor ayırt edilebilecek— saf ahlak karşısında metafizik / irfanı bir öğretinin ifade ettiği şeyi zayıflatmıştır. Bir Avrupallının, hiç olmazsa, bir Hintlinin bakış açısından, Dante bir tarafa bırakılacak olursa, bütün Avrupa'nın en büyükleri olarak kabul edilebilecek Platon, Philon, Hermes, Plotinos, İnciller (özellikle Yuhanna), Dionysius, ve son olarak Eckhart hakkında bir bilgi ve anlayış edinmedikçe Vedanta araştırması için uygun bir şekilde hazırlandığını söylemek çok zordur.

Bugün sözcüğün yaygın olan anlamında Vedanta bir "felsefe" değildir, belki sadece *Philosophia Perennis* deyiminde kullanılan anlamda ve ancak Hermetik "felsefe"yi ya da Boethius'un teselli bulduğu "Bilgelik"i aklımızda tuttuğumuz kadarıyla felsefe olarak anlaşılabilir. Modern felsefeler kapalı sistemlerdir, diyalektik yöntemini kullanırlar ve karşıtların karşılıklı olarak birbirlerini dışladığını doğru olarak kabul ederler. Modern felsefede şeyler ya öyledir ya böyle; *Philosophia Perennis* ya da kadim felsefede böyle bir şey bizim bakış açımızın sonucudur. Metafizik, bir sistem değil fakat tutarlı bir öğretidir; o sadece koşullu sınırlı ve niceliksel tecrübeyle değil fakat külli imkânla ilgilidir. Bu yüzden o belli bir dünyada gerçekleşebilecek imkânlar bütününü olduğu kadar, ne tezahür imkânına sahip ne de herhangi bir anlamda salt biçimsel [sûrî] olan imkânları göz önünde bulundurur. Metafiziğin mutlak gerçekliği bütün karşıtların, hatta varlık ve varlık-olmayan karşıtlığının eriyip çözüldüğü Yüce Ayniyettir;[12] karşıtların "dünyalar"ı ve "tanrılar"ı kendi ötesine işaret eden simgesel varlıklar düzeyidir; bunlar ne mekân ne münferit varlıktır, içimizde gerçekleşmesi mümkün olan varlık durumlarıdır.

Filozofların dünyanın mahiyeti hakkında kişisel teorileri vardır; "felsefi disiplinimiz öncelikle bu görüşlerin ve onların tarihsel ilişkilerinin geçmişiyle ilgili bir araştırmadır. Daha önceki teorileri daha ileri götürebilme şansına sahip olsun diye yetişmekte olan filozofun kendisine ait görüşlere sahip olmasını teşvik ederiz. *Philosophia Perennis'ın* yaptığı gibi, Hakikati temelli olarak bilme imkânını kafamızda canlandıramayız; bu hakikate bürünmeyi bir hedef olarak önümüze koymayı ise daha da az düşünürüz.

Metafizik "felsefe"ye ezeliliği, ebediliği, evrenselliği ve değişmezliği nedeniyle"perennial"[13] deriz;o Augustinus'un "hep nasılsa şimdi de öyle olan ve öyle kalacak olan yaratılmamış bilgeliği"dir; onun da söylediği gibi ancak Mesih'in gelişinden sonra "Hıristiyanlık" diye adlandırılmaya başlamış olan şeydir din. Başlangıçta vahyedilmiş olan zımnen bütün hakikati içerir; gelenek inhirafsız aktarıldığı, bir başka söyleyişle, öğretmen ve talebeler zinciri kırılmadan muhafaza edildiği sürece ne tutarsızlık ne de yanlış mümkündür. Buna karşılık öğretinin anlaşılışı sürekli olarak yenilenmelidir; bu sadece sözcüklerle ilgili bir mesele değildir. Öğretinin tarihinin olmaması hiçbir surette onun ilke ve düsturlarının sürekli açıklanması, başlangıçta icra edilen törenlerinin zamana uyarlanması, ilkelerinin sanat ve bilimlere tatbiki imkânını hatta zorunluluğunu ortadan kaldırmaz. İnsanlık başlangıçtaki kendi kendine yeterliliğinden ne kadar uzaklaşırsa böyle bir tatbikat için zorunluluk da o ölçüde artar. Bu açıklama ve uyarlamalar bakımından bir tarih mümkündür. Böylece başta işitilmiş olan ile "hatırlanmış olan" arasında bir ayrım yapılır.

Bir sapma ya da sapkınlık ancak temel öğreti şu veya şekilde yanlış anlaşıldığında veya saptırıldığında mümkün olur. Sözgelimi "Ben bir panteistim" demek, "Metafizikçi olmadığımı" itiraf etmekten başka bir anlama gelmeyecektir, nasıl ki "iki kere iki beş eder" demek"ben bir matematikçi değilim"demenin bir başka ifadesinden ibaret olacaksa. Geleneğin

kendisinin içinde çelişkili veya karşılıklı olarak birbirini dışlayan teoriler ya da dogmalar olamaz. Sözgelimi "Hint felsefesinin altı sistemi" denilen şey[14] (ki sadece "altı" ve "Hint" sözcüklerinin haklı bir temele sahip olduğu bir ifadedir bu) birbirlerini karşılıklı olarak çürüten ve dışlayan teoriler değildir. Burada"sistem"denilen şeyler, kendi aralarında az çok ayrı bilimsel disiplinler olsalar da, tek bir bilimin dallarından ibaret olan matematik, kimya ve botanikten daha fazla veya daha az ortodoks değillerdir. Hindistan'da "dallar" tabiri Hint dili ve edebiyatı uzmanlarının "okul" ya da "mezhep" diye yanlış anladıkları şeyi ifade etmek için kullanılır. Avrupa'da bilinen anlamda tahammülsüzlük ya da müsamahasızlığın Hindistan tarihinde gerçekte bilinmeyen bir şey olmasının nedeni, Brahman ortodoksisinin katmanları içinde tam da bu anlamda "mezhepler"in olmamasıdır—ve aynı sebepten ötürü benim için Vedanta tabirleriyle düşünmek ne kadar kolaysa Hermetik felsefe tabirleriyle düşünmek de o kadar kolaydır. "Dalların" olması gerekir, çünkü bilenin hali içinde olmadıkça hiçbir şey bilinemez; bütün yolların tek bir güneşe götürdüğünün ne kadar güçlü biçimde farkında olursak olalım, her bir insanın başlangıç anında kendisini bulduğu noktadan başlaması gereken yolu kendisinin seçmesi gerektiği aynı derecede açıktır. Aynı sebeplerden ötürü geleneksel Hindu dini hiçbir zaman bir misyonerlik inancı olmamıştır. **Metafizik geleneğin Hindistan'da Avrupa'dan daha iyi ve daha eksiksiz biçimde korunduğu doğru olabilir. Eğer böyle ise, bu sadece şu anlama gelir: bir Hıristiyan, Vedanta'dan kendi "yol"unu nasıl daha iyi anlayacağını öğrenebilir.**

Filozof kendi tezlerini kanıtlamayı umut eder. Metafizikçinin sahte olduğu iddia edilen bir öğretinin ilk ilkeleriyle ilgili bir çelişki içerdiğini göstermesi yeterlidir. Sözgelimi nefisin ölümsüzlüğünü iddia eden bir filozof kişiliğin bekasının delillerini ortaya çıkarmaya çalışır; metafizikçinin "ilk başlangıç nihai son ile aynı olmalıdır" ilkesini hatırlatması yeterlidir—buradan zaman içinde yaratılmış olduğu anlaşılan bir nefisin yine zaman içinde sona ermesinden daha doğal bir şey olamayacağı kendiliğinden anlaşılır. Metafizikçi "kişiliğin bekasının delili" denen şeyden ancak bir fizikçinin devri daim makinesinden ikna olduğu kadar ikna olur. Ayrıca metafizik esas itibariyle alenen kanıtlanamayan, fakat ancak tanıtlanabilen, yani kıyas ya da tenazur[15] yoluyla anlaşılır hale getirilen ve kişisel tecrübe sınırları içinde doğrulandığında bile ancak simge ve mitoslarla ifade edilebilen konularla uğraşır. Aynı zamanda inanç / itikat metinlerin kendilerinin yanılmaz mantığıyla görece kolaylaştırılır. Bu onların güzelliği ve cezp edici gücüdür. Hıristiyanların "inanılır bir önermeyi tasdik etmek" diye özetlenebilecek inanç / iman tanımını hatırlayalım. Anlamak için inanmak, inanmak için anlamak gerekir. Ne var ki bunlar ruhun ardışık [birbirini takip eden] değil, eşzamanlı edimleridir. Bir başka ifadeyle iradenin tasdikinden imtina ettiği bir şeyin bilgisi olamaz ya da bilinmeyen bir şeye sevgi duyulamaz.

Metafizik tamamen pratik bir amaca sahip olması bakımından da felsefeden ayrılır. İlgili sanatlar için sanat aşkına sanat ya da ilgili davranış için salt ahlak aşkına ahlak demek ne kadar doğruysa onun için de hakikat uğruna hakikat arayışı demek o kadar

doğrudur. Gerçekte bir arayış yahut araştırma vardır, ama bu sözcüklerle ifade edilebildiği kadarıyla araştırmacı aradığı şeyin ne olduğunu zaten bilir; ancak araştırmacı araştırmasının konusunu teşkil eden şey haline geldiğinde araştırma tamamlanmış olur. Ne safi sözden ibaret bilgi, ne safi şekli bir tasdik, ne de hatasız kusursuz davranış, bir amaç için araç değere sahip bir şeyden daha fazla vazgeçilmez niteliktedir.

Maddi yanlarıyla, edebiyat olarak ele alındıklarında metinler ve simgeler kendileri bunların arayışı içinde olmayan kimselerce kaçınılmaz olarak yanlış anlaşılırlar. Metafizik tabirler ve simgeler istisnasız bu arayışın teknik tabirleridir. Bunlar hiçbir surette edebi tezyinat unsuru değildir ve Malinowski'nin bir başka çerçeve içerisinde gayet güzel ifade ettiği gibi, "Teknik dil pratik konularda anlamını ancak bu uğraş türüne kişisel katılım yoluyla kazanır." Bu sebepten ötürüdür ki Hindistan'da umumi kanaat araştırma yöntemleri alenen nesnel ve tarafsız olan Avrupalı bilginlerin Vedanta metinlerini ancak sözel yanıyla ve dilbilgisi kurallarını ilgilendirdiği kadarıyla anlayabilecekleri yönündedir. Vedanta ancak yaşandığı kadarıyla ve o ölçüde bilinebilir. Bu yüzden bir Hindistanlı, öğretisi bizzat varlığına doğrudan aksetmeyen bir öğretmene güvenemez. Bu modern Avrupa araştırmacılık kavramından çok uzak olan bir şeydir.

Ayrıca romantiklerin "sırlarla dolu Asya" kavramlarıyla karşılaşanlar için şunu da ilave etmeliyiz ki Vedanta'nın büyü ya da gizemli güçlerin kullanılmasıyla ilgili hiçbir yanı yoktur. Hindistan'da büyü yönteminin istenen sonucu verebilme yeteneğinden ve gizemli güçlerin gerçekliğinden kimsenin kuşku duymadığı doğrudur. Fakat büyü en değersiz türden uygulamalı bir bilim olarak kabul edilir; ve uzaktan etkili olanlar gibi gizemli güçler derin düşünme etkinliği sürecinde tesadüfen elde edilirken—en istisnai koşullar altında olmadıkça—bunların kullanımı yoldan tehlikeli bir sapma olarak görülür.

Vedanta tesadüfi durumlar bir tarafa bırakılacak olursa bir tür psikoloji veya Yoga da bir tedavi türü değildir. Beden ve ruh sağlığı manevi ilerlemenin ön gereklerindendir. Psikolojik bir çözümleme "Psykhe"nin birliği ve gayrı maddiliğine duyduğumuz önyargılı inancı ancak yıkmak ve ruhu ruh olmayandan ve onun zahiri durumlarının en sınırlılarından birinin geçici bir psiko-fiziksel tezahüründen ibaret olan şeyden daha iyi ayırmak için kullanılır. Sözgelimi Jung gibi, her kim ki Hint veya Çin metafiziğinin temel unsurlarının psikolojiye çevrilmesi konusunda ısrar ederse, yaptığı metinlerin anlamının çarpıtılmasından başka bir şey olmayacaktır. Hint bakış açısından modern psikoloji ruhçuluk *[spiritualism],* büyü ve diğer "boş inançlar"la hemen hemen aynı değerdedir. Son olarak, Dionysius ile birlikte bir *Theologia Mystica*dan söz edebileceğimiz anlamda anlaşılmadıkça, metafiziğin veya Vedanta'nın bir mistisizm biçimi olmadığına işaret etmem gerekir. Genel olarak mistisizm ile kastedilen şey edilgin bir alıcılığı ihtiva eder—Jung'un ifade ettiği biçimiyle *"psykhe* içinde cereyan eden şeylerin cereyan etmesine müdahale etmemeyi öğrenmeliyiz" (ve o bu ifadeyle kendisinin bir "mistik" olduğunu beyan

etmektedir). Fakat metafizik *psykheyi* bütünüyle reddeder. **Mesih'in "Kimse kendi nefsinden nefret etmedikçe benim talebem olamaz{16}"** mealindeki sözleri her dönemde bütün Hint guruları tarafından tekrar tekrar seslendirilmiştir; dolayısıyla edilgenliğe ruhsat vermek veya ona içinde yer vermek bir tarafa, derin düşünme etkinliği, genellikle için için yanan bir ateşin—ki o ne tüter ne titrer—aleviyle karşılaştırılan bir etkinliği içerir. Hakikat yolcusu zor ve sıkıntılı işlerin işçisi olmaya çağrılır ve onun şarkısının karakteristik nakaratı: **"yola devam, yola devam"**dır. Vedanta talebesinin "Yolu" her şeyden evvel bir etkinliktir.

II

Vedanta [katılmak veya bir parçası olmak yerine] dışarıda kalan{17} her bilgi kaynağından bağımsız bir alimi mutlaklığı ve her harici haz kaynağından bağımsız bir mutlak saadeti{18} peşinen kabul eder. "O sensin" derken Vedanta insanın, "bilindiğinde her şeyin bilindiği" ve "her şeyin sırf onun için/onun hatırına aziz tutulduğu" bir şey tarafından sahiplenildiğini ve onun kendisi olduğunu söyler. İnsanın kendi içindeki bu gizli hâzineden, yanlışlıkla kendisiyle özdeşleştirdiği psiko-fiziksel aracın doğasının zorunlu parçası olan tevarüs edilmiş bir cehalet nedeniyle habersiz olduğunu söyler. Her türlü öğretinin amacı bu cehaleti dağıtmaktır; karanlık her şeyin içine işlediğinde geriye sadece Işığın *Gnosisi* / Marifeti kalır. Bu sebepten ötürü eğitim tekniği her zaman biçimsel olarak yıkıcı ve putkırıcıdır; o malumat nakli değil, fakat gizil bir bilginin eğitimidir.

Upanişadların "büyük vecizesi": "O sensin"dir. Burada "O" denilen elbette *Atman* veya Ruh, yani Latince *Sanctus Spiritus,* Grekçe *pneuma,* Arabça *rûh,* İbranice *ruah,* Mısır dilinde *Amon* ve Çincede *ch'idir. Atman* ister aşkın ister içkin olsun, verilmiş ruhsal özdür; onun yayılabileceği ya da çekilebileceği doğrultular ne kadar çok ve değişik olursa olsun o hem geçişsiz hem geçişli anlamda hareket etmeyen hareket ettiricidir.

O kendisini varlığın her haline uydurur,[19] fakat kendisi asla herhangi bir kimse veya şey olmaz. Onun dışındaki her şey bir sıkıntıdır—O sensin. "O", diğer bir deyişle, Brahman'dır ya da genel anlamda Logos veya Varlık, tüm Varlığın evrensel kaynağı olarak düşünüldüğünde Tanrı'dır—her şeyin genişleyen, tezahür eden ve vücuda getiren kaynağı, ki onların tümü, sinirlinin sınırsızda olması gibi, o"nda"dır, her ne kadar onun bir parçası olmasa da, çünkü sınırsızın parçaları yoktur.

Bundan böyle genel olarak Atman sözcüğünü kullanacağım. Bu Atman, nefes veren ve aydınlatan olarak öncelikle "Ruh"tur, çünkü o her şeyde canlandıran öz ve dolayısıyla onların gerçek varlıkları olan tanrısal Erostur, diğer yandan Atman sözcüğü aynı zamanda dönüşlü *[reflexive]* olarak "zat" ya da "kendi" anlamına gelecek şekilde kullanılır—ne kadar kaba olursa olsun karşılaşılabilecek her anlamda ya "kendi"'ya da ruhi zat veya şahısla ilgili olarak (ki o her şeyin yegâne bilen öznesi ve özüdür, bu yüzden bedenin ve bir "psikoloji"den söz ederken "psykhe" ile kastettiğimiz her şeyin bir parçası olan etkilenen ve mümkün "ben"den ayırt edilmelidir). Birbirinden çok farklı bu iki "ben" bu şekilde iç içedir ve çevirmenler bu

yüzden Atman'ı, geçtiği yere göre ister büyük ister küçük harfle "kendi" diye çevirmeyi alışkanlık edinmişlerdir. Aynı ayrım sözgelimi St. Bernard tarafından benim "tabiatım" (*proprium*) ile benim varlığım (esse) dediği şey arasında da yapılmıştır. Hinduların aynı anlamda kullandığı bir başka deyim "[bilim] alan[ın] bileni"ni[20]— yani her şeyde yegâne bilen özne ve her şeyde aynı olan olarak Ruh— "alan"dan, ya da yukarıda tanımlanan anlamıyla beden-ve-nefisten (duyuların yaylakları ile birlikte alınır ve dolayısıyla nesnel olarak düşünülebilecek her şeyi kucaklar) ayırır. Atman ya da Brahman'ın kendisi bu şekilde düşünülemez: "Bilmenin bilenini nasıl bilebilirsin?"—veya bir başka ifadeyle, her şeyin ilk sebebi olan nasıl onlardan biri olabilir?

Atman bir ve bölünmemiştir, ama görünüşte vasıtalarının, fare veya insan, değişik biçimleriyle bölünmüş ve bir hüviyet kazanmıştır, nasıl ki bir kavanoz içindeki alan görünüşte onun dışındaki alandan ayrılmış ve belirlilik kazanmış ise. Bu anlamda "onun zatı itibariyle bir fakat çocuklarındaki haliyle çok olduğu" ve "kendisinden pay vererek onun bu dünyaları doldurduğu" söylenebilir. Fakat bu ancak ışığın, kendisinde süreksizliği veya bölünmeyi kabul etmeksizin mekânı doldurması anlamında böyledir; şeylerin birinin diğerinden ayrılışı böylece ışığın kendisindeki farklılıklara değil, fakat yansıtma gücündeki farklılıklara dayanır. Kavanoz parçalandığında, hayat kâsesi ilk haline döndüğünde görünüşte sınırlanmış olan şeyin sınırlarının olmadığını ve "hayat"ın "yaşamak"la karıştırılmaması gereken bir anlama sahip olduğunu fark ederiz. Atman'ın böylece hem her şeye iştirak ettiğini, hem de "bölünmüş şeyler arasında bölünmemiş olarak" taksim edilemez olduğunu, mekân izafe edilebilecek bir konuma sahip olmadığını ama aynı zamanda her yerde olduğunu söylemek, Külli Mevcudiyet öğretisi olarak daha fazla aşina olduğumuz şeyin bir başka tarzda ifade edilmesidir.

Aynı zamanda Ruhun bu zahiri tanımlarından [tahditlerinden] her biri onun biçimsel tezahürünün sonsuz sayıdaki imkânlarından birinin zaman içindeki edimselliğini temsil eder. Tezahürün varlığı doğumla başlar ölümle sona erer; o asla tekrarlanmaz. Şankara'dan geriye vasiyetinden başka bir şey kalmamıştır. Dolayısıyla her ne kadar ondan hâlâ dünyada yaşayan bir güç olarak söz etsek de o bir hatıraya dönüşmüştür. Diğer yandan sırlara agâh olan Ruh için, alanın âlimi, bütün doğumların Bileni için hal yahut keyfiyetlerinin her birinin dolaysız bir bilgisinden, öncesi ya da sonrası (Şankara'nın tecrübe alanımızda ortaya çıkışı ya da kayboluşuna bağlı) olmayan bir bilgiden yoksun kalmak gibi bir şey asla söz konusu edilemez. Bu şu anlama gelir; bilgi ve varlığın, tabiat ve özün bir ve aynı şey olduğu durumda Şankara'nın varlığının bir başlangıcı yoktur ve sona ermesi ya da kesilmesi söz konusu değildir. Diğer bir deyişle, Ruh ve Şahıs tam anlamıyla terkipsiz, yalın bir cevher olmasına karşın gene de bir anlamda hem "Ruh"tan ve "Şahıs"dan hem de"ruhum"dan ve "şahsım"dan uygun bir şekilde söz edebiliriz. "Ölümsüzlüğün" anlamına daha sonra döneceğim, fakat şimdilik bakış açılarının birbirini dışlamayan farklılığıyla kastedileni açıklamak için az önce söylenmiş olan şeyi kullanmak istiyorum. Çünkü Batı dünyasında "felsefe" ile uğraşanlar Samkhya ve Vedanta'yı, ilki ilgisini bir Şahıslar çokluğundan

kurtulmak, ikincisi ise bir sayılamayan bir Şahsın özgürlüğü üzerinde teksif ettiği için birbiriyle bağdaşmayan iki ayrı ”sistem” olarak düşünürlerken, bir Hindu için böyle bir çatışma veya karşıtlık yoktur. Bu Hıristiyan metinlerde karşımıza çıkan ”Hepiniz İsa Mesih’te birsiniz” ve ”Her kim ki Rabbe katılmıştır tek ruhtur” ifadelerindeki çoğul zamirlerin Samkhya’nın,”teklik”in ise Vedanta’nın bakış açısını temsil ettiğine işaret edilerek açıklanabilir.

Varlık bilincimizin geçerliliği bu sebepten ötürü, isimle ya da kaydedilebilir işaretlerle, falan veya filanın varlığına dair herhangi bir meseleden bağımsız olarak, sorgulanmaksızın doğru olarak kabul edilir. Ama bu ”cogito ergo sum” temellendirmesiyle karıştırılmamalıdır. **”Ben”im hissetmem ya da ”ben”im düşünmem ”ben”im varolduğumun delili değildir; çünkü Vedanta ve Buda’nın takipçileriyle birlikte bunun bir kibirlenme ve bir aldanıştan ibaret olduğunu; ”hislerin hissedildiğini” ve ”düşüncelerin düşünüldüğünü” ve bütün bunların, her ne kadar biz hiçbir anlamda onun bir parçası değilsek de bir anlamda bizim bir parçamız olan bir resme baktığımız gibi, yükseklerden seyircisi ruh olan ”alan”ın bir parçası olduğunu söyleyebiliriz.** Soru buna göre sorulur: ”Sen kimsin?” ”Son kertede başvuracağımız bu zat nedir?” Bir ”iç çatışma”dan söz ederken; veya ”ruhun istekli, fakat bedenin zayıf olduğunu” söylerken ya da *Bhagavad Gita* ile birlikte,”Ruhun Ruh olmayan her şeyle savaş halinde olduğunu” ifade ederken bu ”zat”ın tek bir anlamdan daha fazlasına sahip olabileceğinin farkındayızdır.

”Ben” ruh mu yoksa bir et ve kemik yığını mıyım? (Metafizikte ”et”in”nefis”in bütün duyuş ve biliş melekelerini ihtiva ettiğini her zaman hatırda tutmalıyız.) Bir aynadaki aksimizi düşünmemiz istenebilir ve biz orada ”kendimiz’i gördüğümüzü anlayabiliriz; eğer bir bakıma daha az çocuksu bir yapıya sahipsek, zihin aynasına aksettiği biçimiyle *psykhe*nin suretini düşünmemiz istenebilir ve ”ben” dediğimiz şeyin bu olduğunu anlayabiliriz; eğer daha akıllı ve tedbirliysek varoldukları kadar varolduğumuz değil de, tam tersine biz olduğumuz için varolan bu şeylerin hiçbirinin biz olmadığımızı anlamaya başlarız. Vedanta özümde ”ben”im bütün bu şeylerden, sahnede oynayanların başlarına gelen veya onların eğlendikleri şeylerin görüntüsünden etkilenen bir oyun yazarı kadar az veya ancak onun kadar çok etkilendiğimi söyler—sahne burada hayat sahnesidir (diğer bir deyişle onun kartal gibi yükseklerden seyreden seyredicisi, *uomo universale*den ayrı olarak ”alan” ya da ”yaylak”tır). İnsanın nihai amacı, yani özgürlük, mutlak saadet ya da tanrılaşmayla ilgili bütün mesele bu yüzden ”kendisi”ni artık ”bu insan”da değil, fakat zamanın her çeşidinden kurtulmuş ve ne bir başlangıcı ne sonu olan *uomo universale* de, *forma humanitatis*de bulma sorunudur.

Anlaşılsın ki burada ”alan” dünya yuvarlağı ya da sirkidir ve Seyircinin, *uomo universale*nin tahtı merkezde ve yüksekte hâkim bir noktadır ve onun bütün zamanlara kartalınkini andıran bakışı alanın bütününü (belli bir olayın gerçekleşmesinin hem öncesini hem sonrasını) kucaklar, öyle bir şekilde ki onun bakış

açısından bütün olaylar hep süregitmektedir. Varlık bilincimizi oyunların sürüp gittiği alandaki konumumuzdan bütün gösterinin kendisine bağlı olduğu Seyircinin rahat içinde oturduğu büyük kameriyeye taşımalıyız.

Anlaşılsın ki seyircinin her bir münferit oyuncuya bağlandığı ve her bir oyuncunun görüş gücü yeterli olduğu takdirde yukarıya (içeriye) Seyirciye bakabileceği doğru görüş hatları kuklacının kuklaları kendisi için (seyircilerin tümü ondan ibarettir) hareket ettirdiği güç hatları ya da iplerdir. Gösterideki kuklaların her biri kendi müstakil varoluşundan ve kendi dolaysız çevresi içinde gördüğü, isim, görünüş ve davranışla ayırt ettiği ötekiler arasında biri olarak kendinden kuşku duymaz. Seyirci göstericileri onların kendilerini gördüğü gibi, eksik noksan biçimde görmez, göremez, o onların her birinin varlığını gerçekte nasılsa o şekilde bilir—bir başka söyleyişle, sadece belli bir mahalli konum içinde faal olarak değil, fakat kuklanın kendisine bağlı olduğu görüş gücü hattı boyunca eşzamanlı olarak her noktada ve öncelikle bütün hatların kesiştiği ve her şeyin varlığının kendisindeki varlıkla çakıştığı noktada görür. Burada kuklanın varlığı aklı ezelide ezeli bir fikir olarak varolur—başka bir adlandırmayla ona Semavi Güneş, ışıkların Işığı, Ruh ve Hakikat denir.

Şimdi varsayalım ki Seyirci uykuya dalmaktadır: o gözlerini kapadığında evren, gözlerini yeniden açtığında tekrar ortaya çıkmak üzere, kaybolur. Gözlerin açılmasına (”Işık olsun!”) dinde yaratma fiili denir, fakat metafizikte bu tezahür, zuhur, konuşma, üfleme (tanrısal şeyler söz konusu olduğunda parlamak, konuşmak ve üflemek bir ve aynı şeydir) diye adlandırılır; gözlerin kapanmasına dinde ”dünyanın sonu” denir, fakat metafizikte bu saklanma, sessizlik veya üflenmiş olanın geri çekilmesi olarak adlandırılır. Şu halde bizim için bir değişme veya tekâmül ve kapanma yahut dürülme vardır. Ama her şeyin merkezindeki Seyirci için olayların birbirini izlemesi veya art ardalık gibi bir şeyden söz edilemez. O hep uykudadır ve hep uyanıktır; kimi zaman oturup düşünen ve kimi zaman düşünmeyen denizciden farklı olarak Seyircimiz hep şimdi oturur ve düşünür ve düşünmez.

Evren ve onun her şeyi gören ”Göz”ü hakkında bir resim çizildi. Alanın sayıca, her ne kadar zorunlu olmasa da, uygunluk açısından yirmi bir olarak düşünülebilecek ortak merkezli çitlerle bölündüğünü söylemeyi unuttum sadece. Dolayısıyla Seyirci mevcut çevremizin tahdit edildiği en dıştaki çitten yirmi bir kat uzaktadır. Her bir oyuncunun veya göstericinin gösterisi iki çit arasındaki mesafe ya da alanla temsil edilen imkânlarla sınırlıdır. O burada doğar ve burada ölür. Bu doğan falanca varlığı kendinde nasılsa ve kendisinin nasıl olduğuna inanıyorsa öyle göz önüne getirelim— Boethius’un ifade ettiği biçimiyle ”düşünen, akıllı ve ölümlü bir canlı”. O kendisinin zamanda istediği şekilde ileri geri hareket edebileceğini düşünmez, fakat istese de istemese de her gün yaşlandığını bilir. Diğer yandan o çevresi—sözgelimi bir taş duvar veya bir polis ya da çağdaş *âdetler* önüne bir engel çıkarmadığı sürece başka bakımlardan istediği şeyi yapabileceğini düşünür. Kendisinin bir parçası olduğu ve kendisini dışında tutamadığı bu çevrenin nedensel olarak belirlenmiş bir çevre olduğunu; yapıldığı için yaptığı şeyi yaptığını fark etmez. Kendisinden önce başkaları ne ise o

oldukları için ne ise onu olduğunu ve ne yaptılarsa onu yaptıkları için yaptığı şeyi yaptığını ve bütün bunların akıl alır bir başlangıcının olmadığını fark etmez. O aslında, şimdilerde kendi doğası da dahil, eşyanın doğasıyla temsil edilen geçmiş sebeplerin yeterli bir bilgisiyle davranışı önceden görülebilecek ve bütünüyle izah edilebilecek koşulların bir yaratığı, bir *automatetır.* Bu iyi bilinen *karma* öğretisi, içkin belirlenim ya da kader öğretisidir ve *Bhagavad Gita,* XVIII, 20'de şu şekilde ifade edilir: "Sende doğan ve senin kendine ait olan bir doğanın işleyişi *[karma)* ile bağlı olduğundan, yapmayı arzu etmediğin şeyi dahi ister istemez yaparsın". O başlangıcını veya sonunu tasavvur edemeyeceğimiz bir illiyet zincirindeki bir halkadan başka bir şey değildir. Burada en azılı belirlenimcinin veya kadercinin kabul edemeyeceği bir şey yoktur. Belirlenimci[21] gibi her şeyi gördüğünden ve duyduğundan ibaret sayan birisi *[nâstika]* olmayan metafizikçi bu aşamada yalnızca hayatın işleyişinin, onun idame tarzının bu şekilde nedensel olarak izah edilebileceğine; bir sebepler zincirinin mevcudiyetinin bu mevcudiyetin mantıksal olarak başimkânını varsaydığına—bir başka söyleyişle ister mekân ister zaman içinde olsun diğer ara sebepler arasında bir sebep olarak düşünülemeyecek bir ilk nedeni varsaydığına işaret eder.

Sözünü ettiğimiz bu *automate*ımıza dönecek olursak, şimdi gelin onun ölümünde meydana gelen şeyi düşünelim. Mürekkep varlık eski haline avdet eder, evrene karışır; geriye her ne olursa olsun bu falanca varlığın bilinci olarak varlığını sürdürebilecek bir şey kalmaz. Psiko-fizik varlığın unsurları parçalanır ve başkalarına bir miras olarak devredilir. **Aslında bizim bu falancamızın hayatı boyunca devam eden ve en açık biçimde üremede takip edilebilecek bir süreçtir; Hint geleneğinde bu tekrar tekrar "babanın oğulda ve oğul olarak tekrar doğumu" diye tarif edilir**. Falancamız doğrudan ve dolaylı zürriyetinde yaşar. Hint öğretisinde "yeniden bedenlenme" *[reincarnation]* diye bilinen şey budur; ve bu Greklerin *metasomatosis* ve *metempsykhosis* öğretisiyle aynı şeydir; ve yine bu Hıristiyanlıktaki "bedenî cevher ve nüve halindeki erdeme göre" insanlığın Âdem'de başlangıçta varoluşu öğretisidir; ve nihayet modern bilimin "ataların karakterlerinin yinelenmesi" öğretisidir. Dinde "ilk günah mirası", metafizikte "cehalet mirası" ve filozoflarca insanın doğuştan özne ve nesne açısından bilmeye dönük yatkınlığı denilen şey ancak psiko-fizik karakterlerin böyle bir aktarımıyla anlaşılabilir hale gelir. Bir Tanrısal Kayra fikri hiçbir şeyin tesadüfen olmadığını düşündüğümüzde anlaşılır ancak.

Bunun bir yeniden bedenlenme *[reincarnation]* öğretisi olmadığını söylememe gerek var mı? Bir müddet yeryüzünde yaşamış ve şimdi ölmüş olan bir kimsenin dünyevi bir anneden tekrar doğacağını öngören bir yeniden bedenlenme öğretisinin Hindistan'da hatta Budacılıkta—hatta hatta Yeni-Platonculukta veya herhangi sahih bir gelenekte bile hiçbir zaman öğretilmediğini söylememe gerek var mı? Bu dünyayı bir kez terk etmiş olanların ebediyen ayrıldıkları ve yaşayanlar arasında bir daha görünmeyecekleri Brahmanalarda Eski Ahit'te olduğu kadar açık biçimde ifade edilir. Platoncu açıdan olduğu kadar Hinduların bakış açısından da her türlü değişim bir

ölümdür. Her gün, her saat ölür ve yeniden doğarız ve ölüm "saati geldiğinde" gerçekleşen özel bir durumdan ibarettir.

Hindistan'da hiçbir zaman bir yeniden bedenlenme inancıyla karşılaşamadığını söylemiyorum. Böyle bir inancın ancak halk arasında metinlerin simgesel dilinin yanlış yorumlanmasından ileri gelmiş olabileceğini; çağdaş uzmanların ve teozofistlerin inancının da metinlerin aynı derecede çocuksu ve yeterli bilgiye sahip olmadan yorumlanmasının sonucu olduğunu söylüyorum. Eğer böyle bir yanlışın nasıl ortaya çıkmış olabileceğini sorarsanız sizden Aziz Augustinus ve San Tommaso D'Aquino'nun aşağıdaki ifadelerini düşünmenizi isterim: insanlık "bedenî cevher ve nüve halindeki erdeme göre" Âdem'de başlangıçta mevcuttu; "insan bedeni imkân halindeki nedenlerle önceki işlerde mevcuttu"; **"Tanrı dünyayı doğrudan değil fakat aynı zamanda ara nedenlerle yönetir ve eğer böyle olmasaydı dünya kusursuz nedensellikten yoksun kalmış olurdu"**; **"Nasıl ki bir anne doğmamış çocuğa gebeyse dünyanın kendisi de doğmamış şeylerin sebeplerine gebedir"**; **"Kader yaratılmış nedenlerin kendisinde saklıdır"**. Eğer bu metinler Upanişadlar'dan ya da Budacılığın metinlerinden iktibas edilmiş olsaydı bunlarda gerçekten mevcut olanı, karma öğretisini görmekle kalmayıp aynı zamanda bir "yeniden bedenlenme" öğretisi de görmez miydiniz?

Fakat biz "yeniden bedenlenme" dediğimizde bununla ölmüş olan birinin gerçek varlığı ve kişiliğiyle burada yeniden doğumunu kastediyoruz. Bunun yeterli ve ikna edici metafizik sebeplere bağlı olarak bir imkânsızlık olduğunu ileri sürüyoruz, ilk değerlendirme şudur: evren hepsi de aynı derecede belirsiz bir süre içinde gerçekleşmesi gereken sonu belirsiz bir imkânlar dizisini kucakladığına göre mevcut âlem, nasıl ki her bir insanın hayatı saklı imkânlarının tümü tükendiğinde vadesini tamamlamış olursa, kuvve halindeki imkânlarının tümünün edimselleşmesiyle birlikte vadesini tamamlamış olacaktır. Bu sonu belirsiz dönemin sonuna olayların tekrarına ya da geçmiş koşulların yinelenmesine yer verilmeksizin erişilmiş olacaktır. Zamansal art ardalık dolaylı olarak değişik şeylerin art ardalığı anlamına gelir. Tarih kendisini cins ya da türlerle tekrarlar, fakat herhangi münferit ve belirli bir şeyde kendisini tekrar edemez. Eğer [bir nesilden bir sonrakine] göçten *[transmigration]* söz edilecekse bu genlerin "göçü"ü [aktarılması] olabilir ve buna tür ya da cinslerin yeniden doğumu denir, fakat bu falancanın karakterinin "reenkarnasyon"u onun hakiki kişiliğinin "aktarılması"ından ayırt edilmelidir.

Bu akıllı ve ölümlü canlı falancanın hayatı ve ölümü böyledir. Fakat Boethius onun bu canlıdan ibaret olduğunu ifade ederken Bilgelik buna bu insanın, falancanın, kim olduğunu unuttuğu cevabını verir. Tam bu noktada her şeyi gördüğünden ve duyduğundan ibaret sayan birisinden [*nâstika]* ya da "maddeci" ve "duyumcu"lardan (bu iki sözcüğü tırnak içinde kullandım, çünkü madde "duyulan, hissedilen" şeydir) ayrılırız. Hıristiyanlıkta "beden, nefis ve ruh"tan mürekkep olarak verilen insan tarifi unutulmamalıdır. Vedanta insanın yegâne gerçek, hakiki varlığının ruhi ya da manevi yanı olduğunu ve onun bu varlığının bu "falanca"da ya da onun herhangi bir

”parça”sında olmadığını, fakat sadece ona aksettiğini ileri sürer. Diğer bir deyişle o bu varlığın falancanın alan / arazisinin düzlüğü içinde ya da onunla sınırlı olmadığını, fakat nüfuz ettiği çevrili alandan bağımsız olarak bu araziden merkezine doğru yayıldığını ileri sürer. Şu halde bu falancanın kaybına ilave olarak ölümde gerçekleşen şey ruhun bir zamanlar ”hayat”ı olmuş olan o fenomenal araçtan çekilmesidir. Dolayısıyla ölümden söz ederken tam bir doğrulukla ”ruhu teslim etmek”[22] deyimini kullanırız ya da falancanın son nefesini verdiğini[23] söyleriz. Eminim ki geçerken buradaki ”ruh’’un *[”the ghost”]* Spiritüalistlerin kullandığı anlamda bir ruh, ”varlığını sürdüren bir kişilik” olmadığını, fakat tamamen akli bir ilke olduğunu hatırlatmam yeterlidir; ruh Kutsal Ruhun[24] *Sanctus Spiritus* olduğu anlamda ”ruh”tur. Şu halde ölümle toprak toprağa, ruh da kaynağına döner.

Bu şu anlama gelir: Falancanın ölümü içinde iki imkân barındırır ve bunlar aşina olduğumuz ”kurtulmuş” ya da ”kaybolmuş” ifadeleriyle yaklaşık olarak ve zımnen ifade edilir. Ya falancanın varlık bilinci ben merkezliydi ve kaçınılmaz olarak onunla birlikte yok olmuştur ya da ruhta toplanmıştır ve onunla birlikte ayrılmıştır. Beden ve nefis eski haline döndüğünde ”geriye kalan” Vedanta metinlerinin ifadesiyle ”ruh”tur. Büyük emirle, ”Kendini Bil!” ile kastedilenin ne olduğunu şimdi anlamaya başlıyoruz. Varlık bilincimizin ruhta toplandığını varsayarak diyebiliriz ki bedenin ölümünden önce ne kadar tam biçimde zaten ”ne isek o olmuşsak” ya da ”uyanmışsak” bir sonraki ortaya çıkışımız ya da ”yeniden doğuşumuz” o ölçüde alanın merkezine yakın olacaktır. Varlık bilincimiz ölümle zaten olmadığı bir yere gitmez.

Daha sonra varlık bilinci yirmi bir çit ya da referans seviyesinin sonuncusunun ötesine zaten uyanmış ve kendisi için geriye sadece yirmi ikinci geçit kalmış olan birinin durumunu düşüneceğiz. Şimdilik sadece ilk adımı düşünüp değerlendirelim. Eğer ölümden önce bu adımı atmışsak—sadece düşünen hayvanlar olarak değil, bir ölçüde ruhta yaşıyorduysak—beden ve nefis dağılıp evrene karıştığında, bizimle her şeyin merkezî Seyircisi, Semavi Güneş, Ruh ve Hakikat arasında yer alan çitlerin ya da çemberlerin ilkini geçmiş olacağız. Yeni bir çevrede, sözgelimi hâlâ sürenin varolduğu ama şimdiki anlamda zamanın işleyişinin söz konusu olmadığı bir çevrede var olmuş olacağız. Beraberimizde duyulara bağlı bir hafızanın doğal parçası olabilecek psiko-fiziksel aygıtların hiçbirini almamış olacağız. Sadece ”akli erdemler” varlığını sürdürür. Bu bir ”kişiliğin” bakiyesi veya kalıntısı değildir (bu biz göçüp gittiğimizde miras olarak bıraktığımız bir mülk, bir nitelikti); bu falancanın şahsının, artık daha önceki tanımlarının en kabasıyla sınırlanmayan, sürekli varlığıdır. Fasıla veya kesinti olmaksızın varlık bilincini aşıp geçmiş olacağız.

Bu şekilde ölüm ve yeniden doğumların birbirini takip edişiyle bu çitlerin tümü geçilebilir. Takip ettiğimiz yol bizi merkezî Güneşe bağlayan manevi ışık yolu ya da yarıçap *[radius]* olacaktır. Burayı öte kıyıdan ayıran hayat ırmağının iki yakasını birleştiren yegâne köprü budur.”Köprü”sözcüğü bilerek kullanılmıştır; çünkü bu ”ustura ağzından daha keskin geçit”, Avesta’nın Cinvat köprüsü, halkbilimcinin aşina olduğu ”korku köprüsü”dür ki güneş kahramanının dışında kimse geçemez; bu geniş

bir alanı kaplayan ışık köprüsüdür ve kaynağıyla aynı cevhere sahiptir. Veda bunu ”Zati[25] Köprü” diye ifade eder—bu Hıristiyanların aşina olduğu ”Yol benim” ifadesine yakın bir tariftir. Bu köprü geçidinin, yirmi bir çemberimizle kesişme noktalarıyla tanımlanan aşamalarla, aslında bir göç veya sürekli ilerleyen yenilenme[26] diye adlandırılan şeyi oluşturduğunu zaten sezmiş olmalısınız. Bu yolun her adımı eski benliğin ölümü ve ardından, hemen ”bir başka insan” olarak ”yeniden doğumu” ile belirlenmiştir. Burada bu açıklamanın kaçınılmaz olarak aşırı derecede basitleştirilmiş olduğunu araya sıkıştırmalıyım. Biri çevresel ve belirli, diğeri merkeze doğru ve özgür olmak üzere iki hareket doğrultusu birbirinden ayrılmıştır; fakat sonuçlarına uygun biçimde ancak bir helezon ya da sarmal ile işaret edilebileceğini açıklamadım.

Fakat evrenle ve insanın muhitinden merkezine ve yüreğine doğru kutsal yolculuğuyla ilgili resmimizin mekân ve zamana dayalı maddiliğinin parçalanma zamanı gelmiştir. Bütün varlık durumları, birbiri üzerine eklenmiş ima ya da telmih seviyelerinde vücuda geliş olarak düşündüğümüz falancaların tümü sizin içinizdedir ve tanınmayı beklemektedir: gerekli olan doğumların ve yeniden ölümlerin tümü tabiatüstüdür—yani ”Doğa”ya karşı değil, fakat göçün gerçekleştiği düşünülen verili varlık durumunun belirli imkânlarının dışındadır. Burada herhangi bir zaman unsuru da söz konusu değildir. Bilakis ruhi hayatta zamana bağlı öngörülemeyen değişiklikler rol oynamadığı için yolculuk ister doğal ölüm olayından önce isterse ölüm anında veya daha sonra, kısmen ya da bütünüyle yapılabilir. Seyircinin kameriyesi içinizdeki yani ”kalp”teki Göklerin Krallığıdır (o bütün Doğu ve kadim geçmişin geleneklerinde sadece iradenin değil fakat saf aklın da merkezi, Gök ve Yerin evliliğinin tamamlandığı yerdir); müşahede ehli tarafından Seyircinin kendisi ancak orada görülebilir—ki onun bakışı içe çevrilmiştir ve o böylece dışarıdaki gözü içerideki Göze, hayat nefesini Ruhun Meltemine bağlayan Işık yolunu geriye doğru kat ederek kaynağına gider.

Veda ilahisinin keskin ve etkileyici sözleri ile kastedilen şeyin tümünü belki şimdi daha iyi anlayabiliriz: ”Güneş gözünü, Meltem ruhunu alır” ve bunun muadilini ”Ruhumu senin ellerine emanet ediyorum”da ya da Eckhart’ın ”Tanrı’yı gördüğüm göz, Tanrı’nın bendekini gördüğü göz ile aynı; benim gözüm ve Tanrı’nın gözü, tek bir göz, tek bir görüş, tek bir biliş ve seviş”, ya da Paulos’un ”...tek ruh olacak” sözünde tanıyabilirsiniz. Geleneksel metinler çarpıcıdır. Sözgelimi Upanişadlar’da ”her kim ki Tanrı’yı kendisinden başka olarak düşünerek ibadet ederse o hayvandan biraz daha üstündür” ifadesiyle karşılaşırız. **Bu tavır eski dünyada herkesin bildiği ”Tanrı’ya ibadet etmek için Tanrı olman gerekirdi” sözüne de yansımıştır—ki bu aynı zamanda ”ruhen ve hakikaten tapmak” sözünün de anlamıdır.** Böylece büyük ”O sensin” sözüne geri dönmüş oluyoruz ve her ne kadar ”o’’nun ne olabileceğiyle ilgili tam ve mükemmel bir anlayıştan uzak olsak da (çünkü son adımı henüz atmadık) şimdi daha iyi bir fikre sahibiz. Şimdi geleneksel öğretilerin (dışı içten, dünya insanını öte dünyalı insandan, *automatet* ölümsüz ruhtan ayırarak) bir yandan falancanın sonsuz bir sebepler zinciri içinde bir halkadan başka bir şey olmadığını kabul ve hatta bunda ısrar ederken, diğer yandan zamana bağlı olmaksızın halkaların kırılabileceğini ve ölümün alt edilebileceğini: bunun şimdi ve burada

olabileceği gibi ölüm anında ya da ölümden sonra da olabileceğini nasıl onaylayabildiğini anlayabiliriz.

Ne var ki metafiziğin bakış açısından insanın nihai amacı olarak tanımlanan şeye henüz ulaşmış değiliz. Yolun sonundan söz ederken şimdiye dek sadece yirmi bir engelin tümünü geçmeyi ve Semavi Güneşi, Hakikatin kendisini görmeyi; bizzat Seyircinin kameriyesine ulaşmayı; gökte tezahür etmiş Göz ile karşı karşıya gelmeyi düşündük. Aslında bu din tarafından tasavvur edildiği biçimiyle insanın nihai gayesi fikridir. Bu Ağacın Tepesinde, "mümkün varlığın Zirvesinde" ulaşılan sınırlı sonsuz saadettir; bu ardımızda bıraktığımız alanın zaman içerisinde maruz kaldığı değişikliklerin tümünden kurtuluştur. Fakat bu kurtulmuşların her birinin hâlâ ötekiler arasında biri ve İnsanların Güneşinden ve ışıkların Işığının (bunlar hem Hıristiyanlığın hem Vedaların ifadeleridir) kendisinden başka olduğu bir gök; Greklerin *Elysiumu* gibi zamandan bağımsız, fakat süresiz olmayan bir göktür; (nihai kaynağımız—ki o Uluhiyetin Âmasındadır—olmadığı için) bir dinlenme yeri fakat nihai bir yurt değildir. Bize kalan Güneşi geçmek ve Babanın en yüksek gök katındaki [*empyros]* "yurt''una ulaşmaktır. "Kimse bensiz Babaya ulaşamaz." Biz inisiyasyon ve tefekkürün açık kapı eşiklerini geçtik; kendi kendimizi sürekli nefyederek varlığımızın en dış katmanından en iç avlusuna ilerledik ve takip edilecek başka bir yol göremiyoruz—her ne kadar Hakikatin sayesinde aydınlandığımız bu suretinin arkasında benzer hiçbir tarafı olmayan bir şeyin var olduğunu biliyorsak, her ne kadar Tanrı'nın dünyayı aydınlatan bu veçhinin ardında insana dönük olmayan fakat bütünüyle kendi içine dalmış bir başka ve daha haşyetli yanının—kendi dışındaki hiçbir şeyi ne bilen ne seven bir boyutun olduğunu biliyorsak da. Bildiğimiz anlamda ne iyi ne gerçek olan Onu anlamamızı engelleyen şey bizim Hakikat ve İyilik anlayışımızdır. İleriye giden tek yol anlamaya başladığımızı düşündüğümüz her şeyin ötesindedir: eğer içeriye yol bulacaksak kendimiz hakkında ne kadar yüce olursa olsun hâlâ hatırda tuttuğumuz ve Hakikat ve İyilik hakkında *per excellentiam* "tasavvur ettiğimiz" sureti bir ve aynı vuruşla dağıtmamız gerekir. "Ruhun Tanrıyı kaybetmesi yaratılanları kaybetmesinden daha fazla gereklidir... ruh en çok Tanrıyı terk etmekle yüceltir, ulular... eğer Tanrının, bütünüyle boş olduğu tanrısal doğanın bir parçası olacaksa ona kalan bir bakıma olmamak... tanrısal doğanın ifade ettiği her türlü etkinliğe son vermektir... o kendini terk eder ve kendi yolunda giderek artık Tanrıyı aramaz" (Eckhart). Bir başka söyleyişle, hem gözleri açıkken hem kapalıyken Seyirciyle bir olmalıyız. Eğer olmazsak o uyurken bize ne olacaktır? Olumlayıcı teoloji yoluyla öğrendiklerimizin tümü bir Bilmemeyle, Hıristiyan teologların *Docta Ignorantiası*,[27] Eckhart'ın *Agnosia*sı[28] ile tamamlanmalı ve nihayete erdirilmelidir. Şankara ve Dionysius gibi bilgeler bu sebepten ötürü *via remotionis*[29] üzerinde bu kadar ısrarcı olmuşlardır, yoksa onlar için olumlu *[sübutî]* bir Hakikat ya da İyilik kavramının bizim için olabileceğinden daha az kıymetli olmasından dolayı değil. Şankara'nın şahsen takip ettiği yolun haddizatında ibadete dayalı olduğu söylenir—hatta Tanrıya ismiyle—ki ismi yoktur—ibadet ettiğinden dolayı af dilerken bile. Çünkü

böyleleri için gerçekten kıymetli olan hiçbir şey yoktur ki terk etmeye hazır olmamış olsunlar.

Hindu öğretisini daha iyi anlayabilmek için önce Hıristiyan öğretisini açıklayalım: Mesih'in sözleri şöyledir: **"Kapı Ben'im. Bir kimse benim aracılığımla içeri girerse kurtulur. Girer, çıkar ve otlak bulur."** Kapıya ulaşmış olmak yeterli değildir; kabul edilmemiz gerekir. Fakat kabul edilmenin bir bedeli vardır: **"Canını kurtarmak isteyen onu kaybetsin."**[30] İnsanın iki beninden, Hindu metinlerindeki iki Atmandan falanca adıyla bilinen ben, eğer diğeri yüklerinin, ayak bağlarının tümünden kurtulmak—mutlak gaybubiyeti [bilinemezliği] içinde Tanrı gibi özgür olmak istiyorsa kendisini öldürmüş olmalıdır.

Vedanta metinlerinde insanların Güneşi ve ışıkların Işığı benzer şekilde âlemlerin girişi ve kapının muhafızı olarak adlandırılır. Her kim buraya kadar gelmişse sınamaya tabi tutulur. Ona öncelikle yapmış olduğu iyilik ya da kötülüğün dengesine göre buradan girebileceği söylenir. Eğer anlarsa cevap verecektir, **"Sen bana bunu soramazsın; biliyorsun ki yapmış olduğum her neyse 'benim' değil senin yaptığındı."** Bu Hakikattir ve kendini inkâr etmek Kapının muhafızının kudretinin ötesindedir, çünkü o bizzat Hakikattir. Veya **"Sen kimsin?"** sorusu sorulabilir. Eğer bu soruyu kendi adıyla veya bir aile ismiyle cevaplarsa zaman etmenleri onu derhal sürüp uzaklaştıracaktır; ama eğer **"Ben Işığım, Senim, ve sana böyle geliyorum" diye cevaplarsa, Muhafız onu "Sen kimsen ben oyum; ve ben kimsem sen osun, haydi gir içeri"** diye karşılayacaktır. Esasen hâlâ herhangi birisi olan birinin Tanrı'ya dönme imkânının olmadığı açığa kavuşturulmalıdır, çünkü metinlerimizin ifade ettiği gibi, "O herhangi bir yerden gelmemiş veya herhangi biri olmamıştır".

Benzer şekilde Eckhart sözlerini *logosa,* "Eğer bir insan babasına ve anasına... hatta kendi canına buğzetmiyorsa benim talebem olamaz"a dayandırarak, "babanın ve annenin zaman içinde olduğunu bildiğin sürece gerçek ölümle ölmemişsin demektir" der; yine aynı şekilde Eckhart'ın İslam dünyasındaki akrabası Rumi, Kapının Muhafızına **"Her kim buradan "Ben falancayım" diyerek girerse kapıyı yüzüne kapatırım" sözlerini atfeder.** Aslında Veda metinlerinin Paulos'un "Tanrı kelamı diri ve güçlüdür, iki ağızlı kılıçtan daha keskindir, hatta canı ruhtan ayırır" sözünden daha iyi bir tanımını sunamayız. **"Quid est ergo, quod debet homo inquirere in hac vita? Hoc est ut sciat ipsum.""Si ignoras te, egredere!"**

Bu şekilde kendinden kurtulup da kökenine dönmüş olan varlığın durumu nasıldır? sorusunu sorduğumuzda son ve en güç sorunla karşılaşmış oluruz. Psikolojik bir açıklamanın burada yerinin olmadığı izahtan varestedir. Aslında elimizdeki metinlerle bu noktada yapabileceğimiz en iyi şey itiraf etmektir: **"Her kim ki anladığından en çok emindir, o en ziyade yanlış anlamıştır"**. Brahman hakkında söylenebilecek şey—"O vardır ve O ancak bununla anlaşılabilir"—aynı zamanda Brahman olmuş olan herkes hakkında da söylenebilir. Bunun *ne* olduğu söylenemez, çünkü o herhangi bir "ne" değildir. **"Bu hayatta özgür olan" bir varlık (Rumi'nin "yürüyen ölüsü") "bu dünyadadır, fakat ona ait değildir"**.

Ne var ki bu soruna Kemale Ermiş Olanlardan söz edilirken kullanılan tabirleri düşünüp değerlendirerek yaklaşamayız. Onlara ya Güneşin Işınları ya da Ruhun Rüzgârları veya Dileğince- Hareket Edenler denir. Ayrıca onların tezahür etmiş dünyalarda tecessüm için: bir başka söyleyişle, ister hareket etsin ister sükûnet halinde kalsın, Ruhun hayatına katılmaya uygun oldukları söylenir. O keyfince esen bir Rüzgâr (Ruh)dur. Bu ifadelerin hepsi Mesih'in "Girer, çıkar ve otlak bulur"[31] diye ifade ettiği şeye karşılık gelir. Veya bunu satranç oyunundaki piyon ile karşılaştırabiliriz. Piyon satranç tahtasının bir yanından öbür yanına geçtiğinde dönüşüme uğrar. Bir vezir olur ve bundan böyle ona, hatta günlük dilde de, "dilediğince hareket eden" denir. İlk benliği öldüğünden o artık belirli hareketler veya konumlar ile sınırlı değildir, o isterse dönüşümünün meydana geldiği yere girer, isterse oradan çıkar. Ve bu dilediğince hareket özgürlüğü Kemale Erişme durumunun bir başka veçhesidir, fakat bu henüz sadece piyon olanların kavrayışının ötesinde bir şeydir. Şuna da işaret etmek gerekir ki, satranç tahtası üzerindeki yolculuğunda daima kaçınılmaz bir ölüm tehlikesi içinde olan eski piyon, dönüşümünden sonra isterse kendisini kurban etmekte, isterse tehlikeden kaçmakta serbesttir. Hindu geleneğindeki tabirlerle onun önceki hareketi bir geçiş, yeni hareketi bir iniştir.

Batılı bilginlerce böylesine ciddi bir şekilde tartışılan "yok olma" ["fena"] sorunu, bu zaviyeden bakıldığında ortaya çıkmaz. Metafizikte bu sözcüğün bir anlamı yoktur, çünkü o sadece süreklilik ve aynılığı, çokluk ve birliği bilir. Aklı ezelde, veya öncesi sonrası olmayan idealar dünyasında varolan her neyse onun varlığının sona ermesi gibi bir şey söz konusu değildir; sonsuzluğun muhtevası değişemez. Bu yüzden, *Bhagavad Gita*'nın ifade ettiği gibi, "Ben hiç olmamış olsaydım, sen hiç olmamış olurdun."

"O sensin" sözünde ayniyet bakımından "O" ile "sen"in ilişkisi Vedanta'da ya "Güneş Işını" (evlatlık ya da aynı soydan gelme ihsas edilir) ya da *"bhedâbheda"* (ki lafzi anlamı "farksız ayrım" demektir) gibi tanımlamalar veya nitelendirmeler ile ifade edilir. Bu ilişki artık "bir iç veya bir dış" bilincinin olmadığını gayet güzel ifade eden âşıklar benzetmesiyle ya da buna karşılık gelen, **"her biri her ikisidir"** şeklindeki Vaisnava eşitlemesiyle dile getirilir. Bu ayrıca Platon'un batini ve zahiri insanın birliği düşüncesinde; Hıristiyanlıktaki Mesih'in mistik bedeninde uzuv olma öğretisiyle; Paulos'un "her kim ki Rabbe katılır tek bir ruhtur" ve Eckhart'ın hayranlık uyandırıcı **"kaynaşmış ama karışmamış"** formülünde de görülebilir.

Şankara "felsefe"si diye adlandırılan şeyin bir "araştırma" değil, bir "açıklama" olduğunu; Vedanta'yı yahut herhangi bir sahih geleneği takip edenler için nihai Hakikatin herkesçe keşfedilmeyi değil, anlaşılmayı bekleyen bir şey olduğunu açıklamaya çalıştım, ki bu işi başkalarına havale etmeyip kendisi yapacak olan herkes için böyledir bu. Ayrıca buna göre Şankara'nın *Atharva Veda* X. 8. 44: "İsteksiz ihtiyaçsız, tefekkür-temaşa halinde, ölümsüz, kendi kendine teşekkül etmiş, bir öz veya cevherle yetinen, hiçbir şeyden yoksun olmayan: her kim bu değişmez,

yaşlanmaz, her-daim-genç-Ruhu bilir, aslında o Kendisini bilir ve ölmekten korkmaz" gibi metinlerden ne anladığını da açıklamaya çalışmış oldum.

II.DOĞU METAFİZİĞİ - RENE GUENON

DOĞU METAFİZİĞİ[32]

Bu konuşmanın konusu olarak doğu metafiziğini seçtim. Belki kayıtlayıp sınırlamaksızın sadece metafizik demek daha doğru olurdu. Çünkü o aslında özü itibariyle her türlü suretin ve mümkün her şeyin üstünde ve ötesinde olduğundan ne doğuya ne batıya özgüdür, fakat evrenseldir. Onun büründüğü dış şekiller ancak anlatılabilir olanı anlatmak için açıklama gereğinin doğurduğu zorunluluklara hizmet eder. Bu şekiller doğuya veya batıya ait olabilir; fakat farklılık görünümü altında her zaman en azından hakiki metafiziğin varolduğu her yerde bir birlik temeli mevcuttur; bunun sebebi gayet basittir: hakikat tektir.

Eğer bu böyleyse doğu metafiziğini özel olarak ele almanın gereği nedir? Sebep şu ki batı dünyasının mevcut zihnî/ fikrî durumu içinde metafizik unutulmuş, genellikle göz ardı edilmiş ve hatta neredeyse bütünüyle kaybolmuş bir şeydir, oysa doğuda metafizik hâlâ fiili bilginin[33] konusu olmayı sürdürmektedir. Dolayısıyla metafiziğin gerçek anlamı keşfedilmek isteniyorsa eğer doğuya bakılmalıdır; hatta birçok bakımdan doğuya bugün olduğundan çok daha yakın olan batıda eskiden mevcut olan metafizik geleneklerin bazısı yeniden ele geçirilmek isteniyorsa bu her şeyden evvel doğu öğretilerinin yardımıyla ve onlarla yapılacak mukayese sayesinde başarılabilecektir; çünkü bunlar metafizik sahasında hâlâ doğrudan incelenebilecek yegâne öğretilerdir. Bununla beraber bizzat doğulular onları nasıl inceliyorsa bu öğretilerin de öyle incelenmesi gerektiği gayet açıktır ve az veya çok farazi, kimi zaman tamamen hayali olabilen yorumlara kesinlikle kapılmamak gerekir. Şurası çoğu zaman unutulmaktadır ki doğu uygarlıkları halen hayattadır ve ehil temsilcilere sahiptir; bahis konusu meseleyle ilgili tam hakikati ortaya çıkarmak için kendilerinden bilgi edinmek mümkündür.

Sadece Hindu metafiziği değil de "doğu metafiziği" dedim, çünkü bu türden öğretiler zımnen delalet ettikleri her şeyle birlikte, gerçek mahiyetlerini hemen hiç anlamayan bazılarının zannettikleri gibi sadece Hindistan'da bulunmaz. Hindistan'ın durumu bu bakımdan hiçbir surette istisnai değildir; geleneksel denilebilecek bir temele sahip olan bütün uygarlıklar tam olarak böyledir. Bilakis istisnai ve olağandışı olan böyle bir temele sahip olmayan uygarlıklardır ve hakikati söylemek gerekirse bizce [bu vasfa sahip] bilinen tek uygarlık çağdaş batı uygarlığıdır. Sadece belli başlı doğu uygarlıklarını almak gerekirse: Hindu metafiziğinin muadili Çin'de (Taoculukta) ve ayrıca İslam dünyasında bazı tasavvuf tarikatlarında da bulunur. Ne var ki bu İslam tasavvufunun Arapların büyük bölümü itibariyle Greklerden mülhem zahiri felsefesiyle ortak hiçbir yanının olmadığını unutmamak gerekir. Şu farkla ki Hindistan dışında bu öğretiler nispeten sınırlı ve kapalı bir seçkinler zümresine mahsustur. Orta çağda batıda da durum böyleydi ve birçok bakımdan İslam

tasavvufuyla karşılaştırılabilecek ve İslam'daki kadar bütünüyle metafizik bir karaktere sahip bir batınilik *[esotericism]* orada da vardı; modernler genel olarak bunun mevcudiyetinin bile farkında değillerdir. Hindistan'da kelimenin gerçek anlamında bir batınilikten söz etmek mümkün değildir, çünkü orada öğreti bakımından bir batınilik zahirilik ikiliği yoktur; herkesin az veya çok öğretide derinleşmesi ve yeteneklerinin elverdiği ölçüde ona nüfuz etmesi anlamında—çünkü bazı kimseler için tabiatlarının parçası olan sınırlamalar vardır ve bunların aşılması imkânsızdır—orada ancak doğal bir batınilikten söz edilebilir.

Doğal olarak şekiller suretler bir uygarlıktan diğerine değişebilir; bununla beraber Hint dünyasına ait olan şekillere her ne kadar daha çok aşina olsam da gerekli olduğunda, belli meselelerin anlaşılmasına katkıda bulunmaları halinde, diğerlerini de kullanmakta tereddüt etmem; bunda hiçbir mahzur yoktur, çünkü bunlar aynı şeyin farklı anlatımlarından ibarettir. Bir kez daha ifade etmek gerekirse hakikat tektir ve hangi yolla olursa olsun bu anlayışa ulaşmış olan herkes için aynıdır.

Bunlar ifade edildikten sonra "metafizik" sözcüğünün hangi anlamda kullanıldığının açığa kavuşturulması gerekiyor, hele herkesin onu aynı şekilde anlamadığını sık sık belirtme lüzumu duyduğum için bu çok daha fazla gereklidir. Öyle zannediyorum müphemliğe meydan verebilecek sözcüklere yaklaşmanın en iyi yolu onları mümkün olduğu ölçüde asli ve kök anlamlarına irca etmektir. Şimdi terkip ve teşekkülüne göre bu "metafizik" sözcüğü lafzi olarak "fizik ötesi" anlamına gelir, "fizik" de burada her zaman eskilerin nazarında sahip olduğu kabul edilmiş anlamda, yani en geniş anlamında "tabiat bilgisi" olarak alınır. Fizik tabiat alanına ait olan her şeyin, buna karşılık metafizik tabiatın ötesinde yer alan şeylerin incelenmesidir. O halde bazıları nasıl oluyor da metafizik bilginin gerek konusu gerekse elde edilmesinde kullanılan melekeler bakımından tabii bilgi olduğunu iddia edebiliyor? Burada tam bir yanlış anlamayla, terimleri bakımından çelişkili bir ifadeyle karşı karşıyayız; ve daha da şaşırtıcı olan bu karışıklığın gerçek metafizik hakkında bir fikri muhafaza etmesi ve onu çağdaş filozofların sözde-metafiziğinden[34] açık biçimde nasıl ayırt edeceğini bilmesi gerekenleri dahi etkilemesidir.[35]

Mamafih denilebilir ki eğer bu "metafizik" sözcüğü böyle bir karışıklığa meydan veriyorsa onun terk edilip yerine daha uygun başka bir sözcüğün kullanılması daha isabetli değil midir? Açık ki böyle bir şey isabetsiz olurdu, çünkü teşekkülü bakımından bu sözcük ifade edilmek isteneni tam olarak karşılamaktadır; ayrıca böyle bir sözcük bulmak pek kolay değildir, zira Batı dillerinde böyle bir kullanıma aynı derecede uyarlanmış başka bir sözcük yoktur. Bahis konusu olan *par excellence* bilgi olduğu ve onun yüceliği ancak bu isimle ifade edilebileceği için, Hindistan'da yapıldığı gibi, sadece "bilgi" sözcüğünü kullanmak da çıkar yol değildir, çünkü bilgiyi münhasıran bilimsel ve akli olanla sınırlandırmaya alışmış olan batılılar için bu işleri daha da içinden çıkılmaz hale getirmekten başka bir işe yaramayacaktır. Ayrıca bir sözcüğün gördüğü suiistimal ve kötü muameleye müdahale etmek illa gerekli mi? Eğer bu tür sözcüklerin hepsi atılmış olsaydı geriye ne kalırdı? Yanlış anlama ve yanlış

fikir veya kanaat uyandırmadan uzak durmak için önlem almak yeterli değil mi? Başka herhangi bir sözcüğe ne kadar bağlılığımız varsa "metafizik" sözcüğüne de ancak o kadar bağlıyız, fakat onun yerini alacak daha iyi bir tabir önerilemediği için onu önceden olduğu gibi kullanmaya devam edeceğiz.

Maalesef bilmediği şeyler hakkında "hüküm verme" iddiasında olan ve "metafizik" ismini safi insani ve akli bilgi (ki bu bize göre sadece bilim veya felsefedir) için kullandıklarından ötürü doğu metafiziğinin de bundan fazla ve başka bir şey olmadığını zanneden kimselerle karşılaşıyoruz; bunlar mantıki olarak bu metafiziğin gerçekte herhangi bir özel neticeye götüremeyeceği sonucuna varırlar. Bu metafizik onların sandığından tamamen başka bir şey olduğu için onun [istenen yere götüren] müessir bir kılavuz olduğunu anlayamazlar. Onların tasavvur ettikleri şeyin gerçekte metafizikle hiçbir ilgisi yoktur, çünkü o tabiat alanının bir bilgisinden, zahiri ve dünyevi bir bilimden ibarettir; bizim konuşmak istediğimiz bu tür bir şey değil. O halde "metafizik olan"ı "tabiat üstü" olan ile eşanlamlı olarak kullanabilir miyiz? Böyle bir kıyaslama veya yaklaştırmayı kabule hazırız, zira tabiatın, bir başka ifadeyle, bütün şümulüyle zahiri dünyanın[36] (ve sadece onun son derece küçük bir parçasından ibaret olan duyu dünyasının[37] değil) ötesine geçilmediği takdirde hâlâ tabiat alanında kalınmış olur. Daha evvel söylediğimiz gibi metafizik tabiatın ötesinde ve üstünde yer alandır; bu sebepten ötürüdür ki ona gayet yerinde olarak" tabiatüstü" denilebilir.

Fakat belli ki burada bir itirazla karşılaşılacaktır: Tabiatın ötesine geçmek mümkün müdür? Açık cevap vermekte tereddüt etmiyoruz: bu sadece mümkün değil fakat bir vakıadır da. Buna karşı da denilebilir: Bu kuru bir iddiadan ibaret değil midir? Buna hangi deliller gösterilebilir? Bir bilgi türünün mümkün olup olmadığıyla ilgili araştırma yapmak ve onu elde etmek için gerekli çalışmayı üstlenerek bizzat doğrulamak yerine delil talep etmek doğrusu tuhaftır. Bu bilgiye sahip olanlar için bütün bu tartışmaların ne faydası olabilir? Bilginin kendisinin yerine bir "bilgi teorisi" koymak belki de modern felsefenin en büyük iktidarsızlık itirafıdır.

Ayrıca her türlü kesinlik, izah ve ifade edilemeyen bir şey içerir. Doğrusu kimse kelimenin gerçek anlamında şahsi bir çaba göstermeksizin herhangi bir bilgiye ulaşamaz; bir başkası için yapılabilecek olanların tamamı aynı bilgiye ulaşma fırsatını sunup, kullanılabilecek vasıtayı işaret etmekten ibarettir. Bu sebepten ötürüdür ki saf akli / zihni alanda herhangi bir inancı zorla benimsetmeye çalışmak beyhude olacaktır; dünyadaki en iyi delil bu bakımdan doğrudan ve fiili bilginin yerini tutamayacaktır.

Şimdi anladığımız şekliyle metafiziği tanımlamak mümkün müdür? Hayır, çünkü tanımlamak her zaman sınırlamaktır. Burada bahis konusu ettiğimiz şeyin kendisi hakiki ve mutlak manada sınırlanmamıştır ve herhangi bir formül veya sistemin içine sokulamaz. Mesela onun külli ilkelerin bilgisi olduğunu söyleyerek metafizik kısmen tarif edilebilir, fakat bu kelimenin gerçek anlamında bir tanımlama değildir ve ancak konu hakkında kaba bir fikir verir. Bu ilkeler alanının, gerçekten metafizikle

uğraşsalar da bu çalışmayı ancak kısmi ve eksik biçimde yapmış olan bazı batılıların düşündüğünden çok daha büyük olduğu söylenerek bu tarife ilavede bulunulabilir.

Nitekim Aristoteles metafiziği varlığı varlık *olarak* bilmek diye tarif ederken onu varlıkbilim ile aynı kefeye koyar, bir başka söyleyişle, parçayı bütünün yerine koyar. Doğu metafiziğine göre saf varlık ne ilk ne de en külli ilkedir, çünkü o zaten bir taayyündür.[38] Dolayısıyla varlığın ötesine geçmek gerekir ve en büyük öneme sahip olan şey budur. Bu sebepten ötürüdür ki bütün hakiki metafizik kavram / kavrayışlarda dile getirilemez olanı göz önünde bulundurmak zorunludur: nasıl ki ifade edilebilen her şey ifadeyi aşan şeyle mukayese edildiğinde fiilen bir hiçse, sınırlı olan da büyüklüğü ne olursa olsun Sınırsız olanla karşılaşıldığında bir hiçtir. O ifade edilmekten çok ima / ihsas edilebilir ve bu harici şekillerin oynadığı roldür. Bütün şekiller, ister söz ister remiz olsun, ancak bir dayanak, onları kat kat aşan kavrayış imkânlarına yükselmek için bir istinat noktası işlevi görebilir; buna daha sonra döneceğiz.

Maksadımızı anlaşılır kılmak için kullanacak başka bir tabir olmadığı için metafizik kavram / kavrayışlardan söz ediyoruz, fakat bundan burada bilimsel veya felsefi kavram / kavrayışlarla mukayese edilebilecek bir şey olduğu sonucuna varılmasın. Burada bahse konu edilen "soyut tabirler" değil, fakat keşfe / sezgiye dayalı doğrudan akıl üstü bilgiye ulaşmadır. Ayrıca olmaması halinde hakiki metafiziğin izine eserine rastlayamayacağımız saf zihnî sezginin bazı çağdaş filozofların sözünü ettiği sezgiyle hiçbir münasebeti yoktur, onların bahsettikleri sezgi akıl üstü değil bilakis akıl altıdır. Bir zihnî ve bir hissî sezgi vardır; biri aklın ötesinde bulunur, diğerinin konumu onun bu yanında yer alır; bu sonuncusu ancak oluş ve bozuluş dünyasını, yani tabiatı veya daha doğrusu tabiatın aşağı kısmını bilebilir. Buna karşılık sezgi alanı ebedi ve değişmez ilkeler alanıdır; o metafiziğin sahasıdır.

Külli ilkeleri doğrudan kavramak için aşkın zihnin kendisinin külli karakterde olması gerekir;[39] o artık ferdi bir meleke değildir ve kendi sınırlarının ötesine geçmek ve onu fert *olarak* sınırlayan şartları geride bırakmak ferdin gücü dahilinde bulunmadığı için onu böyle düşünmek çelişkili olacaktır. Akıl insana mahsus bir melekedir; fakat aklın ötesinde yer alan şey aslında "beşeri değildir". Metafizik bilgiyi mümkün hale getiren işte budur ve bu bilgi, bir kez daha vurgulamak gerekirse, beşeri bir bilgi değildir. Bir başka ifadeyle insan bu bilgiye insan olarak erişemez fakat veçhelerinden biri itibariyle insan olan bu varlık aynı zamanda bir insandan başka ve daha fazla bir şeydir ve bu sayede o bilgiye erişebilir. Metafiziğin veya daha doğrusu bizatihi metafizik bilginin gerçek gayesi fert üstü hallerin / durumların bilfiil bilincine erişmektir.

Burada en hayati noktalardan birine gelmiş oluyoruz ve eğer fert tam bir varlık olsaydı, tıpkı Leibniz'in monadı gibi, kapalı bir sistem oluştursaydı, metafiziğin mümkün olamayacağını tekrarlamak gerekir; çaresizce kendi içinde sınırlanmış olan bu varlık kendi varoluş tarzının / keyfiyetinin dışında yer alan herhangi bir şeyi bilme imkânına sahip olmazdı. Fakat durum böyle değildir; gerçekte ferdiyet hakiki varlığın geçici ve mümkün tezahüründen başka bir şeyi temsil etmez. O aynı varlığın başka

durumlarının sayısız çokluğu içinde özel bir durumdan ibarettir; ve nasıl ki güneş, Hindu metinlerinde sık sık karşımıza çıkan bir misali kullanmak gerekirse, aksettiği çok çeşitli görüntülerden bağımsızsa bu varlık da zatı itibariyle bütün tezahürlerinden mutlak olarak bağımsızdır. **”Zat” ile ”ben”**, şahsiyet ile ferdiyet arasındaki temel fark böyledir; nasıl ki görüntüler parlak şualar sayesinde kaynakları olan güneşe bağlıysalar ve o kaynak olmaksızın ne varoluşa ne gerçekliğe sahipseler, ister insan teki ister başka herhangi benzer bir tezahür hali olsun ferdiyet de şahsiyetle asli varlık merkezine sözünü ettiğimiz bu aşkın zihin[40] vasıtasıyla bağlıdır. Bu açıklama sınırları içinde bu düşünce halkalarını daha tam geliştirmek veya varlığın birçok durumları / halleri nazariyesine dair daha tam bir fikir vermek imkânsızdır; fakat öyle zannediyorum her türlü hakiki metafizik öğretinin fevkalade önemini gösterecek yeteri kadar şey söyledim.

”Nazariye” dedim, fakat burada bahis konusu olan sadece nazariye değildir; bu az daha izah edilmesi gereken bir noktadır. Ancak dolaylı ve bir anlamda sembolik olan nazari bilgi hakiki bilgi için, her ne kadar vazgeçilmez olsa da, sadece bir hazırlıktır. Ayrıca o nakledilebilir olan tek bilgidir, gerçi bu durumda bile ancak kısmi anlamda bir nakilden söz edilebilir. Bu sebepten ötürüdür ki her türlü ifade bilgiye bir yaklaşma vasıtasından başka bir şey değildir ve ilk aşamada ancak kuvve halinde olan bu bilginin daha sonra bilfiil tahakkuk [*réalisation*] ettirilmesi gerekir. Burada az evvel işaret ettiğimiz daha sınırlı metafizikte, mesela Aristoteles metafiziğinde bir başka bağdaşmazlıkla karşılaşıyoruz. O kendisini varlıkla sınırladığı için nazari bakımdan yetersiz kalır ve onun nazariyesi, bütün doğu öğretilerinde olduğu gibi, karşılık gelen tahakkukla açıkça sınırlı olmak yerine, kendi kendine yeter olarak takdim edildiği izlenimini uyandırır.

Bununla beraber bu eksik / noksan metafizikte (ki buna kısmi metafizik demeye zorlanıyoruz) bile zaman zaman öyle ifadelerle karşılaşıyoruz ki, eğer doğru anlaşılmış olsaydı bütünüyle farklı sonuçlara ulaştırırdı: nitekim Aristoteles açıkça bir varlık ne biliyorsa odur demiyor muydu? Bilgi ile bu özdeşleşmenin bu şekilde doğrulanması metafizik tahakkukla [*réalisation*] ilke planında aynıdır. Fakat burada ilke tecrit edilmiş durumdadır; onun safi nazari bir ifade olmaktan başka bir kıymeti ve ağırlığı yoktur ve görünen o ki ortaya konulduktan sonra artık onun üzerine düşünülmemiştir. Nasıl olmuştur da Aristoteles ve takipçileri burada ima edilen şeyi tam olarak görememişlerdir? Başka birçok durumda da bu böyledir ve anlaşılan saf akıl / zihin *[intellect]* ile zekâ *[reason]* arasındaki ayrım gibi aynı derecede temel ve lüzumlu şeyler, hatta gayet açık şekilde tanımlandıktan sonra, unutulmuştur. Bunlar tuhaf ve anlaşılmaz ihmallerdir.

Burada bazı nadir ama her zaman mümkün istisnalar dışında, batı aklının tabiatında mevcut olan belli sınırlamaların etkisinin görülmesi gerekmez mi? Bu belli bir ölçüde doğru olabilir; fakat buradan batı zihniyetinin her zaman bu çağdaki kadar dar biçimde sınırlı olduğu sonucuna varmak zorunlu değildir. Mamafih biz burada sadece zahiri öğretilerden söz ediyoruz, gerçi bunlar kesinlikle başka birçoklarından

üstündür zira her şeye karşın bunlar hakiki bir metafiziğin bir parçasını oluştururlar. Kendi hesabımıza biz orta çağlar boyunca ve kadim zamanlarda batıda bundan başka bir şeyin mevcut olduğundan eminiz; bir seçkin zümre arasında, tahakkuklarını da içine alan, noksansız denilebilecek saf metafizik öğretiler kesinlikle mevcuttu ki modernlerin çoğu için bu neredeyse anlaşılabilir bir şey değildir. Eğer batı bunun hatırasını tamamen kaybetmişse bunun sebebi kendi geleneğiyle bağını koparmış olmasıdır ve bu modern uygarlığın neden olağandışı ve sapkın olduğunu izah eder.

Eğer safi nazari bilgi kendi başına amaç olsa ve metafizik daha ileri gitmemiş olsaydı, elbette bu da bir kıymete sahip olurdu, ama yine de bütünüyle yetersiz kalırdı. Ona böyle bir bilgiye ait olan hakiki kesinlik, hatta matematik kesinlikten bile daha büyük bir kesinlik bahşedilmesine karşın, [bu haliyle] karşılaştırılamayacak derecede yüksek bir türden olmakla beraber, yine de daha aşağı düzeyde dünyevi ve beşeri, bilimsel ve felsefi spekülasyonu oluşturan şeyin bir benzeri olarak kalacaktır. Metafizik dendiğinde kastedilen şey bu değildir; eğer başkaları bir "zihni eğlence"yle veya benzer bir şey ile vakit geçirmeyi tercih ediyorlarsa bu onların bileceği bir iştir; bu tür şeyler bizi etkilemez ve buna ilave olarak biz psikolojinin merak saldığı şeylerin metafizikçinin hiçbir surette ilgisini çekmeyeceğini düşünüyoruz. Onu alakadar eden şey var olanı bilmek ve bildiği şeyi olacak tarzda hakikaten ve fiilen bilmektir.

Metafizik tahakkuk vasıtalarına gelince kendilerini onun mümküniyetine karşı çıkmaya mecbur hissedenlerin yapabilecekleri türden itirazların pek iyi farkındayız. Bu vasıtalar aslında insanın erişim alanı içinde olmalıdır; bunlar en azından ilk merhalelerde insan haline / durumuna uyarlanmalıdır, çünkü daha sonra daha yüksek hallere bürünecek olan varlık şimdi bu durumda varolur. Dolayısıyla varlık mevcut tezahür etmiş haliyle bu dünyaya uygun olan bu şekli vasıtalarda bu dünyanın ötesine yükselmek için bir istinat noktası bulur. Kelimelerin, simgelerin, ilahilerin, törenlerin ve sair her türlü hazırlayıcı usullerin başka bir varlık sebebi ve başka bir işlevi yoktur; daha önce söylediğimiz gibi bunlar yardımcı desteklerdir ve başka bir anlamları yoktur. Fakat safi mümkün / arızi vasıtaların nasıl olup da bunları hudutsuz derecede aşan ve bu vasıtaların ait olduklarından bütünüyle farklı bir âleme mahsus bir neticeyi doğurabileceği sorulacaktır.

Öncelikle bunların gerçekte sadece arızi vasıtalar olduklarına işaret etmemiz gerekir. Bunların erişilmesine yardım ettikleri sonuçlar hiçbir surette önemli değildir; onlar varlığı erişilmesi gerekli olan mevkie yerleştirirler, hepsi bu kadar. Eğer bu durumda yukarıda zikredilen itirazlar geçerli olsaydı dini törenler, mesela araç ve amaç arasındaki nispetsizliğin az olmadığı ayinler için de aynı derecede geçerli olurdu; yukarıdaki itirazları ileri sürmüş olanların bazıları belki bunu da düşünmüş olabilirler. Bize gelince, basit bir vasıtayı kelimenin gerçek anlamında bir sebeple karıştırmıyor ve metafizik tahakkuku bir sonuç olarak görmüyoruz, zira o henüz var olmayan bir şeyin meydana getirilmesi değil, fakat zaman içerisindeki her türlü ardışıklığın ötesinde, ebedi ve değişmez bir tarzda var olanın bilinmesidir, çünkü varlığın bütün

durumları, ilk esasi veçheleri içinde düşünüldüğünde, ebedi şimdide mükemmel eşzamanlılık içinde var olur.

Dolayısıyla metafizik tahakkukla ona ulaştıran veya onu hazırlayan vasıtalar arasında müşterek hiçbir şey olmadığını kabul etmekte bir güçlük görmüyoruz. Zaten bu sebepten ötürüdür ki hiçbir vasıta kesinkes veya mutlak olarak zorunlu değildir; veya en azından vazgeçilmez denilebilecek tek bir hazırlık vardır, o da nazari bilgidir. Beri yandan bu da en önemli ve daimi unsur işlevi görecek bir vasıta olmaksızın pek fazla gidemez: bu vasıta zihni bir noktaya toplama veya teksiftir. Bu her şeyin dağılmaya ve durmak bilmez değişime mütemayil olduğu modern batının zihni alışkanlıklarına tamamen yabancı bir şeydir. Buna kıyasla diğer bütün vasıtalar ikincil mertebededir; bunlar her şeyden evvel zihnin bir noktaya toplanmasını[41] kolaylaştırmaya ve insan ferdiyetinin farklı unsurlarının birbiriyle ahenktar hale gelmesine yardım ederler, böylece bu ferdiyet ile varlığın daha yüksek durumları arasındaki fiili irtibat ve münasebetin yolu açılmış olur.

Bundan başka, başlangıçta bu vasıtalar neredeyse sınırsız derecede değişiklik gösterebilir, çünkü bunların her bir insan tekinin mizaç özelliklerine ve onun özel yatkınlık ve eğilimlerine uyarlanması gerekir. Daha sonra bu farklılıklar azalır, çünkü burada hepsi de aynı hedefe götüren birçok yol söz konusudur; belli bir merhaleye ulaştıktan sonra bütün çokluklar kaybolur, fakat bu dönemde münferit ve arızi vasıtalar kendi işlevlerini yerine getirmiş olacaklardır. Büyütülmesi gereksiz olan bu işlev bazı Hindu metinlerinde yolcunun yolculuğunun menziline daha çabuk ve daha kolay ulaşmasına yardım eden bir ata benzetilir, nitekim o at olmasa da yolcu ulaşmak istediği yere ulaşabilecektir. Törenler ve muhtelif usuller metafizik tahakkuk yolunu gösterir fakat buna rağmen yine de bunlar ihmal edilebilir ve zihnin ve varlığın bütün güçlerinin sapmaz sarsılmaz şekilde bu tahakkuk hedefine sabitlenmesiyle sonunda o yüce hedefe vasıl olunabilir. Ama eğer çabayı daha zahmetsiz hale getiren araçlar varsa, ihmal yolu neden seçilsin? Önce daha yüksek durumlara ve sonunda ulvi ve her türlü sınırlamadan beri olan duruma erişmek için kendisi mümkün ve arızi olan bu durumdan halihazırda yola çıkmaya zorlandığımız için beşeri durumumuzun sınırlamalarını göz önünde bulundurmak mümkün olanı mutlak olanla karıştırmak mıdır?

Bütün geleneksel öğretilerde karşımıza çıkan temel esasları gözden geçirdikten sonra şimdi metafizik tahakkukun belli başlı merhalelerine dönmeliyiz. İlki sadece hazırlayıcı olup beşeri alanda müessirdir, dolayısıyla ferdiyetin sınırlarının ötesine geçmez.

Bu merhale bu ferdiyetin sınırsızca genişlemesinden oluşur, ki sıradan insanda gelişenin tamamı olan maddi cismani keyfiyet onun en küçük kısmını temsil eder; işte mahsusat âleminden eğreti alınan vasıtalarla bu cismani keyfiyetten yola çıkmak zorunludur, mamafih bunun başka insani hal yahut keyfiyetlerde aksisedaları olacaktır. Hülasa söz konusu merhale insan ferdiyetinde içerilen ve birçok genişlemeleri kapsadığı için cismani ve hissedilir alanın ötesinde farklı doğrultulara

uzanan saklı imkânların tümünün tahakkuku veya geliştirilmesidir; ve başka durumlarla irtibat ve münasebet tesis etmek de işte bu genişlemelerle mümkündür.

Bütün ferdiyetin bu tahakkuku bütün geleneklerde "ilk esasi durum"[42] denilen şeye geri dönme diye ifade edilir. Bu insanın hakiki durumu olarak kabul edilir ve ayrıca olağan durumun ayırt edici özelliği olan sınırlamaların kimisinden, bilhassa zaman şartının getirdiği sınırlamadan kurtulur. Bu "ilk esasi durum"a erişen kimse hâlâ beşerden bir ferttir ve fert üstü durumlara fiilen sahip değildir. Ama o yine de zamandan azadedir ve şeylerin görünür ardışıklığı onun için eşzamanlılığa dönüşmüştür. O sıradan insanın meçhulü olan ve "ebediyet duygusu" denilebilecek bir melekeye şuurlu olarak sahiptir. Bu fevkalade önemlidir çünkü zamana bağlı ardışıklık bakış açısını ardında bırakıp her şeyi eşzamanlılık içinde görme sırrına eremeyen kimsenin metafizik âleme dair en küçük bir fikir / kavrayış sahibi olması mümkün değildir. Hakiki metafizik anlayışa ulaşmak isteyen bir kimsenin yapması gereken ilk şey zaman dışında bir yer edinmektir, eğer çok tuhaf ve olağandışı görünmese buna mahsus "zamansız" deriz. Ayrıca zamansızlığın bu bilgisi her ne kadar eksik de olsa sözünü ettiğimiz bu "ilk esasi durum"a tam olarak erişmezden evvel gerçek bir ölçüde elde edilebilir.

Belki de "ilk esasi durum" tabirinin neden kullanıldığı sorulabilir. Sebep şudur: Batı geleneği de dahil (çünkü Kitabı Mukaddes farklı bir şey söylemez) bütün gelenekler bu durumun başlangıçta insanlık için normal, buna karşılık mevcut durumun sadece bir düşüşün neticesi, çağların akışı içinde vuku bulmuş olan ve belli bir çevrim müddeti içinde gittikçe ilerleyen bir maddileşmenin sonucu olduğunu öğretmekte birleşirler. O nedenle modernlerin sözcüğe atfettikleri anlamda "evrim'e inanmıyoruz. Az önce bahsi geçen sözde bilimsel varsayımlar hiçbir surette gerçeğe uymazlar. Burada Hindu öğretilerinde özellikle açıklanmış kozmik çevrimler nazariyesine safi imada bulunmaktan fazlası elimizden gelmez; çünkü bu konunun dışına çıkmak olurdu, zira her ne kadar ikisinin arasında yakın bir ilişki varsa da kozmoloji metafizik ile özdeşleştirilemez. Kozmoloji metafiziğin tabiat alanına tatbikinden başka bir şey değildir, hakiki tabiat kanunları ise külli ve zorunlu ilkelerin mümkün ve izafi bir alandaki sonuçlarından ibarettir.

Metafizik tahakkuka geri dönmek gerekirse: Onun ikinci aşaması ferdiyet üstü fakat hâlâ kayıtlı sınırlı durumlara karşılık gelir, gerçi onun kayıtları beşeri durumun kayıtlarından tamamen farklıdır. Burada daha önce sözü geçen insan dünyası tamamen ve kati surette aşılır. Ayrıca aşılan veya geride bırakılanın en geniş anlamıyla şekiller veya suretler dünyası olduğu ifade edilmelidir, çünkü şekil bütün bu durumların ortak paydasıdır; o ferdiyeti ferdiyet olarak belirleyen şeydir. Artık kendisine beşer demlemeyecek varlık bundan böyle, bir uzak doğu deyimini kullanmak gerekirse, "suretlerin seyelanı"nı geride bırakmıştır. Buna ilave olarak yapılması gereken başka ayrımlar da vardır, çünkü bu aşamanın kendi içinde alt bölümlere ayrılması mümkündür. Aslında o her ne kadar şekilden suretten bağımsız

da olsa hâlâ tezahür etmiş varlığa mahsus durumlara ulaşılmasından saf varlık olan küllilik derecesine kadar muhtelif merhaleler ihtiva eder.

Mamafih beşeri durumla karşılaştırıldığında bu durumlar ne kadar yüce ve beşeriyetten ne kadar uzak olurlarsa olsunlar yine de izafidirler ve bu onların her türlü tezahürün ilkesine karşılık gelen en yükseği için de geçerlidir. Bunlara sahip olmak ancak geçici bir sonuçtur ve metafizik tahakkukun nihai hedefiyle karıştırılmamalıdır; bu hedef varlığın dışında kalır ve onunla karşılaştırıldığında sair her şey hazırlayıcı bir adımdan ibarettir. En yüksek gaye her türlü kaydın mutlak olarak kalktığı, her türlü sınırlamadan azade durumdur; bu sebepten ötürüdür ki hiçbir surette ifade edilemez ve onun hakkında söylenebileceklerin tamamı izafiliği içinde her türlü varoluşu belirleyen ve tanımlayan sınırların nefyedilmesi suretiyle[43] menfi tabirlerle ifade edilmelidir. Yüce İlkeyle münasebeti içinde düşünüldüğünde Hindu öğretisinin ”Kurtuluş” dediği şey bu duruma ulaşmadır.

Bu her türlü kaydın kalktığı durumda diğer bütün varlık durumları yerlerini bulur fakat bunlar dönüşmüş ve kendilerini münferit durumlar olarak belirleyen özel kayıtlardan sıyrılmışlardır. Geri kalan müspet bir gerçekliğe sahip olan şeydir, çünkü her şey kendi ilkesine burada sahip olur. ”Kurtulmuş” varlık doğrusu kendi saklı imkânlarının tamamını elde etmiştir. Kaybolmuş olan şeyler sınırlayıcı kayıtlardan ibarettir; bunlar Aristoteles’in anladığı anlamda bir **”yoksunluk”tan** başka bir şeyi temsil etmedikleri için menfidirler. Ayrıca bazı batılıların inandıkları gibi bir tür yok olma bir tarafa bu nihai durum tam tersine karşısında sair her şeyin vehimden ibaret kaldığı mutlak doluluk, yüce gerçekliktir.

Şunu bir kez daha ekleyelim ki metafizik tahakkuk süreci içerisinde varlığın elde ettiği kısmi bile olsa her netice gerçekte kendisine aittir. Bu netice varlık için kalıcı bir kazanım teşkil eder ve hiçbir şey onu bundan mahrum bırakamaz; bu yolda yapılan çalışma hatta tamamlanmadan kesilmiş olsa bile ilelebet yapılmıştır çünkü o zamanın ötesindedir. Bu safı nazari bilgi için de doğrudur çünkü her türlü bilgi, bir varlığın anlık değişikliğe uğramasından ibaret olan ve onun muhtelif sonuçlarından her zaman ayrı duran fiil veya faaliyetten farklı olarak, faydasını kendinde taşır. Bu neticeler kendilerini meydana getiren şeyle aynı varoluş alanına ve düzenine aittir. Faaliyet faaliyetten kurtarma sonucunu doğuramaz ve onun sonuçları mümkün olan en eksiksiz yayılımı içinde düşünüldüğünde ferdiyetin sınırlarının ötesine erişemez. Faaliyet her ne olursa olsun her türlü sınırlanmanın kökü olan cehalete karşıt değildir ve onu ortadan kaldıramaz. Karanlığı nasıl ki güneş ışığı dağıtıyorsa cehaleti de ancak bilgi dağıtabilir; ve böylece yüce gerçekliği içinde ortaya çıkan, ”Zat”, zuhur etmiş etmemiş bütün durumların değişmez ve ebedi ilkesidir.

Metafizik tahakkuk hakkında ancak kabaca fikir verebilecek bu kısa ve ziyadesiyle noksan hülasadan sonra ciddi yorum hatalarına meydan vermemek için bir noktanın mutlaka vurgulanması gerekir: burada üzerinde durduğumuz şeylerin ne kadar olağandışı olursa olsun hiçbir türden fenomenle hiçbir ilgisi yoktur. Her türlü fenomen tabiat düzenine aittir; metafizik ise sözcüğü en geniş anlamıyla kullansak

bile fenomenlerin ötesindedir. Buradan başkalarının yanı sıra sözünü ettiğimiz durumların hiçbir surette "psikolojik" durumlar olmadığı kendiliğinden anlaşılır; bu meseleyle ilgili zaman zaman tuhaf karışıklıklar ortaya çıktığı için bunun özellikle ifade edilmesi gerekir. Tanımı gereği psikoloji ancak beşeri durumlarla ilgili olabilir ve ayrıca bugün onun temsil ettiği şey, insan tekinin bu bilim dalındaki uzmanların tasavvur edebileceklerinden çok daha fazlasını içine alan saklı imkânlarının ancak çok sınırlı bir bölümüdür. Fert batıda genellikle farz edilenden aynı anda hem çok daha fazlası hem çok daha azıdır. O cismani keyfiyetin ötesine sınırsız yayılma imkânları, kısaca incelemekte olduğumuz bahse işaret eden her şey dolayısıyla daha büyüktür; fakat bizatihi tam ve kendine yeter varlık teşkil etmesi bir tarafa, bir zahiri tezahürden, hakiki varlığı örten gelip geçici bir görünüşten ibaret olduğu için aynı zamanda çok daha azdır, ki bu hüviyetiyle değişmezliği içinde hakiki varlığın özünü hiçbir surette etkilemez.

Metafizik sahanın fenomenler dünyasının bütünüyle dışında olduğu hususu üzerinde ısrarla durmak gerekir, çünkü modernler fenomenlerden başka bir şeyi pek bilmedikleri gibi araştırmak da istemezler. Tecrübi bilimlere sarf ettikleri gayret ve dikkat de göstermektedir ki onlar neredeyse münhasıran bu bilimlerle ilgilenirler. Metafiziğe yeteneksizlikleri de bu aynı eğilimden ileri gelir. Kuşkusuz metafizik tahakkuk süreci esnasında bazı fenomenler gerçekleşebilir ama bu tamamen arızi bir durumdur. Bunların talihsiz sonuçları da olabilir, çünkü bu neviden şeyler asıl gayeyi unutup bunlara önem atfedenler için ancak birer engel olabilir. Bu fenomenlerle yolda duraksayan veya sağa sola meyleden kimselerin ve hepsinden önemlisi olağandışı "güçler" arama iptilasına teslim olanların tahakkuku bu sapma gerçekleşmezden önce erişmiş oldukları noktanın ötesine taşıma şansları hemen hemen yok gibidir.

Bu müşahede bizi doğal olarak "yoga" tabiriyle ilgili bazı hatalı yorumların düzeltilmesine götürmektedir. Hinduların bu tabirle kastettikleri şeyin insanda kuvve halinde bulunan bazı güçlerin geliştirilmesinden ibaret olduğu iddia edilmemiş midir? Az önce söylemeye çalıştıklarımız böyle bir tanımın reddedilmesi gerektiğini göstermeye yetecektir. Aslında "yoga" tabiri yukarıda "birleşme" sözcüğüyle mümkün olduğu kadar lafzen tercüme ettiğimiz şeyle aynıdır ve dolayısıyla doğru tanımlandığında metafizik tahakkukun yüce gayesini ifade eder. "Yogi" ise tabirin en sıkı anlamıyla sadece bu gayeye ulaşan kimsedir. Bununla beraber daha geniş bir anlamda aynı tabirler bazı durumlarda "birlik" için hazırlayıcı aşamalar veya hatta basit hazırlık vasıtaları için olduğu kadar vasıl olmak için bu vasıtaların kullanıldığı aşamalara karşılık gelen durumlara erişmiş varlık için de kullanılabilir. Fakat başlangıçta "birleşme" anlamına gelen bir sözcüğün doğru olarak ve köken itibariyle nefes alıp verme temrinleri veya bu neviden başka şeyler için kullanıldığı nasıl varsayılabilir? Genellikle ritim bilimi diyebileceğimiz şeye dayanan bu ve başka temrinler kabul edilmeli ki metafizik tahakkukun yolunu açmak amacıyla en çok kullanılan vasıtalar arasında görülür; fakat mümkün ve arızi yardımlardan başka bir anlam ifade etmeyen şeyler gaye yerine konulmamalı, buna ilave olarak bir sözcüğün asli anlamı az çok çarpıtılmış olan tali bir kabulle karıştırılmamalıdır.

”Yoga”nın asli anlamından söz ederken ve bunun her zaman esas itibariyle aynı şeyi ifade ettiğini açıklarken henüz bahis konusu etmediğimiz bir soruyu ortaya koymayı unutmamalıyız. Bütün temel fikirlerimizi kendilerinden ödünç aldığımız bu geleneksel metafizik öğretilerin kökeni nedir? Her şeye tarihsel açıdan bakma itiyadında olanların itirazlarını üzerine çekme tehlikesi varsa da cevap gayet basittir: Kökenle eğer zaman içerisinde belirlenmeye müsait beşeri bir menşei kastediyorsak bunların kökeni yoktur. Bir başka ifadeyle, geleneğin kökeni, eğer köken sözcüğü gerçekten böyle bir durumda kullanılmaya elverişli bir sözcükse, metafiziğin kendisi gibi ”beşeri değil”dir. Bu neviden öğretiler insanlık tarihinin herhangi belirli bir anında ortaya çıkmamıştır; bazı önyargıların aksine, tarihsel bakış açısının kullanılamayacağı şeylerin olduğu kabul edilmek şartıyla ”ilk esas duruma” yaptığımız atıf ve ayrıca metafizik vasfa sahip her şeyin zamansız tabiatı hakkında söylediklerimiz bu meselenin çok fazla güçlükle karşılaşılmaksızın kavranılmasını mümkün kılar. Metafizik hakikat ebedidir; böyle olsa bile onu tam ve hakiki manada bilebilecek varlıklar her zaman varolmuştur. Değişen her şey harici şekiller ve arızi vasıtalardan ibarettir; ve değişimin bugün insanların ”evrim” dedikleri şeyle hiçbir ilgisi yoktur. O falan veya filan münferit durumların belli bir insan soyu ve çağın özel şartlarına basitçe uyarlanmasından ibarettir. Şekillerin çokluğu bundan ileri gelir; fakat varlığın temel birliği ve özdeşliği zuhur durumlarının çokluğuyla nasıl değişmiyorsa öğretinin temeli de şekillerin çokluğu ile değişikliğe uğramaz.

Dolayısıyla metafizik bilgi ve aynı şekilde onu olması gereken şeye dönüştürecek olan tahakkuk her yerde her zaman mümkündür, en azından ilkesel planda ve yarı mutlak anlamda alındığında bu böyledir. Fakat gerçekte ve izafi bir anlamda, bunun her yerde ve arızi şeylere en küçük bir aralık bırakmaksızın aynı derecede mümkün olduğu söylenebilir mi? Bu konuda, en azından tahakkuk söz konusu olduğu kadarıyla, daha az olumlu olmalıyız. Bu husus izahını böyle bir tahakkukun başlangıcı itibariyle desteğini arızi şeyler alanından alması gerektiğinde bulur. Modern batıda şartlar bilhassa elverişsizdir, o kadar ki böyle bir şey neredeyse imkânsızdır ve çevreden bir yardım olmadığında ve böyle bir yola koyulan kimsenin çabalarını ancak köstekleyebilecek veya berhava edebilecek şartlarda tehlikeli bile olabilir. Buna mukabil geleneksel dediğimiz bu uygarlıklar öyle bir düzene sokulmuşlardır ki sonuç alınmasını kolaylaştıran yardımlar bulunabilir, gerçi böyle bir yardım harici türden sair her şey gibi mutlak manada zorunlu değildir; ama böyle bir yardım olmaksızın fiili neticeler elde etmek güçtür. Burada tecrit edilmiş bir insan tekinin gücünü kuvvetini aşan bir şey vardır, bu insan başka bakımlardan gerekli vasıfları şahsında toplasa bile bu böyledir; ayrıca mevcut şartlar içerisinde kimseyi böyle bir yola düşüncesizce koyulması için teşvik etmek istemeyiz ve bu bizi bu konuşmanın neticesine getirir.

Bize göre doğu ile batı (ki burada bu modern batı anlamına gelir) arasındaki bariz farklılık, gerçekten esasa ait yegâne farklılık (çünkü diğerlerinin tümü talidir ve bundan türemiştir) bir yanda geleneğin ve onun zımnen delalet ettiği her şeyin muhafazası, öte yanda aynı geleneğin unutulması ve yitirilmesidir; bir yanda

metafizik bilginin sürdürülmesi, diğer yanda bu saha ile ilgili her şeyin tamamen ihmal edilmesidir. Seçkinlerine kısa bir an için gördüğümüz imkânların önünü açan ve fiili tahakkuk için en uygun vasıtaları sunan (dolayısıyla en azından bazılarının tam tahakkuklarına imkân sağlayan) uygarlıklarla—bu geleneksel uygarlıklarla bütünüyle maddi istikamette ilerlemiş olan bir uygarlık arasında hangi ortak ölçü bulunabilir? Ve kim, bilmem hangi önyargılarla gözleri kör olmadıkça maddi üstünlüğün zihni yetersizlik veya geriliğin mahzurlarını gidereceğini iddiaya cüret edebilir? ”Zihni” derken bununla gerçek zihni kapasiteyi, ne beşeri sınırlarla ne de tabiat âlemiyle sınırlanan ve mutlak aşkınlığıyla saf metafizik bilgiyi mümkün kılan zihniliği[44] kastediyoruz. Bana öyle görünüyor ki bu sorular üzerine kısa bir müddet düşünülse verilmesi gereken cevapla ilgili hiçbir şüphe veya tereddüt kalmayacaktır.

Batının maddi başarısı itiraz kabul etmez; onu kimse inkâr edemez, fakat bu hiç de gıpta edilecek bir şey değildir. Hatta daha da öteye gidip, eğer zamanında kendine gelmezse ve eğer İslam dünyasındaki bazı tarikatlarda kullanılan bir ifadeyi kullanmak gerekirse, ”aslına rücu”yu ciddi bir şekilde düşünmezse bu aşırı maddi gelişmenin batıyı er ya da geç felakete sürükleyeceği söylenebilir. Bugün bazı çevrelerde ”batının müdafaası” sözleri işitiliyor, fakat maalesef batının bizzat kendisine karşı savunulmaya ihtiyaç duyduğu ve onu gerçekten tehdit eden tehlikelerin tümünün en başta geleninin ve en korkunç olanının kendi mevcut eğilimleri olduğu anlaşılmış görünmüyor. Bunu derinlemesine düşünmek iyi olacaktır; halen düşünebilecek durumda olan herkese bunun kuvvetle tavsiye edilmesi gerekir. Bununla konuşmamı sona erdiriyorum. Batıda artık muadili kalmamış olan doğu zihniyeti tam olarak anlaşılabilir hale getirilememiş olabilir ama en azından ona dair bir kısım tedailer uyandırmak için elimden geleni yaptım. Bu hakiki metafizik, Hint kutsal metinlerine göre yegâne tam, hakiki, mutlak, sınırsız ve ulvi olan bilgi hakkında eksik noksan da olsa bir taslaktı.

III. FELSEFENİN ANLAMI - ANANDA K. COOMARASWAMY

FELSEFENİN ANLAMI[45]

"Yaratılmamış bilgelik, her zaman nasıldıysa şimdi öyle ve hep öyle olacak."

Augustinus, itiraflar, IX, 10.

"İlk, Esasi ve Şimdiki Tanıklık."

Prakâsânanda, Siddhântamuktâvali, 44.

I. Felsefe veya Bilgeliğin Tanımı ve Konumu

”Felsefe meseleleri”ni ele alıp tartışmak daha başından bir ”felsefe” tanımını gerekli kılar. ”Felsefe”nin ne bilgi sevgisinden ziyade bilgelik sevgisini ifade ettiği, ne de ikinci olarak, felsefenin ”bilgelik sevgisi”nden doğal bir geçişle bilgeliği seven ve kendilerine filozof denilen kimselerin öğretisi anlamına geldiği ileri sürülebilir.[46]

Şimdi bilgi olarak bilgi, duyuların bildirdiklerinden ibaret değildir (retina aynasındaki herhangi bir şeyin yansıması bir hayvan veya bir budalada mükemmel olabilir ama bilgi değildir) ne de safi bilme / tanıma fiilidir (isimler yalnızca az önce bildirilenlere atıfta bulunma aracıdır) fakat bu bildirilenlerden veya sunulanlardan yapılan bir soyutlamadır. Bu soyutlamada şeylerin isimleri şeylerin kendileri için kullanışlı ikameler olarak hizmeti görür. Şu halde bilgi münferit [cüzi] verilenlere değil fakat verilen türlere aittir; bir başka söyleyişle, ilkeler, cins ve türler olarak, anlaşılır veçheleriyle şeylerin, yani bilenin zihninde şeylerin sahip olduğu varlığın bilgisidir. Bilgi bir amaca ulaşmaya yöneldiği kadarıyla ameli bilgi, bilende kaldığı kadarıyla nazari veya spekülatif bilgi adını alır. Son olarak bir kimsenin bilgece bildiğini söyleyemeyiz ama iyi bildiğini söyleyebiliriz; bilgelik bilgiyi doğru varsayar ve iradenin bilinen şeylerle ilgili meylini yahut hareketini yönetir. Ya da bilgeliğin herhangi bir verili durumda ya da genel geçer olmak üzere eylemde bulunma veya bulunmama kararının kendisine göre alındığı bir değer ölçütü olduğunu söyleyebiliriz; ki o karar sadece harici eylemlere değil fakat aynı zamanda fikri veya nazari edimler / eylemlere de uygulanır.

Şu hale göre felsefe bilgiye dair bir bilgelik, bir *correction du savoir-penserdir.*[47] Genel olarak felsefenin (2)[48] mesela mantık, etik, psikoloji, estetik, teoloji, ontoloji gibi yukarıda nazari veya spekülatif bilgi olarak söz ettiğimiz şeyi kucakladığı kabul edilir. Ve bu anlamda felsefenin meseleleri aşikâr ki aklileştirme meseleleri, felsefenin gayesi de deneysel tecrübenin verilerini "anlamlı hale" gelecek şekilde birbirine bağlamaktır, ki bu da büyük ölçüde cüzilerin küllilere ircasıyla (dedüksiyon) gerçekleştirilir. Bu şekilde tarif edildiğinde felsefenin işlevi pratik bilimin işleviyle tezat teşkil eder, ki bu sonuncunun gerçek işlevi cüziyi külliden kestirmektir (endüksiyon). Bununla beraber felsefenin (1) bunun dışında münferit düşünce türlerine değil de daha çok düşünmeye dair bir bilgelik, düşünmenin ne anlama geldiğinin bir çözümlemesi, düşüncenin nihai bağı yahut rabıtasının özünün ne olabileceğiyle ilgili bir araştırma anlamına geldiği kabul edilir. Bu anlamda felsefenin meseleleri gerçekliğin, fiililiğin veya tecrübenin nihai doğasıyla ilgilidir. Gerçeklikle kastedilen sadece bilkuvve *[in potentia*] değil bilfiil *[in actu]* mevcut olan her şeydir. Sözgelimi hakikat, iyilik ve güzelliğin (tecrübeden soyutlanmış kavramlar olarak düşünülecek olursa) ne anlama geldiğini sorabiliriz ya da bunların veya tecrübeden soyutlanmış herhangi bir kavramın gerçekte kendine ait bir varlığı olup olmadığını sorabiliriz; ki bu bir yandan adcılarla gerçekçiler, diğer yandan idealistler arasındaki tartışmanın konusudur.[49] Bütün bu kullanımlarda felsefe "bilgelik" anlamına geldiği için çoğul olarak felsefelerden söz ettiğimizde farklı bilgelik türlerinden değil fakat farklı türden şeylerle ilgili bilgelikten söz ettiğimiz bir kenara kaydedilmelidir. Bilgelik az veya çok olabilir fakat söz konusu olan yine de bir ve aynı bilgelik türüdür.

Bu türe gelince, eğer bilgi soyutlamayla ilgili bilgi, bilgelik de bilgiye dair bilgelikse bu demektir ki, bilinen veya bilinebilir olan şeylerle ilgili, bir muhakeme veya diyalektik yöntemiyle tecrübi verilerden elde edilen ve ne vahyedilmiş veya irfanî *[gnostik]* öğreti olan ne de böyle bir iddiada bulunan bu bilgelik hiçbir surette

düşünceyi aşmaz, bilakis düşüncenin en iyi türü, ifade edelim ki, en hakiki bilimdir. Aslında o kusursuz bilgeliktir ve iyilikseverliğe *[bonne volonté, benevolencia],* insan için büyük değerlerden biri vasfına bürünür.[50] Fakat unutmayalım ki tecrübi, bir başka söyleyişle, istatistiki temeli sebebiyle ve hatta aklın matematiğe atfedilebilecek türden yanılmaz bir faaliyetini gerekli kıldığından bu bilgelik asla mutlak kesinlikler tayin edemez ve ancak büyük başarı ihtimaliyle tahminde bulunabilir. Bilim "kanunları" ne kadar faydalı olursa olsun geçmiş tecrübeyi tekrar kullanmaktan fazlasını yapamaz.

Bundan başka yukarıda sözü edilen anlamlardan İkincisine göre felsefe ya da bilinen veya bilinebilir şeyler hakkında beşeri bilgelik sistematik olmalıdır, çünkü mükemmeliyetinin her şey hakkında bir açıklama sunmasına, muammanın bütün parçalarını mükemmelen bir araya getirip tek bir mantıklı bütün yapmasına dayandığı kabulü bunu gerekli kılar. Ve bu sistem *kapalı* olmalıdır, yani zaman ve mekân, sebep sonuç alanıyla sınırlı olmalıdır, çünkü varsayım gereği bilinebilir ve belirli şeyler hakkındadır ve bunların hepsi bilme melekesine sebepleri araştırılan sonuçlar görünümü içinde verilir.[51] Mesela mekân belirsiz olup sınırsız büyüklükte olmadığı için[52] muayyen şeyler hakkındaki bilgeliğin "gerçeklik"e, mekândan veya maddeden ya da benzer şekilde zamandan bağımsız keyfiyet veya tarzda olsun olmasın, herhangi tatbiki bir bağı olamaz çünkü eğer bir "şimdi" varsa, böyle bir şey hakkında ne mahsus bir tecrübemiz vardır ne de onu mantıki sınırlar içinde tasavvur edebiliriz. Eğer beşeri bilgelikle faaliyet alanının doğal sınırlarının ötesine geçmeye kalkılsaydı söylenebilecek şey en fazla "belirsiz büyüklük" (matematik sonsuzluk) ifadesi din ve metafizik alanında bir kaziye olarak kabul edilen "temel sonsuzluk" deyimine belli bir benzerlik arz eder olurdu, fakat bu suretle özü itibariyle sonsuz olanın "varlığı" (esse) ile ilgili hiçbir şey tasdik veya inkâr edilemezdi.

Eğer sadece kendisine dayanan beşeri bilgelik ("akılcılık") bir din teklif ederse bu izi eseri her yerde görünen ama yine de çözümlemeye en fazla ayak direyen, mesela "hayat", "energeia" vb. gibi tanrısal varlık tasavvuruyla "doğal din" denilen şey olacaktır. Bu doğal din bir tümtanrıcılık veya tektanrıcılık olacaktır. Böyle bir din her yerde şeylerin deviniminde hissedilebilir olan izi eserleriyle tanınan evrenin ruhunu *(anima,* "canlılık, hayatiyet") bir kaziye olarak kabul eder, ki o şeyler arasında bir canlı cansız ayrımı yersiz olacaktır çünkü hayatiyet yahut canlılık akli olarak yalnızca "harekette kendisini dışa vuran veya hareketin sebebi olan şey" olarak tarif edilir. Veya eğer bir tümtanrıcılık değilse o zaman bir çoktanrıcılık olacaktır ki bu durumda bir kaziye olarak kabul edilen, mütekabil hareketler çokluğu / çeşitliliğinin altında yatan ve onu izah eden şey olarak bir canlı şeyler ("güçler") çokluğu / çeşitliliğidir.[53] Fakat böyle bir canlı şey veya şeyler zatı itibariyle gayrı muayyen bir "gerçekliğin" sadece muayyen ve mümkün veçheleri olabilir önermesiyle ilgili olarak hiçbir şey tasdik veya inkâr edilemez. Daha teknik bir dille ifade edilecek olursa, tümtanrıcılık veya çok-tanrıcılık özü itibariyle gayrı dini kavramlardır ve herhangi bir dinî veya metafizik öğretide tanındığında o dinî veya metafizik öğretinin özüne ait değil aklın ilaveleri olarak kabul edilmelidir.[54]

Diğer yandan sadece kendine dayanmayan beşeri bilgelik, bunları kendisinin önünde kabul ettiği için, dini veya metafizik bilgeliklerin kısmi yani kıyasi[55] açıklaması için kullanılabilir. Zira her ne kadar bu iki bilgelik (felsefe (2) ve felsefe (1)) birbirinden tür bakımından ayrıysa da şekli bir bağdaşma [tetabuk] olabilir ve bu anlamda "din ile bilimin uyuşması" denilen şeyden söz edilebilir.

O zaman her ne kadar farklı tarzlarda da olsa her biri bir diğerine bağlıdır; bilimler vahyedilmiş hakikate şeklen doğrulanmaları için, vahyedilmiş hakikat de kıyas/tenazur yoluyla ispatlanması için bilimlere, "onlara ihtiyaç duyduğundan değil fakat öğretisini sadece daha açık hale getirmek için" dayanır.

Her iki durumda da beşeri bilgeliğin nihai gayesi ya filozofun kendisinin, ya komşularının ya da en geniş planda insanlığın, fakat zorunlu olarak maddi iyilik açısından, payına düşecek bir iyilik veya mutluluktur. Tasavvur edilen iyiliğin türü manevi bir iyilik olabilir veya olmayabilir.[56] Mesela biz hüsnüniyet ya da doğal adalet duygusuna sahip olursak doğal din ahlakta müşterek iyiliğe en çok katkıda bulunan veya vesile olan şeyler olarak bu tür davranış kurallarının kutsanmasında ifadesini bulacaktır ve bunun için hatta hayatını feda eden birisine hayranlık duyulabilecektir. Estetikte (sanat *circa factibiliadır)* doğal din, belli bir iyilik düşüncesi, insanların iyiliği için uygun olduğundan dolayı, ister maddi mecburiyetler ister maddi haz kaynakları olarak bu tür iyiliklerin meydana getirilmesini meşrulaştıracaktır. Bütün bunlar "hümanizm"e aittir ve kolay kolay küçümsenip bir kenara bırakılamaz. Fakat iyilik düşüncesinin veya hüsnüniyetin olmaması halinde doğal din "güçlü olan haklıdır" ya da "sona kalan dona kalır"[57] önermesinin ve imalatta mesela çocukların çalıştırılması ve zehirli gazların üretiminde olduğu gibi ya herkesin iyiliği için zararlı olan ya da bizatihi doğrudan herkesin iyiliği için zararlı maksatlarla bağdaştırılmış olan yöntemlerle emtianın üretiminin aynı derecede meşrulaştırılması için kullanılabilir. Buna karşılık vahyedilmiş hakikat *a priori* bir iyilik düşüncesi talep eder, ama hüsnüniyetin müessir hale getirilebilmesi için bilim formunda olsun sanat formunda olsun akli felsefesinin yardımının gerekli olduğunu ilave eder.[58]

Demek oluyor ki başka türden bir felsefe vardır (1) ki kendisinden "vahyedilmiş hakikat" diye söz ederiz, gerçi o felsefenin bütün alanını kapsar (2) ama onun bu kapsayışı başka türlüdür, beri yandan o bunun ötesini zaman ve mekân ağı içinde haddizatında içkin olabilen ve akli ispatlama kabiliyetinden yoksun olmayan fakat yine de sözü edilen bu ağ bakımından aşkın olduğu söylenen yani ne onun içinde içerilen ne onun tarafından verilen ne de bütünüyle ispatlamaya elverişli olan "gerçeklikleri güvenle ele alır. Mesela İlk Felsefe[59] zamanın akışından bağımsız olan bir "şimdi"nin gerçekliğini kabul eder; halbuki tecrübe ancak geçmiş ve geleceğe aittir. Keza İlk Felsefenin yöntemi artık öncelikle tümdengelime *[deduction]* ve ikinci olarak tümevarıma *[induction]* değil; fakat baştan sona tümevarıma dayanır, mantığı değişmez şekilde aşkın olandan tümel / külli olana oradan da tikel / cüzi olana ilerler. Haddizatında İlk Felsefe "yukarıda nasılsa, aşağıda da öyle" ve tersi ilkesini[60] doğru kabul ederek küçük âleme ait her olguda büyük âleme ait gerçekliğin izini veya

remzini bulabilir ve buna uygun olarak kıyas yahut tenazur yoluyla "kanıtlama"ya başvurur; fakat bu zahiren tümdengelime dayanan yöntem burada tanıtlama [*demonstration]* yoluyla tatbik edilir, çünkü burada mantıki delil söz konusu değildir ve onun yerini ya inanç (Augustinus'un *credo ut intelligam*[61]*)* ya da dolaysız tecrübe delili[62] (*alaukikapratyaksa*) alır.

Vahiyle öğrenilen (ister kulakla ister sembolik intikal yoluyla) tutarlı ama sistematik olmayan, kısmen anlaşılmaz *[unintelligible]* şeylerden söz etse de bizatihi anlaşılabilir olan bir öğreti olarak en yüksek bilgelikle ilgili ilk meselemiz dini metafizikten, felsefe (1)'i felsefe (2)'den koparmadan ayırt etmektir. Bu tıpkı cevherin özden ayrılığı gibi farksız bir ayrımdır, ama yine de herhangi bir manevi fiil ya da hareketin hakiki anlamını kavramak istiyorsak temel önemi haiz bir ayrımdır.

Bu sebepten ötürü öncelikle, zatı itibariyle bir olan ve herhalde öncelikle gayrı maddi, veya akılcılık nazarından, "gerçek dışı" şeyleri gaye edinen bir bilgelik açısından din ile metafizik arasında yapılabilecek ayrımları vurgulamaya çalışacağız.[63] Ana hatlarıyla ifade etmek gerekirse bu ayrım Hıristiyanlığın Gnostisizmden, Şeriatın Marifetten, Râmânuya'nın Şankarâcârya'dan, iradenin akıldan, amelin (*bhakti)*[64] bilgiden *(jnâna)* ya da *avidya*nın *vidyâ*dan[65] ayrılığıdır. Yol bakımından bu ayrım takdis merasiminin *[consecration]* tekris töreninden *[initiation],* edilgin bütünleşmenin etkin bütünleşmeden; Gaye bakımından özümsenmenin (*tadâkâratâ)* özdeşleşmeden (*tadbhâva*) ayrılığıdır. Din bağlılarının mükemmelleşmelerini ister, metafizik onların hiçbir zaman bozulmamış mükemmeliyetlerinin (hatta şeytan bile, tabiat itibariyle değil fakat lütuf ve ihsan bakımından düşmüş / günaha dönmüş olduğu için aslında Lusifer'dir) farkına varmalarını ister. Dinin noktayı nazarından günah ahlakidir; metafiziğin nazarından ise akli yahut zihnidir, (metafizikte ölümcül günah Şeytan misalinde olduğu gibi, müstakil ve kendi kendine yeter olma kanaati yahut iddiasıdır ya da İndra örneğinde olduğu gibi başkalarının manevi bakımdan eriştikleri lütufları kıskanmaktır).

Genel olarak din İlk İlkenin, bilkuvve varlığını (*kâranâvasthâ)* nazarı itibara almaksızın bilfiil varlığından (*kâryâvasthâ*) hareket eder;[66] buna mukabil metafizik Yüce Özdeşliği birbirinden koparılamaz bir kuvve ve fiil, karanlık ve ışık birliği olarak ele alır ve Onda özdeşlik içinde faaliyetlerini anlamaya çalıştığımızda bunların birbirinden ayrı olarak da düşünülebileceğini ve düşünülmesi gerektiğini savunur. Dolayısıyla din "ilk madde", "bilkuvvelik", veya "bilfiil var olmama durumu"nun Tanrının bilfiilliğinden uzak tutulmasını bir kaziye olarak koyarken ve bu "ilk madde"nin ya da İlk"in" ilkesel mevcudiyetini onun"taibat"ı olarak nazarı itibara almazken bir ikilik boyutunu[67] kabul eder.[68]

Bilinen şey bilende ancak bilenin hal ya da keyfiyetine göre var olabileceğinden ötürü dinler her biri "Tanrının bir düzenlemesi" olduğu ve şekil ya da üslup bakımından birbirinden ayrıldıkları için çok olabilir ve olmalıdır ve bu sebepten ötürü biz Hindistan'da "O kendisine ibadet edenlerin tasavvur ettiği suretlere bürünür" deriz; ya da Eckhart'ın ifade ettiği gibi: "Tanrı'nın

Tanrı olmasının sebebi benim”.[69] Ve yine bu sebepten ötürü dini inanışlar insanları birleştirdikleri kadar, Hıristiyan veya putperest, mümin ya da kâfir gibi, birbirlerine karşı böler de.[70] Dolayısıyla filozof tarafından çözülmesi gereken en acil meselenin ne olabileceğini düşünecek olursak bunun mukayeseli din ilkelerinin denetim ve gözden geçirilmesi suretiyle ortaya konulacağı cevabını verebiliriz, ki en iyi, bilgeliğin kılavuzluğunda ilerleyen bu bilimin hakiki gayesi bütün dinlerin ortak metafizik temelini ve müşterek manevi ve zihni bir dilin lehçeleri olarak farklı kültürlerin temelinde birbiriyle ilişkili olduklarını göstermek olmalıdır. Zira her kim bunu idrak ederse artık ”kendi dininin en iyi din” olduğunu iddia etmek istemeyecek, fakat sadece ”bunun kendisi için en iyisi” olduğunu söyleyecektir.[71] Bir başka ifadeyle, dini mücadelenin amacı karşıdakinin dinini değiştirmeye değil fakat onu kendi dininin özünde onunkiyle aynı olduğuna iknaya çalışmak olmalıdır. Konuyla ilgili bir misal olarak kısa bir zaman önce Katolik bir dosttan aldığımız bir mektup zikredilebilir. Orada dostumuz gayet samimi bir itirafla dile getiriyordu: ”Hıristiyanlar ile Hindular arasında farklılık bulup ortaya çıkarma çabamın sathiliği ve ucuzluğundan dolayı yıllardır büyük bir mahcubiyet içindeyim.” Belirtmek gerekir ki bunun gibi bir beyan Avrupalı okurların çoğunluğunda elbette bir korku hatta dehşet hissi uyandıracaktır. Esasen dini mücadelenin genel olarak bizim gözümüzde karşıdakini doğruluktan çok yanlışa ikna etme niyetinde olduğunu biliriz. Hatta çağdaş propaganda yazısında, eğer karşıdakinde temel hakikati keşfedecek olsak, bu sanki kendi inancımızı darmadağın edecek bir felaket olacakmış gibi alttan alta bir korku duygusuyla bile karşılaşılabilir. Bu korkuya yol açan şey bizzat, artan bilgi ve anlayışla birlikte, bir dinle diğeri arasında teme! farklılıklar tespit etmenin gittikçe daha da güç hale gelmesidir. İlk Felsefenin işlevlerinden biri bu tür korkuları dağıtmaktır. Metafiziğinki hariç bütün insanların tam bir uzlaşma içerisinde olabilecekleri başka bir temel de yoktur, ki biz onun her türlü dini usûl ya da kaidenin temeli ve normu olduğunu iddia ediyoruz. Bir defa böyle bir ortak temel tanınıp kabul edildiğinde teferruattaki anlaşmazlığı kabul etmek basit bir mesele haline gelir, çünkü o zaman muhtelif dogmatik usul ya da kaidelerin bir ve aynı ilkenin değişik ifadelerinden başka bir şey olmadığı görülecektir.[72]

Halihazırda batı uygarlığının gerçekleşmesi çok yakın bir tehlike olarak topyekûn işlevsel çöküş ihtimaliyle karşı karşıya olduğunu, dahası bu uygarlığın dünyanın geri kalanında aynı zamanda uzun zamandır güçlü bir kargaşa ve zulüm amili olarak bulunduğunu ve halen bulunmayı sürdürdüğünü az kimse inkâr edecektir. Bu şartların her ikisinin son tahlilde *”East is East and West is West, and never the twain shall meet”*[73] vecizesinde mükemmelen ifadesini bulmuş olan tekebbür ve iktidarsızlığa bağlanabileceğini söyleyebiliriz, ki böyle bir vecizeyi telaffuza ancak en kesif cehalet ve en derin yüreksizlik cesaret etmiş olabilir. Buna karşılık müessir ve muteber bir doğu batı uzlaşmasının üzerine oturtulabileceği yegâne mümkün temelin bütün zamanlar ve bütün insanlar için bir ve aynı olan ve çevreye ait her türlü hususi durumdan bağımsız olan saf akli bilgelik temeli olduğunu biliyoruz.[74]

Burada din ve metafizik farklılığını uzun uzadıya ele alıp incelemeyi tasarlamıştık, ama bölümü bunların nihayetinde özdeş olduklarını ileri sürerek kapatmak zorunda kalıyoruz. Yollar veya tatbikatlar olarak düşünüldüğünde her ikisi de yoldan çıkmış ve parçalanmış bireysel bilincin düzeltilmesi, yeniden oluşturulması ve yeniden bütünlenmesini başarmanın araçlarıdır. Her ikisi de insanın nihai gayesini *(purusârtha*) kendi varlığında mündemiç olan saklı imkânların tümünün birey tarafından tahakkuk ettirilmesinden ibaret olarak tasavvur eder veya daha ileri giderek her hal ve keyfiyette varolmanın, ve ayrıca nihai bir gaye olarak var olmama durumunun imkânlarında varlık imkânlarının tümünün bir tahakkukunda görürler. Yeni-Platoncular, Augustinus, keza Erigena, Eckhart ve Dante için, ve Rûmî, İbn Arabî, Şankarâcârya ve Asya'da daha pek çok başkaları için dini ve akli / kalbi tecrübe birbirinden tamamen ayrılamayacak kadar iç içe geçmiştir;[75] "O, ki akıl ve idrak sahipleri ona her şeyin Gözü, akılların Aklı, ışıkların Işığı, huşu ve ihtiram uyandıran Hâzır-ı Mutlak derler, insanın nihai gayesinden nasıl başka olabilir!" ve "Sana dokunuldu ve sen alındın! Uzun zaman benden ayrı kaldın, fakat şimdi buldum seni, artık izin vermem asla gitmene""theistic" bir kaynaktan değil, fakat "Öz"e (âtman) ve "gayrı şahsi" Brahman'a seslenen Veda ilahilerinden alınmıştır.

II. Farklı Bilgeliklerin Ölümsüzlük Meselesini Nasıl Düşündükleri

Şimdi farklı bilgelik türlerinin herkes için son derece mühim münferit bir meseleye yaklaşımlarını ele alıp inceleyelim. Felsefenin ölümsüzlük meselesine ilgisi, bilgelik öncelikle gayrı maddi şeylerle ilgili olduğu için aşikârdır ve maddi şeylerin bu hüviyetiyle (esse *per* se) ölümsüz olmadıkları, hatta bir andan diğerine dahi erişmedikleri fakat sürekli olarak akış halinde bulundukları meydandadır ve bu sürekli oluş hali içinde o şeylerin içinde ölümsüz bir ilke olsun olmasın bu inkâr edilemez. Ya da maddeyi bir başka zaviyeden görmek gerekirse, fenomenal şeylerde ölümsüz olanın, eğer varsa, her ne olursa olsun zaman başladığından beri bu vasfa sahip olduğunu söyleyebiliriz, çünkü ölümsüz bir ilkeden ölümlü hale geldi diye söz etmek onun her zaman ölümlü olduğunu söylemekle aynı şeydir.

Beşeri bilgeliğin, akılcılığın, felsefemizin (2) ölümsüzlükle yeryüzünde ebedi bir hayatı değil, fakat bireysel bilincin ve hafızanın ve karakterin ölüm sonrasında, her gün ölüm benzeri uykunun gecelik fasılalarını aşıp hayatımızı sürdürdüğümüz gibi, sürdürmesini anladığını ispatlamak için temellendirmeye gerek yoktur. Şu halde akli bilgelik şu iki tavırdan birini benimseyecektir. Öncelikle o, eğer bilincimiz bizatihi hareket halindeki maddenin yani fiziki varoluşun bir işlevinden daha fazla bir şeyse, bilincimizin işlevinin istinat eder göründüğü gerçek fiziki temellerden bağımsız olarak faaliyetini sürdürdüğüne dair ne bir tecrübemizin olduğunu, ne de böyle bir şeyi düşünebileceğimizi ileri sürebilir. Ve bu sebepten ötürü o tarih içerisindeki ölümsüzlükten, yani başka ölümlü varlıkların hatıralarından başka bir imkân yahut ihtimali düşünemez. Bu anlamda, aradan çok uzun zaman geçmiş olduğu için isimleri unutulmuş bir kimse veya bir halkın varoluşunun belgelere dayanan delillerinin keşfiyle hafızanın tazelenmesinde olduğu gibi, bir tür ölümden sonra diriliş ihtimali

bir kaziye olarak kabul edilebilir. Ya da beşeri bilgelik doğru ya da yanlış olarak, "kişiliğin bekası"nın delillerinin, yani "öte dünya" ile ya gözlemcinin bilmediği fakat daha sonra doğrulanan olgulara atıfla ya da şu veya bu türden "tezahürler" ile gözlemciyle temas halinde olduğu kabul edilen ölüde hafızanın sürekliliğini ve bireysel karakterin temadisini ispatlayacak türden haberleşmelerde bulunduğunu iddia edebilir. Eğer bu şekilde kabul edilen delil aklileştirilmeye çalışılırsa o vakit mevcut maddi duygularımız için algılanabilir olandan daha başka ve daha latif madde türlerinin olabileceği ve maddenin bu diğer kipliklerinin pekâlâ başka varlık düzeylerinde faal olan bilincin kabulü için bir dayanak işlevi görebileceği ileri sürülür.

Bu iki akli yorum arasında manevi veya zihni bir ayrımın yapılamayacağı kolaylıkla görülecektir, bunlar arasındaki yegâne ayrımın bireysel bilincin ve karakterin sürekliliğinin boyutlu bir mekân içinde ve maddi bir temel üzerinde ("dördüncü boyut" veya ilke planında hiç değişmeyen "latif madde" teorileri) muhafaza edilebileceği zamanın yekûnu veya türüyle ilgili olan ayrımdır. Bu akılcı yorumların her ikisi de hem din hem metafizik tarafından aynı ölçüde *in toto* reddedilir.

Bireysel bilincin pek çok veya değişik varlık düzlemlerinde ve muhtelif zaman kiplerinde belirsiz temadisi ihtimali ne dinde ne metafizikte reddedilir (bilakis bireysel bilincin şimdi dahi mevcut dünyevi tecrübemizin düzeylerindekinden başka düzeylerde de faal olduğu kabul edilir)[76] fakat bu tür varlık biçimlerinde bir devamlılık, doğrusunu söylemek gerekirse, ölümsüzlük değildir, bu varlığın inkişaf veya istihale olmaksızın ve tamamen sessiz sedasız değişmezliği anlamına gelir. Buna mukabil imkân dahilinde olandan ayrı olarak bu şekilde mevcut olduğu varsayılan şey, yani bireyin ruhu, sureti veya *numenal* ilkesi *(nâma),* ki ilki her *neyse* bu ikincisi sayesinde odur, aynı derecede fenomenal *(rûpa)* olan hem latif hem kesif cisimlerden *(sûksma* ve *sthûla sarîra)* bütünüyle akli ve gayrı maddi olması sebebiyle ayırt edilmelidir.[77]

Mesela "izzet ve ihtişam haline ait şeyler güneşin altında değildir" (San Tommaso D'Aquino, *Sum. Theol.* III, Supp. q. I, a. I) yani zaman ve mekân keyfiyeti içinde değildir; bilakis "bir kimse bütünüyle güneşin ortasından kurtulur" (*atimucyate, Jaiminîya Up. Brâhmana* I. 3), ki güneş orada "dünyaların kapısı" (*Chând. Up.* VIII. 6. 6), Eckhart'ın sözünü ettiği "her şeyin mükemmelen özgür..., Âmâ hali[78] içinde *(asat)* Tanrı kadar *özgür* olarak tam saadet haline geri döndüğü kapı", Yuhanna X'un kapısı,"Agni'nin açtığı Cennetin kapısı"dır, *(svargasya lokasya dvâram avrnot), (Aitareya Brâhmana,* III.42).[79] Burada yine kaçınılmaz olarak dini formülasyonun metafizik olandan belli ve hiçbir surette ihmal edilebilir olmayan bir ayrımıyla karşılaşacağımız doğrudur. Dinin öngördüğü tam saadet kavramı en yüksek noktasına ruhun Tanrıya benzemesinde gördüğümüz üzere fiil yahut amelde ulaşır; ruhun kendi ameli birleşmeden ziyade tapınmadır (*bhakti*). Benzer şekilde ve hiçbir tutarsızlık olmaksızın bireysel ruhun kemiyetçe hem Tanrıdan, hem diğer cevherlerden ayrı kaldığı kabul edildiği için din teselli olarak ölümlü bilince Cennette sadece Tanrıyı değil

fakat yeryüzünde sevdiklerini ve hatırlayıp tanıyabileceklerini de bulacağı vaadinde bulunur.

Hatta "Cennet"te, zamanın öte yanında bile, en azından "Kıyamet"e kadar ...olarak bilgiden (*vidyâ*) ziyade ...nın bilgisinin (*avidyâ*) olabileceğini metafizik de reddetmez, her ne kadar keyfiyeti hâlâ .. .nın bilgisi içinde olanı ne bütünüyle İdrak ve İhata Eden (*vidvân*) ne de mutlak manada Genişlemiş (*atimukta*) olarak düşünmezse de. Metafizik şunu kabul edecek ve burada din ile şekli uzlaşma içinde olacaktır: Bütünüyle zaman içinde bulunmayan, ama ebediyet[80] içinde (zamansız şimdi) de olmayan, fakat henüz ebediyet ile zaman arasında bir vasat olarak tarif edilen *"aeviternite"* (Vedaların *amrtatvası)* içinde varlık halleri mevcut olabilir ve hatta olmalıdır.[81] Mesela melekler bilinçli akli varlıklar olarak değişmez tabiatları ve anlayışları bakımından ebediyetten pay alırlar fakat önce ve sonraya ait arızi farkındalıkları, hissiyatlarının değişebilirlikleri (lütf-u ilahiden düşebilirlikleri vb.) bakımından da zamana iştirak ederler, çünkü sayesinde her an her yerde olabildikleri mekâna ait hareketten meleklere özgü bağımsızlık (bu sebepten ötürü Meleklerin kanatlı olduğu tasavvur edilir ve"kuşlar"a benzetilerek konuşulur)[82] her yerde aynı derecede mevcudiyet anlamına gelen İlk'in içkinliğinden[83] farklıdır. Ne de "Belli kimselerin bu hayat durumunda bile belli meleklerden bilfiil değil fakat bilkuvve olarak daha büyük oldukları" (San Tommaso D'Aquino, *Sum. Theol,* I, q. 117, a. 2, *ad* 3) din tarafından inkâr edilir; ki doğal olarak bundan "Bazı kimselerin en yüksek melekler âlemine yükseltildikleri" (Gregorius, *Hom. in Ev.* XXXIV) dolayısıyla yukarıda sözü edilen sınırlı sonsuzluk / *aeviterniteden* pay aldıkları sonucu çıkar. Bütün bunlar Hinduların bilinen ve "öldü cennete gitti" ifadesinin muadili olan *devo bhûtvâ* ile ima edilen şeye tekabül eder. Elbette bu bakış açısı tenkitli metin *Brhadâranyaka Up.* III. 2.12'de daha teknik biçimde ifade edilir: "Bir kimse öldüğünde onu terk etmeyen *(na jahâti)* "ruh"udur *(nâma),*[84] ruh sonsuzdur *(ananta, "aeviternite"ye* ait) sonsuz olan, bazı melekler nasılsa öyledir, o halde o sonsuz dünyayı (*anantam lokam)* kazanır". *Krş.* Rûmî (XII, Nicholson'ın *Shams-i-Tabrîz'*i), "Gördüğün her şeklin ilk örneği mekânsız dünyadadır ve eğer suret kaybolursa madde yoktur, çünkü onun aslı ebedidir" (*lâmkân-ast*); ve San Tommaso D'Aquino, *Sum. Theol.* II-I, q. 67, a. 2C,"akıllı türe gelince, ki *mümkün* aklın içindedirler, akli erdemler bâki kalır", yani beden bozulup çürüyünce. Bu mesele Philon tarafından da ele alınıp izah edilmiştir, ki ona göre "Le lieu de cette vie immortelle est *le monde intelligible"dir*[85] yani Plotinos'un çeşitli yerlerde sözünü ettiği "Akli Alan"la aynıdır. Şimdi bu ifadenin tazammunlarını Boehme'nin "Beden öldüğünde ruh nereye gider?" sorusunu soran bilgine verdiği cevap, yani "Herhangi biryere gitmesi için bir zorunluluk yoktur... Çünkü onda (şimdi) ikisinden (yani cennet veya cehennem) hangisi tezahür ederse ruh onda durur (o zaman)... hüküm aslında bedenden ayrışılıştan hemen sonradır"[86] çerçevesinde ve *Brhadâranyaka Up.,* IV.4.5-6, "İradesi nasılsa talihi de öyledir" *(yat kâmam...tat sampadyate)* ve "Ruhu / aklı (dünyevi şeylere) bağlı olan... tekrar bu dünyaya döner... fakat arzusu Öz (*atman)* olanı hayatı *(prânâh*) bırakmaz, bilakis o Brahman olarak Brahman'a gider" ışığında düşünecek olursak, her ne kadar ruh veya

akıl (Vedalardaki *manas*) tabiatı itibariyle ölümsüz (yani "yazgı"sı her ne olursa olsun yok edilemeyen bireysel bir imkân) olsa da, bireysel bir bilincin gerçek"yazgı"sının, ister "kurtarılma"sı veya "kurtulma"sı (*devayâna*) ister yeniden zamana dahil olması *[pitryâna*) ister "kaybolma"sı (*nirrtha)* mukadder olsun, kendisine bağlı olduğu anlaşılacaktır. Ve bu sebepten ötürü bize "Göklerdeki hâzinenizi biriktirin, zira orada ne güve yer ne küf bozar" denir; zira aşikâr ki bireyin bilinç hayatı şimdi dahi aklen (veya dini tabirlerle "ruhen") tesis edilse ve akli veya ruhi dünya (fikirlerin ne yeri ne tarihi vardır düşüncesinin doğal sonucu olarak) ebediyet ile zaman arasında bir vasatı (*aeviternite*) paylaşsa bile bu bakımdan hiçbir değişime uğramayan bu bilinç hayatı bedenin ölümünden zarar göremez. Ya da bilinç ancak zaman ve mekân içinde gerçekleştirilebilecek fakat beden öldüğünde henüz gerçekleştirilememiş olan (iyi veya kötü) amaçlara bağlı ve bunlarla iç içe geçmiş olsa, aşikâr ki o zaman böyle bir bilinç bu şartlara yani arzu edilen amaçların gerçekleştirilebileceği zaman ve mekân dünyasına geri dönmenin yolunu bulacaktır.[87] Veya nihayet bilinç hayatı bütünüyle ette tende yaşanmışsa yegâne taşıyıcısı ortadan kaldırıldığında kesilip koparılmış gibi, yani saf imkân haline veya cehenneme "dönmüş"[88] gibi düşünülmelidir.

Burada bize ayrılan yer "yeniden bedenlenme" teorisini etraflı olarak ele alıp tartışmamıza imkân tanımıyor. Meselenin temelleri *Rg Veda*'da verilmiştir ve burada bu aslında tekrarlanan bir tezahür meselesidir, mesela bu anlamda Mitra *jâyate punah* (X.85.19) ve *Usaspunahpunarjâyamânadn* (1.19.10). "Senin iraden olsun"[89] mealinde münferit bir kullanım V.46.1 'de bulunur, "Anlayan / kavrayan (*vidvân*) bir at olarak kendimi (yılın arabasının) boyunduruğuna vuruyorum ... ne bir kurtuluş ne tekrar geri dönüş arıyorum *(na asyâh vimucam na âvrttam punah),* Alîm *(vidvân)* ve Hakîm Kılavuz olarak o (*Agni*) bizi doğru yola iletsin." Birey haddizatında "anlayışının ölçüsüne göre doğar" (*Aitareya Âranyaka,* 11.3.2) ve nasıl ki "dünyanın kendisi doğmamış şeylerin sebeplerine gebeyse" (Augustinus, *De Trin.* 111.9) birey de başına gelecek olan hadiselere gebedir; San Tommaso D'Aquino'nun ifadesiyle "kader yaratılmış sebeplerin kendilerindedir" *(Sum. Theol.* I. q. 116,2), veya Plotinos, "kanun hükmedeceği varlıklara verilir, ...onlara hükmeder, çünkü onların içindedir... ve onlarda içeriden yasaklandıkları alana girmek için acı verici bir arzu uyandırır" *(Enneadlar,* IV.3.15) ve benzer şekilde İbn Arabî, varlık Tanrı'dan verilse de hal yahut keyfiyet doğrudan ondan değildir, "çünkü o ancak onların kendilerinde sahip olduklarını olmalarını ister" (Nicholson, *Studies in Islamic Mysticism,* 1921, s. 151).

Beri yandan, ölümle geride bırakılmış olan aynı şartlara geri dönüş zorunluluğunu *(mukta* olan ya da *nirvanaya* "erişmiş" olanlar hariç) ileri süren Budacıların ve çağdaş teozofik nedensellik *(karma)* veya kader *(adrsta)* yorumlarının metafizik bir çelişki içerdiği kesin olarak kabul edilebilir; "Aynı suya iki kez giremezsiniz, çünkü hep başka sular akar size doğru" (Herakleitos). Vedalarda ve diğer geleneksel öğretilerde gerçekten düşünülen şey, her ne kadar bir ve aynı dünyevi çevrim içinde olmasa da,[90] "neslini uzatma arzusu"nun hâlâ etkin olduğu bütün ferdi saklı imkân veya güçlerin birbiri ardına çağlar[91] boyunca tekrarlayan bir tezahür zorunluluğudur; her Ata *(pitr*),

tıpkı Prajâpati'nin[92] kendisi gibi, *prajâkâmyadır* ve dolayısıyla kendi isteğiyle "Ata Yolu"na *(pitryâna)* bağlıdır.

O halde metafiziğin bakış açsından münferit bir imkânın esasi külli imkân okyanusu içinde ilk kez uyandığı "zaman"dan son limana eriştiği "zaman"a kadar bütün deveranı nedir? Hayat kaynağına bir geri dönüştür, ki hayat ondan neşet eder, ve dolayısıyla bir "boğulma"dan bir diğerine bir geçiştir; fakat bir Anlayan değil bir Yolcu olduğu sürece zatı itibariyle ferdin bakış açısından geçerli bir ayrımla, çünkü bir süreç olarak görüldüğünde bu safi mümkün bir mükemmeliyetten fiili kusur veya noksanlıkla bilfiil mükemmeliyete, saklı imkândan fiile, uyuklamadan (*abodhya)* tam uyanmaya *(sambodhi)* bir geçiştir. Şimdi Ata Yolunu "dolambaçlı" bir yol olarak görmezden gelip sadece, *Rg Veda'nın* öncelikle ve münferit *mumuksunun*[93] özellikle ilgili olduğu doğru Melek Yolunu (*devayâna)* göz önünde bulundurarak diyebiliriz ki bu yol belli bir hal yahut durum içinde var olma (mesela beşeri) keyfiyetine mahsus tüm imkânların önce azalan sonra çoğalan tahakkukunun yoludur ve nihayetinde herhangi bir veya her hal yahut tarzdaki tüm varlık imkânlarının ve bunun dışında hangi türden olursa olsun herhangi bir hal ya da tarz içinde olmayan varlık imkânlarının tahakkukuna götürür. Burada bu çerçeve içerisinde "tekris" veya "inisiyasyon" denilen şeyin üstlendiği role ima yoluyla işaret etmekten daha fazlasını yapamayız. Belki şu kadarını söyleyebiliriz: İnisiyasyonun maksadı ruhi ya da daha doğrusu akli / kalbi itici kuvveti birinden diğerine nakletmektir; bu kuvvet başlangıçtan beri, sürekli olarak *guru-paramparâ-kramada* taşınmıştır ve nihayetinde insani olmayan kökendendir. Bu nakil sayesinde sınırlanmış ve bütünlüğünü kaybetmiş birey bir yeniden bütünleşme imkânına uyanır (*samskarana*).[94] Ve metafizik törenler veya "mysteriumlar" (ki bunlar Babanın kendi yeniden bütünlenişini gerçekleştirmek için kullandığı yol veya usullerin taklididir ve yaratıcı eylemin süreksizliği bunları zorunlu hale getirir) benzer geleneksel kutsal metinler gibi, bireye akli / kalbi ameliye konusunda zorunlu hazırlayıcı eğitim vermeyi ve yol göstermeyi amaçlar; fakat "Büyük İş", yani özün Özle yeniden birleşmeyi gerçekleştirmesi kişinin kendisince ve kendi içinde gerçekleştirilmelidir.

Buraya kadar Yolcunun Meleklere Mahsus Yolla ruhi veya akli / kalbi alana yolunu takip ettik; ve dini açıdan onun ölümsüzlüğü burada yatar, çünkü aslında "ebediyet ile zaman arasındaki vasatın (*aeviternite)* süresi sınırsızdır" (San Tommaso D'Aquino, *Sum. Theol.* I, q. 10, a. 5, ad 4). Fakat metafizikte ve hatta dinde veya Eckhart gibi münferit bir mistik (dini tecrübe her iki sözcüğün de en derin anlamında hem zühdî hem zihnî olduğu kadarıyla) tarafından, cennette olma kavramıyla ima edilen türden ebediyet ile zaman arasındaki durumun (*pada*) nihayet veya son durak, keza tam bir geri dönüş (*nivrtti*) de değil, fakat sadece bir dinlenme yeri (*visrâma*)[95] olduğu savunulacaktır. Ve tıpkı bunun gibi zihni / akli alanı hatıralardan ibaret bir yer olarak tasavvur etmenin bir tezlil veya istihkar olacağı savunulacaktır, çünkü Plotinos'un yerlileri hakkında söylediği gibi, "eğer onlar bilgileri haricinde olan hiçbir şeyi ne araştırır, ne kuşkulanır, ne öğrenirlerse ... onlarda ne tür muhakeme, ne tür akli araştırma / sorgulama süreci gerçekleşebilir? Diğer bir ifadeyle onlarTanrı'yı

gördükleri halde hatırlamazlar? Ah, hayır ...böyle bir hatırlayış sadece unutmuş olan ruhlar içindir" (*Enneads,* IV.4.6)[96] ve dünyevi hatıralar (*vâsanâ*) için daha da fazlasını söylemeliyiz: "ruhun işleri bir başka âleme yöneldiğinde şimdi bitmiş ve tamamlanmış bu tür şeylerin hatırasını bütünüyle reddedecektir" (*ibid*, IV.4.4.8).

Metafiziğin Mükemmeliyet kavramı aslında bir varlık durumu öngörür; denilir ki böyle bir durum her zaman ve her yerde içe, bilincinin merkez noktasına hızla ilerleyen ve her varlık zemininde veya düzleminde var olan herkes için mümkün ve erişilebilir olduğundan gayrı insani bir durum değildir ve eğer "kalp" dediğimizde bundan duygusallık ve duyarlılığın merkezini kastetmiyorsak "kalpsiz" de değildir; ama o kesinlikle "beşeri olmayan" bir durumdur. Zira, mesela *Chândogya Up.* V.10.2'de Oğul ve *pada avatâra,* Agni'nin,[97] yolunu dünyaların öte yanına Semavi Güneş ile bulan Alîm olana doğru tam da *amânava purusa,* "beşeri olmayan kişi" olarak götürüldüğü söylenir. Ve bu yol güneşin ötesine gitmeyen fakat beşeri varlık durumunda yeniden tecessüme götüren Ataların yoluyla (*pitryâna*) karşılaştırıldığında "Meleklerin yolu"dur (*devayâna*). Ve bu *devayânanın* er veya geç mistisizm öğretisinde "ruhun nihai ölümü" veya "boğulma" olarak ifade edilen veya Sufilerin *al-fanâ an al-fanâ* dediğine götüreceği önceden görülür. Bununla ima edilen fiil olarak uluhiyetteki bilincin bile ötesine, her türlü iz ve eserin hatta misali çokluğun da ötesinde olan ve hiçbir surette "akıl alır" olmayan bir Yüceye (Skt. *para, parâtpara)* bir geçittir. Ve orada, gayrda bilinmiş veya sevilmiş olan herhangi bir şeyin mümkün her "tahattur"undan o kadar uzaktır ki Eckhart'ın sözleriyle "Kimse sormaz bana nereden geldiğimi veya nereye gittiğimi"; ya da Rûmi'nin ifadesiyle, "Kimse sahip değildir bilgisine, girenin falan ya da filan olduğunun".[98]

Eğer bu beşeri sevginin nihai anlamının bir inkârı olarak görünürse buraya kadar anlatılmış olanlar bütünüyle yanlış anlaşılmış demektir. Çünkü her türlü metafizik formülasyon, hatasız teşbihin / tenazurun her bir varlık planını bir başkasına bağladığını varsayarak, beşeri sevgide tanrısal mutluluğun (*pûrnânanda*) bir yansımasını görmüş, onu hissi tecrübenin bir tekzibi değil fakat bir tahavvülü / dönüşümü (*parâvrtti*) olarak tasavvur etmiştir.

"Platon'un sevgi nazariyesi" budur ve buna göre, İbn Fârid'in ifade ettiği gibi, "her yakışıklı delikanlının veya sevimli genç kızın cazibesi ona Onun güzelliğinden ariyettir"; bu Erigena'nın ilahi tecelli olarak dünya tasavvurunda da, keza Skolastiğin *vestigium pedis,* ulûhiyetin zaman içindeki ayak izi veya nişanesi öğretisinde de üstü örtülü olarak mevcuttur, ki bunun Veda ve Zen simgeciliğinde de muadilleri mevcuttur. Gerçek gelenekte bununla ifade edilen şey yeryüzünde aziz ve sevgili olanın *orada* kendisinde değil fakat Tanrıda olduğu haliyle gerçekleştirileceğidir,[99] dolayısıyla Dante ve Beatrice örneğinde, İbn Arabî ve an-Nizâm,[100] Chandîdâs ve Râmî'de bu böyledir.[101] Aziz ve sevgili olanın güzelliği *orada* artık burada olduğu gibi mümkün ve arızi değil, dolayısıyla sadece bir katılım ve yansıma değil fakat Semavi Bilgeliğin, Tek Kutsal Bakirenin, Gelinin asli varlığının güzelliğidir, ki "ondan kıvılcımlar yağar" (*Convivio*) ve *daritas* olarak saf aklı aydınlatır ve ona kılavuzluk

eder. Bu son ve gizli durumda (*guhyam padam*) tabiat ve öz, Apsaras ve Gandharva, bir ve bölünmezdir, zahir ve batın nedir bilmez, (*na bâhyam kimcana veda nântaram, Brhadâranyaka Up.* IV.321) ve bu onların ve her kurtuluşa ermiş bilincin tam ve yüce saadetidir.

Bütün bunlar ancak selben[102] yani o ne değilse o açıdan tarif edilebilir ve bu sebepten ötürü biz bir kez daha metafiziğin hiçbir surette ıstırap içerisindeki bir insanlığa teselli sunan bir öğreti olarak düşünülemeyeceğini söyleriz. Metafiziğin ölümsüzlük ve sonsuzluk dendiğinde bundan anladığı her insanın uluhiyette ölmek ve oraya gömülmek üzere topyekûn ve uzlaşmaz biçimde kendisini inkârını ve nihai bir ölümü tazammun ve talep eder. "Her kim bunu kavrarsa mümkün ve muhtemel ölümden *(punarmrtyu)* uzak durur, ölüm onu almaz, çünkü ölüm onun özü olur ve bütün bu meleklerden biri olur" *(Brhadâranyaka Up.* 1.2.7). Çünkü Yüce Özdeşlik ne kadar bir Hayat ve bir Işıksa o kadar bir Ölüm ve bir Karanlık, ne kadar Asura ise bir o kadar Deva'dır: "Onun gölgelemesi hem Sonsuzluk hem Ölümdür" *(yasya châyâ amrta, yasya mrtyuh, Rg Veda,* X. 121.2).[103] Ve İlk Felsefenin nihai anlamı dendiğinde anladığımız işte budur.

IV.HİNDİSTAN'IN İNSANLIĞA KATKISI - ANANDA K. COOMARASWAMY

HİNDİSTAN'IN İNSANLIĞA KATKISI[104]

Her insan soyu kendini anlatma ve gerçekleştirme süreci içerisinde dünya uygarlığına temel bir katkıda bulunur. Kendi meselelerini çözerken, kendi talihsizliklerini yaşarken teşekkül eden karakter bizatihi her birinin dünyaya sunduğu bir armağandır. Şu halde Hint'in temel katkısı onun Hintliğidir; kendi karakterinin yerini beynelmilel bir yaldızın alması onun için büyük aşağılanma olacak veya bu zaten olmuştur, çünkü o aslında o zaman dünyanın önüne eli boş çıkacaktır.

Şimdi eğer bu temel katkıda en belirgin, en ayırıcı şeyin ne olduğu sorulacak olursa en başından şunu açığa kavuşturmamız gerekir: Herhangi bir ırkın tecrübesinde mutlak manada müstesna ve emsalsiz [*unique*] olan bir şey olamaz. Eğer dünyayı bir kavimler veya milletler ailesi olarak görürsek o zaman daha genç ırkların henüz tanımadığı çok çeşitli tecrübelerin içinden geçmiş ve birçok sorun çözmüş Hindistan'ın yerini en iyi şekilde anlamış oluruz. Hindistan'ın tecrübesinin kalbi ve özü bütün hayatın birliğine dair sürekli bir sezgide ve bu birliğin tanınmasının en yüksek iyilik ve en büyük özgürlük olduğu yolundaki fıtri ve kazınmaz kanaatte aranmalıdır. Hindistan'ın dünyaya sunabileceklerinin tamamı onun felsefesinden gelir. Bu felsefe aslında başkalarının bilmediği bir şey değildir—o aynı derecede Mesih'in ve Blake'in, Lao-tze ve Rumi'nin İncilidir—fakat başka hiçbir yerde toplumun ve eğitimin asli temeli yapılmamıştır.

Her insan soyu kendi meselelerini çözmelidir. Bugünün dünyası da kendi meselelerini. Hintlilerin kendilerine özgü meselelere sundukları kadim çözümün, alacağımız dersler çok ve kıymetli olmakla beraber, modern şartlara doğrudan uygulanabileceğini

söylemiyorum. Demek istediğim Hinduların hayatın temel anlamını ve amacını başkalarından daha sağlam biçimde kavradıkları, toplumu hayatın gayesine erişme amacıyla başkalarından daha ölçe tarta ve düşünerek düzenledikleridir. Ve bu düzen tek bir sınıfın faydasına olacak şekilde değil, fakat modern bir kaideyi kullanmak gerekirse, herkesten gücüne ve kabiliyetine göre alacak ve herkese ihtiyaçlarına göre verecek şekilde tasarlanmıştır.

*Rishi*lerin[105] bunu ne ölçüde başardıkları tartışılabilir. Hint toplumunu, bilhassa mevcut gerileme ve çöküş süreci içinde, Brahmanların toplumsal ülkülerini fiilen gerçekleştirmiş gibi düşünüp değerlendirmemeliyiz; gerçi bugün yaşayan haliyle Hint toplumu çoklarına, bütün kusurlarına ve noksanlarına rağmen, nerede olursa olsun geniş ölçekte ulaşılmış her toplumsal örgütlenme biçiminden üstün görünecektir. Ve hele bizim "modern uygarlık" diye bildiğimiz toplum düzenine göre sınırsız derecede daha üstündür. Fakat bu görüşü savunmak imkânsız olsaydı bile—ki Avrupalıların ve İngiliz eğitimi almış Hintlilerin çoğu kesinlikle bunun aksine inanır—yine de Hint kültürünün en bariz özel karakteri olarak kalan şey, hayatın manasını ve nihai gayesini anlama ve toplumu o gayeye erişmek amacıyla bu düzenle uyumlu teşkilat yapısına kavuşturma yönündeki sürekli bir çabanın tanıklığıdır.[106] Brahmanların tasavvuru, Sanskritçe bir kutsal metnin isminin, *devanagari,* ihsas ettiği üzere, Hintlilere özgü bir "tanrılar şehri"ydi. Bu şehrin yeniden inşası uygarlığın sürekli ve değişmez görevidir; ve her ne kadar tasarılarımızın ayrıntıları ve yapılarımızın dış hatları değişse de, sonsuzluk dininin temelleri üzerine inşa etmeyi Hindistan'dan öğrenebiliriz.

Hint aklının ortalama modern Avrupa aklından en ziyade ayrıldığı nokta felsefenin değeri konusundaki görüşüdür. Avrupa ve Amerika'da felsefe tahsili ve tetkiki kendi başına bir amaç olarak görülür ve bu hüviyetiyle sıradan insan için çok az bir önem ifade eder. Halbuki Hindistan'da felsefe öncelikle zihni bir eğlence veya meşgale olarak değil fakat daha çok, ve derin bir dini kanaatle, gerçeği gözlerimizden sonsuza dek saklayan cehaletten (*avidya)* kurtuluş (*moksha*) olarak kabul edilir. Felsefe hayat haritası için anahtardır, hayatın anlamı ve hayatın gayesine erişme vasıtaları onun sayesinde ortaya konulur. Şu halde Hintlilerin böylesine büyük bir coşkuyla felsefe tahsilinin peşine düşmelerinde şaşılacak bir yan yoktur çünkü onların nazarında felsefenin sahası içine giren şeyler herkesi ilgilendirir.

Brahmanların siyaset telakkisiyle modern siyaset görüşü arasında temel ve esaslı bir farklılık vardır. Modern siyasetçi siyasette idealizmin uygulama alanının olmadığını, dolayısıyla faydasız olduğunu düşünür; ona göre ortaya çıkmaları halinde toplumsal felaketlerle uğraşmak için zaman yeterlidir. Modern tıpta da aynı tablo ile karşılaşırız: korunma yerine tedaviye daha çok önem verilir, yani toplumsal çevreyi değiştirmek yerine gayrı tabii şartlara karşı korunmak için çaba sarf edilir. Batılı toplumbilimcinin söyleyeceği şunun gibi bir şeydir: "Dinin ve felsefenin öğretileri doğru veya yanlış olabilir fakat her halükârda pratik reformcu için bunların hiçbir anlamı yoktur." Halbuki Brahmanlar hayatın anlam ve amacıyla ilgili tutarlı bir

nazariye ile uyumlu bir istikamette olmayan her türlü fiil ve faaliyeti tamamen boş ve faydasız telakki ediyorlardı.

Avrupalı bireyin felsefeye karşı lakaytlığını tek bir sebep mazur göstermemize izin verir: hayat mücadelesi / ayakta kalma savaşı düşünmeye zaman bırakmaz. Felsefe hem hesap çıkar peşinde koşmayanların hem tasa ve endişeden azade olanların malumu olabilecek bir şeydir ancak ve Avrupalllar siyasi makam veya mevkileri her ne olursa olsun böyle bir özgürlüğe sahip değillerdir. Modern sanayi düzeninin hâkim olduğu her yerde Brahman, Kşatriya ve Şudra benzer şekilde Vaişya[107] tarafından sömürülür.[108] Ticaretin bu şekilde her şeyi belirlediği yerde safi ayakta kalmak bile sürekli bir endişe konusu olarak hissedilir; sanayinin kurbanları düşüncelerini ister istemez kendisinin ve ailesinin yarınki rızkıyla sınırlarlar; safi "yaşama iradesi" "iktidar iradesi"nin yerini ve önceliğini alır. Eğer bir de her insanın söz hakkının millet meclislerinde aynı mesabede olacağı kararlaştırılmışsa düşünenlerin sesinin düşünmeyen ve düşünmeye de zamanları olmayanların sesleriyle kaçınılmaz olarak boğulacağı kendiliğinden anlaşılır. Bu durum bütün sınıf veya zümreleri insan teklerini vicdansızca sömüren istismarcıların insafına terk eder, çünkü felsefi bir temelden yoksun olan her türlü siyasi çaba fırsatçılıktan öteye gidemez. Modern Avrupa'nın meselesi kendi seçkinler sınıfını bulup ortaya çıkarmak ve onun iradesine itaat etmeyi öğrenmektir.

İşte Hindistan çok uzun zaman önce bu meseleyi kendi yolunca çözüme kavuşturmuştur. Hint felsefesi esas itibariyle iki yüksek sınıfın, Brahmanların ve Kşatriyaların eseridir. Felsefedeki cüretkâr hareketler daha çok sonuncusuna, inceden inceye işleme, sistematikleştirme, mitoslarla temsil ve tatbik de ilkine mal edilir. Brahmanlar sadece teşkilatlanma dehasına değil fakat aynı zamanda iradelerini icra ettirme yeteneğine de sahiptiler; fert olarak başarısızlıkları ve zayıflıkları her ne olursa olsun bir sınıf olarak Brahmanlar Hinduların daima saygı göstermekte mutabık oldukları insanlardı ve hâlâ da en yüksek saygı ve bağlılık onlara gösterilir. Onların sahip oldukları gücün sırrı tek bir başlık altında toplanamayacak kadar çeşitlidir fakat her şeyden evvel bu onların tayin edilmiş *dharma*larının, tahsil, tetkik, talim ve feragatlerinin tabiatında saklıdır.

Budacılık üzerinde uzun uzadıya durmayacağım, geçerken birkaç söz etmek gerekirse: Budacılar hiçbir zaman doğrudan insan toplumunu örgütlemeye kalkışmadılar, onlar siyasetle ilgilenmek yerine bilge insanın, fakirin aydınlık durumunu takip etmek için dünyadaki hayatın karanlık durumunu terk etmesi gerektiğini düşünüyorlardı.[109] Buda'nın öğretisi sadece insan tekini, gelecekteki cehennemin değil fakat kendi susuzluğunun mevcut ateşinin yangınından kurtarmayı amaçlayan bir ilaçtır. O ebedi döngüden kurtulmanın sadece *summum bonum* değil fakat hayatın nihai gayesi olduğunu kabul eder. En bilge kişi kendisini bu gayeye, en müşfik kişi de kendisini başkalarının aydınlanmasına adayan kimsedir.

Bununla beraber Budacılığın Hint devlet idaresi üzerinde derin ve kalıcı etkileri oldu. Zira nasıl ki Brahman filozof kendisini himaye eden kraliyet mensuplarına

tavsiyelerde bulunup rehberlik ediyorduysa Buda'nın takipçileri olan münzevi çileciler de aynı şeyi yaptılar. Her şeye gösterilen dostane yakınlık ve hassasiyet (*metteya)* insanların karakteri üzerindeki etkisiyle dolaylı olarak toplum yapısı üzerinde de müessir oldu.

Bununla beraber genel olarak Budacıyı Hindu'dan ayırmak kolay bir şey değildir; fakat büyük Budacı İmparator Aşoka'yı Buda'nın öğretisinin karakter ve siyaset üzerindeki etkisinin bir misali olarak alabiliriz. Onun meşhur fermanı şimdilerde pek kabul edilmeyen, "doğuda çok eski zamanlardan beri hükümetler insanların iyiliği ilkesi üzerine oturmuş ve insanların mutluluk ve refahını temin etme amacına yönelmiştir"[110] hakikatine çok iyi bir misal oluşturur.

Fermanlarının en önemlilerinden biri "Gerçek Fetih" ile ilgilidir. Buda *dharmasını* kabul etmezden evvel Aşoka komşu Kalingas Krallığı'nı fethetmiş ve kendi topraklarına katmıştı. Fakat şimdi, der ferman,"haşmetmeapları Kalingas Krallığı'nı fethettiğinden dolayı derin bir pişmanlık içindedir, çünkü daha önce fethedilmemiş bir ülkenin fethi kan dökülmesini ve ölümü, insanların tutsak edilmesini gerekli kılmaktadır. Bu kutsal haşmetmeapları için derin bir üzüntü ve keder vesilesi olmuştur... Haşmetmeapları bütün canlı varlıkların can güvenliği, öz denetim, gönül huzuru ve neşe içinde olmasını arzu eder... Oğullarım ve torunlarım, eğer olursa, yeni bir fethi görevleri arasında görmesinler. Olur da silahlarla bir fethe girişecek olurlarsa onu sabırla ve nezaketle idare etsinler (yegâne hakiki) fethin dindarlıkla kazanılacağını unutmasınlar. Bu hem bu dünya hem öbür dünya için faydalı olacaktır."

Bir başka fermanda "Kutsal ve Yüce Haşmetmeap Kral ister münzevi çilekeş ister hane reisi olsun bütün mezhep mensuplarına saygı gösterir" denir. Bir başka yerde, hastanelerin kurulmasını, "geniş ailesi olanların, afetzedelerin, yaşları ilerlemiş olanların durumlarıyla" ilgilenecek memurların tayin edilmesini ister. Kendi sofrası için hayvanların öldürülmemesini emreder; yol kenarlarına gölgelik fidanların ve meyve ağaçlarının dikilmesini buyurur; bütün insanlara "sıkı çalışmayı" tavsiye eder. Budacıların "Bütün insanlar benim çocuklarımdır" sözünü sık sık tekrarlar. Hindistan'ın ve özellikle Seylan'ın vakayinameleri bize öteki Budist kralların da aynı ruh halini paylaştıklarını gösterebilir. Fakat Buda'nın öğretilerinin bu tür etkilerinin başta yardımsever zorba yönetimler aracılığıyla başka sonuçlarının da olduğu ve bilge kralın tesis ettiği manevi düzenin halefleri tarafından yıkılabileceği görülecektir. Bildiğim kadarıyla Budacılık bir siyasi teşkilatın temellerini atmaya veya toplumsal düzeni belirlemeye asla kalkmamıştır. Mamafih Brahmanlar tam da bunu birçok tarzda denemişler ve büyük ölçüde başarmışlardır. Ve mevcut incelemenin konusunu oluşturan da başta onların toplum meselelerine dini felsefeyi tatbikleridir.

Hayatın temel meselelerine Kşatriya-Brahman zümresinin getirdiği çözüm ilk Upanişadlarda verilir.[111] Bu bir mutlak (Şankaraçarya'ya göre) veya tadil edilmiş (Ramanuja'ya göre) Tekçilik formudur. Brahman ütopyacılar bütün hayatın birliği veya karşılıklı bağımlılığı öğretisine coşkuyla bağlıydılar ve toplum düzenini de bu

temel üzerine oturtmaya çalıştılar. Büyük epiklerde[112] bu toplum düzeninin geçmiş zamanların altın çağında var olduğunu gösterdiler ve sadece felsefelerini değil fakat onun fiili tatbikatının teorisini de epik kahramanların ağızlarından—ve her şeyden evvel ölmekte olan Bhişma'nın uzun konuşmalarında söylettiler. Sonraki kuşakların kılavuzluğu için bizzat kahramanları ideal karakter tipleri haline getirdiler; Hindistan'ın eğitimi kahramanlara tazim ve hürmetle başarıldı. Manu'nun 'Dharmaşastra'sı[113] ile Chanakya'nın 'Arthaşastra'sında[114]—belki de dünyanın sahip olduğu en kayda değer toplumbilimsel belgeler—ideal toplumun resmini ortaya koydular ve bunu hukuk açısından tanımladılar. Bu ve başka araçlarla, dini felsefeyi halk kültürünün ve milli siyasetin esas ve anlaşılabilir temeli haline getirerek başka herhangi bir ülkede henüz ortaya konmamış olan şeyi başardılar.

Öyleyse Brahmanların hayat görüşü nedir? Bunu etraflıca cevaplamak için Hindistan'ın din ve felsefesi olan Nefis Bilimini *(Adhyatmavidya*) açıklamak, buna da genişçe bir yer ayırmak gerekir.

Daha önce bu bilimin bütün hayatın birliğini—tek kaynak, tek öz ve tek hedef—tanıdığına işaret etmiştik; o bu birliğin tahakkukunu en yüksek iyi, mutlak saadet, özgürlük, hayatın nihai gayesi olarak görür. Hindu düşünürler için ebedi hayat budur; bu zaman içinde bir sonsuzluk değil fakat her şeyin Zatta şimdi ve burada tanınması ve her şeyde Zatın tanınmasıdır. "Sair her şeyden daha da fazlası," der Hindistan için konuşabilecek durumda olan Kabir, "bana *bu dünyada* sınırsız bir hayat yaşatan sevgiyi kalbimde yaşatmamdır". Maddi ve manevi dünyanın bu ayrılmaz birliği Hint kültürünün temelini oluşturur ve onun toplumsal ülkülerinin genel karakterini belirler.

Öyleyse Brahmanlar hayatın pratik çeşitliliğini nasıl hoşgörüyle karşılayabiliyor, insanların çoğunun bencilce hedeflerle hareket etmesine karşı nasıl önlem alabiliyor, kötülük meselesini nasıl ele alıyorlardı? Onlar ebediyet dinini *(Nirguna Vidya)* kurmuşlardı; peki ya zaman dini *(Saguna Vidya)?*

Bu dini sosyolojinin en nazik noktasıdır. Bu noktada hayati mesele, yaşlı idealistin (idealist olan yaşlı ruhlardır, gençler kısa görüşlüdür) gençliğini hatırlayıp hatırlayamayacağı ve ruhi hamlığın alaka ve faaliyetleri için hazırlıklı olup olamayacağıdır. Burada başarısız olmak kiliseyi günlük hayattan ayırmak ve yanlış bir kutsal ve dindışı ayrımına gitmektir; başarılı olmaksa günlük hayatı göksel ışıkla aydınlatmaktır.

İnsan hayatının iki ucu birbirine ferdî yaşama iradesinin süresiyle bağlanan bir yaşam eğrisi—bir zaman kemeri teşkil ettiği söylenebilir. Bu eğri üzerindeki harici hareket—dışa yayılma, koşturma yolu—*Pravritti Marga*—kendini zorla kabul ettirme ile tanınır. Deruni hareket—içe kıvrılma, dönüş yolu—giderek daha fazla kendini gerçekleştirme / öz tahakkuk ile tanınır.[115] Harici yol üzerindeki insanların dini zaman dinidir; geri dönenlerin dini ebediyet dinidir. Eğer hayatı bir bütün olarak düşünürsek kendini gerçekleştirme kesinlikle başından itibaren onun temel amacı olarak görülmelidir; bütün unuttuklarımız daha canlı hatırlayabilmemiz içindir. Her ne kadar bu iki tecrübe

aşaması çoğu insanda iç içe geçmişse de—bu ikisi, Olumlama ve Yadsıma, irade ve İradenin-terki birbirine karşıt veya zahiren karşıt istikametlerde çizilir—insan ruhunu en iyi bu zahiri ve batini eğilimleri müstakil olarak düşünerek anlayabiliriz. Brahmanlar ilahiyatçıların "iyi" ve "kötü" tabirlerini kullanmaktan kaçınırlar ve onun yerine "bilgi" ve "cehalet"ten *(vidya* ve *avidya)* ve üç nitelikten, *sattva, rajas* ve *tamasdan* söz etmeyi tercih ederler. Bilgi arttıkça insanın, vazife duygusuyla değil, kendiliğinden hareketi de o ölçüde artar, geri dönüşe meyleder ve karakteri ve eylemleri *sattva* niteliğine daha tam bürünür. Fakat bu sebepten ötürü cahillerin kendilerini öne sürmelerini ve ben[lik]lerini zorla kabul ettirmelerini günah olarak mahkûm etmemize gerek yoktur; çünkü kendini gerçekleştirme kendini öne sürmenin hiç olmadığı yerde olabilir miydi? O günah değil fakat gençliktir ve gençlik susuzluğunu dindirmeyi yasaklamak bir çare değildir; bilakis her gün daha açık farkına vardığımız üzere *baskı altına alınmış arzular salgın hastalık*[116] *doğurur.* Bu sebepten ötürü Brahmanlar kendi nefisleri için her ne kadar haşin ve müsamahasız olsalar da ideal bir insan toplumunun isteyenin istediği zevki doyasıya tadabilmesini sağlaması gerektiğini savunurlar. Belki de duyuların safi tatmininin üzerine yükselmiş ve saf haz hayatının ötesine geçmiş olanların tam da zevki hazzı doyasıya tatmış olanlar olduğunu söyleyeceklerdir.

Bu nevi sebeplerden ötürü servet edinme (*artha*) ile duyu hazlarının doyurulması *[kama)* zayıfı güçlüye karşı koruyanlara benzer yasalara *(dharma)*[117] tabi kılınmıştır ve bunlar zahiri yol üzerinde olanların meşru meşgaleleri olarak kabul edilmiştir. Bu, rekabetin—ki ahlaki sınırlamayla düzenleme getirilmeye çalışılır—kural olduğu modern batı toplumlarının eriştiği aşamadır. En aşırı bencillik aşamasının ötesine geçmiş olanların, bunlara ister kahraman, bekçi / muhafız, Brahman, Samuray, isterse sadece dahiler diyelim, yaratıcı iradesine tabi olmadıkça hiçbir toplum bu aşamanın ötesine geçemez.

"Püritenlik" yaşlıların doğal sofuluğunu gençlere zorla benimsetme arzusundan ibarettir ve bu büyük ölçüde mutlak bir ahlak ve yegâne doğru ilahiyat nazariyeleri üzerine oturtulur. Bunun karşısında yer alan aşırı ucun örneği sanayi toplumunda görülür; o felsefi temeli sebebiyle rekabet ve kendini zorla kabul ettirme ilkelerini doğal olarak kabul eder, felsefe ve kendi kendini sınırlamanın değerini reddeder. Brahmanların öngördüğü toplum düzeni felsefi temeli sebebiyle, toplum içindeki konumuna ve ruhi yapısına göre kişiye özgü *sva-dharmayt,* "kendi ahlakı"nı ve misyonerlerce böylesine beceriksizce çoktanrıcılık diye yorumlanan İşvara'nın çok çeşitli tezahürleri öğretisini kabul ederek her iki yanlıştan da uzak durur. Brahmanlar kendini gerçekleştirmeyi hayatın gayesi, *summum bonum* olarak görürlerse de kendini zorla kabul ettirmeden henüz usanmamış olan toplum üyelerine bu gayeyi doğrudan kabul ettirmenin mantıksız ve manasız olacağını çok açık biçimde görüyorlardı. Brahmanların öngördükleri toplum düzeni başka sistemleri bu anlayışlı hoşgörü bakımından en bariz biçimde aşar.

Bu noktada biraz konu dışı çıkalım ve ”bengi dönüş” nazariyesinde mündemiç olan yeniden bedenlenmeden kısaca söz edelim. Bu öğreti toplum düzeniyle meşgul olan Brahmanlar tarafından kabul edilmiş ve kurulmuştur ve onun pratik uygulama alanlarını buna bağlı olarak anlamamız gerekir. Yeniden bedenlenmenin bir hurafe olduğunu varsaymamalıyız ki eğer (ve bu mühim bir ”eğer”dir) kesin biçimde çürütülebilseydi bir teori olarak pratik bir değeri kalmazdı. Atomlar ve elektronlar bile birer simgeden ibarettir ve yeteri kadar büyük mikroskoplarımız olsa görebileceğimiz misketler gibi elle tutulur nesneleri temsil etmezler. Bir teorinin pratik değeri onun temsili karakterine değil fakat geçmiş gözlemi canlandırma ve gelecek olayları öngörme yeteneğine dayanır. Yeniden bedenlenme öğretisi herkesin dikkatini çekmiş olması gereken bir olguya karşılık gelir: yıllarla sayılan beden yaşından bağımsız olarak insan ruhlarının değişen yaşları: ”Bir insan kafası kırlaştığı için yaşlı değildir” (*Dhammapada*, 260). Kimi zaman genç omuzlar üzerinde yaşlı bir kafaya rastlarız. Bazı insanlar son günlerine kadar sorumsuz, iddiacı, denetimsiz, dizginsiz, anlayışsız kalırlar. Ötekiler gençliklerinden itibaren ciddi, ağırbaşlı, özdenetim sahibi, yetenekli ve dost canlısıdırlar. Yeniden bedenlenme öğretisini herhalde bu olguların sanat veya mitoslar yoluyla temsili olarak görmeliyiz. Brahmanlar bu olgulara haklı olarak büyük önem atfediyorlardı, çünkü insanların doğal eşitsizliğinin, batı demokrasi teorilerinde çoğu zaman görmezden gelinen bir eşitsizliğin altında yatan bu mizaç veya miras farklılığıdır.

Şimdi Brahmanların bu nazariyesine biraz daha yakından bakabiliriz. Dünya sürecinin ritmik karakterinde temel bir etkenin farkına varılmalıdır. Bu ritim büyük Özne ve Nesne, Ben ve Ben-olmayan, İrade ve Madde, Birlik ve Farklılık, Sevgi ve Nefret zıtlığıyla ve diğer bütün çiftlerde görülen büyük karşıtlıkla belirlenir. Bu karşıtların karşılıklı oyunu hissedilen ve kaydedilen varoluşun bütününü, Başı-sonu olmayan oluşu (*samsara*) belirler ve oluşturur. Doğum ve ölüm, yayılma ve dürülme, iniş ve çıkış, *srişti* ve *samhara* onun karakteristik özelliğini oluşturur. Her ferdi hayatın—cemat, nebat, hayvan, insan ve şahsi tanrı—bir başlangıcı ve bir sonu vardır ve bu yaradılış ve yok oluş, beliriş ve kayboluş dünya sürecinin özündendir ve mazide, halde ve istikbalde aynı derecede teşekkül eder. Şu halde bu görüşe göre her ferdi benliğin *(jivatman*)—veya genel yaşama iradesinin müstakil dışavurumunun *(ichchha, trişna*)—kendi çevriminin belli bir aşamasına (*gati*) ulaşmış olarak görülmesi gerekir. Aynı şey bir milletin, bir gezegenin, ve bir kozmik sistemin ortak hayatı için de geçerlidir. Ayrıca bu eğrinin dönüm noktasına insanda ulaşıldığı düşünülür ve Hinduların (ve Budacıların) insan suretinde doğmaya bu kadar büyük önem ve değer atfetmelerinin sebebi budur. Dönüm noktasına ulaşılmazdan önce—Hıristiyan ilahiyatının terminolojisini kullanmak gerekirse—tabii insan egemendir; geçildikten sonra ise yeniden doğmuş insan. Dönüm noktası birdenbire vaki oluş olarak görülmemelidir, çünkü ikisinin şartları iç içe geçer ve psikolojik çekim merkezinin değişimi nesiller boyu devam edebilir; veya dönüm noktası eğer ani bir olay olarak görünürse bu ancak olgun bir meyvenin düşüşünün ani görünmesi anlamında olabilir.

Bu büyük eğrinin üzerindeki yerlerine, yani ruhi yaşlarına göre, göze çarpan üç insan tipini tanıyabiliriz. Bunlardan ilki avam yahut ayaktakımıdır. Bunların zihni sürekli olarak "ben" ve "benim" düşüncesiyle meşguldür; peşinde oldukları tek şey kendilerini zorla kabul ettirmektir, fakat bir taraftan misilleme, kanun ve ölümden sonra ceza korkusuyla, diğer yandan aile sevgisi ve ülke sevgisinin ilk nüveleriyle dizginlenirler. Bunlar esas itibariyle Blake'in "Yiyiciler"i, Nietzsche'nin "Köleleri"dir. Bunları daha küçük, ama yine büyük bir düşünceli ve iyi insanlar kümesi takip eder. Bunların davranışlarını büyük ölçüde vazife duygusu belirler ama iç hayatları hâlâ eski Âdem ile yeni insan arasındaki çatışma alanıdır. Bu tip insanları bir yandan iktidar ve şöhret tutkusu, az veya çok soylu ihtiras, diğer yandan hesap çıkar gözetmez insanlık sevgisi harekete geçirir. Fakat bunlar nadiren bütün-insanlardır ve bakış açıları hem özgeci hem dar ve bencildir. Büyük bunalım dönemlerinde bu insanlar hakiki tabiatlarını açığa vururlar ve görünenden ne ölçüde az veya çok ilerlemiş olduklarını gösterirler. Fakat bu özgürlüğü tatmaya başlamış olanların tümünün hâlâ kurallarla yönlendirilmesi gerekir. Son olarak çok daha az sayıdaki büyük adamlar—kahramanlar, kurtarıcılar, azizler ve avatarlar—gelir. Bunlar büyük bunalım dönemini kesinkes geçmiş ve huzura ulaşmışlardır veya en azından genel olarak ender rastlanan ve yanılgıdan uzak hayat görüşüne ulaşmışlardır. Bunlar Blake'in"Üreticiler"i, Nietzsche'nin "Efendiler"i, kendi sınırları içinde Brahmanlardır ve Üstüninsan ve Bodhisattva tabiatını paylaşırlar. Onların faaliyetlerini kurallar değil sevgileri ve bilgelikleri belirler. Onlar bu dünyada, fakat dünyadan değil, insanlığın çiçeğidir; onlar önderlerimiz ve öğretmenlerimizdir.

Bu sınıflar insan toplumunun doğal hiyerarşisini oluşturur. Toplum düzeniyle meşgul olan Brahmanlar ideal bir toplumda, yani kendi amacını (*purushartha*)[118] tahakkuk ettirmek için insan tarafından mahsus tasarlanmış olan bir toplumda, herkese kendi ruhi durumunun gerekli kıldığı tecrübe için fırsat sunulmakla kalmayıp, yönetimde de en iyilerin ve en bilgelerin söz sahibi olması gerektiğine sarsılmaz bir inançla kânidiler. İdeal bir toplumun omurgasını seçkinlerden, hem zihni, hem ruhi bakımdan seçkin olanlardan başkasının oluşturması onlara imkânsız görünüyordu. Hem kana hem kültüre dayalı verasete sarsılmaz bir inançla bağlı oldukları için mevcut mesleki sınıf temeli üzerinde ideal bir toplumun oluşturulabileceğini düşünüyorlardı. "Eğer," diye düşünüyorlardı, "tabii sınıfları belirleyebilirsek o zaman her birine uygun vazifeleri (*svadharma,* zati norm) ve uygun şeref payesini veririz; bu hem zorunlu çalışmanın uygun taksimini kolaylaştıracak, hem ırsî beceri ve maharetin nesilden nesile aktarılmasını sağlayacak, dolayısıyla her türlü toplumsal ihtiras ihtimalini ortadan kaldıracak, hem de herkesin ihtiyaç duyduğu tecrübe ve faaliyeti her insan teki için mümkün hale getirecektir. Onlar tabii bir yasayla bireysel benliğin her zaman, veya hemen hemen her zaman kendi uygun çevresine doğduğunu kabul ediyorlardı. Eğer onlar bu konuda yanılıyorlardıysa, o zaman aynı amaçları gerçekleştirmenin daha iyi bir yolunu bulmak başkalarına kalır. Bunun imkânsız olduğunu söylemiyorum; fakat Brahmanların kast sisteminin ideal bir topluma doğru o zamana kadar yapılmış en başarılı deneme olduğu kolay kolay inkâr edilemeyecektir. Onların öngördükleri bu

toplumda rekabetçi bir niteliği gerçekleştirmeye dönük hiçbir girişimde bulunulmayacak, fakat bütün çıkarlar aynı olarak görülecektir. İnsan ruhlarının yaşlarının farklılığını kabul edenlere bu, yegâne hakiki komünizm olarak görünecektir.

Kast sistemini bir tasavvur olarak veya fiili tatbikatı içinde tasvir etmek kitaplık çapta bir iştir. Fakat ayırt edici özelliklerinden birkaçına dikkat çekebiliriz. Bir Brahman ile Şudra arasındaki farklılığın mahiyetine bir Şudra'nın hata yapamayacağı görüşünde işaret edilir,[119] bu onun yüksek kastların sabrına son derece muhtaç olduğunu kabul eden bir görüştür ve kralın masum olduğunu, hata yapamayacağını öngören batı öğretisinin tamamen tersidir. Bu hukuki ceza öğretisinde çok iyi açıklanır, aynı suç veya kusurdan dolayı Vaisya Şudra'ya göre iki kat daha ağır, Kşatriya üç kat daha ağır, Brahman iki veya hatta dört kat daha ağır cezaya çarptırılır. Çünkü sorumluluk akıl ve mevkie göre artar. Şudra aynı zamanda Brahman'ın mecbur olduğu sayısız fedakârlık biçimlerinden de muaftır. O mesela bayağı yiyeceklere düşkünlük gösterebilir, dul yeniden evlenebilir. Şudra'nın hiçbir surette öteki kastların sayısını geçmemesi gerektiği düşüncesinin kuvvetle savunulduğu dikkate değer bir husus olarak müşahede edilebilir; eğer Şudraların sayısı çok olursa, kölelerin sayısının yurttaşları geçtiğinde Greklerin başına geldiği gibi, azınlıkta kalan bilgelerin sesi sadece sayıların ağırlığıyla boğulabilir.

Makine tezgâhlarının tanzimiyle uğraşan modern zanaatkârlar büyük makine ve fabrikaların kurulup çalıştırılmasının büyük günah sayılmasına şaşıracaklardır; büyük teşkilatlar ancak kamu yararına kurulup çalıştırılacaklardır.[120]

Doğal sınıflar kabul edilirse, şimdi demokrasi olarak görülen şeyin iyi unsurlarından biri kastları kendi kendini yönetir hale getirerek sağlanmıştı; böylece bir kimsenin kendi akranları veya emsalleri tarafından yargılanması temin edilmiş oluyordu (halbuki endüstriyel demokraside bir sanatçı tüccarlardan müteşekkil bir jüri veya bir kaçak avcı toprak sahiplerinin oluşturduğu hakim heyeti tarafından yargılanabilir). Kast içinde herkes için fırsat eşitliği vardı ve kast bir bütün olarak ortak imtiyazlara ve mesuliyetlere sahipti. Bu şekilde örgütlenen toplum şimdilerde lonca sosyalizmi denilen şeye büyük benzerlik gösterir.

Adil ve sağlıklı bir toplumda vazife ehliyet ve kabiliyete dayanmalıdır; ve normal bireyde kabiliyet ve temayül birbirinden ayrılmaz (bu "işçilik yeteneği"dir).Dolayısıyla Sendikalistlerin teorisinde, keza Hindistan'ın kast örgütlenmesinde ideale yakın bir zevk külfet, mecburiyet hürriyet dengesini görüp tanıyabiliriz; ve meslek veya *dharma* sözcükleri tam da bu özdeşliği ima eder. Bireycilik ve toplumculuk vazife kavramında birleşir.

Brahmanların nazariyesinin eğitim meseleleriyle de çok geniş bir alakası vardır. "Okuma,"der, *Garuda Purana,* "bilgelikten yoksun biri için köre ayna gibidir." Brahmanlar düzenlenmemiş bilgiye veya kişinin kendi emeğiyle kazanmadığı görüş ve kanaatlere kıymet vermezlerdi, hatta bunları maharetten yoksun zanaatkârların elindeki tehlikeli aletlere benzetirlerdi. En büyük önemi ve özeni karakterin gelişimine gösterirlerdi. Irsi yatkınlıklara dayalı maharet ve becerilerin çıraklık

yoluyla kast içinde nesilden nesile aktarılması sağlanırdı. Fakat Brahmanların takip ettikleri yöntem modern ideallerden en çok bizim genellikle yüksek eğitimden anladığımız şey bakımından farklılık gösterir. Çünkü herkesin her türlü bilgiye ulaşabilir olması arzu edilir bir durum olarak bile düşünülmezdi. Eğitimin anahtarı kişilikte aranmalıdır. Öğretmeyi bir meslekten daha önemsiz olarak gören öğretmen olmamalıdır (kimse "Vedaları satamaz") ve onu almaya hazır talebeyi buluncaya kadar hiçbir öğretmen bilgisini aktarmamalıdır ve bunun delili doğru soruların sorulmasında aranmalıdır. "Nasıl ki kürekle kazan suyu elde ederse, itaatkâr talebe de öğretmeninde olan bilgiyi elde eder."[121]

Erkek ve kadının izafi durumu da kayda değerdir. Belki de kadın, genel olarak, daha genç bir ruhtur, Paracelsus'un ifade ettiği gibi, "dünyaya erkekten daha yakındır". Fakat hangisinin üstün, hangisinin aşağı olduğu konusunda söz yarışına girmek lüzumsuzdur; çünkü burada rekabetçi eşitlik meselesi göz önünde bulundurulmaz.[122] Evliliğin ana motifi sadece bireysel tatmin değil fakat *Purusharthanın,* hayatın amaçlarının gerçekleştirilmesidir ve kadından *sahadharmacharini,* "toplum ve din vecibelerinin yerine getirilmesinde iş birliği yapan" diye söz edilir. Benzer şekilde daha geniş planda toplum için de kast sistemi bölmekten ziyade birleştirmek için tasarlanmıştır. Farklı kastlardan kimselerin farklı sınıflardan olan kimselerden daha çok müşterekleri vardır. Endüstriyel demokrasilerde ve seküler eğitim sisteminin egemen olduğu toplumda insan kümeleri çok daha esaslı şekilde birbirinden ayrılmıştır; batılı bir profesör bir demiryolu işçisini bir Brahman'ın Şudra'yı anladığının yarısı kadar bile anlayamaz. Yakınlarda dikkat çekildiği üzere, "Hindu toplumunun eteklerine asılı en aşağı parya bir anlamda Brahman idealinin herhangi bir rahip kadar tilmizidir".

Geriye yukarıda söylenmiş olanları günümüzün acil meselelerine tatbik etmek kalıyor. Hindistan'ın dünyaya dini felsefesinden ve felsefenin toplum meselelerine tatbikine inancından başka sunacak değerinin olmadığını söyledim. Buna mevcut bunalıma[123] ve doğu batı ilişkisine dair birkaç söz eklenebilir. Önce Hindistan'da gördüğümüz şeyin çöküş halinde olan işbirliğine dayalı bir toplum olduğunu anlayalım. Batı toplumu hiçbir zaman bu kadar yüksek teşkilatlanma seviyesine ulaşamadı fakat teşkilatlandığı kadar çözülüp dağılması Hindistan'da gördüğümüzden çok daha büyük bir hızla olup bitti. Ve Avrupa'nın, sınai rekabetin içine en başta gömüldüğü için onun içinden de en önce çıkacağını umut edebiliriz. Müstakbel işbirliğinin tohumları uzun zaman önce atıldı, ve yeniden yapılanma istikametinde bilinçli ve belki aynı zamanda bilinçsiz bir çabayı açık biçimde tanıyabiliriz.

Bu arada Asya'nın çöküşü kısmen iç zorunluluk sebebiyle— çünkü halihazırda işbirliğinden rekabete doğru toplumsal değişmeye ilerleme deniyor ve bu siyasi iktidarın kesinkes geri alınmasını vaat eder görünüyor—ve kısmen de sanayicilerin yıkıcı sömürüsünün sonucu olarak hızlanıyor. Hatta yeni çağın peygamberleri denilebilecek Avrupalı düşünürler bile sadece Avrupa'da gerçekleşen bir gelişmeyi düşünmekle yetiniyorlar. Fakat modern dünyanın irtibat ve haberleşmelerin yavaş

seyrettiği eski dünya olmadığını akıldan çıkarmamak gerekiyor; bugün Hindistan veya Japonya'da yapılan şeyin Avrupa ve Amerika'da doğrudan manevi ve iktisadi sonuçları olmaktadır. Doğu doğudur, batı da batı demek kafayı kuma gömmekten farksız.[124] Doğu batıya ve onun bütünüyle yeni ve büyüleyici *laissez-faire* teorisine kara sevdayla tutkun kaldığı sürece batıda daha yüksek bir toplum düzeni tesis etmek imkânsızdır.

Dolayısıyla Asya'nın süratli düşüşü insanlığın ve batı sosyal idealizminin geleceği için kötü bir alamettir ve bunun işaretleri şimdiden görülebilmektedir. Avrupa'nın yapıcı / onarıcı düşüncesi ya bilgisizlik sebebiyle veya Asya'yı küçümsediği için doğulu filozofların işbirliğini aramayı ihmal ederse sanayicilikle mücadele etmek için Avrupa'nın yetersiz kalacağı bir zaman gelecektir; çünkü bu düşman Asya'ya da yerleşmeye başlamıştır. İngiliz sömürgelerinin ve Amerika'nın Asya'nın ucuz iş gücüne karşı kendilerini göçmen yasalarıyla korumaları yeterli olmayacaktır; bu sadece geçici bir tedbirdir ve adaletsizliği ve insafsızlığı bir tarafa, muhtemelen sonuçları itibariyle faydadan çok zarar getirecektir. Avrupa milletleri Asya'da müstemlekeler edindikleri ve edinmeyi istedikleri sürece her milletin kendi hükümet biçimini kendisinin seçmesini ve kendi hayatını yaşamasını[125] öngören Avrupa milliyetçilik idealinin gerçekleştirilmesi de mümkün değildir. Yapılması gereken ortak hedefler için doğu ve batının bilinçli işbirliğinin sağlanmasıdır; birinin diğerine tabi olması veya boyun eğmesi de, birbirlerine devamlı yabancılaşmaları da sorunu çözmeyecektir. Eğer Asya Avrupa ile olmazsa ona karşı olacaktır ve o zaman idealist Avrupa ile maddeci bir Asya arasında korkunç bir iktisadi, hatta silahlı çatışma ortaya çıkabilir.

Meseleyi bir başka şekilde koymak gerekirse, Asya daha yeni yeni keşfedilmeye başladığı için Avrupa'nın Asya düşüncesine borçlu olduğu şeyin tam olarak farkında değiliz. Ve diğer yandan Avrupa modern zamanlarda Asya'ya korkunç zararlar verdi, haksızlıklar yaptı.[126] Demek istediğim "uygarlık" mikrobunun Asya'ya böyle bir sonucu elde etmeye dönük doğrudan Avrupa teşebbüslerinden ayrı olarak yayılmayacağı gibi bir şey değildir, tam tersine; fakat Asya toplumunun *dharma* temelinden sözleşme temeline düşüşünün bilinçsiz enstrümanları olmuş olanların büyük sorumlulukları ve borçları inkâr edilemez.

Asya'nın "açık hava"sı geçmişin bir rüyasından ibaret değildir. İdealizm var ve modern Hindistan'da idealistler çok, hatta yarım yüzyıllık sefil bir eğitimin baştan çıkardıkları arasında bile var. Hepimiz ilerleme yanılsamasına kanmadık, fakat Avrupalı meslektaşlarımızın bazıları gibi biz de, "insan hayatının telaşlı endişeyle ve maddi nesneler ve komforlar peşinde koşturmaca ile heba edilmeyeceğini, fakat insanda kuvve halinde bulunan zihni, ahlaki ve ruhani güçleri geliştirmekte kullanılması gerektiğini bütün dünyanın tekrar öğreneceği daha iyi hayat şartlarının gelmesini" arzu ediyoruz.[127] Şu halde Avrupa'nın bu borcu en iyi modern Asya ile Avrupa'nın tecrübe edeceği ruhun her serüveninde işbirliği yolları aranarak ödenebilecektir—ve bunun kendisine de sınırsız faydası dokunacaktır. Bunun şu eski "doğuyu

uygarlaştırmak Avrupa'nın vazifesidir" fikrini terk etmeyi gerekli kılacağı doğrudur; fakat bir ölçüde Tötonik ve emperyal *Kultur* görüşü zaten gözden düşmüştür. Ortak dünya uygarlığı için ihtiyaç duyulan şey ortak meselelerin kabulü ve çözümlerinde işbirliği yapmaktır. Eğer Hindistan'ın bir dünya uygarlığının gerçekleşmesine katkıda bulunmak için hangi iç zenginlikleriyle yardıma koşacağı sorulursa, o zaman Hint bakış açısından cevap, onun dinlerinde ve felsefesinde, ve soyut teoriyi pratik hayata sürekli tatbikinde aranmalıdır.

V.DOĞU METİNLERİNİN ÇEVİRİSİ ÜZERİNE - ANANDA K. COOMARASWAMY

DOĞU METİNLERİNİN ÇEVİRİSİ ÜZERİNE[128]

Edebi açıdan ele alınıp değerlendirildiğinde ve daha da önemlisi tahakkuk anlamına gelen *sadhana* olarak asli değerleri bakımından mevcut Veda metinlerinin çevirilerinin "lafzî tercüme"lerden öte bir kıymet taşımadıkları söylenebilir. Bunlar ancak [talebeler için] araç gereç olarak bir değer ifade edebilir ve asıl metinlere başvurabilecek, buna emek ve mesai ayırabilecek durumda olan araştırmacıların ellerinde faydalı olabilir. Bu Doğunun Kutsal Kitaplarının asıl metinleri okuyabilecek hatta bunlara müracaat edebilecek durumda olmayanlar için bugün bile erişilmez olduklarını söylemeye varır ve bunlar büyük çoğunluktur. Eğer çoklarının düşündüğü gibi Batı ve Doğunun mümkün yegâne uzlaşması zihni / fikri düzlemde olacaksa karşılıklı anlaşmanın önündeki en temel engel burada yatmaktadır.

Yanlış çeviri uzmanların ne özen veya gayret eksikliğine mal edilebilir, ne doğu dillerine yetersiz vukufiyetlerine atfedilebilir; bunun sebebi daha çok İngilizceyi yetersiz kullanımlarında aranmalıdır. Şu var ki, yanlış çevirinin kısmen uzmanların zihinlerinin geri planındaki dini önyargıların veya daha doğrusu hissiyatlarının işin içerisine karışmasının bir sonucu olduğunu inkâr etmek aşırı gitmek olur. Böyleleri ilk ilkeler konusunda yetersiz ve yeteneksiz oldukları gibi Hıristiyanlık dışında başka bir öğretinin, kabul edilmiş Hıristiyan bir öğreti kendileri, fert olarak kendileri için olmasa bile, en azından Avrupa geleneği için ne ifade ediyorsa muhtemelen aynı şeyi ifade ediyor olabileceğini kabulde de çoğu zaman bilinç altları itibariyle gönülsüzdürler. Beri yandan yakın zamanların araştırmacılarında herhangi bir dini önyargının olmadığını kabul etsek dahi bilimsel dedikleri bakış açıları ve aldıkları uzmanlık eğitimleri Hıristiyan metafiziğinin, ilahiyatının ve hikemiyatının anlaşılması konusunda önlerinde neredeyse kaçınılmaz bir engel oluşturmaktadır ki burada tam çeviri için gerekli İngilizce tabir yahut ıstılahların bulunması yeterlidir. Mesela: temelsiz, bilmeme, uçurum, sudur, Ruh, üfleme, öz, doğa, cevher, hipostaz, riayet, itibar, büyü, melek, hemahenk, kavrayan / kapsayan vb. gibi tabirler teknik anlamları içinde onun bütünüyle bilgisi dışındadır. Dağarcıklarını ve bakış açılarını Avrupalı uzmanların yayımlanmış eserlerinden elde ettikleri için Doğu metinlerinden çeviriler yapanlar da benzer şekilde sınırlıdır.

Yukarıda söylenmiş olanların anlaşılmasına yardım edecek misaller olarak iyi bilinen üç Sanskritçe sözcüğün, yani *Mâya, Deva ve Tapas*ın karşılığıyla ilgili *suggestions*

raisonneesi sunuyor ve bunların tutarlı biçimde "Büyü", "Melek" ve "Yoğunlaşma" ile karşılanması gerektiğini veya asli biçimleriyle çevrilmeden bırakılmalarını öneriyorum.

Birkaç Misal:

MÂYÂ, DEVA, TAPAS

MÂYÂ

Mâyâ Prakritinin, İşvara'daki, kendi kendini belirlemiş Zattaki (Atman) tezahürün şekillendirici gücün veya failin isimlerinden biridir, ki o Zatta Pruşa ve Prakriti birleşmiş ilkeler olarak varlığını sürdürür.[129] Bir başka ifadeyle, Zatın tanziminde Pruşa "ondan", Akaşa[130] "onda", *Maya* "onun sayesinde" tezahür, gerçeklik (*satya*), "hayat" olabilir.

Yanlış olarak "tabiat" dediğimiz[131] ve fenomenal dünya olan *(jagat, loka)* bu tezahür ancak *in actu* [bilfiil] vücut bulur, asla *var olmak* için durmaz. *Mâyâ-vâda* öğretisi dünyanın ne *Mâya* olduğunu ne de oluşmadığını ileri sürer,[132] fakat sadece onun belli bir tarzda, yani temeli (*pradhâna)* veya oluş vasıtası itibariyle *Mayaya* sahip olarak oluştuğunu ileri sürer. Śū*nya-vāda* öğretisi—ki *Tathatā,* "Öylelik" öğretisinden ve *Yathâbhûta*, "Olduğu haliyle" öğretisinden koparılamaz—Dünyanın oluşmadığını iddia etmez: onun iddia ettiği şey dünyanın hem "Boşluk"[133] hem "Öylelik" olduğudur. Bir başka ifadeyle, Dünya müstakil zatıyla kaim *(svâvasthita,* veya kendine yeter) ilkelerin bir İkiliği olarak düşündüğümüz kadarıyla gerçekdışı, fakat Öyleliğiyle, "Olduğu haliyle" gerçektir; ki bu Vedântanın görüşünü anlatmanın bir başka yolundan ibarettir. Bundan başka anlaşılabilir yegâne öğretiye[134] *Âtma-vâda* denebilir, ki ilk Budacılıkta *yanlış* anlaşılmış haliyle Atman öğretisiyle ilgilidir; burada Vedaların Atman'ı (Zat) Nesne karşısında Özne yerine koyduğu varsayılır; ki aslında Atman'ın "öyle olmadığı"na *(neti, neti*) işaret etmek yeterli olmalıdır. O halde Vedanta'nın inkâr ettiği şey bilen ve bilinen vb.'nin (her ne kadar bizim bakış açımızdan müstakil olarak *düşünülebilir* olsa da) müstakil ve zatıyla kaim *(svâvasthita, svayambhū)* varlıklar olduğudur; iddia ettiği şey bilen ve bilinen vb.'nin Zatın (Atman) ortak veçheleri olduğudur, ki Zat Dünyanın Oluşu olarak Saf Fiil Birliği içinde tezahür eder.[135] Diğer bir ifadeyle Dünya, Zat (Atman) veya Öylelik*tir* (Tathatâ); bizim tecrübi Dünya anlayışımızdan Yanılgıdır (Avidyâ).

"Ben (Zat) *Mayam* ile (Dünya) olurum".[136] Ne fail ne faaliyet fiil (tekevvün) ile eşanlamlıdır, tıpkı bunun gibi *Mâya* da var olanların (*bhūtâni*) dünyası *(jagat*, *loka*) değildir. *Mâyâya* Moha, yanılsama veya aldanma denebilir ki *onun vasıtasıyla* dünya kandırılır *(mohita);* fakat *Mâyâ* tarafından saf Akılları *(prajnâ*) parçalanmış olan şu düşük tabiatlı (*asura-bhâva*) kandırılmış *(mudha)* varlıkların kendileri vehim yahut yanılsama değildir, çünkü Kurtuluşları ne kadar uzak olursa olsun *(mâyâ-nivrtti, Svetâsivatara Upanişad,* I, 10) yine de mümkündür, hatta bunlar hakkında bile hâlâ "O sensin" denebilir. O halde Beni (Zat) bilmeyen dünya ne tür bir ağ *(jala, kalila)* ile

aldanır? Varlıklarda değişik şekillerde kavranılan nitelikler / özelliklerle (üç *guna,* yani kudret, faaliyet, atalet[137]) o kadar ki bunlar karşılıklı olarak ayırt edilir; ve nihayet "çiftler" (*dvandvâu),* kavramlarla ki dünya bunlarla tez ve karşı tez olarak görülür. Benliğin yanılsaması kendisi de dahil olmak üzere dünya zatıyla kaim birimler çokluğu olarak yanılgı dolu kavrayışına / algısına dayanır ve bu yanılsama sonucunda bu birimlere bu haliyle koparılamaz bir bağlılık *[merbutiyet]* veya istikrah duyar. Bu yanılsama, şahsi veçhesi *abhimana,* benlik, "ben-lik", "ilk günah" itibariyle, Pruşa, Şahıs, Ezeli İnsan olarak dünyada olduğu kadarıyla bizzat Tanrı tarafından paylaşılır. Fakat Tanrıyı nesnel olarak eşzamanlı oluş bütünlüğü içinde bütünüyle kuvveden fiile dönüşmemiş saklı imkâna sahip olarak düşünmek aynı yanılsamanın bir veçhesi olacaktır: yani "Onu" *sub specie aeternitatis*[138] dünyadan başka olarak düşünmek yanılsaması. Dünyadan kendine yeter olma niteliğinin esirgenmesi halinde öyle bir yadsımada bulunmuş oluruz ki, bir yabani tavşanın boynuzlarının gerçekliğini veya kadiri mutlaklığın zamanın içinde olmuş veya oluşmuş ya da zamanın öte kıyısı olmamak için zaman içerisinde olmuş veya olabilecek şeyi vücuda getirebileceğini (ve bu sebepten ötürü zamanın ötesindedir) inkâr ettiğimizde ne anlama geliyorsa bu da ancak o anlama gelir.

Fiil / faaliyet, hayat, değişim ve hafif tabirle "ilerleme" denilen şeyin gerçekte benliğin karşıtların niteliklerine ve çiftlerine tepkilerinin bir ardışıklığından başka bir şeyi temsil etmediğini ve Vedaların bakış açısından bütün bu farkında olunmayan ve işlevsel tepkilerin Hayatı değil fakat sadece "yaşama"yı temsil ettiğini yeniden belirtmek gereksizdir. Mesela bilgi edinme "Hayat" değil, fakat sadece bilenin bilinene (olgu) bir tepkisidir. Daha da tasrih etmek gerekirse Tahakkuk [*realisation]* olarak bilgi Hayat, Zatın Hayatı*dır* ve o ne bilende ne bilinendedir, dolaysız ve sonsuz bir fiil, *adaequatio* (Skr. *taddkdrata*) *rei et intellectus*[139] olarak bizatihi kendisindedir: sanat da benzer tarzda, ne görende ne görünende, ne sanatçıda ne eserdedir, fakat bizatihi kendisinde *consonantia* (Skr. *sâdrsya) diversorum*[140] olarak Hayattır; sadakat ve arzu (*bhakti, prema, kâma)* âşıkta veya maşukta değil fakat âşık ile maşukun kalbin boyutsuz mağarasında buluşmasındadır, "Doğrusu bir meleğin, kocanın, karının değerli veya kıymetli olan her neyse olma veya sahip olma için değil fakat Zatın sevgisi için," *Brhadâranyaka Upanişad,* II, 4, 5 ve " 'Onun başka kendisinin başka olduğunu' düşünerek (Zattan) başka herhangi bir meleğe yaklaşan[141] kimse bilmez (*na sa veda)" age.* I., 4,10. Vedaların bakış açısından sadece bu "Hayat"tır ki "bizim" bilincimizin merkezinde, aşkın Zatta böyle doğrudan tecrübe edilir; ve haricen saf bir suhulet fesahat yahut mutlak samimiyet [kendiliğindenlik] içinde dışa vurulur (Skr. *sahaja,* Çince, *shen,* İslam, *selam,* Hıristiyanlıkta tasasız veya saiksiz feragat / uzlet (*a-sakta*)[142]) ki bu fiil olmayan fiildir.[143] Vedaların "İncil"i, her ne kadar Vedalar *bhakti-vadaya* göre değil bilgi açısından konuşurlarsa da bu kurtuluşun, özgürlük ve genişlemenin sözcüklerin en tam anlamında[144] her zaman ve daima bilkuvve gerçekleştirildiği ve bilfiil gerçekleştirilebilir olduğu öğretisidir: **"Göklerin Melekûtu sizin içinizd*edir", "Bugün* siz Cennette benimle olacaksınız".**[145]

Şu halde Mâyâ aslında "doğurulmuş", *prakrti-ja* veya *prâkrta*[146] olarak nitelendirilmesi gereken dünya olarak "Tabiat" değil kelimenin gerçek ve teknik anlamında "tabiat"tır. Mâyâ tezahürün ortaya çıktığı vasıtadır. Yaratıcı (Prajapati vb. veya Prajapati-Vac sıfatıyla İşvara, Baba ve Kelam) bu vasıtanın efendisi olarak Mâyâ-vin diye isimlendirilir; dünya *mâyâ-mayadır,* mâyâdan,"teshir"den "vücuda getirilmiş" veya "teshirli "tarzda"dır... Bundan başka onun yarattıkları, ürettikleri veya tezahürleri ile *indra-jâlası* ("indra'nın ağı") hissi olarak algıladığımız dünyaya benzeyen bir hayran bırakma (*moha-kalila*) veya teshir (*vasi-karana*) olan ölümlü sihirbazınkiler arasında mukayese yapılır. Bu anlamda İngilizcedeki sihir *[magic]* ve sihirbaz *[magican],* bir *Roman de Merlin'*inin artık tam olarak mevcut olmayan on beşinci yüzyıl İngilizce çevirisi olan Merlin'in oyununda *(lila)* ve şahsında misalini bulur:"dedi Merlin... çünkü ben bu su üzerinde yürüyebilirim ve ayaklarım ıslanmaz ve ayrıca ben hiç su olmayan bir yerde bir nehir oluşturabilirim," ki bunu gerçekleştirmiştir, bütün bunları ormandan (Brioke) çıkarmış ve "ormanın ortasında" bir daire içinde göstermiştir ve "uzunca bir süre durduktan" sonra günün sonunda ormana geri dönmüş, birdenbire kaybolmuş ve "kimse onların ne olduğunu bilememiştir".[147]

Böhme'nin söylediği gibi, "Sihirbazın bu Sır içinde *(Mysterium Magnum,*Tanrısal sudur) isteğine göre hareket edecek gücü vardır ve istediğini yapabilir", çünkü "her bir *mysterium* diğerinin aynası ve kalıbıdır" her ne kadar "vücuda getireceği unsurla donanması gerekse de".[148]

Dünyayı tanrısal bir sihri kullanan Tanrısal bir Sihirbazın eseri olarak izah eden de yine Böhme'dir:"Sihir sonsuzluğun anası, bütün varolanların varlığı (varoluşu)... Tabiatın asli durumu... cevheri olmayan bir kalıptır, fakat kendisini maddi-cismani varlıkta gösterir... onda *Fiat* [Işık] vardır... bütün varolanların varlığının tüm biçimleri Sihirdedir. O üç dünyada da bir anadır, ve her bir şeyi o şeyin isteğinin kalıbına göre vücuda getirir... Sihir anlama değildir fakat anlamaya göre bir yaratmadır ve kendisini iyiye de kötüye de uydurur... Sihir Tabiatın çıktığı anadır ve anlama Tabiattan çıkan anadır... Hülasa Sihir İrade-ruhtaki faaliyettir."[149]

Dolayısıyla Sihir Tanrı'nın hüneri veya sanatıdır ki *onunla* dünyanın oluşunu izhar eder veya vücuda getirir; ve başka varlıklarda iştirak yoluyla veya "diğerinin yansıması veya örneği" olarak vardır. Sanskritçe "Mâyâ"nın İngilizce "Sihir" *[Magic]* olarak çevrilmesi gerektiğinin ispatı konusunda başka bir şeye gerek yoktur.

DEVA

İşvara (saguna Brahman, Atman) ve İşvara için kullanıldığında Şiva veya Vişnu gibi şahıs isimleri Hıristiyanlıkta kullanılan anlamda Tanrı'nın Sanskritçedeki doğru muadillerinden ibarettir; *nirguna* Brahman ise Zatı Uluhiyet'tir. Her ne kadar bu kümelerin her birinde baş (çoğu zaman Mahâdeva'da olduğu gibi Mahâ,"Büyük"önekiyle ifade edildiği üzere) olsa da, İşvara'nın aynı zamanda Deva, Bhuta, Yakşa, Asura vb. olmasından, ve bu cins nitelemelerin her biri "Üç Dünya''daki

varlık durumlarının belirsiz bir çeşitliliği ile ilgili olarak kullanılabildiği için bir Hindu çoktanrıcılığına dair yaygın kanaat ortaya çıkmıştır; nasıl ki İslam noktayı nazarından Hıristiyanlıktaki Teslis benzer bir çoktanrıcılığı temsil ederse; oysa burada asıl veya maksat birdir, değişen sadece bakış açılarıdır.[150] Fakat bir Hıristiyan: Tanrı'nın "sadece Varlık" olduğunu söyleyebilir, nitekim Eckhart söyler ve yine de başka her türlü "varlık"tan Tanrı'nın diğerleri arasında sadece bir varlık, belki bir başkasına denk veya daha aşağı, olduğunu kastetmeksizin söz etmesi gerekir, tıpkı bunun gibi, Deva vb. gibi Veda tabirlerinde hem bir birlik hem bir hiyerarşi gerektiği gibi takdir edilmez. Hatta Hıristiyanlıkta Tanrıyı bir melek olarak adlandırmanın uygunluğu hususunda tartışmalar olmuş ve genel olarak bunun bir inançtan çok bir maslahat meselesi olduğu sonucuna varılmıştır, nitekim İşaya, IX, 6'daki (Sept. Çev.) "Büyük Nasihat Meleği" deyimi ile muhtemelen Tanrı'dan söz edilir, *krş.* Eckhart'ın "başmelek" ve *Brhadar. Up.,* 1, 2, 7'deki "Tek Melek" ifadesi.

Deva'nın mutat ve ayrım gözetmeksizin "Tanrı" veya "tanrı" olarak karşılanması, her ne kadar kısmen pagan çoktanrıcılığı ihtimalini dışarıda bırakmayan *idées fixese* bağlanabilirse de etimolojik bakımdan da doğrulanır ve bilimsel bakımdan doğru bir türetmeye dikkatsiz bağımlılıktan kaynaklanabilecek yanılgı türüne iyi bir misal sunar. Deva aslında Latince *deus,* İngilizce *deity, divine* sözcüklerine karşılık gelir, her ne kadar Zend *daeva* Sanskritçe *Devana* her zaman tam olarak "Tanrı" anlamına gelmeyeceği ikazını hatırlatıyorsa da.

Deva lafzen "Parlayan, Işık Saçan"dır; doğru karşılık "Melek"tir, "parlayışı" sanatta bir ayla veya huzmeler ile temsil edilen daha yüksek Devalar ilkeler veya saf akıllar veya "Aeonlar" (*prabhā, prakâsa),* bilfiil varoluş imkânlarına (Mâyâ, veya Apah "Sular") akseder. Devalar ve Devatalara Brahman'ın azaları ve uzuvları (*anga)* ya da hiyerarşilerine göre (*sthâna-vibhâga*) Atman'ın nitelikleri (*bhakti*) veya melikleri (*vibhuti)* denir: nasıl ki Hıristiyanlıkta Melekler hiyerarşileri ve sınıfları içinde Tanrının vekilleri, melikleri ve elçileri ise. Bu benzerlik o kadar geniş boyutlardadır ki nasıl ki Hint geleneğinde İşvara dahil Devaların kürsüleri ve vasıtaları (*asana, vahana)* ve nitelikleri ve silahları *(âyudha puruşa* vb.) ile karşılaşırsak ve kendilerinden Devalar diye söz edilir ve ikonalarla temsil edilirlerse, Hıristiyan hiyerarşileri de içinde en yüksek zümreden bir "Tahtlar" ve İkincisinde "Melikler" düzeni barındırır; bunların meziyeti Tanrının iradesiyle "boyun eğenlere düzeni benimsetmek", "kötü ruhları zorlamak" ve benzeridir, nitekim Hint Devalarının Âyudha Puruşaları da onların buyruğuyla ortaya çıkar ve onların iradelerinin icra / infaz ve vasıtalarıdır. Melekler ve Başmelekler hiyerarşide en aşağı zümredendirler ve işleri neredeyse tamamen insan hayatıyla ilgilidir, bunlar insanlara elçi olarak gönderilir, veya bir bölge ve kişiyle ilgili koruyucu olarak hizmet ederler; bunların da Hint geleneğinde bol miktarda mukabilleri vardır, hatta ferdi koruyucuların *(ârakkha devatâ)* mevcudiyeti de bunlara dahildir. Veda ve Hıristiyan geleneği keza meleklerin mahalli hareket bağımsızlığı konusunda da uzlaşma içindedirler. Ve son olarak Devaların sayısının genellikle otuz üç bin, meleklerinkinin ise sayısız olduğu söylenir, San Tommaso

D'Aquino'nun, "bunun meleklerin tam sayısı olduğu da söylenemez" ifadesi her iki durumda da geçerli olabilir.[151]

Bundan başka münferit olarak Devaların ölmez (*amara)* oldukları söylendiğinde bu onların belli bir varlık düzlemindeki *(loka)* bekalarını ifade eder, başka herhangi bir hal değişikliğine, Zamanın akışı içinde "yeniden ölüm"e[152] tabi olmadıklarını değil; her ne kadar bu onların Zamanın sonunda (*kâlpânta)*[153] aslında bir tür ölüm, ama kesinlikle *mors janua vitae*[154] olan Brahman'a doğal dönüşlerini dışarıda bırakmasa da. Devaların da münferiden değil fakat işgal ettikleri durum (*sthâna*) olarak ölmez oldukları söylenir ve bu onların ilkeler olarak ölümsüzlüklerine işaret eder, nitekim bir başka çağda şimdiki İndra'dan başka birinin indra'nın tahtını dolduracağını söylediğimizde demek istediğimiz budur. Bu sonraki açıdan *Pancavimsa Brâhmana, VI*,9,15'de Devalardan "ilk sudûr" *(prathamam asrgram),* "kalıcı konuşma" *(sthita vyahrtih)* diye söz edilir ve burada mevcudiyeti "günden güne"(*svah*, *svah)* olan münferit varlıklarla *(manuşyah,* "insanlar", "ölümlüler") karşılaştırılır. St. Gregorius ve St. Augustinus bununla tam bir uyum içinde*"angelus nomen est officii, non naturae"* iddiasında bulunur; ve nasıl ki yüksek devalardan bazıları zamanın sonunda bulunmazlarsa—Hesap Gününde—"letafet ve tabiat farklılığına göre... melek sınıfları da hep olacak fakat meleklere mahsus işlerle ilgili olarak belli bir derecede kalacak ve belli bir derecede son bulacaklardır" (San Tommaso D'Aquino, *Sum. Th.,* I. Q. 108, A. 7). Ve ayrıca ölmüş olanlardan nasıl ki kısmen Devalar diye söz edilir (ve bu Devanın "Tanrı" veya "tanrı" diye karşılanmasının neden uygun olmadığının özel sebeplerinden biridir) "insanlar da meleklere mahsus tabakaların her birinde meleklere denk denecek derecede izzet ve azameti hak edebilir" (D'Aquino, *ibid.,* A. 8).

Anlatılanların neticesinde Devaların ve Meleklerin tabiatı ve işleriyle ilgili mütekabil kavramların teferruatlı mukayesesi ile Devanın "Tanrı" veya "tanrı"[155] (ki bu sonuncusu "sahte tanrı"dan pek de farklı değildir) diye karşılanmasının ancak en yüksek Deva'nın açıktan veya örtülü olarak kastedilmesi halinde meşru olduğu, diğer bütün veya hemen hemen bütün durumlarda "Melek" sözcüğünün kullanılması gerektiği yeterince ispatlanmış oldu. Aynı şey çoğu durumda Yakşa için de geçerlidir fakat Yakşalar her ne kadar tek bir hiyerarşi içinde olsalar da çok farklı sınıflardandır, kimileri meleklerden ziyade cinler ve perilerdir; dolayısıyla asıl sözcüğün mevcut haliyle bırakılması çoğu durumda takip edilecek en iyi yoldur. **Deva ile Asura birlikteyse aynı cins niteleme her ikisi için de geçerli olmalıdır (nitekim Mikail ve Şeytan aynı derecede "Melek"tir) ve eğer bir ayrım yapılacaksa Asura "Kara Melek" veya daha doğrusu "Daimon" diye çevrilmelidir**. Geriye *Visve Devatah,* "Muhtelif Melekler"in umumiyetle (mesela, *Brhad Devata,* 1,69 vd.) Teslisin (*tridha*) üç uknumu anlamına geldiğine işaret etmek kalıyor, fakat Eckhart'ın da ifade ettiği üzere (II, 153) "melek orduları sayısızdır", ancak "zaman ve sayıdan ayrı ayrımdan habersiz olan biri için bir de yüz de bir olacaktır."

Tapas

Tapas uygulaması öncelikle herhangi bir varlığın yaratıcı güçlerinin kuvvetlenip odaklandığı zihni bir süreçtir. Tecrübi muadili Yogilerin ve diğerlerinin muhtelif çilecilik uygulamalarında bulunur. Bir evrenin yaratılmasına hazırlık olarak tanrısal varlığın (belli bir zaman çevrimiyle ilgili Yaratıcı olarak Tanrı) gerçekleştirdiği *tapas*; ve Şiva'nın özel taraftarlığını yeniden elde etmek amacıyla Uma'nın yaptığı *pancâgni tapas* örnek olarak gösterilebilir. *Tapas* göz önünde bulundurulan malum bir maksatla ihtiyari olarak yaşanan bir infial halidir. Ruhi manevi potansiyelin kıvılcım noktasına yükselmesi olarak tarif edilebilir; Böhme'nin "şule", "alev", "alevlenme, tutuşma" diye ifade ettiğinde veya İbranice *zimzumda* karşılaştığımız aynı şeydir. *Tapas* genellikle "kefaret" diye çevrilir; fakat ıstırap, çaba, terleme, erime ve birleşme kavramlarının simgesel olarak mevcut olmasına rağmen "kefaret" karşılığı, geçmişle ilgili herhangi bir arınma değil, fakat sadece müstakbel bir maksada doğru bir gerilim düşüncesi olduğu için bütünüyle uygunsuzdur. Şankaracarya[156] *tapası* bir araya getirmek, toplamak, elde etmek, idare etmek, hâkim olmak anlamına *krş* kökünden bir isim olan *"krcchra"* ile açıklar ve çaba sarf etme, tutma, alıkoyma vb. ile tevil eder. Şimdi İngilizcede "gerilme, gayret gösterme, (zihnî) güç / yeğinlik temrini, güç veya kuvvet artışı" diye tarif edilen (Webster) *intension;* "karakteristik niteliğini yüksek bir derecede gösterme, yüksek etkinlik derecesinde faal olma" diye tarif edilen *intense,* ve "yoğun veya daha doğun yoğun hale gelmek, artan güç veya enerjiyle faal olmak" diye tarif edilen *intensify* (geçişsiz) sözcükleri vardır. Bütün bunlardan yeterince anlaşılmış olmalıdır ki *tapas* genellikle "gerilme" veya "çaba / gayret gösterme"; *tap* fiili de genel olarak "kuvvetlendirmek, yoğunlaştırmak" diye çevrilmelidir.

Hülasa: Bir disiplin olarak görülen "Mukayeseli Din Araştırmasının asıl amacının bütün dini genişlemelerin temelini teşkil eden müşterek metafizik geleneğin kök itibariyle aynı olduğunu göstermek olduğunu düşünüyorum: ki bu gelenek bir kez tesis edildiğinde (ve bu doğrudan aydınlatma / fikren ve ahlaken geliştirme amacıyla değil ancak akli ve fikri olarak yapılabilir, çünkü akıl "ilk ilkelerin *habitusu"* olarak tarif edilir) temanın sonsuzluğunun ve beşeri karakterin çeşitliliğinin gerekli kıldığı çeşitlemeler olarak dinlerin yan yana varolmasına izin verir. Avrupa'nın "dini müsamaha"dan anladığı şey kuşkuculuk ve siyasi maslahat mülahazayla erişilen menfi bir kavramdan ibarettir. Temel mülahaza ilkesi müspettir: Yaska'nın sözleriyle, "Tanrının azametiyle bir hayat ilkesinin muhtelif şekillerde övüldüğünü gerçekten görür ve anlarız"; Ruysbroeck'un sözleriyle: "Ne doğru adlandırabileceğimiz ne tam olarak ifade edebileceğimiz akıl ermez soyluluğu ve yüceliği dolayısıyla bütün bu isimleri Ona veririz".[157] "Ben herkese özel bir ibadet-taat biçimi verdim. Ben herkese özel bir ifade tarzı bağışladım." ibn Arabî, "Hâzır-ı Mutlak ve Kâdir-i Mutlak Tanrı'yı kimse tek bir inanç / itikatla sınırlayamaz, çünkü O "Yüzünüzü her nereye dönerseniz Allah'ın veçhi oradadır" der *[Kuran,* II, 109)... Eğer bir kimse Cüneyt'in "Su, kabının rengini alır" sözünü anlamışsa başka insanların inanışlarına karışmaz, fakat her inanış biçiminde Tanrı'yı görür" ve "Onun develeri hangi yolu tutarsa tutsun ben Aşk dininin takipçisiyim"; Hâfız, "ki orada Turbanlı münzeviler gece gündüz Allah'ı zikrederler,

kilise çanları ibadete çağırır ve Mesih'in Çarmıh'ı oradadır"; *Bhagavad Gita,* IV, 11,"İnsanların dört bir cihetten yürüdükleri yol Banadır". Hatta Aşoka'nın, "Meleklerin Sevgilisinin", gördüğü gibi,"kendisininkinin parlaklığını artırma amacıyla başkalarının tuttukları yolu aşağılayarak kendi yolunu yücelten kimse aslında bu davranışıyla en ağır zararı kendisine verir".[158]

Vedaların geleneğini benimseyen, anlayan ve uyarınca yaşayanlar bunun bir çoktanrıcılığı,[159] bir tümtanrıcılığı,[160] veya mevcudiyetin inkârını temsil ettiğini kabul edemezler ve bu türden bir terminolojinin çürütülmesiyle ilgili bilginlerin genellikle kullandıkları türden geçerli deliller sunarlar. Yukarda tanımlanan akli / fikri temel üzerinde gerçekleşebilecek olandan başka Avrupa ve Asya arasında bir ön uzlaşma tasavvur edilemez, Doğunun ve Skolastiğin (yani hakiki Avrupa'nın) bakış açısından "sanat"ın aklın bir parçası olduğu unutulmamalıdır.

Şu halde "Hıristiyanlık dışındaki dünyanın kutsal kitaplarının sadece dilbilgisi kuralları açısından doğru olarak değil fakat bağlamları içinde özel tabirler bakımından da gerçek anlamlarına tam bir farkındalıkla ve İngilizcedeki tam veya mümkün en yakın muadilleriyle çevrilmesine atfedilen önem abartılmış olamaz. Bu öyle bir acil mecburiyet ki bu açıdan tam olarak yeterli olmayan mevcut bütün çevirileri yenilemekte hiç tereddüt etmemeliyiz ve unutmamalıyız ki bu çeviriler "amacı kendinde" olarak görülemez, okunmayı, yorumlanmayı, öğrenilmeyi ve deruni olarak hazmedilmeyi amaçlarlar. Doğru, bu Veda metinlerinin neredeyse mevcut bütün çevirilerinin katı kurallara dayalı olarak gözden geçirilmesini ve daha fazlasını gerekli kılacaktır, fakat bu iş mevcut neslin imtina edemeyeceği bir vazifedir. Bilginler vazife icabı mesleklerinin şartlarıyla bağlıdır.

EK

VI.METAFİZİĞE YAKLAŞIM - SURENDRANATH DASGUPTA

Bir Gerçeklik araştırmasının bir anlamda metafiziğin temel görevi olarak görülebileceğini düşünmek çok yanlış olarak görülmeyebilir. Buna mukabil metafiziğin bu istikamette son iki veya üç bin yıl içindeki çabalarının bir başarısızlıklar dizisi olduğunu düşünenlerin sayısı az olmayabilir. Buradan hareketle metafizikten çok fazla bir şey umut edilemeyeceği ve bu sebepten ötürü artık onu terk etmemizin zamanının geldiği sonucuna varılabilir. Bir anlamda ben bunun bir yanlış kanaat olduğu fikrindeyim. Kıyas yoluyla cevap vermek gerekirse: Bu durumda bütün insanlığın mükemmeliyet yolundaki manevi / ahlaki çabalarının bir başarısızlıklar sicili olduğundan bahisle ahlaki çabalarımıza da son vermemiz gerektiğini söyleyebiliriz. Metafiziğin başarısızlıklarının ahlakın başarısızlıklarından ne kadar büyük olduğu konusunda teferruatlı bir araştırmaya girişmek gibi bir niyetim yok, çünkü böyle bir şeyin bir faydasının olabileceğini düşünmüyorum. Ömrümün geride kalmış dönemindeki ahlaki çabalarımın başarısızlıkları önümde olabilir fakat içimde bu ahlaki sevki tabi olduğu sürece bu ahlaki çabayı sürdürmem gerekir. Açlık yenilecek bir

şeyin olmadığı bilgisiyle doyurulamaz. İçimizde Gerçekliğe dair öyle bir susuzluk var ki metafizik adıyla anılan zihnî / fikrî arayışlarımız meşruiyetini orada bulmaktadır.

Bu zihnî/fikrî arayışların en sonunda nihai sonuç olarak sağlam ve güvenilir bir tecrübe türüne işaret etmeyi gerekli kılıp kılmadığı veya bizatihi bu arayışların aklın / ruhun bu doğrultudaki açlığını doyurmaya yeterli olup olmadığı gerek Batı gerek Hint dünyasında düşünen kafaların üzerinde tam bir uzlaşmaya varamadıkları bir meseledir. Taraflar arasında bu mesele üzerinde sürüp giden açık ve kesin bir uzlaşmazlık ve çekişmenin uzun bir geçmişi olduğunu söylemiyorum, fakat bu iki dünyanın felsefe tarihinden anlaşılan o ki, Avrupa'da düşünen kafalar her zaman umumiyetle teorik ve akli araştırmayla tatmin olurken, bizim dünyamızda, her ne kadar en dakik ve kati akli araştırmanın gereklerine riayet edilmeye özen gösterilse de, buna ilave olarak her zaman akli araştırmanın net sonuçlarını doğrulayabilecek gerçek bir tecrübe talep edilir. Hint dünyasında düşünürler mantıken belli bir sonuca götüren safi teorik düşünce doğruluğunun yeterli olduğunu düşünmezlerdi. Şurası ilginçtir ki aynı düşünürlerin tecrübî bakımdan tam olarak doğrulanabilir olduğunu düşündükleri ve teorik araştırmanın epistemolojik, ontolojik ve mantıki bölümleriyle ilgili umutsuz bir uzlaşmazlık içinde olan çatışan düşünce sistemlerinin tamamının fiilen uzlaştıkları bazı metafizik sonuçlar vardır.

Hint dünyasını müdafaaya çalışmıyorum, fakat metafiziğin alanı üzerine düşünmek için kısa bir müddet duraklıyorum. Her zaman bir yere bir sınır koymanın ananevi bir yolu vardır. Fakat ben bununla tatmin olmuyorum. Elbette sizin her zaman kendinize ait bir hududunuz vardır ve siz her zaman bu kadarının yeterli olduğunu ve daha ileri gitmemek gerektiğini söyleyebilirsiniz. Fakat benim nazarımda her türlü metafizik araştırma temelini ve meşruiyetini aklın / ruhun Gerçekliğe ulaşmaya dönük [sonradan edinmediği bilakis] tabiatının bir parçası olan susuzlukta bulur. Ve ben bu araştırmanın sadece belli teorik çıkarımlar ve yorumlarla sınırlı olması gerekip gerekmediğini veya mantıki düşünce usulleriyle ancak yetersiz ve kusurlu olarak kavranılmaya çalışılan bir tecrübeye erişmenin başından itibaren aklın / ruhun bir tavrı olup olmadığını kendime sorarım. Bir Gerçeklik fikri safi bir fikir midir yoksa tıpkı harici bir anlamda bir şiir parçasının estetik mizacımızı doyuran bir fikir ya da mecazlar sistemi olarak düşünülebilmesi gibi aklın / ruhun mantıki temayülünü doyuran tutarlı bir fikirler sistemi midir? Yoksa Gerçeklik fikri, Gerçekliğin doğasına dair bir yorumun teorik tutarlılığını araştırmanın ardında aklın / ruhun sadece mantıken doğruluğundan şüphe edilemez değil fakat aynı zamanda içinde Gerçeklik araştırmasının nihai meşruiyetini içeren bir tecrübe olarak da hissedilmesi gereken bir hakikate ulaşmaya dönük daha derin ve az veya çok çözümlenemeyen bir eğiliminin olduğu yolunda bir imayı barındırır mı? Bir filozof zihnin mantıki temayülünün zevkine, bir şekercinin damak için tattırıcı olduğu gibi, bir tedarikçik midir sadece? Gerçeklik fikrimiz, insan olarak geniş bir alan içerisinde ilgimizi çeken belli türden olguları ve ilişkileri açıklayacak bir fikirler sistemi midir? Kesinlikle bu anlamda metafizik doğrulanamaz ve bu anlamda doğrulanabilir değildir. O zaman farklı kimseler için farklı manalara bürünen bir akli mitos veya hayal mi olması

gerekir? Shelley, Browning ve Keats'i okuyor ve zevk duyuyoruz ve aynı şekilde Kant, Hegel ve Lotze'yi okuyoruz. Fakat burada karşımıza çıkan ilki lehine özel bir imtiyaz iddiasında bulunmayan bir farklılıktır. Bilakis her bir filozof başkalarınınkini dışarıda bırakarak kendi sisteminin yegâne geçerli teori olduğu iddiasında bulunur. Ne var ki bu geçerlilik iddiasının ifade ettiği şey yine kesinlikten uzak ve belirsizdir; genellikle iki şekle bürünür, yani bir sistem mantıken diğerlerinden daha tutarlıdır ve tabiatımızın taleplerini başkalarından daha çok tatmin eder. Bununla beraber son iddianın tam anlamı kolayca anlaşılabilir değildir ve birçok filozof çoğu zaman bu belirsizlikten faydalanmış (genellikle farkında olmaksızın) ve ona, hiçbir değerlendirmeye tabi tutmaksızın bir tür elverişli yorum kazandırıp benzer şekilde başkalarını ikna etmeye çalışmıştır. Tabiatımızın taleplerinin bu tatmininin herhangi bir sistemin geçerliliği için bir ölçüt ya da kabulü için bir iddia olarak sunulması da bizi yine zihnimizin mantıki tutarlılık özleminden ayrı olarak metafizik araştırmamızda tatmin edilmesi gereken başka bir susuzluğu olduğunu düşünmeye sevk eder.

Bana öyle görünüyor ki bilim, felsefe, estetik vb. gibi beşeri araştırma alanlarının çoğu akli tutarlılıkla tamamlanmaya muhtaç (veya tersi) doğrudan tecrübeyle elde edilen bir tatmin türünü gerekli kılar. Birisi estetikle uğraşıyorsa eleştiri ilkelerinin veya ölçütlerinin tutarlılığı hangi düzeyde olursa olsun nihai anlamda sınanmalarının estetik algımızın tatminiyle yapılması gerektiğini anlar; fizikle uğraşıyorsa yasalarının tümünün hissi tecrübeyle sınanmaya elverişli olması gerektiğini anlar. Fakat felsefede tatminini talep ettiğimiz herhangi bir özel tecrübe türünü belirtemeyiz; tatmin edilmesini istediğimiz tecrübe türü bana bütün taleplerimizin bir şekilde buluştuğu bir odak noktası gibi bir şey görünür. Eğer bir teşbih yardımıyla anlatmama izin verilseydi, insan olarak farklı türden özlemlerimizin iç âlemimize tıpkı ışık şuaları gibi yansıtılmış olduklarını ve eğer bunlar güzergâhları üzerinde birinin veya diğerinin tatminiyle engellenmezlerse hepsinin tek bir noktada buluşacaklarını ve bu noktanın ötesinde başka bir şeyin olmadığını söylerdim. Bana öyle görünüyor ki bu yansıtılmış odak noktası sanki başından beri münferit eğilimlerimizin tatminlerinin tümünün işaret ettiği hedef olarak hissedilir. Her bir tecrübe bize, hep ötesindeki alanı, diziyi aşıp geçerek kaybolan bir noktanın uzak bir belirtisine işaret etmesi anlamında ondan bir iz, bir eser taşır. Fakat konu dışına çıkmış oluyoruz ve herhangi bir metafizik araştırmanın sonuçlarını bilfiil ispatlanıncaya kadar önceden öngöremeyiz. Bu denemede yapmak istediğim şey sadece doğrulanabilme gücüne sahip herhangi bir metafizik varsayımın kurulması için benimsenmesi gereken yöntemi ele alıp tartışmaktır.

Metafiziğin araştırma konusu başka herhangi bir araştırma alanından çok daha geniştir ve bunların hepsini ahenkli hale getirmeye çalıştığı söylenir. Fakat bununla neyin kastedildiğini ben bilmiyorum. Ahenk müzikte anlaşılabilir bir anlama sahip bir sözcüktür, çünkü burada belli bir tecrübe türüne karşılık gelir. Müzikte farklı sesler işitilir ve bunların belli bir tarzda karışıp kaynaşarak ahenk meydana getirmesi de yine doğrudan tecrübe konusudur. Bu ahenk hissedildiğinde bizim müzik özlemimiz tatmin edilmiş olur ve artık daha fazla bir şey beklemeyiz. Ahenk teşekkül etmezden

önce farklı sesler arasındaki ilişkiler bir mantıki tutarsızlık ilişkisi değildi ama bizi seslerin doğru yerlerini bulmasını beklemeye sevk eden estetik anlatımlarındaki bir kusur veya noksandı, ki o seslerin her biri eğer kendilerini müzik duyumuzun tatminini talep ettiği tecrübenin meydana gelmesine göre ayarlayabilselerdi kendi yerini bulmuş olacaktı. Tek bir sesin meydana getirdiği tatminsizlik estetik duyumuzun sahip olmayı istediği ama aynı zamanda bunu vücuda getirmeye güç yetiremediği bir tecrübe türünü içimizde uyandırmasından kaynaklanır. Bu duyguyu seslerin birbirine ulanarak bağlanmasının uyandırdığını söylemiyorum, ahenk tecrübesinin bütünüyle farklı türden bir tecrübe olduğunu düşünüyorum—tıpkı suyun teşekkül ettiği hidrojen ve oksijenden bütünüyle farklı olması gibi. Müzikteki seslerin her biri tecrübe edilmiş oldukları anlamda gerçektir ve bu anlamda onlar ahenk kadar büyük bir gerçekliğe sahiptir; fakat ahengin gerçekliği yine de bir başka anlamda daha yüksektir, yani o estetik duyunun susuzluğunun nihai tatminini temsil eder. Dolayısıyla ahenk tecrübesi bir anlamda münferit seslerin tecrübesini aşar fakat yine de hepsinin nihai anlamı olarak—bir bakıma hepsinin onu eksik ve noksan olarak ima ya da ihsas etmesi anlamında—hissedilir.

Ahengin daha yüksek gerçekliği tam da seslerin uyandırdığı noksan tatminin bu tecrübesinde ve ahengin kavranılan kusursuz tatmininde hissedilir. Eğer bu herhangi bir düşünürün müzik gerçekliği olarak ahengin mantıki tanımı veya çıkarımıyla doğrulanırsa onu ilave bir delil olarak kesinlikle memnuniyetle karşılamalıyız; fakat ahenk tecrübemiz bize onun gerçekliğini tanıtlamalıdır. Bu sadece buyruk ya da talimatla kabul edilemez. Dolayısıyla metafizikteki nihai Gerçeklik araştırmamız bizim bütün tecrübelerimizi ahenkli hale getirecek bir Gerçekliği bulmaya çalışacaksa bu ancak buna karşılık gelen bir tecrübenin sınanması temelinde yapılabilir. Sözcüklerin çok fazla yararı olmayacaktır. Böyle bir akli keşfin de tecrübeyle sınanması gerektiğini talep etmeliyim. Sesler birbiriyle kaynaşıp ahenk teşekkül ettiğinde tam usullerini / icralarını nadiren çıkarabiliriz; ama ahenk teşekkül ettiğinde seslerin uyandırdığı Gerçeklik olarak hissedilir. Benzer şekilde bizim münferit tecrübelerimizin birbiriyle kaynaştığı tam usuller her aşamada çıkarılamasa bile, nihai aşama bir doğrudan tecrübe konusudur ve ara aşamalarda kavranılan nihai Gerçekliğe dair iç kavrayışın başka tecrübelerimizin işaret ettiği şey olduğunu doğrulamaya yetecek yeterli bağların bulunması gerekir.

Burada herhangi bir mistiklik veya hissilik peşinde olmadığımı açıklamalıyım, mamafih bütün tecrübelerimizi araştırmayı teklif eden birisi için bu duygular ve mistik tecrübeler öyle zannediyorum her zaman ilgili mülahazalar olarak kabul edilmelidir. Sadece dışarıdan oluşturulan herhangi bir bilgi teorisinin veya metafizik bir nazariyenin bize bunu buyurma hakkına sahip olamayacağını ileri sürüyorum. Mantık birbirimize farklı tecrübelerimizi yorumladığımız dildir. Olgulara bağlı olarak çalışır ve bize olguların pek çok yeni bağıntısı hakkında ipucu sunar, fakat ne yeni olgular yaratır ne de ilgili olguların geçerliliği peşinen doğrulanamıyorsa sonucun geçerliliği hakkında bir güvence sunar. Spinoza'nın görüşü ne olursa olsun metafizik öyle zannediyorum ki geometri değildir. Bir düstur veya bir ilkeyi bir mütearife

[belit] veya bir kaziye olarak alamaz ve ona dayanarak bütün tecrübelerin üzerini bir Mutlak ile örtecek denli büyük bir ağ elde edinceye dek onu eğirip bükmeyi sürdüremezsiniz. Bu yöntemle bile uzlaşılabilecek bazı sonuçların bulunabileceğini inkâr etmiyorum fakat tecrübeden hiç söz etmeksizin sadece böyle bir yönteme bağlı olmak öyle zannediyorum ki metafizikte umutsuzca yanlış yolda olmak demektir. Bu hiçbir yerde işlemez. Hatta geometride bile belli ilkelerden hareket edip belli sonuçlara eriştiğinizde, her ne kadar geçerlilikleri bu doğrulamalardan ayrı olarak ileri sürülebilse bile, söz konusu sonuçlar tecrübeyle doğrulanır. Geometri mekân ilişkilerinin doğasıyla ilgili belli mütearife ve kaziyelerden hareket eder ve bunlardan mantık kuralları çerçevesinde akıl yürütme yoluyla başka mekân özelliklerini veya bağıntılarını ispat eder. Bu sonuç bir mantıki çıkarım[161] olarak geçerlidir fakat bu zaman -mekân ilişkilerine dair başka tecrübelerimize uygun olarak bilfiil tecrübeyle de doğrulanabilir. Ama eğer geometrinin çıkarımları başka türlü doğrulanamasaydı ve ilgilendiğimiz başka tecrübelerin doğrudan içinde yer almasaydı düşünce için hâlâ geçerli olabilir ama kimse bu mantıki yorumları tecrübemizin başka bölümleriyle ilişkilendirmeyi düşünmezdi. Fizik, tecrübeden soyutlamalar yapar fakat her adımda bu soyutlamalar tecrübeyle doğrulanır.

Bir metafizikçi, eğer kendisini bir yasa koyucu olarak düşünürse hiç kuşkusuz işini kaybeder. O bize Gerçekliğin ne olduğunu buyurma iddiasında bulunamaz; onun işi insanlar Gerçeklikten söz ettiklerinde ne demek istediklerini bulup ortaya çıkarmaktır. Gerçekliği bulma özlemimizin alan ve sınırlarının geçerliliğini bir tecrübe çözümlemesiyle olduğu kadar tecrübenin terkibî tazammunlarıyla[162] da bulmaya çalışmalıdır. Metafizik eğilimlerimizin başka eğilim kümeleri ve farklı zihni tecrübelerimizin sonuçları içerisindeki yerini ele alıp incelemelidir.

Mantık melekemiz öyle bir melekedir ki onun sayesinde düşüncedeki herhangi bir veri yahut tasavvurun teferruatlarını bir kenara bırakabiliriz; bunlar herhangi belirli bir amaç için elzem değildir ve bizi o an ilgilendiğimiz başka özdeş veya benzer özelliklere bağlarlar. Bu onun hem üstünlüğü hem kusurudur. Bu meleke olmaksızın gelip geçici temsil ya da tasavvurlar içerisinde kaybolur ve ilişkilerin özdeşliği temelinde belirli bir çizgiyi takip edemezdik. Ama eğer sadece ona güvenecek olsaydık hiç gezme ya da görme isteği duymadığımız yerlere gitmek ve görmek zorunda kalabilirdik ki işte bu da onun kusurudur. Tecrübemizde Gerçekliği bulup ortaya çıkarmak için gezi aracı olarak soyut mantıki düşünceyi kullanırken her zaman uygun aralıklarla duraklara uğrar ve yer tecrübesiyle kendimizi doğru yolda ilerlediğimize ikna ederiz.

Benim nazarımda mantık, düşüncemizi ancak bir süreç olarak kavranılan fakat unsurlarına çözümlenmeyen ya hissi algılar ya da hissedilen bütünler olarak şimdinin dolaysız tecrübesinin ötesine geçmeye götürebilecek yöntem demektir. Hiçbir düşünce, ya duyular aracılığıyla veya doğrudan zihne, dolaysız verilen şeyle yetinemez. Mantıki düşünce melekemiz (eğer böyle bir ifade kullanmam mümkün ise) verilen herhangi bir şeyin doğrudanlığını ayırıcı özelliklere parçalamanın yolunu

araştırır ve ardından herhangi özel türden bir ilgiyle bunlardan birini seçip benzer şekilde parçalanarak başka birliklerden soyutlanmış diğerleriyle birleştirmeye yönlendirilir. Tecrübelerimiz salt doğrudan veriler veya anın hissedilen bütünlükleri olarak kaldıklarında kendi içlerine kapalı kalırlar; bu şekilde düşünüldüklerinde bunlar nadiren birbirleriyle irtibatlandırılabilecek tecrit edilmiş olgulardır. Hissedilen her bir bütün kendi başına hazır bekler. Fakat aklın faaliyeti böyle doğrudanlıklarla yetinemez çünkü bu faaliyetin özü birinden diğerine geçişten ibarettir ve zihnimizdeki biri kendiliğinden ve tesadüfi, diğeri zorunlu ve irtibatlı olmak üzere bu tür faaliyetlerin iki türüne dikkat ederiz, ilkini duyularla ve otomatik telkin ve çağrışımlarla verilen her şey, diğerini belirli bir düzen içerisinde soyutlama unsurlarını birleştiren ihtiyari de olsa zorunlu mantıki süreç temsil eder.

Bunların her ikisi de düşünce için temel ve elzemdir. Düşüncemizin verileri bize denetimimizden bağımsız olarak gelir ama zihnimizin faaliyeti bu gayrı ihtiyari süreçle tatmin olmaz, çünkü bilinçli olarak bu verileri şu veya bu şekilde birleştirmek ister ve bu imkânsız görüldüğünde muhtelif tecrübeler içerisinde hissedilen somut bütünlüklerden belli özellikleri ayırır veya soyutlar, zımnen onları bilfiil varolan unsurlar olarak kabul eder ve yeni bir birlik içinde toplar. Soyutlanmış belli bir özellikle başlar ve onun başka soyutlanmış özelliklerle ilişkilerini kurma sürecini devam ettirebiliriz. Ancak bunu tek bir hat içerisinde yapsak veya çeşitli hatlar içerisinde çoğaltsak bile tecrübemizin hakikatine ulaşamayız. Yeni tecrübelerin otomatik hücumu mantıki tahlil ve terkip faaliyetinin üzerinde çalıştığı malzemelerdir. Rasgele alınan iki mantıki soyutlama arasındaki ilişkinin tam tabiatının ne olduğu söyleyebileceğimizden çok daha fazlasıdır. Bunlar herhangi bir mantıki soyutlamadan başlayamayacak derecede birbirleriyle karşılıklı olarak irtibatlıdır, Hegel'in inancı böyleydi; ve eğer terkip ve tahlil sürecini devam ettirmek için yeterli sabrımız olsaydı başka bir soyutlamaya ulaşabilirdik. Bunlar Hegel'e göre diyalektik sürecin kendine yeterli evrim çevrimi içerisindeki momentler veya halkalardan başka bir şey değildir. Fakat felsefesinin genel sonuçlarının bazı veçheleri her ne kadar iyiyse de bu doğrultudaki bütün çabaları başarısızlığa uğramıştır ve kategoriler arasındaki kendi kendine gelişen böyle bir evrensel karşılıklı münasebeti göstermekte başarılı olsaydı bile tecrübenin eksiksiz bütünlükleriyle ilgili soru değinilmeden bırakılmış olurdu. Hegel bunları muhtemelen önemsiz diye bir kenara bırakırdı ama bu meseleyi düzeltmezdi.

Her ne kadar hakkında çok az şey biliyorsak da muhtemelen birbiriyle karşılıklı olarak bağlantılı tecrübeler bütününü oluşturan tecrit edilmiş farklı mahsûs bütünlükleri[163] bir arada tutan bilinçdışı veya bilinç altı bir bağ vardır. Mantıki melekemizin özgür oyununun bize sunduğu birlik farklı türde bir birlikti; bu ya doğrudan veya hafıza aracılığıyla ortaya çıkan kendiliğinden veri sağlayan tecrübenin sunduğu malzemeler temelinde yeni birliklerin bilinçli tesisiydi. Bu verili bütün[lük]ler olmaksızın mantıki etkinliğin herhangi bir şekilde gerçekleşmesi mümkün değildir ve bu sonuncusu olmaksızın ilki düşünce eşiğinin altına gömülür. Tabiatımızın derinliklerden gelen iç talep her iki yoldan da tatmin edilmeyi arzular. O gidimli *[discursive]* düşüncenin

alışveriş içinde bulunduğu soyutlanmış özellikler arasında yeni ilişkilere erişmenin yollarını arar ve ayrıca somut verili bütünlüklerin tecrübesine sahip olmayı ister. Bu iki dünya, yani mantıki düşünce ve mantıki somut tecrübe dünyası ne birbirinden bütünüyle farklı, ne de sadece birbirine muvazidir, fakat daha çok sürekli olarak kesişen ve ayrılan iki eğri dizisine benzer; ve bunlar öylesine iç içe geçmiştir ki yetişkin hayatında birinden diğerine sürekli geçişi içinde zihin bu ikisini nadiren birbirinden farklı olarak görür ve somut tecrübeden mantıki düşünceye tahlille ve mantıki düşünceden tecrübeye terkiple geçiş o kadar kesin, o kadar zorunlu ve o kadar düzenli olarak hissedilir ki zihin bunlarla ilerlemeyi sürdürür ve ilerlemesi içinde her zaman iki farklı dünya ile temas içerisinde olduğundan nadiren kuşku duyar. Muhtemelen bir yerde bu iki bünyeyi evrensel ve değiştirilemez bir düzen içinde birbirine bağlayan bir düğüm vardır. Fakat bu düzenin mahiyeti hâlâ keşfedilmeyi beklemektedir. Bu birlik bağının illetini keşfetmeye koyulan kimseler çoğu zaman bunların ikisini bütünüyle bırakıp biriyle yetinerek kolay bir çözümle arayışlarını sona erdirmişlerdir. Nitekim her türlü mantıki düşünceyi gerçek olmayan görünüş, güvenceden yoksun yorum ve yanılsamalar olarak gören mistikler ve filozoflar olmuştur ve bunlar gerçekliğin doğasına dair nihai araştırmalarını mantıki faaliyeti bütünüyle saf dışı bırakabilecek yoğunlaşmış nitelikte dolaysız tecrübeye veya yalnızca saf sempati ile hakikatin sezgisel kavranışına dayandırmışlardır. Buna mukabil mantığı yegâne doğru olarak değerlendiren ve mantıki düşünce faaliyetinin takip ettiği yolun bizzat Gerçekliğin teşekkül tarzını temsil ettiğini düşünen filozoflar da olmuştur. Mantığın ilerlemesi kural olarak doğrusaldır ve bu filozoflar her türlü tecrübenin dairevi bir halka içinde esas itibariyle mantıkta cari olanla aynı olan yöntemi geliştirmekte olduğunu göstermeye çalıştılar. Bu bakımdan eriştikleri başarı kesinlikle inkâr edilemez. Ve somut tecrübe bütünlüklerini açıklama sorunuyla karşılaşmak zorunda kaldıklarında genellikle ondan önemsiz diye uzak durmaya çalıştılar.

Vurgulamak istediğim esas mesele şudur: mantıki soyutlamadaki düşünce süreci ve somut bütünleri tecrübe süreci birbiri için tamamlayıcı olduğundan ötürü soyut bir ilkeyi Gerçekliğin tek ölçütü yapan Gerçekliğin tabiatını ortaya çıkarma çabası savunulamaz. Zaman mekân kavramı gibi özel kavramlarımızda—ki burada tek bir bileşik kavram öylesine nihai ve öylesine *uniquedir* ki başka tecrübelerden zor etkilenir ve onlarla zor kaynaşır—mantıki çıkarımlar tecrübeyle doğrulanmaktan bağımsız olarak en büyük geçerlilik şansını yakalarlar, çünkü bütün matematik yargılarımız, zaman mekân kavramı olmak şartıyla ondan yapılan çıkarımların geçerli olması gerektiği anlamda hipotetiktir. Fakat bunun Gerçeklik araştırmamızla ilgili bir geçerliliği yoktur çünkü o veri olarak tecrübemizin bütününü içerir. Daha önce ihsas ettiğim üzere mantıki akıl yürütme silsilemiz belli sınırlı dahilinde tecrübelerimiz için geçerlidir. Kendimizi mantıki akıl yürütme silsilesi içine sokup tecrübeye müracaat etmeksizin ilerleyerek sonunda bir Gerçekliğin veya diğer bütün tecrübelerimizin ağı içine düştüğü bir tecrübenin olması gerektiğinden emin olabileceğimiz bir noktaya gelmeyi bekleyemeyiz. Mantıki soyutlamalar somut tecrübe bütünlüklerinden

yapıldığında bu soyutlamaların alındıkları somut bütünlüklerin temsilcileri olarak durabilecekleri kapsam veya ölçü her zaman sınırlıdır; ve bu sebepten ötürü doğrulanmamış mantık silsilesinin bizi ilerleme düşüncemizin olmadığı bir yere indirme ihtimali her zaman mevcuttur. Filozofların mantıki akıl yürütme yoluyla bir sonuca götürüldükleri ve ulaştıktan sonra da kendilerini bunun tam da gelmek istedikleri yer olduğuna iknaya çalıştıkları durumlar hiçbir surette nadir değildir.

Gerçeklik araştırmamız varlığımızın bütünlüğünden ilerleyen bir araştırmadır; o sadece bir zihni temrin eğlencesi değildir; bu sebepten ötürü bu istikamette erişilen herhangi bir netice sadece şu veya bu biçimde mantıken tutarlı hale getirilmiş olmamalı fakat tecrübede de gerçekten ilgilendiğimiz bir bütün olarak hissedilmelidir. Bir metafizikçinin işi tecrübeyi yorumlamak olmalı, bir mantıki ilkeyi savunmak ve ona boyun eğmeye yanaşmayan bütün tecrübeleri boğmak ve bastırmak değil. Gerçeklik kavramımız safi bir mantık ilkesi, bir kural veya bir düstur değildir, eğer illa herhangi bir şeyi işaret ediyorsa, kusurlu biçimde hissedilen, ama beraberinde onun kusursuz biçiminin gerçek ima veya ihsaslarını taşıyan Gerçekliği işaret eder. Dolayısıyla metafiziğin kabul etmesi gereken Gerçeklik araştırması her zaman tecrübemizde gerçekten bulunabilen ve dışarıdan ince mantık oyunlarıyla zoraki kabul ettirilmeyen Gerçekliğe işaret veya belirtileri takip etmelidir. Metafizikte tecrübeyle kurulmayan ve sınanmayan bir teori az veya çok hiç kuşkusuz sağlam bir zihni temrin veya muhayyilenin incelikli uçuşuyla ortaya çıkan kendine özgü bir zevkle dinlenebilen metafiziğin mitosları olarak kabul edilebilir. Eğer benden mantığın kendi payını fazla abarttığı bir metafizik sistemin örneğini vermem istenirse belli filozofların tarzını takip eden bir örnek vermeye çalışırım.

”Anlama için başka bir şeyi gerekli kılan bir şey kendi içinde çelişkilidir ve bu sebepten ötürü görünüştür.”

”Bir şeye sırf gerçeği bildiğim için kendi içinde çelişkili ve gerçekdışı diyebilirim.”

”Gerçeklik kendi içinde tam ve kendine yeterli olandır.”

”Böyle bir Gerçeklik var olmalıdır” ve ”O diğer bütün tecrübelerin kaynaşıp bütün oluşturduğu bir tecrübenin doğasına sahiptir.” Kendisini düşüncenin bütün dallanmalarının üzerinde gösteren soyut mantık ilkesi kendi içinde tam ve kendine yeterli olan Gerçekliktir. Varsayım gereği Gerçeklik her şeyi içermelidir. Dolayısıyla bir sonraki girişim onun her şeyi içerdiğini bildirmekten ibarettir. Böyle bir sistemin birçok karışıklık ve tutarsızlıkları vardır, fakat sözünü ettiğim bunlar değil çünkü şimdi onun ciddi bir eleştirisine girişmiş değilim. Fakat belirtmek istediğim şey kimsenin benden önce onu tecrübemizin ışığında sınamaya tabi tutmaksızın bir Gerçeklik tanımı isteme hakkına sahip olmadığıdır. Bununla ilgili bir diğer önemli nokta şudur: içinde diğer bütün tecrübelerimizin eriyip kaynaştığı üstün-tecrübe gibi bir Gerçeklik olsaydı bile tecrübemde işaret veya emarelerini görmedikçe onunla ilgilenmem gerektiğini düşünmem. O kuşkulu bir önermeden bir mantıki çıkarım meselesi olduğu kadarıyla onun hem azimli ve samimi hakikat araştırmamızı hem

Gerçeklik araştırmamızı nasıl tatmin edebileceğini anlamam. Hakikat veya gerçeklik araştırmamızda tabiatımızın bu doğrultudaki doğal taleplerini tatmin etmeye çalışırız. Tecrübeyle herhangi biçimde hissedilmeksizin veya işaret edilmeksizin bütün tecrübelerimizin içinde eriyip kaynaştığı herhangi bir üstün-tecrübe olmuş olsaydı bile bizi bu pek az ilgilendirirdi. Eğer böyle bir hipotez şu veya bu şekilde izah edilirse, kuşkusuz felsefi bir hipotez olarak bunun büyük bir değeri olabilirdi, hiç olmazsa tecrübemizin epeyce büyük bir miktarı metafizikten tatmin talep eden aklımızın eğilimiyle iç içe geçmiş vaziyettedir.

Belli bir kimsenin Mutlak'ının bunu gerçekleştirip gerçekleştirmediğini tartışmak istemiyorum. Fakat o filozof onun bunu gerçekleştirdiğini göstermeye çalışmıyorsa belli ki bunu gerçekleştirmenin zorunlu olduğunu düşünmüyor demektir. Metafizikte ihtiyaç duyduğunuzun tamamının soyut bir ilke ile başlamak ve her şeyi çözecek böyle mutlak bir asidin olup olmadığını tespit etmek için turnusol kâğıdı testini her şeye uygulayıp bu testin de hiçbir eleştiriye tabi tutmaksızın doğru bir test olduğunu bir kere farkında olmaksızın kabul ederseniz bu mutlakçılık türlerini bir ölçüde tatminkâr bulabilirsiniz. İyi düşünüp tasarlanmış bir temellendirme bize belli bir akli / fikri tatmin sağlar fakat öyle zannediyorum ki bir metafizikçinin görevinin bizi ince temellendirmeler veya çapraşık ispatlamalarla şaşalatmakla ya da aklımızı karıştırmakla tamamlandığını düşünmek yanlış olacaktır. Biz zamanımızın hakiki metafizikçisinden bir kozmoloji öğretisi istemiyoruz. Biz metafizikçimizden hiç olmazsa mantıki, bedii, ahlaki, dini vb. türden tecrübelerde kendini gösteren bütün önemli özlemleri nazarı itibara almasını ve bize hangi nihai Gerçeklik olgu veya olgularının bunların doğrudan delili olabileceğini söylemesini istiyoruz. Doğrusu bunun güç bir iş olduğunu kabul ediyorum fakat ilerlememiz yavaş olsa bile en azından daha güçlü ve daha ümitvar bir temelinin olacağını hissediyorum.

Büyük ölçüde tecrübemize dayanmaksızın bize bir tür kozmoloji öğretisi sunmayı hedefleyen felsefenin önümüze çıkardığı şemanın gerekli olmayan birçok bölümünde ince bir mantık örgüsü takip etmenin dışında genel olarak mitolojiden pek de farklı olmayacağını düşünmeden edemiyorum. lupiter veya Eski Ahit'in Tanrısıyla, onun gazabı veya merhametiyle, muhakkak ki birçok şeyi gayet düzgün bir şekilde izah edebiliriz. Bana öyle görünüyor ki bu mitolojik izahları pek aratmayan felsefe sistemleri var veya en azından metafizik sistemler kurma işi zeki düşünürlerin elinde bir akıl oyunu veya eğlencesi gibi bir şey haline gelmektedir. Almanya'da bir zamanlar Felsefe Kürsüsünü işgal etmiş birinin insanlardan itikat talep eden metafizik bir sistem hazırladığını gördüğümüz günler oldu.

Fakat bu aşamada öyle zannediyorum kurduğum cümlelerin bazılarının üzerinde değişikler yapmam gerekecek, aksi halde yanlış anlaşılmam mukadder olacak. Öncelikle yorumlayıcı felsefe şemalarını şekillendirirken filozofların tecrübeye hiç yer vermediklerini savunmak gibi bir şeyin peşinde olmadığıma dikkat çekmek isterim. Böyle bir şey imkânsız olacaktır, çünkü önlerinde onları keşfettikleri bir tecrübe sahası olmaksızın mantıki ilkeleri, düsturları veya ölçütleri hiçbir zaman

tatbik edemezler. Ayrıca geçerliliklerini sınamak için bu ilkeleri bir ölçüde tecrübeye tatbik etmek mecburiyetinde oldukları da doğrudur.

Fakat onların çoğu için tecrübe ancak soyut bir ilke sağlayabildiği ölçüde başvurulacak bir şeydi ve bu ilke bir kez elde edildiğinde tecrübeye daha fazla müracaat etmeksizin derhal eserlerini vücuda getirmeye girişiyorlardı. Fakat soyut ilkeleriyle bağdaşmayan tecrübeler kendilerine meydan okuduğunda tecrübeleri ilkelerine uyacak şekilde açıklamaya çalışıyor veya onları doğrudan çarpıtıyorlardı. Bu sistemlerin bize sağladığı tatmin soyut ilkelerinin tecrübeyle doğrulandıkları nispetle sınırlıdır. Bu anlamda birçok sistemin kısmi bir doğruluğa sahip olduğu kanaatindeyim. Eğer herhangi bir felsefe sistemiyle ayrıntılarında uzlaşamıyorsak bunun pek fazla bir önemi yoktur, hatta genel sonuçları söz konusu olduğu kadarıyla, öğretilerini eleştiri süzgecinden geçirdikten sonra tecrübi açıklamalarında doğru bir şey bulabilsek, bu kadarı bile yeterlidir. Eğer bunlara bağlı kalırsak geçmişin filozoflarının işlerinden verimli biçimde faydalanabiliriz. Bu noktada öyle zannediyorum geçmişin Hint filozoflarının, kısmen coğrafi konumları, kısmen mümtaz milli hasletleri ve iklim şartları sebebiyle, tecrübenin Avrupa'da çok fazla dikkat çekmemiş olan bazı önemli veçheleriyle ilgilendikleri için işlerinin sonuçlarının bilhassa kıymetli olduğunu hatırlamak yerinde olur. Bunların dikkatli bir tetkiki ve değerlendirilmesi bizi ister istemez yeni düşünce mecralarına sevk edip yönlendirecektir.

Bu makalenin genel sonuçları şu şekilde hülasa edilebilir: Gerçekliğin doğasına dair her türlü araştırmanın meşruiyeti ve müdafaası ilerlemiş insan düşüncesinin bu istikametteki doğal özlemine dayandırılmalıdır. Ancak tecrübelerimizi yoklayıp doğrudan delillerinden, tazammun ve imalarından ortaya çıkarmaya çalışırsak, bütün tecrübelerimizde genel tarzda ortaya çıkan Gerçeklik özlemini tatmin edecek bir gerçeklik fikrini keşfedebilirsek bu doğrultudaki araştırmamız tatminkâr biçimde ilerleyebilir. Soyut ilkelerden yapılmış çıkarım ve yorumlara atfedilmiş her yersiz önem muhtemelen beyhude olacaktır. Bizi bu güçlükten ancak gerçeklik fikriyle ilgili geniş tecrübe alanımızda doğrudan verilmiş veya ima edilmiş olan şeyin ortaya çıkarılması amacıyla titizlikle yapılmış bir mantıki akıl yürütme çıkarabilir. Geçmiş düşünürlerin yaptıkları bize esas itibariyle tecrübenin delil ve tazammunlarına nüfuz ettikleri kadarıyla yardım edebilir. Alelacele formüle edilmiş soyut ilkelerden çıkarımların başarılı olmaları beklenemez, çünkü gerçeklik araştırması özünde ruhun bir eğilimi olduğu için araştırmanın amacı ruhun faal olduğu alanda yani tecrübelerde gerçekleştirilmedir. Bu mülahazaların göz ardı edilmesi bazı düşünürleri (Bosanquet, *Essentials of Logic,* s. 106) felsefenin bize yeni hiçbir şey söyleyemeyeceğini ve hiçbir keşifte bulunamayacağını ve söyleyebileceklerinin tamamının zaten bildiklerimizin anlamlı ilişkisinden ibaret olduğunu düşünmeye sevk etmiştir. Burada tecrübelerin doğasıyla veya onların mantıki düşünce ve ben ile ilişkileriyle ilgili birçok soru ortaya çıkabilir, fakat bu sorular ancak bir başka denemenin konusu olarak ele alınıp incelenebilir.

Kaynak: Doğu Bilgeliği /Ananda K. Coomaraswamy ,Rene Guénon, Surendranath Dasgupta, Çeviren: Ahmet Aydoğan,1. Baskı: Say Yayınları, 2012 -İstanbul

DİPNOTLAR

[1]Raddiffe College, Phi Beta Kappa Society'de konferans olarak verilmiş, ardından The American Scholar, c. VIII'de yayınlanmış (1939), nihayet Roger Lipsey tarafından Coomaraswamy, Metaphysics (Bollingen Series LXXXIX, Princeton University Press, 1987) içinde yeniden basımı yapılmıştır.

[2] [: Gr. gnosis, S. jnana. Şu kadar ki Sanskritçe sözcük başka herhangi bir dilde karşılaşılmadığı üzere hem bilginin konusunu hem de bilginin öznesini birlikte ifade eder. Bir başka deyişle, Batı düşüncesinde bilhassa Descartes'tan beri ön plana çıkarılan özne - nesne ayrılığı yerine bilginin birliği bizzat bilgi anlamına gelen sözcüğün kendisinde mündemiçtir.]

[3] [Ya da: Subutî ve Selbî.]

[4] [: Buradaki ben birinci tekil şahıs anlamında ben değil, zat (soi même, self) anlamında bendir.]

[5] [Aristoteles'in terminolojisine göre sırasıyla: politikos bios; theoretikhos bios.Bkz, Aristoteles, Eğitim Üzerine, (Say Yayınları Eğitim Düşüncesi Dizisi) s. 34 vd.]

[6] [: inspiration, despiration.]

[7] [Sırasıyla: metempsykhosis; transmigration; reincarnation.]

[8] [: Gr. psykhe, L. anima.]

[9] [: L. animatis, animale.]

[10] [Ya da: "ebedi şimdi" veya "ân-ı daim".]

[11] [Ya da: temel duygusal tavrı.]

[12] [: Supreme Identitiy: veya Yüce Özdeşlik.]

[13] [: L. perennis, per- bütün, boyunca + annus yıl.]

[14] ["Sistem' ile karşılanan Sanskritçe darshan sözcüğüdür ve kelime anlamı itibariyle "bakış", "görüş" demektir. Sözü edilen altı okul: (1) Nyâya (mantık); (2) Vaisheshika (doğa felsefesi / bilimi); (3) Sânkhya (kozmoloji); (4) Yoga (birlik / ittihat ilimi); (5) Pûrva-Mimâmsâ (tefekkür); ve (6) Uttara-Mimâmsâ'dır (Vedanta, veya metafizik).]

[15] [Gr.-.analogia.]

[16] [Matta 16: 24: Türkçe çevirideki "kendini" tabirini "nefsini" diye anlamak gerekir: **"Ardımdan gelmek isteyen kendini inkâr etsin, çarmıhını yüklenip beni izlesin."** Luka 14: 26'da daha açıktır: "Biri bana gelip de babasını, annesini, karısını, çocuklarını, kardeşlerini, hatta kendi canını bile gözden çıkarmazsa, öğrencim olamaz."]

[17] [Veya: dışarıdan bilen.]

[18] [: Beatitudo: Skolastikteki tarifi "bonum perfectum irıtellectualis naturae" şeklindedir ve burada muhtemelen Sanskritçe Ananda karşılığı olarak kullanılmaktadır. Mamafih orada üçü birlikte, yani SAT (tanrısal varlık) - CİT (tanrısal bilinç) - ANANDA (tanrısal mutluluk) kullanılır.]

[19] [Ya da: o var olmanın her haline kendi varlığından verir.]

[20] [: Bhagavad Gita, XIII, 1 vd.: Kshetra+jna.

"Ey Arcuna! hikmet sahibi olup da her ikisini [Alanı ve Alanı Bileni] bilenlerce, bu bedene Alan, bu bedeni bilene de Alanı Bilen denir. Zat'ı ayrıca tüm alanların Alanını Bilen olarak bil, ey Arcuna! XIII: 2-3.

[21] [: déterminisme, cebriye.]

[22] [: "giving up of the ghost".]

[23] [: expire. Yukarıda 5 numaralı dipnotla ilişkisi içinde.]

[24] [: Holy Ghost: ME gost, gast-, OE gåst; HD geist.]

[25] [Yani: Zatı itibariyle Köprü olan.]

[26] [Ya da: Yeniden doğum.]

[27] [Docta Ignorantia: "öğrenilmiş cehalet": Tanrıyı bilmenin selbi ve nefyi / yadsıyıcı (apophatik) yolu, insanların Tanrı hakkında bu fenomenal dünyadan yansıyan bilgisini hudutsuzca aştığı için, kaçınılmaz olarak menfi bir unsur içeren teoloji için de kullanılır. Tabir Nicolas Cusa'nın felsefe incelemelerinden birinin ismidir.]

[28] [Agnosia: bilmeme: a- gnösis, gignöskein: bilmek.]

[29] [: Selb (kaldırma, giderme, izale) yoluyla.]

[30] [Matta XVI, 25; Markos VIII, 35; Luka, IX, 24.]

[31] [''Kapı Ben'im. Bir kimse benim aracılığımla içeri girerse kurtulur..(Yuhanna,X, 9).]

[32] Bu makalenin metni 12 Aralık 1925'te Paris, Sorbonne'da konferans olarak verilmiştir. Tomorrow 1964, 12 (4), s. 6-16. ing. çev. J. C. Cooper. The Sword of Gnosis, ed. Jacob Needleman, Penguin Books, 1974, s. 40-56.

[33] [Almanca'daki erkennen fiili bir tarafa bırakılacak olursa batı dillerinde bilmek fiiline kök teşkil eden Latince cognitio (co- gnoscere, ki Skolastikte habere inltentionaliter in se formam (sicut) alterius rei diye tarif edilir) bir şeye aşinalığın doğurduğu haldir, bu sebeple bilen bilgisinden bağımsız olarak varlığını sürdürebilir. Yukarıda birinci bölümde bir numaralı dipnotla karşılaştırınız.]

[34] [Hatırlanacağı üzere Descartes'tan itibaren batıda"metafizik"e, insan bilgisinin son sınırı olarak kabul edilen mekanik, tıp ve ahlak gibi pratik bilimlerin kurulmasını hazırlayan "fizik"in temeli olma görevi yüklenmiştir.]

[35] [Ekte yer alan Metafiziğe Yaklaşım başlıklı makaleye bakınız.]

[36] [: Zuhur âlemi.]

[37] [: Mahsûsat âlemi.]

[38] [: determination: belirlenim.]

[39] [Yani: adaequatio rei et intellectus.]

[40] [Bunu Sanskritçede ruhun bir işlevi olarak görülen buddhi karşılığı olarak anlamak gerekir.]

[41] [Hint geleneğinde: samadhi-, Çin geleneğinde si]

[42] [Bu açıklama dizinin ileriki kitaplarında, bilhassa Çin felsefesine ait önemli meseleler incelenirken, Taocu gelenekte karşımıza çıkacak olan pooh veya pu ** (TTC, XV, 3) tabirinin ne şekilde anlaşılması gerektiğine ışık tutması bakımından çok önemlidir.]

[43] [Ya da: ...hertürlü sınırlardan tecrit edilmek suretiyle...]

[44] [Yukarıda 7 numaralı dipnota bakınız, s. 57]

[45] What is Civilization? And Other Essays (Ipswich: Golgonooza Press, 1989).

[46] Nihai bir felsefe tanımı vermek iddiasında değildir.

[47] [Düşünmenin doğruluğu.]

[48] Felsefeleri (2) ve (1) diye ters bir düzen içerisinde sıralamamızın sebebi Aristoteles'in İlk Felsefesinin, yani Metafiziğin, içeriden dışarıya doğru ilerleyen mantıki düşünce sıralaması içinde gerçekte ilk sırada olmasıdır.

[49] Bu mesela Budacı ve Brahman filozoflar arasındaki tartışmada maddedir. Adcılar için nihai formlar, idealar, suretler veya saikler düşünce karşılıklarının isimlerinden ibarettir ve ancak irtibat yahut münasebet araçları olarak bir geçerlilikleri vardır; realistler (idealistler) için nihai suretler varlığa dayanan ve varlığın tabii parçası olan "gerçeklikler" yani varlıkları bakımından gerçek ve ancak "yalnızca mantıken ayırt edilebilir" anlamda itibari yani sözdedirler.

[50] Sağduyu harikulade bir şeydir, şevki tabii de böyledir, fakat bunların her ikisi de akılla, keza insan ilişkileriyle ilgili olmayan fakat "spekülatif", yani saf aklın aynasında bilinen bilgelikle de aynı değildir.

[51] Bir sebep keşfedildiğinde buna bir açıklama denir. Fakat her bir sebep aynı zamanda bir sonuçtur ve bu böyle ila nihaye devam eder ve sonunda gerçeklik resmimiz geçmişe doğru yayılan bir sebepler ve gelecekte beklenen sonuçlar dizisi biçimine bürünür, fakat şimdinin ne deneysel tecrübesine sahibiz ne de sebeplerin sonuçları nasıl

meydana getirdiğini deneysel olarak izah edebiliriz, post hoc propter hoc [bundan sonra, demek ki sebebi bu] her zaman bir inanç edimidir.

[52] San Tommaso D'Aquino tarafından Sum. Theot. I, q. 7, a. 3, krş. q. 14, a. 12, ad 3'de gayet mükemmel şekilde ispat edildiği üzere; onun "izafi sınırsız"ı bizim "belirsiz" (ananta), hesap edilemezimizdir (asamkhya) fakat bu ne yersiz / mekansız (adesa) ne de bütünüyle zamansızdır (akâla).

[53] Bilim, animizmden ancak şu bakımdan ayrılır: bilim, güçleri kör iradeler anlamında kabul ederken animizm (ki o da bir tür felsefedir) bu güçleri kişileştirir ve bunları özgür iradeyle donatır.

[54] Tümtanrıcılık daha çok belli bir öğretiye ya farkında olunmayan haysiyetsiz niyetle ya da eleştiriye tabi tutulmaksızın süregelen âdet hükmündeki bir kullanımla ancak isnatla yakıştırılır. Her halükârda tarafsız olduğu varsayılan gözlemci saldırgan eleştirmenlerin onun hakkında söylediklerini değil bizatihi öğretinin kendisini göz önünde bulundurmalıdır. Vedanta ile ilgili olarak "tümtanrıcılık" tabirinin uygunsuzluğu konusunda bkz., Lacombe, Avantpropos to René Grousset, Les Philosophies Indiennes, s. xiv, not 1, ve Whitby, Préfacé to René Guénon, Man and his Becoming according to the Vedânta, 1945, s. ix.

[55] [: analogical: kıyas ya da tenazuru esas alan.)

[56] SanTommaso D'Aquino, Sum. Theol. I, q. 1, a. 6, ad 2.

[57] [:"devil take the hindmost":"şeytan en sondakini alır".]

[58] Prudentia, recta ratio agibilium [yani yapılacak şeylerin doğru ratiosu] diye, sanat ise recta ratio factibilium [yani yaratılacak şeylerin doğru ratiosu] diye tarif edilir.

[59] [: Protephilosophia-."felsefe-i ûla": Aristoteles'in varlığın varlık olarak ilkelerini, ilk sebeplerini ve temel niteliklerini incelediğini söylediği felsefe. Daha sonra, aşkın değişmez varlığın bilgisini gaye edinen felsefe: ilahiyat.]

[60] Mesela, Aitareya Brâhmana, VIII.2.

[61] [: Anlamak için inanıyorum.]

[62] "Metafizik, ilkelerini reddeden birisiyle tartışabilir, yeter ki muarız belli bir kabulde bulunsun; ama eğer hiçbir şeyi kabule yanaşmazsa onunla tartışamaz... Eğer muarızımız ilahi vahye inanmazsa inanç umdelerini artık muhakemeyle ispat etmenin yolu yoktur. (San Tommaso D'Aquino, Sum. Theol. I, q. 1, a. 8 c.); ve aynı yerde, q. 46, a. 2: **"İnanç umdeleri / amentü esasları kesin olarak ispatlanamaz."**

Benzer şekilde Hindistan'da Veda öğretisinin hakikatinin ispatlanamayacağı fakat ancak tecrübe edilebileceği tekrar tekrar ve açıkça ifade edilir. "Bilmenin Bilenini neyle bilmeli" [Brhadâranyaka Up. IV. 5.15).

[63] Bu denemede duyarlık şeylerin duyularla algılanması, bilme değil fakat bir tepki; akıl, kimi zaman kader zinciri denilen illi olaylar dizisi ile ilgili anlama faaliyeti veya diğer bir ifadeyle zaman mekân içerisinde fenomenal olarak bilinen ve "maddi" denilen şeylerle ilgili bir anlayış, zekâ; ve akıl/kalp ise, ["adaequatio rei et intellectus" düsturunun talep ettiği] uygunluk içinde ilk ilkelere tekabül eden bilme uzvu.

[64] [Genelde ibadet yahut tapınma diye çevrilen sözcüğü yazar "participation" [katılma, dahil olma veya pay alma] sözcüğüyle karşılar, metinde bhakta: devotee karşılığına bağlı olarak devotion ile de bağdaştırma çabasının bir sonucu olarak böyle bir karşılık tercih edilmiştir.]

[65] [Yazar bu iki sözcüğü sırasıyla, ...nın bilgisi (dolayısıyla Şankara'nın yorumuna bağlı olarak bilen ile bilinen ayrımının korunduğu veya kaybolmadığı bilme) ... olarak bilgi (yani bilenin bilinen ile bir olarak bu ikiliğin ortadan kalktığı bilme) diye çevirir.]

[66] Nitekim Chândogya Up.VI. 2.1, Upanişadlarda genel olarak hâkim olan, mesela, Taittiriya Up. II. 7, metafizik bakış açısından farklı olarak bir dini bakış açısı ortaya koyar. Hıristiyan felsefesi Tanrının "saf fiil" olduğunu ileri sürer. Metafizik varlığın bütün imkânlarının bir tahakkuku olarak mükemmeliyet tanımında mutabıktır, fakat o Tanrı hakkında O saf fiildir demek yerine "O kuvveden fiile çıkmaz" demeyi tercih eder.

[67] "Ruh ve madde","fiil ve kuvve","suret ve muhteva", "iyi ve kötü" gibi ikilik. Hıristiyanlıkta bundan kötülüğün kendi kendine yeter bir tabiata sahip olmadığı, fakat sadece bir mahrumiyet / yoksunluk olduğu gösterildiğinde metafizik biçimde uzak durulur ve o ilk akıl tarafından ancak in potentia bir iyilik veya mükemmeliyet olarak bilinebilir. Sûfi metafiziğinde ise iyi ve kötü Onun Merhamet [Rahmet] ve Mehabet [Celal] sıfatlarının zaman ve mekân içerisindeki yansımaları olarak düşünülerek bu ikilikten uzak durulur.

[68] ”Madde” burada günlük kullanımdaki ”kesif madde” ile karıştırılmamalıdır; Hıristiyan felsefesindeki “ilk madde” ex nihilo fit denilen şeyle ilgili ”hiçlik”tir ve böyle bir ”madde”nin ”biçim / suret için doyumsuz” olduğu söylenir ve Jaiminiya Up. Brâhmana, 1.56’da “Başlangıçta kadın (= Urvasî, Apsaras) efendi arayarak taşkın içinde dolaştı [icchantl salile patim)” dendiğinde aynı şey kastedilir.

[69] Maddi kıyas / tenazur antropologun ”insan-yapısı Tanrı” sözünde temsil edilir, kendi anlam / atıf havalisinin şartları içinde mükemmelen geçerli bir sözdür bu.

[70] Elbette bu Avrupa’da on üçüncü yüzyıldan itibaren esas itibariyle böyledir. Klasik Hindu dininde herhangi birine kendi kutsal metinlerine daha iyi ulaşma yolunu gösteren kimse hakiki bir öğretmen olarak kabul edilir; çünkü ”insanların dört bir cihetten tuttukları yol Benimdir” (Bhagavad Gita, IV.11). İstenderiyeli Clemence ”doğru düşünen kimseler arasında tek Kadiri MutlakTanrı’nın tabii bir tezahürünün herzaman varolduğunu kabul eder” (Mise, V); Eckhart neredeyse Bhagavad Gîtâ’nın yukarıda iktibas edilen sözleriyle ”Hangi yoldan Tanrıyı en iyi bulursanız o yolu takip edin” der; Dante pagan filozofların tümünü Cennetten çıkarmaz; kutsal kâse geleneğinde Malory, ”Merlyn dünyanın yuvarlaklığını yuvarlak masada temsil eder, çünkü yuvarlak masayla doğruların dünyası gösterilir. Zira Hıristiyan ve dinsiz bütün dünya yuvarlak masaya dahil edilir” der (Mort d’Arthur, XIV.2); bunlar belki Roland’ın Şarkısı’nda benimsenen tutumla tezat oluşturabilir, ki orada Saragosa alındığında ”Binlerce Frank sinagoglara ve camilere girer, her duvarını çekiç ve baltalarla paramparça ederler… dinsiz halk kalabalıklar halinde vaftiz kurnasına doldurulur, Mesih’in boyunduruğuna koşulur.”

[71] ”Benim için en iyisi”nin zorunlu olarak mutlak metafizik standartlarla muhakeme edilmiş ”mutlak manada en doğru” olan olması gerekmez. Bununla beraber metafizikçi ”ikinci en iyi” dinin takipçisinin onu bir başkası için terk edeceğini ileri sürmeyecek (krş. Bhagavad Gita, 111.26, na buddhibhedam janayed ajnânam) bilakis onun zaten bulunduğu yere kadar gittiğini ve böylece kendi suretlerini başka kalıba ait olanlarla değil, bilakis her ikisi için de müşterek olan daha önceki formla ”doğru” olarak gerçeklediğini söyleyecektir.

[72] **”Farklı dogmatik usul ve kaideler”** yani dharma-paryâya, nitekim bu ifade Saddharma Pundarika’da kullanılır.

[73] [: Doğu doğudur, batı da batı, bu ikisi asla birbirine kavuşmayacaktır.]

[74] Bu çerçeve içerisinde okura René Guénon’un, L’Orient et l’Occidenfi (1932) tavsiye edilir.

[75] Krş. Erigena, De div. naturae, 1, 66, Ambo siquidem ex una fonte, divina scilicet sapientia, manare dubium non est ve Bhagavad Gita, V.4-5, “marifet ve amelin birbirinden farklı olduğunu düşünen ilim sahipleri değil bu dünyanın çocuklarıdır … O marifet ve ameli bir göreni görür (marifet ve amel anlamına Sâmkhya ve Yoga için bkz. aynı yerde III, 3.). Marifet Yolu ile Amel / İbadet Yolu’nun bir ve aynı amaca sahip olduğu aşk ve bilginin ancak âşık ile maşukun, âlim ile malumun özdeşliğinde kemale ermiş olarak tasavvur edilebileceğini düşündüğümüzde aşikâr hale gelir.

[76] ”Hatta zihnen ebedi bir şeyi tadan bizler bile bu dünyada değiliz.” St. Augustinus, De Trin. IV.20.

[77] Bu sebepten ötürü delil olarak ister ”bilimsel” ister ”manevi” fenomenler gösterilsin ”ispat”ı mümkün değildir.

[78] [: Kayıtlara bağlanmaktan ve ıtlak olmaktan yüce olan mertebeye, âmâ derler ki bu zât-ı mahzdır. (Abdülkerim el-Cili, İnsan-ı Kâmil).]

[79] Farklı dinlerin formülasyonlarının hatta lafızlardaki uzlaşmayla dahi aynı düşünceleri ifade edebilecekleri gösterilirken buna dayanarak her türlü eklektisizmi / seçmeciliği savunabileceğimiz ya da mevcut bütün dinlerden mürekkep yeni bir dinin mümkün olabileceği sanılmamalıdır. Dinde eklektisizm ancak karmaşa ve parodiyle neticelenir ki ”Teozofi” bunun güzel bir örneğidir.

[80] [: eternité, (L) aeternitat-, aeternitas, aeternus.]

[81] San Tommaso D’Aquino, Sum. Theol. I, q. 10, a. 5. ”Varlık durumları”nı bilerek çoğul ifade eder (krş. René Guénon, Les États multiples de l’Être, 1932) her ne kadar genelleme amacıyla sadece üçünden, yani beşeri, semavi (meleki) ve ilahi olandan söz etmek zorunluysa da, ki bunlara sırasıyla lafzi, mecazi ve kıyasi anlayış tipleri karşılık gelir.

Hıristiyanların ”aeviternite”si, Hinduların amrtatvası ve geleneksel “insanlık” ve ”Kamil insan” (yani İslam’daki insanu’l kamil) kavramıyla krş. Jung, Modern Man in Search of a Soul, s. 215: ”Eğer bilinçdışını kişileştirmek caiz olsaydı, ona her iki cinsin ayırt edici özelliklerini birleştiren, gençlik ve yaşlılığı, doğum ve ölümü aşan ve bir veya iki milyon yıllık insani tecrübe emrine amade olduğu için neredeyse ölümsüz olan kolektif insan diyebilirdik. Eğer böyle bir varlık varsa zaman içerisindeki her türlü değişimin üzerine yüceltilir… birey, veya aile, kabile, ve halkın

hayatı boyunca sayısız kez yaşamış ve gelişme, olgunlaşma ve çürüme ritminin canlı duygusunu tatmış olurdu. Bilinçdışı psikhenin bu devasa tecrübe sistemine bir yanılsama demek bizim için kesinlikle tuhaf olacaktır.” Burada ”bilinçdışı”nın ”Derin-Uyku”yla (susupti = samadhi = excessus veya raptus) tenazur halinde olduğu bir kenara kaydedilmelidir. Buna karşılık ”kolektif” sözcüğünün kullanımı metafizik değil, tamamen bilimsel bir anlayışı ele verir.

[82] ”Akıl kuşların en hızlısıdır” (manah javistam patayatsu anah, Rg. Veda, VI.9.5). Melekler ”Hayat Ağacındaki aeviternite paylarını kutlayan” kuşlar gibidir (yatra suparnâ amrtasya bhâgam...abhi svaranti, age., 1.164.21). Geleneklerde karşımıza çıkan “kuşların dili” ifadesi (“küçük bir kuş söyledi bana”da hâlâ yaşar) meleklerin haberleşme yahut temaslarıyla ilgilidir.

[83] [: immanent, immanens, immanere: in- + manére ...ında kalma, bulunma.]

[84] Nâma rûpanın mütekabilidir, nâma-rupa bütününün yani mevcut haliyle bireyin numenal veya anlaşılır ve müessir sebebidir; ve bu sebepten ötürü ”isim” ile değil (çünkü bu bir adcı öğreti değil fakat gerçekçi öğretidir) ”idea”, ”ilkörnek”, ”biçim”veya”ruh”ile (”ruh bedenin biçimidir” dendiğinde olduğu gibi) karşılanmalıdır; beri yandan atman ruhtan ziyade ”öz”dür (essentia, bir cevherin hangi hal yahut keyfiyette olursa olsun sayesinde esseye kavuştuğu şey).

[85] Bréhier, Les Idées philosophiques et religieuses de Philon d’Alexandrie, 1925, s.240 [Ölümsüz hayat alanı akli âlemdir.].

[86] Boehme, On Heaven and Hell (Everyman’s Library, Signatura Rerum, başlıklı cilt vs.).

[87] Mesela Nirvana için uygun olduğu halde bir Bodhisattva’nın geri dönüşünde faal olan güzel bir amaçtır.

[88] [: backsliding, kötü yola düşmek, dinden uzaklaşmak, günaha dönmek: retrogression.]

[89] [Matta, VI, 10.]

[90] Mesela Bhagavad Gita, VI.41’de sâsvati sama ”derhal” anlamından çok uzaktır. Upanişadlardarı herhangi bir pasajın yeni bir çevrimin şafağındakinden başka bir yeniden cisimleşme anlamına gelecek şekilde ve ardından bir önceki çağda toprağa bırakılan bir tohumun gelişmesi veya yeni çağın gebe olduğu söylenen bir eğilim olarak zikredilip zikredilemeyeceği konusunda ziyadesiyle kuşkuluyuz.

[91] [Gr. aiōn, çok uzun zaman.]

[92] [: Yaratılmışların Efendisi.]

[93] [: Kurtuluşu arayan kimse.]

[94] Bkz.AitareyaÀranyaka, 111.2.6; Aitareya Brâhmana, VI. 1.27; Satapatha Brâhmana, VII.1.2.1 ve çeşitli yerlerde. Ayrıca krş. Guénon, ”L’Initiation et les Métiers,” Le Voile d’Isis, No: 172,1934.

[95] Saddharma Pundarika, V.74. Benzer şekilde, Vedalardaki törenlerin ve kurbanların hakiki gayesi geçici bir cennete ulaşmak değil fakat Özü (âtman) bilme arzusunun uyanmasıdır (Siddhântamuktâvalî, XXXI-II, Venis’in ”Cennet sanki bir aşama yahut uzlaşmadan başka bir şey değildir” notuyla).

[96] Benzer şekilde Dante, Paradiso, XXIX, 79-81, ”orada yeni bir algıyla görüntü yakalanmaz ve dolayısıyla hafızaya ihtiyaç yoktur çünkü düşünce bölünmemiştir.”

[97] Vedalarda kürelerin çobanı (gopâ bhuvanasya), Hakîm Kılavuz/ Önder (vidvân pathah puraeta) Haberci ve Elçi [dûta, arati) olan ve kozmik çarmıha germede (dharurtesu sthitah) Yolların Ayrımında Hayat Sütunu olarak duran (dyor ha skambha... pathâm visarge, Rg Veda, X.5.6) Agni (-Prajâpati), ki ”dogmatik” Buda’ya, İsa’dan ayrı olarak Mesih’e, ”Hakikati Muhammedî”ye karşılık gelir.

[98] Nicholson, Shams-i-Tabriz, s. 61.

[99] Krş. Tarjumân al-Ashwâq, XL.2, ”O, zamanın fevkinde şevket ve mehabete yüceltilmişti”, Rûmî, ’”Ebediyen diri olan bu aşk ve maşuk” (XIII, Nicholson, Shams-i-Tabriz). Bir başka misal Hermas’ın Çobanı’nda zikredilebilir.

[100] Ki îbn Arabî onunla 1201’de Mekke’de buluşmuştur, bkz. Nicholson, Tarjumân al-Ashwâq, 1911.

[101] Krş. Dance of Siva’mızdaki (1917) ”Sahaja”.

[102] [: negatio, yani gidererek, kaldırarak, yok ederek...]

[103] Benzer şekilde Satapatha Brâhmana, X.4.3.1-3 Esa vai mrtyur yat samvatsarah...prajâ-patih,"O, Baba, ki hem Yıl hem Ölümdür."

Sırasıyla Onun asuratva ve devatvasma ait olan Karanlık ve Işık, hem asura hem deva, hem Titan hem melek, hem sarpa hem âditya olan Onda kalır; aynı zamanda Yolcunun bakış açısından bunların zaman ve mekân içerisindeki yansımaları kötülük ve iyiliktir. Klasik Hindu dininde, "Ondaki Karanlığa Rudra denir" (Maitri Up. VI.2), Kâlî ve Krişna isimleri ve renkleriyle temsil edilir; Hıristiyan yogada, Karanlık Şua veya İlahi Karanlık, Eckhart'ın ifadesiyle "koyu sessizlik" ve "hükmedenin dışında kimsenin bilmediği durgun karanlık" (krş. Tensiye 4:11 'deki "Bulutlar ve koyu karanlık") zaten Codex Brucianus'da ve Dionysius tarafından zikredilir ve contemplatio in caligine in konusu haline gelir. "Hıristiyan yoga" ifadesinin uygunluğu ile ilgili olarak St. Bernard'ın consideratio, contemplatio ve excessus veya raptusunun tam olarak dhârana, dhyâna ve samâdhi'ye karşılık geldiğine işaret etmemiz yeterlidir.

[104] ilk baskısı,'Athenaeum', Londra, 1915. The Dance of Siva, Fourteen Indian Essays, The Sunwise Turn, N. York, 1918.

[105] [Hindu bilgeleri veya azizleri.]

[106] Hinduların Adhyatma-vidyaya, Nefis Bilimine atfettikleri önemi abartmış görünmemek için "Bhagavad Gita" IX, 2'den iktibasta bulunuyorum: "O kraliyet bilimi, kraliyet sırrı, her şeyi geride bırakan kutsaldır. O doğruluğa yegâne müeyyide ve dayanağı temin eder ve insanlara huzur ve daimi saadet sağladığı için onun faydaları zahiri gözle de görülebilir;" ve Manu XIII, 100: "Sadece o Vedaşastra'yı bilir, sadece o Orduların Önderi, Yasa Asasının Taşıyıcısı, İnsanların Kralı, Kralların Hükümdarı ve Efendisidir".

Bu denemenin konusunu takip etmek isteyen okura Bhagavan Das'ın "The Science of Social Organization" isimli eseri, London & Benares, 1910, kuvvetle tavsiye edilir.

[107] [: Üçüncü kast: ticaret ve ziraat erbabı.]

[108] Brahman, Kşatriya, Vaişya, Şudra—Brahmanların öngördükleri toplum düzeninin dört temel unsuru, yani filozof ve eğitimci, idareci ve asker, tüccar ve sürü sahibi, zanaatkar ve işçi.

[109] Dhammapada, 87; ayrıca Arya Sura Jatakamala, XIX, 27.

[110] Viscount Torio, The Japan Daily Mail, 19-20 Kasım, 1890. Lafcadio Hearn'in "Glimpses of Unfamiliar Japan" isimli eserinde önemli bir bölümü iktibas edilmiş olan makalenin tamamı batı siyasetine dair modern bir Budacının bakış açısından keskin bir eleştiridir.

[111] Deussen, The Philosophy of the Upanishads, ing. çev. A. S. Geden, London, 1906.

[112] "Mahabharata"ve"Ramayana". Bunlar her ikisi de Kalküta'da yayınlanmış olan P. C. Ray ve M. N. Dutt'un nesir çevirilerinde incelenebilir.

[113] Bu en önemli belge en iyi Bhagavan Das tarafından, The Science of Social Organisation'da, London & Benares, 1910 açıklanmıştır. Ayrıca "Sacred Books of the East"C. XXV'de tam çevirisi mevcuttur. "Burada", der Manu, (1.107,118), "çeşitli işlerin iyi ve kötü sonuçları bildirilir, ve burada dört insan tipinin, birçok kıtanın, milletin, kabilenin ve ailenin ve ayrıca kötü insanların yollarının ebedi ilkeleri açıklanır."

[114] N. N. Law, Studies in Ancient Hindu Polity, London, 1914. Aşağıdaki düstur metinden bir örnek işlevi görebilir: Yeni toprak parçası elde etmiş olan kral "inançlarında itikatlarında halkı takip etmeli, milli, dini ve içtimai şenlik ve eğlencelerini onlarla birlikte kutlamalıdır."

[115] **Benlik [jivatman) kastedildiğinde "kendi" sözcüğünü küçük yazmak, yüksek zat, tanrısal tabiat (paramatman) kastedildiğinde büyük yazmak Hint dili ve edebiyatı uzmanlarının yaygın bir âdetidir. Zatın benlik kavramından kurtulması ruhani özgürlük—hakiki gayedir.**

[116] [: pestilence: aynı zamanda "zararlı öğreti".]

[117] Dharma belli bir toplumsal düzenin sayesinde korunduğu ahlaktır. "Uygarlık Dharma ile devam eder" (Matsya Purana, CXLV, 27). Dharma aynı zamanda, başta zahiri veçheleri bakımından, toplumsal norm, ahlaki yasa, düzen, vazife, doğruluk, veya din olarak da çevrilir.

[118] Puruşartha. Bu Brahmanların fayda düsturudur ve toplumsal ahlak standardını oluşturur. Belli bir faaliyet, eğer dharma, artha, kama ve mokshaya (vazife, muvaffakiyet, haz ve ruhi özgürlük) ulaşmaya vesile oluyorsa veya bunlardan birine veya daha fazlasına engel olmuyorsa faydalıdır ve dolayısıyla doğrudur. Brahmanların fayda

telakkisi bütün insanı göz önünde bulundurur. Sanayi toplumunun uzmanları çok daha dar bir fayda görüşünü hesaba katar: “Sosyal siyasetin esas ilgilendiği bir fiyatı olan fayda ve menfaatlerdir” (Nicholson, Principles of Political Economy, 2. baskı, s. 28).

[119] Manu,X. 126.

[120] Manu, XI. 63, 64, 66. ”Ancak bir amaç birliğinin olduğu yerde bir toplumun hakiki ilerlemesi mümkün olabilir. Toplumsal alışkanlıkların o zaman ne kadar süratle değiştiğini birçok müttefik yönetimin sanayi üretiminin muhtelif şubelerini denetim altına alma girişimi pek iyi gösterir. Kârların sınırlandırıl ması gibi basit bir işi icbar etmek için büyük bir felakete ihtiyaç duyulduğunu düşünmek ancak üzücüdür. Benzer şekilde barış zamanında emek piyasasının merhametine terk edilecek olan bir ordunun iaşesi için şimdilerde büyük meblağlar harcanmaktadır. Eğer millet en iyi hayatı mümkün kılma kararlılığıyla savaşta olduğu gibi barışta da birlik olmuş olsaydı savaş maliyetinin bir kısmına bunun ne kadarı gerçekleştirilemezdi? Eğer bir millet öz-savunması için işbirliği yapabiliyorsa aynı şeyi neden öz-gelişmesi için de yapamasın?”

[121] Manu, II, 218.

[122] Manu, IX, 45.“Adam sadece adam değildir; o erkek, kadın ve bütün bir nesildir. Bilgeler kocanın karıyla aynı olduğunu açıklamışlardır.”

[123] Sadece iki dünya savaşından değil, yol ayrımındaki uygarlıktan söz ediyorum.

[124] Burada Mr. Lowes Dickinson’ın bu noktaya geri dönüşünün [’An Essay on India, China, and Japan’ ve ’Appearances’, her ikisi de 1914 tarihli) çok talihsiz olduğuna dikkat çekmek istiyorum. O Hindistan’ın dininin Ebediyet Dini, Avrupa dininin Zaman Dini olduğunu söyler. Yeri gelmişken ifade edelim, bu ifadeler Pravritti dharma ve Nivritti dharmanın harikulade karşılıklarıdır. Mr. Lowes Dickinson’ın bu ayrımı doğru olduğu kadarıyla Hindistan vakitsiz doğmuş vairagyadan ve Avrupa da aşırı faaliyetten mustariptir, bu ölçüde her biri düzeltilmesi gereken bir aşırılık sergiler. Fakat bu tür bir karşıt tez ancak kavramsal olarak mümkündür ve hiçbir ırk veya millet bu dinlerden sadece bir tanesini hiçbir zaman takip etmemiştir. Her türlü hakiki uygarlık bu iki bakış açısının uygun terkibidir. Ve Hindistan’da bu dengeye bu kadar çarpıcı biçimde ulaşıldığı için Hindistan hakkında Mr. Dickinson’dan daha fazla şey bilen birisi onun ”Hıristiyanlığı dünya ile uzlaştırma yolunu hazırlamaya ve uhrevi ile dünyevi hayatın pratik özdeşliği yoluyla, insanlar arasında ırk, inanç, sınıf, kavim ve her ne isimle anılıyorlarsa başka her türlü ayrımın kalmayacağı, ortak kardeşliği kabulde hepsinin bir olacağı, insanlığın manevi gelişmesinde bu üçüncü adım dönemini hızlandırmaya yazgılı olabileceğine” işaret eder. (Sir George Birdwood, Sva, s. 355).

[125] Müttefiklerin uğruna mücadele talep ettiği kendi geleceğini belirleme ideali (sva-raj).

[126] Mesela Hindistan’da sırf gördüklerini anlayamadığı ve bu işbirliğine dayalı yapıyı modern siyaset teorisinin kategorileri içinde düşünemediği için farkında olmaksızın—ve kötü niyet taşımaksızın toplumsal karışıklık çıkarmış olan İngiltere.

[127] S. C. Basu, The Daily Practice of the Hindus, 2. baskı, s. 4.

[128] Isis (The University of Chicago Press on behalf of The History of Science Society), c. 19, s. 1, (Nisan., 1933), s. 74-91’den kısaltılarak alınmıştır.

[129] Sâmkhya, Pruşa ve Prakriti’nin ezeli ayrımını ileri sürer ve bu ayrım Sâmkhya Darşana’da, ”Sayma Bakış Açısı”tabirinde örtülü olarak dile getirilen mantığın bakış açısına bağlı kalındığı sürece delile muhtaç değildir. Vedanta bu hüviyetiyle Sâmkhya’ya karşı değildir fakat bir başka bakış açısı (Darşana), yani Advaita (Ikili-olmayan)ı benimser, ki burada hep varolan İkilik yok edilmiş olarak değil fakat Ezeli / Ebedi Birlikte ihtiva edilmiş olarak düşünülür. Şu halde tanımı gereği Sâmkhya Varoluşla (Satya) ilgilenirken Vedanta nispet veya münasebet içerisinde bilinen bu iki “Şahıs”ın tek Özden, yani Atman olduğunu ifade eder.

[130] Sonsuz da olsa tanımı gereği sınırlı temel mekân, Ruhun Oyun Alanı (prânârâma):”yer”i ”kalbin lotusu”nda”dır”.

[131] İtiyat haline getirdiğimiz için sorgulama gereği duymadığımız bir yanılgıyla Tabiat Anayı (natura naturans) çocuklarıyla, Dünya yahut daha doğru bir tabirle Kainatla, ens naturata ile aynileştirmiş olmasaydık Tabiat Mâyâ’nın makul ve meşru karşılığı olabilirdi.

[132] Vedantanın ”dünyayı yadsımak”tan ne kadar uzak olduğu Şankaracarya’nın Sonsuz Saadet olarak Atmanla ilgili kendi sözlerinden anlaşılabilir: “Zatın engin kanaviçesi üzerine bizatihi Zat çok çeşitli dünyaların resmini boyar ve Yüce Zat’ın kendisi onun görüntüsünden büyük zevk duyar” [Svâtmani-rüpana, 95).

[133] Sūnya, varoluşun sine qua nonu olan temel Mekân (Âkāşa) değil, fakat Mutlak Boşluk, varolmayışın bir"veçhe"si.

Mahāyāna bakış açısının dünyayı yadsımaktan ("bir yaban tavşanının boynuzları"nı veya "kısır bir kadının oğlu"nu yadsıdığımız anlamda) ne kadar uzak olduğu şu muhteşem yas samisâras tat nirvânam, "dünya sirkinin bizzat kendisi kurtuluştur"denkliğinde görünür.

[134] Sağduyunun şeylerin "göründükleri gibi oldukları" görüşünü ciddiye alamayız: ki bu zaten bir başka "sağduyu"nun" parlayan her şey altın değildir"./..../. gözlemiyle yeterince çürütülür, aynı yöndeki bilinen bir başka misali, halatı yılan zannetmeyi zikretmeye gerek yoktur.

[135] Vedanta genellikle bunu birleşik ilkelere (Pruşa ve Prakriti, Prajâpati ve Vāc vb.) müracaat etmeksizin Zat'ın (Atman) tekliğini / ikilikten münezzehliğini (advâita) beyan ederek ve "Sen O'sun" vecizesiyle doğrudan ifade eder.

[136] Bu paragraftaki atıflar Bhagavad Gita, IV, 6 ve VII, I3-I5, ve 27'yedir. Krş. Svetâşvatara Upanişad, I, 10 ve IV, 8-10.

[137] [Yani: sırasıyla sattva, rajas, ve tamas. Sattva tabiatın berrak, beyaz ve sakin; rajas, bulanık, kızıl ve öfkeli; tamas, kirli, karanlık ve atıl olan veçhesidir.]

[138] [: asli ya da evrensel formu veya doğası itibariyle.]

[139] [: bilen (akıl) ile bilinen arasındaki uygunluk.]

[140] [: farklılıkların uyumu.]

[141] Upâsthe, aynı zamanda cinsel birleşme için de kullanılır, krş. age., VI, 4, 1-3.

[142] Müspet olarak anlaşıldığında harekete geçirici olarak sannyasa (Bhagavad Gita, III, 30). Bu kaderciliğin bir karşı tezidir, krş. Boethius "bir şey ne kadar ilk Akıl'dansa, o kadar kader zinciri içerisindedir (De. Consol, IV, zikreden San Tommaso D'Aquino, Sum. Th., I, Q. 1 6, A. 4)"—her ne kadar kutsal din bilginleri, anlamını çarpıtarak yıldızların dizilimindeki belli bir güce kadar genişletenler dolayısıyla, bu sözcüğü (kader) kullanmaktan imtina etmişlerse de" ibid. A. 2.

Suhulet veya fesahatin açıklamasında parantez içerisindeki dört tabirin tam olarak aynı türden olmadığı dikkati çekmiş olmalıdır, sahaja ve shen sonucu, selâm ve uzlet sebebi temsil eder. Fakat sebep ve sonuç dolaysız tecrübede birdir.

[143] Bhagavad Gita, IV, 17. ECKHART, I, 149, "Salihler işlerinden dolayı hiçbir şey aramazlar; ancak köleler ve ırgatlar işleri için bir şey isterler... veya işlerinde başka bir amaçları olmadığı için ... bir şey için çalışırlar... seni kendi zeminine ve işine çekerler."

[144] Sözüklerin en tam anlamında an-avrtti, a-sakta,"genişleme","özgürlük"olarak mukti, mokşa, nir-vana.

[145] San Tommaso'ya göre saf varlıkta (özne olarak Zat) akıl ve irade harici herhangi bir şeye meyletmez fakat özne veya failde kalır ve varolur, tabiat özle birdir. Hayati bir akıl ve irade oluşumu sırasıyla (1) anlaşılabilir fiil (bilgi, sanat) ve (2) fiili sevgi (Vidyapati'nin "Her biri her ikisidir"i) olarak gerçekleşir, yani "sevilen obje sevende olduğu kadarıyla sözü edilen veya anlaşılan obje akıl sahibi faildedir." Hayat "kuvveden fiile ilerlemez"fakat hepsi fiildir. [Sum. Th. I, Q. 27, A. 2 ve A. 4). Benzer şekilde Eckhart neredeyse Upanişad'ın sözleriyle "Tanrı her şeyde zati maksattır" (I, 380) "sevmede olduğu gibi çalışmada yorulmaz ve sevdiği şey onun için hep birdir. Ki bu sevginin Tanrı olduğunu gösterir... İyi kimse Tanrı suretinde teşekkül eder, kendi için sever yani sevgi uğruna sever, çalışma için çalışır, aynı sebepten dolayıdır ki Tanrı bitmez tükenmez sevgi ve fiildir, ilahi faaliyet onun tabiatı, hayatı, ve saadetidir... iyi kimse sadece sevdiği herkesi sevme ve yaptığı her şeyi onda sevdiği ve çalıştığı için Tanrı dolayısıyla yapma bakımından Tanrıya benzemez, fakat kendi, yani seven için sevme ve çalışma bakımından da (yani aynı zamanda ve aynı fiille) benzer (II, 66-67), ki burada Tanrı ve "iyi insan" Zattır.

[146] Bhâva = (Mâyâ Bhagavad Gita, VII, 13,14) evrensel anlamda "tabiat"tır: svabhâva, bir atın sayesinde at olduğu "at-tabiatı" veya "atlık"tan veya sayesinde belli bir atın münhasıran o at olduğu özel tabiattan söz ettiğimizde olduğu gibi, cins veya fert anlamında tabiattır.

[147] Merlin, II, 309-311, Early English Text Soc., c. 21, 1899. Yukarıda zikredilen pasajın doğruluk ve tamlığı görmezden gelinmez, her ne kadar son dönem "Arthur" yazarlarının artık malzemelerini anlamaz hale gelmiş olmaları muhtemelse de. "Merlin" ve "Kutsal Kâse efsanesi" (bunlar için bkz. benim Yakşalar, II, 37) de dahil Kelt mitolojisi Hayatla ilgili kadim geleneğin yeniden canlandırılmasını temsil eder.

[148] BOHME, Sex Puncta Mystica, VI, 2-5 (A.D. 1620), EARLE çevirisinde. (Six Theosophie Points, and other writings. New York, 1920.)

[149] BÖHME, Sex Puncta Mystica, V.

[150] San Tommaso'nun "Biz tek Tanrı demiyoruz, çünkü Tanrısal Varlık birçokları için müşterektir" (Sum. Theol., I, Q. 31, X. 2) gibi bir beyanını düşünecek olur sak Müslüman ilahiyatçıların [daha doğrusu kelamcıların] Teslis öğretisini çoktanrıcılık olarak yanlış yorumladıkları gayet iyi anlaşılır. Daha da kayda değer olan, "kutsal kimselere iştirak yoluyla tanrılar denir" ifadesidir, Sum. Theol., I, Q. 108, A. 5.

[151] Geçen paragraftaki bütün beyanlar / ifadeler için mehazlar: Yaska, Nirukta, VII,5; Brhaddevata, 1,70,71,73,74 ve 98; Brhadaranyaka Upanişad, III, 9; Taittiriya Upanişad, I, 5, anganyanya devatah; Summa Theologica, I, Q. 107, A. 4, ibid. Q. 112, A. 5-7, ibid. Q. 112, A. 4, ve ibid. Q. 113, A. 1.

[152] Veda geleneği bireyin ölümden sonra yolculuğunu bir varlık düzleminden diğerine bir geçiş olarak canlandırır, külli hatta kısmi bir marifeti elde edememiş olanlar için zamanın sonuna kadar herhangi belirli bir düzlemde süreklilik ihtimali ve bir başka çağda bedenlenmeye / tecessume geri dönüş de buna dahildir. Bir önceki veya hatta daha aşağı bir düzleme geri dönüş imkânının dini genişlemelerin açıklama eğilimlerini temsil eder hatta belki de Vedalara ait olmayan popüler unsurlarla birleştiği izlenimini uyandırdığı bedenlenme öğretisi ile ilgili olarak, krş. benim Yakşalar, I, s. 14, not 1. Buda örneğinde Hıristiyanlıktaki Doketizme (insan Oğlu = nirmanakaya) karşılık gelen nirmanakaya öğretisiyle özel bir bedenlenme (avatara) durumunda daha önceki bir düzlemde fiilen doğuş düşüncesinden uzak durulur.

Karma sözcüğü "nedensellikle değil fakat sadece "işler", "eylem", "yapma- etme" vb. sözcükleriyle karşılanmalıdır. Sebep ve sonucu zamanda ayrılmış olarak düşünebileceğimiz kadarıyla apurva, "bilkuvvelik", "doğrudan olmayış" "nedenselliğin" en yakın muadilidir: purvo-kara-krta-vada, "bir önceki fiil sebebiyle öğretisi" "önceki eylemin haldeki hadiseyi belirlediğini" ileri sürer. EDGERTON, Mimamsa Nyaya Prakasa. New Haven, 1920.

Buda'nın takipçileri (ve şimdi Teozofıstler) tarafından yorumlandığı şekliyle "Yeniden Bedenlenme"nin bir Veda öğretisi olduğunu söylemek zordur. Hatta Pitrlerin,"Babalar"ın (müşterek bir tabir) inişi bile bireylerin birey olarak bir önceki varlık durumuna bir geri dönüşü değil fakat çok daha genel bir tarzda mukaddem veya "tevarüs edilmiş" sebeplerin haldeki neticede görünmeyen işleyişi / müessiriyetidir. Devayana ve Pitryana Yakup peygamberin merdivenindeki yükseliş ve iniştir

[153] **Mahâ-Pralaya, Hıristiyan terminolojisinde "Son Yargı" [Hesap Günü].** "Yargılanan" ve "cennet"e kabul edilenler yani mutlak ve şarta bağlı olmayan ölümsüzlük Veda terminolojisinde pitr-yâna veya deva-yânayı takip ederek kısmi tahakkuku gerçekleştirmiş olanlara: yargılanmış ve "mahkûm olmuş" olanlar esareti kısmi ve ertelenmiş kurtuluş (krama-mukti), imkanını engellemiş olanlara karşılık gelir, dolayısıyla bunların bilkuvve olarak ebedi değil ama "müebbet" beklemeleri gerekecektir, bunların olumlu olarak yeniden varoluşları bir başka Zaman yahut Çağda (kalpa) gerçekleşecektir, ki o zaman doğal olarak ertelenmiş [sonraya bırakılmış] veya doğrudan külli tahakkuku gerçekleştirme veya gerçekleştirememe ihtimali kendisini yeniden gösterecektir. Bu anlamda "mahkûmiyet" yani sonsuz (ebedi olmasa da) bir bilkuvveliğe kendi kendini mahkûm etme, nispi (her ne kadar mutlak olmasa da) bir yok oluş, Beni Zat olarak düşünenlerin uğradıklar sondur. Onlar "Zat için" eylemde bulunmanın şimdi ve burada bedene hizmet ederek Benin her arzusunu tatmin etmekten başka bir şey olmadığını düşünürler. Böyle "Asura Upanişad" bir hayat sürenler "ziyan olacaklardır" Chandogya Upanişad, VIII, 8. Hıristiyanlıktaki ifadesiyle "Düşüş" Benliğin bağımsızlık, kendine yeterlik iddiasından ibarettir (Şeytan'ın Tanrıya "denklik" iddiası), iyi ve Kötü Bilgisi Ağacının (ki "zıtlar çifti" açısından düşünülen Hayat Ağacıdır) meyvesinin yenmesi olarak da anlatılan özü itibariyle aynı şeydir. Bu Ağaç Hayat Bahçesinde (prânârama) büyürken Zat tarafından büyük hazla görülebilir; fakat onun Benlik tarafından hazmedilen (tadakrtva) meyvesi ("Tanrıda oldukları" gibi değil fakat "kendilerinde oldukları haliyle şeyler") ölümcül derecede zehirlidir (vişa, krş. başka anlamlarıyla viş); meyveyi yemek kendi başına hiç olan şeyi üzerine almak, dolayısıyla Ruha karşı "ölümcül Günah", Sonsuz Hayat açısından Ölümdür. Ancak Zat böyle bir zehri emebilir ve yine de Yaşayabilir: bir başka imgeyle, Süt Denizinin ("Sular" varlık imkânları) Çalkalanmasıyla işaretleri Nilakantha, Visakantha, Visagnipa gibi Boğazındaki mavi-siyah leke ve ilaçlara bağımlılığı olan dvanda ortaya çıktığında Şiva'nın yaptığı gibi. Zatın "hayat" tragedyasına, bu kabul edilen acıya görünürdeki bu boyun eğişi Tanrı ve Herkesin ıstırabıdır.

[154] Bodhisattvalar ya ajanaja-devah (Taitt. Up., II, 8) olarak "doğal" veya "doğurulmuş melekler"; ya da doğmuş ve ardından karma-devah (ibid.) "işleri/fiilleri bakımından melekler"dir, tam fena (nirvana) ellerinde olmasına karşın ölümden sonra Zamanın sonuna kadar Kurtarıcılar veya Şefaatçiler olarak kalırlar veya Zamanlar boyunca ebedi olabilirler. Bu sonuncu türden Bodhisattvalar Vedalardaki Apantaratamalar ve diğerlerine karşılık gelir, Tam

Marifete ulaşmış olmalarına rağmen yeniden bedenlenmeleri (avatarana) imkânı Şankaracararya tarafından Vedanta Sutras, III, 3, 30, 31 üzerine Yorumunda ele alınıp incelenir. Aşağıdaki pasaj bir Bodhisattva'nın durumu için özellikle geçerlidir: "Özel fiilleri sebebiyle özel görevlere tayin edilmiş olan bu türden varlıkların durumunda o göreve yükselmiş olan işlerin sonucu bu görevler tam olarak gerçekleştirilmezden evvel geçip gitmez. Böyle bir iniş Siddhartha'nın Abhiniskramana'sının özel misalini sunduğu bir Istırabı içerir.

[155] Hem "Tanrı" hem "tanrı" Pali metinlerinin çevirilerinden çıkarılmalıdır, burada Brahma yüce tanrısal varlık değil fakat Meleklerin en yükseğidir ve Buda henüz "tanrılaşmamış"tır.

[156] Taittiriya Upanişad, 1,9 üzerine Yorum..

[157] YASKA, Nirukta, VII, 5 krş. Brhad Devata, i, 70 ve 98. RUYSBROECK, Adornment of the Spiritual Marriage, Ch. XXV.

[158] AŞOKA, Kaya Fermanları XII.

[159] Brhad Devata, I, 70 ve 98: "Büyük-Zat-lıkları (mahatmya) sebebiyle Meleklere çok çeşitli isimler verilir… (fakat) her bir Meleğin Tanrısal Varlığı (devatva) tek bir sferde (salokyatvat) ve bir ve aynı doğumdandır (ekajatatvat) ve Onlardaki içkin Güç Enerji dolayısıyladır, her ne kadar kendilerine münferiden tapınıldığı (stutah) görülse de.

"Çoktanrıcı" nitelemesinin yeryüzünde bilinen herhangi bir din için yerinde olarak kullanılıp kullanılamayacağı kuşkulu bir meseledir. Bu açıdan Sümer- Akkad pantheonuyla ilgili olarak bkz. LANDGON, Semitic mythology, s. 89.

[160] Krş. Rg Veda, X, 90, 3, "Onun dörtte biri hep mevcudat, dörtte üçü ölümsüzdür"; Bhagavad Gita, VII, 12, "Ben onlarda değil, fakat onlar Bendedir".

[161] [: deduction, neticei istidlal.]

[162] [: synthetic implications.]

[163] [: the different isolated felt-wholes.]

V FOR VENDETTA (2005)

132 dk

Yönetmen: James McTeigue

Senaryo: Lilly Wachowski, Lana Wachowski, David Lloyd

Ülke: ABD, İngiltere, Almanya

Tür: Aksiyon, Dram, Bilim-Kurgu

Vizyon Tarihi:04 Nisan 2009 (Türkiye)

Dil: İngilizce

Müzik:Dario Marianelli

Nam-ı Diğer: V for Vendetta: The IMAX Experience

Oyuncular: Natalie Portman , Hugo Weaving, Stephen Rea, Stephen Fry, John Hurt

ÖZET

Faşist bir düzenin egemen olduğu Büyük Britanya'da, çağ ötesi bir olay gelişir. "V" olarak bilinen bir özgürlük savaşçısı baskıcı topluma karşı savaşmak için terörist taktiklerini kullanmaktadır.

V, gizli polisten genç bir kadını kurtarır ve bu kadın beklenmedik bir şekilde onun müttefiki olacaktır.

HAKKINDA

Kaynak: wikipedia

V, Alan Moore ve David Lloyd tarafından yaratılan V for Vendetta isimli çizgiroman serilerinde yer alan bir kurgu karakterdir. Sürekli giydiği **Guy Fawkes maskesi ve koyu renkli kıyafetleri ile gizemli bir anarşist devrimcidir.** Moore'a göre bir amaç için dövüşen bir kahraman ya da sadece delilik yapan birisi olup olmadığına okuyucuların karar verebilmesi için aynı anda hem kötü hem de iyi bir karakter olarak tasarlanmıştır.

V'nin kimliğinin arkaplanı neredeyse tamamen bilinmemektdir. Geçmişine dair kesin olarak bilinen tek şey, İngiltere'nin yeni faşist yönetimi olan Norsefire'ın denetiminde olan, politik tutukluların, eşcinsellerin, Yahudilerin, Pakistanlıların, Müslümanların ve muhtemelen Avrupalı olmayan tüm etnik kökenli insanların sistematik şekilde yok edildiği kamplardan bir tanesi olan "Larkhill Yerleştirme Kampı"nda bir zamanlar tutuklu olduğudur. Tutuklu iken Dr. Delia Surridge'in yönetiminde yapay bir hormonun test edildiği tıbbi deneyin deneklerinden biridir. Kampın yöneticisi Lewis Prothero'dur ve bir pedofolik olan Peder Lilliman da tesiste "ruhani destek" için görevlendirilmiş bir din adamıdır. Yapay hormonun denediği hemen hemen tüm denekler korkunç şekilde ölmektedir. Tek istisna "beş numaralı odadaki adam" dır ("V", Romen rakamı olarak beş sayısını temsil eder). Bu süreçte, V çok sınırlı şekilde yan hücresindeki tutuklu ile tek yönlü bir iletişim içindedir; Valerie Page, lezbiyen olduğu için "dört numaralı odada" tutulan eski bir oyuncudur ve otobiyografisini tuvalet kağıdına yazıp, ortak duvarlarındaki bir delikten "V" ile paylaşmaktadır.

Fiziksel olarak herhangi bir kusuru olmamasına karşın, Surridge deneyin bir sonucu olarak zihinsel sapmalar gösterdiğini söylemiştir. Davranışları kamp yöneticilerine ve doktorlarına çarpık bir mantığın ürünü olarak gelmektedir. Deneylerin bazı getirileri de olmuştur: refleksleri olimpik atletler seviyesine çıkmış, hızı ve özellikle akıl kapasitesi artmıştır (çizgiromanda sürekli gösterildiği üzere V, patlayıcılar, dövüş sanatları, filozofi, edebiyat, politika, bilgisayar korsanlığı ve kimya gibi dallarda dahi seviyesindedir).

Zaman içinde, mahkumun kamp görevlileri için gül (violet carson türü) ve ekin yetiştirmesine izin verilir. Bunun üzerine mahkûm amonyak bazlı gübre fazlalarını hücresine götürmeye başlar ve

hücresinin tabanına garip desenler halinde yayar. Daha sonra bahçelerden yağ çözücü (solventi) toplar. Gizli olarak bu iki bileşenden zehirli hardal gazı ve napalm yapmayı başarır. Fırtınalı bir gecede, (5 Kasım günü) el yapımı napalm bombasını patlatır ve hücresinden kaçar. Kampın büyük bölümü alevler içinde kalır ve hücreyi incelemeye gelen pek çok gardiyan hardal gazı yüzünden ölür. Kısa süre içinde kamp boşaltılır ve ardından kapatılır. Yeni kimliği olan "V" 'ye bürünerek Guy Fawkes maskesi ve kıyafeti edinir. V, sonraki beş yıl boyuca Norsefire hükümetinden alacağı intikamı planlayarak geçirir ve kendine "Gölge Galerisi" dediği bir üs yapar. Larkhill'in hayatta kalan son 40 görevlisini de hepsine kaza süsü vererek öldürür. Kendi üstünde yapılan deneylerin asıl sorumluları olan Prothero, Lilliman ve Surridge'i en sona bırakır. İçlerinden sadece Surridge'i uykusunda, zehir enjekte ederek acısız şekilde öldürür.

Çizgiromanın 2006 tarihli uyarlamasında V rolünü Hugo Weaving oynamıştır. Filmde V için anarşist bir teröristten daha çok karizmatik bir özgürlük savaşçısı portresi çizilmiştir. Ayrıca çizgiromana zıt olarak hükümet ile işbirliği yapanlara karşı çizgiromandaki kadar acımazsız değildir.

Fimin doruk noktalarında V, Evey'e aşık olduğunu itiraf eder. Orijinal hikâyede bahsedilmeyen Count of Monte Cristo ve The Phantom of the Opera'dan esinlenmeler ve etkileşimler filmin güçlü bileşenleridir. V'nin eylemleri öncesindeki hikâye de değişiktir. Güçleri hormon deneyinin etkisi sonucu değil, biyolojik silah araştırmaları sonucu ortaya çıkmıştır.

Karakterin biyografisine eklenen bir diğer öğe de, Larkhill'den kaçışının öncesindeki hayatına dair geçmişini tamamen unuttuğudur. Böylelikle "herkes" kişiliğine daha uyumlu hale gelmiştir. Finch Surridge'in günlüğünü bulduğunda kopartılmış herhangi bir sayfa görülmez.

Sinema uyarlaması

Çizgiromandaki gibi onlarca kişiyi kaygı duymadan öldürmesine rağmen, filmde sadece planlarına tehdit oluşturan ve intikam almak istediği kişileri öldürür. Film boyunca sadece İngiltere Merkez Adalet Sarayını ve Parlamento'yu yok eder.

V'nin ileri seviyede yanıklara maruz kaldığı gösterilir, çizgiromanda ise Larkhill'den yara almadan kaçtığı anlatılır (yine de Dr. Surridge V'yi "çirkin" olarak tanımlar). Tanımlamalarında ise V'nin gözleri hakkında "değişik" kelimesini kullanır.

Filmin sonunda, Creedy ve adamları V'yi otomatik silahlar ile vurur, çizgiromanda ise Finch vurmaktadır. V kendisine ateş edildiğinde tepki vermez, askerlerin şarjörleri bittiğinde ise V saldırır ve hepsini bıçakları ile öldürerek Peter Creedy'nin boynunu kırar. Sahnenin sonunda ise V'nin kalın bir zırh giydiği görülür, ancak V'yi bazı kurşunlar yine de ağır şekilde yaralamıştır.

V, Evey'in kollarında ölür. Evey, V'yi Dowing Street yerine Parlemanto binasının altında patlayacak olan metro vagonuna patlayıcılar ve güller arasına koyar.

Çizgiromanın tersine, Evey V rolünü üstlenmez.

FİLM METNİ

Peki ya o adam?

Adının Guy Fawkes olduğunu ve 1605 yılında Parlamento Binası'nı havaya uçurmaya çalıştığını biliyorum.

Ama aslında kimdi o?

Nasıl biriydi?

Bize adamın kendisini değil, savunduğu fikri unutmamamız söylendi.

Çünkü bir insan başarısız olabilir.

Yakalanabilir, öldürülebilir ve unutulabilir.

Ama bir fikir 400 yıl sonra bile, dünyayı değiştirebilir.

Fikirlerin gücüne doğrudan şahit oldum.

İnsanların bir fikir uğruna birbirlerini öldürdüklerini hayatlarını feda ettiklerini gördüm.

Ama bir fikri öpemezsiniz.

Ona dokunup sarılamazsınız.

Fikirler kanamaz.

Onlar acıyı hissedemez.

Ve onlar sevemez.

Ve özlediğim bir fikir değil bir adam.

5 Kasım'ı unutmamamı sağlayan adam.

Hiçbir zaman unutmayacağım bir adam.

**

Okuduğuma göre eski Amerika devleti tıbbi teçhizata öyle muhtaçmış ki iddiaya göre birkaç konteynır dolusu buğday ve tütün yollamışlar.

Onların dediğine göre, bu bir iyi niyet göstergesiymiş.

Ne düşündüğümü bilmek ister misiniz?

Beni izlediğinize göre bilmek istediğinizi varsayacağım.

Bu İngiliz sömürge devletine ne düşündüğümüzü söylemenin vakti geldi.

Birkaç yüz yıl önce bizim için verdikleri çay partisinin karşılığını ödetmenin vakti geldi.

Bu gece o rıhtıma gidelim ve Anüserika Basur Düğümleri'ne ait her şeyi denize atalım! Kim benimle geliyor?

Bu işte kim yanımda?

Beğendiniz mi?

ABD; Anüserika Basur Düğümleri.

Yani onlara başka ne ad verebilirsiniz ki?

Bahsettiğimiz, eskiden her şeye ama her şeye sahip olan bir ülke ve yirmi yıl sonra şimdi ne halde?

Dünyanın en büyük cüzzamlı sömürgesi.

Neden?

Tanrısızlıktan.

Bunu bir kez daha söyleyeyim.

Tanrısızlıktan.

Sebep, başlattıkları savaş değildi.

Yaydıkları salgın hastalık da.

Sebep ahiretti.

Kimse geçmişinden kaçamaz.

Kimse ahiretten kaçamaz.

Tanrı bizi izlemiyor mu sanıyorsunuz?

Bu ülkeyi izlemediğini mi sanıyorsunuz?

Bunu başka nasıl açıklayabilirsiniz ki?

O bizi sınadı ama biz başardık.

Mecbur olduğumuz şeyi yaptık.

Islington.

Enfield.

Oradaydım.

Her şeyi gördüm.

Mültecileri.

Müslümanları.

Yahudileri

Eşcinselleri.

Teröristleri.

Hastalıklı sapkınları.

Hepsi ölmeliydi! Kuvvet birlikten, birlik inançtan doğar! Tanrı'dan korkan bir İngiliz'im ve bundan gurur duyuyorum!

**

Bu kadar yeter.

Çok teşekkürler.

Lanet olsun.

Sarı kodlu sokağa çıkma yasağı başlamıştır.

Yetkililer dışında sokağa çıkan kişiler tutuklanacaktır.

Bu güvenliğiniz içindir.

Sarı kodlu sokağa çıkma yasağı başlamıştır.

Yetkililer dışında sokağa çıkan kişiler tutuklanacaktır.

Bu güvenliğiniz içindir.

- Affedersiniz, bayan.

- Affedersiniz, görmedim.

- Acelemiz var galiba.

- Sadece.

- Sokağa çıkma yasağı başladı.

- Amcam çok hasta.

Demek amcanız hasta, öyle mi?

Sen ne diyorsun, Willy?

Tam bir zırvalık diyorum.

Hata yaptım.

Yasaktan sonra sokağa çıkmamalıyım.

Biliyorum.

Evet, belki amcana gitmeden önce bizimle ilgilenmek istersin.

Arkadaşım biraz hasta, öyle değil mi, Willy?

Çok hastayım.

Ağır bir depresyon vakası.

İstersen elleyebilirsin.

– Bana dokunmayın! – Bak Willy.

Kediciğin pençeleri de varmış.

– Az önce bizi tehdit etti.

– Evet etti.

Tehdit etti.

Bu ne demek biliyorsun, değil mi?

Kendi takdir hakkımızı kullanacağız demek oluyor.

Sen de kabul etmek zorunda kalacaksın.

– Sizler işaretadamlarsınız.

– Anlamaya başladı.

Hayır, lütfen, bilmiyordum.

Üzgünüm.

Henüz üzgün değilsin.

Ama olacaksın.

Şafak söktüğünde daha Londra'nın en üzgün kaltağı olmadıysan en çok canı yanmışı olacağın kesin.

Ah, Tanrım, hayır! Lütfen yapmayın! Eve giderim! Bir daha yapmam, yemin ederim! Lütfen! – Ne diyorsunuz, beyler?

– Kızını dövmeyen dizini döver.

İmdat! Yardım edin! Dünyada ne kadar kötülük varsa hepsi onda toplanıyordu.

– Bu da ne böyle?

– Bas git! Adam öldürmekten kan tüten çelik kılıcını çevreye savurarak talihe aldırmadı.

Biz işaretadamlarız, dostum.

Tanrım! Merhamet et! Suçlanması gereken çoğunlukla biziz ibadet ederek ve dindar görünerek şeytanın ta kendisi oluruz.

– Ne demek bu?

– Kızını dövme.

Sana zarar vermeyeceğim.

Emin ol.

– Kimsin sen?

– Kim mi?

Kim olduğun, ne yaptığının yanında önemsizdir.

Kim olduğuma gelince, maskeli bir adamım.

– O kadarını görebiliyorum.

– Elbette.

Senin gözlem gücünü sorgulamıyorum sadece maskeli bir adama kim olduğunu sormandaki çelişkiye dikkat çekiyorum.

– Doğru.

– Böylesine hayırlı bir gecede sıradan lakabımı söylemek yerine bu Dramatis Persona'nın kişiliğinden bahsetmeme izin ver.

Voila! Görünüşte kaderin cilvesiyle, hem kurbanı hem de suçluyu oynamak zorunda kalan vasıflı bir vodvil oyuncusuyum.

Gördüğün bu çehre sadece görünüşümün gizlenmesi değil artık var olmayan, yok olmuş halkın sesinden geriye kalan son izdir de.

Ancak, bu geçmişte kalmış, rahatsızlık veren kişi cesurca geri döndü ve kendini bu vurguncu ve vicdansız, aşağılık insanların öncü olduğu ahlaksızlığı, şiddet ve vahşet kullanmaya ve irade gücünü ihlal etmeye göz yuman kişileri alt etmeye vakfetti.

KUVVET BİRLİKTEN, BİRLİK İNANÇTAN DOĞAR.

Yapılacak tek doğru şey, boş yere söylenmeyen, vaat edilmiş intikam ve kan davasıdır.

Çünkü bunun değeri ve doğruluğu bir gün dürüst ve erdemli insanların doğruluğunu kanıtlayacaktır.

Velhasıl, bu laf kalabalığı bir laf salatasına dönüşmeye başladı dolayısıyla, kısaca şunu söyleyeyim ki, sizinle tanışmak bir şeref ve bana V diyebilirsiniz.

Sen deli falan mısın?

Eminim onlar benim için öyle derler.

Ama mahsuru yoksa, ben kiminle konuşuyorum?

– Ben Evey.

– Evey mi?

E- Vey.

Ah, elbette öyle olmalısın.

– Bu ne anlama geliyor?

– Benim tıpkı Tanrı gibi işi şansa bırakmadığım ve tesadüfe inanmadığım anlamına geliyor.

Yaralı mısın?

Hayır, iyiyim senin sayende.

– Ben sadece üzerime düşeni yaptım.

Ama şimdi söyle müzikten hoşlanır mısın, Evey?

- Sanırım.

Ben bir çeşit müzisyenim ve tam da çok özel bir konser vermeye gitmek üzereyim.

Ne tür bir müzisyen?

Esas ilgi alanım vurmalı çalgılar ama bu gece niyetim özel bir olaydan ötürü bütün orkestrayı çağırmak ve bana katılırsan, onur duyacağım.

Sanmıyorum.

Sanırım eve gitmem gerek.

Seni temin ederim; bu, bugüne kadar gördüklerine hiç benzemeyecek ve bittikten sonra da evine dönersin.

Pekala.

Burası çok güzel.

Bundan daha mükemmel bir sahne düşünülemez.

Burada hiç müzik aleti görmüyorum.

Gözlem gücün hala çok iyi ama bekle.

Bu konçertoyu, buraları terk edip gitmiş Bayan Adalet'e ve artık onun yerine geçmiş düzenbazların fark edilmesine adıyorum.

Bugünün tarihini biliyor musun, Evey?

-4 Kasım mı?

- Artık değil.

Unutma, 5 Kasım'ı unutma Barutu, ihaneti ve komployu Barut ihanetinin unutulması için

Hiç bir sebep göremiyorum Önce, uvertür.

Evet.

Evet, yaylı çalgılar.

Dikkatli dinle, duyabiliyor musun?

Şimdi de nefesli çalgılar.

Duyabiliyorum! Dışarıya bak, anne! Müzik çalıyorlar!

SOKAĞA ÇIKMA YASAĞI

- Bunu nasıl yapıyorsun?

- Bekle.

İşte kreşendo da geliyor! Ne kadar güzel, öyle değil mi?

Beyler, dört saatiniz vardı.

Umarım bir sonuç almışsınızdır.

Bay Creedy.

Bailey bölgesi karantinaya alındı.

Önemli tanıkların hepsi gözaltına alındı.

Güzel.

Bay Etheridge?

Merkezi acil yayın sistemine bağlanmış bir kayıt aleti bulundu.

DÇD'deki Çaykovski'nin 1812 Uvertürü'ymüş.

Kara listeye alın.

O müziği bir daha duymak istemiyorum.

Başüstüne, efendim.

Ayrıca gelişigüzel tutuklamaları iki katına çıkardık ve gizlice dinlediğimiz telefon kayıtları, konuşmaların çoğunun patlamayla ilgili olduğunu gösteriyor.

Bay Dascomb, bu konuda ne yapıyoruz?

Buna acil durum yıkımı diyeceğiz.

Yayın ağı ve InterLink üzerinden haber değiştirme olanağımız var.

Birçok uzman Bailey'nin yapısal bütünlüğü hakkında yalan ifade vermek için sırada.

Prothero'nun, bu akşam, o eski binaların yarattığı tehlike ve geçmişin yıkılmaya yüz tutmuş yapılarına tutunmamamız gerektiği konusunda konuşma yapmasını istiyorum.

Konuşmasının sonunda Yeni Bailey'nin, zamanımızın ve geleceğin bir simgesi haline geleceğini ve inançlarımızın nihayet bizi ödüllendirdiğini söylesin.

Bay Heyer.

Güvenlik kameralarımız teröristin bazı görüntülerini yakaladı ama maskesi, retina taramasına izin vermediği için kimlik tespiti yapamıyoruz.

Ayrıca elimizde Creedy'nin adamlarının alıkoyduğu kızın da görüntüsü var.

- Kız kim, Bay Finch?

- Daha emin değilim, efendim ama üzerinde çalışıyoruz.

- Başka bir şey var mı?

Havai fişek fırlatıcısının yerini bulduk ve iki bölgede kullanılan patlayıcıların izine rastladık.

Ne yazık ki, yüksek düzeyde tahribat sağlamalarına rağmen patlayıcıların kolayca bulunan kimyasallarla evde yapılmış olmasından dolayı izini sürmek çok zorlaşıyor.

Bu kişi her kimse, Sayın Başbakan, işini çok iyi biliyor.

Profesyonel yorumlarınıza gerek yok, Bay Finch.

Konuyla alakasız.

Özür dilerim, Sayın Başbakan.

Beyler, bu bir sınav.

Bu tip anlar, inanç meselesidir.

Bunda başarısız olmak, inandığımız ve uğrunda savaştığımız her şeye kuşkuyla bakmamıza yol açar.

Kuşku bu ülkeyi kaosa sürükler ve ben buna izin vermeyeceğim.

Beyler, bu teröristi bulmanızı ve ona terörün gerçekten ne anlama geldiğini anlatmanızı istiyorum.

İngiltere kazanacak.

İngiltere kazanacak.

– Halkın buna inanacağını mı sanıyorsun?

– Neden olmasın?

Burası BTN.

Yaptığımız iş haber sunmak, haber uydurmak değil.

O, devletin işi.

Olaylara komik tarafından bakarsak Eski Bailey'nin yıkımından sorumlu ekip eski bölgeye görkemli ama alelacele bir uğurlama yapmak istedi.

Yıkım bir süredir planlanmasına rağmen ekip şefi, müzik ve havai fişeklerin hiç hesapta olmadığını söyledi.

– Bizden ayrılmayın.

Bu saçmalığa inanıyor musun?

Yani yıkım falan yoktu.

Her şeyi gördüm.

– Sen de gördün mü?

– Hayır, dün gece ben.

Evet, doğru.

Yaşlı Deitrich'i görmeye gittin, değil mi?

İşte buradasın, Evey.

– Hala benim için çalışıyorsun, değil mi?

– Özür dilerim, Patricia.

İki espresso ve üç kahveye ihtiyacım var.

Ve Deitrich de artık çayını alabilir.

Anlamıyorum.

Neden Guy Fawkes maskesi takıp Bailey'yi havaya uçuruyor?

Fawkes, parlamentoyu havaya uçurmaya çalışmamış mıydı?

– Henüz geç değil.

Daha 16 saati var.

Belki de daha yeni başlıyordur.

Efendim?

Tamam.

Kız hakkında bir ipucu yakaladık.

Bak, beni yanlış anlama.

Fikre bayıldım.

Çarmıha gerilmiş bir inek.

Bu çok komik ama bunu asla onaylatamazsın.

Bunu baştan yazmalısın, tamam mı?

Gitmem gerek.

Bu kadar çekici bir kadının beni ektiğini hiç hatırlamıyorum.

- Bay Deitrich.

- Bana Gordon de, lütfen.

Ve kendimi yaşlı hissetmem için bir de "Bay"a gerek yok.

Gordon sana geliyordum ama yoluma işaretadamlar çıktı biraz korktum ve eve döndüm.

Maalesef, dün akşamki olaylardan sonra sokağa çıkma yasağı daha da katı olacak.

Seni yakaladım.

- Fred.

- Bütün bunlar detektörden geçti mi?

Hayır, hepsi bomba dolu.

Patlatmadan önce reklamları bekle, tamam mı?

FIRTINA SAKSON Bu saçmalığı seyredebildiğine inanamıyorum.

Ne var?

Lazer Kız harikadır.

Bunlar da ne?

Emin değilim.

Yeni geldiler, üçüncü sahneye ulaştırılmak üzere.

Prothero için olmalı.

Keşke birinde, o velede bu kanalın, onun oyun alanı olmadığını söyleme cesareti olsa.

Bu da ne böyle?

Ne olduklarını anlayana kadar şimdilik onları oraya koy.

Durum ciddi görünüyor.

Anne ve babası politik eylemcilermiş.

- Kız on iki yaşındayken yakalanmışlar.

- Ona ne olmuş?

Islahevinde kalmış.

Beş sene.

Destek kuvvete ihtiyacımız olacak ama sayıyı az tutun.

Bundan emin misiniz, efendim?

Creedy, başına siyah torba geçirmeden önce onu sorgulamak istiyorum.

Bu da kim?

Oyun oynamıyorum.

Bana kimliğini göster yoksa Fırtına Sakson'u peşine takarım.

Kahretsin.

Haydi, çabuk!

BOZUK

Siz ikiniz bu asansörleri tutun.

Diğerleriniz beni takip edin.

Dikkat, dikkat.

Lütfen, bütün personel binayı boşaltsın.

Bu bir tatbikat değildir.

Lütfen, bütün personel binayı boşaltsın.

Neler oluyor?

- Kapı kilitli.

- Kırın! Dominic! Polis! Yoldan çekilin! Yoldan çekilin! Lanet olsun! Kesinlikle.

Size bildiklerimi anlatacağım.

Bildiklerimi anlatacağım.

İngiltere kazanıyor.

- Koridorları boşaltın.

- Tamam.

Yardım et, Storm, yardım et!

SOKAĞA ÇIKMA YASAĞI GÜVENLİĞİNİZ İÇİNDİR.

Tanrı aşkına, dokunma şuna.

Baba, televizyona ne oldu?

SARI KODLU SOKAĞA ÇIKMA YASAĞI BAŞLAMIŞTIR

İyi akşamlar, Londra.

Öncelikle yayını kestiğim için özür dilerim.

Acil durum kanalında!

Ben de sizin gibi günlük rutinin rahatlığına tanıdık olanın güvencesine, tekrarlanan döngünün huzuruna müteşekkirim.

Lanet olsun.

Ben de her insan gibi bunun keyfini sürüyorum. Geçmişte yaşanan ve birinin ölümü veya önemli bir kanlı mücadelenin bitmesiyle ilişkilendirilen önemli olayların genellikle bir tatil olarak kutlandığı anma havasına girmişken ne yazık ki artık hatırlanmayan bu 5 Kasım'ı zaman ayırıp konuşarak geçiririz diye düşündüm.

Hiç kuşkusuz, konuşmamızı istemeyenler de var.

Düşünmeliyim, düşünmeme izin ver.

Eminim şu anda telefona emirler yağdırıyorlardır ve birazdan silahlı adamlar buraya doğru yola çıkar.

Çünkü konuşmak yerine cop kullanılsa da kelimeler hiçbir zaman gücünü kaybetmez.

Kelimeler, anlamanın yoludur ve kelimelere kulak verenler için gerçeğin ifade edilmesidir.

Ve gerçek şu ki bu ülkeyle ilgili korkunç bir durum söz konusudur, öyle değil mi?

Her televizyona ulaşmasını söylediniz! Kötülük ve adaletsizlik, tahammülsüzlük ve baskı.

Ve bir zamanlar uygun gördüğünüz yerde, karşı çıkma düşünme ve konuşma özgürlüğünüz varken şimdiyse karşınızda topluma uyum sağlamanızı ve boyun eğmenizi zorunlu kılan sansür ve güvenlik sistemleri var.

Suçlu kim?

Elbette, başkalarına oranla daha suçlu olanlar var ve bundan sorumlu tutulacaklar ama yine de doğruyu söylemek gerekirse gerçek suçluyu arıyorsanız, aynaya bakmanızı öneririm.

Bunu neden yaptığınızı biliyorum.

Korkmuş olduğunuzu biliyorum.

Kim korkmazdı ki?

Savaş, terör, salgın hastalık.

Sizi mantıktan yoksun bırakacak ve sağduyunuzu yok edecek çeşitli sorunlar vardı.

Korku galip geldi ve panik haldeyken kendinizi şu anki Başbakan Adam Sutler'ın eline bıraktınız.

Size düzen sözü verdi.

Barış sözü verdi.

Ve verdiklerinin karşılığında tek beklediği susmanız ve toplu olarak boyun eğmenizdi.

Dün gece bu sessizliği bozmaya karar verdim.

Dün gece Eski Bailey'yi bu ülkeye neyi kaybetmiş olduğunu göstermek için yok ettim.

400 yıldan daha uzun bir süre önce, yüce bir vatandaş 5 Kasım'ı sonsuza dek belleğimize kazımak istedi.

Adil olmanın, adaletin ve özgürlüğün yalnızca sözden ibaret olmadığını bir bakış açısı olduğunu göstermeyi umdu.

Bu yüzden, henüz bir şey görmediyseniz bu hükümetin işlediği suçları bilmiyorsanız o zaman 5 Kasım'ı anmadan geçip gitmesine izin vermenizi öneririm.

Ama eğer benim gördüklerimi görüyorsanız hissettiklerimi hissediyor ve aradığımı bulmak istiyorsanız o zaman bundan tam bir yıl sonra parlamento kapısında benim arkamda durmanızı istiyorum ve hep beraber onlara hiçbir zaman unutamayacakları bir 5 Kasım yaşatmayı öneriyorum.

* *

Gaz dumanı.

Bizim sis makinelerimizi kullanıyor.

Çıkışları tutun.

Kimse dışarı çıkmayacak.

Diğerleri, beni takip etsin.

Sola.

Sizler de sağa! Dağılın! Ateş etmeyin! Lütfen ateş etmeyin! Ateşi kesin! Hepimize maske taktırdı.

Tanrım! – Durun! – Ateş etmeyin! Kımıldamayın! Kimse kımıldamasın! Maske takanlar dizlerinin üstüne çöksün.

Hemen! – Maskelerini çıkarın! – Lütfen acele edin.

Kontrol kabininde bir bomba var.

Hayır, olamaz.

Jones, maske takmayanları dışarı çıkar.

Marshal, bu adamı taşımaya yardım et.

Diğerleri, gidelim! Ulu Tanrım.

Acele edin, millet! Haydi! Herkes dışarı! Dascomb.

Bu tesisi onarmanın ne kadar süreceği hakkında bir fikrin var mı?

Ne yaptığın hakkında herhangi bir fikrin var mı?

Bekleyin, bekleyin! Lütfen beni vurmayın! Bu, o! Bu, o! Dizlerinin üstüne! Dizlerinin üstüne! İşte kesiyorum.

Başardım.

Başardım! Kımıldama! Ellerini başının üstüne koy! Hemen koy, yoksa ateş ederim! Londra Polis Ekibinin dakikliği karşısında büyülendiğimi söylemeliyim.

Bu kadar dakik olmanızı beklemiyordum.

Sen daha emeklerken biz yürüyorduk.

Kötü talih, dostum.

Bundan emin değilim.

ACİL DURUM ÖZEL HABERİ

Her zamanki yayın akışını, Jordan Kulesi'ne yapılan ve birkaç dakika önce sona eren korkunç bir terörist saldırısı haberiyle kesiyoruz.

Adının sadece V harfi olduğu tespit edilen psikopat terörist, kontrol kulesine tahribat gücü yüksek patlayıcı ve başka silahlarla saldırarak, bunları sadece bir nefret mesajı vermek için savunmasız sivillere karşı kullanmıştır.

Cesur polis baskınının görüntüleri şu an elimize ulaştı.

TERÖRİST, JORDAN KULESİ'NDE VURULDU

Dur! Olduğun yerde kal yoksa seni vururuz! Olduğun yerde kal! Bunlar sadece ilk görüntüler ama bu kahramanca baskında teröristin vurulduğu ve öldürüldüğüne inanılıyor.

Haydi oradan! Yine yetkililerin bildirdiğine göre, tehlike artık sona ermiştir.

Terörist öldü.

Burada dur.

Aklında ne var?

Onu bırakmayı mı düşünüyor?

Hem kız, tam da az önce onu kurtardıktan sonra?

O bir terörist.

Bizler gibi davranmasını bekleyemezsin.

Ama yine de insancıl bir tarafı vardır.

Ve her ne pahasına olursa olsun, kız artık onunla.

– Beni korkuttun.

– Özür dilerim.

– İyi misin?

– Evet, teşekkür ederim.

– Burası neresi?

– Evim.

– Buraya Gölge Galerisi diyorum.

– Çok güzel bir yer.

– Bütün bunları nereden buldun?

– Oradan, buradan.

Çoğu, Sakıncalı Eşyalar Bakanlığı'nın mahzeninden.

– Onları çaldın mı?

– Daha neler.

Çalmak, sahiplenmeyi ima eder.

Sansür memurundan çalınamaz.

Sadece geri istedim.

Tanrım, eğer burayı bulurlarsa.

Burayı bulurlarsa, birkaç parça sanat eseri, endişeleneceğim son şey olur.

Yani yaptığın şeyden sonra demek istiyorsun herhalde.

Tanrım, ben ne yaptım?

O dedektifi spreyle bayılttım mı?

Neden yaptım?

– Doğru olduğunu düşündüğün şeyi yaptın.

– Hayır, bunu yapmamalıydım.

Aklımı kaçırmış olmalıyım.

Gerçekten böyle mi düşünüyorsun yoksa böyle düşünmeni mi istiyorlar?

Sanırım artık gitmeliyim.

– Nereye gideceğini sorabilir miyim?

– Eve.

Eve gitmem gerek.

Seni aradıklarını söylemiştin.

İş yerini biliyorlarsa, evini kesin biliyorlardır.

– Arkadaşlarım var.

Onlarda kalabilirim.

– Korkarım bu da işe yaramaz.

Bir şeyi anlamalısın, Evey, ikimiz için de böyle olmasını istemedim ama başka bir çıkış yolu bulamadım.

Kendinde değildin ve ben de bir karar vermek zorundaydım.

Seni orada bıraksaydım, şu anda Creedy'nin sorgulama hücrelerinden birinde olurdun.

Hapse atarlardı, işkence yaparlardı ve büyük olasılıkla beni yakalamak amacıyla seni öldürürlerdi.

Yaptıklarından sonra bunun olmasına izin veremezdim.

Bu yüzden seni kucağıma alıp, güvende olacağını bildiğim tek yere getirdim.

Buraya.

Evime.

Yemin ederim, kimseye söylemem.

Bana güvenebileceğini biliyorsun.

Üzgünüm ama bu riski göze alamam.

Ama burayı bilmiyorum.

Herhangi bir yer olabilir.

Yeraltında olduğunu biliyorsun.

Taşın rengini de.

Akıllı bir adam için bu yeterli bir ipucu.

Ne demeye çalışıyorsun, yani burada mı kalmalıyım?

Sadece işim bitene kadar.

5 Kasım'dan sonra bunun bir önemi kalmayacak.

Bir sene sonradan mı bahsediyorsun?

Bir sene boyunca burada mı kalacağım?

Üzgünüm, Evey.

Başka ne yapabilirdim, bilmiyorum.

Beni orada bırakabilirdin! Neden beni orada bırakmadın?

Anne babası hakkında başka bir şey var mı?

Evet, haberler kötü.

Belmarsh Kampı'nda tutukluymuşlar.

– Hayır, olamaz.

– Evet, maalesef.

Annesi açlık grevinde ve babası da, ordu, hücreyi ele geçirirken ölmüş.

Ve daha kötüsü de var.

Erkek kardeşi St. Mary's'te öğrenciymiş.

– Tanrım.

– Nereye baksan kötü talih.

Artık kızın hikayesini biliyoruz.

Simdi adamınki lazım.

V?

Dün gece verdiğim tepkiden dolayı özür dilemek istiyorum.

Benim için yaptığın şeyi anlıyorum ve sana minnettarım.

Ellerin! Evet.

İşte, böyle daha iyi.

Umarım iştahını kaçırmamışımdır.

- Hayır, lütfen.

Sen iyi misin?

- Evet, evet, iyiyim.

Ne olduğunu sorabilir miyim?

Bir yangın olmuştu.

Uzun zaman önce.

Bazıları için tarih öncesi sayılır.

Yemek için güzel bir sohbet konusu değil.

- Yumurtanın yanında çay ister misin?

- Evet, teşekkür ederim.

- Aslında kurt gibi acıktım.

- Otur lütfen.

- Çok lezzetli.

- Güzel.

Küçüklüğümden beri gerçek tereyağı yememiştim.

Nereden buldun?

Başbakan Sutler'a ulaştırılmak üzere yola çıkmış malzeme treninden.

- Bunu Başbakan Sutler'dan mı çaldın?

- Evet.

Sen delisin.

İnsana yaraşan her şeyi yaparım ama daha ötesini yaptım mı insanlıktan çıkarım.

- Macbeth.

- Çok güzel.

Annem.

Bana, onun oyunlarının hepsini okurdu ve o günden beri hep oyuncu olmak istedim.

Tiyatrolarda, filmlerde oynamak.

9 yaşındayken "On ikinci Gece"de Viola'yı oynamıştım.

Annem çok gururlanmıştı Annen şimdi nerede?

Öldü.

Özür dilerim.

Televizyonda söylediklerin hakkında bir şey sorabilir miyim?

- Ciddi miydin?

- Her kelimesinde.

Sence parlamentoyu havaya uçurmak bu ülkeyi daha iyi bir hale mi getirecek?

Kesinlik diye bir şey yoktur, sadece fırsat vardır.

Oraya birileri gelirse, Creedy'nin, her birinin kafasına siyah torba geçireceğinden emin olabilirsin.

Halk devletten korkmamalı.

Devlet halktan korkmalı.

Bunu bir binayı havaya uçurarak mı gerçekleştireceksin?

Bina da, onu havaya uçurmak eylemi de birer simge.

Simgelere güçlerini insanlar verir.

Bir simgenin tek başına bir anlamı yoktur ama yeterli sayıda insanla bir binayı havaya uçurmak dünyayı değiştirebilir.

Keşke bunun mümkün olduğuna inansaydım.

Ama dünyanın ne zaman değiştiğini görsem, bu hep kötüye doğru oluyor.

**

Size bildiğimi söyleyeyim.

Onun onurlu bir adam olmadığını biliyorum.

Onurlu bir adam maske takmaz! Onurlu bir adam masum sivilleri tehdit etmez! Cesaretsiz ve özgürlük düşmanı bir terörist lanet olası bir ödlektir! Pazarlık olmayacak, Roger.

Sabah geldiğimde, o İrlandalı gitmiş olacak.

Şu an seyrediyorum ve yüzüme nasıl ışık tutması gerektiğini bile bilmiyor.

Burnum, kahrolası koca bir saat kulesi gibi görünüyor.

Beni dinle, lanet olası pislik herif.

İngiltere kazanacak çünkü ben öyle söylüyorum!

Ve sen dahil bu televizyon programındaki her tembel kaltak da.

Ya yeni bir görüntü yönetmeni bul, ya da iş ara.

Size ne istediğimi söyleyeyim.

Keşke orada olsaydım.

Keşke onunla karşılaşma şansım olsaydı tek bir şans, ihtiyacım olan tek şey bu.

GÜVENLİK.

KİMLİK ONAYLANDI Bu V denen adam ve suç ortağı Evey Hammond nefret mesajları haykıran yeni demagoglardır; terörist ültimatomları veren saplantılı ve doğru yoldan sapmışlığın sesleridir.

Bu ültimatoma hızlı ve son derece özenli bir adaletle karşılık verilmiştir! – Merhamet gösterilmez! – Bu hikayeden çıkarılacak ders: İyiler kazanır, kötüler kaybeder ve her zaman olduğu gibi İngiltere kazanır.

Aman Tanrım! Tanrım! İyi akşamlar, Komutan Prothero.

Aman Tanrım! Buraya nasıl girdin?

Merak etme.

Tekrar bir araya gelmemizin, can sıkıcı telefon görüşmeleri ile bölünmemesi için her şeyi ayarladım, Komutan.

Neden bana bu adla hitap edip duruyorsun?

Yıllar önce karşılaştığımızda unvanınız buydu, unuttunuz mu?

O günlerde üniforma giyiyordunuz.

TOPLAMA KAMPI Sen?

– Sensin.

– Geçmiş Noellerden bir hayalet.

– Evet?

– Finch, ben Dascomb.

– Dascomb.

– Başbakanı aradım bile.

– Bu durumu kontrol altına almalıyız.

– Hangi duru mu?

Başbakan Sutler, açık nedenlerden dolayı, bunun gizli tutulmasına karar verdi.

Yanlış bir değerlendirme ışığında "Londra'nın Sesi"nin öldürülmesi güvenilirliğimize büyük bir darbe indirebilir.

Kalp krizi mi desek?

Hayır, hayır, olay çok korkunç olur.

Uykusunda gelen sessiz ve onurlu bir ölüm.

Kamera görüntüsü veya ses kaydı var mı?

Hayır, kameralar devre dışı bırakılmış.

Aynı yöntem.

Ama elimizde asansöre binenin kimliği var.

– Dur tahmin edeyim.

– Kızın başı ciddi belada.

V?

İşte buradasın, benim şişman, metal dostum.

Ah, Mondego.

Umarım seni uyandırmamışımdır.

Hayır, gerçekten kavga ediyorsun sandım.

406 Yazılar

En sevdiğim filmdir.

Robert Donat'ın Edmond Dantes'i oynadığı, Monte Cristo Kontu.

Kılıcını düşüren kılıcım değil, geçmişin, Mondego.

Her zaman duygulanırım.

- Hiç seyretmedim.

- Sahi mi?

- Seyretmek ister misin?

- Mutlu sonla mı bitiyor?

Bir film şeridinin sağlayabileceği kadar.

Tamam.

Kılıcı kaldır.

Adli Tıp raporu geldi.

Ne parmak izi, ne saç teli, ne de bir doku var.

Adam hayalet gibi.

Ama Prothero'nun evinde buldukları şeye inanamazsın.

- Uyuşturucu mu?

- Kendi hastanesini açacak kadar.

- İlginç.

- Neden?

Lewis Prothero'nun, "Londra'nın Sesi" olmadan önce ülkenin en zengin adamlarından biri olduğunu biliyor muydun?

- Uyuşturucu sayesinde mi?

- Yasal olanlar.

Viadoxic İlaç Şirketi'nin en büyük hissedarlarındanmış.

Bir hafta içinde hem Viadoxic hem de St. Mary's karşımıza çıkıyor.

Tesadüf mü?

Bu işte benim kadar süre geçirince tesadüflere inanmaktan vazgeçiyorsun.

Yukarı gelebilir miyiz?

- Kendine başka bir ağaç bul.

- Kendine başka bir ağaç bul.

- Beğendin mi?

- Evet.

- Ama Mercedes için üzüldüm.

- Neden?

Çünkü kızdan çok intikamın peşindeydi.

BTN'nin geçmişindeki en popüler.

Bir dakika.

Ne olmuş?

en ödüllü yıldızlarından biri olan herkes tarafından, ”Londra’nın Sesi” olarak tanınan Prothero’nun dün gece kalp yetmezliğinden ölmesi büyük üzüntüye neden oldu.

– Yalan söylüyor.

– Nereden biliyorsun?

Haberin yalan olduğunu bildiği zaman gereğinden fazla gözünü kırpıyor.

Ve cesedinin, herkes eve gittikten sonra geç saatlere kadar mesai yaptığı ofisinde bulunması onu tanıyanları şaşırtmadı.

Lewis, seni çok özleyeceğiz.

V, dün kimlik kartımı bulamadım.

Onu sen almadın, değil mi?

Gerçeği mi istersin yoksa yalan söylememi mi?

Bununla bir ilgin var mı?

– Evet, onu ben öldürdüm.

– Sen mi?

– Ah, Tanrım! – Üzgünsün.

Üzgün mü?

Az önce Lewis Prothero’yu öldürdüğünü söyledin! Sana saldıran işaretadamları da öldürebilirdim.

O zaman bir itirazın olmazdı.

Şiddet, iyi amaçlar için de kullanılabilir.

– Neden bahsediyorsun?

– Adaletten.

Anlıyorum.

Bu ülkede Prothero gibi adamları yargılayacak mahkemeler yok.

Daha fazla insan öldürecek misin?

Evet.

Şuna bir bak.

Prothero’nun askerlik geçmişi.

Ne yazıyor?

Hem evvelden hem sonra Irak, Kuzey Irak, Suriye, Sudan’da görev yapmış.

– Meşgul adammış.

– Evet ama bütün bunlardan sonra, onu Larkhill Toplama Kampı’nın başına getirmişler.

Hiçbir iyi iş cezasız bırakılmaz.

Sence bizim V ile Larkhill arasında bir bağlantı var mı?

Bu, Hammond denen kızla arasındaki bağlantıyı açıklayabilir.

Sorun ise orası hakkında başka kayıt bulamıyorum.

Larkhill mi?

Larkhill mi?

O kamp hakkında bir şey hatırlayamıyorum ama kayıtlarımıza memnuniyetle göz atabilirsiniz.

Kayıtlarınıza baktık, binbaşı.

Orada yazan tek şey Salisbury'nin yaklaşık on altı km kuzeyinde Larkhill adlı bir toplama kampı bulunduğu.

İşte aradığınız cevap.

Bu biraz acil bir durum, binbaşı.

Bu tesisle ilgili farklı bir şey olup olmadığını öğrenmemiz gerekiyor.

Üzgünüm, hatırlayamıyorum.

Oraya gönderilenlerin ortak bir yanı var mıydı?

– Tahminimce, istenmeyenler.

– Bilginiz var mı?

– Elbette yok.

Orada görev yapmadım.

– Yapan birini biliyor musunuz?

İsimleri hatırlamıyorum ama kayıtlarımıza bakarsanız.

Kayıtlarınız ya silinmiş, ya yok edilmiş ya da kaybolmuş.

Toplama Kampı Programı'nın başı olarak.

Daha ileri gitmeden size şunu hatırlatayım o dönem büyük bir kaos yaşanıyordu.

Şu an, o dönemdeki sorunları yaşamıyoruz.

Hepimiz yapmamız gerekeni yaptık.

Ve o koşullarda elimizden gelenin en iyisini.

Ve bu konuda söyleyeceklerimin hepsi bu.

Bunu yapabilirsin.

Gordon, 6. Albery Sokağı, Kuzey 1

Merhaba.

Düşünüyordum da sana sormak istediğim bir şey var ama benim hakkımda bir şeyler bilmeden soruyu anlayabileceğini sanmıyorum.

Babam bir yazardı.

Tanısaydın ondan hoşlanırdın.

Sanatçıların gerçeği söylemek için, politikacılarınsa gerçeği örtbas etmek için yalana başvurduklarını söylerdi.

Benimle benzer görüşte biriymiş.

Hep en güzel hikayeleri anlatırdı ta ki erkek kardeşim ölene kadar.

O zaman her şey değişti.

Erkek kardeşim, St.

Mary's'te öğrenciydi.

O öldükten sonra annem ve babam politik eylemci oldu.

Savaşı ve ıslahı protesto ettiler.

Sutler, başbakan olarak atandığında Leeds'teki eylemdeydiler.

Eylemi televizyondan anne ve babamın öldürüleceklerini düşünerek seyrediyordum.

Gece bu konuda tartıştıklarını hatırlıyorum.

Annem ülkeyi terk etmek istiyordu.

Babam buna karşı çıktı.

Eğer kaçarsak onların kazanacağını söyledi.

Sanki bu bir oyunmuş gibi kazanmaktan bahsediyordu.

Evey! Saklan çabuk! – Anneciğim! – Evey! Onları bir daha görmedim.

Sanki o siyah torbalar, onları yeryüzünden silmişti.

Üzgünüm, Evey.

Hayır, üzgün olan benim.

Daha güçlü biri olamadığım için üzgünüm.

Anne ve babam gibi olmadığım için.

Keşke olabilseydim ama olamam.

Keşke sürekli korkuyor olmasaydım ama korkuyorum.

Bu dünyanın mahvolduğunu biliyorum.

İnan bana çoğu insandan daha iyi biliyorum.

Bu yüzden bunu düzeltmek için yapabileceğim bir şey varsa bana bunu söylemeni istiyorum.

Eğer istiyorsan.

* *

Burada gerçekten işe yarar bir şey bulacağına inanıyor musun?

Denemeye değer.

Bütün devletler için geçerli bir kural varsa o da vergi kayıtlarının en güvenilir kaynaklar olduğudur.

Görünüşe bakılırsa, orijinal elektronik kayıtlar Islah döneminde yok edilmiş.

O zamana ait birçok şey kayıp.

Ama soğuk bir mahzende saklanan bu yazılı belgeyi buldum.

Larkhill hakkındaki her şey burada saklı.

Teşekkürler.

Çok yardımcı oldunuz.

"Vi Veri Veniversum Vivus Vici."

"Yaşarken gerçeğin gücü sayesinde evreni fethettim. "

- Kişisel ilken mi?

- Faust'tan.

Şeytan'ı kandırmakla ilgiliydi değil mi?

Evet ve şeytandan bahsetmişken, yardım teklifinin hala geçerli olup olmadığını merak ediyordum.

- Elbette.

- Görünüşe bakılırsa beklenmedik koşullar orijinal planımın hızlanmasına yol açtı.

Dolayısıyla, tiyatro yeteneği olan birine ihtiyacım var.

Elimden geleni yaparım.

Yapacağına eminim.

Bir doktor daha.

Bir toplama kampında bu kadar çok doktora neden ihtiyaç duyulsun ki?

Bilmiyorum ama bu çok ilginç.

Kampta en yüksek maaş ödenen kişi bir peder.

- Sahi mi?

- Evet, Peder Lilliman.

- Lilliman.

- Ayda neredeyse 200 bin alıyormuş.

Bu çok ilginç işte.

Terfi etmiş gibi görünüyor.

Şimdi piskopos olmuş.

- Piskopos Hazretleri.

- Ah, Denis.

- Her şey ayarlandı mı?

- Evet.

Az önce InterLink'ten uçak biletinizi aldım ve Perth'teki ayine zamanında ulaşabileceksiniz.

Görevine çok düşkünsün, Denis.

Yüce Tanrımız için görev yapan herkes adına onurlu bir örnek oluşturuyorsun, ama.

- Psikopos Hazretleri?

- Bahsettiğim, görev değildi daha ziyade ilgilendiğim şey, son havalem son küçük hazzım.

Özür dilerim, Piskopos Hazretleri.

Kız geldi ama ajansta bir karışıklık yaşanmış ve korkarım yolladıkları bu yeni kızın yaşı her zamankinden büyük.

Büyük mü?

Ah, Tanrım, çok büyük değildir umarım.

Karar size kalmış, Piskopos Hazretleri.

– Vay canına.

– Piskopos Hazretleri.

Bir anlığına güzelliğinden şüphe ettiğimi düşününce.

Mea culpa, çocuğum.

Mea culpa.

Lütfen, Piskopos Hazretleri, vaktimiz kısıtlı.

Size söylemem gereken bir şey var.

Günah mı çıkaracaksın?

Günah çıkarma oyunlarına bayılırım.

Bana günahlarını anlat.

Bu bir oyun değil, Piskopos Hazretleri.

Biri geliyor ve sanırım niyeti sizi öldürmek.

– Efendim?

– Bunu size söylememin nedeni bir çeşit korunma veya af istemem.

Bailey olayı ile bir alakam yok ve Jordan Kulesi'nde büyük bir hata yaptım ama söyleyeceklerim bunu telafi edecektir.

– Neden bahsediyorsun?

Ben Evey Hammond'ım.

Ben.

Son birkaç hafta boyunca V adlı teröristin rehinesiydim ve o, her an o kapıdan içeri girebilir çünkü Denis'in hazırlanmamı söylediği odadaki pencerenin kilidini açtım.

Muhteşem! Bu, bugüne kadar hiç oynamadığım bir oyun! Ne kadar hoş bir aklın var.

Öbür yanların da bu kadar ilginçtir umarım.

– Hayır, lütfen, bana inanmalısınız.

– Ah, inanıyorum, inanıyorum.

İnançlarımın ne kadar güçlü olduğunu göstereyim.

Yapmayın! Ellerinizi çekin! Galiba tehlikeli teröristi yakaladım.

Onun itirafını duymak ne iyi olurdu, değil mi?

Seni küçük kaltak! Seni kahrolası küçük fahişe!

– Peder.

– Aman Tanrım.

Yalan söylemiyormuş.

Sensin.

Üzgünüm.

- Söylemek zorundaydım.

- Evey! Ve apaçık kötülüğümü, Kutsal Kitap'tan çalıntı eski garip yöntemlerle gizliyorum ve aslında bir şeytanken hep azizi oynuyorum.

Merhamet et, lütfen! Bu gece olmaz, piskopos.

Bu gece olmaz.

Yapma.

Sana yalvarıyorum.

Manastırda çocuk saati.

Ağzını aç ve dilini dışarı çıkar.

- Bu da ne.

- Ölmek istemiyorum! Gözetim 109 konuşuyor.

Acil bir durum var.

O dosyadaki herkesi araştır.

Yerlerini öğrenmek istiyorum.

- Hemen, bu gece.

- Emredersiniz, efendim.

Öpmeye hazırlanın, ünlü İşaret geliyor.

Evet.

Sen git.

Onu ben hallederim.

Creedy.

Burada ne işin var?

Partinin göz önündeki birkaç üyesi öldürüldü.

Bu sıradan bir mesele değil ve sizin sıradan ilginizden daha fazlasını gerekli kılıyor.

Başbakan, duruma hemen müdahale etmemi istedi.

Tanıklarımın hepsini göz altında tutarak soruşturma yürütmek zor.

İstihbarat gizliliği çok önemli.

Böylesine dengesiz günlerde Jordan Kulesi gibi hatalara artık göz yumulamaz.

Tabii Jordan Kulesi olayı bir kazaysa.

- Bu ne demek oluyor?

- Teröristler bizim sistemimize oldukça hakim görünüyor.

Başbakan, bir köstebek olabileceğini düşünüyor.

Gözaltında olduğumu mu ima ediyorsunuz, Bay Creedy.

Geçmiş meseleleri araştırmak yerine bugünün sorunlarına odaklanmanız akıllıca olur.

Larkhill'den mi bahsediyorsunuz?

Binbaşı Wilson, Başbakanın arkadaşıdır.

- Onun sadakati sorgulanamaz.

– Ama benimki sorgulanır mı?

Anneniz İrlandalıydı, değil mi?

Saint Mary's'in İrlanda'ya yaptığı şey ne korkunçtu, değil mi?

27 yıldır partinin üyesiyim.

Yerinizde olsaydım teröristi bulurdum hem de bir an evvel.

Haydi.

Evey?

Tanrı'ya şükür.

Özür dilerim.

Başka nereye gidebilirim, bilemedim.

Evet, pekala, kimse görmeden içeri girsen iyi olur.

– Şerefe.

– Gordon, bütün polislerin beni aradığını biliyorum.

Seni zor duruma sokarak korkunç bir şey yaptığımı biliyorum.

Beni burada bulurlarsa başın korkunç bir belaya girer.

Evey, beni dinle.

Hükümet evimi ararsa, inan ki son derdim sen olursun.

Sen bana güvendin.

Benim sana güvenmemem büyük saygısızlık olur.

GÜÇ, İSTEKLİLERİN KOALİSYONUNDA

Aman Tanrım! Tanrı Kraliçe'yi korusun bu! Anne ve babam, beni, onu görmeye götürmüştü.

– Sutler'ın bunu yok ettiğini sanıyordum.

– Yok ettiğini zannediyor.

Bu evden pahalıya mal oldu ama ne kadar üzgün hissetsem de her zaman beni neşelendirmiştir.

– Bu ne?

–14.

yüzyıldan kalma bir Kur'an.

– Sen Müslüman mısın?

– Hayır, televizyona çıkıyorum.

– Ama neden bunu saklıyorsun?

– Teşbihleri takdir etmem ve şiirselliğinden etkilenmem için Müslüman olmak gerekmez.

Peki, buna değer mi?

Yani, bunu burada bulduklarında.

Sana söyledim, o durumda en son derdim sen olursun.

Teşekkür ederim, Gordon.

– Çok teşekkür ederim.

– Bir şey değil.

Bütün bunlar, onun, Eski Bailey'yi havaya uçurduğu gece başladı ve ben buraya geliyordum ve.

Evet.

İkimiz de farklı nedenlerle birer kaçağız.

– Ama.

– Daha alışılmadık yiyeceklere karşı iştah duyduğuma göre öncelikle buraya akşam yemeği için niye davet edildiğini merak ediyorsundur.

Ne yazık ki, benim konumumda bir adamın senin gibi güzel ve çekici kadınları ağırlaması beklenir çünkü böylesine bir dünyada, istediğim kişileri davet etseydim bırak bir televizyon programı yapmayı, kendime bir ev bile bulamazdım.

– Üzgünüm.

– Benim kadar olamazsın.

Ve gerçek şu ki, bunca yıl sonra iştahından daha fazlasını kaybetmeye başlıyorsun.

Bu kadar uzun süre maske giyince ardındaki gerçek kişiliğini unutuveriyorsun.

Özür dilerim, başmüfettiş.

Prothero'nun cesedinde bulunan toksik maddenin aynısı.

Bu zehirleri Londra'daki herhangi bir evde bulabilirsiniz.

Teşekkürler, Delia.

Bu adamı bulmaya yarayacak herhangi bir ipucu var mı?

Dürüst olmak gerekirse, henüz yok.

Ama bana yardımcı olabileceğin başka bir şey olabilir.

Kariyerine botanikçi olarak başlamıştın, değil mi?

Bu.

bu bir Scarlet Carson.

Türünün tükendiğine inanılıyor.

Bunları suç mahallinde bırakıyor.

Bunu bir incelersen çok sevinirim.

Herhangi bir bilgi çok işe yarayabilir.

Elbette.

İzninle.

Evet?

Dosyayı incelemeyi bitirdim.

Buraya gelseniz iyi olur.

Peki, tamam.

– Aman Tanrım.

Hepsini öldürmüş.

– Biri hariç hepsi.

– Kim o?

– Emin değilim.

Larkhill'deki yetkililerden biri olduğu açık ama orası kapandıktan sonra iki yıl ortadan kaybolmuş ta ki bir gün, kabul edilmeyen denizaşırı bir vize başvurusu yapana kadar.

Kaçacak mıymış?

Muhtemelen, çünkü sicilindeki bilgiler burada sona eriyor.

– Adını değiştirmiş.

– Öyle tahmin ediyorum.

Kayıt Bürosu'na telefon ettim ama hala bana geri dönmediler.

– Ya çok geç, ya da çok erken diyorlar.

– Onları tekrar ara.

O ismi istiyorum.

Ne?

Emin misiniz?

Tamam.

Teşekkür ederim.

Dr.

Diana Stanton, adını Delia Surridge olarak değiştirmiş.

– Adli tıp görevlisi olan mı?

– Evet.

Tanrım, az önce onunlaydım.

Sensin, değil mi?

– Beni öldürmeye geldin.

– Evet.

Tanrıya şükür.

Özür dilerim, ama o numara cevap vermiyor.

Hatta bir sorun var.

Ulu Tanrım.

O orada.

Olanlardan sonra, onların yaptıklarından sonra kendimi öldürmeyi düşündüm ama bir gün benim için geleceğini biliyordum.

Yapacakları şeyden habersizdim.

Sana yemin ederim.

Günlüğümü oku.

Yaptıkları şeyi, sadece senin sayende yapabilirlerdi.

Oppenheimer, savaşın gidişatından fazlasını değiştirdi.

İnsanlık tarihinin tüm akışını değiştirdi.

Böylesine bir umut taşımak yanlış bir şey mi?

Buraya yapmayı umduğun şey için gelmedim.

Buraya yaptığın şey için geldim.

Çok komik.

Bugün bana senin güllerinden biri verildi.

Gülü görene kadar teröristin sen olduğundan emin değildim.

Bir gün bana da verilmesi ne kadar garip bir tesadüf.

Tesadüf diye bir şey yoktur, Delia.

Sadece tesadüf yanılsaması vardır.

Bir gülüm daha var.

Ve bu senin için.

– Beni şimdi mi öldüreceksin?

– Seni on dakika önce sen uyurken öldürdüm.

– Acı hissedecek miyim?

– Hayır.

Teşekkür ederim.

Özür dilemek anlamsız mı?

Asla.

Çok özür dilerim.

Lanet olsun.

Terörist, belli ki bunun elimize geçmesini istemiş.

Olanları, en azından bir kısmını, bilmemizi istiyor.

Anladığım kadarıyla bu belgeyi okudunuz, öyle mi, müfettiş?

– Evet, efendim.

– Başka biri okudu mu?

– Hayır, efendim.

– O zaman bir şeyi açıkça ortaya koyayım.

Bu belgenin içindekiler bir milli güvenlik meselesidir.

Belge, bazı önemli parti üyelerine kişisel saldırıdan ve bunun yanı sıra Sadakat Yasası'nın küstahça ihlalinden oluşuyor.

Bu belgenin gerçekliği doğrulanamayacağına göre terörist tarafından yazılmış ayrıntılı, sahte bir belge veya psikolojik nedenlerden dolayı istifa etmiş eski bir parti üyesinin dengesiz bir hayali de olabilir.

Bu belge veya içeriği hakkında söylenecek en ufak bir söz gönüllü ihanet sayılmasa bile en azından devlete itaatsizlik olarak kabul edilecektir.

– Anlaşıldı mı, Bay Finch?

– Evet, efendim.

Bunu unutmanız sizin için en hayırlısı.

* *

23 Mart.

İlk denek grubum bugün geldi.

Ve itiraf etmeliyim ki çok heyecanlıyım.

Bu, yeni bir çağın başlangıcı olabilir.

Bir virüsün, bir toplumu, onun mirasına zarar vermeden öldürdüğü bir dünyada nükleer enerjinin hiçbir anlamı yok.

– Birbirinizden ayrılmayın.

– Haydi, ilerleyin.

27 Mayıs.

Komutan Prothero, yasa ve hak ihlalini gözlemlemek için burada bulunduğunu öğrendiğim, Peder Lilliman adlı bir rahiple laboratuvarı dolaştı.

Bu beni biraz gerdi ama sonra komutan bir sorun çıkmayacağına beni ikna etti.

2 Haziran.

Bu insanların, farklı davranmadıkları takdirde ülkelerine nasıl yardım edeceklerine dair bir şey bilip bilmediklerinden şüphe ediyorum.

O kadar zayıf ve zavallılar ki.

Asla göz teması kurmuyorlar.

Onlardan nefret ettiğim oluyor.

18 Ağustos.

En baştaki 48 deneğin yüzde 75'i öldü.

Henüz kontrol edilebilen bir kalıp oluşmadı.

18 Eylül.

Bana umut veren bir vaka var.

Onda, diğer deneklerde ortaya çıkan bağışıklık sistemi patolojisinden eser yok.

Kanında sınıflandıramadığım bazı hücresel anormallikler tespit ettim.

Mutasyonlar, temel kinestezi ve reflekslerde anormal gelişimi tetiklemiş görünüyor.

Denek, artık kim ve nereli olduğunu hatırlamadığını söyledi.

O her kim idiyse, artık düşlerimizin tek anahtarı ve bütün bunların boş bir çaba olmadığını gösterecek tek umuduz.

5 Kasım.

Dün gece, gece yarısı civarı başladı.

418 Yazılar

İlk patlamalar, tıbbi bölümün tamamını parçaladı.

Bütün çalışmalarım yok oldu.

Onu gördüğümde, bunun nasıl olabileceğini anlamaya çalışıyordum.

Beş numaralı odadaki adamı.

Bana baktı.

Gözleriyle değil.

Gözleri yoktu.

Ama bana baktığını biliyordum; çünkü bunu hissedebiliyordum.

Tanrım ben ne yaptım?

* *

Ne pişiriyorsun?

Buna "yumurta bohçası" diyoruz.

Eskiden annem yapardı.

- Çok garip.

- Ne?

Onda kaldığım ilk sabah, bana aynen bu şekilde yumurta yaptı.

- Sahiden mi?

- Yemin ederim.

Garip bir tesadüf.

Ama belli bir açıklaması var.

- Öyle mi?

- Evet, Evey.

Aslında V, benim.

En sonunda gerçeği öğrendin.

Çok şaşırdın biliyorum.

İnanması zor, değil mi?

Bu kırışık, şişman bedenin ardında Fawkes maskeleri fetişi, tehlikeli bir ölüm makinesi gizli.

Viva la Revolucion! Yaşasın Devrim

Bu hiç komik değil, Gordon.

Evet, biliyorum.

Stüdyo seyircisi olmadan ben bir hiçim.

İnsanlar daha az eleştiriyle hapse atıldı.

Söylediklerinde haklıydı, değil mi?

Bu ülkeyle ilgili yanlış bir şeyler var.

Teröristler biyolojik silahla saldırıyorlar St.

Mary's virüsü 178 kişiyi öldürdü İçme suyuna virüs bulaştı ÜÇ SU VİRÜSLÜ Bilinmeyen virüs enfeksiyonu SALGIN King's Hastanesi'nde Yürüyüş 80.000 ÖLÜ

Günaydın, müfettiş.

Erkencisiniz.

Bir sorun mu var?

İyi görünmüyorsunuz.

Bir şey sormak istiyorum, Dominic.

Bana cevap verip vermemen umurumda değil.

Sadece bunu yüksek sesle söylemek istiyorum o kadar.

Ama bu sorunun bu ofis sınırları dışına çıkmayacağından emin olmalıyım.

Evet, elbette, müfettiş ama.

Terörist yüzünden mi?

Hayır.

O zaman sorunuz nedir, başmüfettiş?

Neler oluyor?

Sormak istediğim şey, St.

Mary's ve Üç Su hakkında.

Son 24 saattir beni uyutmayan sormam gereken soru şu: Ya bu ülkenin geçmişindeki en kötü, en korkunç biyolojik saldırı dini fanatiklerin işi değilse?

Ne?

Anlamıyorum.

Ama biliyoruz.

Yakalandılar, itiraf ettiler.

Ve idam edildiler.

Biliyorum.

Ve belki de, olan gerçekten de bu.

Ama bir dizi olay ve tesadüf görüyorum; gerçekler bu değilse diye sormak zorundayım.

Ya bu virüsün yayılmasına başkası neden olduysa?

Ya bütün o insanları başka biri öldürdüyse?

Esas kişinin kim olduğunu öğrenmek ister miydin?

Elbette.

Bu kişi bu hükümette görev yapan biri olsa bile mi?

İste asıl sorum bu.

St. Mary's ve Üç Su'da olanlardan hükümetimiz sorumluysa neredeyse yüz bin kişinin ölümünden .

hükümetimiz sorumluysa bunu gerçekten bilmek ister miydin?

* *

Gizli Dinleme Sonuçları

Bu, eskiden lanet olası bir Komünist Parti'ydi!

Onlar bir avuç yalancı ve gözü doymaz iki yüzlü kişiler!

KUVVET BİRLİKTEN BİRLİK İNANÇTAN DOĞAR

Gelişigüzel yaptığımız ses kaydı taramalarından şu sonuç çıkıyor şu an halkın yüzde 80'i, teröristin hala hayatta olduğuna inanıyor.

Ayrıca geçen ayın olumlu görüşlerinde, dört bölgede birden yüzde 12'lik bir artış var.

– Bay Creedy?

Elimizden geleni yapıyoruz, Sayın Başbakan.

Tutuklamalar Islah dönemindeki kadar fazla.

Tutuklamadan fazlasını istiyorum.

Sonuç istiyorum.

* *

– Bütün bunlar da ne böyle?

– Kutlama yapıyorum.

Neyi kutluyorsun?

Sanırım bu, bugüne kadar yaptığım en iyi program olacak.

İyi akşamlar, bayanlar ve baylar.

Dinleyin, bu akşam sizlere olağanüstü bir program hazırladık.

Gözlerinize inanamayacaksınız.

Aslında ben de inanamıyorum.

Başbakan Adam Sutler'a güçlü bir alkış, lütfen!

– İnanmıyorum!

– Doğru olamaz! Sansürden geçmiş metni attık ve bu sabah yazdığım yeni metinle çektik.

Aman Tanrım.

Sayın Başbakan son günlerde bu terör durumu başladığından beri korkunç bir stres altındasınız bu yüzden biz de, biraz rahatlamak istersiniz diye düşündük.

Kızlar?

Ilık süt.

Daha iyisi yok.

Anladığım kadarıyla her gece bir bardak içiyorsunuz.

Küçüklüğümden beri.

Ama yanılıyorsunuz, Bay Deitrich terörist o kadar ciddi bir mesele değil.

– Ah, öyle mi?

– Sayın Başbakan.

– Bu, o! Hayatta olmadığını ve eylemlerine devam etmediğini mi söylüyorsunuz?

Terörist etkisiz hale getirilmiştir.

Aman Tanrım, başbakan! Bakın! Terörist! Terörist! Yakalayın onu! Evet.

Nihayet! Ve şimdi de bütün dünyanın görmesi için.

Bu o! Çekin ellerinizi üstümden! Ben sizin başbakanınızım! Bu ne cüret! Ben başbakanım! Üç kağıtçı! Askerler! Bu adam terörist! – Bu haini öldürmenizi emrediyorum! – Yalancı! – Taklitçi! – Sahtekar! – Hazır!

– Nişan al! Ateş! Ne yapacaklar?

Para cezası mı verecekler?

Aman ne önemli.

En çok izlenen program bizimki.

Menajerim sensin.

Sana bu yüzden para ödüyorum.

Haklarımı koru.

Yıllar önce, annelik yapması için tutmalıydım.

– Sen delisin.

– Ya öyle, ya da anne sütü içmedim.

– Senin için her şey şaka mı, Gordon?

– Sadece ciddi meseleler.

– Ya seni yakalamaya gelirlerse?

– Sana ne olacağını söyleyeyim.

Özür dilemem gerekecek, kaynak sağlamak için sıkıcı bir organizasyon düzenleyeceğim ve bu arada da reytinglerimiz zirveye ulaşacak.

Her şey yolunda gidecek.

Bana güven.

Gordon?

**

Evey, çabuk! Saklan! Şimdi o kadar da komik değil, öyle değil mi, komik adam?

– Yakaladım seni!

– Hayır! Hayır! Neden burada olduğunuzu biliyor musunuz, Evey Hammond?

Lütfen.

Üç ayrı maddeden cinayetle suçlu bulundunuz devlet malını bombalamak, terör eylemi komplosu ihanet ve devlete itaatsizlik.

Bütün bunların cezası, kurşuna dizilmektir.

Hayatınızı kurtarmak için sadece tek bir sansınız var.

Bize, kod adı V olan adamın gerçek kimliğini ve nerede yaşadığını söylemelisiniz.

Eğer verdiğiniz bilgi, onun yakalanmasını sağlarsa hemen serbest bırakılacaksınız.

Söylediklerimi anladınız mı?

Hayatınıza geri dönebilirsiniz, Bayan Hammond.

Tek yapmanız gereken bizimle işbirliği yapmanız.

Götürün onu.

Bunun, onların oyunlarından biri olmadığına seni ikna etmenin bir yolu yok ama bu umurumda değil.

Bu, benden bir mesaj.

Adım, Valerie.

Çok fazla yaşayacağımı sanmıyorum ve birine hayatımı anlatmak istedim.

Bu, hayatımda yazma şansına sahip olduğum tek otobiyografi ve Tanrım, onu bir tuvalet kağıdına yazıyorum.

1985 yılında Nottingham'da doğdum.

O yılları pek hatırlamıyorum ama yağmuru hatırlıyorum.

Büyükannemin, Tottle Brook'ta bir çiftliği vardı ve bana Tanrı'nın yağmurda saklı olduğunu söylerdi.

Ortaokul sınavlarını kazandım ve bir kız okuluna gittim.

İlk kız arkadaşımla okulda tanıştım.

Adı Sarah'ydı.

Beni cezbeden, bilekleriydi.

Çok güzellerdi.

Birbirimizi ebediyen seveceğimizi sandım.

Öğretmenimizin, insanların ergenlik çağındaki bazı isteklerini geride bıraktıklarını söylediğini hatırlıyorum.

Sarah öyle yaptı.

Bu sizi yeterince tatmin etti mi?

Ben yapmadım.

2002 yılında Christina adında bir kıza aşık oldum.

O yıl, anne ve babama durumu itiraf ettim.

Chris orada elimi tutmasaydı, bunu asla yapamazdım.

Babam bana bakmıyordu.

Bana evden gitmemi ve asla geri dönmememi söyledi.

Annem hiçbir şey söylemedi.

Ama ben onlara sadece gerçeği söylemiştim.

Bu çok mu bencilceydi?

Kişisel bütünlüğümüz, sahip olduğumuz tek şey ama çok az değer görüyor.

En önemli yanımız o.

Ama sadece onun sınırları içinde özgürüz.

İstediğin zaman sona erebilir bu.

– Nerede olduğunu söyle.

– Bilmiyorum! Hayatımı nasıl yaşayacağımı her zaman biliyordum.

Ve 2015 yılında ilk filmim "Tuzlu Arazi"de oynadım.

Bu hayatımın en önemli rolüydü, kariyerim açısından değil Ruth'la orada tanıştığım için.

İlk öpüştüğümüzde onun dudaklarından başkasını bir daha öpmek istemediğimi biliyordum.

Birlikte, Londra'da küçük bir daireye taşındık.

Pencere önündeki saksımızda, benim için Scarlet Carson gülleri yetiştirirdi.

Evimiz hep gül kokardı.

Onlar, hayatımın en güzel yıllarıydı.

Ama Amerika'nın savaşı gittikçe kötüye gitti ve savaş Londra'nın kapısına dayandı.

Savunma müsteşarı Adam Sutler'ın, geri kalan metro istasyonlarını kapatmayla ilgili yasa tasarısı meclisten geçti.

Bundan sonra gül olmadı hiç.

Hiç kimsenin hayatında.

Daha fazla dayanamazsın.

Burada öleceksin.

Seni umursamayan birini korumak neden?

Kelimelerin anlamlarının nasıl değişmeye başladığını hatırlıyorum.

"Birliktelik" ve "ifade" gibi artık kullanılmayan kelimelerin tehdit oluşturduğunu ama öte yandan "Norsefire" ve "Sadakat Yasası" gibi kelimelerin güç kazandığını.

"Farklı"nın nasıl "tehlikeli"ye dönüştüğünü hatırlıyorum.

Bizden neden bu kadar nefret ettiklerini hala anlamıyorum.

Ruth'u alışveriş yaparken götürdüler.

GÜVENLİĞİNİZ İÇİN Hayatımda hiç bu kadar ağladığımı hatırlamıyorum.

Beni de almak için gelmeleri uzun sürmedi.

Hayatımın böylesine berbat bir yerde noktalanacak olması garip geliyor ama hayatımın üç yılı güllerle geçti ve kimseden özür dilemedim.

Burada öleceğim.

Vücudumun her bir parçası yok olacak.

Bir parçası hariç hepsi.

Tek bir parça.

Küçük ama kırılgan ama dünyada sahip olmaya değen tek parça.

Onu hiç kaybetmemeli ve vermemeliyiz.

Onu bizden almalarına izin vermemeliyiz.

Her kimsen, bu yerden kaçmanı dilerim.

Umarım dünya değişir ve her şey iyiye gider.

Ama en çok şunu anlamanı umuyorum: Seni tanımasam bile ve seninle hiç karşılaşamasak birlikte gülmesek, ağlamasak seni öpmesem bile seni seviyorum.

Seni tüm kalbimle seviyorum.

Valerie.

Özel bir yargıçlar kurulu tarafından suçlu bulunduğunu ve işbirliği yapmayı kabul etmediğin takdirde idam edileceğini bildirmeye geldim.

Ne demek istediğimi anlıyor musun?

– Evet.

– İşbirliği yapmaya hazır mısın?

– Hayır.

– Pekala.

Bayan Hammond'ı hücresine götürün.

Altı kişilik bir askeri ekip ayarlayın ve onu kimyasal depoya götürüp vurun.

Vakit geldi.

Hazırım.

Bak, tek istedikleri küçük bir bilgi.

Onlara sadece bir şey söyle, herhangi bir şey.

Teşekkür ederim ama kimyasal depo arkasında ölmeyi tercih ederim.

O zaman artık hiçbir korku taşımıyorsun.

Özgürsün.

Ne?

Merhaba, Evey.

Sen.

– Sen miydin?

– Evet.

Gerçek değil miydi?

– Gordon.

– Üzgünüm, ama Bay Deitrich öldü.

Onu tutuklarlar zannetmiştim ama evinde Kur'an bulunca onu idam ettiler.

Ah, Tanrım.

Neyse ki onlar yakalamadan seni kurtardım.

Beni kurtardın mı?

Bunu bana sen mi yaptın?

Saçımı sen mi kestin?

Bana işkence mi yaptın?

Bana işkence yaptın! Neden?

Korkusuz yaşamak istediğini söylemiştin.

Keşke bunun daha kolay bir yolu olsaydı ama yok.

– Aman Tanrım.

– Beni affetmeyebileceğini biliyorum.

Ama yaparken, bana ne kadar zor geldiğini de anlayamazsın.

Her gün kendimde, senin şu an bende gördüğün şeyi görüyordum.

Her gün buna bir son vermek istedim ama pes etmeyi reddettiğin her seferinde son veremeyeceğimi biliyordum.

– Sen hastasın! Sen kötüsün! Buna sen bir son verebilirdin, Evey.

Pes edebilirdin ama etmedin.

– Neden?

– Beni rahat bırak senden nefret ediyorum! İşte bu yüzden! İlk başta ben de sebebin nefret olduğunu sanıyordum.

Tek bildiğim nefretti.

Nefret bana yeni bir dünya kurdu beni tutsak etti, yemeyi, içmeyi, nefes almayı öğretti.

Damarlarımdaki yoğun nefret duygusuyla öleceğimi sanmıştım.

Ama sonra bir şey oldu.

Bana olan şeyin aynısı sana da oldu.

Kes sesini! Yalanlarını dinlemek istemiyorum! Sanatçıların, yalanı, gerçeği söylemek için kullandıklarını söyleyen senin babandı.

Evet, bir yalan yarattım.

Ama ona inandığın için, kendinle ilgili bir gerçeği keşfettin.

– Hayır! – O hücrede gerçek olan şey şimdi de geçerli.

Orada hissettiğin şeyin benimle bir ilgisi yok.

Artık hiçbir şey hissedemiyorum! Ondan kaçma, Evey.

Hayatın boyunca kaçtın.

Aman Tanrım.

Nefes alamıyorum.

Astım.

Küçükken.

Beni dinle, Evey.

Hayatının en önemli anı olabilir bu.

Ona sahip çık.

Anne ve babanı senden aldılar.

Erkek kardeşini senden aldılar.

Seni bir hücreye tıkıp, hayatın hariç sana ait olan her şeyi senden aldılar.

Ve sen de yaşadığın için şükrettin, öyle değil mi?

Sana bıraktıkları tek şey hayatındı, ama değilmiş, öyle değil mi?

– Yapma! – Ve başka bir şey buldun.

O hücrede, senin için hayatından daha çok değer verdiğin bir şey buldun çünkü istediklerini vermediğin takdirde seni öldürmekle tehdit ettiklerinde ölmeyi tercih ettiğini söyledin.

Ölümünle yüzleştin, Evey.

Sakindin.

Serinkanlıydın.

O sırada hissettiğini şu anda da hissetmeyi dene.

Ah, Tanrım.

Benim hissettiğim.

Evet?

Başım dönüyor.

Temiz havaya ihtiyacım var.

Lütfen, dışarıya çıkmam gerek.

Asansör var.

Bizi çatıya çıkarır.

Tanrı yağmurda saklı.

* *

V.

Gidiyorum.

Burada 872 tane şarkı var.

Hepsini dinledim ama hiçbirinde dans etmedim.

– Beni duydun mu?

– Evet.

Burada kalamam.

Biliyorum.

Artık burada kilitli kapılar bulamazsın.

Bunu saklamayı düşündüm ama sen yazdığın için, bunu yapmak doğru gelmedi.

Ben yazmadım.

Gitmeden önce sana bir şey gösterebilir miyim?

TUZLU ARAZİ

– O gerçekten yaşamış mıydı?

– Evet.

Çok güzel kadınmış.

– Onu tanıyor muydun?

– Hayır.

Mektubu tam ölmeden önce yazmıştı.

Ve elime geçtiği gibi senin eline de geçmesini sağladım.

O zaman bu gerçekten oldu, değil mi?

– Evet.

– Onun bitişiğindeki hücredeydin.

Ve bütün bunların nedeni bu.

Ona yapılanlardan dolayı onlardan intikam alıyorsun.

– Ve sana yapılanlardan.

– Bana yapılan şey, beni yarattı.

Etkinin, aynı oranda ters tepki yaratacağı evrenin temel bir kuralıdır.

Bunu öyle mi değerlendiriyorsun?

– Bir denklem gibi.

– Bana yapılan şey caniceydi.

Ve bir cani yarattılar.

– Nereye gideceğini biliyor musun?

– Hayır.

Bunun beni korkutması gerekir ama sanırım bu konuda sana teşekkür etmeliyim.

teşekkür ederim.

Hosça kal.

Evey senden bir şey isteyebilir miyim?

Tek bir dileğim olsa, o da, seni son bir kere de olsa 5 Kasım'dan önce görmek olurdu.

– Pekala.

– Teşekkür ederim.

* *

Sayın Başbakan, bunu kimsenin tartışmak istemediğini biliyorum ama tatsız bir olaya hazırlanacaksak bu daha fazla bekletilemez.

Önünüzdeki kırmızı rapor, birkaç yıkım uzmanı tarafından dikkatle incelendi.

Şimdi, raporun sonucuna göre teröriste uygulanacak en mantıklı saldırı havadan saldırı.

Parlamento binası etrafındaki metro tünelleri kapatılsa da, metro yoluyla saldırı öneren ayrı bir rapor daha metro tünelleri kapatılsa da hazırlandı.

O raporu kim hazırladı?

Başmüfettiş Finch.

Elinizde bu sonucu destekleyecek bir kanıt var mı, Bay Finch?

Hayır efendim.

Sadece bir sezgi.

Bir şeyden eminsem, Bay Finch, o da bu hükümetin, sizin sezgilerinize güvendiği takdirde hayatta kalmayacağıdır.

Bay Dascomb, şu an ihtiyacımız olan şey bu ülkenin halkına net bir mesaj vermek.

Bu mesaj her gazetede, radyoda ve televizyon kanalında çıkmalı.

Bu mesaj, bütün InterLink sitelerinde dolaşmalı! Bu ülkenin, unutmanın eşiğinde olduğumuzu anlamasını istiyorum.

Bu ülkede yaşayan her erkek, kadın ve çocuğun kaosa ne kadar yakın olduğumuzu anlamasını istiyorum.

Herkesin, bize neden ihtiyaç duyulduğunu hatırlamasını istiyorum!

**

Eski Amerika Birleşik Devletleri'nde iç savaş Orta Batı'yı yakıp yıkmaya devam ediyor.

Bilim adamları, yaşanan su kıtlığını son iki yıldır hiç yağış yaşanmamasına bağlıyor.

Bakanlık yetkilileri, su karnesi fiyatlarında artış bekliyor.

Polis, dokuz şüpheli yakaladı.

– Bu saçmalığa inanabiliyor musun?

– Bilmiyorum, ahbap.

Karantina bölgesi dışında, havadan bırakılan yeni bir patojen, 27 kişiyi öldürdü.

Yetkililer 14 yıl önce Londra, St.

Mary's'teki virüs saldırısı ile V adlı terörist örgütün arasında bağ olabileceğine dair yeni ipuçları buldu.

İşaret'teki bir bağlantım, yeni bir bilgi buldu.

Üç adamdan bahsetti.

Gizli istihbarattan.

Üçü de, Creedy'nin altında çalışan ilk siyah torbacılardanmış.

Alan Percy, Robert Keyes, William Rookwood.

Ve St. Mary's olayından bir gün sonra Percy, silahla kendini vurmuş, Keyes bir yangında ölmüş Rookwood ortadan kaybolmuş.

Bu kahrolası tesadüfler midemi bulandırıyor.

Rookwood.

Bu ismi nereden biliyorum?

Sayın Müfettiş, anlaşılan beni arıyorsunuz.

W.R.

Dosyasında gizli bir yönlendirici olmalı.

Ama dosyaya senin eriştiğini nasıl bildi?

Ne yapacağız?

Ben bir polisim.

Bunu öğrenmeliyim.

Açılışına gelmiştim.

Mideme kramplar girmişti.

Hala giriyor.

ST. MARY'S VİRÜSÜ KURBANLARI ANISINA

Daha fazla yaklaşmayın, müfettiş.

Üstümüzde dinleme cihazı yok.

Özür dilerim ama benim konumumdaki biri bütün önlemleri alarak hayatta kalır.

– Vermek istediğiniz bir bilgi mi var?

– Hayır, siz o bilgiye zaten sahipsiniz.

Bütün isimler ve tarihler aklınızda.

İstediğiniz ve ihtiyacınız olan tek şey bir hikaye.

Hikayeler gerçek veya yalan olabilir.

Bu tür kararları size bırakıyorum.

Hikayemiz, bu tür hikayelerde hep olduğu gibi genç ve umut vaat eden bir politikacıyla başlıyor.

Çok dindar biri ve Muhafazakar Parti'nin bir üyesi.

Kafasında tek bir amaç var ve politik sürece hiçbir önem vermiyor.

Güç kazandıkça, bağnazlığı daha çok açığa çıkıyor ve onu destekleyenler daha fazla saldırganlaşıyor.

Sonunda partisi, milli güvenlik adına bir proje başlatıyor.

Başta herkes, biyolojik silahlarla ilgili bir araştırma olduğuna inanıyor ve ne kadara mal olduğu önemsenmeden proje yürütülüyor.

Ancak, bu projenin gerçek amacı iktidar ve tam bir hegemonik egemenlik kurmak.

Ancak, proje vahşice sona eriyor.

Ama projeyi yürütenlerin çabaları boşa gitmiyor çünkü kurbanlardan birinin kanından yeni bir savaş yöntemi doğuyor.

Bir virüs, ama virüslerin en kötüsünü düşünün ve bunun panzehirinin sadece sizde olduğunu düşünün.

Ama tek amacınız iktidarsa, böyle bir silahı en iyi şekilde nasıl kullanabilirsiniz?

İşte hikayenin burasında devreye bir örümcek giriyor.

O, vicdansız ve amacın, yöntemi meşrulaştırdığına inanan biri.

Ve hedefi, ülkenin düşmanlarından ülkenin kendisine çevirmeyi öneren de o.

Saldırının etkilerini en etkili hale getirmek için üç hedef seçiliyor.

Bir okul, bir metro istasyonu ve bir su arıtma tesisi.

İlk birkaç haftada yüzlerce kişi ölüyor.

Üç Su'ya kesinlikle virüs bulaştı.

Yetkililer, ölümcül virüsü kontrol etmeye çalışıyor. metro istasyonlarında yıkım.

SALGIN Medyanın da kışkırtmasıyla, halk arasında korku ve panik, ülkeyi parçalayarak ve bölerek hızla yayılır, ta ki sonunda gerçek amaç gün ışığına çıkana kadar.

St. Mary's krizinden önce, kimse o yılın seçim sonuçlarını tahmin edemezdi.

Hiç kimse.

Ve sonra, seçimlerden bir süre sonra, işte size bir mucize.

Bazıları bunun Tanrı'nın işi olduğuna inandı ama bu, bazı parti üyeleri tarafından yönetilen ve onları bu sayede inanılmaz derecede zengin yapan bir ilaç şirketinin işiydi.

Bir yıl sonra, bir yandan kurbanları azizleştirmek için bir anıt inşa edilirken politik uçtan bazı kişiler yargılandı, suçlu bulundu ve idam edildi.

Planın başarısı, dahiyane başarısı, korku oldu.

Korku, bu hükümetin en önemli aracı oldu ve onun sayesinde politikacımız en sonunda yeni açılan başbakanlığa atandı.

Gerisi, dedikleri gibi, tarih oldu.

– Bunları ispatlayabilir misiniz?

– Sizce neden hala hayattayım?

Pekala.

Sizi korumalı gözaltına almak istiyoruz, Bay Rookwood.

Eminim istiyorsunuzdur.

Ama o kaydı istiyorsanız, size ne söylüyorsam onu yapacaksınız.

Creedy'yi 24 saat izleyin.

Haberiniz olmadan burnunu bile karıştırmadığından emin olduğumda sizinle tekrar bağlantıya geçeceğim.

O zamana kadar, hoşça kalın.

Rookwood neden daha önce ortaya çıkmadın?

Neyi bekliyordun?

Sizi, müfettiş.

Size ihtiyacım vardı.

Karanlıkta ne yapıyor?

Korkunç Creedy.

Bilmek istediğimden emin değilim.

Sutler artık size güvenmiyor, değil mi, Bay Creedy?

Ve ikimiz de sebebini biliyoruz.

Ben parlamentoyu havaya uçurduktan sonra tek şansı, halka başka birini, başka bir günah keçisi sunmak.

Peki bu kim olacak?

Siz, Bay Creedy.

Sizin gibi zeki birinin bunu mutlaka önceden hesaplamış olması gerek.

Sizin gibi zeki birinin elinde mutlaka bir plan vardır.

İşte o plan yüzünden Sutler artık size güvenmiyor.

İşte o yüzden şu an izleniyorsunuz o yüzden evin her yerinde dinleme cihazları ve kameralar telefonlarda mikrofon var.

- Saçmalık.

Ah, sizin gibi zeki bir adam bunun saçmalık olmadığını bilirdi.

- Ne istiyorsun?

- Sutler'ı.

Haydi yapmayın ama, Bay Creedy, bugünün geleceğini biliyordunuz.

Bir gün başbakanlık için mücadele edeceksiniz.

Sutler'ın gözden uzak tutulmasının nedeni bu.

Adamlarınızdan bazılarının, güvenilir adamlarınızın Sutler'a yakın olmasının nedeni bu.

Yapmanız gereken tek şey emri vermek.

- Benim elime ne geçecek?

- Ben.

Eğer kabul ediyorsanız, kapınıza bir çarpı işareti çizin.

Sana neden güveneyim?

Çünkü, beni durdurmanızın tek yolu bu.

Kılıcını düşüren kılıcım değil, geçmişin, Mondego.

Yukarı gelebilir miyiz?

Kendine başka bir ağaç bul.

Creedy'yi haftalardır köstebek gibi izliyoruz.

Ondan hala bir ses yok.

Ne bekliyor?

Alo?

Müfettiş, telefon size.

Başmüfettiş Finch mi?

- Evet, benim.

- Ben Southend'deki 137.

mıntıkadan Komiser Clark.

- Onu bulduk.

- Kimi buldunuz?

William Rookwood'u.

Aradığınız kişiyi.

Kayıp şahıs raporunuzu gördüm ve ölü şahıs eşleşme programında araştırdım.

Ve tabii ki onu tespit ettim.

Mükemmel diş eşleşmesi.

Cesedi su üstünde yüzüyormuş, balıkçılar bulmuş.

Kimliği tespit edilememiş, şimdiye kadar.

– William Rookwood ölmüş mü?

– Öyle görünüyor.

Yirmi yıl kadar önce.

Lanet olsun! O aşağılık herif orada durmuş bana yalanları kaşıkla sundu, ben de hepsini bir güzel yuttum! Peki şimdi ne yapacağız, müfettiş?

Esas yapmamız gereken şeyi yapacağız.

Onu bulacağız.

Her gün, beyler.

5 Kasım'a yaklaştığımız her gün o adamın serbestçe dolaştığı her gün bir başarısızlık oluyor.

347 gün, beyler.

347 başarısızlık! Başbakan, yeterli sayıda ekip.

Bir çığ gibi büyüyen yetersizliklerinizin altında eziliyoruz, Bay Creedy! Ben bakarım.

– Siz Eric Finch misiniz?

– Evet.

Lanet olsun.

Kaç tane yollanmış?

Su ana kadar sekiz yük vagonu tespit ettik.

– En azından birkaç yüz bin.

– Tanrım.

Elinde o maskeden bulunan her kişinin tutuklanmasını istiyorum! Parayı ver! Lanet olası parayı ver! Her yerden telefon yağıyor.

Bütün şehir çıldırmış durumda.

– Bu, tam da onun istediği şey.

– Ne?

– İngiltere'de anarşi! – Kaos.

Bay Creedy, bu işten özellikle sizi sorumlu tutuyorum.

Sorun şu: O bizi, bizim kendimizi tanıdığımızdan daha iyi tanıyor.

Bu yüzden, dün gece Larkhill'e gittim.

– Orası karantina dışındaki bölge.

– Orayı görmek zorundaydım.

Geriye pek bir şey kalmamış.

Ama orada dururken, garipti.

Birdenbire her şeyin birbiriyle bağlantılı olduğunu hissettim.

Sanki her şeyi görebiliyordum Larkhill'den öncesine uzanan uzun bir olaylar zinciri.

Sanki, olmuş ve olacak her şeyi görebiliyormuşum gibi hissettim.

Hey sen! Sanki olaylar dizisi önümde duruyordu ve hepimizin bunun bir parçası olduğunu ve bunun içinde hapsolduğumuzu anladım.

Peki ne olacağını biliyor musunuz?

Hayır.

Sadece bir sezgiydi.

Ama tahmin edebiliyorum.

Bunca kaos devam ederken, biri aptalca bir şey yapacak.

Ve bunu yaptığında durumlar iyice çirkinleşecek.

Brixton'da göstericiler tutuklandı.

Ve sonra, Sutler yapmayı bildiği tek şeyi yapacak.

Ve o noktada, V'nin yapması gereken tek şey sözünü tutmak olacak.

Ve sonra.

Bu gece, büyük gecen.

Hazır mısın?

Hazır mıyız?

Bu şarkıyı özledim.

Geleceğini sanmıyordum.

Geleceğimi söylemiştim.

İyi görünüyorsun.

teşekkür ederim.

Aramaları nasıl atlattığını öğrenebilir miyim?

Sahte kimlik, Guy Fawkes maskesinden daha çok işe yarıyor.

İtiraf etmeliyim ki, her siren sesinde senin için endişelendim.

Ben de bir süre kendim için endişelendim.

Bir gün marketteydim.

Ve BTN'de beraber çalıştığımız bir arkadaşım, sırada arkama geçti.

Öyle gergindim ki, kasiyer parayı istediğinde yere düşürdüm.

Arkadaşım parayı yerden aldı ve bana uzattı.

Gözümün içine baktı ve beni tanımadı.

Sanırım bana yaptıkların, tahminimden daha çok işe yaradı.

Sana bir hediyem var, Evey ama vermeden önce sana bir şey sormak istiyorum.

Benimle dans eder misin?

Şimdi mi?

Devrimi yapacağın gece mi?

Danssız bir devrim, yapılmaya değmez.

Çok isterim.

Bu gece o insanlarla doğrudan konuşacağım ve her şeyi çok net anlamalarını sağlayacağım.

Bu ülkenin güvenliği, eksiksiz bir itaate bağlıdır.

Bu gece protesto yapan, insanları kışkırtan, tahrik eden herhangi biri başkalarına ibret olması için cezalandırılacaktır.

Sayın Başbakan, göz önünde bulundurulmayan bir olasılık var.

Neymiş o, Bay Dascomb?

– Terörist başarılı olursa.

– Olmayacak.

Bu düşük bir olasılık ama başarılı olursa.

Olursa ve o binaya bir şey olursa değişecek tek şey, bunun yaratacağı tek değişiklik yarın sabah gazetem yerine Bay Creedy'nin istifa mektubunu okuyacak olmamdır! Çok meşguldün.

İnsanlar şu an çok korkuyor.

Sutler'ın bu gece halka hitap edeceğini duydum.

Vakit neredeyse geldi.

Maske yollamak dahiceydi.

Bir anda her yerde yüzünü görmek garip geldi.

Kim olduğumu gizle ve özümün şeklini alan bu gizlilikte bana yardım et.

– On ikinci Gece.

– Viola.

– Anlamıyorum.

– Neyi?

Başıma gelmiş en önemli şeylerden birisin ve ben buna rağmen senin hakkında neredeyse hiçbir şey bilmiyorum.

Nerede doğduğunu, anne ve babanın kim olduğunu kardeşlerin olup olmadığını bilmiyorum.

Neye benzediğini bile bilmiyorum.

Evey, lütfen.

Bu maskenin altında bir yüz var ama o benim yüzüm değil.

Yüzüm ne maskenin altındaki kaslardan ne de onların altındaki kemiklerden ibaret.

Anlıyorum.

Teşekkür ederim.

Çok zamanımız yok.

Sana vermem gereken bir şey var.

Parlamentonun yanından geçtim.

Daha önce hiç böyle bir şey görmemiştim.

Tanklar, uçaksavarlar, askerler.

İnsan, bu akşam oraya kimsenin gitmemesini ummak istiyor.

Ama giderlerse, sence ne olacak?

Silahsız insanların silahlılara direndiğinde hep olan şey.

Kenara çek.

O tünelleri haftalardır arıyoruz.

Onu şimdi bulacağınızdan emin misiniz?

Müfettiş.

Her şey ters gitti değil mi?

Metro mu?

Hepsini kapattıklarını sanmıştım.

Kapattılar.

Rayları onarıp yenilemek 10 yılımı aldı.

Gel, sana göstereyim.

İNGİLİZ MALI GÜBRE % 100 NİTROJEN Bu raylar parlamentoya gidiyor.

Evet.

O zaman bu gerçekten olacak, değil mi?

Eğer sen istiyorsan.

- Ne?

- Sana hediyem bu, Evey.

Sahip olduğum her şeyi, evimi, kitaplarımı, galeriyi, bu treni istediğin gibi kullanman için sana bırakıyorum.

Bu da başka bir oyun mu, V?

Hayır.

Artık oyun yok.

Yalan yok.

Sadece gerçek var.

Ve gerçek de şu: Yanıldığımı anlamama sebep oldun o kolu çekme seçimi bana ait değil.

- Neden?

- Çünkü bu dünya parçası olduğum ve yarattığım bu dünya, bu gece sona erecek.

Yarın farklı insanların yaratacağı farklı bir dünyanın başlangıcı olacak ve bu seçim onlara ait.

Nereye gidiyorsun?

Yaratıcımla buluşmamın ve bana yaptıklarının karşılığını aynı şekilde ödemenin vakti geldi.

V, bekle! Lütfen, bunu yapmak zorunda değilsin.

Bunu bırakabilirsin.

Buradan beraber çıkabiliriz.

Hayır.

Ne olduğum hakkındaki sözlerinde haklıydın.

Beni bekleyen bir ağacım yok.

Tek istediğim, tek beklediğim şey, o tünelin sonunda.

Bu doğru değil.

Yapamam.

Sevgili İngiliz halkı bu gece temsil ettiğimiz ve ilkelerine sıkı sıkıya bağlı olduğumuz ülkemiz korkunç ve ciddi bir tehditle karşı karşıya.

Bu bölge temiz, efendim.

Şiddet içeren ve emsali görülmemiş bu saldırı savunmasız ve cezasız.

O nerede? bırakılmayacak.

Guy'ın aklından ne geçiyor?

Düşmanımız, bizi bölmek ve ülkemizin dayandığı ilkeleri yok etmek için sinsice fırsat kolluyor.

Anlaşmamızın bana düşen kısmını yerine getirdim peki ya sen, kendi kısmını yerine getirdin mi?

Onu aşağıya getirin.

Bu gece, ilkelerimize bağlı kalmalı ve kararlı olmalıyız ama en önemlisi birlikte hareket etmeliyiz.

Bu gece sokağa çıkma yasağını ihlal edenler düşmanımızın işbirlikçisi kabul edilecektir ve hiçbir ayrıcalık ve hoşgörü gösterilmeden terörist olarak yargılanacaktır.

Yüzünü görmek istiyorum.

Bütün ciddiyetimle size şu sözü veriyorum: Bu gece adalet hızlı işleyecektir yasalara uygun ama acımasız olacaktır.

Ah, Tanrım.

Hayır.

Sonunda karşılaştık.

Size bir şey getirdim, başbakan.

Yaptığınız ileride yapabileceğiniz onca şey ve elinizde kalan son şey için bir uğurlama hediyesi.

Elveda, başbakan.

Bay Creedy.

İğrenç.

Bu iş bittiğine göre artık yüzünü görmenin zamanı geldi.

Maskeni çıkar.

Hayır.

Sonuna kadar meydan okuyorsun, öyle mi?

Onun gibi bağırıp çağırmayacaksın, değil mi?

Ölümden korkmuyorsun.

Sen de benim gibisin.

Aramızdaki tek ortak nokta, Bay Creedy, ikimizin de ölmek üzere olduğudur.

Sence bu nasıl olacak?

Ellerimle sizi boğazlayarak.

Saçmalık.

Ne yapacaksın?

Burayı tamamen taradık.

Hiçbir şeyin yok.

Lanet olası bıçakların ve karate hareketlerin dışında hiçbir şey.

Bizimse silahlarımız var.

Hayır, kurşunlarınız var ve silahlarınızın boş olduğunu fark ettiğinizde ölmüş olmama dair umudunuz var, çünkü hala yaşıyorsam silahlarınızı tekrar doldurmadan ölmüş olacaksınız.

Bu imkansız! Öldürün onu! Sıra bende.

Öl! Öl! Neden ölmüyorsun?

Neden ölmüyorsun?

Bu maskenin ardında, bir yüzden ötesi var.

Bu maskenin ardında bir düşünce var, Bay Creedy.

Ve düşünceler, kurşun geçirmez.

Birinci yakın çevre bildiriyor.

Whitehall kontrol altında.

General Ackroyd bildiriyor.

Telsiz konuşmalarını kısa tutun.

Bunun daha saçma bir hale gelmesine izin vermeyeceğim.

V! Kanamanı durdurmalıyız.

Lütfen, durdurma.

İşim bitti ve bundan memnunum.

Böyle söyleme.

Sana sadece gerçekleri söyleyeceğimi söylemiştim.

Yirmi yıldır, yalnızca bugünü bekledim.

Benim için onun dışında hiçbir şey yoktu seni gördüğüm güne kadar.

Sonra her şey değişti.

Sana aşık oldum, Evey mümkün olacağını hiç tahmin etmediğim bir şekilde.

V, ölmeni istemiyorum.

Bu, bana verebileceğin en güzel hediyeydi.

V?

V?

Kameralar Trafalgar Meydanı'na ilerleyen bir grup belirledi.

Birinci yakın çevre bildiriyor.

Düşmanı görüyoruz.

Kımıldama.

Olduğun yerde kal.

Sen Evey Hammond'sın, değil mi?

O zaman her şey bitti mi?

Neredeyse.

Dur! O kolu bırak.

Hayır.

Düşman hızla yaklaşıyor.

Emirlerinizi bekliyoruz.

– General, ne yapalım?

– Komutandan veya parti başkanı Creedy'den, veya başbakandan cevap gelmiyor.

Bunu neden yapıyorsun?

– Çünkü o haklıydı.

– Hangi konuda?

Bu ülkenin bir binadan daha fazlasına ihtiyacı olduğu konusunda.

Ülkenin umuda ihtiyacı var.

Lanet olsun, silahları indirin! İndirin! Aman Tanrım.

Vakit geldi.

Söyleyin Bay Finch, müzikten hoşlanır mısınız?

Bu müzik.

Evet.

Onun müziği.

O kimdi?

Edmond Dantes'ti.

Babamdı ve annemdi.

Erkek kardeşimdi.

Arkadaşımdı.

O sizdi bendi.

O hepimizdi.

O geceyi ve onun bu ülke için anlamını kimse unutmayacak.

Bense o adamı ve onun benim için anlamını hiç unutmayacağım.

II

ANESTHESİA (2015) ANESTEZİ

90 dk

Yönetmen: Tim Blake Nelson

Senaryo: Tim Blake Nelson

Ülke: ABD

Tür: Dram, Gerilim

Vizyon Tarihi:22 Nisan 2015

Dil: İngilizce

Müzik: Jeff Danna

Oyuncular: Sam Waterston, Ivan Goris, Rob Morgan, Corey Stoll, Mickey Sumner,

Çeviri: Goldbergon

ÖZET

Bir çok kişinin hayatı, bir soygunda yaralanan felsefe profesörü Walter Zarrow etrafında kesişir.

FİLMDEN

Bu akşam geciktiniz bayım.

Bunca yıldır buraya gelirim sana adımı hiç söylememiştim.

Walter benim adım.

Bana Walter dersen beni çok memnun edersin.

Ben de Ignacio.

İyi akşamlar.

Bunun cazibesinin hiç kaybolmadığını söylemekten memnuniyet duyuyorum.

- İki demet ortanca verir misin?

- Hemen hazırlıyorum.

- İyi akşamlar Walter.

- Sana da iyi akşamlar Ignacio.

- Şaka yapıyor olmasın.

- Git sustur şunu.

Bu saatte kapımı çalan olmaz.

- Kim o?

- Yardım edin! - Sam?

- Hayır.

Şaka yapıyorlardır.

- Kimsiniz?

Neler oluyor?

– Yardım edin! Bekleyin.

Sen aşağıya in.

Ben 911'i ararım.

– Hayatta olmaz.

– O zaman ben giderim.

Tamam, tamam.

Ben hallederim.

O da ne öyle?

Lanet olsun.

Bayıldım.

Muhteşem.

Bayıldım.

Karıma – 911'i ara! – Aradım.

Tanrım.

Ambulans yolda.

Biraz daha dayan.

– Bunu karıma ulaştır.

– Tanrım! Adı Marcia.

Burada birisi daha var.

– Gitme.

– Buradayım.

Ben sadece Darwin'den önce yaşamış bir düşünür, insan olarak yaşamanın nesnel analizinin yapılmasını teklif etme cesaretini gösterir.

Hayati yönü mezara doğru olan düşünen ve duyarlı bir varlık.

Özellikle de çocuklar büyüdükten sonra muhtemelen hiç doğmamış olmamızı tercih ettirecek bir düşünce.

Bir düşünün.

Yaşayıp acı çekmektense, yaşamamak daha iyi.

Ancak Eros bizi sadece güya uhrevi olan şeyler uğruna gayret etmemiz değil daha da beteri ürememiz için baştan çıkartıyor.

Böylece bir başka nesneyi de bizim çektiğimiz acıları çekmeye mahkum ediyor.

Kısacası sevmek, çoğalmak bir çeşit sevimsiz bir girişimdir.

Çünkü evlatlarımızı çok kötü bir dünyaya salmamıza neden oluyor.

Her neyse, ne korkutucu ama.

O zaman Devamı Cuma'ya.

Daha on yıl önce hayır dediğimden eminim.

Yunanlılar doğrusunu yaptı.

Bizler daha atomuz.

Kim bunun farkında ki?

Tanrıya şükür ben yaşarken değil ama sen yaşarken, belki de ölümsüzlük bulanacak.

– Bu saçmalığa inanıyor musun?

– Hepimiz öyle düşünüyoruz.

Ölçülebilir.

Her şey iki sembole ve bunların yokluğuna indirgenebilir.

Eskiden hiçbir şeye inanmazdım.

Şimdi ise her şeye inanır oldum.

Benim sorunum bunları sormaya devam etmek için iştahımızı nasıl azalttığımızdır.

– Jill'de kanser çıkabilir.

– Çıkabilir mi?

Yumurtalıklarından birinde bir lezyon bulundu.

– Annen biliyor mu?

– Henüz söylemedik.

Garip bir duruma düştüm.

Baba, gerçekten cevabın bu mu?

Tabii ki değil, Adam.

Ne yapabiliriz?

Kimseye söylememi istemiyor.

Bu konuşma da Kişisel algılama.

Sadece kimseye söyleme mi

Açıklama yapmana gerek yok.

Ben Yanındayım Adam.

Her zaman.

Ona söyledim ama bana söz vermiştin der gibiydi.

Sonra bir baktım ıslanmışım.

– Ya o bana lazımsa?

– Ne?

– Sandalye diyorum.

– Affedersin.

Biraz bekler misin?

Kanka, kaç bilet var sende?

Siktir len.

Olmaz.

- Bakar mısınız?

- Bekle.

Bekle dedim.

Beklediğin kişi gelene kadar bu sandalyeyi alabilir miyim?

- Birisini bekliyorum dememiştim.

- Tamam, anladım.

Affedersiniz, bu sandalyeyi alabilir miyim?

Neden ilk seferinde sormadın?

Kanka sen biletleri al, ben hallederim.

Hayır, ikisini de ödemem.

Bu sandalyeye ihtiyacım var ve sen de bunu anlamıyorsun.

Neye ihtiyacım olduğunu sen mi belirliyorsun?

Pekâla, sandalyeni tuttun.

Bu boş oturak burada dursun.

Böylece o lanet kesilmiş ağacı izlemiş olursun.

- Kitabım kullanıyor onu.

- Öyle mi?

Sen bencil, yalnız bir sürtüksün.

Bobby, görselden çok işitsel öğrenmeye daha yatkın.

Hadi Marta.

Küçük Bobby hakkında konuşmak için şu anı mı seçtin gerçekten de?

Kuyruk oldu! Bana mı çaldın Sarah?

- Sana çaldım Marta.

- Yettin artık sen.

- Ne var Joan'la konuşmam gerekiyorsa?

- E-posta gönderebilirsin.

Belki yüzyüze görüşmem gerekiyordur.

Çünkü oğlumun bir sorunu var.

Hepimiz gibi bir öğretmen tut sende.

Öğretmeniyle konuşamayacaksam özel öğretmen tutmanın ne anlamı var?

- Bu da bizi e-postaya geri getiriyor.

- Yüzyüze konuşursam daha çok şey öğrenirim.

Mesela senin şu an nasıl bir cadaloz olduğunu öğrendiğim gibi.

Cadaloz mu?

Yazılı olarak aynı etkiyi alamam.

– Sen bana cadaloz mu dedin?

– Siktir git Jane! Marta.

Neden bana e-posta göndermiyorsun?

– Bir düşün.

– Sen tam bir yaratıksın Sarah.

Bir daha bana korna çalarsan seni doğduğuna pişman ederim.

Saat 5'e az kaldı.

Merhaba anneciğim.

– Merhaba.

– Sende bin Angie.

Matematik ödevini yaptın mı?

Hayır, Hal'e soracağım.

Kafası çalışıyor onun.

Hal, şunu çözemedim de

– Tanrım!

– Çık şurdan!

– Kapıyı kilitlesene!

– Sana çık dedim!

Kilitler bu işe yarar.

– Gerçekten mi?

– Sen hâlâ burada mısın?

– Şu problemde bana yardım et pis sapık.

– Başkalarını ara.

– Aradım.

Hiçbiri çözememiş.

– Kimse çözemez.

***

"Çevrenin yarıçapa oranını bulun " Asla yanılmam.

Pi r bölü pi r kare.

Doğru ya.

Çok kolaymış.

Hiç sen ve Amy

Yani siz yattınız mı?

– Nerde o günler.

– Soykırım edebiyatı yetiyordur tabii.

Hadi be ordan.

O sırada şey yapmıyordum.

Altı milyonu okurken ne yapıyordun?

***

– "Uzun Yürüyüş"ü izliyorduk.

– Ne?

O saçmalığı da nereden biliyorsun?

Sen lanet bir ucubesin.

O kahverengi kumtaşından evler yapanların şimdiki şehri gördüğünü düşünsene.

Bu bizim ya çöküşümüz ya da zirveye ulaşmamız.

Bu da ne demek?

Ya kendimizi yok edeceğiz ya da Tanrı olacağız.

– Tanrı aşkına Hal.

– Başka ne olabilir ki?

Hâlâ yazıyorsun.

Bir yere gitme.

Kimse okumak istemiyor zaten.

– Monica buraya geldiğini biliyor mu?

– Geçen yıl ayrıldık.

Kendi başının çaresine bak olaylarında mısın?

– Belkide.

– Sokayım böyle işe mi demek oluyor?

Seni buraya getiren ne?

Burası bir mahkeme salonu değil.

Bitir şu işini.

Şuna bak.

Gündüz oğlan gece kız.

Hiçbir şey bundan daha iyi değil.

Dışarıda bize katılmak için bekleyen bir arkadaşım var.

Arkadaş mı?

Ne tür bir arkadaş?

Bu tür bir şeye yardım edecek biri.

Bu tür şey derken?

Kapıyı açmaya gidiyorum.

– Selam.

– Neler oluyor Jeffrey?

Jeffrey bana yardıma ihtiyacın olduğundan bahsetti.

– Narkotikten misin?

– Dr.

Barnes’le görüştüm.

– Kim Dr.

Barnes’e benden bahsetti?

– Baban.

Siktir git len.

Dur Joe, nereye gidiyorsun?

Hayır! Siktir git Jeffrey! Sen de siktir pis narkotik! Bir saat içinde neler olacak söyleyeyim.

Pılını pırtını toplayıp seni doktoruna götüreceğiz.

Sen de onunla konuşacaksın.

– Onu anca randevuyla görebilirsin.

– O ne derse onu yapacaksın.

– İstediğimi yaparım.

– Bittiğinde alır götürürüm.

Polisi arayıp onlara diyeceğim ki – Beni kaçırdığını söyleyeceğim.

– Bu bölgedeki bütün polisleri tanıyorum.

Nasılsa içeride, gün içinde bir telefon görüşmesi yapmayı hatırlarsın.

O zaman seçersin artık, cezaevi yolu mu yoksa doktor yolu mu?

– Birilerine anlatmam lazım.

– Elbette.

Senin için istediğim son şey O zaman neden özellikle yapma dediğim şeyi yapıyorsun?

Çünkü korkuyorum, şaşkınım ve kafam karışık.

Ne olacağımı sanıyorsun?

– Öyle derse – Onlara sonra anlatırız.

Nasıl?

Ne zaman?

Ne yapar eder Bahsettiğim şey de bu.

Neden bir anne babayla konuşmak istiyorum?

Çünkü çocuklarımızı bilen benim annem ve babam.

Bayan Zarrow.

– Bu doğurganlıkla mı ilgili?

– Adam da aynı soruyu sordu.

Bazı çalışmalarda progesteron ile yumurtalık kanseri arasında bir bağ olduğunu gösteriyor ama büyük bir çoğunluğu hiçbir şey yapmıyor.

İşin gerçeği ilaçların kullanımında artış sağlandığı için önümüzdeki birkaç on yıl boyunca etkilerini öğrenemeyeceğiz.

– Buna değer.

– O konuya hiç girmeyelim.

Kocana katılıyorum.

Dr.

Nachtigal yardımcı olacaktır.

O olağanüstü biri.

– Ve – Cuma günü.

– Evet Cuma.

– En erken bunu ayarlayabildim.

Jill ve Adam?

– Selam Ray.

– Birkaç dakikanızı alabilir miyim?

– Yine sızdıran bir yerler mi var?

– Hayır, çekini aldım.

– Sakıncası yoksa ben gidiyorum.

– Olur.

Bu birkaç dakika sürecek.

Söz veriyorum.

– Gerçekten Ray, hiç sırası değil.

– Çocuklarınız hakkında.

İki yüzlülükte hepimiz aynıyız.

Nasıl oluyor o?

Eğitimli ve durdurulamayacak kadar ihtiraslıyız.

Şehir dışına taşınarak harika olacağını düşünüyoruz ama banka ya da hukuk bürosunda çalışmıyorsak eğer çocuklarımıza yoğunlaşıp her konuyu takıntı haline getirmekten başka ne kalıyor ki.

Biraz daha ister misin?

– Ben galiba şaraba geçeceğim.

– Kadehler soldaki dolapta.

Matematik özürlü oğlunun, annesinin üniversitesine gideceğini söylediğini biliyor musun?

– Hangi üniversite?

– Princeton.

Kesin gider.

Haketme seviyesi yerlerde sürünüyor.

Sanki Allie ve Angie'nin, Dartmouth'a gittiklerini zaten biliyormuşum gibi.

İyiymiş bu.

Sana aldığım siteyi söylerim.

Dünyanın dört bir yanına hatta kapına kadar gönderiyorlar.

Nakliyesi, ödediğin vergilerden daha ucuz.

Hiçbir annenin bakıcı tutmaması gerektiği kanaatindeydim ve hâlâ Manhattan'dan ayrılırken de aynı fikirdeyim.

İşbirlikçilik ve hırs daha az ustaca gizlenmiş olduğundan bu kötü bir durum.

Ne kadar şanslı olduğunu gözden kaçırma.

Dünyanın öbür ucunda sabah oldu.

Sanırım kocam arıyor.

- Ben kızlara bakayım.

- Teşekkürler Mere.

- Alo?

- Angie?

Bilirsin işte, hazırlık falan yapıyordum.

Akşam yemeğinden bahsediyorum.

Meredith geldi de.

Biliyorum.

Çin nasıl?

Senden ne isteyeyim?

Biliyorum.

Allie hasta ama iyileşiyor.

Ne zaman döneceksin?

Hayır, hayır.

Her şey yolunda.

Ben Ama eve dönmek istiyorsun.

Söz mü?

Tamam, anladım.

Elbette.

Çocuklar, babanız arıyor! Onlar görüştükten sonra devam edebilir miyiz?

Tamam, çabalarım.

- Alın.

- Merhaba baba.

Acilen.

Merhaba.

– Affedersiniz bayım.

– Sokakta bir erkek bir kadını selamlayamaz mı?

– Bugün Cuma mı?

– Günleri karıştırmış olabilirim.

Sen de arayacaktın.

Adam'la buluştun mu?

– Ne istiyormuş?

– Dertleşmek istiyormuş.

– Nereye gidiyordunuz hanımefendi?

– Çikolata aşeriyorum.

– Size katılabilir miyim?

– Bugün dersin var mıydı?

Schopenhauer'in erotik çabası üzerineydi.

Benim yaşlarımda fino köpeğiyle yaşıyordu.

Demiş ki: "Evlilik yılanlarla dolu çuvala elini sokup yılan balığı bulmaktır." Hayranı olduğum düşünürlerinkiyle benim hayatım tam bir çelişki içinde.

Çok rahatladım.

– Emekli olacağım.

– Ne?

Yıl sonuna doğru.

Baharda işler hafifler.

Sonra da ayrılırım.

Şurada yürümemizi fırsat bilip mi söylüyorsun bunu?

– Başka ne zaman söyleyebilirdim?

– Neden ayrılacaksın?

Her zaman bitirdiğimde bunu bilebilirdim derim.

Sonra bir süre şüphe duyarım.

– Hiç şüphe yok ki

– Kararım kesin.

– Ne yapacaksın?

– Uyanıp hiç bir şey yapmayacağım.

On yılım kaldı.

Belki de iki yıl.

– Olmasını istiyorum.

– Yaptığın tek şey bu.

Ömrüm inanılmaz derece güzel geçti.

Hep iyi, dürüst ve sadık kaldım.

– Çok çalıştım.

– Evet.

Ayrıca sürekli ve kararlılıkla güvendim.

Bu bir dönüm noktası Marcia.

Bir an yaşanacak ve bitecek.

Hayatımı her şeyi yoluna sokmak için harcadım.

Genç hayranlarımın tapınması olmaksızın kendimi görmek istiyorum.

Hâlâ sana tapıyorsam bu sorun olacak mı?

Her zamankinden daha çok.

Hadi gidip senin çikolatayı alalım.

Bence bir saat bekleyelim.

En azından yarım saat bekleyelim.

Hayatta olmaz.

En azından üzerinde kafa yoralım.

Hele ki geçirdiğimiz bu haftadan sonra.

Hal! Ella! Kaldırın kıçınızı da buraya gelin.

Bizi sorguya mı çekeceksiniz?

Çünkü bakınca senin ve babamın dedikleri ikiyüzlülük oluyor da.

İnan bana Hal, eğer şu avukatlık saçmalığına son vermezsen sana öyle bir patlatırım ki New Jersey'de kendine gelirsin.

Jill.

Soruma cevap verin.

Haftada bir mi?

Üç mü yoksa her gün mü?

Tekrar söylüyorum, kusura bakmayın.

Bu sorgulama tonunu kabul etmiyorum.

Hal, bana bir iyilik yapmak istiyorsan lütfen şu anda dediğimi yap.

Burada ne tür bir saçmalık dönüyor?

Komşularımızın da görebileceği şekilde ikiniz de – yukarıda kafayı buluyormuşsunuz.

– Peki bu öfke ve sinirliliğin sebebi ne?

Son üç haftadır neden hergün ağlıyorsun?

– Ella, lütfen ama.

– Cidden, siz bir şeyler Tanrım, her şey yerle bir oldu.

Çocuklar, soruya cevap verin.

Peki.

En azından hergün.

Bundan fazlası da olabilir ama ne zaman uygun olursa.

Nereden buluyorsunuz?

- Söyle bize Hal.

- Okulumu değiştirmek istiyorsan söylemem.

Sınıftaki çocuklardan biri mi?

Sokaktan almamı mı istersiniz?

Sizi daha mı iyi hissettirir?

Esrar bu baba.

Her gece içtiğin dört kadeh şaraptan daha az etkili.

Açık ara da sınıf birincisiyim.

Esrar içsem ne olur ki?

- Babana saygısızlık yapma.

- Cidden saygısızlık mı dedin?

Yok artık.

Konuşun.

Sen devam et.

Annenizin yumurtalıklarından birinde bir tümör keşfedildi.

Lanet olsun.

Bu Cuma bir kontrolü var.

Gece hastaneye götürecekler ve birçok haftasonu orada kalacak.

Yani sanırım bu işin zamanlamasını anlamışsınızdır.

Pardon ama kötü huylu mu?

- Tanrı aşkına Hal! - Muhtemelen öyle.

Şu anda büyük olduğu biliniyor.

Sadece yayılıp yayılmadığına bakılacak.

Bakın çocuklar.

Ne olursa olsun bununla başa çıkacağız.

Biliyorum.

Sadece çatıda ya da başka yerde esrar içmeyi bırakın.

- Bırakacağız.

- Söz mü?

Söz.

Şu amına koyduğum, deli olduğumu düşünüyor değil mi?

Delilik zor bir kelimedir Joe.

Şu saçmalığı işittin mi?

İlkokuldan beri ben bununla uğraşıyorum.

Şu ibne ağzından çıkan her kelimeyi ağzını yaya yaya çıkartıryor.

Pekâlâ Shani.

– Şu güzel görünüşlü Shani'ye bakın.

– Bu kadar yeter Joe.

– Elbise de yakışmış.

– Sana yeter demiştim, Joe.

Shani'ye iyi olduğunun söylenmesi sorun çıkarmaz.

Durmamanı sağlayan bacakları da var.

Hoşçakalın Dr. Barnes.

– Jeffrey hanginiz?

– Benim.

– Sana açıkça söylemiştim – Biliyorum, biliyorum.

İlk olarak Cedar Lemons'la tanışmanızı isterim.

Yorucu bir gün geçirdiğinizi biliyorum.

Bizi kabul ettiğiniz için minnettarım.

– Şimdi boka bastın, Jeffrey.

– O kadın bir hastaydı.

– Burada bir uygulama yapıyorum.

– Gerçekten çok özür dileriz.

Ve Joe bu işte olmadığı sürece bunların hiçbirinin anlamı yok.

– Joe bu işin içinde.

– Bunu Joe'dan duymam gerek.

– Ben varım doktor.

– Bunu daha önce de duymuştuım.

Sadece işleri düzeltmek zorundaydım.

– Aklımı alın.

– Burada olmaz Joe.

– Yapma doktor.

– Joe, dinle beni.

Burada yapamazsın.

Koridorun sonunda tuvalet var.

452 Yazılar

Sen nereye geliyorsun lan?

Sen nereye gidersen.

Aynı pirinç şarabı gibi.

Ne bana ne Jeffery'e ne de doktora saygısızlık yapmayacaksın.

– Bu saçmalık bitecek.

Anladın mı?

– Anlaşıldı.

Adam boşalmak istiyor, sen de izin mi veriyorsun?

Psikiyatri kliğini yönetiyorum, mahalleyi değil.

– Sen nereden biliyorsun Joe?

– Biz beraber büyüdük.

– Burnunu sokman için para mı vereceksin?

– Babası veriyor.

Onunla tanışmıştım.

Zor adamdır ama çok zekidir.

Joe daha akıllıdır.

Şu an bunu tartışmanın sırası değil.

– Joe'den hazetmiyormuşsun gibi görünüyor.

– Joe'yi seviyorum.

Joe'nun yaşadığı trajediye dört yılımı harcadım.

Neler olabileceğini bir düşün.

Onu sokağa çıkartabiliriz.

Kendisi imzalayana kadar onu tutabiliriz ki bunu yapacaktır.

– Onu almak için orada olacak mısın?

– Delaware'de işim var.

Parasız olduğu aklından çıkacak.

Hırsızlıkla ilgili kötü bir tecrübesi var.

– Biliyorum.

– Şiddet de var tabii.

Onun peşinde dolanmayacağım.

Açıkçası sen de dolanmayacaksın.

Ama bunu yapmam gerek.

Sokakta olmaz bu iş.

Hastanede olur.

Adını yazabildiği yerde olur.

Bir saniye, bir saniye.

– Joe.

– Siktir lan.

İhityacım olan herşeyi aldım mı diye emin olmaya çalışıyorum.

Eşim ve çocuklarım evde beni bekliyorlar.

Seni durduran yok bay aile saadeti.

Bu boktan şeyleri ben çekiyorum.

Hastaneye ben yatacağım.

– Bu ibne beni nasıl tedavi ediyor görüyor musun?

– Dümdüz tedavi ediyor.

– Nereden biliyorsun?

– Uzman olmaya gerek yok.

Sen bir şeyler biliyorsun.

Neyin ne olduğundan bahsetsene bana.

Beni temize çıkaran adam amcamdı.

Hayatında iğneye de hiç dokunmadı.

– Daha önce kullandığını söylüyorsun.

– Nasıl işine geliyorsa öyle anlıyorsun.

– Joe, burada olmaz.

– Bırak onu.

Tek bir fırt.

Hayatımın son fırtı.

– Uzak dur benden.

– O aleti bana ver.

Kıçını buradan uzaklaştırana kadar hastaneye yatmıyorum.

Anladın mı?

Bu orospu çocuğu hormonlu canavar kıçını bu işten çekene kadar hiçbir yere gitmiyorum.

– Peki.

– Dur biraz, ne yapıyorsun?

Bana doktora götürmem için para ödedin.

Ödeme mi yaptın?

Hizmetinin kaşılığında mı?

Hayır işi yaptığımı mı zannediyordun seni salak.

Seninle tanıştığıma memnun oldum, Jeffrey.

İyi şanslar.

Yalnızca sen ve ben kaldık, değil mi?

Eski günlerdeki gibi.

Bodrum katında.

O elindekini bırakman gerek.

Bana iki dakika ver.

Yalnızca iki dakika.

– Nasıl gidiyor Joe?

– Birazcık düşünüyordum da.

Belki eve giderim.

Siz de bu saçmalığı halletmek için hazırlık yaparsınız.

İlk olarak yarın burada buluşuruz.

– Her şey sıfırlanır.

– Belkide planı içeride yapmalıyız.

Aksi takdirde kendini ve başkalarını tehlikeye atıyorsun.

Sen de öyle söylüyorsun, değil mi Jeffrey?

Evet, öyle.

Hayır! Ne yapıyorsunuz?

Hayır! Hayır! Hayır, bırakın gideyim! Jeffrey, hayır! Hayır! Bu iş rızamın dışında yapılıyor.

Rızamın dışında, Jeffrey.

Jeffrey, lütfen! Bunu bana yapma! Jeffrey, yapma! İbneler, hayır! Buna rızam yok Jeffrey.

Tanrım! Hayır, hayır! Jeffrey, Jeffrey! Lütfen yapmayın! Durun! Lütfen Jeffrey, lütfen.

Lütfen Jeffrey.

Yapmayın! Lütfen yapmayın! Jeffrey, yapma.

Yapmayın! Lütfen! Hayır, hayır! Hayır, hayır! O kız sana güveniyordu, değil mi?

Güveni kırıldı.

Masumiyet kaybı mı?

– Nerede yaptın bunu?

– Bayan Geller'in dersinde.

Dikkat çekiyorsun.

– Ne demek oluyor bu?

– Yazmaya devam et.

Uyudu.

– Kaç bölüm okudunuz?

– Üç.

Seni her gece istemeye başladı.

- Teyzen Meredith'e iyi geceler de.

- O benim teyzem değil.

Bu bir ifade.

- Görüşürüz Allie.

- İyi geceler Mere.

Ben gelene kadar tamamla.

Mesajlaşmak, mailleşmek ya da başka türde bir iletişim kurmak yok.

Bu inanılmazdı.

Onlar da inanılmazlar zaten.

Sen doğru kararı verdin.

- Öyle mi diyorsun?

- Öyleyse neden yaptın?

- Şehir beni uyuşuklaştırdı.

- Evet, anlıyorum.

- Tenezzül etme.

- Ama bu haksızlık.

- Evleri değişecek misiniz?

- Teoride bir saniyede evet.

Özellikle 2008 yılı sonrası oraya hiç gidilmemiş.

Kocamın Çin'de olduğuna inanmıyorum.

Ne?

Ne zaman arasa, arkadan bir siren sesi geliyor.

Kesinlikle Amerikan siren sesi.

Sarah.

Beijing'de, üniversiteden sonra bir buçuk yıl kaldığımı unutuyorsun.

- Ne dediğimin farkındayım.

- Ona bundan bahsettin mi?

"Neredesin? Kiminlesin?" "Neden bu kadar çok zaman harcıyorsun?" Hayır, sormadım.

Sormadan bilemezsin.

Doğru, haklısın.

Bir şey demesem daha iyi.

Peki neden böyle bir şey yapsın ki?

Haklısın.

Kalabilirim.

Avrupalılar sabah 5'te uyanıyorlar.

Matkap sesini tanırım.

– Seni seviyorum.

– Ben de seni seviyorum.

Ray bir pislik ve bağımlı.

Modası geçmiş hippilerin bir gün bile içmeden geçirdikleri bir gün söyleyebilir misin?

Hâlâ anlamıyor mu?

Aslında annem haklı.

Biz Bunu bırakacağım.

Söz.

Sen ne dedin?

Fark eder mi?

Belkide nasıl yalan söylediğini merak ediyorum.

Her zamankinden mi?

– Aynen.

– Siz ne alırdınız?

Kahve ve füme balık tabağı.

Yanına da yahudi simidi.

– Neden şaşırdın?

– Güçlü bir açıklama oldu, hepsi bu.

– Benden ne istiyorsun Sam?

– Bunu.

– Şu andaki gibi.

– Senin simit gibi.

– Benim simit mi?

– Yahudi simidi.

– Kahven var mı?

– Çıktığını sanıyordum.

İlk toplantımı yarım saat erteledim.

Kızın yine de göstereceğinden emin değilim.

Kim o kız?

Hani sana bahsettiğim yüksek lisans öğrencisi.

– Harika biri ama sorunlu.

– Nasıl yani?

Tam emin değilim.

Gizemli biri.

– Bu akşam dışarıda mı yiyeceksin?

– Seminer yemeğine ev sahipliği yapıyorum.

Bu kadar geç eve geldiğin fikrinden nefret ediyorum.

İçeri girerken ses çıkarmam.

– Ben çıkartabilirim.

– Öyle mi?

New York'a ilk geldiğimde burası, annemin bizi gezmeye götürdüğü ilk yerdi.

– Çok kızmıştım.

– Neden?

Nereye gitmek istiyordun?

Mağazalar, kalabalık, büyük binalar, tiyatrolar, sokaklar.

– Onun gibi şeyler.

– Bu sana benzemiyor.

Ama sonra oraya gittiğimizde ben aynen şöyleydim: ”Anladım.” Annene gittiğini söylemelisin.

”Ne tatlı hayatım. Kiminle gittin?” Kiminle gittiğini söylemek zorunda değilsin.

Tanrım, cesaretin olmadığı bir hayat yaşıyorum.

– Kariyer.

– Ondan daha fazlası.

Mesela asla kendi evini alamayacak.

Düşünsene.

Ailesinden koleje, oradan da babaya.

Elbette, bildiği tek hayatını henüz yaşamamıştı.

– Böyle mi olsun istiyorsun?

– Otuz üç yaşıma geldim.

Arkadaşlarım kırkında çocuk yaptılar.

Atmışlarına geldiklerinde çocuklar mezun olmuş olacaklar.

Bana göre değil.

– Bunu bilmen gerek.

– Bunu netleştirdin.

– Öyle görünmüyor ama.

– Pekâlâ.

Birlikte geçireceğimiz dört günümüz vardı.

Kaldı üç buçuk gün.

Bunu konuda anlaşmıştık ama bu sabah ikinci konuşmamız oldu.

Özür dilerim.

Bizim için doğru olanı yapacağım.

– Bunun ne anlama geldiğini bilmiyorum.

– Bu daha iyi değil mi?

Bilmemek.

Çok ilgisiz görünüyor.

Aynı metni üzerinde diğer oniki kişiyle tartışarak yorumda bulundunuz.

Milyonlarca desen daha doğru olurdu.

Bu günlerde değil.

Yüksek lisansta ilgini çeken bir şeyler olmalı.

– Alıştın artık.

– Umutsuzluğun azarlanmasına mı?

Doğrudan çok azına ama doğrudan doğruya herkese yönelik bir yaşam seçmek.

– Ya kendinizi kandırıyorsanız?

– Bununla ilgili ne çok soru var ama.

– Kendimizi kandırmaktan bahsediyorum?

– İnsan etkileşiminin kalbinde hepimizin imza atacağı bir anlaşma vardır.

Bu da bizlerin gerçek dediği ama oyuna dahil olmayan insanlara göre tam bir saçmalık olan kaideler üzerinde hemfikir olmasıdır.

Konuşma dilini bir düşün.

File ismini biz koyuyoruz ve bunu kendimizden çok emin şekilde yapıyoruz ki ona karşı çıkanları ötekileştiriyoruz.

Toplumumuzun kendine has bir yapısı olmasını sağlayabilmemiz için bu bir elzem.

Bu durumda gerekli olan birbirimizle iletişimi arttırmak.

Her birimizin filler hakkında farklı bir düşüncesi varsa da böyle yapmalıyız.

Felsefe neden bundan daha farklı olsun ki?

– Çünkü sonuçta kimin umurunda ki

– Her ne kadar az kişi anlamaya çalışsa da herkesin umurunda.

Bu nedenle hayatımı çok güzel geçirdim ve bunu sen de yapabilirsin.

Bunu kendine neden yapıyorsun Sophie?

Burada olduğumu bilmek için.

Nasıl yaptığını sorabilir miyim?

Genelde saç maşasıyla yapıyorum.

Canını yakmak varolmaksa son aşamayı fazlasıyla daraltmış oluyorsun.

Hiç kimseye danıştın mı?

Sağlık birimine falan gittin mi?

Evet, görüşmeye başladığım bir kadın var.

Bundan haberi var mı?

Ona söylemelisin.

Benimle gelir misiniz?

**

Olmaz, zaten Bay Cohen beni yeterince paranoyak yaptı.

Ama ona daha iki saat var.

Bir de o zarasız biridir.

Dikotomi kelimesini kullanırsan onu parmağında oynatırsın.

– Bu kelime ne demek hâlâ bilmiyorum.

– Zaten bu kelimeyi yanlış kullanıyor.

Aslında bu kelime, iki farklı ya da uyumsuz kelimenin birlikte kullanılması demek.

Diko iki demek.

Tomi de kesmek demek.

Beni öpsene.

– Hal?

– Evet?

Sanırım ben hazırım.

Bu haftasonu bizimkiler evde olmayacaklar.

Bunu annem kanser olduğu için mi söylüyorsun?

Hayır tabiiki seni salak.

– İstediğim için söylüyorum.

– Yani acıdığın için değil mi?

Bunu bir daha sorarsan senden ayrılırım ve sende eline devam edersin.

Cuma biraz zor olabilir ama bizimkilere Greglerde kalırım derim.

Bu şekilde bir sene geçirebilirim.

Hem de her günü.

Bunların hepsi bir hayata nasıl sığdırılır?

Yapman gereken şeyleri bırakırsın.

– Ne acıklı ama.

– Acıklı olan tatmin olmaktır.

Seninle neden yirmi yıl önce tanışmadım ki?

Atlas okyanusu.

Çocuk tacizi.

– Bu nereden geldi?

– Malezya'dan.

Şekli inanılmaz.

Üst ve alt çanak yaprakları korunmak için.

Bu taç yaprağının adı dil kesesi.

En büyük yaprak odur.

Polen taşıyıcıları, işini rahat rahat yapsın diye dümdüz durur.

Bu güzelliğin tek bir nedeni var, o da çoğalmasını sağlamak.

Haklısın.

– Sam?

– Şaka yapıyorsun.

– Ne oldu?

– Kızımın öğretmenini gördüm.

Fotoğrafını çekeyim.

Bu da benim kızım.

Hadi gidelim.

Sophie.

İki ay.

– Seni ne başlattı?

– Yanlışlıkla oldu.

– Saç maşasıyla mı?

– Hayır, sigarayla.

– Gerçekten bilmeden mi oldu?

– Sanırım hayır.

Devam et.

Şey Diğer hiçbir şeyi dikkate almamama konsantre ediyordu.

Bu sence iyi bir şey mi?

Uyuşturucu gibiydi.

Diğer her şeyden kastın ne?

Dünya bu aralar çok insansızlaştı.

Herkes kafasına göre takılıyor.

Kör edecek kadar konuşma özürlü herkes paraya ve aptal kariyerlerine takılmışlar.

Onlarla konuşamıyorum.

Onlarla sürekli kavga ediyorum.

Hatta hepsini ortadan kaldırmak istiyorum.

Etkileşimi arıyorum.

İstiyorum.

Ama artık bunu yapamıyoruz.

Küçük ve rahat kavramlarını güçlendirmek için en ufak şeyde hemen teknolojik cihazlarını çıkartıyorlar.

Nereye alışverişe gidecekler, nerede yemek yiyecekler, hangi filmi izleyecekler yani kısacası her şey için onları kullanıyorlar.

Bu seni neden rahatsız ediyor?

Tanrı aşkına, geriye ne kalıyor ki.

Ama sen böyle davranmak zorunda değilsin.

Pekâlâ.

Sanki bu bir oyun ve kimse bana kurallardan bahsetmedi.

Daha da kötüsü, bilseydim de ben o kurallara uyamazdım.

Tek yapabildiğim provoke edebilmek.

Çok kinci biri oldum.

Ben de en az onlar kadar kötüyüm.

Onlar ne ki?

Ben daha kötüyüm.

Bu yüzden kendimden nefret ediyorum.

Şu an o kadar yalnızım ki

Dünya neden bu kadar aşağılık bir yer?

Neden bu kadar duyarsız?

Neden bu kadar bencil?

Ben neden böyleyim?

Bu dünyaya ait değilim.

**

Okuldan daha yeni mezun olmuştuk.

Şehirde yaşamaya başladık.

İkimize de çok güzel iş teklifleri gelmişti.

Hatta o Londra'ya gidebilirdi.

Ama o benimle Uzak Doğu'da kalmayı seçti.

Bir sonraki akıllıca adım evlenip çocuk yapmaktı.

Hatta üzerinde yeterince konuşmadan öyle yaptık.

Yüksek tahsilli iki yetişkin, aralarında yeterince konuşmadan ondan sonraki hayatlarının en önemli kararını veriyorlar.

Birbirimizden konuşmak yerine izlediğimiz filmler hakkında konuşuyorduk.

Hatırlıyorum da Neydi ya o kelime Hamile olduğunu ilk öğrendiğimde donup kaldım.

Sonra düşündüm de Bilirsin, artık bir şeyler tamamen bitmiştir.

Bunun tadını hiç yaşayamadım.

Ama çocuk sahibi olmak hoşuna gidiyor.

Çocuk sahibi olmaya bayılıyorum.

Ne zaman eve gitsem, genellikle yemek saatlerini kaçırırım.

O da üçüncü kadehini bitirmiş ve kızlarında yatma saatine bir saat kalmış oluyor.

Ben de bir tabak alıp odalarına gidiyorum ve yanlarından ayrılmıyorum.

Bu aralar kızlarla tek etkileşimim cebirden ya da o sırada hangi çok kültürlü kitabı okuyorlarsa ondan ibaret oluyor.

Çocuklar büyüdükçe sessizleşiyor.

Büyük olan yani Allie, gitgide daha da hırçınlaşıyor.

Karın içiyor çünkü sen yanında yoksun.

Evet, sebeplerden biri bu.

Şu an onları düşünüyor olmamız pek hoş olmadı, değil mi?

– Dürüst davranıyoruz.

– Ama çok ironik.

Henüz eve dönmek istemiyorum.

Dönmen gerek Sam.

Sadece bir gün daha.

Zaten dönmemi beklemiyor.

Peki, bir gün daha.

* *

Konuşabileceğin arkadaşların var mı?

Baban falan?

Hal kardeşin, değil mi?

Neden birileriyle konuşma ihtiyacı duyuyorum?

Başkalarının seni düşünüp önemsediğini görebilmen için.

Buna inanıyor musunuz?

Sizce insanlar birbirlerini önemsiyor mu?

Başkalarına empatiyle yaklaşmalıyız.

Buna merhamet denir.

Merhametli olduğumu zannetmiyorum.

Babama hiç saygı duymuyorum çünkü annemin sözünden dışarı çıkmıyor.

Şimdi, hem ondan nefret ediyorum hem de ona sinir oluyorum.

Çünkü hayatım bundan etkileniyor.

Tüm bu olanlar çok doğal.

Ama bu durum çok fena.

Daha gençsin.

Hayatını sekteye uğratmak istemezsin.

Halbuki onu çok seviyorum.

**

– sen de evde Ella ile olacaksın.

– Tamam, bunu söylemen yeterliydi.

Keşke söylememe gerek kalmasa.

Benim için yapabileceğin en güzel şey tarih dersinden yüksek not almak.

– Sınavı erteletmiştim.

– Ella, böyle yapma.

– Gözün kapalı geçersin bu sınavı.

– Ama sınava girmeyeceğim.

Peki o ders boyunca ne yapmayı düşünüyorsun?

– Bay Werth'le konuşurum.

– Bunu neden boş zamanında konuşmadın?

İstemiyorum.

Sen niye kafayı taktın ki buna?

Haftaya girerim.

Hayatının devam ettiğini ve edeceğini görmeye ihtiyacım var.

– Ben dursun isterdim.

– Anne olunca ne demek istediğimi anlarsın.

– Evet, isteyeceğim.

– Şu lanet sınava gir diyorum sadece.

Tatlım, çıkmalıyız.

Neden sürekli yaylı enstrüman çalıyoruz?

– Beyni geliştirdiği için.

– Matematik ve fen de geliştirir.

Hatta okumak da.

Muhtemelen o dersleri de görüyorsunuzdur.

O dersleri çoğaltıp, her gün kemandan bir saat kısabilirler.

– Bir de hoca bir nota bile çalmamıza izin vermiyor.

– Ne yapıyorsunuz?

3 aydır o aptal aleti tutmayı öğrenmekle geçirdik.

– Şaka yapıyorsun.

– Tamamen saçmalık.

Ağzından çıkanı kulağın duysun.

Bayan Silver ülke çapında meşhur biri.

– Ne olarak?

– Keman öğretmeni olarak.

Ülkedeki en iyi yaylı enstrüman programı sizin okulda.

Çocuklarını oraya göndermek için Englewood'a taşınanlar var.

– Biz de mi bu yüzden Englewood'a taşındık?

– Hayır.

Tabii okulu araştırmıştım ama

– New Jersey hoşunuza gitmedi mi?

– New Jersey'den nefret ediyorum.

– Ben seviyorum.

– Sen tam bir aptalsın.

Taşınmayı ben istedim.

Babam hiç eve gelmesin ve sen de ortalarda sarhoş gezin diye mi?

Yok artık.

Angie, arabadan iner misin?

– Neden?

– Sadece arabadan inmeni istiyorum.

Dersine git.

Sakın bir daha benimle böyle konuşma.

Özellikle de kız kardeşinin yanında.

Sen delirmiş küçük bir canavar olabilirsin ama o öyle değil.

Zaten hep böyle dersin.

Zeki kızların hepsi delirmiştir.

Çok mu içtiğimi düşünüyorsun?

Genelde sadece şarap içerim.

Bence mutlu değilsin.

Şehirde çalışırken de mutlu değildin.

New Jersey'de çalışmıyorken de mutlu değilsin.

– Ne diyeceğimi bilmiyorum.

– Artık içme lütfen.

– O işler o kadar basit değil.

– Bir de ortaokulu dene.

– Seve seve.

– Alabileceğin bir ilaç yok mu?

Aklına gelebilecek her çeşit ilacı alıyorum.

Buradaki diğer anneler de öyle.

Belki Marta almıyordur.

Gerçi onun da ihtiyacı var.

Ne kadar da olgunsun anne.

Gündüz saatlerinin muhtemelen en hareketli anı buydu.

– Özür dilerim.

– Hayır, asıl ben özür dilerim.

Artık derse gitmelisin.

Tanrı aşkına, aç köpekbalığı gibi bekliyorlar.

– Gracie.

– Günaydın.

Yardımına ihtiyacım var.

Şişelerin hepsini boşaltalım.

Vidalı kapaklı olanları lavaboya dökebilirsin.

– Tıpalı olanları da istersen alabilirsin.

– Ben içki kullanmıyorum.

Sen de kocana verirsin.

İnan bana çok mutlu olacaktır.

Hemen yapmalıyız.

Fransız şaraplarını da alayım mı?

Eşiniz hep derdi ki Umurunda olsa kendisi burada olurdu.

– Nerede kaldın?

– Vaktinde geldim, değil mi?

– İki saat önce toplantı vardı.

– Eminim sen halletmişsindir.

Ama ben ikinci avukatım.

Bu basit bir dava.

Zaten anlaşmışlar.

Herkes ayağa kalksın.

Avukat Bey, umarım mahkeme salonunda onu kullanmayacaksınız.

Şimdi kapatıyorum Hakim Bey.

Merhaba, Jeffrey'nin telefonu.

Lütfen adınızı, numaranızı ve bilgilerinizi bırakın.

Günaydın gün ışığım.

Günışığı demişken Günışığını görebilmem için imzalamam gereken lanet taburcu evrağı nerede?

Senin gibi küçük bir çocuğun başına ne geldi?

Ne demek şimdi bu?

Eminim eskiden uslu bir çocuktun.

Ne söylenirse yapardın.

Nasıl oldu da bu kadar değiştin?

14 yaşımdayken, Maryland'de en yakın arkadaşımın evinin bodrumunda arkadaşım sambuca zulalamış, ben de oturup bir şişeyi devirdim.

– Gerisini düşünmedim.

– Ama bu sambuca değil.

Ondan daha iyi olan bir mal bu.

Bir süre sonra keşfettim.

Peki ya arkadaşın?

Kendisi telefonlarımı açma tenezzülünde bulunmayan zenci bir avukat.

– Belki çok meşguldür.

– Öyle mi dersin?

Kendi hayatını kendin kontrol edemezsin.

Hiçbir şey yapamazsın.

– Bunu bilmediğimi mi zannediyorsun?

– O zaman neden bağlı bir şekilde buradasın?

**

O hâlde bu sömestr incelediğimiz düşünürlerin ortak noktası nedir?

Benzerlik bulmak için bakacak olursak ne yakalayabiliriz?

İnsanlık tarihinin en kanlı dönemi diyebileceğimiz bu yüzyılın başında her ne kadar Tanrı'nın anlamını yok etmeye başlamış olsak da bizleri bir Tanrı'ya dönüştüren bilimsel ve teknolojik gelişmeler ve ilerlemeler yaşandı.

O düşünürler hayatın ne olduğunu sorguladılar?

Daha uzun yaşamak, nasıl olabilir sorusunu getirir mi?

Daha uzun yaşamak, neden sorusunu getirir mi?

Sanayileşmeyi hazırlayan nedenlerle beraber insanlar ötekileşmeye, yaşadığı yerlerden uzaklaştırılmaya, devasa boyutta bir nüfus artışı ve devasa boyutta cinayete karşı mücadele ediyordu.

O insanlar gerçeğin sınırlarını irdeliyordu.

İster metafor ister paradigma olsun çoğu da tam bir gerçekliğin var olmadığı sonucuna vardı.

Bu büyük insanlık destanında bir bağlantı noktası.

Bir yaratan tarafından belirlenen iyi ve kötü, doğru ve yanlışın örgütlü saadeti yerine, başka uyuşturuculara yasak koyduğumuz bir dönem olduğu ortaya çıktı.

Komünizm, sosyalizm, kapitalizm, psikoloji teknoloji ve yok olmaya başlamış bir şeyin yerini tutmaya yarayacak her türlü öğrenilebilir sistem.

Yani 20. Yüzyıl.

Benim yaşadığım.

Sizlerin de içinde doğduğu yüzyıl.

Pek çoğu için umut, özgürlük ve imkân anlamına gelen bazıları içinse bir terkedilme ve çaresizlik dönemi.

En insan olan yüzyıl.

Ve bizlerde bu yüzyılda Nietzche'nin haklı olduğu anlamaya başladık.

Hepimiz güzel bir şekilde sonunda acı verici bir şekilde yalnızız.

Bu dönemde en kötü dönemini yaşayan felsefe özyansıtımlı, sözel, anlamsal bir hâl aldı.

Görecelik kavramı her türlü doğru yanlış ya da iyi kötü tartışmalarını başka bir çağın ilgi çekici konusu haline dönüştürmeyi başardı.

Ve en etkili döneminde de başka sorular sormaya başladı.

Bu soruda anlam sonsuza kadar yok olmuş gibi göründüğünde çaresiz benliklerimizle ne yapacağımızdı.

Ve bu da kısacası neden yaşadığımız ve - bizi biz yapandan başkası değildi.

Şöyle soruyorlar: Şimdi ne olacak?

Biz de aynı soruyu soruyoruz.

Bizi bir yüzyıl daha sizin yüzyılınız başlarken canlandıracak şey nedir?

Sonunda kimilerine imkansız kimilerine de saçma gelen gerçeği arama isteğimizden vaz mı geçeceğiz yoksa?

Etik olanı, ahlaklı olanı, iyi olanı arama isteğimizden şimdilerde pek çok şey ispatlanabilirken doğaları gereği asla ispatlanamayacak ilkeler mi olacak?

Yoksa tüm bunlar tam anlamıyla anlamsız mı?

İşimiz bitti mi?

Şehirleri yok edip geri dönüşü olmayacak şekilde gezegenimizi değiştirebiliriz.

Dünyanın öbür ucunda biriyle yüzyüze görüşme imkanımız olabilir.

Biz olmasak yaratılamayacak hayatlar yaratabiliyoruz belki.

Hatta bu düşünceler bizi sarhoş bile ediyor olabilir.

Ama yinede nasıl amacın peşinden koşarız?

Ve kendimizi bir amaç olmadığına inandırmaya çalışırken o amacı nerede bulmayı umabiliriz ki?

Ve biz de bu yüzden amaçsızca dolaşıyoruz.

Karanlıkta gözlerimizi kapatıyoruz hem de .

.

teknoloji, bilim, tıp ve Tanrısızlık gibi etrafımızda bir sürü ilüzyon yaratırken.

Artık bize rehberlik edecek şeyler her zamankinden az.

Görünürde her şeye gücü yeter.

Ama daha az insani.

Ve bir o kadar da korkmuş.

Bu ikilemler bir hafta sonra sona erecek derslerimizle bitmeyecek.

Yeni başlayacak.

Ve emin olun ki son otuz senedir bu düşünürleri size öğretiyor olmamın nedeni, yemekli partilerde varoluşçu düşünürler ve filozoflardan alıntı yapabilmenizi sağlamak değil.

Kalabalık gerçek dışıdır.

Geçirimsizliğin sahte gölgesinde kalarak karanlıklaşan bir çağda sizler ve bu soruları soranlar ışığı geleceğe taşıyacak.

Harika bir otuz dört yıl geçirdim.

Birbirinizden kopmayın.

Ne birbirimizden uzak kalalım ne de daha da önemlisi birbirimizden öğrendiklerimizden uzaklaşalım derim.

En iyi yıllarınız henüz yaşamadıklarınız.

Bu hepimiz için böyle.

**

Duyduğuma göre araştırma dersindeki son konuşmanız harikaymış.

En azından kalabalıktı.

Yıllardır görmediğim kadar öğrenci vardı.

Kusura bakmayın ben yoktum.

Evim burası, yani Bana bir söz vermiştin.

- Farkındayım.

- Sonuç?

Yapamam.

Kendime söğüt ağacından bir kabin yapıp kapınıza yerleşirim.

- Bu kimindi?

- "Onikinci Gece"de Viola'nın bir sözü.

Kırkaltı sene önce karıma evlenme teklif ederken de bunu söylemiştim.

Bu gidişle eve geç kalacaksınız, yani Ertelersek boşa vakit kaybetmiş oluruz.

Başka bir tane alırım.

Ya da sigara kullanırım.

Adım adım ilerleyelim.

Sophie.

**

Bu akşam geciktiniz bayım.

Bunca yıldır buraya gelirim sana adımı hiç söylememiştim.

Walter benim adım.

Bana Walter dersen beni çok memnun edersin.

Ben de Ignacio.

– İyi akşamlar.

– Selam.

Bunun cazibesinin hiç kaybolmadığını söylemekten memnuniyet duyuyorum.

– İki demet ortanca verir misin?

– Hemen hazırlıyorum.

Süt alıyorsun, değil mi?

Hayatım süt içmekle geçti.

Belki sen de süt içmişsindir.

Güzel bir hayat yaşamış gibi gönüyorsun.

– Aslında öyle oldu.

– Bu işin sırrı ne?

Bu soruyu bana bugün sormanın ne kadar ironik olduğunu tahmin edemezsin.

Belki işin sırrı bir bardak süt içmemdir ya da her cuma eşime çiçek alıyor olmamdır ki bunu da kendimi bildim bileli yapıyorum.

Şimdi de öyle yapacağım.

Bana beş dolar verir misin?

Ne yapacaksın?

Uyuşturucu alacağım.

Şu anda çok fena durumdayım.

Acıktım da bir yandan.

Bu parayı kasadaki adama vereceğim ve marketten beş dolara kadar yiyecek bir şeyler alabileceğini söyleyeceğim.

Üstü de onda kalacak.

– Böyle mi yapacaksın?

– Aynen öyle.

Buralarda bir daha karşılaşırsak senin için aynısını bir daha yapacağım.

Cebimde param varsa hep yapacağım.

İlahi sadelik.

– Hiç Augustine okudun mu?

– Hepsini değil.

Merak etme, kimse hepsini okumamıştır.

Bir de çevirilerini de okudum.

Bu gerçeğin, sohbetin yönünü değiştirmiş olduğu gerçeğini sindirmemin zor olduğunu belirtmek zorundayım.

Hadi ama dostum, yardımcı ol lütfen.

Elii sent yeter.

Teşekkürler.

Buradan uzaklaşsanız iyi edersiniz piçler.

Affedersiniz efendim, bana elli sent verir misiniz?

Sana kahve alabilirim.

– Ben elli sent istedim.

– Kusura bakma.

Belkide genç hanımların köpeklerini almalarına izin vermelisin.

Benim mahallemde bana akıl mı veriyorsun?

Bende yirmi beş senedir buradayım.

Senden rica ettim.

Teşekkür ederim.

– Teşekkür ederim.

– İyi akşamlar Walter.

Sana da iyi akşamlar Ignacio.

Affedersiniz.

Onu bu bey mi aldı?

Evet, o aldı.

Kim ondan bir şey isterse hemen alır.

Sana bol şanslar.

İhtiyacım olacak.

– Hey, baksana.

– Buyrun?

Bir şey düşürdün.

İmdat! İmdat! Yardım edin! İmdat! – Kim o?

– Yardım edin, lütfen! – Kimsiniz?

Neler oluyor?

– Yardım edin! Sizi rahatsız ediyorum.

Dur! Sen karışma lan! Çekil, bu seni ilgilendirmez! Bana iyilik yaptın.

– İyilik mi?

– Sonunda bu pislikten kurtardın.

Hal?

Ella?

– Çocuklar?

– Döndünüz mü?

– Neden beni aramadınız?

– Hal'i çağır.

– En azından bana söylesen olmaz mı?

– Hayır, ikiniz de burada olana kadar olmaz.

Doktorlar iyileşeceğimi düşünüyorlar tatlım.

Hepimiz ne korktuk ama.

– Aman Tanrım! Aman Tanrım! – Dikkat et, tatlım.

Git de Hal'i çağır.

– Bu biraz zor olabilir.

– Sen benimle dalga mı geçiyorsun?

– Kafayı bulmaya Greg'e mi gitti?

– Hayır, Amy'de.

Bu akşam bekaretini kaybetmeyi umuyor.

Kızın ailesi de evde yokmuş.

Risk değerlendirmesi yapmış ve olumlu yanlarının potansiyel dezavantajlarından – fazla olduğunu görmüş.

– Tanrı aşkına.

Hayatım, onu sabah azarlarsın.

Şimdi bunun tadını çıkartalım.

Bana bir kadeh şarap koysana.

Benden daha yufka yüreklisin.

Efendim anne?

Tamam.

Seni seviyorum Hal.

Ben de seni seviyorum.

Seni seviyorum.

Seni seviyorum.

Seni seviyorum.

– Özür dilerim.

– Sorun değil.

Orta epigastrium bölgesinde altı santimetrelik dikey bir kesik var.

Kafasında da sıyırıklar var.

– Burada telefon çekiyor mu?

– Hava boşluğu var.

Biraz izin verir misiniz?

– Anne?

Babam nerede?

– Tanrım.

– Nerede o?

– Yoğun bakıma aldılar.

– Çok kan kaybetmiş.

– Doktorlar bir şey dedi mi?

Bilmiyorum.

Soramaya korkuyorum.

– Affedersiniz.

– İzin verir misiniz?

Özür dilerim.

Bıçaklanan adamın akrabası mısınız diye Evet.

Ben de az önce polisle konuştum.

Her neyse, eşiniz bunları size vermemi istedi.

Size ne söyledi?

Sadece bu çiçekleri size vermemi ve hiçbir Cuma'yı atlamadığını söyledi.

Başka bir şey de dedi mi?

Herhalde yanlış anladım.

Lütfen.

Lütfen.

Lahanalar.

Şu anda lahanalarımı ekiyorum.

Tanrım.

– Harika.

– Teşekkür ederiz.

Geçmiş olsun.

Anne?

O sözler Montaigne'den.

"Ölümün beni bahçemde lahanalarımı dikerken bulmasını isterim.

"Ölümün dikkatsizliği işte. Daha bahçemde yapmam gereken bitmemiş işlerim var."

**

– Alo.

– Selam.

– Sam, sen misin?

– Evet benim.

Seni özledim.

Eve dönmek istiyorum.

O dediğin o kadar da basit değil.

İkimiz için de.

Şu an Çin'de olmadığından bahsetmiyorum bile.

– Sarah – Gerçekten nerede olduğunu bilmiyorum.

Hatta muhtemelen şehirdesindir.

Ama artık bu bile umurumda değil.

Zaten bu durum yeterince korkutucu.

Bundan böyle ben eski ben değilim.

Ben de öyle.

Sana inanmıyorum, Sam.

Senin bana inandığından çok inanmıyorum.

Sarah, çok ilginç bir gece geçirdim.

Söylemene gerek yok.

Bilmek istemiyorum.

Hayır, öyle bir şey değil.

Görüştüğümüzde sana anlatırım.

Şu anda seni görmek istemiyorum, Sam.

Eve dönmek mi istiyorsun?

Çinden dönmen gereken zaman geçtiğinde bunu konuşuruz.

Tamam.

* *

Olmak istediğin yerin burası olup olmadığını düşünmeye başla.

Asıl mesele bıçaklanmanın yarattığı travmanın yanı sıra kan kaybı nedeniyle beyin fonksiyonlarının zarar görmüş olması.

Kayınvalidemin bundan haberi var mı?

Eşinin yanından bir an olsun ayrılmadı.

Oldu o zaman.

Ben de yanına gidiyorum.

– Bende gelebilir miyim baba?

– Elbette.

En azından acı çekmiyor.

BİR MEVLANA AŞIĞI: EVA DE VİTRAY MEYEROVİTCH

"Hiç insan Mevlâna'yı okuduktan sonra Müslüman olmaz mı?"

"Eva de Vitray Meyerovicth"

Prof Dr. Abdullah Öztürk

01.11.2015

Farklı kıta ve kollardan geçerek ummana kavuşan nehirler gibi, farklı dil ve dinlerden geçerek Mevlana ile buluşan Havva Hanım'ın karşılaştığı gerçekler merak etmeye değer. Çoğu zaman karşılaştığımız öyle mesajlar ve işaretler vardır ki, onları bazen görür, bazen yaşar, bazen hissederiz. Öyle mesajlar da vardır ki, ete kemiğe bürünür insan diliyle görünür, inci gibi sayfalara dizilir. Beklenmedik bir zaman ve mekânda karşımıza çıkan bu mesajlarla olan tanışmamız belki görünüşte tesadüfle başlar, hayranlıkla sürer, hikmet ve hakikatle sonuçlanır. İşte Eva de Vitray Meyerovicth'in Mevlana buluşması da böyle bir mesajla gerçekleşmiştir.

Havva Hanım, 5 Kasım 1909 yılında Paris'in Boulogne Bölgesi'nde dünyaya gelir. Aristokrat ve dindar bir ailenin kızıdır. İlk zamanlar elit ailelere mensup öğrencilerin gittiği bir rahibe okuluna gider. Ama anılarında o dönemden ve rahibelerden pek memnun olmadığını söyler. Sonra Hukuk Fakültesi'ne girer, akademik kariyer yapar ve kitaplara sığmayacak başarılara imza atar. Daha sonra Fransa'nın en büyük araştırma merkezi, İlmi Araştırmalar Millî Merkezi'nde Fizik Bölümü Daire Başkanlığı'na atanır. Bu kurumda 1935 yılında nükleer fizik dalında Nobel ödülü alan Fréderic Joliot ve eşi Irene'nin laboratuvarında yönetici olarak çalışır. Bu yıllarda, Muhammet İkbal'in Mevlana hakkında İngilizce yazdığı **"İslam'da Dinî Düşüncenin Yeniden İnşası"** adlı eserine rastlar ve onu okuyunca Mevlana'dan haberi olur; âdeta dünyası değişir. Kendi tabiriyle, **"Ya şimdiye kadar okuduğum Yunan felsefesinin söyledikleri, ya da Mevlana'nın söyledikleri doğrudur."** der. Fransızca yazılmış kaynak bulamadığı için İkbal'in İngilizce yazılmış kitaplarını Fransızcaya çevirir. O yıllarda başladığı "Eflâtun'da Simgeler" adlı doktora çalışmasını bırakarak "Mevlana Celalettin Rumi, Mistik Düşünce ve İslam'da Şiir" konulu doktorasına başlar ve bitirir. Bu çalışmadan sonra İslam'a girmeyi düşünür. Ancak bu Fransa gibi bir ülkede kolay değildir. Akşamları ihtida etmeye karar verir, gündüzleri vazgeçer. Bir gün, **"Ey Tanrım! İslam'a gireyim mi girmeyeyim mi? Bana bir işaret ver."** diye samimi bir dua eder. O gece rüyasında mezar taşında Eva adının Arapça "Havva" olarak yazıldığını görür. Sabah uyandığında ise Müslüman olur. Rüyasını anlattığı kişilere, **"Anladım ki Allah Fransızca da biliyor."** diye espri yapardı.

Müslüman olduktan sonra İslam ülkelerine geziler yapmaya başlayan Havva Hanım Türkiye'ye gelir. İstanbul'da Halil Can isminde bir neyzenle tanışır. Halil Can onu Galata Mevlevihanesi'ne götürür. Orada gözü mezarlığa takılır ve tüyleri diken diken olur: **"Bir baktım, üç yıl önce rüyamda gördüğüm mezar taşımın aynısı orada."** Sözünü ettiği mezar Havva isminde bir kadına aittir. Mezarlık ise Mevlevi hanımların mezarlığıdır. Çok duygulanır, ağlar ve kendi kendine **"Sen Mevlevi olacaksın."** der.

Bir başka gün yolu Eyüp'e düşer. Orada abdest alıp, namaz kılar. Onu Eyüp Sultan'a götüren şoför de namaz kılar. Sonra geri dönerler. Havva Hanım borcunu ödemek üzere parayı uzatır. Şoför ise para almak istemez. Sonrasında **"Ben uzatıyorum, o almıyor. Bu inanılmaz bir şey. Hiçbir ülkede bunu yaşamazsınız."** diyecektir. İsmini sorduğunda şoför "Ali" der. "Bak Ali! Bu benim için haram. Bende para çok, sen de bebe çok." der. İnatlaşma sürerken Ali, Havva Hanıma dönerek, "Hac?" der. Havva Hanım da "İnşallah bir gün." der. Şoför iki elini dua eder şekilde yüzüne sürer ve ona: **"İnşallah sen bir gün hac yapar, Arafat'ta taksi şoförü Ali'ye dua edersin."** Havva Hanım da "âmin" diyerek kabul eder. Bunun üzerine şoför ücretin yarısını almayı kabul eder.

Havva Hanım Paris'e döner. Paris'te Müslüman Yazarlar Derneği kurulur ve Havva Hanım derneğin genel sekreteri seçilir. Daha sonra bu yazarlar hep beraber hacca giderler. Havva Hanım hac mahallini görünce çok şaşırır ve onu mahşere benzetir. Kendini başka bir dünyada hisseder ve her şeyi unutur. Ne evlatları, ne kocası, hiç kimse aklına gelmez. Ama Arafat'a çıkar çıkmaz İstanbullu taksi şoförü Ali'yi hatırlar ve ağlayarak Ali'ye dua eder. Havva Hanım kendisine de ilginç gelen bu olayı Paris'teki dostlarına anlatırken gözlerinden yaşlar akar, "İslam kardeşliği böyle bir şey." derdi.

Bir ara Mısır Ezher Üniversitesinde felsefe hocalığı yapan Havva Hanım, dostlarına sık sık şu gerçeği vurgulardı: **"Ne gariptir ki ben de dâhil, Roger Garaudy gibi birçok Fransız filozof İslam felsefesini tanımadan Sorbon Üniversitesinde felsefe doktorası yaptık."** Paris Sorbonne Üniversitesinde lisans, yüksek lisans ve doktora yapmış eski bir öğrenci ve hâlâ o üniversite ile irtibatı olan bir öğretim üyesi olarak ben de bu gerçeği doğruluyorum. Fransa'daki üniversitelerin felsefe programları incelendiğinde, İslam felsefesi kürsüsü veya dersi olmadığı görülür. Bu gerçeği iyi bilen ve yaşayan Havva Hanım, Mevlana anlayışıyla Batı'daki İslam karşıtlığını yıkmaya çalışır. Batılılar için yazdığı "İslam, l'autre visage" (İslam'ın Güler Yüzü) bu eserlerinden biridir.

"Ben bir Konyalıyım, kendimi de Türk hissediyorum." diyen Havva Hanım, bir gün Konya'dan Paris'e dönerken bana, "Ne olur ben ölünce Konya'da Mevlana'nın arkasında mütevazı bir mezarlığa defnedilmemi sağla." diye vasiyet etmişti. Ama kendisine ve İslam'a ters düşen oğulları yüzünden sağlığında bana yazılı bir vasiyet verememişti. Muhtemelen onları kırmak ve onlara anlamsız gelen böyle bir teklifle ailede sorun çıkarmak istemedi. **"Sen de benim manevi oğlumsun. Ne fark eder, bir yolunu bul sen götür, gönülden iste, Allah yolumuzu açar."** demişti. Ben de belki bir belge ve bilgi olarak işe yarar diye, 1989 yıllarında Selçuk Üniversitesinde yaptığı bir konuşma sırasında, basın önünde Konya'da gömülmek istediğini sözlü olarak beyan etmesini sağladım ve böylece bu isteği yerel gazetelere yansıdı. Yıllar sonra nasip oldu, izin alabilmek için oğullarına yazdığım ikna mektuplarında bu beyanları belge olarak kullandım.

Yalnız yaşayan Havva Hanım'a Fransa'da Ayşe Şaşı isminde bir Cezayirli bakıcılık yapıyor ve onunla kalıyordu. Bir gün Havva Hanım rahatsızlanmış. Sonra hastalığı ilerlemiş, yatağa düşmüş. On gün doktor olan büyük oğlunun çalıştığı hastanede kalmış. Kocası daha önce ölen Havva Hanım'ın evli iki oğlu vardı. Büyüğü 14. Paris'teki bir hastanede tıp profesörü, küçüğü de 16. Paris'te oturan önemli bir avukattı. Ayşe Hanım onların annelerine olan ilgisizliğinden şikâyette bulunurdu. Ama onun oğullarını aratmayan ve kendisini yalnız bırakmayan yüzlerce yerli ve yabancı Mevlana dostu vardı. Mesnevi çevirisini tamamladıktan birkaç yıl sonra, yaşlılığı ve rahatsızlığı yüzünden bilimsel çalışmalarına ara vermiş ve yatağa düşmüştü.

Nihayet o da her fani gibi, 24 Temmuz 1999 tarihinde, 72 Rue Claude Bernard Paris 5'teki apartmanın beşinci katındaki dairesinde Hakkın rahmetine kavuştu. Bakıcısı Ayşe Hanım'ın anlattığına göre ölüm anı çok güzel geçmiş. Kendisini muayene eden ve onu çok seven Hıristiyan doktorunu beklerken bizleri, Konya'yı, Mevlana'yı, anmış. Gülümseyerek, "Ayşe seni çok seviyorum, hep beraber olacağız." demiş ve şahadet getirerek hayata gözlerini yummuş.

Havva Hanım'ın ölümüne gidemedik. Daha sonra Paris'te onu tanıyan Türk dostları bana, "Hocam mezarında bir mezar taşı bile yok. Mezarına bir taş dikebilir miyiz? Burada kimse ilgilenmiyor." dediler. Ben, "Gerekirse Konya'da yaptırır göndeririz." dedim.

Sonra bir aylık bir araştırma izniyle Paris'e gittim. Onu tanıyan, Yıldız Ay ve Aziz Kaya gibi bazı Türk dostları beni Orly Havaalanı yakınındaki mezarlığa götürdüler. Her ülkeden insanların olduğu bir mezarlıktı. Müslümanların bulunduğu sade, gösterişsiz bir alan vardı. Mezarlıktaki yerini bulduk. Ama Havva Hanım'ım mezarında ismi yazılı bir mezar taşı yoktu. Mezarını da görevlilerin verdiği numaralardan arayarak bulmuştuk. Ben mezarı görünce çok kötü oldum. Bir anda aklıma vasiyeti geldi. Her şey gözümde canlandı.

Olanlar karşısında içine düştüğümüz çaresiz ve ümitsizlik duygular içinde kıvranırken, bir an kıbleye döndüm, ellerimi semaya açarak, "Ya Rabbi, eğer bu kadın hakikaten samimi idiyse ne olur bunun vasiyetini yerine getirmemize yardımcı ol! Onu vasiyeti doğrultusunda Konya'ya Mevlana Türbesi'nin karşısında bulunan Üçler Mezarlığına nakledelim." diye dostlarla ağlayarak dua ettik. Bu teşebbüsümüzün asıl sebebi orada mezar defterine bakan Fransız görevlinin bize aktardığı acı bir gerçekti: Havva Hanım'ın on yıllık mezar süresi bir yıl sonra dolacak ve bir on yıllık mezar ücretinin ödenmemesi hâlinde cesedi "Fosse Commune" (Ortak Çukur) denilen kimsesizlerin cesetlerinin atıldığı büyük bir çukura atılacaktı. Sonra oğullarına mektup yazdım. Çok uğraştık, çok zorlandık, ama sonunda Allah'ın izniyle mezarını Konya'ya getirdik...

Havva Hanım Hz. Mevlana'yı dünyaya tanıtan çok önemli bir isim. Mevlana'nın dev eseri Mesnevi'yi ve diğer birçok eserini Fransızcaya çevirerek Mevlana'yı tüm dünyaya tanıtmıştır. Fransızca yazdığı, eşim Melek Öztürk ile Türkçeye çevirdiğimiz "Konya ve Kozmik Raks" olarak Ankara'da yayınlanan eseri Havva Hanım'ın Konya tarihi ve semaya verdiği önemi yansıtır. Yine Fransızlar için yazdığı ve imzalayarak Türkçeye çevirmemizi istediği başka bir eseri de "Mevlana ve Tasavvuf" eseridir. Bu eseri çevirip yayına hazırladık. Yayın için bir sponsor bulduğumuz an onu da yayımlayacağız. Cemal Aydın dostumuzun yine Fransızcadan çevirdiği "İslam'ın Güler Yüzü" Havva Hanım'ın İslam'ı Batılılara tanıtmak için yazdığı diğer önemli kitaplardandır.

Mevlana'nın hemen hemen tüm eserlerini Fransızcaya çeviren Havva Hanım'la ne zaman bir araya gelsek, şu dört soruyu tartışır, onlara cevap arardık. Batılıların bize en çok sorduğu sorular bunlardı. Mevlana'yı anlamak ve anlatmak istetenlere bu dört soruya cevap bulmasını öğütlerdik: "Sizler Mevlana'da ne buldunuz? Batılılar onda ne buluyor? Mevlana'yı Batılı düşünürlerden ayıran nedir? Mevlana'nın mesajları 21. asır insanının sorunlarına hangi cevapları verebilir?"

Eğer Havva Hanım gibi Mevlana'yı bilimsel olarak çeşitli dillerde Batılılara veya yabancılara tanıtmak istiyorsak mutlaka bu sorulara cevap bulmamız gerek. Mirasyedi Müslümanlar olarak belki biz bu cevaplara ihtiyaç duymayız. Ama o zaman da Mevlana törenlerinde Mevlana'yı tanıtıyoruz diye Konya'ya gelen yabancılara sadece çizgi film seyreder gibi sema seyrettirir, göndeririz. **"Peygamberler bizim soyumuzdan geldi, dini de en iyi biz biliriz."** diyenler gibi biz de, "Mevlana

bizimdir." der; Mevlana diyarında sağır gezer, kör bakarız. Zaman zaman Mevlana'ya akın eden kalabalıkları görünce Mevlana'yı hatırlar, ev sahibi olarak yabancı kalmamak için beylik sloganlarla "Mevlanamız en şöyle, en böyle" diyerek nutuklar atarız. İnşallah kendi değerlerinin farkında olan yeni gençler ve araştırmacılar bir gün bu eksikliklerimizi telafi edecek ve sahip olduğumuz değerleri ortaya çıkarıp insanlığın hizmetine sunacaklar. Bugün dünyamızın Mevlana'nın evrensel mesajlarına daha çok ihtiyacı var. Zira bugün dünyamız "Varsa yoksa benim ailem, benim ülkem, benim insanım!" diyen lider, düşünür ve entellerle dolu. Bunlardan evrensel barış ve huzur çıkmaz.

Mevlana değerlerini Havva Hanım vasıtasıyla tanıyanlar, Mevlana ile birlikte Havva Hanım'ın da mezarını ziyaret edip dua ediyorlar. Maalesef onu ziyaret etmek isteyen yerli ve yabancılar yol üzerinde veya Üçler Mezarlığında hiçbir yönlendirici işaret olmadığı için onu bulamıyorlar. (İlgililere duyurulur.)

Sağlığında yaptığı bilimsel çalışmalarıyla Hz. Mevlana'nın tüm dünyada tanınmasına yardımcı olan Havva Hanım, Konya'da Mevlana'nın yakınına defnedilerek ölümünden sonra da Mevlana'nın tanınmasına devam etmektedir. Kendisine Yüce Allah'tan rahmet diler, hayat öyküsünün bizim gibi İslam'ı hazır bulan Müslümanlara ibret olmasını temenni ederiz.

THE ADJUSTMENT BUREAU - KADER AJANLARI

Tür : Bilim Kurgu / Romantik

Gösterim Tarihi : 4 Mart 2011

Yönetmen : George Nolfi

Senaryo : George Nolfi , Philip K. Dick (Kitap)

Yapım : 2010, ABD

OYUNCULAR: Matt Damon (David Norris),

Emily Blunt (Elise Sellas) ,

Terence Stamp, Daniel Dae Kim, John Slattery

Philip K. Dick'in **'Adjustment Team'** adlı kısa öyküsünden uyarlanan filmde, birbirlerini seven bir politikacı ve bir balerinin, bir araya gelmelerini engellemeye çalışan gizemli güçlere karşı verdiği mücadele konu ediliyor.

Filmin konusu ile verilen **kader –özgür irade ikilemi** içerisindeki insanın durumuna etki eden gizli güç bir yerde **Allah Teâlâ**, bir yerde **melekler**, bir yerde **gizil insanlar** ve insanlar şeklinde işlenmektedir.

Film kader yorumlaması için seyredilmesi gereken filmlerdendir. Bu şekilde kader konusunda bazı değişik fikirlere kapı açmış olursunuz.

Bize göre sanki film İslam literatüründeki **"RİCÂLÜ'L-GAYB ERENLERİ"** konusu için çevrilmiş bir yapıt olduğunu söyleyebiliriz. Senaryosu içerisinde çok güzel işlenmektedir. Görünüşte başka bir dünya veya bilim kurgu havası veriyorsa da tasavvufî içerikli bir film olduğunu söyleyebilirim.

FİLM METNİ

Karşınızda, değerli mezunumuz ve New York eyaletinin yeni senatörü olmaya aday David Norris!

Teşekkürler.

Teşekkürler.

Merhaba.

Adım David Norris ve büyük New York eyaletinin yeni senatörü olmak istiyorum.

Ne tatlı şeysin sen.

Adın ne senin?

Yonkers'da kapı kapı dolaşarak

- şehri ele geçireceğim.

- Seni seviyoruz.

Rakibi Roger Linfield'e karşı yüzde altı önde olan Norris, itfaiyeciler sendikasının da desteğini alarak bir avantaj daha elde etti.

Seni ne zaman C-Span kanalında ayakta görsem, "Şerefe!

” diyecekmişsin gibi geliyor.

Sayın milletvekili, sekiz yıl önce kariyerinize gümbür gümbür başladınız, yoksa kavga gürültüyle mi diyeyim?

YENİ MİLLETVEKİLİ ZAFERİNİ KUTLUYOR BAR KAVGASIYLA

David Norris Huzuru Bozmaktan Tutuklandı New York’un Asi Milletvekili Senatörlüğe Aday Son sekiz yıldır David Norris, Brooklyn’i, New York şehrini ve Amerika’yı temsil ediyor.

Bu, seçim kampanyamın yöneticisi Charlie Traynor.

Bunlar seçmenler.

Son anketlerde yüzde 10 öndesin.

Yüzde 10 önde miyiz?

Seçimi kazanmak kolay olmayacak.

Güçlü bir rakibim var ve bu görev için fazla genç olduğumu söylüyorlar.

- %20 geride gibi hazırlan, farklı kazan.

- Anladım.

Sağ ol Gary.

Önemli değil, çünkü onlar aynı zamanda, gençlerin oy vermediğini, politikayla ilgilenmediğini iddia ediyorlar, ama size söylüyorum, geleceğiniz sizin seçimlerinize bağlı, onlarınkine değil.

Bu yüzden, bugün onları uyarıyorum, çünkü kasım ayı geldiğinde, kıçlarına tekmeyi basanların sizin gibi gençler olduğunu bilmelerini istiyorum.

Teşekkürler.

- Charlie.

- Ne oldu?

GQ’ye Kapak Olan Milletvekilinin Sonu!

DAVID NORRIS’İN HER ŞEYİ ORTADA David Norris’in Poposu Mezunlar Günü Şakasının Fotoğrafları - Efendim?

- Bu işe ne diyorsun?

İcabına bakacağım.

Bana haber ver.

Tamam.

David Norris, yakın zamana kadar anketlerde öndeydi.

Mary Matalin ve James Carville aramızda.

Mary, şaşırtıcı bir sonuç.

SEÇİM GECESİ Evet, şaşırtıcı.

Politikada gelecek vaat ediyordu.

David’in hikayesi etkileyici, Brooklyn’de, kötü bir semtte büyüdü.

Ailesini kaybetmenin üstesinden geldi.

10 yaşındayken annesini ve ağabeyini, daha liseye başlamadan da babasını kaybetti.

Geleceği çok parlaktı.

Üstelik Temsilciler Meclisi'ne seçilen en genç kişiydi.

Evet, 24 yaşındayken seçildi ama seçildiği gece barda bir kavgaya karıştı.

Bu özelliği hoşuma gidiyor.

Ama sonra New York Post'ta bu fotoğrafı yayınlandı.

Sanırım seçmenler, tüm bunların üst üste gelmesini kaldıramadı.

Yeterince olgun olmadığı, fevri davrandığı ortaya çıktı.

İnsanlar olgunluk arıyor, mecliste yetişkinlerin olmasını istiyorlar.

Bizim için önemli bir gece beyler.

Herkes hazır mı?

Çok yorgun görünüyorsun.

Tüm bunlar sona erince tatile çıkmalısın.

Bunu hak ettin.

Bunun tatille halledilebilecek bir yorgunluk olduğunu sanmıyorum.

Herkesin tatile ihtiyacı vardır, bizim bile.

Pekala, David'in işlerini yeniden yoluna koyalım.

Mary, son birkaç haftadır, fotoğraf yayınlandığından beri herkes Hala CNN'i mi seyrediyorsun?

Önemli değil diyordu, ama belli ki önemliymiş.

Sonuçlar kesinleşmeden konuşuyorlar.

Hadi.

Güzel kravatını tak da gidelim.

Suffolk İlçesi'nden alınan rakamlar, Linfield 415.120.

Norris 370.233.

Vay canına.

Suffolk'ta biz kazanırız diyordum.

Kings İlçesi rakamları da yeni geldi.

Demek öyle Brooklyn'de kazanamadım.

Büyük bir yenilgi olacak.

Birazdan NBC'de biz çıkacağız.

- Konuşmama hazırlanacağım.

- David David.

Hey!

Vaktini boşa harcadığım için üzgünüm Charlie.

NBC haberleri, seçimi Roger Linfield'ın kazandığını açıklıyor.

Hem Suffolk İlçesi'nde, hem de doğduğu ilçe olan Kings'de şaşırtıcı biçimde çok kötü sonuç alan David Norris, seçimi büyük farkla kaybetmek üzere.

Kimse var mı?

Kimse var mı?

Red Hook'ta büyüdüm ve kimseyi şok etmek istemem ama birkaç kez yumruk yumruğa dövüştüm.

Önemli olan darbe alınca düşüp düşmediğin değil, ayağa kalktığında ne yaptığındır.

Bayanlar baylar, bu gece yeniden doğrulacağımı söylemek için buradayım.

Ama bu gece benimle ilgili değil.

Bu gece, hep birlikte büyük New York eyaletinin yeni senatörüne hoş geldin diyoruz.

Roger Linfield.

Kahretsin!

Kahretsin, kahretsin!

Kim var orada?

– Burası erkekler tuvaleti.

– Evet.

Kusura bakma.

Kulak misafiri olmak istemedim.

Sadece ne yapacağımı bilemedim.

"Kimse var mı?"

dediğini duydum ve belki de "evet" demeliydim ama sonra tuhaf olacağını düşündüm çünkü burası erkekler tuvaleti.

Sonra kendi kendine konuşmaya başladın, besbelli kişisel bir şeydi.

Ne yapacağımı bilemedim ama sonra daha fazla dayanamadım ve dışarı çıktım.

Burada ne işin var?

Şey Güvenlikten saklanıyorum.

Neden?

Üst kattaki bir düğüne davetiyesiz gittim.

Hala bunu yapan var mı?

Biriyle iddialaşmıştım.

Düğüne davetsiz gitmen için kim seninle iddialaştı?

Ben.

– Bir kez ben de yapmıştım.

– Öyle mi?

Evet, lisedeyken.

Ama yakalandım.

Geceyi hapiste geçirdim.

Duyduğuma göre sadece bir kez tutuklanmamışsın.

Sen senatör adayı olan adamsın, değil mi?

Evet, öyle.

Konuşmana bakılırsa seçimlerde önde değilsin.

Hayır.

Üzüldüm, diğer adam aptalın teki.

Evet, öyle.

Keşke bunu seçim afişlerinde daha açık belirtseydim.

Bence mezunlar günü arkadaşlarına poponu göstermende abartılacak bir şey yok.

The Post'un fotoğrafı yayınlamasına gerek yoktu.

- En azından tam sayfa yapmasalardı.

- Kesinlikle.

Bütün seçim kampanyasında en sevdiğim an buydu.

Gerçekten mi?

Keşke birkaç ay önce ekibimde olsaydın.

Ağzından çıkacak her lafa halkın tepkisini ölçmene yardım ederdim.

Demek politikacıları seviyorsun.

Beni ilgilendiren şeyler yaparlarsa.

- Kıçlarını açmak gibi mi?

- Buna bayıldım.

Öyle bir aday, öğrenci kuruluna bile seçilemez.

Oy vereceğim kişi, kendi kravatını bağlamasını bilirdi.

Klipsle takılan cinsten.

Ah, keşke ekibinde olsaydım.

Seçim kampanyanın en sevdiğim diğer anı bu olurdu.

Hala şansın var mı?

Sonuçlar belli oldu mu?

Beni ezdi geçti.

Üzüldüm.

Kaybetmenin de iyi yanları var.

Ne gibi?

Mesela, bir politikacı olarak sadece uyurken veya genellikle banyoda yalnız kalabiliyorsun.

Can sıkıcı oluyor.

Gerçekten mi?

Sanırım en çok kendime vakit ayıracağım için mutluyum.

Sana inanmıyorum.

Bence buna bayılıyorsun.

Önceden tanışıyor muyuz?

Sanırım daha ikna edici olabilirdim.

Tamam.

Bir dahaki seçimlere kadar ikna edici olmaya çalışmana gerek yok.

New York'a kayıtlı bir seçmen misin?

Sence aksanım New York aksanı mı?

İşe bak.

David.

Vay, affedersiniz.

- Affedersiniz.

- Gitmeliyim.

Affedersin.

- Vay canına.

- Bekle.

- Konuşmanı yapacak mısın?

- Bekle biraz.

Hey!

Hey.

Hanımefendi.

Gitmem gerek.

- Hanımefendi?

- Böyle çok daha iyi.

Kaçıyor.

Güneybatıya giden merdivenler.

Bakar mısınız?

Hanımefendi.

Bu da neydi böyle?

Bilmiyorum.

Hazır mısın?

Evet, evet.

Tamam, git konuşmanı yap.

Hadi.

Milletvekili David Norris.

Buraya yakın bir yerde, Red Hook'ta büyüdüm.

- Brooklyn!

- Seni seviyorum David!

Ben daha çok seviyorum!

Ben ikinizi de seviyorum.

Ama mahallemizde bir kural vardı.

Kavga ederken darbe alınca düşüp düşmediğin değil, tekrar ayağa kalktığında ne yaptığın önemliydi.

Ve bu gece buraya, yeniden ayağa kalkacağımı söylemeye geldim.

Saçmalık bu.

Mahallemde böyle bir söz yoktu.

Sadece test ettiğimiz hedef grubunun hoşuna giden ifadelerden biri bu.

Biz de kullanmaya devam ettik ama doğru değil.

1998 yılında GQ'ye kapak oldum.

"Şu Ana Kadarki En Genç Meclis Üyesi" başlığını attılar.

Ondan beri, hakkımdaki her hikaye, nasıl bu kadar hızlı tırmandığımı açıklamaya kalktı.

Ve insanların kullandığı kelime "güvenilir"di.

Ama sorun şu ki, bu kravat bile bana ait değil.

- Bana Jim'i çağır.

- Bu kravatı, Tenafly, New Jersey'deki bir grup uzman denenen 56 kravat arasından seçti.

Hatta, verilerimiz gösteriyor ki kravatım ya kırmızı ya da mavi olmalıymış.

Sarı kravat takarsam, durumumu hafife aldığım, hatta her an yine popomu açabileceğim izlenimi verirmişim.

Gümüş rengi kravat, nereden geldiğimi unuttuğum anlamındaymış.

Ayakkabılarım Parlak ayakkabıları pahalı avukatlarla ve bankacılarla özdeşleştiririz.

İşçinin oyunu almak için, ayakkabılarını biraz aşındırman gerekir.

Ama avukatları ve bankacıları uzaklaştıracak kadar aşındıramazsın çünkü Tenafly'deki uzmanlara onların sayesinde para ödersin.

Peki uygun aşınma oranı nedir?

Bir danışmana bunun için ne kadar ödedik biliyor musunuz?

7300 7300 dolar mıydı Charlie?

Harika.

Pislik herif.

Bunun en doğru aşınma oranı olduğunu söylesin diye danışmana 7300 dolar verdik.

7.05'e kadar gömleğine kahve dökmeli.

En geç 7.05'te.

Parka gelir gelmez dökmesini sağlarım.

Bunca zamandır bu adama göz kulak olduğuna inanamıyorum.

enerjiden tasarruf teknolojileri için.

RSR Yatırım Fonu, dün eski milletvekili David Norris'in şirkete ortak olacağını açıkladı.

Norris, geçen ay, senato seçimini kazanamamıştı.

Fakat, seçim sonrası konuşması büyük heyecan yaratarak onu 2010 senato seçimlerinin gözde adayı yaptı.

Ülkenin en başarılı yatırım fonu şirketlerinden biri olan RSR'ı, yatırım bankacısı Charles Traynor kurdu.

Traynor, Norris'in çocukluk arkadaşı ve seçim kampanyası yöneticisi.

- Merhaba!

- Merhaba.

The Journal'dan Tom Frankel beş dakikaya seni arayacak.

Biraz önce ona numaranı verdim.

Ona 3-2-2-7'yi ver.

Bu telefona daha alışamadım.

Hayır, olmaz.

Şirketime ortaklığınla ilgili soru soracak.

Tüm iş görüşmeleri şirket Blackberry'siyle yapılmalı.

- Öyle mi?

- Sarbanes-Oxley, toplantıda sen de buna oy verdin dostum.

Hatta, sponsor oldun.

Evet, hatırlıyorum.

Seni şimdi televizyonda gördüm.

- Sahi mi?

- Evet.

Ne dediler?

Kel olduğunu söylediler.

Güzel.

Evet, bu çok tuhaf çünkü ekonomi programıydı.

Ama kelliğin onları çok cezbetmiş gibiydi.

Kapatmam gerek sersem.

Görüşürüz.

Sayın milletvekili.

Şunu söylemeliyim ki geçen ay yaptığınız şeyi çok takdir ettim.

Teşekkürler.

Çok sevindim.

Keşke bütün politikacılar sizin gibi olsa.

Teşekkür ederim.

Artık politikayı bıraktım.

Gerçek bir iş bulmam gerekti.

- Eminim başarılı olacaksınız.

- Teşekkür ederim.

Hey!

Otobüse yetişmeye çalışan biri var.

Hemen arkamdan bir M6 daha geliyor.

Hey!

İnanamıyorum.

Pardon.

Aman Tanrım.

Tanışıyor muyuz?

Sizi hatırlıyor gibiyim, evet.

- Waldorf erkekler tuvaleti.

- Doğru.

Ben uyurken bacaklarıma mı bakıyordun?

Kısa elbisen karşısında savunmasız kaldım.

Bu bir etek.

Daha çok kemer gibi.

Baklava desenine bu merakın ne böyle?

Senin sıkıcı mavi tonlara düşkünlüğüne ne demeli?

Benim kıyafetlerim uyumlu.

Bunu ekibin mi seçti?

Artık ekibim yok.

- Vay canına.

- Hepsini kendim seçtim.

Konuşmanı dinledim.

Evet, o konuşma.

Biri aklıma girmiş olmalı.

Vay be, sese bak.

Tam da zamanında.

Zilin sesini kıs pislik!

Alo?

Alo?

Çalışmıyor bile.

Sesini biraz daha açabilir misin, – yoksa sonuna kadar açık mı?

– Bu telefon yeni.

Tekrar aday olacak mısın?

Bilmiyorum.

Bugün yeni bir işe başlıyorum.

Tekrar aday olmalısın.

Bunu yapamazsın.

Ülke, Linfield gibi aptalların eline düşecek.

Zaten onların elinde.

Kahretsin.

Affedersin.

Ne oldu öyle, anlamadım.

İyi misin?

İyiyim.

Şunu bana verir misin?

– İyi olduğundan emin misin?

– Evet.

– Kuru temizleme parasını vereyim.

– Hayır, gerek yok.

Lütfen yapma.

Vay be.

Yedi dolar yeter sanırım.

Sende kalsın, ihtiyacın olabilir.

Aklıma ne geldi?

Al.

Numaranı yaz, böylece seni ararım, gelip eteğini alırım.

Aman Tanrım.

Çaktırmadan numaramı alıyorsun.

Kahretsin.

Ben de üzerine kahve dökeyim, böylece ödeşiriz.

– Bu çok kötü bir fikir.

– Bence harika bir fikir.

Birazcık dökeyim, haksızlık bu.

Gerçekten delisin sen.

Şimdi anladım niye böyle davrandığını.

Tamam, dur.

Hay Allah.

Burada değil.

Biliyorum, üzgünüm.

– Kimdi o?

– Bilmem.

Kimin umurunda?

– Üstünde yazıyordur.

Verir misin – Hayır.

Tamam, şimdi ilkokul çocuklarına döndük.

Bu harika.

Bu boktan alet çok dayanıklıymış, değil mi?

Özür dilerim.

Ne oldu, anlamadım.

Bir anda oldu.

Tamam.

– Tamam, telefon yeniydi.

– Silelim.

Bu arada, ben Elise.

Bu ismi unutmayacağım.

– İşte numaram.

– Harika, teşekkürler.

Seni ararım.

Seçimlerden sonraki sabah, seni düşünerek uyandım.

Hey dostum, n'aber?

Kime rastladım bil bakalım.

– Kim?

– Seçim gecesi tanıştığım kıza.

– Öptüğün kız mı?

– O beni öptü.

Hala bunu mu iddia ediyorsun?

– Gerçek bu.

– Nasıl istersen dostum.

Büyük konferans odasında seni bekliyorlar.

Tesadüfe bak.

İnanılır gibi değil!

Harika ama konuşma yaparken bir daha ondan tavsiye alma.

Bir sefer işe yaradı, bir daha yaramaz.

Yaptığım en iyi konuşmaydı, sen yazmadığın için kıskanıyorsun.

Haberin olsun, güneş paneli projeni desteklemeyeceğim.

Neden?

Yeterince araştırma yok ve bu tür şeylerin fiyatı çok yüksek.

Elbette çok yüksek.

Ama bu tür şeyleri bizim şirket yapmazsa kim yapacak?

Toplantıda beni ikna et.

Edeceğim.

Görüşürüz dostum.

Merhaba Janet.

RSR YATIRIM FONU Merhaba Susan.

Lasalle dosyasında yeniden ayarlama yapmak için onay aldık.

İki dakika.

Hey!

Ne yaptığınızı sanıyorsunuz?

Yakalayın onu.

Polisi ara Janet!

Polisi!

Kaçamazsın David.

David, beni dinlesen çok iyi olur.

Pekala, ben hallederim.

David, işimizi boşu boşuna zorlaştırıyorsun.

Pekala, yavaş olun beyler.

Yavaş olun.

Sakin ol.

Yok bir şey David.

Hayır.

Hayır efendim.

İcabına bakıyoruz.

Evet efendim.

İcabına bakıyoruz.

Evet efendim.

Hayır efendim.

Hayır efendim.

Evet efendim.

Anlıyorum.

Ben hallederim.

Ne baş belası bir durum.

- Donaldson?

- Evet.

Ne yapmak istiyorsun?

Onu sıfırlamalıyız.

Evrak çantası iste.

Dalga mı geçiyorsun?

Başkandan imzalı emir gerekir.

- Hukuk departmanı halletsin.

- Şimdi geldiler.

Başkanın sıfırlamayı kabul etmesine imkan yok.

Bu senin suçun.

Evrak çantası alamazsın.

Hey.

- Seçeneklerim ne?

- Hey.

Ona bir yalan uydur.

Bu adam yer mi ki?

Hey!

Burada neler oluyor?

Şuna bak.

Ölünceye dek olanları kafasında sorgulayıp duracak.

Cevap aramaktan hiç vazgeçmeyecek.

Pes etmeyecek.

Onu sonsuza dek izlemeliyiz, konuşmasına izin vermemeliyiz.

Yoksa bunun etkisi her yere yayılır.

40 sene önceki Torres dosyasını hatırlıyor musun?

O kadar kötü olamaz, değil mi?

Sonunda ona karşı dürüst davrandılar.

Tamamen mi?

Bunu göz önüne alırsak, başka çaren yok gibi.

Kimsiniz siz?

Biz her şeyin plana uygun devam etmesini sağlayan kişileriz.

Benim adım Richardson.

Beni gafil avlayacağını mı sandın?

Beynini okuyabiliyorum.

Evet, gerçekten.

Aklından bir renk tut.

Mavi.

Bir sayı tut.

On yedi.

Niye hala kaçmayı düşünüyorsun?

Burada neler olduğunu anlamıyorum.

Var olduğunu bilmemen gereken bir perdeyi araladın.

Kafan karışmış olmalı.

Bu senin suçun değil.

Bu sabah hayatının gidişatını değiştirmemiz gerekiyordu.

Sabah parka vardığında üzerine kahve dökmen gerekliydi.

Üzerini değiştirmek için yukarı çıkınca otobüsü kaçıracaktın, işe 10 dakika daha geç gelecektin ve o zamana kadar biz gitmiş olacaktık.

Üzerime kahve mi dökmem gerekiyordu?

Buna ayar diyoruz.

Bazen insanlar üzerlerine kahve dökünce veya İnternet çalışmayınca ya da anahtarlarını kaybedince kazara oldu zannederler.

Bazen bunlar gerçekten kazara olur.

Bazen de biz insanları yeniden plana uymaları için hafifçe dürteriz.

Bazen hafifçe dürtmek yeterli olmayınca, yönetim yeniden ayarlama izni verir.

Müdahale Ekibimizi harekete geçiririz ve senin için fikrini değiştirirler, dostun Charlie'ye yaptığımız gibi.

Bu arada, onun bir şeyi yok.

Onun için boşuna telaşlanma.

Şimdi Gitmene izin vermem için bir şeyi anlaman gerek.

Tamam.

Bugün gördüklerini çok az insan gördü.

Bunun böyle kalmasını istiyoruz.

Varlığımızı açığa çıkaracak olursan beynindekileri tamamen sileriz.

Müdahale Ekibi seni sıfırlar.

Duyguların, hafızan, tüm kişiliğin silinir.

Ailen ve arkadaşların delirdiğini düşünürler.

Sense hiçbir şey düşünemez olursun.

Anladın mı?

Ağzını sıkı tut.

Tamam.

Bir şey daha var, bu sabah otobüste bir kadına rastladın.

Elise mi?

Onun bunlarla ne ilgisi var?

Onu bir daha asla görmemen gerekiyordu.

Bunun ne önemi var?

Önemi var da ondan.

- Cüzdanında.

- Hey, durun.

Tanrım!

Hey!

Neyiniz var sizin?

Tanrım!

Yapmayın!

Hayır!

Hayır!

Buna inanamıyorum.

Gerçekten mi?

İnanılır gibi değil.

Tamam.

- Tamam.

- Onu geri götürün.

- İyi günler.

- Kendim yürüyebilirim.

Dostum, yerde ne işin var?

Seni on kere aradım, neden cevap vermedin?

Christine, onu buldum.

Odamda.

Ne yapıyorsun öyle?

Herkes toplansın, toplantıyı şimdi yapacağız.

Başın ağrıyor mu?

Neyin var senin?

Toplantı 17. kattaki büyük konferans odasında.

Gidelim.

Günaydın, sayın milletvekili.

İyi olduğundan emin misin?

Evet, ya sen?

Ben çok iyiyim, neden?

Başın falan ağrımıyor mu?

Hayır, kendimi harika hissediyorum.

Sence de bu konuşmada bir gariplik yok mu?

David'in güneş paneli işinde, uzmanımızın iddia edilen verimlilik oranıyla ilgili ciddi şüphesi var.

O satış fiyatı karşılığında şimdiye kadar üretilenden 20 kat fazlasını üretmeliler ki önemli bir kar ve etki elde edilebilsin.

Buna zaten karşısın Charlie.

Ve rakamlara bakarsak Durun, durun.

Riskli olduğunu biliyorum ama şirketimiz böyle bir şeye şans tanımazsa kim tanıyacak?

Yani, dünyayı değiştirebilecek bir şey için riske girmeye hazırım.

Ayrıca, son derece karlı da olabilir.

David?

Evet, bu işi kabul etmemin sebebi buydu.

Pekala.

Yapalım bu işi.

Bir dakika odama gel.

Senin bir şeyin var.

Birkaç saat önce mucizevi bir biçimde hayallerindeki kıza yeniden rastladın.

Niye ağzın kulaklarına varmıyor?

Numarasını kaybettim.

Ne?

Otobüsteki kadın.

Numarasını kaybettim ve soyadını bile almamıştım, yani onu bir daha asla göremeyeceğim.

Üzgünüm.

Gerçekten çok üzüldüm.

Bütün dünyan alt üst oldu ve sen bir kadını düşünüyorsun.

Numarayı hatırlasan bile ona asla ulaşamayacaksın.

Kayıp cep telefonu, değişen numaralar Etkinin dalga dalga yayılmasını önlemek için ne gerekirse Bu arada, adım Harry.

Etkinin dalga dalga yayılmasını önlemek ha?

İnsanları donduruyorsunuz.

Arkadaşımı dondurdunuz.

Bunun için özel bir izin gerek İnsanların beyniyle oynamanız için yani.

- Zorla istediğinizi düşünmelerini - Sessiz ol David.

- Ne alırsınız?

- Sadece su lütfen.

Arkadaşının bir şeyi yok.

Yeniden ayarlama, insanların fikir yürütme biçimini azıcık değiştirir.

Duyguları ve kişiliği etkilemez.

Bu fazla müdahale olur.

İzinden bahsettiniz.

Kimin izni?

Başkan.

Başkan mı?

Bu sadece ona verdiğimiz bir isim.

Siz onu bir sürü başka isimle anıyorsunuz.

Burada konuşamayız.

Akşamüstü 4'te feribotta buluşalım, sorularına cevap vermeye çalışırım.

İstemeden de olsa bizi afişe edersen Biliyorum.

Kafama geçirirsiniz.

Richardson'ın seni sıfırlamaya otomatikman yetkisi var.

Beni bitkiye çevirmeye yani.

Bunu sakın unutma.

Akşamüstü 4'te feribotta ol.

İstediğini sor, elimden geldiğince cevaplayacağım.

Charlie'ye ne yapıyorlardı?

Yatırım risklerini değerlendirme biçimini değiştiriyorlardı, böylece şirketinin faaliyetlerini yukarıdakinin istediği yöne çevirecek.

Richardson beynimi okuyabiliyordu, öyle mi?

Richardson seni korkutmaya çalışıyordu.

Hayır, tuttuğum sayıyı ve rengi bildi.

Çünkü bunları sana seçenek olarak sundu.

"Renk tut, numara tut."

Beynini okuyamayız, düşüncelerini duyamayız.

Bir karar verdiğinde, kafanda seçenekleri tartarsın.

O seçenekleri algılayabiliriz.

Ne zaman planın dışına çıkıp çıkmayacağını biliriz çünkü sana yeterince yakınsak bunun ne zaman olacağını sezeriz.

Sadece plana uymanı sağlamak için buradayız.

Tek yetkimiz bu.

Bana bunları anlatma yetkin var mı?

Şu anda beni izliyorlar mı?

Bütün dünyayı izlemek zorundayız.

Herkesi her an izleyecek kadar çalışanımız yok.

Ve suda farklı bir şey var.

Karar ağacını okuma yetimizi engelliyor.

Sen bir melek misin?

Melek diyenler de var.

Biz daha çok, insanlardan daha uzun süre yaşayan istihbarat memurlarıyız.

Neden bana yardım ediyorsun?

Kendime göre sebeplerim var.

Neden Elise'le olmama izin vermiyorlar?

Tek bildiğim, kullandıkları kaynakların sayısına bakılırsa seni ondan uzak tutmak onlar için çok önemli.

Onu bulmaya çalışacaksın, değil mi?

Onu bulamayacaksın.

Bunu engellemek için her şeyi yaparlar.

Seni durdurmaya çalışmasalar bile, bu şehirde dokuz milyon kişi yaşıyor.

Onu asla bulamazsın.

Unut onu.

Hayatına devam et.

ÜÇ SENE SONRA Dur!

Otobüsü durdur!

Elise?

Elise, merhaba.

David.

Üç sene boyunca, belki sana rastlarım diye her gün işe M6'yla gittim.

Bir yere gidip konuşabilir miyiz?

İşe gitmen gerekmiyor mu?

Birden hasta oldum.

"Üç yıl sonra sana rastladım, beni hasta ettin."

Pek iyi bir kur yapma biçimi değil, bilesin.

- Ne arıyorsun?

- Sanki biri bizi izliyor gibi geldi.

Charlie, kahvaltıya gelemeyeceğim, hatta belki konuşmayı da ertelemem gerekecek.

Elise'e rastladım.

Arkadaşının yüzüne kapattın.

O benim çocukluk arkadaşım.

- Ne konuşması?

- Önemli değil.

- Yürüyüş yapalım mı?

- Hayır.

Konuşacak çok şeyimiz var.

Bence konuşmanı iptal etmemelisin.

Ya yürüyüşten sonra senden hoşlanmazsam?

Bu riski göze alacağım.

Cidden, numaram aynı, geçen sefer nasıl aramadıysan yine öyle yap.

Benimle yürürsen sana sebebini açıklayacağım.

Yıllar oldu.

Düzgün bir erkek arkadaşım olmadığını nereden biliyorsun?

Düzgün bir erkek arkadaşın var mı?

- Olsa fark eder miydi?

- Evet.

Demek ki yeterince kararlı değilsin.

Tamam, hiç fark etmezdi.

Demek yuva bozan biri olmak umurunda değil.

Milletvekili!

Nasılsın dostum?

Ben Red Hook'luyum.

Sen bir harikasın.

Teşekkür ederim.

Sizi gördüğüme sevindim.

Evli olsaydın, rahatsız olurdum.

Hoşuma gideceğini düşündüğün şeyi söylüyorsun.

Bekarım.

Şimdi duyalım bakalım, nasıl bir bahane uyduracaksın.

Numaran yoktu.

Otobüste sana vermiştim ya.

Beni soydular.

Numaranı kaybettim.

Hadi oradan.

- Cüzdanımı çaldılar.

- Yapma.

Neden üç yıl önce otobüste içine düşüp de sonra hiç aramayayım?

Bilmiyorum!

Belki kız arkadaşın vardı, kendini kötü hissettin.

Dinle, yemin ederim numaranı kaybetmiştim.

Pekala.

Hayır, annemin babamın mezarı üzerine yemin ederim.

- Bu fazla ağır oldu.

- Evet ama doğru.

Bende telefon numaran yoktu.

Soyadını bile bilmiyordum.

Google'da "Elise" diye arayınca, - 757.000 kişi çıkıyor.

- İnanmıyorum!

Ve hiçbiri sen değilsin.

BAY RICHARDSON - Bir sorunumuz var.

- Ne?

David Norris planın dışına çıktı.

Orospu çocuğu.

Kızı nereden buldu?

Tesadüfen.

Sokakta gördü.

En başından onunla tanışmasına izin vermemeliydik.

Kurallara harfiyen uyduk.

Adam üç yıldır aynı otobüse biniyor.

Kim böyle bir şey yapar ki?

Üç yıl sonra, hala senin pisliğini temizliyorum.

Kızın dans stüdyosunda elektrikleri keselim.

Ben dansçıyım.

O tarz dansçı değil, sapık herif.

Bir çağdaş bale topluluğundayım.

Beni yanlış anladın.

Hayır, bence aklından ilk geçen striptizci olduğumdu.

Beni gösterilerinden birine davet etmelisin.

Bale topluluğunun adı Cedar Lake, gelmek istersen yarın akşam bir gösterimiz var.

- Bu bir davet mi?

- Hayır, sadece bilgi.

Kızın sanat yönetmenini kullanacağız, Charlie Traynor üzerinde de hala çalışıyoruz.

Her şey bir saate hallolur.

Merhaba, nasılsın?

Paul'dü, değil mi?

- Nasıl hatırladın?

- Ben politikacıyım, isim hafızam iyidir.

Elise'in karar ağacı modellerimizden sapıyor.

- Sadece ikiniz misiniz?

- Evet.

36 saat aramayacak, Elise de bir daha onunla konuşmayacak.

Dosyasına bak.

Böyle bir şeyi asla affetmez.

Hayır, bir terslik var.

Hala yollarının kesiştiği noktaları görüyorum.

- İyi misin?

- Evet.

Dans provasının yerini değiştirmeye çalışıyoruz.

Vücudun doğuştan uygun olmalı, esnek kalçalar ve omuzlar, uzun bir boyun gibi.

- Seninki öyle değil miydi?

- Hayır, öyleydi.

Ben şanslıydım.

Ama 15 yıllık titiz çalışmanın sonunda Hizmetten memnun muyuz?

Harika.

Teşekkürler.

Çok iyi, teşekkürler.

Kendi başıma başka bir şey denemek istedim, daha serbest ve insani bir şey sanırım.

Nasıl yani?

Bak.

Bu ne?

Öpüşürlerse Bir öpüşme mi?

Tek gereken bu mu yani?

Gerçek bir öpüşme.

Bu olursa, onları ayırmaya yetecek kadar güçlü her ayarlama, sınırlarının üstünde dalgalanma etkisine yol açacak.

Bence hayatta yaşadığın her şeyi dansında ifade etmelisin.

Ben kendi dansımda bunu yakalayamadım.

Çok yazık.

David, kusura bakma, bölüyorum.

- Merhaba.

- Seni tekrar gördüğüme sevindim Elise.

- Beni nasıl buldun?

- Ne önemi var?

Tebrikler.

Brooklyn Köprüsü'nde toplanmış bir kalabalık adaylığını açıklamanı bekliyor.

Bugün mü açıklayacaksın?

Benim için bunu kaçıramazsın.

Biliyorum ama seni gözümün önünden ayırmayacağım.

- David, delirdin mi?

- Benimle gelmek ister misin?

- İzlemek ister misin?

- Yapamam, provama gitmem gerek.

Yeni haber verdiler provamı 17.

İskeleye almışlar, köprünün hemen yanında.

Neden konuşmayı ertelemiyoruz?

Başka zaman yaparız.

- Hayır David, bunu yapamazsın.

- Sağ ol.

- Gitmelisin.

- Hesap lütfen.

David, yakın bir yerde prova yapacak.

Konuşmadan sonra oraya gitmen üç dakikanı alır.

- Pekala.

– İşin bitince gel.

Üstü kalsın.

Teşekkürler.

Asistanı Charlie'yi arasın.

Seni provana bırakalım mı?

Hayır, eve gidip üzerimi değiştireceğim.

Çok geciktin.

Arkadaşın ağlamak üzere.

Onu şimdi getiriyorum.

Evet, biliyorum.

Provasını 17.

İskeleye almak dahiyane bir hareketti.

Henüz paçayı sıyırdık diyemeyiz.

İşin bitince gel.

Televizyon ekibi burada.

NEREDESİN?

– David.

– Tamam.

Affedersin, televizyon ekibi orada.

Gitmeliyiz.

İyi gidiyor.

Bir daha ne olursa olsun, aramıza hiçbir şeyin girmesine izin vermeyeceğim.

Tamam.

Yakında görüşürüz.

Nasılsın?

Sağ ol.

Burada olmana çok sevindim.

Nasılsınız?

Çok teşekkürler.

Ben de sizi gördüğüme sevindim.

Teşekkürler.

Yeniden Brooklyn'de olmak çok güzel.

New York senatörlüğüne Provayı tekrar Cedar Lake'e aldık.

– Aday olup olmayacağım – Tamamdır.

konusunda birçok söylenti oldu.

Bugün buraya, söylentileri sona erdirmek ve büyük New York eyaleti senato üyeliğine adaylığımı kesin olarak açıklamak için geldim.

17. İSKELE Prova yeniden Cedar Lake'te olacak 17.

İskele'de DEĞİL Kahretsin.

Unutma, yarın The Daily Show'dan sonra bankacıları ekledim.

Beni dinliyor musun?

David?

Bu dosyada bana hiç rahat yok.

Tamam.

17.

İskeleye gitmek zorundayım.

Röportajı yap da sonra ne yaparsan yap.

Röportajların bir çaresine bak.

Onlarla konuşacağım - Akşam haberlerinde çıkmalı.

- Elise'i görmeye gitmeliyim.

Başarıya ne zaman yaklaşsak berbat edecek bir şey yapıyorsun.

Bu kez farklı.

- Şehir lütfen?

- Manhattan.

- Nereyi arayacaksınız?

- Cedar Lake.

Bir dans topluluğu.

Bağlıyorum.

Ulaşılamadı Sinyal Aranıyor Otoparkçıdan kablolu telefonu rica edecek.

Bağlantıyı kestim bile.

Affedersiniz, telefonunuzu kullanabilir miyim?

Acil durum.

Sokağın karşısındaki restorana gidiyor.

Üç blok boyunca tüm bağlantıları kestim.

Bu herif tam bir baş belası.

Hadi, gidip konuşalım onunla.

Dünyada binlerce kadın var.

Onunla olamayacağını açıkça belirttik sanıyordum.

Uzun zaman oldu, unutmuşum.

Durum değişmedi.

Bizi üç kez bir araya getirdiniz.

Bunu yapan biz değildik, sadece tesadüftü.

Neden bizi ayırmak istiyorsunuz?

Çünkü plan böyle.

O halde planı yanlış okumuşsunuz.

Elise ve sen söz konusu olunca plan çok açık.

O halde plan yanlış.

- Onu kim yazdı, biliyor musun?

- Umurumda değil.

Umurunda olmalı.

Biraz saygı göstersen iyi olur.

Onunla olamayacaksam niçin ona karşı böyle hissediyorum?

Ne hissettiğin önemli değil.

Önemli olan planda neyin olduğu.

Neden onunla olmamam gerektiğini bilmiyorsun, değil mi?

Bu yüzden bana söyleyemiyorsun.

Bilmediğin için.

Nasıl bir adam bu böyle?

Affedersiniz.

Yemeğinizi böldüğüm için üzgünüm.

Bu, acil bir durum.

İçinizde Cedar Lake Bale Topluluğunun gösterisine giden var mı?

Cedar Lake Bale Topluluğu.

Evet, ben gittim.

Nerede?

Orospu çocuğu.

Hey, taksi.

Hey!

Taksi!

Hey!

Taksi!

Belki metroyu denemelisin.

Yolunu değiştirdiğiniz bu taksilerin de planları yok mu?

Bunu ne kadar sürdüreceksiniz?

Yirmi dakika mı?

Bir saat mi?

504 Yazılar

Vay canına, dalgalanma etkisi sonsuz olmalı.

Yoluma ne engel çıkarırsanız çıkarın, pes etmeyeceğim.

Hey!

Hey!

Taksi!

Hey!

İyi misin?

- İyi misin?

- Ne oldu?

Arabana çarptılar.

İyi misin?

- Sanırım.

- Kıpırdama.

İyi misin?

Alo.

Water ve Dover Sokağı köşesinde bir kazaya tanık oldum.

Ne yazık ki tek tanıksınız sayın milletvekili.

- Ama üç kez kazanın üzerinden geçtik.

- Biraz daha ayrıntı gerek.

Anlıyorum.

Polis değilsiniz, değil mi?

Onlardan birisiniz.

- Sakin olun.

- Tamam.

Biri ölebilirdi.

Bayım, lütfen sakin olun.

Komiserim.

Affedersiniz, ifademi almak istediğinizi biliyorum.

Burada olmam şart mı, telefonda da olur mu?

Şart değil efendim, numaranızı aldık.

Tamam.

Bu adam sizin için mi çalışıyor?

Önemli değil.

Teşekkürler.

Hey, hey, hey!

100 dolar kazanmak ister misin?

Birkaç trafik kuralını ihlal etmen gerekecek.

26.

Sokak ve 10.

Cadde.

Cedar Lake diye bir bale topluluğunun yeri.

Kırmızıda geç.

Dikkat et!

Dikkat et.

Sürekli kırmızı yanacak, aldırma, geç.

Orospu çocuğu!

– Broadway'de trafiğin içine etti.

– Dalgalanma etkisi çok fazla.

Menzilden çıkıyor.

Ne yapacağımı bilmiyorum.

Sınırına ulaşıyorsun.

Hey!

Affedersiniz.

İki kapı ötede.

İki kapı ötede.

Kahretsin!

Bir sonraki.

Şehir merkezinden nefret ediyorum.

Pardon.

Kesişme noktaları görüyorum.

Onu dans ederken görürse dalgalanma etkisi sınırına gelirsin.

Ne?

Pekala, kapıyı bloke et.

İçeri girdi bile.

O değil, bir sonraki kapı.

Affedersiniz.

Ben David Norris.

Elise'i görmeye geldim.

Hepsini bloke ediyorum.

Şapka!

Şapka!

– Burada mı?

– Evet, stüdyoda.

Çok geç.

Onu gördü bile.

Dalgalanma etkisi sınırına ulaştın.

Kutlayabilecekken kutla.

Yukarıda daha sıkı önlemler alacaklar.

Donaldson arıyor.

Neyle uğraştığının farkında değil.

Biraz yürüyüşe çıkalım.

Aralarındaki güçlü elektrik, sürekli ortaya çıkan kesişme noktaları, ve en şaşırtıcısı da, iki kez onları ayırdığınız halde yeniden bir araya gelmeleri.

Bu kadar tesadüf olması tuhaftı.

Ben de bu sabah Burdensky'den biraz araştırma yapmasını istedim.

Buraya daha önce gelmiş miydin?

Elbette hayır.

Görünüşe bakılırsa David Norris ve Elise Sellas'ın kaderlerinde birlikte olmak varmış.

Ne dedin?

David 70'li yıllarda doğduğunda, birlikte olmaları gerekiyormuş, 80'ler ve 90'larda da öyle.

Plan daha 2005'te, Elise'in Adrian'la birlikteliğini sürdürmesi yönünde değişmiş.

Sorun şu ki, tüm o eski planlardan geriye kalanlar, onları birbirlerine itip duruyor.

Artık öyle olmasa da hala birbirlerine ait olduklarını hissediyorlar, bizim de onları yeniden ayırmamız gerek.

Bütün kariyerini, bir gün böyle önemli bir dosyayla görevlendirileceğini umarak geçiriyorsun.

Adını duyurabileceğin bir iş.

Sonunda eline böyle bir fırsat çıkıyor ama meğer tuzaklarla doluymuş.

Ne demek istiyorsun?

Demek istediğim, senin suçun değildi.

Birlikte olmak kaderleriydi.

Ne?

Kaderleriydi.

Planın önceki versiyonunda.

Aslında, bir düzine versiyon var, hepsinde de öyle.

Ben de nasıl bu kadar şanssız olabiliyoruz da, o gün o otobüste olası tutuyor diye merak ediyordum.

Bir plan nasıl öylece değişir ki?

Bilmiyorum.

Bunu bilecek kadar üst düzeyde değilim.

O halde faaliyete geçiyoruz.

Heyecanlı olacak.

Uzun süre oldu.

Faaliyete geçmiyoruz.

Ben bulunduğum noktaya saçma sapan riskler alarak gelmedim.

O halde, ne yapacağız?

Bu dosyayı yukarıya havale edeceğiz, çok emek sarf etmeden bu pisliği temizleyebilecek güçte birine.

Bunu Thompson'a havale edeceğiz.

Thompson mı?

Dosyalarla ilgilendiği günlerde lakabı "Çekiç"ti, evet.

Bu küçük romantizmi bir vuruşla un ufak eder ve onları zorla plana döndürür.

Canım bir kulübe gitmek istiyor.

Neden güzel bir günü rezil edelim?

- Hadi.

- Hayır, ben dans etmem.

Herkes dans edebilir.

Sadece müziği hissedeceksin.

Hissetme konusunda sorunum olduğunu söylüyorlar.

Kim söylüyor?

Bir liste dolusu kadın.

Bu iğrenç.

O zaman şöyle yapalım.

Sokak lambasına kadar yarışalım.

Kazanırsan, senin için dans ederim.

Ben kazanırsam, sen benim için dans edersin.

Striptiz direğinde mi?

İstersen, neden olmasın?

Ciddi olalım.

Kurallar ne?

Kural yok.

Seni pislik!

Tanrım!

Bana o ayakkabılarla mı meydan okudun?

Tamam, peki.

Bunlarla koşamam.

Haklısın.

Bu ayakkabılar uygun değil.

Bileğimi kırarım.

"Kural yok" dedin.

Ben de ona göre davrandım.

Hani hissedemiyordun?

Harika.

Merhaba David.

- Gerçekte daha da hoşsun.

- Hey, bu David Norris.

Nasılsınız?

Nasıl gidiyor?

Bu kravat konusunda ne düşünüyoruz?

- Hey, David Norris.

- Nasılsınız?

Belki eve gidip smokinimi getirmeliyim.

Sakın gitme.

Böyle iyi.

Buraya bir daha yedek dansçılarım olmadan gelmemeliydim.

- Sana oy verdim.

- Nasılsınız?

Norris, sen bir rock yıldızısın!

Buralarda mı büyüdün?

Evet, üç sokak ötede.

Pioneer Sokağı'nda.

Bütün çocukluğum orada geçti.

Nasıl bir çocuktun?

Altıncı sınıfa kadar, okuldaki zamanımın çoğunu müdürün odasında geçirdim.

Vay canına.

Evet, annemle ağabeyimin bir ay arayla öldükleri zamandı.

- Üzüldüm.

- Hayır, önemli değil.

Politikaya nasıl merak saldığımla ilgili hikayeyi hep anlatırım.

Babam beni senato salonuna götürmüştü ve birlikte oturmuştuk, bu doğru.

Ama hikayenin şu kısmını hep atlarım, onlar öldükten hemen sonra götürmüştü.

Dibe vurmuş haldeydim.

O da beni biraz olsun buradan uzaklaştırmak istedi ve DC'ye bir yolculuk planladı, Kennedy'ye hayrandı, ondan sanırım.

Gidip salonda oturduk.

Babamın onları seyredişini izlediğimi hatırlıyorum, o anda "yapmak istediğim şey bu" dedim.

Keşke bugün burada olup tüm bunları görebilselerdi.

Ben Sana tüm bunları anlatacağım aklıma gelmezdi.

David?

David?

- Alo?

- Benim, Adrian.

Merhaba.

Ne yapıyorsun?

Niye aradın?

Merhaba.

Hayır, ben Çünkü uyuyordum.

Hayır.

Hayır, değil.

Neden aradın?

Tamam, neyse, kapatmam gerek.

Hayır, kapatıyorum.

Tamam.

Çok özür dilerim.

- Önemli değil.

Her şey yolunda mı?

- Evet.

Tanrım.

Çok tuhaftı.

Uyandım ve yanımda yoktun.

Sonra telefon çaldı ve arayan eski sevgilimdi, bu çok tuhaf.

Henüz o konuları açmamıştık.

Evet.

Ayrılalı bayağı oldu, her şey bitti ve bu sabah birden dört kez aramış.

510 Yazılar

Bu sabah seni dört kez mi aramış?

Ayrılalı ne kadar oldu?

Üç ay.

Sanki başkasıyla olduğumu biliyormuş gibi.

- Ciddi miydi?

- Nişanlıydık.

Demek o kadar ciddi değildi.

Evet.

Peki ne oldu?

- Bilmek istediğinden emin misin?

- Evet.

Harika biriydi.

Çok yetenekli bir koreograf ve dansçıdır.

Ortak arkadaş grubumuz vardı.

Birbirimizi uzun süredir tanıyorduk.

Harika birine benziyor.

Niçin onunla evlenmedin?

Senin yüzünden.

Ben çılgın bir romantik değilim.

Kendimi aşka kaptırıp giden biri değilim.

Ama bir kez de olsa, bir anlık da olsa, seninleyken farklı bir şey hissettim.

Beni mahvettin.

Daha azıyla yetinmek istemedim.

Nasıl bir his olduğunu çok iyi anlıyorum.

Bu beni çok korkutuyor.

Seni asla üzmeyeceğim.

Öyle söylemene gerek yok.

Seni asla üzmeyeceğim.

25 yıldır ilk defa yalnız olmadığımı hissediyorum.

Bu benim için büyük bir sorumluluk.

Buna razı olabilir miyim bilmiyorum.

Artık çok geç.

Şimdi bir röportaja gitmem gerek.

Ya seni gözümün önünden ayırmaya henüz hazır olmadığımı söylersem?

- Kulağa hoş geliyor.

- Gelmek ister misin?

- Evet.

- Pekala.

Sen mi çok yakışıklısın yoksa Washington mı, bunu söylemeye çekiniyorum, haddinden fazla çirkin adamlarla dolu Soruların tuhaf bir hal almaya başladı.

David Norris, sayın seyirciler.

- Affedersiniz hanımefendi.

- Efendim?

Meclis üyesi Norris, size bu mesajı vermemi istedi.

Bir toplantıya çağırmışlar.

- Acilmiş.

- Tamam.

Çıkar çıkmaz arayıp sizi bu akşamki gösteride görecekmiş.

Tamam, teşekkür ederim.

Sağ olun.

ÇIKIŞ Bu taraftan sayın milletvekili.

Kimse yok mu?

Can sıkıcı, değil mi?

Adım Thompson.

Özgür iradeye ne oldu?

Aslında özgür irade olayını bir kez denedik.

Sizi avcılık ve toplamacılıktan Roma İmparatorluğu seviyesine getirince geriye çekilip tek başınıza neler yapacağınızı izledik.

Beş yüzyıl boyunca bizi Karanlık Çağlar'da tutunca sonunda yeniden müdahale etmeye karar verdik.

Başkan düşündü ki, belki de kendi başınıza yürümenize izin vermeden önce, size emeklemeyi öğretmeliydik.

Size Rönesans'ı, Aydınlanma Çağı'nı, bilimsel devrimi verdik.

600 yıl boyunca, size içgüdülerinizi mantığınızla kontrol etmeyi öğrettik.

Sonra 1910'da yine geri çekildik.

50 yıl içinde bize 1.

Dünya Savaşı'nı, krizi, faşizmi, Nazi soykırımını getirdiniz.

Dönemi Küba Füze Krizi'yle gezegeni tamamen yok etme eşiğine getirerek sonlandırdınız.

O noktada, bizim bile düzeltemeyeceğimiz bir şey yapmadan önce duruma el koymaya karar verdik.

Özgür iraden yok David.

Özgür irade gibi görünen şey aslında özgür irade değil.

Buna kim inanır?

Ben her gün kararlar alıyorum.

Hangi diş macununu kullanacağın, yemekte ne içeceğin sana bağlı.

Ama insanoğlu, önemli şeyleri kontrol edecek kadar olgun değil.

Demek önemli şeylerle siz ilgileniyorsunuz.

Benim bildiğim kadarıyla, dünyanın hali berbat.

Ama hala devam ediyor.

Size bıraksaydık, dünya diye bir şey kalmayacaktı.

Neden Elise'le olamayacağımı söyle.

Çünkü geçen seferki adam bilmiyordu.

Elise'le üç yıl önce Waldorf'ta tanışman tesadüf değildi.

Bunu biz sağladık.

O konuşmayı yapman için sana ilham vereceğini biliyorduk.

Kariyerini kurtaran ve bir gecede seni önümüzdeki seçimlerin favorisi yapan o konuşmayı.

Ne demek istiyorsun?

Seçimleri kazanmamı mı istiyorsunuz?

Bu seçimleri ve bundan sonraki dört seçimi.

Üstelik, sadece senato seçimlerinden bahsetmiyorum.

Fark yaratabilirsin David.

Bunu gerçekten yapabilirsin.

10 yaşındayken baban seni senato salonuna götürdüğünde istediği buydu.

Ağabeyin, aşırı doz aldığı gece onun gibi olmayacağına söz vermeni istediğinde bunu kastetmişti.

Sence neden insanların gözü önünde olmaya can atıyorsun?

Öyle olmadığında neden içinde korkunç bir boşluk oluyor?

Bunu yapma.

David, dünyayı değiştirebilirsin ama Elise'le olduğun sürece bunu yapamazsın.

Kime aşık olduğum neden sizi ilgilendiriyor?

Bu onunla ilgili değil, seninle ilgili.

Onunla olmanın üzerinde yarattığı etkiyle ilgili.

Ne etkisiymiş o?

Onunlayken daha iyiyim!

Sen de söyledin.

O konuşma.

Ufak dozlarda, Elise tedavi gibiydi.

Ama yüksek dozlarda – üzerinde olumsuz etkisi var.

- Kes şunu.

David, başkan serseri bir mayın olamaz.

Boşuna nefes tüketme.

İşe yaramıyor.

Şimdiye kadar bariz olması gerekeni neden kabullenemiyorsun?

Neler yapabildiğimizi gördün.

Kimliğimizden tereddüt ediyor olamazsın.

Sorun sizin kim olduğunuz değil, benim kim olduğum.

Kaderinden kaçamazsın David.

Kaderim konusunda sizinle hemfikir değilim.

Ona karşı ne hissettiğimi biliyorum ve bu değişmeyecek.

Ben yaptığım seçimlerden ibaretim.

Ve onu seçiyorum, sonu ne olursa olsun.

Saat 18.20.

Hemen gidersen, Elise'in gösterisine yetişirsin.

O çok güzel bir dansçı.

Açık konuştuğumu sanıyordum.

Sana söylemediğim bir şey daha var.

Sanırım bunu söylemeye dilim varmadı.

Onunla kalırsan, bu sadece senin değil, onun hayallerini de yıkacak.

Ne?

Elise, ülkenin en ünlü dansçılarından biri olmak üzere, ileride dünyanın en iyi koreograflarından biri olacak.

Seninle olmaya devam ederse, sonu altı yaşındakilere dans dersi vermek olacak.

David, olup bitenlere dönüp baktığında, sana laf anlatmaya çalıştığımızı unutma.

İnsanlar hep, "Başkalarının başına gelenler için kendini suçlayamazsın" derler ya, bu kez kendini suçlayabilirsin.

Sen bunu hep yapıyorsun David.

İlk seçildiğin gece barda kavgaya karışarak yaptığın buydu.

The New York Post'ta o utanç verici fotoğrafın yayınlanması da senin suçun.

Başkaları sana verdiğimiz fırsatlara sahip olmak için neler feda etmezdi, sense bir çırpıda elinin tersiyle itiyorsun.

Elise'in kariyerin konusunda sana yardımcı olmadığını görmek için dahi olmaya gerek yok.

Sadece bileği burkuldu David, ama onunla olmaya devam edersen, tek önem verdiği şeyi elinden alacaksın.

Sana kalmış.

- Sadece burkulma.

- Evet.

Doktor bir ay içinde iyileşeceğini söyledi.

Bu çok beklenmedik bir şey.

Çok rahatladım.

Harika.

Harika.

Sen harika bir dansçısın, iyileşeceksin ve daha da iyi bir dansçı olacaksın.

- Birkaç yeri aramam gerek.

- Tamam.

Tamam.

İyi olduğun için çok mutluyum.

Tamamdır.

Thompson halletti.

Biliyorum.

Bu kadar etkilenmemelisin, ailesine olanlardan sonra da böyleydin.

Bu bizim işimiz.

Hiç, bu yaptığımız doğru bir şey mi diye merak ediyor musun?

Demek istediğim, sence hep doğru olanı mı yapıyoruz?

Eskiden merak ederdim.

Bu Başkanın planı.

Biz sadece küçük bir kısmını biliyoruz.

ON BİR AY SONRA

Bu sabah Monroe İlçesi'nden bazı arkadaşlarla konuşuyordum.

Onlara şöyle söyledim.

Muhtemelen daha önce de bunu söylediğimi duymuşsunuzdur ama tekrar etmekte fayda var.

Son iki gündür Üç Göller bölgesinde kampanyasını sürdüren David Norris, dün, son New York Times anketinden olumlu haberler aldı.

Ankete göre Norris, seçimlere bir aydan az süre kala, rakibine karşı yarışı % 16 önde götürüyor.

11 ay önce adaylığını açıklamasından beri, Norris önemli bir farkla önde Merhaba.

Teşekkürler.

Çok teşekkürler.

Teşekkürler.

Buna ihtiyacım var.

- Kim için imzalayayım?

- Kuzenim Miles.

- İşte buyurun.

– Çok teşekkürler.

Evet, evet, tabii.

– Teşekkürler.

– Benim için zevkti.

– Birlikte fotoğraf çektirebilir miyiz?

– Tabii, gelin.

– Teşekkürler.

– Teşekkürler.

Merhaba.

Sana bunu göstermek istedim çünkü nasıl olsa öğrenecektin.

Öğrendiğinde yanında olmak istedim.

Dansta Büyük Sıçrayış Nişanlandığı o adamla evleniyor.

İyi misin?

Sanırım ben Bugün dinlen.

Hatta, yarın da dinlen.

Yüzde 16 öndeyiz.

Evet, böyle bir farkı ben bile mahvedemem.

EVLİLİK CÜZDANI BAŞVURUSU

Sayın milletvekili, sizi yeniden görmek ne güzel.

Arkadaşınız bunu bıraktı.

Uğrayacağınızı söyledi.

Niye beni görmek istedin?

Thompson, sana yalan söyledi.

Sorun, Elise'in senin fevri yanını ortaya çıkarması değil.

O halde neden?

Neden bu kadar ısrarlılar?

Çünkü Elise sana yeter David.

Ona sahip olursan, içindeki boşluğu alkışlarla, oylarla ve bir gün Beyaz Saray'da yaşama hayalleriyle doldurman gerekmez.

Bu senin için önemli, ama önemli olan tek şey bu değil.

Niye onlardan o kadar farklısın?

Baban çok akıllı bir adamdı.

Çok daha önemli biri olabilirdi.

Olmak istedi de.

Ağabeyin de öyle.

Ama plan böyle değildi.

Peki ya annem?

Bunu yapan ben değildim.

Bizimle hiç alakası yoktu.

Tesadüfen mi oldu yani?

Üzgünüm.

Thompson yalan söylemiyor.

Şimdiden başkan adayı olabileceğimi söylüyorlar.

Demeçlerimi verip geçiyorum ve yüzde 16 öndeyim.

Halk seni seviyor.

Elise'le tanışmadan önce tek istediğim buydu.

Şimdiyse farkında bile değilim.

Onu düşünmekten vazgeçemiyorum.

Nerede evleneceğini biliyor musun?

Yarın bir hakimin önünde.

Mutlu mu?

Thompson ona yaklaşmana izin vermeyecektir.

Bu gece de olmaz, yarın da.

Sonsuza kadar asla.

Harry.

O mutlu mu?

Onu tekrar elde etmeye çalışmalıyım.

Bana yardım eder misin?

Ona ulaşmama yardım eder misin?

Ne yapacağını fark etmeleri uzun sürmez.

Ya senin kadar hızlı hareket edebilirsem?

Bana kapıları öğret.

Bir saat sonra yağmur duracak, şu anda bizi görmelerini engelleyen tek şey bu.

Kapıları öğrenmen bütün akşam sürer, etrafı sularla çevrili bir yer gerekli.

Kapı tokmağını her zaman saat yönünde çevir.

Diğer yöne çevirirsem ne olur?

Sakın öyle bir şeye kalkışma.

Bu, bize has bir şey.

Elini omzuma koy ve eşiği geçene kadar bırakma.

Kilitli kapıya denk gelir miyim?

Bizim şapkalarımızdan birini takmışsan, hayır.

İlerlemeye devam et David.

Burası Modern Sanat Müzesi.

Evet.

Kapıyı kapat.

Burası, Manhattan'ın merkezinin en büyük pompalama istasyonu.

Mahkeme salonundan 10 blok ötedeyiz.

Burada bekle.

Merhaba, sahne müsait mi?

İyi misin tatlım?

Evet, sadece Sadece içimden dans etmek geldi.

Manhattan'ın aşağısı alt katmanlarla doludur.

Zamanla eklenen kapılara bu ismi veririz.

Şehir dışına nazaran şehir merkezinde çok daha zor ve yavaş yolunu bulursun.

Gideceğin yer, 60 Centre Sokağı, 300. mahkeme salonu.

Kapıları kullanarak binlerce farklı şekilde mahkeme salonuna varabilirsin.

Alt katmanda kalmayı öğrenmeni istiyorum ki Thompson yerini belirleyemesin.

Tamam.

Lokantanın hemen güneyinde kırmızı bir kapı var.

Leonard Sokağı'ndan Broadway'e çıkıyorum.

Güzel.

Devam et.

Leonard'ın yarım blok aşağısından.

Tamam, diyelim ki Thompson orada.

Tamam, Lafayette'e doğru doğuya gideceğim.

Hayır, orası Crosby Sokağı'na çıkar.

Sekiz kapı mı?

Sürekli zikzak yapıyorum.

Bu çok uzun sürer.

Ama ne zaman bir kapıdan geçsen, plan kitapları izini kaybedecek, bu yüzden daha güvenli.

Daha önce kimsenin böyle bir şeye kalkışmadığını bilmelisin.

Yani o ilk kapıdan geçtiğin anda kıyamet kopacak.

Şapkalı herkesi bir tehdit olarak gör.

Beyzbol şapkası, melon şapka, hatta sinagog şapkası, fark etmez.

Şapkalı herkesin Thompson'ın adamı olduğunu varsay.

Siz bile şapkasız kapılardan geçemezsiniz, değil mi?

Doğru.

Başkanın gücümüzü sınırlama yöntemlerinden biri bu.

Su diğer bir yöntem.

Ya daha önce dediğin gibi Thompson, Crosby Sokağı'nda karşıma çıkarsa?

Evet.

Şapkasını kafasından düşürüp yerden almasına fırsat olmadan yanından sıyrılsam?

Bu güzel, doğaçlama.

Bu konuda iyi değilizdir.

Aslında en hızlı yol, hemen mavi kapıya gitmem.

Evet ama sonra oraya varana kadar açıkta kalırsın.

Kapıdan kapıya sıçramaktan çok daha tehlikeli.

Ama başarırsam fena faka basarlar.

Başarırsan.

Hadi, daha öğrenmen gereken çok şey var.

Ne gerekiyorsa yapalım.

Baban gibi konuştun.

Hayatını düzenlediğin kişilerle bağ kurmaman gerekir.

Kendini suçlu hissetmemen gerek.

İnsanlar gibi yaratılmadık, duygularımızla hareket etmeyiz ama bu duygusuz olduğumuzu göstermez.

En azından hepiniz duygusuz değilsiniz.

Şanslısın, yine yağmur başladı.

Gitmeliyiz.

Nikah 10 dakika sonra.

Zamanımız var.

Erken gitmek geç kalmak kadar kötü olur.

Nişanlınız burada mı?

Gelmek üzere.

300. mahkeme salonu.

- İyi misin?
- Evet.
- Başlıyoruz.
- Tamam.
- Mavi kapıya gideceğim.
- Elbette.

İşte şapkan.

Sakın kaybetme.

- Sağ ol Harry.

- İyi şanslar.

Tamam.

Anlaşılan Bay Norris yağmuru kullanarak şansını deneyecek.

Nikahtaki gözetmeni ara.

- Sorun ne?

- Hiçbir şey.

Sanırım heyecanlıyım.

Tuvalete gitmem gerek, tamam mı?

NEW YORK EYALETİ MOTORLU TAŞITLAR DEPARTMANI Efendim, şapkası var.

Alt katmanda.

Biraz önce alt katmana girdi.

- Dur!

- Hayır, hayır!

Acil bir durum.

Affedersiniz.

22 numaralı duruşma, lütfen yaklaşın.

- Sonra sıra bizde.

Ona gidip bakar mısın?

- Evet.

- Sen David Norris'sin.

- Evet, gitmeliyim.

- Şapkada bir şey yok.

- Geçin.

Orada değil bile.

Nerede?

Nerede?

Elise.

O adamla evlenmeyeceksin.

Özür dilerim, kim bilir hakkımda ne düşünüyorsundur ama onunla evlenemezsin.

Onu sevmiyorsun.

Sana çok kötü davrandım, biliyorum.

- Evleneceğim.

- Hayır, evlenemezsin.

Bana dokunma!

Ne yapıyorsun?

Hayatımda kimse beni senin kadar üzmedi, biliyor musun?

Seni o şekilde bıraktığım için üzgünüm.

David, biliyor musun?

Beni aptal bir hastanede bırakıp gittin.

Ne yapıyorsun?

Biliyorum, çok kötü, ama bir sebebi vardı.

Hakkımda hiçbir şey bilmiyorsun.

Beni ne mutlu eder bilmiyorsun.

Seni üzdüğüm için özür dilerim.

Tanrım.

Ona aldırma, o onlarla.

- Sadece beni dinle.

- Tanrım, ne yaptın?

- Boş ver onu.

- Ne yapıyorsun?

Bana bak, beni sevdiğini biliyorum.

Bu kitapta, beni sevdiğin, benim de seni sevdiğim, ama birlikte olmamamız gerektiği yazıyor.

Bu kitap yüzünden.

Ama sana olan hislerim yüzünden seninle olmam gerektiğini biliyorum.

Seni seviyorum, başıma ne geleceği umurumda değil.

Kısa da olsa, hayatımın kalanını seninle yaşamak istiyorum.

Bizi afişe etti.

Müdahale Ekibini çağır.

Onlara sıfırlama yapacağımızı söyle.

Bay Thompson Müdahale Ekibini çağırdı.

Acil Sıfırlama Yetkisi istiyor.

Gidip bildireceğim.

Neden seni kovalıyorlar?

Beni sıfırlayacaklar.

Neden bahsediyorsun sen?

Sana hiç yalan söylemedim.

Burada.

O burada.

Seni seviyorum Elise.

Sana bir şey göstereceğim.

Bilmeye hakkın var.

Neler oluyor?

Durmamalıyız.

Burada bir kapı daha var.

Onları buldum.

Altıncı Cadde.

Durdur onları.

Aman Tanrım.

Bana neler oluyor?

Tek bilmen gereken peşimizde oldukları.

Lütfen bana güven.

Güven bana.

– Tamam.

– Tamam, gel.

Kapı, kapı, kapı!

Bir kapı daha bul!

Neler oluyor?

Neler oluyor David?

Tamam, özür dilerim.

– Bunu nasıl yaptık?

– Çok özür dilerim.

O kapılar, peşimizdeki adamlara ait.

– Kim onlar?

– Onlara ne isim vereceğimi bilmiyorum ama seni benden ayırmak istiyorlar.

Bizden onlara ne?

Bileğini onlar burktu Elise.

Hayatın boyunca emek verdiğin her şeyi benimle olursan elinden alacaklar.

– Bu yüzden seni hastanede bıraktım.

– Anlamıyorum.

Anlamıyorum.

Bu bir hata olamaz.

Biz bir hata olamayız.

Neden hata olduğunu düşünüyorlar?

522 Yazılar

Kitap yüzünden Kitapları.

Ya onu yazanı bulabilirsem?

Tamam, bu kapıdan tek başıma geçebilirim.

Beni de, bizi takip edenleri de bir daha görmezsin.

Ya da benimle gelebilirsin, diğer tarafta ne olduğunu bilmiyorum ama yanımda olacağını biliyorum ve seninle tanıştığım andan beri tek istediğim bu.

Seninle geleceğim.

Tamam.

Diğer kapı tokmağını çevir.

Sola çevir.

Sola.

Aman Tanrım.

Hey!

Buraya giremezsiniz!

Durun bayım!

Yakalayın onları!

Gel hadi.

Durdur onları.

Harry Mitchell, seni Başkanın odasına bekliyorlar.

Derhal.

Hadi.

Hey!

Hey!

Buraya nasıl girdin?

Odayı arayın!

Kahretsin!

Geri dönelim.

Hayır.

Tanrım.

- Seni seviyorum.

- Seni seviyorum.

Gerçekten Başkana ulaşabileceğini mi sandın?

Ya da ulaşırsan kaderini değiştirebileceğini?

Kendi kaderini yazabileceğini?

İşler böyle yürümüyor, sana sebebini söyledim.

Sana bir mesajım var.

Anlıyorum.

Thompson'ın bile patronu var.

Harry?

– Başkan sen misin?

– Hayır.

Ama onunla tanıştın.

Herkes onunla tanışır.

Başkan herkese farklı biçimde görünür, insanlar onu gördüklerinde bunu nadiren fark ederler.

Bu bir çeşit sınav mı?

Bir bakıma her şey, herkes için bir sınav, Ayarlama Bürosu memurları için bile.

David, Elise için her şeyi feda ettin.

Ve Elise, Özgürlük Anıtı'nın oradaki kapıdan geçtiğinde sen de her şeyi feda ettin.

Ama bana ilham verdiniz.

Görünüşe göre Başkana da ilham verdiniz.

– Bu bizimle mi ilgili?

– Evet.

Ne diyor?

İkinizin bu durumunun plandan büyük ölçüde saptığını söylüyor.

Bu yüzden Başkan onu yeniden düzenledi.

Tamam.

Şimdi ne olacak?

Şimdi Gitmekte özgürsünüz.

Çoğu insan, onlar için çizdiğimiz yolda ilerler.

Başka seçenekleri keşfetmekten korkarlar.

Ama arada bir sizin gibi insanlar çıkıp önlerine koyduğumuz her türlü engeli aşar.

Özgür iradenin, bir ödül olduğunu, onu kullanmayı ancak uğrunda savaş verirlerse öğrenebileceklerini anlayan kişiler.

Sanırım Başkanın gerçek planı, belki de bir gün planı bizim yapmayacağımız.

Kendi planınızı kendiniz yapacaksınız.

"EĞER "Lİ HAYATIMIZ

Paylaştığımız ortak hayatlara kattığımız o kritik rolün ne olduğunu tanımlayabilenimiz var mı, ...bilmiyorum.

Nasıl kanıtlarsınız ?

İnanılmaz.

Tehlikeli bir şey, hayatı "Eğer " perspektifinden görmek.

Eğer o anlaşmayı yapmasaydık?

Eğer kamera ekibi tribünlerdeki o koridora gitmeseydi?

Eğer kızı maça gitmek istemediğine karar verseydi?

Eğer o telefon görüşmesini yapmasaydı?

Eğer, eğer, eğer

Hayat "Eğer "lerle dolu.

Birkaç dakika sonramız "Eğer "...

LONG SHOT (2017) Uzak İhtimal

40 dk.

Yönetmen: Jacob LaMendola

Ülke: ABD

Tür: Belgesel, Kısa Metraj

Özet: Bu belgeselde, işlemediği bir cinayet nedeniyle tutuklanan Juan Catalan, şaşırtıcı bir rastlantının birleştirdiği beyzbol maçı ile popüler bir dizinin ham görüntülerini kullanarak masumiyetini kanıtlamaya ve aklanmasını sağlıyor.

BAKTERİLER RUH HALİMİZİ NASIL ETKİLİYOR?

James Gallagher
BBC Radyo 4

- 24 Nisan 2018

Bizleri insan yapan aklımız, düşüncelerimiz ve duygularımız,

Ama yeni ortaya çıkan tartışmalı bir anlayış, bağırsaklarımızdaki bakterilerin beynimizdeki değişimlerde 'görünmeyen el' olduğunu iddia ediyor.

Bilim hala, her birimizde yaşayan trilyonlarca bakterinin, yani mikrobiyomumuzun fiziksel sağlığımızı nasıl etkilediğini anlamaya çalışıyor

Ama depresyon, otizm ve nörodejeneratif hastalıklar bu küçük organizmalarla ilişkilendiriliyor.

Yüzyıllardır nasıl hissetiğimizin sistemimize neler yaptığını biliyoruz. Bir sınav ya da iş görüşmesi öncesi neler olduğunu düşünün. Şimdiyse bunun iki taraflı bir süreç olduğu söyleniyor.

Bir grup uzman, akıl sağlığını iyileştirmek için "ruh hali mikroplarının" ya da "psikobiyotiklerin" kullanıldığı bir devrimin eşiğinde olduklarını inanıyor.

Bu yeni yaklaşımın fitilini yakan araştırma Japonya'daki Kyushu Üniversitesi'nde yapıldı.

Araştırmacılar, mikrop ve bakterilerle hiç karşılaşmamış, tamamen steril farelerin baskı altına girdiklerinde normal fareleer kıyasla iki kat stres hormonu salgıladıklarını ortaya koydu.

Fareler, mikrop ve bakteriler dışında birbirinin tamamen aynısıydı. Aradaki farkın mikroorganizmalardan kaynaklandığı yönünde güçlü bir bulguydu.

Kanada'daki McMaster Üniversitesi'nden Dr. Jane Foster "Mikropları ele alan ilk beyin uzmanları dalgasının çalışmalarına döndük. Depresyon ve anksiyeteyi inceleyenler için gerçekten etkileyici bir sonuç" dedi.

Çalışma, mikrobiyal tıbbın akıl sağlığında kullanılabileceğine işaret eden ilk araştırmaydı.

Bakteriler beyni nasıl değiştiriyor olabilir?

Evrende bilinen en karmaşık nesne olan beyin, bağırsaklardaki bakterilere nasıl tepki verebilir?

- Bir yol, sindirim sistemini beyne bağlayan bir bilgi otobanı diye anılan vagus siniri.
- Bakteriler, aldığımız gıdalardaki lifleri kısa zincir yağ asitlerine dönüştürüyor ve bunun tüm beden üzerinde etkileri olabiliyor.
- Mikrobiyom bağışıklık sistemini etkiliyor, bağışıklık sistemi bazı beyin hastalıklarıyla da ilişkilendiriliyor.
- Bağırsak bakterilerinin, sinir hücrelerindeki DNA'nın nasıl çalıştığını değiştiren mikroRNA adlı genetik kod şeritleri kullandığına dair artan kanıtlar var.

Mikroplardan arındırılmış farelerle davranışları ve hatta beyin yapılarının nasıl değiştiğini ilişkilendiren bir dizi araştırma var.

Ancak faralerin tamamen steril yetiştirilmiş olmasının gerçek dünyayla bir ilgisi yok. Çevremizde sürekli mikroplarla temas ediyoruz ve hiçbirimiz tamamen mikropsuz değiliz.

Cork Üniversitesi Hastanesi'nden Prof. Ted Dinan, depresyona gören hastalarının mikrobiyomlarında neler olduğunu anlamaya çalışıyor.

Temel kural, sağlıklı bir mikrobiyomun çeşitlilikler içermesi ve tüm vücüdumuzda yaşayan farklı türlerde organizmalardan oluşması.

Prof. Dinan "Klinik depresyon yaşayan birini sağlıklı biriyle kıyaslarsanız, mikrobiyomdaki çeşitliliğin azalmış olduğunu görürsünüz. Depresyonun tek nedeninin bu olabileceğini söylemiyorumk ama çok sayıda bireyde depresyonun ilk ortaya çıkmasında rol oynadığına inanıyorum" diyor.

Dinan ayrıca, düşük lifli gıdalarla beslenmek gibi bazı yaşam biçimlerinin, bizleri daha fazla tehdit altına sokabileceğini söylüyor.

Mikrobiyom

- İnsan olduğumuzdan çok mikrobuz - Vücudumuzdaki hücrelerin sadece yüzde 43'ü insan hücresi
- Geriye kalan kısmını mikrobiyomumuz oluşturuyor, bunlara bakteriler, virüsler, mantarlar ve tek hücreli arkeler dahil.
- İnsan genomu, gen adı verilen ve bizi biz yapan 20 bin talimattan oluşuyor.
- Ancak mikrobiyomumuzdaki tüm genleri topladığımızda ortaya iki ila 20 milyon mikrobiyal gen çıkıyor.
- İkinci genom diye bilinen bu gen topluluğu, alerji, obezite, uzun süreli sindirim sistemi problemleri, Parkinson, kanser ilaçlarının işe yarayıp yaramaması ve hatta depresyon ve otizmle ilişkili.

Bağırsak mikrobiyomundaki dengesizliğin depresyonla bir şekile ilişkili olabilmesi merak uyandıran bir konsept.

Dolayısıyla, Cork Üniversitesi'nin APC Mikrobiyom Merkezi'ndeki uzmanlar, depresyondaki hastalarının mikrobiyomlarını hayvanlara nakletmeye başladı.

Çalışma sonucu, bakteriyle birlikte davranışı da naklettiğiniz anlaşıldı.

BBC'ye konuşan Prof. John Cryan "Sadece mikrobiyom örnekleri alarak, depresyondaki bir bireyin çok sayıda davranışını bir fareye taşıyabileceğinizi gördüğümüzde çok şaşırdık" dedi.

Bu davranışlar arasında anhedoni, yani insanların normalde keyifli bulduğu şeylere ilgisini kaybetmesi de var.

Fareler içinse bu normalde içmeye doyamadıkları şekerli suydu. Cryan "Depresyon yaşayan bireyin mikrobiyomunu verdiğimizde artık şekerli suya aldırmıyorlardı" dedi.

Parkinson hastalığı konusundaki araştırmalarda da mikrobiyomu, bağırsakları ve beyni birbiriyle ilişkilendiren benzer kanıtlar ortaya çıktı.

Parkinson, net bir beyin rahatsızlığı. Beyin hücreleri öldükçe, hastalar organları üzerindeki denetimlerini kaybediyor ve karakteristik titreme hali ortaya çıkıyor.

Ancak Caltech'ten mikrobiyoloji uzmanı Prof. Sarkis Mazmanyan, bağırsak bakterisinin oynadığı rolü araştıran çalışmalar yapıyor.

Mazmanyan "Klasik beyin uzmanları, beyindeki olayları bağırsağı araştırarak anlaşılabileceğinin söylenmesine sapkınlık olarak bakar" diyor.

Mazmanyan, Parkinson hastası olanlar ve olmayanların mikrobiyomları arasıntaki farkların "çok güçlü" olduğunu söylüyor.

Genetik olarak Parkison hastalığına yatkın hayvanlardaki çalışmalar, hastalığın ortaya çıkabilmesi için bağırsak bakterilerinin gerekli olduğunu gösterdi.

Bu farelere bir Parkison hastasının dışkısı nakledildiğinde de farelerde, sağlıklı bir bireyin dışkısını alan farelere kıyasla "çok daha kötü" belirtiler tespit edildi.

Mazmanyan "Mikrobiyomdaki değişiklikler, motor beceri belirtilerinin itici gücü gibi görünüyor. Bu konuda çok heyecanlıyız çünkü yeni tedavilerde mikrobiyomu hedeflememizin önünü açıyor" diyor.

Mikrobiyom ve beyin arasında ilişki kuran araştırmalar daha çok yeni.

Ancak bu alanın öcüleri, heyecan verici bir ihtimalin ufukta olduğunu söylüyor.

Mikroplar gerçekten beynimizi etkiliyorsa, belki mikroplarımızı iyileştirebiliriz.

Psikiyatristlerin, hastalarının ruh hallerini iyileştirmek için ruh hali mikropları veya psikobiyotikler reçete ettiği belirtiliyor.

Los Angeles'teki California Üniversitesi'nden Dr. Kirsten Tillisch "Bakteriyi değiştirirsek, verilen tepkiyi de değiştirilebilir miyiz?" diye soruyor ve beyni hangi tür, hatta hangi alt tür bakterilerin etkilediğini bulmak için çok daha büyük çalışmalar gerektiğini anlatıyor.

Tillish ayrıca "Burada bir bağ olduğu çok net. Heyecanlı ve hevesliyiz çünkü bu alanda çok etkili tedavilerimiz olmadı" diyor.

GRİP OTELİNDE KALMANIN BEDELİ 3500 DOLAR

Yayınlanma tarihi: **12 Haziran 2018**

http://ahmetrasimkucukusta.com/2018/06/12/yazilar/tip-yazilari/grip-tip-yazilari-yazilar/grip-otelinde-kalmanin-bedeli-3500-dolar/

Bu otelin eşi, örneği dünyada yok.

12 güne kadar yiyecekler de bedava olmak üzere kalıyorsunuz, otelde kütüphane ve çeşitli oyun imkânları da var.

Bir sağlık sorununa karşı hemşireler hizmetinizde.

Otelden ayrılırken resepsiyona uğruyorsunuz ama para ödemek için değil.

Size teşekkür edilerek 3.500 dolar ödeniyor.

Bu otel "**Hotel Influenza**" yani "**Grip Oteli**"!

Bu otelde Saint Louis Üniversitesi araştırma bölümü uzmanları, gönüllüler üzerinde grip aşılarının etkinliklerini denetliyor (1).

Misafirlerin bir grubuna önce grip aşısı veya plasebo yapılıyor, daha sonra burun yoluyla grip virüsü bulaştırılıyor.

Misafirler hem ateş, burun akıntısı, hapşırma, öksürük gibi grip belirtileri bakımından takip ediliyor hem de kanlarında ve solunum yolları salgılarında çeşitli araştırmalar yapılıyor.

Amaç gribe karşı etkili bir aşı geliştirmek!

Grip aşıları 70 seneden beri kullanılıyor

Grip aşıları 70 seneden beri kullanılıyor olmasına rağmen üzerindeki tartışmalar da bitmiyor.

Zaten bitmesi de mümkün değil çünkü bunlar tamamen ticari bir mantıkla hazırlanıyor ve buna karşı sesini yükseltenlerin sayısı üç beş kişiyi geçmiyor.

Gerçek bilim adamlarının **"Beyler, böyle aşı olmaz, siz kimi kandırıyorsunuz, bir insana ömrü boyu her sene etkinliği bazen sıfır bile olan bir aşı yapılır mı?"** diye dünyayı ayağa kaldırması gerekirken, kimseden ses soluk çıkmadığı gibi tam aksine teşvik ediliyor.

Aşılar sadece üreticisi şirketlere yarıyor, kasalarını milyar dolarlarla dolduruyorlar.

Grip aşıları korumuyor

Her türlü algı operasyonuna rağmen grip aşılarının etkili olmadıklarını saklamak artık mümkün değil (2).

Daha önceki senelerde koruyuculuğunun yüzde 90 mertebesinde olduğu bildirilen aşıların USA' da geçen seneki etkinliği daha önceki senelerde de olduğu gibi sadece yüzde 10-15 olarak bulundu.

Buna rağmen de utanmadan **"Yüzde 10 koruma hiç korumamadan iyidir"** diyebilen Amerikalı bilim adamları var, nasıl bilim adamlarıysa!

Önce zarar verme!

Üniversitenin sağlık hizmetleri etiği profesörlerinden Solomon Cargill' in şu sözlerine dikkatinizi çekiyorum:

"*Benim için etik bakımdan gerçek mesele eğer insanlara bir fayda sağlayamıyorsanız dikkatli olmak ve onlara çok fazla zarar vermemek zorundasınız.*

İnsanlar kendilerine ne yapıldığını bilmeli ve bunu özgürce seçebilmelidir.

Hiç kimseyi tedavisi olmayan kalıcı bir hastalığa maruz bırakmak istemezsiniz".

Peter Doshi de BMJ' de grip hastalığı ve grip aşısını şu veciz cümle ile tarif ediyor: "**Pazarlanan hastalığın pazarlanan aşısı**":

"*Grip aşılarının pompalanması günümüzdeki "***en saldırgan halk sağlığı politikalarından biridir** *"* (3).

CIDRAP ve ona bağlı Center of Excellence for Influenza Research and Surveillance' ın müdürü **Michael T. Osterholm** şunları söylüyor (4):

"*Bu aşıyı aşırı teşvik ettik ve abarttık. Yüceltildiği kadar korumuyor aslında. Hepsi bir satış/pazarlama, halkla ilişkiler işi.*

Bugünkü aşılara duyulan güvenin daha etkili aşıların bulunmasını sağlayacak araştırmaların yapılmasını engellemesinden kaygı duyuyorum".

Gelelim neticeye

İşe yaramaz grip aşılarına bile methüsenalar düzen bilim adamlarının olduğu ve herkesin "paşa paşa kollarını açıp aşılarını vurdurduğu" grip aşılarının etkinliğini araştırmanın, hele de bunun için binlerce dolar saçmanın ne manası var anlamış değilim.

Halkın kafasında grip aşılarının etkinliği hakkında soru işaretleri yaratacak, dolayısıyla halkı aşılardan soğutacak ve toplum sağlığını olumsuz etkileyebilecek olan bu tür bir faaliyet için Health and Human Services Secretary Alex Azar' ı uyarıyorum.

Kaynaklar:

1. http://www.nbc4i.com/news/u-s-world/guests-could-get-paid-to-stay-at-hotel-get-flu/1230253595

2. http://ahmetrasimkucukusta.com/2014/09/26/yazilar/tip-yazilari/grip-tip-yazilari-yazilar/pazarlanan-hastaligin-pazarlanan-asisi/

3. https://www.bmj.com/content/346/bmj.f3037

4. https://well.blogs.nytimes.com/2012/11/05/reassessing-flu-shots-as-the-season-draws-near/?_php=true&_type=blogs&ref=health&_r=0

THE BELIEVER /İnançlı (2001)

""Yahudi, her zaman Yahudi'dir.
En azılı Yahudi düşmanı olanlar
Saf kan Yahudi'dir
Hitler zamanında,
en rütbeli Naziler Yahudi'ydi?""

98 dk

Yönetmen:Henry Bean

Senaryo: Henry Bean, Mark Jacobson

Ülke: ABD

Tür: Dram

Vizyon Tarihi:19 Ocak 2001 (ABD)

Dil: İngilizce, İbranice

Müzik: Joel Diamond

Oyuncular: Ryan Gosling, Peter Meadows, Garret Dillahunt, Kris Eivers, Joel Marsh Garland

Özet

12 yaşında iken Danny Balint erken gelişmiş entelektüel, Yeshiva'da hahamlarla çeşitli konularda tartışmalara katılabilen ve sokaklardaki Yahudi karşıtı saldırganlıklardan uzak duran bir gençtir.

20'li yaşlarında ise dazlak, yalnız yaşayan, web sitelerinin milis hareketleri ile ilgili sayfalarında dolaşan ve anormalden öte fevri Yahudi karşıtı fikirler geliştiren bir genç olmuştur.

Filmden

Tanrının İbrahim'i test etmesinden sonra bu olayların geçmesine sıra gelmişti "İbrahim, " ve İbrahim cevapladı "Buradayım. " Ve tanrı devam etti "Şimdi oğlunu al, sevdiğin tek oğlunu İshak'ı ve eski bir kara parçası olan Moriah'a git ve oğlunu bana kurban et. "

Biriniz söylesin bana, burada gerçekten neler oluyor?

Bu, tanrıya karşı İbrahim'in kaderinin ve adanmasının testiydi.

Danny?

Her zaman olduğu gibi yine ekleyeceğin bir şeyler mi var?

Bu onun kaderi ile ilgili değil, Tanrı'nın gücü ile ilgili.

"Ne kadar güçlü olduğumu biliyor musun?

"Ne kadar aptalca olursa olsun, sana istediğim her şeyi yapabilirim.

" Gereğinde senin öz oğlunu bile öldürebilirim.

"Çünkü ben her şeyim sen ise hiç bir şey. "

- Hey, yeshiva bocher!

- Ne var?

Uyan artık!

Kalk artık dedim!

Bunun nerde olduğunu düşünüyorsun?

Güvendin mi!

Senin tanrın senin yerine bir koç mu önerecek?

Hayır!

Bana bir iyilik yap.

Neden bana vurmuyorsun ha?

Vur bana!

Hadi vur!

Vur!

Vur!

Yeter artık vuracaksan vur!

Lütfen vur bana!

Salak herif!

Ülkenin tek bir inanç çekirdeğine sahip olduğu artık doğru olmayacak.

Geleneksel anlayış ile bir ülke olmayı durduracağız ve konfederasyon olmak isteyenlerle bir grup oluşturacağız aynı eski çağlardaki prenslikler gibi.

Aynı zamanda global piyasaların adı duyulmamış denizlerine akacağız.

Ekonomik avantajları apaçık, ama kültürel, psikolojik olarak Büyüdüğüm yer olan güney Boston'da, ufak bir çocuk sokakta yürüdüğünde, herkes çocuğun adını bilirdi.

Aniden fırlayıp bir arabanın önüne atlasa, birileri ona ''Jimmy Dunn, kaldırıma geri dön ve kaldırımı terk etme" derdi!

' Liseden sonra amcasını benzin istasyonunda veya tersanede görürdü çıraklıktan ustalığa geçti.

8 yıl sonra, saat başına 16.50 dolar kazanıyordu, 4 çocuğu oldu, şimdilerde top oynamaya meraklı ve Bugün o çocuk sokakta yürüyor, sokak çöp dolu, yüzlerin yarısı kara, tersane kapanmış durumda, sadece benzin istasyonunda kalan işler durmakta.

Ve liseyi terk edince, Burger King'te bir iş bulmayı tercih etti.

Böylelikle içmeye ve esrar kullanmaya başladı.

Kendini 23 yaşında astığında, onun için yas tutanlar yakın arkadaşları ve annesiydi.

Bu ülkenin ruhu katledilmiş durumda.

Ve bu ülkedeki hükümetin bize sunabildiği şey serbest ticaret, sermaye piyasaları, ve şirketlerin halka arzları.

Ortalama birisi liderlik, iletişim ve kültür yoksunluğu nedeniyle servet kavramından daha az ezilmiştir, iletişimsizlik, kültür, ve kendisinin dolduramayacağı bir boşluluk hissi.

Bu nedenle ben bir faşistim.

Sadece bu tarz bir hükümet bizlerin temel ihtiyaçlarına hitap edebilir.

Irk'a ne demeli?

Şimdi bunun zamanı değil.

Sana katılmıyorum.

Bana öyle geliyor ki ırk olayı konuştuğumuz her şeyin merkezinde olan bir şey.

Manevi, ruhsal ve tinsel hayat "kan"dan oluşur.

Bunlar olmadan Yahudilerden farkımız ve üstünlüğümüz olamaz.

Yahudilerle ilgili problem nedir?

Carla.

Ana nokta şu; modern dünya bir Yahudi hastalığıdır.

– Tamam mı?

– Ne hastalığı?

Soyutlama.

Onlar soyutlama olayını takıntı haline getirmişler.

Peki o zaman ne öneriyorsun?

Yahudileri öldürmeyi.

Bu felaket büyük bir hata olur.

– İnsanlar yahudilerden nefret eder, katılıyor musun?

– O eskidendi.

Bugün öyle bir sorun yok.

Hayır hayır hayır!

Tüm toleransların altında hepsi televizyonda öğreniyor, değişen hiçbir şey yok.

En ufak bir laf tüylerini dimdik ediyor.

Ve bu sadece nefret değil.

Bu aynı bir fareyi gördüğündeki duygu gibidir.

Üzerine basmak istersin.

Onu parçalamak istersin.

Nedenini bile bilmezsin.

Bu fiziksel bir tepkidir ve herkes bu duyguyu hisseder.

Yahudi.

Hangisini öldürmek istersin?

Barbra Streisand. Kissinger

– Ünlüleri olaya karıştırarak meseleyi anlaşılmaz hale getirme.

– Hangisi ne?

İlkinde neden öldüklerini kimse anlamaz.

Açıklamaz mıydın?

Bir şey söylemezdim.

Birkaç ölümden sonra insanlar bir neden bir cevap bulmaya çalışacaklardır.

Ve iş açığa çıkınca büyük öfke ve nefret başlayacaktır.

Almanya yine her şeyin üzerinde gibi görünecektir.

Bu bizim istediğimiz değil mi?

Almanya yine her şeyin üzerinde, en iyi bu zamanda yapılır.

Ve insanlar zengin, başarılı, zeki Yahudilerin öldürüldüklerini anladıklarında, memnun olacaklardır.

Ve hiçbir şey söylemeyeceklerdir, kendilerine bile.

Biri çıkıp yüksek sesle bunu dile getirdiğinde, düşünecekler "Bu tam da benim düşündüğüm şey idi."

Ve her şey oradan yayılmaya başlayacak.

Her zaman öyle olur.

Okula gitmiyorsun.

Ne işle meşgulsün?

Queens'deki Big Boy deposunda forklift kullanıyorum.

Genç adam, Lina Moebius.

Ve siz?

Daniel Balint.

Balint?

Bu Alman.

Bay Balint, FBI veya her hangi bir hukuki teşkilat ile ilginiz var mı?

Ben de size aynı şeyi soracaktım.

Peki, tam olarak neyin arkasındasın, Daniel?

Ha?

Sadece Yahudileri öldürmek mi istiyorsun yoksa aklında daha büyük bir şey var mı?

Curtis'in dediğine göre senin fikirlerin bizi daha marjinal yaparmış.

Curtis, biz zaten marjinaliz.

Bu bizim çe...liğimiz.

Bizler kimsenin söylemeye cesaret edemediği şeyleri söylüyoruz.

İlk önce kimi öldürürdün?

Ilio Manzetti.

Bir yatırım bankası olan, , Damon ve Schwartzchild'ın yönetici ortaklarından..

Fransa eski büyükelçisini.

- Manzetti Yahudi mi?

- Kesinlikle.

Kendisi 11 yaşındayken allesi Bulgaristan'dan göç etmiş.

Bunu nasıl yapabilirsin?

Adamın günlük rutinlerini ve nasıl korunduğunu öğrenmek için zamana ihtiyacım var, fakat teorik olarak New York caddelerinin bir tanesinde, gündüz vakti, ufak kalibreli, otomatik ve susturucusuz bir silah ile

Neden susturucusuz?

Çünkü bir vukuat olmamasını istersin.

Neden gelip bizi ziyaret etmiyorsun?

Bir sığınağımız var.

İlgini çekebilir.

Eğer hoşuna giderse arkadaşlarını çağır.

Onunla ilk karşılaştığımda bana Karl'ı anımsatmıştı.

Sanırım anlaştık.

Yahudi karşıtlığı bizim tam anlamı ile geride bırakmaya çalıştığımız şey.

Manzettiyi öldürmekten bahsediyorum Ona nasıl tepki gösterdiler gördün mü?

Elbette, bu odada kendilerini Nazi olarak anmaktan utanmayan insanlar.

Romantik bir hareket.

Her zaman öyleydi.

- Lina, Bak, Yahudiler umurumda değil, öyle ya da böyle.

Fakat bir gücü var.

1000 yıllık Reich bile zar zor 10 yıl sürebildi.

Gerçekten yine bu yolu mu seçmek istiyorsun?

Amerika'nın her yerinde mi?

Asayiş ve disiplin her zaman ülkenin faziletli şeyleri değildir.

Çok akıllı.

Güzel konuşuyor.

- Peki onunla ilgili ne yapacağız?

- ''Arkadaşlarını getir'' Biz onun arkadaşları değiliz!

Hey, Danny, o kızı henüz becermedin mi?

- annesini beğendim.

- Annesini mi?

Hadi ordan!

-.... yolundan çekil!

- pis köle!

- Neden sıçtığımın Ruanda'sına geri dönmüyorsun?

Kapa çeneni göt!

hadi bee!

- Beğendin mi burada?

- Kapa çeneni.

**

Hiç Mein Kampf okudun mu?

Hitler en harika fikirlerinin bazılarını hapishanede oluşturmuştur.

Daniel Balint.

Hey, kapa çeneni!

Onlar olmadan hiçbir yere gitmiyorum.

Bir kredi kartı kullanabilir miyim?

Sessiz ol.

Annemi uyandırmak istemiyorum.

"Und die Worte zerfielen in meinem Mund wie modrige Pilser.

- Pilser?

- Pilze.

"Ve kelimeler çürümüş mantarlar gibi ağzımdan dökülüverdi".

Bunların bir çoğu İspanyolca.

Evet.

Büyük annem Arjantin asıllıydı.

babamın allesi savaş yılları boyunca oraya gitmişler.

baban şimdi nerede?

O şimdi zihinsel engellilerin bulunduğu bir enstitüde.

Kendisi bir Nazi miydi?

Bilmiyorum.

Onun hakkında konuşmayız.

Zannetmiyorum ki artık o konular umurunda olsun.

Neyi umursar?

Kendini öldürmeyi.

Sence insanlar sırf mutsuzlar diye kendi canlarına kıyarlar mı?

Aptalca.

Mutlu olsalar neden yapsınlar ki?

Sen onlar gibi değilsin, değil mi?

Arkadaşların gibi.

Evet öyleyim.

Temel olarak öyleyim.

Acıt beni.

Sadece yap.

Canımı acıt.

Ow!

O kadar da sert değil!

Kalk ayağa.

Gitmen gerek.

Ne?

Curtis.

kağıdı getir.

= Questa vita, non ha senso = İmkansız Saçmalık!

= Questa vi Questa vi = Questa vi = En son ne zaman buldun baba?

Hatırlamaya çalış.

Otur şöyle.

Teşekkürler ve tebrikler.

” ve o çocuğu sana göstereceğim bir dağın üzerinde kurban et. ”

Herkese soruyorum, burada gerçekten neler oluyor?

Shlomo?

Bu, İbrahim’in tanrıya karşı kaderinin ve ona adanmasının testiydi.

İshak onun tek oğlu değildi.

İsmall de onun oğlu idi.

– Sevdiği tek oğlu.

– Oh, eğer severlerse onları sadece öldürürler Danny, her zaman olduğu gibi yine ekleyeceğin bir şeyler mi var?

Bu onun kaderi ile ilgili değil, Tanrı’nın gücü ile ilgili.

”Ne kadar güçlü olduğumdan haberin var mı?

” ”Ne kadar aptalca olursa olsun, sana istediğim her şeyi yaptırabilirim.

” Kendi oğlunu bile öldürtebilirim.

“Çünkü ben her şeyim, sen ise bir hiç. ”

Peki Danny, eğer Hashem her şey ve bizler hiçbir şey isek o zaman nasıl oluyor da onun hareketlerini yargılayabiliyoruz?

Bizde Tanrının bize bahşettiği özgür irade ve zeka vardır.

Neden bahsediyorsun sen?

Tanrı hiçbir zaman İbrahim’in İshak’ı öldürmesine izin vermez.

Zaten koçu verdiğinden öldürmesine gerek kalmaz.

Şahsi fikrim bence bu bir yalan.

Öyle mi düşünüyorsun?

Böyle düşünmene sebep nedir?

Onu destekleyen şey Midrash.

Babam Shalom Spiegel’in bir kitabını okumakta.

dediğine göre İshak öldü ve yeniden doğdu.

Kimse o Midrash'i takip etmiyor.

Ben ediyorum!

Takip ediyorum.

Peki tamam, diyelim ki tanrı koçu verdi.

Ne olmuş yani!!

İbrahim bıçağı havaya kaldırınca, sanki onu kalbinden vurmuş gibi oldu.

Ne kendi ne de İshak bu olanları unutamaz.

Travma geçirdi.

Put gibi oldu.

Danny, dediklerine dikkat et.

Tüm Yahudi insanlar

Danny!

Kapıyı çaldım ama beni duymadın.

Ne yapmaktasın?

O ölecek.

İlaçlarını almıyor ve sadece süt ve peynir yiyor.

Muhtemelen ben yokken sigara da içiyordur.

Ona bizle taşınmasını söyledim.

Bu Alex'in fikriydi.

Ama daha fazla sorun olmak istemiyordu.

Peki o zaman yanlış yaşamak hakkında keskin ve sert olamaz.

Neden adamı en güzel zevkinden mahrum bırakıyorsun?

Tanrı aşkına Danny, o şeyi nasıl giyebilirsin?

Linda başlama yine.

Bu senin insanlarına ne ifade eder biliyor musun?

- Onlar benim insanlarım değil.

- Gerçekten mi?

Bunu Hitler'e söyle.

Oh, o hiç hüküm verir mi?

Hitler şimdi de büyük haham mı oldu?

Neden?

50 tane nedeni var.

Hepsini bilseydin bile, bilmediğin bir 50 tane daha vardır.

Onları biliyor musun?

Ona biraz şehriye yaptım.

Eğer istersen şehriyeyi ısıtıp onunla birlikte yiyebilirsin.

Yapamam.

Gitmem gerek.

Isıtabilir ve onunla birlikte yiyebilirsin.

Bugün cuma.

Hiç takar gibi mi duruyorum?

Torah der ki Shabbos üzerinde ateş yakamazsın çünkü o bir iştir, değil mi?

Mm-hm.

Ama kabloda elektrik varsa ve düğmeyi açarsam, orası yerine buraya gönderirsem, bu nasıl bir ateş yakmak olur?

Tavuklar süt verir mi?

Kesinlikle.

Maço butonun sesi bile maçodur Kim bu?

Denis Leary.

komik mi?

Hm.

Mitch amca gibi değil.

O komikti.

- Merhaba?

- Daniel Balint?

Oh, bu Guy Danielsen.

Ben bir muhabirim ve Oklohoma'daki sağcılar hakkında bir makale üzerinde çalışıyorum.

kim için bir muhabir?

Hımm, Rolling Stone, Esquire, New York Times ve şey bir çok yer için yazıyorum.

- New York Times?

- Evet.

Bak, dinle.

- Duydum ki bir çok ilginç fikrin varmış.

- Bunu sana kim söyledi?

Bu doğru değil mi?

Hayır.

Evet bu doğru.

Bu numarayı nasıl buldun?

Danny.

- Hey.

Guy Danielsen.

- Sen?

O toplantıda değişik göründün.

Bilirsin işte

Geçen gece modern dünyanın bir Yahudi hastalığı olduğunu düşündüğünü söylemiştin.

Bu dediklerini biraz açabilir misin?

Şey, bu ırkçı hareketler içerisinde, inandığımız ırklar arasında bir hiyerarşi olduğudur.

Bilirsin işte beyazlar yukardadır, zenciler aşağıda Asyalılar, Araplar, Latinler, bir yerlerde aradalar.

- kaydediyorsan neden bir de yazıyorsun?

- Konsantre olmama yardımcı oluyor.

Danny, Yahudilere ne demeli?

Yahudiler, Yahudilik, bunlar birer hastalık gibi.

Yahudilik nasıl bir hastalık olabilir?

Seks düşkünlüğünü ele al.

- Seks düşkünlüğü mü?

Ne demek istiyorsun?

- Hiç Yahudi kızı becerdin mi?

Ne?

Hiç Yahudi bir kızla yattın mı?

Evet, yani bir tanesiyle dışarı

İşte bahsettiğim bu.

Ne dikkatini çekti?

Ne gibi?

Yahudi kızlar ağızlarına almaya bayılırlar.

Doğru mu?

- Elbette.

- Ve Yahudi erkekler de ağızlarına vermeye bayılırlar.

Herkes ağza vermeye bayılır.

Evet bu çok zevkli ama Yahudiler takıntı haline getirmişler.

Neden olduğunu bilmek ister misin?

Evet neden?

çünkü bir Yahudi aslında dişidir.

- Dişi mi.

- Evet.

Gerçek erkekler, beyaz, Hıristiyan erkekler, bir kadını s.keriz.

Penisimiz sayesinde gelmelerini sağlarız!

Fakat bir Yahudi içeri girmeyi sevmez.

Kendini o şekilde göstermez.

böylelikle başka baştan çıkarma yollarına baş vurur.

Oral seks teknik olarak bir baştan çıkarmadır, bunu biliyorsun değil mi?

– Evet.

– o zaman bir kadın Yahudi bir erkekle beraber olduktan sonra, yıkıma uğramış demektir.

Bir daha normal bir partnerle asla beraber olmak istemez.

Ne yani Yahudiler daha iyi sevgililer mi?

Hayır o daha iyi değil.

Benim söylediğim bu değildi

Dedim ki o zevk verir.

Bu aslında güçsüzlüktür.

Tamam o zaman bu Yahudiler bütün medyayı elinde tutar veya tüm bankalara sahipler anlamında değil.

Bak, açıkça belirgindir ki Yahudiler medyaya ve bankalara hakimdir.

Yatırım bankaları, ticari bankalar değil, ama buradaki önemli nokta, seks düşkünlüğünde gösterdikleri ilkelerin aynısını tam anlamı ile kendi krallıklarında sürdürürler.

Geleneksel hayatı ve toplumu baltalarlar.

Sürgün etmek.

Köklerini çıkarmak.

Gerçek topluluklar dahiliklerini topraktan, güneşten, denizden, ülkelerinden elde ederler.

Bu kendilerini nasıl bildikleridir.

Ama Yahudilerin bir ülkeleri bile yok.

– İsrall var ya.

– Evet.

Onlar Yahudi değiller.

Tabi ki Yahudiler.

İsralllilere dikkat et.

Esasen dünyevi bir topluluk.

Yahudiliğe ihtiyaçları yok çünkü artık yurtları var.

Gerçek Yahudi bir avaredir.

Göçebedir.

Hiçbir yere bağı ve hiçbir yerde kökü yoktur bu yüzden her şeyi evrenselleştirir.

Bir çiviyi çakamaz veya bir araziyi sabanla süremez.

Tüm yapabildiği almak-satmak ve sermayeyi yatırım yaparak piyasaları tetiklemektir ve görünen, sanki her yapılan mantıksal.

Kitaplara, rakamlara ve fikirlere dayandırarak, kökleri bir vatana alt olan insanları alır ve kozmopolit bir kültüre çevirir.

Bilirsin bu onun gücüdür.

En büyük Yahudi beyinlerini ele al – Marx, Freud, Einstein.

Bize ne verdiler?

Komünizm, çocukça seks ve de atom bombası.

Son üç yüzyılda bu insanlar Avrupa'nın gettolarından ortaya çıktılar, bizleri düzen ve gerekçelerle dolu bir dünyaya boğdular, sınıf mücadelesine akılsız işlere, göreceliliğe ittiler, öyle bir dünya ki madde ve anlamların var oluşları bile bir muamma!

Neden?!

Çünkü hayatın kumaşını yırtıp atmak Yahudilerin en derin güdüsüdür.

öyle bir yırtmak ki sadece iplik kalana kadar parçalamak.

Dünyanın bir hiç olmasından başka bir şey istemiyorlar.

Sonu olmayan bir hiçlik.

Vayy.

Danny bu harika.

İnanılmaz şekilde anlaşılırsın.

Sadece bir şey.

Bunların hepsine nasıl inanırsın, hele ki hele ki sen bir Yahudi iken!

Affedersin?

Haham Stanley Nadelman diye birisini tanıyor musun?

– Ohev Zedek cemaatindeydi.

– Hayır Kim?

Adamı nasıl bilebilirim ki?

Senin 1888 Mart'ında orada görevli olduğundan bahsetti.

Ve sen de buna inandın mı?

Ve kendine gerçek bir muhabir mi diyorsun?

İyi de, doğru olmadığını mı söylüyorsun?

Sana bir Yahudi gibi mi görünüyorum?

– Şuna bir bak!

– Her hangi bir yerde misyoner miydin?

Kiminle uğraştığın hakkında en ufak bir fikrin var mı?

Hayır.

Burada kiminle uğraşıyormuşum?

– Şeyle değil – Ne ile değil?

Hadi !

Nadelman bana neden yalan söylesin ki?

Beni gözden düşürmek için.

Onların kim olduklarını biliyorum.

Sana bunu çoktan anlattım evlat.

Bunlar her şeyi söyler, yapar ve yapacaklar da.

Hepsi bir öykü biçiminde.

Onun neler dediğini makalene koyacak mısın?

– Koymamam için bir neden ver.

– Çünkü iftira.

Umurumda değil.

Çünkü senin lanet Yahudi makaleni dava edeceğim, işte bu yüzden.

Yani onun dediklerinin doğru olduğunu inkar mı ediyorsun?

Evet mi hayır mı?

Tamam.

Sakin ol.

Hey.

Bana bak evlat.

Şu anda bana bakamazsın bile, değil mi?

Tamam.

– Lütfen yapma

– Onu New York Times'ta yayınlıyorsun, Guy, ve intihar edeceğim.

Avi, git Rabbi Springer'e buraya gelmesini ve Danny'yi benim sınıfımdan almasını söyle.

Danny!

Daniel Balint!

Geri gel!

Bu mudur?

Burada insanlar olduğunu düşünmüştüm.

Gidip bir bakayım.

Hey, biz New York'tanız.

– Curtis Zampf bizi davet etti.

– Kim?

– Curtis diye birini tanımıyorum.

– O zaman neden hepiniz buradasınız?

– Sirk soytarısı?

– Evet.

Katılmak ister misin?

– Çok hoş görünüyorsun.

– Sendeledim.

– Whit.

Naber?

– Billings.

Selam.

– Carlton.

– Danny.

Nasıl gidiyor?

– Hadi ordan!

– Hoooop!

Tamam!

S….!

Hoş geldin s.

k kafalı.

Hey bir öpücük ver!

Artık New York'da değilsin!

Hadi ordan!

Kalk!

Kalk!

Huh?

Huh?

Hangisi onun odasıydı?

Şuralarda bir yerlerde ufak bir kabini olacaktı.

– Wow.

– Adamım.

Bak.

Hitler 1938'de RAF'ı ele geçirdi, ki bunu çok, ama çok basit bir şekilde yaptı.

Daha sonra İngiltereyi alabilirdi.

Sonra da ABD asla didişmek zorunda kalmazdı Fakat her şeyi sivillerin arkasından gitmekle mahvetti.

Aynı Rusya'da yüzüne gözüne bulaştırdığı gibi.

Stalingrad?

Gettysburg.

Şimdi 1.

544 Yazılar

Dünya savaşından kalma teknoloji ile tekrar mücadelesini veriyoruz.

Bu lanet olası bir soykırım.

Birilerinin o adamın kıçını tekmelemesiyle ilgili bir zaman.

O adam lanet olası bir hayvan.

Artık değil.

Yapmalıydın.

Evet doğru Aynı onun gibi bir şeyler yapabileceğim gibi.

Geber allahın cezası!

Sizlerin hiç patlayıcılar hakkında bilgisi var mı?

Elbetteki.

İyi.

Hatırlayın.

Siz silahı yönlendirirsiniz!!

Silah sizi değil.

Rahatla.

Derin bir nefes al.

Tetiği çekerken nefesini bırak.

OK.

Yeniden.

Hangisini amaçlıyordun?

Baba.

Oh, şu çocuğa bir bak.

Hey, Drake!

İyi atış.

Lina, tutuklu geri dönmüş.

Danny!

Kendine bir içki al.

Birazdan orada olacağım.

Neden benimle konuşmuyorsun?

- Seni ne zaman görebilirim?

- Göremezsin.

Gidip babamı görmem gerekiyor.

- Bu gece odana geleceğim.

- Hayır gelmeyeceksin.

Hoşuna gitse de gitmese de geleceğim.

Carla!

Güzel.

Saat 12'de.

Fakat evin içinden değil.

Seni duyarlar.

Sundurma çatısını kullan.

Camı açık bırakacağım.

Danny.

Hoşça kal demek için gelmiştim.

Boston'a gidiyorum.

Solculuğu bırak.

– Bayan Moebius ve....

neredeler – Carla?

Bir saat önce kadar çıktılar.

Şehre en erken ne zaman dönebilirsin?

7-8 gün sonra.

Burada öncelikle yapmak istediğim bir şey var.

Nedir o?

Etki yaratmak.

Patenci çocuk!

iyi alet evlat.

Giderken yanına Pap pisliğini de al!

Seni Yahudi olmayan balık

Oh, saçını beğendim

Saçını kim yaptı?

Drake ne almış?

Garsonu alacak.

– Siz çocuklar ne istediğinizi biliyor musunuz?

– Tabii ki biliyoruz.

Ben beyaz ekmeğin üzerine bir jambon ve peynir alabilir miyim?

Jambon servisimiz yoktur, peynir servisimiz yoktur.

Peki beyaz dedi

Ne servisiniz var peki?

Bunun için mönü koyduk ya önünüze.

İsviçre peynirli kızarmış biftek alabilir miyim?

Peynir servisimiz yoktur.

– Peynirin sorunu ne ki?

– Burası Yahudilere haram olmayan ürünler satan bir lokanta.

Etin yanına süt servisimiz yoktur.

Tavuğa ne dersiniz?

Tavuk eti.

İncilde der ki, bir çocuğu annesinin sütünde kaynatmazsın, ama tavuklar süt vermez ki.

Siz gençlerin canı deli gibi peynir çekiyor, hemen yan dükkanda pizza satıyorlar

Aslında bu aptalca, değil mi?

İtiraf et bu aptalca.

Hiç tavuğa süt verdin mi?

Hayır.

Aptal olduğunu itiraf etmeyeceğim.

Yumurtaları olan tavuğun olabilir, ama sütü olan tavuk?

Neden ki o?

Steve.

Belki Steve açıklayabilir.

Hi, Steve!

Steve buraya gel.

Bunu bize açıklayabilirsin.

Stevie'de bir sopa var!

Hayır hayır.

Ona soralım.

Hey.

– Burada bir problem mi var?

– Evet var lanet olası orospu.

Neden tavukla birlikte sütün olamıyor bunu anlamıyoruz.

Hiçbir anlamı yok.

– Dinler hiçbir anlam ifade etmezler.

– Anlaşılmamak üzerine kuruludur Steve.

İdiotça değil!

Hadi git.

"Hadi git.

" Bu iş te açıklıyor.

Şimdi anladık.

– O sıçtığımın parmağını onun yüzene doğru yöneltme.

– Tamam.

Neden siz çocuklar burayı terk etmiyorsunuz?

Bu benim dükkanım.

Vay!

Vay!

Peki bu kavga her iki taraf tarafından eşit şekilde başlatılmış olduğuna göre size bir çözüm sunacağım.

30 gün hapiste zaman geçirebilirsiniz, veya tecrübeleri sizinkilerden biraz daha farklı olanlar ile duyarlı olma kursları alabilirsiniz.

Onunla seks yapmayı reddettiğimde, bekçi kız kardeşim Esther'i gözümün önünde vurmak için emretti.

Herkes benim hatam olduğunu düşündü, ondan sonra tabii ki o ne isterse yaptım.

Onu zaten her haliyle becermek istemezsin.

Dediğin gibi bir düşünce ve tekrar yargılamak için yeniden mahkemeye gittik.

Otur!

Lütfen.

O da senin gibi bir domuzdu, bu yüzden belki ağzının tadı yoktu.

Teşekkürler, Bayan Frankel.

O adam bizim onun çiftliğinde daha fazla saklanmamızdan korkuyordu, ama bizi daha emin bir yere götürmeyi kabul etti.

Ama yolda, polis çevirmesi tarafından durdurulduk.

Askerler bizi samanda bulduklarında, içlerinden bir tanesi kollarımdaki oğlumu almaya çalıştı.

Oğlum ağlamaya başladı, bu yüzden onu tuttum, askerlere karşı çıkmadan, ama sakin bir şekilde oğluma orada olduğumu hissettirdim.

Fakat çavuş sinirlendi.

Süngüsünü oğlumun göğsüne dayadı ve oğlumu kaldırdı, süngüsünün üzerine oturttu.

Oğlum 3 yaşında idi.

Oğlumu tuttu ve böylelikle vücudundan fışkıran kanlar yüzüme geldi.

Askerler gülüyorlardı.

Ve kanama durduğunda, çavuş süngüsünü oğlumun vücudundan çıkararak dedi ki ''Al işte.

Şimdi ona sahip olabilirsin.

'' Sen ne yaptın? Ne demeye çalışıyorsunuz?

Çavuş sizin oğlunuzu öldürürken siz ne yapmakta idiniz?

Ne yapabilirdi ki?!

Ne yapabilirdi ki Çavuş oğlunu öldürüyordu.

Ne yapabilirdi ki?

Çavuşun üzerine atlayabilir, gözlerini oyabilir, süngüsünü kapabilir

Onu hemen oracıkta öldürebilirlerdi.

İki saniye içinde ölmüş olurdu.

Sen kimsin ki yargılıyorsun?

Yani öldü mü?

Büyük olay.

Şu anda ölmekten daha beter durumda.

Tam bir bok parçası!

– İşte bu.

Geriye gidiyorsun.

– Ne yapabilirdi ki Danny sen onu dinleme.

Hepsi saçmalık.

Saçmalık olan ne?

Mevzu bahis büyük tahribat.

O hiçbir zaman gerçekleşmedi.

Oh, lütfen Bu doğru Danny.

Hiçbir zaman 6 milyon yoktu.

En fazla 200.000 Yahudi toplama kamplarında öldürüldü ve büyük bir çoğunluğu

– Bu gülünç.

– Sınır dışı edilenlerin sayılarını gördün mü?

Naziler kendileri çetelelerini tutmuşlar.

Eğer Hitler 6 milyon Yahudi öldürmediyse, ne bokuma kahraman diye anılıyor?

Adamın avrupanın her yerinde toplama kampları vardı ve sadece 200.000'inden mi kurtuldu?

O herif bir idiottu!

Hitler idiot falan değildi.

Hitler gerçekti.

Yahudilerin Torah'ı terk etmesinden dolayı Tanrı Hitler'i Yahudileri cezalandırsın diye yarattı.

– Tanrı aşkına, burada değil.

– Kiminle konuştuğunu unutma.

Seni beyinsiz, burnu büyük, nefret ve öldürme hayallerinle.

Orada bulunsaydın ne yapardın?

Onun yaptığını yapmazdım.

Sadece oturup izler miydin?

Nasıl biliyorsun?

Hiçbir zaman onun gibi test edilmedin.

Bu zengin, güvenli aptal ülkede, kendisini kahraman hissetmesi çok kolay.

Ama neye benzediği hakkında en ufak bir bilgin yok.

Kafanda canlandıramazsın bile.

Her şey, Avrupa'nın her yeri, birinin iradesini kırmak için tasarlandı.

Milyonlar kamplara gitti, bir çoğu da senden daha güçlü, daha cesurdu.

Hiçbir şey yapmadılar.

Tıpkı senin hiçbir şey yapmayacağın gibi.

Nereye gittiğini zannediyorsun?

Bu insanlardan öğreneceğimiz hiçbir şey yok.

- Sen bizlerden öğreniyor olmalısın.

- Peki bizler senden ne öğrenebiliriz Daniel?

Düşmanını öldürmeyi.

- Ne?

- Sana bir şey göstermeme izin ver.

Nedir o?

Siyah pudra, patlayan kapsüller, galvanizli 3 cm kalınlığında boru.

- Bir çok insanı havaya uçurmaya yetecek nitelikte.

- Güzel.

Hey, Danny.

- Ah!

Kahretsin!

- Işık nerede?

- Ayağımın üzerinden çekil.

- Hadi git.

İşte burada.

Hay kahretsin.

Yahudi dünyası!

- Haydii!

Bam, bam, Hadi ordan!

- Buradayım adamım.

Buradayım!

Burada!

Vayy!

Hey bebeğim, harika!

Hey be!

Hadi Dan!

Hadi!

Hadi ama!

Hey, Avi.

Kapa çeneni mi?

Hadi git!

.

Ne?

Yok bir şey.

Nedir o?

Şu panellerden bir tanesini söküp çıkartalım, böylelikle binanın altına girebiliriz.

- Adamım!

- Hadi git tanrı aşkına!

Hadi !

Vay, adamım.

Şuna bir bak.

Çocuklar ne yapıyorsunuz burada?

Hey.

Geri koy onu.

Whoooo!

- Hey!

- Geri koy.

Şu   şey e bakın.

Whoo!

Şuna bir bak.

= eğer = ormanın kralı olsaydım = Prens değil, dük değil, İngiliz kontu değil.

- Tamam.

Oldu işte.

- Hazır mı?

Tamam.

Şimdi gidebiliriz.

Şu lanet olası şeye bak adamım.

- Hadi ordan.

- çok tuhaf, garip.

Sağdan sola okuyorlar.

Ezilmiş böceklere benziyorlar.

Danny onlar kan kullandılar mı?

Hayır soya fasulyesi kullandılar.

Danny sen iyi misin?

düzenli bir el yazısı.

Alev alfabesi diye adlandırılıyor.
Ateşin içinde yazılmış tanrının kelimeleri olduğunu zannediyorlar.
Nasıl oluyor da bu kadar şeyi bilebiliyorsun?
Sen nasıl oluyor da bilmiyorsun?

Eğer Yahudiler hakkında bir şey bilmiyorsan onlardan nasıl nefret edebilirsin ki?

Hadi git!

Yahudilerden en az senin kadar nefret ediyorum.

Gerçekten mi?

Shatnez nedir?

Tsitsis?

– Titties!

– Ne?

– Tefillin?

– Kim takar ki?

Kiddush'ten olma Kaddish'i biliyor musun?

Eğer bir şeyden nefret ediyorsan, onun üzerinde daha çok bilgiye sahip olursun ki düşmanını tanırsın.

Eichmann – Torah, Talmud ve Mishnah üzerinde çalıştı, her şeyiyle çalıştı.

Yahudilerden nefret ederdi.

– Eichmann da kim?

– Eichmann Kim mi Eichmann Gestapo'nun Yahudi bölümü başıydı.

İnsanları yurt dışına kamplara sürdü.

Hey sakın dokunma.

Mektuplara dokunma.

Neden dokunmayacağım ki?

Dokunma işte!

– İbne herif!

– İndiana Jones filmini gördün mü?

Ne?

O Nuh'un gemisiydi adamım, o bir Torah'dı.

Onunla çok uğraştılar ve suratları eridi.

– O bir filmdi salak herif!

– Devam et, mektuplara dokun.

– Ellesene mektupları.

- Bir bakayım.

Bir göz atayım.

Hey!

Hey!

Onun ne olduğunu zannediyorsun?

Demiştim ki

Hadi bırak onları!

Hadi bırak onları!

Hadi git Hadi gidelim.

Hadi be oğlum.

Hadi buradan Hadi olup gidelim.

Hey!

Hadi gidelim!

Herkes neler olacağına dalr biraz ihtiyatlı.

Hadi ordan, çocuklar işte bu o!

- Selam.

Ben kanal 8'den Cindy Pomerantz.

- Beyler, beyler!

Çocuklar buraya gelin.

İşte bu kadar.

Bugün tapınaktaki trajedi ve felaket nasıl oldu da önlendi?

Sayaç patlamasına 13 dakika kala güç kaynağının devre dışı kalınca durdu.

Hadi bee!

> Tanrı bir kez daha Yahudi insanları korumak için gücünü gösterdi.
> Cindy biliyorsun, 13 Yahudi inancına göre mistik bir rakamdır.
> İnancımıza göre tanrının 13 niteliği vardır en yükseği ise “ein sof” diye adlandırılır ''sonsuzluk olmadan'' anlamına gelir veya bazı zamanlar ''son olmadan hiçlik '' anlamındadır.
> son olmadan hiçlik.
> Enteresan.
> Bu ruhun en saf halidir.

- Hadi !

- Birisi çizgi film açsın.

Ben kanal 8'den Cindy Pomerantz sizlere Ahavat Torah tapınağının önünden sesleniyorum.

= Vezot ha Torah = Vezot ha Torah

Danny!

Ne?

Telefon.

- Selam.

- Hey.

Daniel Balint.

Nasılsın'?

Sen kimsin?

Guy Danielson.

Makalene ne oldu?

Yayınlaması için bir editör bulamadım.

Ama bahse girerim ki sinagog'un içine bombayı sen koydun.

O sendin, değil mi Danny?

Hey.

Bir Yahudi mi öldürmek istiyorsun?

İstiyorsan hemen dışarıda.

Şurada köşeye park edeceğiz ve sonra geri yürüyeceğiz.

Kendine iyi bak.

İşte alkışlar.

Sona ermeli.

Yüzüstü yat ve dirseklerinle kalk.

Neden ben?

Çünkü Yahudi öldürmek istiyorsun.

Ben zaten öldürdüm.

Gerçekten mi?

- Kimi öldürdün?

- Onlardan dört tanesini.

Ama hiç biri bunun kadar önemli değil.

Onların Yahudi olduğunu nerden biliyorsun?

Söyleyebilirim.

Nasıl?

Daha önceki hayatımda ben bir Yahudiydim.

- Hepinize çok teşekkür ederim.

- İşte geliyorlar.

Yeniden teşekkürler.

Vur kafasından şunu.

Bir Yahudiyi daima kafasından vur.

- kötü nişancıyımdır.

- Sadece alnının ortasından gözlerini ayırma.

Ofisimi arayabilirsiniz.

Hemen oracıkta.

Tetiği yavaşça düşür.

Hadi yap.

Aman Tanrım!

- Kahretsin!

- Bilerek ıskaladın.

Hayır ıskalamadım.

Alnının ortasından vurdum.

- Sadece ben kötü bir nişancıyım.

- O nedir?

Ne?

Biliyordum.

Oradan geldi.

Ah!

Kahretsin.

Moriah Dağında meydana gelenler yüzünden Yahudiler ciddi bir şekilde korktular.
Ve halen terör içinde yaşıyoruz.
Tanrı'nın dehşeti bilgeliğin başlangıcıdır.
Tanrı'nın dehşeti her şeyden korkmamızı sağlar.
İş korkmaya ve kurban edilmeye gelince Yahudiler çok iyidir.
Sen Tanrı'ya inanır mıydın?
İnanan tek kişi benim.
Onu hapçı deli bir herif olarak görüyorum.
Ve bu tanrıya tapmamız mı gerekiyor?
Hiçbir zaman öyle bir şey demedim!
Avi, git ve Haham Springer'a gelip Danny'yi benim sınıfımdan almasını söyle.
Ve sen, eğer Mısır'dan gelmiş olsaydın altın buzağıya tapanlarla birlikte çölün ortasında yok edilirdin.
O zaman beni şimdi yok etmesini söyle.
Kendini beğenmiş bir öküz gibi beni ezmesine izin ver.

Devam et.

Danny!

Daniel Balint!

Geri gel!

- İşler nasıl gidiyor?

- Fena değil.

Seninle bir konu hakkında konuşmak isteriz.

- Sen iyi misin?

- Evet.

Gömülü kalmamış, ciddi anlamda zekice planlanmış faşist bir düşünceyi hayata geçirmek üzereyiz.

Siyasi anlamda stratejik noktalar ve kişiler ile köprüler kurmalıyız.

Bell Curve gibi çalışıp, Sosyal biyoloji, Dünyanın yaratılışı, Genome projesi derslerimiz olacak; liberalleri, siyahları ve Yahudileri davet edin.

Stanley Crouch.

hayatım boyunca böyle bir şey beklediğimi biliyorsun.

Bu iş için bize yardım etmeni istiyoruz.

Konuşmalar yap, seminerlerde baş konuşmacı ol, yapılan bağışları sen yönet.

- Bağışları kontrol mü edeyim?

- Akıllı birine ihtiyacımız var.

Peki ama o sinagog, Manzetti ve tüm o olaylara ne oldu?

Zeki insanlar lazım.

Yeteri kadar haydutumuz var zaten.

Ben zeki değilim.

Demek istediğim bir çok şey ile ilgiliyimdir ama bağış toplama işi sanki Danny, İnsanlara konuşmanı istiyoruz.

Bunu bizim için yapabilir misin?

Elbette yapabilirim Biliyorsun.

Uygun bir mekanın var mı?

Ona bir yer ayarlayacağız.

Ona bir şeyler bulacağız.

Bir cep telefonu bulup neye ihtiyacı varsa alacağız.

Bunu nereden buldun?

Neyi nerden bulmuşum?

Ne yapıyorsun?

Nereden buldun?

Bir sinegog'dan yürüttük.

Okuyabilir misin?

Üzerine bir şeyler giy tamam mı?

Önümde çıplak durmak zorunda değilsin.

Neden olmasın?

Çünkü onlar tanrının lafları ve onun kutsal bir beden olduğunu düşünüyorlar değil mi?

Bu aptalca.

Evet aptalca.

Üzerine bir şeyler giy.

> Bilirsin Yahudiler her şeyi ayırt etmeyi severler.
> Kutsal şeylere karşı saygısızlığın kutsallığı, eti sütten, yünü ketenden ayırmayı, Cumartesiyi diğer günlerden, Yahudiyi yahudi olmayandan ayırmayı.

Sanki bunların ufak bir parçası her şeyi mahvedecek gibi.

Kim mahvolacak?

Yahudiler mi olmayanlar mı?

Bu güzel bir soru.

Nasıl oluyor da bir belirtme olmuyor?

Sonradan icat edilen bir şey var ama Yahudilerin gerçekten ihtiyacı yok, çünkü her şeyi kalpten bilirler.

Her kelimeyi ve heceyi.

Sen de öyle mi biliyorsun?

Kalpten?

Hayır.

Ama okuyabilirsin, değil mi?

İbranice.

- Niye ki?
- Çünkü bilmek istiyorum.
- Bu kelime nedir?
- Dokunma ona.

Um, O ıhh, ''Va'yomer "Ve o dedi ki ''

Ne söyledi?

''Va'yomer Adonal l'Avram lech lecha meartzecha u'mimoladetcha umibet avicha el ha'aretz asher arecha. ''

Ne anlama geliyor?

''Ve tanrı Avram'a dedi ki, kendi topraklarından kendini al, doğduğun yerlerden uzaklara, babanın evinden uzaklara, ve yeni bir yere git, sana göstereceğim bir yere.''

Bana öğretmeni istiyorum.

Neden?

Düşmanını bil.

Çünkü batı kültürünün temel parçası ve ben bunun orijinal halini okumak istiyorum.

- Tamam mı?
- Dinle beni, bu gerçekten çok zor.

Öğrenmek yıllarını alır.

Dil öğrenmede iyiyimdir.

Peki.

O zaman oradaki kağıdı ve kalemi al.

- **aleph.**
- swastika'ya benziyor.

Sessiz harftir ve yanına bir sesli alır.

Hiç sesli harf yok, sadece mektubun altında bulunan noktalar var.

I'll get you a chumash.

- Beth.

- Beth.

- Gimel.

- Gimel.

- Daleth.

- Daleth.

- Heh.

- Heh.

Nasıl oluyor da Curtis'le değilsin de buradasın?

Ve sakın bana bedava İbranice dersi için olduğundan bahsetme.

Seks daha iyidir.

o öyle olsa bile, o kadar büyük penisi var mı?

Ne zaman seninle olsam, olaylar talihsiz boyutlara varıyor.

Kaçınız kendisini anti-Yahudi olarak tanımlıyor?

İyi.

Aslında ifade doğru değil, Yahudileri sadece Sami insanları olarak görmek gerek, ama kendi gayelerimiz için, Anti-Yahudi olan kişiyi yahudi'den nefret eden veya Yahudi'ye karşı olan kişi olarak adlandırıyoruz.

Neden onlardan nefret ediyoruz, Şöyle anlatayım.

Onları ülkeleri dışında şartları zorladıkları için mi sevmiyoruz?

Yoksa ayrılıkçı ve birbirlerine bağlı oldukları için mi?

Çünkü paragöz ve cimriler, yoksa etrafta parıldayarak dolaştıkları için mi?

Bolşevik veya kapitalist oldukları için mi?

Çünkü zekaları yüksek olduğundan mı yoksa aktif seks hayatları olduğu için mi?

Nefretimizin asıl nedenini bilmek istiyor muyuz?

çünkü onlardan nefret ediyoruz.

Çünkü, eşini, çocuklarını seven ve ölümden korkan bu sivil hareket Yahudilerden nefret eder.

Hiçbir neden yok.

Eğer olsaydı, bazı akıllı salaklar deneyebilir ve yanlış olduğunu ispatlayabilirdi ki bu da, bizim Yahudilerden daha çok nefret etmemize sebep olurdu!

Aslında ihtiyacımız olan her şeyi şu üç harfin içinde buluyoruz.

J E W.

Yahudi!

Milyon kez söylesen de, değerini kaybetmeyen basit bir kelimedir.

Yahudi.

....

Yahudi Sizin gruba 1,000 papel vereceğim.

O gençlik dergisine 50.000 verdin.

Eski olanaklar şimdilerde yok.

İşler eskisi gibi değil.

Aslında bana öyle geliyor ki halen bir çok imkan var.

Parçanı okudum.

Çok akıllıca.

Ama çok yanlış.

Hangi yönlerden?

Yahudi meselesini bırak.

Artık o oyun çok fazla dikkat çekmiyor.

Artık sadece bir piyasa var ve kim olduğun piyasanın umurunda bile değil.

- İnsanların halen değerlere ve inançlara ihtiyaçları var.

- Hayır yok.

Akıllı olanların yok.

Bak, eğer taktiklerini ve durumunu belgeleyebilirsen sana 5.000 dolar vereceğim.

Attan düşüp eşeğe bindiğinde gel beni gör.

Nasıl çok para kaldırabileceğini sana gösterebilirim.

Para umurumda değil.

Olacak.

Sen bir Yahudisin.

Belki farkına varmadın ama öylesin.

Belki öyleyim.

Belki şu anda hepimiz Yahudiyiz.

Fark nedir ki?

Drake'e ne oldu?

Gören oldu mu?

Hayır oğlum.

Çok tuhaf ama kimse onu görmemiş.

Dinle Danny.

Bu seferki oyun çok farklı olacak, tamam mı?

Aptal şey.

Beni nasıl gösterdiğine dalr fikrin var mı?

– Curtis and Lina'nın önünde.

– Biliyorum biliyorum.

Üzgünüm.

Bir daha olmaz, tamam mı?

Yeni bir kronometre aldım, ayrıca yedek güç kaynağımız da var.

Biraz Yahudi öldürmemiz gerek.

İşte söylemek istediğim bu ve bu sefer yapacağız.

Evet olacak.

Gitmelisin.

Shannos'da telefon uzun zaman çalarsa açmam gerekir mi?

Hayır.

Yanlış numara olabilir.

Yardım isteyen bir akraba olduğunu düşünsene, ahizeyi yavaşça kaldır ve sadece hatta kimin olduğunu dinle.

Ne zaman yasaklandı Talmud öğretti bize

– Shabbos'ta portakalları soyabilir miyiz?

– Evet ama kabukları hemen soy.

– eğer bir şey görürsen

– Şeye izin verilir mi Danny?

Danny?

Danny!

Hey!

Stuart.

Schoenbaum.

Shlomo.

– Shlomo.

– Danny.

Tanrım!

Tanrım yıllar oldu.

– Nasılsın?

Nasıl gidiyor?

– İyiyim.

JTS'te hahamlık programındayım.

JTS.

Senden naber?

Neler yapmaktasın?

Bazı şeylerin tuhaf olduğuna bahse girerim.

Hımm, Hayır, pis bir iş.

Artist gibi mi?

Hayır.

Şey, özel bir iş gibi.

Hey.

Miriam'ı hatırlıyor musun?

Tabii ki.

Hey.

Hey.

Şu anda Yale'de hukuk okuyor, bölge savcısının yanında da staj yapıyor.

Baharda Kudüs'te evleneceğiz.

Bu harika.

Belki Danny Rosh Hashanah'daki ayine gelmek ister.

Bu harika bir fikir.

Papaz okulundan birkaç kişiyle birlikte olacağız.

Kim geliyor tahmin et!

Avi!

Önceden olduğu gibi ikiniz yine iyi zaman geçirirsiniz.

Danny ve Avi eskiden her şey üzerine tartışırlardı.

Talmud, Torah, siyaset, - kızlar.

Her zaman yumruklarla son bulmuştur.

- Hatırlasana.

Ben her zaman galip gelirdim.

Tartışılanlar, her neyse.

Burada.

101'inci caddenin üzerinde KI'de.

Gelmeye çalış.

Eğlenceli olabilir.

Evet.

= Ülkem, Özgürlüğün tatlı ülkesi = Sizler için söylüyorum = Lo Ta'asher Ta'aseh.

Ta'aseh.

Vekol pesel.

Vekol tmunah.

Tmunah.

Tanrının ölmüş görüntüsünün veya insan ve kadının her hangi bir formunun veya bir şey andıran hiçbir şeyin ölmüş görüntüsünü yapmayın.
" Çünkü Tanrı hiçbir şeye benzemez.
O'nu göremezsin ve O'nu duyamazsın, peki O'nun hakkında düşünülemez mi?
Yani hiç var olmamasını düşünürsek, Tanrı ve onun arasındaki fark ne?
Hiç fark yok.
Yani Hıristiyanlık aptalcadır ama en azından içinde inanılacak bir şey var.
Veya inanılmayacak.
- Yahudilikte ise hiçbir şey yok.
- Hiçten başka bir şey yok.
Yahudilik gerçek anlamda inançlarla ilgili değildir.
İşleri yapmak ile ilgilidir. (şeriat/hukuk)
Cumartesi günü dua etmek, mum yakmak, hastaları ziyaret etmek.
Sonra inançlar takip etmez mi?
Hiçbir şey takip etmez.
Çünkü yapmazsın, çünkü bu gösterişli veya aptalca, veya sen korundun, çünkü hiç kimse korunmaz.
Torah emrettiği için sadece yaparsın ve Torah'a itaat edersin.
Bu çok boktan bir durum.
Önünde terleme tamam mı?
- Neden boyun eğeyim ki?
- Eğmemelisin.
Nedensiz yere boyun eğmemem gerektiğini mi düşünüyorsun?
Aynen öyle düşünüyorum.
Yahudilikte tanrıya bile ihtiyaç yoktur.
Torah'ın var ya, o senin lanet olası tanrındır işte.
Kitap kapandı

. sanırım İbranicen ilerlemeye başladı.

Bunda iyi olduğumu daha önce söylemiştim.

Ayrıca gün boyunca yapacak bir şeyin yoktu, bu yüzden
Ne söylemeye çalışıyorsun?
Senden daha iyi ve hızlı mı öğrendim dersin?
Belki de senden daha akıllı olduğumdandır.
Komik olduğunu mu sanıyorsun?
Sadece Yahudilerin mi zeki olduğunu düşünüyorsun?
Yahudi olduğumu mu zannediyorsun?
Hepsi sadece onlar hakkında konuştukların için.
Yahudiler, Yahudiler, Yahudiler Onlar hakkında bu kadar çok konuşanlar sadece Yahudilerdir.
- Naziler de sürekli konuşurlar.
- öyle mi?
Gerçek Nazi olanlar.
Hitler ve Goebbels; ikisi de Yahudiler hakkında aralıksız konuşurlardı.
Bu yüzden mi Nazi oldun?
Yahudiler hakkında aralıksız konuşmak için mi?

- Suratına bir yumruk atmamı ister misin?

- Tamam, peki.

Cuma günü mumları yakalım.

Kaddish'i söyleyelim.

Kaddish dediğin ölüler için okunan duadır.

Kiddush.

Kiddush demen gerekir.

Mumları yakalım.

Hadi.

Saçları kazıyabilir, her şeyi boş verebiliriz.

Hadi sadece deneyelim.

=
Barchu et Adonal hamevorach =
Baruch Adonal hamevorach I'oIam va'ed =
Baruch ata Adonal eIoheinu meIech ha'oIam =
Asher bachar banu mikoI ha'amim =
Ve natan Ianu et torato =
Baruch ata Adonal, noten hatorah =
=
Amin =

Danny.

Selam.

Tanrı ona "İbrahim, " dedi ve o cevap verdi "Buradayım. " Ve dedi ki "oğlunu al, sevdiğin tek oğlunu, İshak'ı al, ve söyleyeceğim yere git o çocuk İbrahim'in tek oğlu değil.

Sevdiği tek oğlu.

- Hey, Avi.

- Hey.

- İyi, Yom Tov.

- Shanah Tovah.
Sadece sevdiklerini öldür, değil mi?

Neden buradasın?

Senin Yahudi karşıtı olduğunu sanıyordum.

- Siz ikiniz hiç büyümeyecek misiniz?

- O bir dazlak.

- Bu bir tarz!

Irkçı düşünen insanlar da var.

- İnan bana, Danny onlardan.

Faşist misin nesin, evet mi hayır mı?

- Hişşşt!

- Yahudilerin vampir olduklarını düşünüyor.

- Faşist ne demek ki?

- Davamı bir süreliğine askıya alıyorum.

O bir Yahudi Nazisi.

O her zaman öyleydi.

- Avi siyonist Nazidir.

- Siyonist'ler Nazi olmazlar.

Onlar ırkçı, daha askeriler.

Bölgelerde fırtına süvariler gibi davranırlar.

Yahudilerden vampir oldukları için mi yoksa fırtına süvari oldukları için mi nefret ediyorsun?

Onların toplu kıyım kampları yok.

– Onların Sabra'ları ve Shatila'ları var.

– Yoksa onlardan sadece nefret mi ediyorsun?

Lübnanlılar da birbirlerini öldürürlerdi.

İsrall'liler bu konu hakkında hiçbir şey bilmiyorlardı.

– Sharon Falangileri girmeleri için cesaretlendirdi.

– Bak onu bilmiyorduk.

– Hiçbir kanıt yok.

– Hiç New York Times okur musun?

O bir savaştı.

İnsanlar öldürüldü.

Yahudiler'in neden diğer tüm insanlardan daha yüksek standartları var bilmek istiyorum.

Çünkü biz seçilmiş insanlarız.

Değil mi Daniel?

– Doğru değil mi?

– Eee Dinle.

İlk Siyonistlerin Avrupalı Yahudiler hakkında yazdıklarını oku.

– Kulağa aynı Goebbel'lar gibi geliyor.

– Kulağa aynı senin gibi geliyor.

Aynı Hitler'in her dediğini Nazilerin yaptığı gibi Torah'ın her dediğini de sen yapıyorsun.

– Hemen hemen aynı şey

– Hiştt.

Kes şunu!

– Burada öyle şeyler istemiyoruz.

– Avi dışarı.

Sinegog içinde değil.

Bu gece neden geldin?

Beni görmeye mi?

Torah çalışmak için.

Torah'tan nefret ediyorum.

– Ama bu çalışmayı sevmediğim anlamına gelmez.

– Tüm yalanları ve zararlı düşünceleri gösterir.

> O'nu kurtardıklarında çöle iki sinagog inşa ettiğini görmüşler."
> Ne için iki sinagog yaptın?"
> diye sormuşlar
> ''Bir tanesini içinde dua etmek, diğerini ise yaşadığım müddetçe içine ayak basmamak için bu yüzden bana yardım et tanrım.
> '' Hiç ayak basmayacak olanın içinde dua edersin.
> Ve tam tersi.

Bu benim işte.

Bana Lina Moebius'dan bahset.

- Lina'yı nereden tanıyorsun?

- DA'nın ofisinde çalışıyorum.

O toplantılara bir katıl, göreceksin ki yarısı bilgi veren kişiler.

- Kim gibi?

NY Times'da çalışan çocuk?

- Hangi NY Times'daki çocuk?

Birden fazla mı var?

- Hadi ordan!

- Dikkat et.

New York'daki sağcılardan yarısının parası bu gece burada.

Seni görmeye geldiler.

Eğer onları etkileyebilirsen, ki yapabileceğini biliyorum, bu örgütlenme yarın harekete geçer ve operasyon başlayabilir.

Ve 6 ay içerisinde de New York Times'ın manşetinde yerimizi alırız.

- İşte burada.

- Bu o mu?

- Balint.

- Daniel Balint.

= Sh'ma, Israel, – = Adonal eloheinu, Adonal echad =
– Bu nedir?
– Bunun ne olduğunu bilen biri var mı?
– Yahudi duası.
Yahudi duası.
Neden Yahudi duası okuduğum konusunda bilgisi olan var mı?
Çünkü sen bir Yahudisin!
O dediğin bir tanesi olabilir.
Diğeri ne peki?
Şöyle açıklayayım.
Yahudi'leri kim yok etmek ister?
Kim Yahudi'lerin kemiklerini kuma gömmek ister?
Ve kim Yahudi'lerin tekrardan canlandığını görmek ister?
Her zamankinden daha zengin, daha başarılı, güçlü, kültürlü, daha zeki?
O zaman ne yapmamız gerektiğini bilir miydin?

Onları sevmeliyiz.
Ne?
"Yahudi'leri sevmeliyiz" mi dedi?
Biliyorum bu tuhaf.
Fakat bu insanlarla birlikte, hiçbir şey basit değil.
Yahudi der ki; tüm istediği yalnız kalıp Torah'ı üzerinde çalışşın, biraz iş yapsın, seks delisi karısı ile sevişsin, ama bu doğru değil.
Nefret edilmek istiyor.
Onu lanetlememizi istiyor.
Onu, sanki mevcudiyetinin, özüymüş gibi sıkı sıkı tutar.
Eğer Hitler hiç olmasaydı, Yahudi'ler onu icat ederdi.
Bu kin ve nefretin olmaması için o sözde "Seçilmiş İnsanlar" ın nesillerinin tükenmesi gerekir.
Ve bu da kötü gerçeği su yüzüne çıkarır, tabii ki biz Nazilerin probleminin en önemli noktasını da.
Yahudi'lere ne kadar kötü davranılırsa, daha güçlü hale geliyorlar.
Mısır tarzı kölelik onları bir millet yaptı.
Toplama kampları onları sertleştirdi.
Auschwitz İsrall devletinin hayata geçmesini sağladı.
Acı çekmeleri, zekalarının gelişmesini sağladı.
Bu yüzden eğer Yahudiler, dedikleri gibi, "evet" kelimesini cevap olarak kabul etmeyen insanlar ise, o zaman onlara hep "evet" diyelim.
Sürekli aksini savunurlar.
Onlara karşı koymayı keselim.
Bu sinsi tipleri yok etmenin tek yolu kollarımızı açmak, evlerimize davet etmek ve bağrımıza basıp onları benimsemek.
Ancak bundan sonra özümseme, normallik ve aşk kavramlarını yok edebilirler.
Ama rol yapamayız.
Eğer akıllı değilse Yahudi bir hiçtir.
İkiyüzlü ve burnu havada değilse anlayacaktır.
Onu yok etmek için, içten sevmeliyiz.
Doğru mu?
Eğer Yahudi'ler nefret edildikleri için daha güçlü oluyorlar ise, bu bahsettiğin onları yok etme meselesi, s.
ke s.
ke, şu anda olduklarından daha güçlü yapmaz mı?
Evet.
Sonsuza kadar güçlü kılar.
Tanrı gibi olurlar.
Yok edilmek Yahudi'lerin kaderidir, böylelikle yüceltilebilirler.
İsa bunu çok iyi anlamıştı.
Ve bir bakalım, önemli bir Yahudi'nin öldürülmesiyle ele neler geçmiş.
Hepsini öldürseydik neler olabileceğini düşünsene.
O zaman hep birlikte söyleyelim, = Sh'ma, Israel, =

Sen aklını mı kaçırdın?

Sadece dikkatleri bir noktaya çekmeye çalışıyorum.

Ne noktası?

Artık bizim için çalışmanı istemiyorum.

Lina.

Lina buraya gel!

Polis raporuna göre, restorandan çıktıktan hemen sonra ofisine geri dönmekte olan Manzetti'nin karşısına, silahlı şahıs tam burada çıktı, ve yedi el ateş etti.

Sağlık görevlileri 90 saniye içinde olay yerine geldiler, fakat Manzetti olay yerinde ölü olarak bulundu.

Katilin 20 yaşlarında bir beyaz olduğu söyleniyor.

Ilio Manzetti – Sanıyor musun ki ben ?

– Danny, bilmek istemiyoruz.

Hey, Bay Manzetti.

Hey, Bay Manzetti.

Ilio Manzetti'yi öldürdün mü?

Lina Moebius her şeyin senin fikrin olduğunu söyledi.

Dediğine göre bu işi onun evinde teklif etmişsin.

İsa adına Danny!

– Düşündüklerim işe yaramıyor.

– Öyle olduğunu düşünmüyor musun!

Hayır.

Ne düşündüğünü söylesene.

Manzetti'nin ölümünden dolayı mutlu musun?

Yahudi'leri gerçekten öldürmek istiyor musun?

Beni öldürmek istiyor musun?

Her şey bir yana eğer Nazi gerçeklerini açığa çıkarmak için içlerine sızmış olsaydın ne olurdu?

– Öyle değilim.

– Manzetti olayı onları inandırmak içindi

– Öyle söyleyemem.

– Çocuğu gerçekten de vurduklarını bilseydin

Bu doğru değil!

Babanı bir düşünsene.

Linda.

Tüm bu gerçekler umurunda değil, di mi?

Danny seni kurtarmaya çalışıyorum.

Gerzek herif!

Lina Moebius'un sana vahşice bir şeyler yapmanı söylerkenki sesini teyp'e kaydetmeni istiyorum Doğruların ne olduğu umurumda bile değil.

Ama sen benim umurumdasın.

Kol Nidrei 6.

30'da.

Stuart ile buluşmam gerek.

Bana ihtiyacın olursa oraya gel.

Bu nedir?

Bu Yom Kippur.

Akşam yemeği yiyeceğiz ve sonra sinegoga gideceğiz.

Günahlarımızın karşığını öde.

Hadi oğlum, Eichmann gibi olabiliriz.

O Torah'ı okudu ve Yahudi'lerden nefret etti.

Aynı Eichmann gibi mi?

Patavatsızlık yapıyor, pot kırıyorsun?

Bilmiyorum.

Sadece denemek istedim.

Neden?

Çünkü tanrı bunu buyurur.

Tanrı hiç var olmamış sanıyordum.

Var olsa da olmasa da Tanrı buyurur.

Bak ona karşı mücadele edebiliriz ve sonunda zarar görür veya ona itaat ederiz.

– Ve çarpılabiliriz.

– Ama Eğer ki itaat etmek, sonradan çarpılmak, hiçbir şey olmamak, umursamamak, bunlar hissedebileceğimiz en güzel duygular ise?

Dinle, benimle sadece mumları yak.

Daha sonra yiyebiliriz.

Yemelisin.

Önce yersin, daha sonra mumları yakarsın, çünkü mumları bir kez yaktın mı, bu Yom Kippur'dur ve oruç tutmaya başlamışsındır.

Gitmeliyim.

Miriam, telefona bak.

Tatil henüz başlamadı bile.

Kaldır şu ahizeyi Alo?

Stuart'ın Ne'ilah ayini yarın, değil mi?

Çünkü O her zaman öyle yapar.

Söyle ona, onun yerine yapıyorum zaten.

Dua ezberliyorum.

Söyle ona eğer başıma bir bela getirirse, oracıkta bacaklarını kırarım.

- Manzetti'yi öldürdün mü?

- Hayır öldürmedim.

Drake öldürdü.

Bu 60'ncı cadde mi?

Buradan dön.

Sağa dön.

- Ne Neden?

Neden?

- Sadece dediğimi yap.

O kadar hızlı değil.

Biraz rahatlayabilir misin?

Hemen şuracıkta.

Hımm - Ne zaman gitmesini istiyorsun?

- Hişş.

yarın akşam 7.

30'da.

Peki, - 18.30 eksi - Hişşş, Hişşş Teyp'i uzatsana.

Burada.

Hepsi burada güçlendirildi.

Olmasını istediğimiz şekilde patlayacak.

Dinle, bu çocuğu tanıyorum.

Biraz dinamit bulabilirim Hayır, yarına kadar olmalı.

Kürsüyü havaya uçurduğu müddetçe sorun yok.

- Çok iyi olacak - Yap hadi.

Ilio Manzetti New York'taki en saygın ve etkileyici insandı.

Bir yatırım bankası sahibi, bir diplomat,, başkanlara ve belediye reislerine danışmanlık yapmış, 30 yıldan beri kamu ve özel politikaların şekillenmesinde önemli roller aldı.

Yeri hiç doldurulamayacak.

New York Bir'den Michael Porter.

Evinize ilk geldiğinde, Yahudi olduğuna dalr bilginiz yok muydu?

Yoktu.

Ama bu benim için kötü bir sürpriz oldu diyemem.

Ne demek istiyorsun?

Bana göre bugünkü Yahudi karşıtlığı büyük bir Yahudi fenomeni.
Öyle düşünmüyor musun?
Hitler zamanında, en rütbeli Naziler Yahudi değil miydi?

Yom Tov. yazgılar yaşanır, aynı bugün bu talihsiz insanın hikayesini anlatmak gibi.

Onlar yazgıları yaşarlar ve yazgı bu sefer Jonah'ın üzerine düştü.

Ona söylediler "Bu talihsizliği başımıza getiren sen, söyle bize nereden geliyorsun?"

'Hangi ülkeden ve hangi millettensin?" "İbraniyim," diye cevap verdi. ''

Denizleri ve karaları yaratan, cennetin tanrısına, Tanrımıza ibadet ederim.''

Hey.

Burada ne yapıyorsun?

Miriam aradı, sana bakınıyordu.

- Hizmetten bahsetti.

- Şişşşt.

Sessiz olabilir misin?

- Gitmen gerek, tamam mı?

- Ne?

Bak, seni anlıyorum, ama Stuart kapa çeneni!

Danny lütfen.

- Dinle, burayı terk etmen gerek.

- Genç adam, lütfen!

Şişşşt!

Hey.

Bunu lütfen dışarı çıkar.

- Şimdi gidiyorsun.

O kadar.

- Okumaya çalışıyorum, tamam mı?

"Denizlerimizin sakin olabilmesi için sana ne yapmamız gerekiyor?" hele ki git gide büyüyen ve kabaran bir deniz için.

Cevapladı, "Beni güverteye çıkar, deniz sakinleşecektir biliyorum ki bu berbat fırtına benim hikayem yüzünden üzerine geldi.''

Danny, beni dua okumaya bekliyorlar.

Bilmedikleri birini istemiyorlar.

Stuart bunu yapmam gerek.

Sayfa numarası 450.

Yisgadal veyiskadash sh'meh rabah İsa adına.

Onun kim olduğunu biliyor musun?

Sayfayı gördün mü?

570 Yazılar

Yom Kippur'daki sayfadan mı bahsediyorsun?

Sayfayı gördüm.

Bu o değil.

Bu çocuk Rosh Hashanah'da Stuart ve Miriam ile birlikteydi.

– O çocuk sinegoga asla gitmez.

– Bahse girer misin?

Her şeyine iddiaya girerim.

– Gidip polis çağıracağım.

– İyi, çağırırsan çağır.

Veyisromam veyisnaseh O olduğuna eminim.

– Baruch hu.

– malkeinu chatanu lefanecha.

Avinu malkeinu chatanu lefanecha.

Avinu malkeinu chatanu lefanecha.

Avinu malkeinu chatanu lefanecha.

Avinu malkeinu chatanu lefanecha.

=

Avinu malkeinu =

Chaneinu ve'aneinu =

Avinu malkeinu =

Chaneinu ve'aneinu =

Ki ein lanu ma'asim =

Aseh imanu =

Tzedakah vachesed =

Aseh imanu =

Tzedakah vachesed =

Vehoshiaynu =

Avinu malkeinu =

Chaneinu ve'aneinu =

Avinu malkeinu chaneinu ve'aneinu =

Ki ein lanu ma'asim =

Aseh imanu

– Ne yapıyor o?

– Gitmelisin.

Okuyabilirsin, şimdi.

– Bomba var.

– Hadi, Danny.

Dün akşam buraya geldim ve binanın altına bomba yerleştirdim.

7.30'da patlayacak.

Herkesi dışarı çıkarman için 5 dakikan var.

– Ne dedi o?

– Bomba varmış!

Fırla!

Bomba mı?

= Avinu malkeinu

– Aman tanrım.

– Odadan dışarı çıkmamız lazım.

Davy karını buradan hemen çıkar.

Hadii!

Acil durum!

Herkesin binayı boşaltması gerek.

Herkes dışarı çıksın!

Acele edin!

Dışarıda, tam duvarın orada.

Anne adımlarına dikkat et!

– O kapıdan dışarı!

– Danny!

Danny!

Danny!

Tatlım!

Tatlım!

– Hadi gidelim!

– Danny ne olacak?

– Danny gelmiyor.

– Ne demek gelmiyor?

eğer Mısır'dan gelmiş olsaydın, altın buzağıya tapanlarla birlikte çölün ortasında yok edilirdin O zaman bırak beni yok etsin.

Devam et!

Öldür beni!

İşte buradayım!

Yapsana!

Danny.

Geri döndüğüne sevindim.

Tartışmayı bitirmek istemiştim.

Şu anda yapamam.

İbrahim ve İshak hakkında.

Ne dediğini hatırlıyor musun?

İshak aslında Moriah Dağında öldü.

Uzun zamandır düşünüyorum.

Belki de sen o konuda haklıydın.

Ne dediğini hatırlıyor musun?

İshak aslında Moriah Dağında öldü.

Uzun zamandır düşünüyorum.

Belki de haklıydın

Öldü ve dünyaya gelmek için yeniden doğdu.

Ne dediğini hatırlıyor musun?

İshak aslında Moriah Dağında öldü

Uzun zamandır düşünüyorum.

Belki de o konuda haklıydın

Öldü ve dünyaya gelmek için yeniden doğdu.

Danny yeter.

Nereye gittiğini sanıyorsun?

Bilmiyor musun?

Orada bir şey yok.

Sevdiğin tek oğlun, İshak, Moriah bölgesine git ve oğlunu göstereceğim dağın tepesinde, kurban et.
Bu yüzden, sana göstereceğim.
İbrahim'in kaderinin ve, tanrıya adanmasının bir testi idi.
Bu İbrahim'in kaderi ile değil, Tanrının gücü ile ilgili.
Soyutlama.
Takıntılı soyutlama.
Kendi oğlunu öldürmek.
Çünkü ben her şeyim veya hiçbir şeyim.
Veya hiçbir şey.
Yahudiler?
Yahudilik?
Onlar halen Yahudi.
Farklılıklar var tabii ki.
Doğru ama onlar önemsizler, konu dışındalar.
Bir Yahudi olarak doğdu.
Onun Yahudiliği her şeye egemendir.
İlan etmek ister misin?
Kalpleri parçalara ayırmak istiyorum

Bundan kaçamazsın.
Freud, Einstein, Bizlere ne verdiler?
çivileri çakamaz veya bir tarlayı süremez
Seks düşkünlüğünü kirlettiler.
çivileri çakamaz veya bir tarlayı süremez

Çeviri: Murat & Ersoy||

SESSİZLERİN SESİ MERCEDES SOSA'NIN ARDINDAN

Zekeriya Şen

06 Ekim 2009

Mercedes Sosa'yı ilk defa dinleyen biri, hiç şüphesiz kendisine vahiy indiğini zanneder, oysa bu, Sosa'nın uğuldayan, pes, ağır ve çarpıcı, büyüleyici sesidir. Dünya müziğinin bu dev çınarı, 4 Ekim günü 74 yıllık ömrünün son nefesini verdi ve biz dünya müziği sevenleri sessiz bıraktı.

Kültürel zenginliği ile ülkenin kalbi olan Buenos Aires, aynı zamanda Arjantin'in ana müzik damarı. 20. yüzyılda şehir, bütünüyle popüler tangoya teslim olduğunda, bir elin parmağından az sayıda sanatçı buna karşı durabildi. Bunların başında Atahualpa Yupanqui adlı efsanevi folk sanatçısı vardı. Yupanqui, Sosa'nın sanat kariyerinde önemli bir yere sahip oldu. Yupanqui'nin başını çektiği "Yeni Şarkı" hareketi, Güney Amerika'da ilk olarak Arjantin'de şekillenmeye başladı.

Haydeé Mercedes Sosa, 1935 yılının, aynı zamanda ülkenin Özgürlük Günü olan, yedinci ayın dokuzuncu gününde, San Miguel de Tucuman'da, mütevazı bir ailenin nüfusuna katıldı. Birçok Arjantinli çocuk gibi, Sosa'da ilkokuldan itibaren yerel folk ritimlerini, çacarera, zamba ve jota danslarını öğrenmeye başladı. Henüz on beşine basmışken yerel maniler söylemeye başlayan Sosa, bölgesel bir radyonun açtığı amatör şarkıcı yarışmasında birinci oldu ve ödül olarak da radyoda iki ay boyunca şarkı söyleme şansını yakaladı. Bu ona sesini ilk defa mahallesinin dışındaki bir kitleye duyurma imkânı sağladı. Sanatçı, yirmili yaşlarında, Armando Tejada Gomez, Manuel Oscar Matus ve Tito Francia gibi sanatçılarla bir araya gelerek, folklorik müziğe yeni bir soluk getirecek olan "Movimiento del Nuevo Cancionero" yani "Yeni Şarkı" hareketinin baş mimarlarından biri oldu. İlk plağı "La voz de la zafra" 1959'da müzikseverlerle buluştu.

Armando Tejada Gomez ve Mercedes Sosa, geri adım atmadan, "Yeni Şarkı" hareketini sürdürmeye devam ettiler ve böylece müzisyenler arasında fikir ve duygu birlikteliği oluştu. Aslında günümüzdeki "dünya müziği" kavramının temellerinde yatan, yerel kültürü sahiplenme, ama aynı zamanda evrensellik vizyonu da burada şekillendi diyebiliriz. Kalıplaşmış eski melodik formatlar yenileniyor, daha önce örneği görülmemiş, özgün düzenlemelerle dünyayı etkileyen yeni bir oluşuma adım atıyordu bu hareket. İşte Sosa, tam bu dönemde parladı. 1965'te Arjantin'in en önemli yerel müzik

festivali olan Nacional de Folklore de Cosquin'de sahne alan Sosa, kendine özgü şiirsel ve politik şarkılarını, ilk defa geniş bir kitleye söyleme fırsatı yakaladı. Bu festival, onun fikirlerinin ve hünerinin tüm Arjantin tarafından tanınmasına vesile oldu. Bunu takip eden on yıllık süreç içerisinde Sosa ülkesinin en önemli ve dinlenen sanatçılarıyla bir araya gelerek, kıtadaki politik sol hareketin de bir nevi marş olarak kabul ettiği 'Cancion del Derrumve Indio'; 'Cancion Para mi America'; 'Chayita del Vidalero' parçalarını seslendirdi. Bu arada tango yeniden popülerliğini arttırmış, bütün ülkeyi tango ve benzeri dans müzikleri sarmış olmasına rağmen, Sosa'nın yer aldığı alternatif çizgi varlığını sürdürdü.

1971'deki "Homenaje a Violeta Para" adlı çalışması, sanatçının Şili'nin Nueva Cansion hareketine olan yakınlığını açıkça ortaya koydu. Takip eden yıl çıkan "Hasta la Victoria" albümünde Sosa, Küba Devrimini sonuna kadar desteklediğini ima etti. Bu duygudaşlığı en iyi dile getiren şarkı ise, unutulmaz 'Hasta la Victoria siempre' oldu.

Juan Peron'un 1973'deki ölümüyle birlikte Arjantin'de politik durum dalgalanmaya ve dramatik olarak kötüleşmeye başladı. Bu politik dalgalanmaları bahane eden General Jorge Videla, arkasına aldığı askerle bir darbe gerçekleştirdi. Her askeri darbede olduğu üzere, kısıtlamalar, sansürler, kaybolmalar, faili meçhul cinayetler ve işkence günlük yaşamın vazgeçilmez bir parçası oldu. Generallerin, ülkenin aydın, entelektüel, sanatçı ve özellikle öğrenci kesimine karşı duruşu çok acımasız oldu. Sosa bariz riskleri göze alarak, hiç taviz vermeden, Şilili halk kahramanı Victore Jara, şair Pablo Neruda, Perulu şarkıcı ve besteci Alicia Maguina ve Kübalı Ignacio Villa'yı yanına alarak, devrimci fikirlerini müziği ile birlikte duyurmayı sürdürdü. Darbecilerin tepkisi sertleştikçe müziğini de sertleştiren Sosa, 1979'da La Plata şehrinde verdiği bir konser sırasında, tüm seyircisiyle birlikte gözaltına alındı ve ülkesinde şarkı söylemesi yasaklandı ve ülkesini terkederek sürgün hayatı yaşamaya zorlandı.

Önce Paris'e giden Sosa, burada aradığını bulamayınca Madrid'e yerleşti. Yoğun olarak olmasa da müzşk hayatını sürdüren sanatçı, vatan hasreti ile oldukça zor günler yaşadı. Sürgün yıllarında, Mercedes Sosa'nın derin vokalleri, politik teslimiyete, baskı sistemlerine karşı bir isyanı temsil etti. Sosa, Arjantin'de ordunun halka karşı sürdürdüğü kirli savaşa karşı çıkışın bir sembolü oldu. Üç yıllık sürgün hayatından sonra tüm riskleri göze alarak Arjantin'e döndü. Kısa bir süre sonra patlak veren Falklands/Malvinas Savaşı sonucunda devrilen askeri cunta sayesinde Sosa, ülkesinde tekrar müzik hayatına döndü. Azim ve sabır meyvesini vermişti. Kısa bir süre içerisinde, Arjantinli bir sanatçı kimliğinden sıyrılıp bir dünya sanatçısı oldu ve tüm dünyada insan haklarının koşulsuz savunuculuğunu yaptı.

Basmakalıp olana her zaman karşı olan Sosa, Arjantin'de bir yıldız olmaktan öte, ülkesinin kültüründe efsunlu bir karakter olmayı başardı. Şarkı yazarı olmaktan daha da önemli olan özelliği benzersiz bir yorumcu olmasıydı. Şarkıları yerel köklerine sadık kalarak, ama farklı kültürlerle harmanlayan Sosa, "öz"e her zaman sahip çıktı ve asla bundan ödün vermedi.

Nefesiyle, geleneksel olana yenilik getiren Sosa, belki de Güney Amerika'nın "Toprak Ana"sı, "Pachamama"sı olarak tanımlanabilir. O ülkesinin sesiydi. Bu yüzden, heybetli sesi ve benzersiz yorumu ile söylediği 'Gracias a la Vida' (Teşekkürler Hayat) bu kadar geniş kitlelere hitap etti ve onu ölümsüzleştirdi. Kendine özgü bir hüznü içinde yaşatan bu ses bizleri de büyüledi. O direnişin sesiydi...

Hararetle Önerdiğim Albümleri:

Mercedes Sosa en Argentina (1982)

Diktatörlüğün çöküşünden sonra, muhteşem bir konserle geri dönen Sosa'nın bu albümün açılışını bir Silvio Rodriguez bestesi, 'Suenos con Serpientes' yapıyor. Bunu şair Alfonsina Storni'ye adanan 'Alfonsina y el Mar' ve 'Cancion con Todos' takip ediyor.

30 Anas (1993)

Bu toplama albüm, Sosa'nın 93'e kadar olan tüm şaheserlerini içeren önemli bir çalışma. Özellikle, "Eğer şarkıcı susturulursa" anlamına gelen, 'Si se Calla el Cantor' adlı parça dikkat çekiyor.

Misa Criolla (1999)

Latin Grammy ödülü alan enfes bir çalışma.

Corazon Libre (2005)

Çok ciddi bir sağlık probleminden sonra Sosa'nın geri dönüş albümü. Yedi yıl aradan sonra gelen bu çalışmada Sosa, daha bir sakin, ancak hâlâ kuvvetli ve azimkâr. Albümün kapağı ise uzun yıllar yoldaşı olan Joan Baez'e ait.

Bütün Albümleri:

- Canciones con fundamento (1965)
- Yo no canto por cantar (1966)
- Hermano (1966)
- Para cantarle a mi gente (1967)
- Con sabor a Mercedes Sosa (1968)
- Mujeres argentinas (1969)
- Navidad con Mercedes Sosa (1970)
- El grito de la tierra (1970)
- Homenaje a Violeta Parra (1971)
- Hasta la victoria (1972)
- Cantata sudamericana (1972)

- Traigo un pueblo en mi voz (1973)
- Niño de mañana (1975)
- A que florezca mi pueblo (1975)
- En dirección del viento (1976)
- O cio da terra (1977)
- Mercedes Sosa interpreta a Atahualpa Yupanqui (1977)
- Si se calla el cantor (1977)
- Serenata para la tierra de uno (1979)
- A quién doy (1980)
- Gravado ao vivo no Brasil (1980)
- Mercedes Sosa en Argentina (1982)
- Mercedes Sosa (1983)
- Como un pájaro libre (1983)
- Recital (1983)
- ¿Será posible el sur? (1984)
- Vengo a ofrecer mi corazón (1985)
- Corazón americano (1985)
- Mercedes Sosa '86 (1986)
- Mercedes Sosa '87 (1987)
- Amigos míos (1988)
- En vivo en Europa (1990)
- De mí (1991)
- 30 años (1993)
- Sino (1993)
- Gestos de amor (1994)
- Live in Argentina (1994)
- Live in Europe (1994)
- Sera Posible El Sur (1994)
- Vivir (1994)
- Oro (1995)
- Escondido en mi país (1996)
- Gracias a la Vida (1996)
- Alta fidelidad (1997)

- Coleccion Mi Historia (1997)
- Al despertar (1998)
- Misa criolla (1999)
- Serie Millennium 21 (1999)
- La Negra (2000)
- Acústico (2002)
- Grandes Exitos, Vols. 1 & 2 (2002)
- 40 Obras Fundamentales (2003)
- Argentina quiere cantar (2003)
- Voz Y Sentimiento (2003)
- Corazón libre (2005)
- Éxitos Eternos (2005)
- La Historia del Folklore (2007)
- Cantora 1 (2009)
- Cantora 2 (2009)

TEŞEKKÜRLER HAYAT.. Gracias A La Vida!

Yıl 1939..

İspanya..

Ülkede iç savaş sona ermişti..

Demokratik Cumhuriyetçiler yenilmiş, general Francisco Franco'nun önderliğindeki milliyetçiler iktidara gelmişti..

Ordu, kilise ve sermayenin desteğini alan Franco ülkede insan avı başlatmıştı..

İlk hedef devrimcilerdi..

Tutuklananlar en ağır işkencelerden geçiyordu..

Konuşmayanlar asılıyordu..

Bir haziran sabahıydı..

18 yaşındaki tarım işçisi Carlos biraz sonra asılacaktı..

Kilisenin atadığı işbirlikçi bir papaz Carlos'un hücresine girdi..

"Evladım, adettir" dedi, "Son bir isteğin var mı?.. Dua ister misin?"

Carlos papaza acıyarak baktı..

Papaz gözlerini kaçırdı..

Carlos önce bir güldü..

Sonra tükürdü..

..Ve bağırdı.

"Gracias A La Vida!"

*. *. *

Dört yıl öncesi..

1935..

Arjantin..

Tucuman'ın yoksul mahallerinde bir kız çocuğu geldi dünyaya..

Annesi Fransız, babası kızılderili idi..

15 yaşında ailesinden gizli ses yarışmasına girdi..

Birinci oldu..

Organizatörler sesinden öyle etkilendiler ki, opera sanatçısı olmasını istediler..

Reddetti..

"Zenginlerin şarkıcısı olmam" dedi..

Sesi çıkmayanların sesi oldu..

Kısa sürede ünlendi..

Yoksulluğun, sömürünün, direnişin şarkılarını söyledi..

Askeri darbelere karşı çıktı..

Küba devrimine destek verdi..

Latin Amerika'nın annesi oldu.

O, Mercedes Sosa oldu..

*. *. *

Yıl 1971 idi.

Mercedes Sosa Şilili şair Violeta Parla'nın şiirlerine beste yapıyordu..

Özellikle bir tanesinden çok etkilendi..

Şiirin adı "Teşekkürler Hayat"tı..

Dizeleri şöyleydi..

"Teşekkürler hayat, verdiğin her şey için..

Hayatın sesi ve kelimelerim,

düşüncelerim, sözlerim..

Annem, dostlarım, kardeşim ve parlayan güneş

ve aşkın izleri için..

Teşekkürler hayat, verdiğin her şey için;

Duyduğum tüm sesler; gece, gündüz,

ağustos böcekleri, kanaryalar, çekiçler, motorlar, köpek bağırışları, rüzgar

ve yarin sakin fısıltıları için..

Teşekkürler hayat, verdiğin her şey için;

Caddelerinde, göl kıyılarında, dağlarında

ovalarında, leb-i deryada yahut suya hasret çöllerinde

ve evlerinde yorulan adımlarım için..

Teşekkürler hayat, her şey için..

Yıkıntılardan kendimi yeniden yaratabildiğim

ve yeniden hayata sunabildiğim için

kahkahalarım, göz yaşlarım

ve bu şarkı için..

Her şey için teşekkürler."

*. *. *

Mercedes Sosa bu şiiri müthiş bir beste ile yorumladı..

Şarkı kısa sürede tüm dünyaya yayıldı..

On yıllarca yoksulların, tutsakların, devrimcilerin şarkısı oldu..

Eylemlerde, direnişlerde slogan oldu..

Kariyeri boyunca 40 albüm yapan Mercedes Sosa'yı dünyaya tanıtan şarkı "Teşekkürler Hayat" oldu.

*. *. *

"Teşekkürler Hayat" İspanyolca "Gracias A La Vida" demekti..

1939 yılında İspanyol devrimci Carlos'un asılmadan önce söylediği son sözlerdi..

Mercedes Sosa bu şarkıyı Carlos'un anısına bestelemişti...

Şeh Bedrettin'in bir sözü vardır..

"Hayatı ve dünyayı kendi küçük dünyaları ile sınırlı tutanlar bizi anlamazlar"

Mercedes Sosa'nın sesi gibi, yüreği gibi dünyası da büyüktü..

O, İspanya'da Carlos, Küba'da Che, Şili'de Victor Jara, Meksika'da Zapata'ydı..

O Latin Amerika'nın Annesi'ydi..

Bugün ölüm yıldönümü..

Anısına saygıyla..

Teşekkürler Hayat..

Gracias A La Vida..

(Sedat Kaya, Datça)

AMERİCAN ANARCHİST/Amerikalı Anarşist/2016

Yönetmen: Charlie Siskel

Senaryo: Charlie Siskel

Yapımcı: Charlie Siskel

Tür:Belgesel

Yapımı: 2016 - ABD

Süre: 80dk

Oyuncular: William Powell, Ochan Powell

Özet:

Bu belgesel, 1970'lerin başlarında "Anarşistin El Kitabı"nı yazan ve hayatının geri kalanını yaptıklarından pişmanlık duyarak geçiren William Powell'ı anlatıyor.

Powell Anarşistin Elkitabı'ndan hemen sonra yazdığı kitap **İlk Kayıp** adlı tarihi bir romandı. Birinci Dünya Savaşı'nı başlatan kıvılcım olan Arşidük Franz Ferdinand'ın 1914'te öldürülmesini anlatıyordu. Romanda hikaye katil Gavrilo Princip'in gözünden anlatılır. Gavrilo, Powell'in gözünde "Gerçekten inanmış biriydi" Kolay etki altında kalan bir gencecik bir çocuktu. Kendisi için bir kimlik yaratmış ve sonra bunu hayata geçirmişti. Gavrilo: **"Ülkemi benden çaldılar ve ben bir yurtseverim," "Özgürlük savaşçısıyım."** Düşünceleri ile bilmeden bir anda dünyayı ateşe verdi. Bir tür kelebek etkisi yaşandı. Buradaki küçük bir olayın başka bir yerde muazzam sonuçları oldu.

Bu hikaye gibi Powell'de yazdığı kitapla dünyada anarşinin önünü açmasını anlatıyor olabilir…

Filmden

Kitapta, bana göre, Amerikan hükümetinin şiddet yoluyla devrilmesi savunuluyor.

Hükümetten sıtkım sıyrılmıştı.

Ama kitapta bir eylem çağrısı yoktu.

Kitapta doğrudan eylem çağrısı yoktu.

Kitabı ne sıklıkla okuyorsunuz?

Yazdığımdan beri okumadım.

Bende kopyası yok.

ANARŞİSTİN ELKİTABI

Orijinal baskıda bir uyarı vardı.

"Kitapta ele alınan konular yasadışıdır ve tehdit oluşturmaktadır.

Daha da önemlisi, tariflerin hemen hepsi tehlikelidir.

Bu kitap çocuklara ve aptallara uygun değildir."

Bu doğru.

Bu kitap çocuklara ve aptallara uygun değil.

ANARŞİSTİN ELKİTABI WILLIAM POWELL

Kitap 1970'te basıldı.

İnsanlara bu bilgileri ne yapmaları için verdiniz?

Ben Evet.

Bence Bu bilgilerle bir şey yapmalarını istemedim.

Gerçekten.

"Bu kitap anarşistler içindir.

Uyuşturucu, silah ve patlayıcılar konularında disiplinli davranabileceğini düşünenler içindir."

Kitapta bu bilgilerin belli bir şekilde kullanılması önerilmiyor.

Öyle bir şey denmiyor.

"Özgürlük savaşçısı teslim olamaz. Olursa, sorunun bir parçası olur. Çalkantılı dönemlerde adalet olmaz. Sadece işkence ve ölüm olur."

"Hadi gidip hükümeti devirelim," diye bir şey yok.

Kitapta böyle bir şey yok.

"Bir birey ancak kendine aşıladığı yasalara gerçek anlamda saygı duyabilir ve uyabilir. Gerçek bir adam için tek bir seçenek vardır, o da devrimdir."

"Bu ülke ve kurumları halka aittir. Halk mevcut yönetimden bıktığında anayasal hakkını kullanarak onu değiştirebilir ya da devrim hakkını kullanarak onu parçalayıp yıkabilir."

Yani neyi savunuyordunuz?

Sanırım insanların düşünmelerini savunuyordum.

Bomba yapımı açık kaynaklardan öğrenilebiliyor.

Bu durum uzun süredir geçerli.

İnternetten önce de böyleydi.

60'ların sonunda ve 70'lerin başında ABD'de pek çok bombalama olayı yaşandı.

Güney ve Kuzey Kaliforniya'da, New York'ta bombalar patladı.

O keşmekeşte bir kitap ortaya çıktı: Anarşistin Elkitabı.

70'lerde her yerde bombalar patlıyordu.

Arama izni aldığımız evlerde çoğu zaman Anarşistin Elkitabı'nı buluyorduk.

Anarşistin Elkitabı Bir bomba yapımı elkitabıdır.

Kitabı 70'lerin başında William Powell yazdı.

Kendinizi Amerikalı olarak tanımlamaktan rahatsız oluyor musunuz?

Beni belli bir yurtsever gruba sokacak bir kimliği üstlenmek istemem.

Bu süre boyunca sizi medyadan arayan oldu mu?

Bir sürü röportaj teklifi geldi.

BBC'den, Newsweek'ten, Guardian'dan, Charlie Rose'dan teklifler geldi.

Charlie Rose'u tanımıyordum.

Daha bir sürü teklifi reddettim.

Medyadan ve medya kültüründen uzağım.

Ve 36 yıldır ABD dışında yaşıyorum.

ABD dışında daha rahatım.

1967'de, 16-17 yaşlarındaydım.

Otostopla New York'a gittim.

Yaz aylarıydı.

Aşağı Doğu Yakası'ndaydık.

Esrar ve psikedelik kültü.

Toplum düzenini reddediyorlar.

Daha iyisini kurma iddiasındalar.

İktidar halka! İktidar halka! Heyecanlı zamanlardı.

Sol yükselişteydi.

Savaş karşıtlığı yaygındı.

Asla gitmeyeceğiz!

Sivil Haklar Hareketi'ni herkes biliyordu.

Feminizm güç kazanıyordu.

Gey onuru hareketi başlıyordu.

GEY ÖZGÜRLEŞMESİ GÜNÜ

1970 Evim 10. Cadde'deydi.

A Caddesi'ne yakındı.

Ufacık bir daireydi.

Küveti mutfaktaydı.

Bookmasters'ta çalışıyordum.

Gelişmeleri yakından izlemekle övünen bir kitapçıydı.

Pek çok imza günü yaptık.

Salvador Dalí, Andy Warhol ve Velvet Underground Edward Gorey, fotoğrafçı Richard Avedon geldi.

Çok ilginç bir işti.

Bir gün müdür aradı.

"Polisler geliyor," dedi.

"Zap Comix'in 4. sayısını ve Ed Sanders'ın sanat dergisi Fuck You'yu sattığımızı duymuşlar."

MANYAK PUŞT SAYI

"Hemen kaldır onları. Polis geliyor."

O dönemde, dünyanın en müstehcen kitapçıları Times Meydanı'ndaydı.

1001 DANİMARKALI GÜZEL

Porno dükkanları vardı.

Polisin umurunda değildi.

Onlar için karşı kültür önemliydi.

Yani bu olay, ahlak masasının zihniyeti konusunda gözümü açtı.

Siyasi görüşlerim şekillenmeye başlamıştı.

Kendime bakışım da öyle.

Washington'da Vietnam Savaşı'na karşı eylemlere katıldım.

Kendi küçük dünyamın ötesine geçtiğimi hissettim.

Kültürel bir dönüşüm yaşanıyordu.

Birkaç yaşlı beyaz adamın iktidarı sorumsuzca kullandığı bir düzenden beyaz olmayanların ve kadınların da eşit fırsatlara sahip olduğu çok daha adil bir topluma geçecektik. Dünyanın öbür ucunda manasız savaşlara girişmeyecektik.

Savaş konusunda öfkem kabarıyordu.

İster Vietnamlı olsun, ister Amerikalı, insanların boş yere ölmesi beni öfkelendiriyordu.

Başta barışçı olan gösterilerde şiddet oranı artmaya başladı.

Tüfeklerin namlularına çiçek yerleştirme dönemi hızla geride kalıyordu.

Şu ana kadar radikal bir hareket yoktu.

Sadece laf vardı.

Savaş karşıtı hareketin yeni taktiklere ihtiyacı var.

İktidar halktan çok uzaklaştığı için kitle gösterileri etkisiz.

Sabırlar tükeniyordu.

Ve gösterilere şiddeti provoke etmek için gelenlerin sayısı artıyordu.

Protestolar silahlı çatışmaya dönüşüyordu.

Washington'daki domuzlar bir savaşçıyı yok etmeye kalktıklarında yumruğumuzu şişko göbeklerinde hissedecekler.

Washington polisi göz yaşartıcı gaz kullandı ve gözaltılar yaptı.

Adalet Bakanı John Mitchell, yaşanan olayların göstericilerin şiddet yanlısı olduğunu gösterdiğini söyledi.

The Village Voice dergisi, yippilerin Büyük Merkez İstasyonu'nda oturma eylemi yapacağını duyurdu.

Hayatın kutsandığı bir eylemdi.

Çok kalabalıktı.

İnsanlar dans ettiler, tamtam çaldılar, şarkı söylediler.

Ortalıkta esrar içtiler.

Yerleşik düzene açıkça meydan okudular.

Çok heyecan verici, belki de tehlikeli bir şeyler oluyordu.

**

Yazmaya Anarşistin Elkitabı'yla başlamaya karar verdim.

Tam bir inzivaya çekildim.

Bu projeyi tek başıma gerçekleştirecektim.

Kimseye kitaptan bahsetmedim.

Kimsenin haberi yoktu.

İlk iş olarak askeri elkitaplarının kütüphanenin neresinde olduğunu buldum.

**.

Peki amacınız neydi?

Ordunun ve radikal örgütlerin elinde bulunan bilgileri herkesin ulaşabileceği hale getirmekti.

Şiddete başvuran örgütler mesela Weathermen, mesela devlet, bu bilgilere zaten sahipti ve bunları kullanıyordu.

O zaman bizler niye bu bilgilere sahip olmayalım?

Bugün hala bu paradoksu sorgulamaya devam ediyorum.

Bilgiyi kim kontrol edecek?

Bilgi kimin elinde olacak?

**

Bana ilham vermiyor.

"Herkesin silahlanması ve kötü olaylara hazırlıklı olması gerektiğine kesinlikle inanıyorum.

Bu sistemde adalet diye bir şey kalmadı.

Gerçek adaleti sadece kişiler kendileri yaratabilir ve silahı olmayan kişi çaresizdir.

Bu fikir, Minutemen gibi radikal sağcı örgütlerin savunduğu bir dogma gibi görünebilir.

Bu doğru.

Gösterilerin, sözde devrimcilerin ve öğrencilerin siyaset sahnesindeki devri bitti.

Artık tek bir amaca yönelik ölümcül hoşgörüsüzlükle silahlanmış kitlesel bir isyan lazım."

Evet, bu, tabii Aşırı ve abartılı bir söylem.

Evet.

"Bu bölüm daha fazla insanı öldürecek ve sakat bırakacak, çünkü insanlar bu işleri ciddiye almıyorlar."

"Patlayıcılar, dikkatle ve bütün önlemler alınarak kullanılırsa bütün özgürleşme hareketleri için en önemli araçlardan biridir."

"Halkın gücü ve teknolojisi düşmanı afallatacak, yıkım ve ölüme yol açacaktır."

Ama sakat bırakmaktan bahsettiğinize göre kitabın şiddet eylemleri için kullanılacağının farkında olmalısınız.

Sanırım Sanırım bunun mümkün olduğunun farkındaydım.

Sanırım Okuduğum üç paragraf bunu gösteriyor.

"Bırakın, içinizdeki korku, yalnızlık ve nefret büyüsün.

Tutkunuz yapıcı devrimin tohumlarını büyütsün.

Özgürlük aşkınız insan hayatıyla ilgili sahte değerlere baskın çıksın.

Özgürlük saygıya dayanır ve saygı kan dökerek kazanılır."

Bu kısmı nasıl yazdığımı hatırlıyorum.

Çok güzel ifade ettiğimi düşünmüştüm.

* *

Porno ve müstehcenlikle ilgili yasalardaki sorun, standartlarımızın dinamik olması ve sürekli değişmesi.

On yıl önce bizi afallatan şeylere bugün dönüp bakmıyoruz.

Kimseden korkusu yoktu.

* *

KAOS VE CİNAYETİN ELKİTABI

Kitabın tartışma yaratacağını biliyordum, ama bu kadarını hiç beklemiyordum.

ASİNİN ELKİTABI

Kitap tehlikeliydi ve yayınlanmamalıydı.

'CİNAYETİN ELKİTABI'

Onyılın ya da yüzyılın en sorumsuzca yayını, dediler.

İmzasız mektuplarla ölüm tehditleri aldım.

Bu, beni korkuttu.

İşler çığırından çıkmaya başlamıştı.

**

Katliamı yapan çocuklarda Anarşistin Elkitabı'nın bir kopyası varmış.

ERIC HARRIS TİPİK BİR PSİKOPATTI.

ANARŞİSTİN ELKİTABI'NI OKUYORDU.

**

"Anarşistin Elkitabı'na dayanan birçok web sitesi hazırlandığını öğrendim.

Kitabın ana fikri, siyasi değişim için şiddete başvurmanın kabul edilebilir olduğudur.

Artık öyle düşünmüyorum.

Anarşistin Elkitabı'nın içeriğine katılmadığımı kesin biçimde belirtmek istiyorum.

Bu kitap yanlış fikirlere dayanan ve tehlikeli olabilecek bir yayındır ve piyasadan toplanmalıdır."

**

Benden 10.000 dolara bütün haklarımı devretmemi istedi.

"Tabii olur, o kitapla alakam kalmasın," dedim.

Kitabın unutulacağını düşünmüştüm.

Unutulup gidecekti.

Reddetseniz ne olurdu?

Bilmem.

**

LYLE STUART'IN BÜLTENİ Telif ücreti aldığım süre boyunca POWELL 200.000 DOLAR KAZANDI.

toplam 40-50 bin dolar almışımdır.

Bir edebiyat şaheseri değildi.

Geçici olarak moda olmuştu.

**

Guardian benden konuyla ilgili bir yazı istedi.

"Anarşistin Elkitabı'nı 1969'da yazdım.

Şimdi kitabın yanlış bir öncüle dayandığını biliyorum."

**

1991 yılıydı.

Darüsselam'daki okulun müdürlüğüne getirilmiştim.

Bir konferansa gitmiştim.

Ben yokken sekreterime bir yığın zarf teslim etmişler.

Bu zarflardan isimsiz bir mektup ve Anarşistin Elkitabı'nın fotokopisi çıktı.

**

TERÖRİZM TARİHİ

Anarşist elkitapları El Kaide'nin internet dergisi Inspire'a öncülük etti.

Inspire'daki yazılardan birinin başlığı, "Annenizin mutfağında bomba yapmak."

Yani 70'lerdeki ve 80'lerdeki elkitapları yeniden canlanıyor.

Anarşistin Elkitabı.

Senatör Dianne Feinstein, kitabın internetten çıkarılmasını istiyor.

Şöyle diyor: "Bana göre, bu belgeler Anayasanın 1.

Ek Maddesinin kapsamına girmez."

Sizce kitabın unutulacağı beklentisi boşa mı çıktı?

Hem de nasıl.

Çok safmışız.

Çocuklara Facebook'a ya da başka sosyal medya sitelerine ne koyacağınıza dikkat edin, diyoruz, çünkü bu ayak izleri hiçbir zaman silinmiyor.

Bu konuda da tam olarak aynı şey geçerli.

Kontrol edilmesi kolay değil.

Kitabın insanların kötü şeyler yapmalarından bir şekilde sorumlu olduğunun söylenmesi sizi kızdırıyor mu?

**

Yazmaya Yazmaya başlayınca bir tür sarhoşluk yaşıyorsun ve giderek daha da güçlü bir üslupla yazıyorsun.

Dünya basitleştikçe basitleşiyor.

Güçlü olduğunu düşündüğün sonuçlara varıyorsun.

Ve havaya giriyorsun.

Yazdığın şeye inanmaya başlıyorsun.

Bir tür kartopu etkisi.

**

Dünya üzerine bir şey koymak ve bunu ertesi gün ya da bir yıl sonra da okuyabileceğini bilmek nasıl bir duygu?

Hani kirli çamaşırlar diye klişe bir laf vardır.

Benim kirli çamaşırlarım ortada.

Kitap olarak basılmış.

Ortalıkta iki milyon baskısı mı ne var.

Korkunç cinayetlerin, katliamların işlenmesinde etkili oldu.

Ve Buna katlanmak zorundayım.

Anarşistin Elkitabı'ndan sonra bir kitap daha yazmışsınız.

Birçok kitap yazdım, ama Anarşistin Elkitabı'ndan hemen sonra yazdığımı diyorsan, İlk Kayıp adlı tarihi bir romandı.

Arşidük Franz Ferdinand'ın 1914'te öldürülmesini anlatıyordu.

Birinci Dünya Savaşı'nı başlatan kıvılcımdır.

Hikayeyi katil Gavrilo Princip'in gözünden anlattım.

Onda ilginizi çeken neydi?

Gerçekten inanmış biriydi.

"Ülkemi benden çaldılar ve ben bir yurtseverim," diyordu.

"Özgürlük savaşçısıyım."

Kolay etki altında kalan bir gençti.

ÖĞRENCİ, ARŞİDÜKÜ ÖLDÜRDÜ

Gencecik bir çocuktu.

Kendisi için bir kimlik yaratmış ve sonra bunu hayata geçirmişti.

İnançlarından cesaret alıyordu.

Bu inançlar yanlış olsa bile.

Ve bilmeden bir anda dünyayı ateşe verdi.

Bir tür kelebek etkisi yaşandı.

Buradaki küçük bir olayın başka bir yerde muazzam sonuçları oldu.

Bu hikaye bana çok ilginç geldi.

Peki bu anlattıklarınız sizin için de geçerli değil mi?

Benim için mi?

O son sözleri duymaktan ümidi kestim.
O sözler ki söylenebilseydi, yeri ve göğü sarsardı.
Son söz asla söylenemez.
O son aşk, arzu, inanç, pişmanlık, teslim, isyan sözü söylenemez.
Yer ve gök sarsılmamalıdır.
Lord Jim, Joseph Conrad

Powell, ilk çekimlerden bir yıl sonra, Temmuz 2016'da öldü.

Bu film onun anısına adanmıştır.

Alt yazı çevirmeni: Aylin Güneri||

ZAMAN YOLCUSU

Geçmiş, şu an ve gelecek arasındaki fark inatçı bir illüzyondan ibarettir
Albert Einstein

Not: Dark (2017–...

Tv Dizisi 60 dk

Aşağıdaki yazı dizideki zaman problemleri üzerinedir...

Sic Mundus Creatus Est

Zamanın daireseldir ve doğrusal olduğunu düşünürüz.

Muntazam şekilde ebediyen ilerlediğini düşünürüz.

Sonsuza dek.

Ancak geçmiş, şu an ve gelecek arasındaki fark illüzyondan başka bir şey değildir.

Dün, bugün ve yarın peş peşe gelmez.

Sonsuz bir döngü hâlinde birbirlerine bağlıdırlar.

Her şey birbirine bağlıdır.

**

İnanılmaz.

Nasıl yaptın bunu?

Asıl soru nasıl değil, ne zaman yaptığındır.

**

Nerede yanlış yola saptığını merak ettiğin oluyor mu?

Hayatının ne zaman istediğinin tam zıttı olmaya başladığını, düşündün mü?

**

33 yıl dönüm noktalarıdır.

Her şey kendini tekrar ediyor.

Her şey tıpkı 33 yıl önceki gibi.

Tekrar olacak.

Tekrar olacak.

Bir yıla buradaki her şeyin sonu gelecek.

Neredeyse 33 yıl önce, böyle biteceği hiç aklıma gelmezdi.

Ama her şeyin bir zamanı var.

Öyle.

Her şeyin bir zamanı var.

**

Sanırım dejavu yaşıyorsunuz...

Işık, orman.

Hepsi daha önce olmuş gibi.

Matris hatası gibi

Yani...

Dünya bir simülasyonsa dejavu, matris hatası yüzünden olur.

Öteki taraftan bir mesaj da olabilir.

**

Tanrım, değiştiremeyeceklerimi kabullenmek için sabır, değiştirebileceklerimi değiştirmek için cesaret, farkı anlamak için akıl ver.

**

Şarkı

Düşeriz zamanın akıntısında

Sonra uyanırız bir rüyadan

Göz açıp kapayıncaya dek

Gece gelir geri

Başlar gelecek bir şekilde, bir yerlerde

Zamanın birinde

Fazla beklemem

Aşk, cesaretten doğar

Düşünme o kadar

Alev alev tekerlekler üzerinde

Süreceğiz gece boyunca geleceğe doğru

**

İnsan korkularıyla yüzleşmeli.

Zira gelecek Gelecek, cesur kişilere aittir.

Mazide takılıp kalmış şüphecilere değil.

Hâline bir bakar mısın?

Bu şekilde yaşamamalı.

Bazen ne yaptığını bilmiyor gibi geliyorsan kendini başka bir araştırmaya başlasan iyi olur.

**

Bilmeye değer şeyler var, bilmeye değmeyen şeyler varsa zorlama...onları zaten değiştiremezsin.

**

Bildiklerimiz bir damla bilmediklerimizse bir okyanus.

**

Biz neredeyiz değil...hangi zamandayız?

Kara delikler, evrendeki cehennem ağızları olarak kabul edilir.

İçine düşen kaybolur.

Sonsuza dek.

Nereye peki?

Kara deliğin arkasında ne vardır?

Uzay ve zaman da orada her şeyle birlikte kaybolur mu?

Yoksa orada, uzay ve zaman birbirine bağlanıp sonsuz bir döngünün parçası hâline mi gelir?

Ya geçmişten gelen her şey gelecek tarafından etkileniyorsa?

Tik tak.

**

Başlangıç, sondur.

Son da başlangıçtır.

Başlangıç, sondur.

**

Arıyoruz

Bizi doğru yolda ve yönlendirecek.

Karanlıkta bir deniz feneri gibi.

Kaderimizde ne olduğunu bilmeyi çok isterdik.

Nereye yol aldığımızı.

Ama işin aslı, tüm zamanların içinde yalnızca tek yol vardır.

Başlangıç ve son tarafından önceden belirlenmiştir.

Sonu da başıdır.

**

33 yıl döngüsü

Takvimlerimiz yanlış, bir yıl aslında 365 gün değil.

O yüzden asla tam olarak senkronize olamıyoruz.

Ama 33 yılda bir her şey eski hâline dönüyor.

Yıldızlar, gezegenler, bütün evren aynı konuma geliyor.

Ay-Güneş döngüsü.

Büyük Patlama, Büyük Çöküş.

Nietzsche'nin bengi dönüşü.

Her şeyin tekrar ettiği hissi.

Her şeyin daha önce yaşandığı.

Devasa bir dejavu gibi.

**

Hayat bir labirenttir.

Bazı insanlar hayatlarını bir çıkış yolu arayarak geçirirler.

Ama tek yol vardır, o da daha derine götürür.

Merkezine varana kadar bunu anlayamazsın.

Ölüm, kavranabilecek bir şey değildir.

Onu ancak kabullenirsin.

O zamana kadar, doğru kararlar verip vermediğini kendine sormalısın.

**

Bazen bir şeyi hayal ediyorsun

Sonra oluyor, hayal ettiğin için.

**

Sihir diye bir şey yoktur, sadece illüzyon vardır...

Nesneler, biz onları değiştirirsek değişir.

**

”Her şey affedilir ama asla unutulmaz.”

Bir yazgı diğerine bağlıdır.

Bütün amellerimiz birbirine bağlı.

Bu düğüm açılamaz.

Ama bazıları kesilebilir...bizimki gibi

En keskin bıçakla.

Yine de kesilemeyen bir şey kaldı geriye.

Görünmez bir bağ.

Sonra hiçbir şeyin bitmeyeceğini ...her şeyin baki kalacağını.

**

Hayatta kalmak için yalanı, gerçeğimiz yaparız.

Unutmaya çalışırız.

Artık unutamayıncaya kadar.

**

Dünyanın gizemlerinin yarısını bile bilmiyoruz.

Karanlıkta geziniyoruz.

Her şey birbiriyle bağlantılıdır.

**

> **[Minos, Yunan mitolojisinde Zeus ile Europa’nın oğlu ve sertliği ile adalete saygısıyla ünlü Girit monarşisinin efsane kralıdır. Adından ötürü bu monarşiye Minoyen denmiştir. ”Mutluluk” demek olan Minos adı, Firavun ya da Ceasar gibi, belki de sadece hanedan unvanıdır.]**

Minos’un kızını... tanıdığınızı sanıyorsunuz.

Ne güzel, ne iyi biri, değil mi?

Sizi büyülemesine izin verdiniz.

Sözleriyle.

Güzel bakışlarıyla.

Ama bana inanın.

Kral kızı da olsa, **herkesin bir ayağı gölgede diğeri aydınlıktadır**.

Orada, gölgelerin içinde bekliyor.

Yarı insan, yarı yaratık.

Etrafım zifiri karanlık.

Sürekli pusuda olan gölgeler.

Son, yakındır.

ben de kendi labirentime iniyorum.

Şu an karşınızda duran kral kızı değil.

Kimsenin karısı değil.

Kimsenin kardeşi değil.

Zaman içinde yarım kalmış bir iş.

Hepimiz böyle ölürüz.

Hangi evde doğduğumuzun önemi yoktur.

Ne giydiğimizin de.

Dünyada kısa mı yoksa uzun mu kaldığımızın da.

Ben düğümümü kendi başıma atıyorum.

Elimi uzatmış da olsam onlara tokat atmış da olsam.

Hepimizin sonu aynıdır.

Yukarıdakiler bizi çoktan unuttu.

Bizi yargılamıyorlar.

Ölürken yapayalnızım.

Beni yargılayan da ancak benim.

* *

Dünyayı ne az anlıyoruz.

Gerçek mi bu?

Sen gerçekten var mısın?

İnandırıldıklarımıza ters düşen şeyleri kavramakta bazen zorlanırız.

Dünyanın yuvarlak olduğu söylendiğinde insanların tepkisi ne olmuştu?

Ya değilse?

Bir şey için alınan karar, başka bir şeye ters düşer.

Hayata hayat.

Kararın ne olacak?

* *

CEHENNEM BOŞ, ŞEYTANLAR BURADA!

WILLIAM SHAKESPEARE

* *

Bir geçit

Giriş noktası olan bir kara delik ve çıkış noktası olan beyaz delik arasında uzay ve zamanı birleştiren bir geçit.

İçinden geçmek, zamanda yolculuk etmektir.

Tik tak.

Düşünce yapımızı ikicilik şekillendirmiştir.

Giriş, çıkış.

Beyaz, siyah.

İyi, kötü.

Her şey zıddıyla var gibi görünür.

Ama bu yanlıştır.

> Triquetra :**Birbirine geçmiş üç balık şekli ve yaşam döngüsü ile oluşur. Bunun gibi üçlü motif semboller, kelt inanışında çok sık görülür. Antik kelt düsünce sistemine göre güneş ve ayı temsil ettiği düşünülmektedir. Eski Hristiyanlık dönemi ve paganizm içinde önemli bir sembol olup, wicca'lar tarafında da sıkça kullanılmaktadır. Kadının koruyucu sembolüdür ve her üçleme sembol gibi bu sembolde derin üçlemeleri barındırır özünde.**
>
> **https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/thumb/9/99/Coa_Illustration_Cross_Triquetra.svg/1200px-Coa_Illustration_Cross_Triquetra.svg.png**

Triquetra'yı duymuş muydunuz?

Üçlü düğüm.

Hiçbir şey üçüncü bir boyut olmadan tamamlanamaz.

Sadece yukarı ve aşağı yoktur.

Bir de merkez vardır.

Bence Einstein ve Rosen bir şeyi gözden kaçırdı.

> *"Sic mundus creatus est."*

Bir solucan deliği, sadece iki değil, üç boyutu birbirine bağlar.

Gelecek, günümüz ve geçmiş.

> Sic Mundus Creatus Est
>
> Hermes'in zümrüt levhasında geçen 9'uncu ifadedir. "**ve dünya böyle yaratıldı**." anlamına gelir.

1. Hiç yalan olmadan doğrudur, kesindir ve çok gerçektir.

2. Aşağıda olan yukarıda olan gibidir, yukarıda olan da aşağıda olan gibidir, ve birlikte tek bir şeyin mucizesini gerçekleştirirler.

3. Ve bütün her şey bir olandan geldiğinden, bir olanın düşüncesinden gelmiştir. Böylece her şey bu tek olandan uyum sağlayarak çıktı.

4. Güneş onun babasıdır, ay annesidir. Rüzgar onu karnında taşımıştır, toprak beslemiştir.

5. Dünyanın bütün gücünün babası budur. Onun gücü eğer toprağa dönerse her şeye yeter.

6. Toprağı ateşten ayıracaksın, sübtil olanı kalın olandan; bu büyük bir maharetle olmalı.

7. Topraktan gökyüzüne çıkacak ve yeniden toprağa inecek, ve yukarıda ve aşağıda olanın gücünü alacak. Bununla bütün dünyanın zaferi senin olacak, bunun için bütün karanlık senden uzaklaşacak.

8. Bu bütün kuvvetlerin en kuvvetlisi; çünkü her sübtil şeyi yenecek, her katı şeyin içine girecek.

9. Dünya da böyle yaratıldı.

10. Hayranlık verici biçimler bundan çıktı, bunların ortamı buradadır.

11. Bu yüzden bana üç kere büyük hermes denir, çünkü bütün dünyanın felsefesinin üç bölümü de bana aittir. Güneş'in yaptıkları hakkındaki söylediklerim böylece bitiyor ve tamamlanıyor.

**

Nietzsche'nin bengi dönüşü

Genişleyip daralan bir evren hakkında.

Sonsuza dek tekrar eden bir evren.

[Nietzsche'nin bengi dönüşü:

Garip bir kavramdır. Nietzsche bu kavramla, evrenin ve zamanın sonsuz bir döngü süreci içinde olduğunu ve yaşanan herşeyin sozsuza kadar tekrar tekrar yaşanacağını iddia eder. Bununla birlikte insanların bu sonsuz döngüyü farkedemeyeceği de belirtilir. Bu durumda nietzsche'nin bu kavramı nasıl farkettiğini anlamak ya da farkedilmesi mümkün olmayan bu paradigmanın doğruluğunu kanıtlamak veya çökertmek mümkün değildir. Ayrıca böyle bir şey gerçekten var olsa bile hiç bir insan tarafından algılanamayan ve hiç bir şeyi değiştirmeyen bu olgu üzerine tartışmak pek anlamlı olmasa gerek.]

https://dusunbil.com/nietzsche-bengi-donus-istirap-ve-yasamin-olumlanmasi/

Her yerde karşımıza çıkar.

İsa, 33 mucize gerçekleştirmiştir.

Meleklerde 33 ayin vardır.

Dante'nin arafta 33, cennette 33 kantosu vardır.

Şeytanın da hüküm sürmeye başladığı yaş budur.

Sonsuz büyüklükte, karanlık bir odada durduğunuzu hayal edin.

Sola doğru ışık tutuyorsunuz.

Bu ışın, aynı yönde sonsuza dek devam etmeli.

Sağ taraftan geri geleceğini varsaymak için sebep yok.

Ama bir solucan deliği uzay-zamanın topolojisini değiştirir.

Onu büker.

Hiçbir şey olması gereken yerde kalamaz.

Geçmişe yolculuk edip babanızla karşılaştığınızı düşünün.

Sizi yaratmadan önce.

Sırf bu karşılaşmayla olacakları değiştirmiş olabilir misiniz?

Bir şeyleri değiştirmek mümkün müdür?

Yoksa zaman, asla yenilmeyen bir canavar mıdır?

Olacakları değiştirebilir miyiz?

Hangi bilim insanına sorsanız hayır, der.

Nedensel determinizme göre bu mümkün değildir.

Ama hayatlarımızda bir rolümüzün olduğuna inanmak, insanın doğasında var.

Bir şeyleri değiştirebileceğimize inanmak.

Hayatım boyunca geçmişi ve geleceği görebilmek için zamanda yolculuk etmenin hayalini kurdum.

Artık kurmuyor musunuz?

Hayaller değişiyor.

Başka şeyler önem kazanıyor.

Benim yerim ne dünde ne de yarında.

Tam burada.

Şu anda.

İmkânsız.

Mümkün değil.

33 sayısı.

Bunun, üç boyutlu solucan deliğinin düzlemleri arasındaki yıl farkı olabileceğini yazmıştınız.

Bu sadece bir teori.

Tabii konunun temeli de olabilir.

**

Kaderi değiştirebilir miyim?

Her şeyin bir amacı varsa bu amaca kim karar veriyor?

Tesadüf mü?

Tanrı mı?

Yoksa biz mi?

Eylemlerimizde hür müyüz?

Yoksa hepsi sonsuz bir döngüde baştan mı yaratılıyor?

Doğaya karşı gelemediğimizden uzay-zamanın köleleri miyiz?

Zaman döngülerinin nedensellik ilkesinde büyük etkisi vardır.

Sebep ve sonuç arasındaki ilişkide.

Bir solucan deliği olduğu sürece kapalı bir zaman döngüsü vardır.

Onun içinde de her şey birbirine bağlıdır.

Yalnızca geçmiş, geleceği etkilemez.

Gelecek de geçmişi etkiler.

Tavuk mu yumurtadan, yumurta mı tavuktan sorusu gibi.

Hangisinin önce geldiğini artık söyleyemiyoruz.

Her şey birbiriyle ilişkilidir.

Hayatlarımız birbirine bağlıdır.

Bir kader, diğerine bağlıdır.

Amellerimizden her biri önceki bir amele cevap niteliğindedir.

Sebep ve sonuç.

Sonsuz bir danstan başka bir şey değil.

Her şey, her şeye bağlıdır.

İçimden bir ses, başka bir sebeple burada olduğunuzu söylüyor.

Kitabınızdaki her şeyin doğru olduğunu söylesem?

Zamanda yolculuğun mümkün olduğunu.

Solucan deliklerinin, yer çekimsel itici güçlerle oluşumu teoriden ibaret değil.

Böyle bir delik var **Üç yerde**

**

İnsan nasıl meydana geldiğini hep merak etmiştir.

Yaradılışını.

Onu Tanrı mı yarattı?

Yoksa evrimin bir ürünü mü?

Dünü ve yarını aynı zamanda görebilseydik başlangıcı ve sonu, bir anda tüm evreni görebilseydik sonunda en büyük soruların cevabını bulabilirdik.

İnsan nedir?

Nereden gelir?

Neye göre hareket eder?

Amacı nedir?

**

602 Yazılar

Eskiler, yenilere yol vermeli.

Bu da herkesin hoşuna gitmiyor.

* *

İnsan neden böyle bir şey yapar?

Ne?

Öldürür.

Neden?

İçlerinde ne var?

Dürtü nereden geliyor?

– Bir insan neden mi katil olur?

– Evet.

Katil doğulur mu, olunur mu?

Öncesinden bilebilsek işimiz kolaylaşırdı.

Henüz küçükken hapse atardık.

Yanlış yola sapmadan önce.

İnsan neden katil olur?

* *

Hepimiz günahla doluyuz.

Saf insan diye bir şey yoktur.

Ama ne yaparsak yapalım Tanrı'nın ellerinden daha aşağıda bir yere alçalamayız.

Ya bunlar Tanrı'nın eli değilse?

Ya şeytanın elleriyse?

Beni sana Tanrı gönderdi, değil mi?

İnsanlarla tesadüfi olarak tanışmayız.

Biz başkalarının hayatına dokunuyoruz, başkaları da bizim hayatımıza dokunuyor.

Böylece Tanrı'nın eli bizi gerçek kaderimize yönlendirir.

Dua edelim.

En karanlık vadilerden geçiyor olsam bile kötülükten korkmam çünkü sen yanımdasın.

* *

Öncülerin kaderi, ısrarla hedeflerine ulaşmaya çalışmaktır.

Kimse inanmazken inanmaktır.

Artık bunu yapmak istemiyorum.

Tanrı neden böyle bir şeyi istesin?

Evet.

Tanrı neden böyle bir şeyi istesin?

Senin gibi cehenneme bir kez bakanlar onu asla unutamaz.

Senin bir parçan olur.

Tanrı ve İsa fikri, dört elle sarıldığın bir umut hâlini alır.

Karanlığı bilen herkes ışığa hasrettir ama Tanrı yok!

İçimizdeki bu deliği Tanrı yaratmadı.

Tanrı'nın bir planı var.

Bilinen plan diye bir şey yok.

Dışarıdan bakınca kaostan başka bir şey yok.

Acı ve kaos!

İnsanlar iyidir ama kötüdür.

Kötü niyetli, şeytanidir

Hayat, bir acı girdabından ibarettir.

Dünya, yok olmaya mahkûm.

Ama bu bu bizim gemimiz.

**

Yanlış olan kim

Ne kadar anormal veya tuhaf görünse de her şeyin mutlaka bir sebebi vardır.

Biz kimiz ki Tanrı'yı oynayalım?

Mazi, mazide kaldı.

Ama sen burada, şimdi yaşıyorsun.

Gelecekte ne olacağını kim bilebilir?

Her şey eski hâline dönsün istiyorum.

**

Ama benim yapmak istediğim sihir imkânsız.

Neymiş o?

Artık uyanmak istiyorum.

Usta Zhuang'ın paradoksu...

Rüyamda bir kelebek olduğumu gördü.

Uyandı ve sordu... rüyasında kelebek olduğunu gören bir insan mıyım, yoksa rüyasında insan olduğunu gören bir kelebek miyim, bilmiyorum.

Sen hangisisin?

İnsan mı, kelebek mi?

Belki ikisi de.

**

Gün, bugün.

604 Yazılar

Başlangıç ve son.

Hataları tekrarlama.

**

Bugünden sonra ne olacak?

Bugünden sonra her şey yenilenecek.

Ama Tanrı var... bizde yoksa denen bir yalana mı inanıyoruz?

Yalanı acıya tercih ederiz de ondan.

"Hiçbir şey boşa değildir.

Tek bir nefes bile.

Ne bir adım, ne bir kelime ne de acı.

Sonsuz mucizesidir bu onun."

Söylediği hiçbir şeyi anlamamıştım.

Ancak yıllar sonra, acıyı ben de hissedince ne demek istediğini anladım.

Başımıza gelen hiçbir kötü şey boşa gelmiş olmamalı.

O benim oğlum! Bizi biz yapan budur.

Bize güç veren budur.

Seni, çektiğin acı yarattı.

Ama artık üzerinde bir hükmü yok.

**

Neredeyim?

Nedir bu?

**

Tecrübe ettiğin her şeyi ben çoktan tecrübe ettim.

Özgürüz sanıyoruz ama değiliz.

Aynı yolu takip ediyoruz.

Tekrar tekrar.

Her şey başlamak üzere.

Bir paradoks.

İnsanların çoğu satranç tahtasındaki piyonlardan ibaret.

Bilinmeyen bir el, onları yönetiyor.

Daha büyük bir hedef için kurban edilmek üzere yaşıyorlar.

İyi ve kötü arasındaki sonsuz savaşta talihsiz ama gerekli satranç hamlelerinden başka bir şey değiller.

Zamanda yolculuğunu kontrol etmeye çalışan iki grup var.

Işık ve gölge.

Biz, ışığın tarafındayız.

Yaptıklarımızın doğasında kimi zaman karanlık olsa da.

Hiçbir zafer, kurbansız kazanılmaz.

Bu zaman döngüsünün içinde olduğumuz sürece bunu bilen kişiler olarak, her adımın aynen tekrar atılmasını sağlamalıyız.

İnsanlık dışı görünse de.

Bizden ne fedakârlık isterse istesin.

İnsanlık dışı olanlar, aslında diğerleri.

İnsanlıklarını kaybettiler.

Onlar artık gölgenin esiri.

**

Zaman, sonsuz bir düzlemdir.

İçinde, birbirine bağlı milyonlarca çark vardır.

Muzaffer olmak için sabretmeliyiz.

Bizim zamanımız da gelecek.

İnsanoğlunu toy hâlinden kurtaracağız.

Acısından da.

**

Vakit geldi.

**

Siz kimsiniz?

Neredeyim?

Hangi yıldayız?

Geleceğe hoş geldin.

ZHUANG Zİ'NİN DÜŞÜ VE KUANTUM FELSEFESİ

"Zhuang Tzu düşünde bir kelebek olduğunu gördü, ama uyandığında, düşünde kendini bir kelebek olarak gören bir insan mı, yoksa düşünde kendini insan olarak gören bir kelebek mi, olduğunu bilemedi."

Arjantinli yazar Jorge Luis Borges, "**Düşsel Varlıklar Kitabı**"nda yer alan "**Zhuang Tzu'nun Düşü**" adlı öyküsünde böyle yazmış. Bu satırlar, İngiliz diplomatı ve Sinolog Herbert Allen Giles'ın 1899 yılında yayınlanan "Chuang Tzu" adlı kitabından alınmış. Borges aynı meseli, "Öteki Soruşturmalar" adlı kitabında bulunan "Zamanın Yeni Çürütülmesi" başlıklı yazısında da kullanıyor.

2 bin 400 yıl önce yazılmış bu paradoks daha önce de dikkatimi çekmişti. Gotik edebiyatın en önemli isimlerinden sayılan Amerikalı yazar Howard Phillips Lovecraft'ın 1918 yılında yazdığı "**Polaris**" adlı öykünün de "Kelebek Düşü"nden esinlenmiş olabileceği söylenir. Aynı düş, Rus yazarı Viktor Pelevin'in felsefi romanı "Buda'nın Serçe Parmağı"nda da görülür. Ama Zhuang Zi'nin "Çinlilerin Freud'u" ya da "Çinlilerin Jung'u" diye nitelendiğini öğrenince daha da meraklandım.

*

Rüyalardan her uygarlıkta, pek çok ünlü düşünürün söz ettiği, bunlar üzerinde çalıştığı söylenebilir. Örneğin, İbn Arabi, **"Âlem tabir edilmesi gereken bir rüyadır"** demiş. Bu sözünü de Hz. Muhammed salla'llâhu aleyhi ve sellemin **"İnsanlar uykudadır, öldüklerinde uyanırlar."** hadisine dayandırmış. Fakat MÖ 4. yüzyılda, Savaşan Devletler Dönemi'nde yaşamış olan Zhuang Zi'nin yazdıkları, bunlarla ilgili ilk yazılı kaynak... Zhuang Zi'nin ölüm korkusu ve endişelerle ilgili önemli yazıları da var. "Zhuang Zi", aynı zamanda onun yazılarını bir araya toplayan kitabın ismi.

Zhuang Zi'ye göre evrenle bir olmak, sonsuza kadar var olmak demek. Bunu da ancak bilge adam yapabilirmiş. **"Evren asla var olmayı bırakmadığı için, bilge de hep var olacaktır"** diyor. Bu sözler Batı'daki karşılığını hemen hemen 2 bin yıl sonra Spinoza'yla bulacaktır. O da aynı şeyi kastederek, "Bilge adam asla var olmaya son vermez" demiş.

*

Budizm'in Batı'da tanınmasında önemli bir rol oynayan filozof, yazar ve karşılaştırmalı dinler uzmanı Alan Watts, yürüdüğümüz yolda yalnız olduğumuzu söylemişti. Ama yalnız başına evreni bilmenin, onu anlamanın, onunla bir olmanın bir anlamı var mı? Tek başına fark ettiğimiz, fakat gösteremediğimiz gerçek, bilgi, anlayış, kavrayış insanı mutlu eder mi?

"Bunlar bireysel yaşantılardır. Her insanda tekil olarak gerçekleşir" denebilir. Ama en yüksekten bakabilsek bile, bu tek başına bir şey ifade eder mi? Evren sonsuz; "bir" denen de, bizsiz "bir" değil...

Yoksa Tanrı her şeyi neden yaratmış olsun?

*

Zhuang Zi, felsefeyi "yararsızın yararı" diye tanımlamış. Belki en yüksekten bakıldığında, doğru ile yanlışın, güzel ile çirkinin, gece ile gündüzün de bir anlamı yok. Oysa bunlar var, ama belli bir yaşantıya göre... Felsefe gündelik sorunları çözmüyor, bize para kazandırmıyor, ömrümüzü uzatmıyor... Ama bir bakış açısı sağlıyor. Hayatı yüksekten, kuşbakışı olarak ancak felsefeyle görebiliyoruz. Pratik açıdan "yararsız" olsa da kazandırdığı bakış açısıyla yararlı...

*

Daha önce, Çin'in efsanevi imparatorları hakkında parça parça bir şeyler okumuştum. Amerikalı mitoloji uzmanı Joseph Campbell "Kahramanın Sonsuz Yolculuğu" adlı kitabında bunlardan söz ediyor. "Ulu Üçler" diye adlandırılan ve M.Ö yaklaşık 3000-2500 yılları arasında yaşadıkları söylenen üç imparator var. Üçü de bazı olağanüstü özelliklere sahip. Aslında anlatılanlar, dünyanın çeşitli dönemlerini, insanlığın geçirdiği evreleri temsil ediyor sanki...

Bunlardan ilki, Fu Xi. "Göksel İmparator" diye biliniyor. Rahme düşüş hikâyesi mucizevî nitelikler gösteriyor. 12 yıllık bir gebelik döneminden sonra doğmuş. İnsan kolları ve öküz başı taşıyan bir yılan vücuduna sahipmiş.

Toprak katılaştığında, insanlar nehir kenarlarına yerleşmeye başlayınca, onları Fu Xi yönetmeye başlamış. Bu imparator insanlara avlanmayı, balık tutmayı, evcil hayvan yetiştirmeyi öğretmiş. Onları boylara ayırmış ve anaerkil bir düzen yerleştirmiş. Bazı yerlerde yazıyı öğrettiği de yazılı. Tıpkı Hermes, Hanok ve İdris gibi... Kültür tarihi uzmanlarına göre, bunların hepsi aynı kişi olabilir. İşte bunun gibi, bazı araştırmacılar, Fu Xi'nin de Hanok, İdris ve diğerleriyle aynı olduğunu söylüyor. Yani, Fu Xi de ortak bilgelik kapsamında sayılabilir.

"I Ching"'in çıkış noktası da Fu Xi. Meng nehrinin sularından çıkan at şeklinde, pullarla kaplı bir canavarın ona verdiği doğaüstü bir tabletten, bu güne kadar geleneksel Çin düşüncesinin temel simgesi olan sekiz şekli çıkarmış.

*

Fu Xi'den sonra insanları onun halefi "Yersel İmparator" Shen Nong yönetmeye başlamış. Shen Nong boğa başlı, insan vücutluymuş. Mucizevî bir ejderin etkisiyle meydana gelmiş. Bundan utanan annesi, bebeği bir dağ kenarına bırakmış, fakat vahşi hayvanların onu besleyip koruduğunu öğrenince eve götürmüş.

Çin tıbbının temeli de bu imparatora dayanıyor. Shen Nong, yetmiş zehirli bitki ile panzehirlerini keşfetmiş. Karnına bir cam dayayıp her bitkinin sindirilişini oradan izleyebiliyormuş! Onun hazırladığı ilaç kitabı bugün de kullanılıyor. Ayrıca saban kullanımını ve takas sistemini de o yerleştirmiş. Çin köylüleri ona hâlâ "Tahıllar Prensi" diye taparmış. Şifalı bitkilerin etkisiyle olsa gerek, 168 yaşına kadar yaşamış.

*

Joseph Campbell kitabında bu olağanüstü özelliklerle ilgili olarak ve tabii insanlığın gelişim sürecine de değinerek şunları yazmış:

"Bu türden yılan krallar ve Minotauroslar, imparatorun özel bir dünya yaratıcı, dünya destekleyici, sıradan insan bedeninkinden çok daha büyük bir gücün taşıyıcısı olduğu bir geçmişi anımsatır. O zamanlar dev bir iş, bizim insan uygarlığımızın muazzam temellerinin kuruluşu gerçekleşmişti. Fakat çevrimin ilerleyişiyle birlikte, yapılacak işin ön -ya da süper- insana ait olmadığı bir zaman geldi; özellikle insan emeği vardı artık; tutkuların denetimi, sanatların araştırılması, devletin ekonomik ve kültürel kurumlarının yaratılması... Artık Ay Boğası'nın bedenlenmesine, Kaderin Sekiz Şeklinin Yılan Bilgeliği'ne değil, kalbin gereksinim ve umutlarına açık kusursuz bir insan ruhuna gerek vardır. Buna uygun olarak, kozmogonik çevrim, kuşaklar boyunca kral insanın modeli olacak olan bir imparator ortaya çıkarır."

*

Bu süreç tabii, daha çok insan olan bir imparatoru ortaya çıkarmış. Shen Nong'dan sonra Huang Di, yani "Sarı İmparator" yönetime geçmiş. "Sarı İmparator" denmesinin nedeni şu: Annesi Chao Tian eyaleti prensinin bir metresiymiş. Büyük Ayı takımyıldızı çevresinde göz alıcı altın bir ışığa rastlayınca gebe kalmış.

Huang Di'nin de olağanüstü özellikleri var. Yetmiş günlükken konuşmaya başlamış, on bir yaşında tahta çıkmış. Fakat en ayırt edici özelliği düş görme gücü. Ona "Düşler İmparatoru" denmesi daha uygun olurdu! Huang Di, uykuda, en uzak bölgeleri ziyaret edebilir ve doğaüstü dünyadaki ölümsüzlerle konuşabilirmiş.

Tahta çıktıktan sonra tam üç ay süren ve kalbini denetleme dersi aldığı bir düş görmüş. Bir üç ay daha süren bir düş gördükten sonra, insanlara "öğretme gücü"yle geri dönmüş. Onlara, doğanın güçlerini kalplerinde denetlemeyi öğretmiş.

*

Huang Di, Çin'i tam yüzyıl yönetmiş. Çevresine, yardımlarıyla bir takvim hazırladığı; matematiksel hesaplar yapmayı başlattığı; tahta, çamur ve metalden araç gereç yapmayı; kayık ve araba inşasını; para kullanmayı ve bambudan müzik aletleri yapımını öğrettiği altı büyük danışman toplamış.

Kamu yerlerini Tanrı'ya tapınmaya ayırmış. Özel mülkiyetin sınırlarını ve yasalarını belirlemiş. Kraliçesi ipek örme sanatını keşfetmiş. Kendisi de yüz çeşit tahıl, sebze ve ağaç dikmiş; kuşların, dört ayaklıların, kertenkelelerin ve böceklerin geliştirilmesini desteklemiş. İnsanlara, suyun odunun ve toprağın yararlarını öğretmiş.

111 yaşında ölmüş. Ölümünden bir gün önce, imparatorluk bahçelerinde, hükümdarlığının kusursuzluğunu belirtmek için Anka kuşu ve Tekboynuz görünmüş.

*

Bu efsaneler gerçekten de insanlığın gelişimini özetliyor. Nehir kenarlarında kurulan bir yaşam, kabile toplumundan, üretimin gerçekleştiği, yasalarla düzenlenen bir toplum yapısına kadar her şey bu imparatorlar dönemiyle temsil edilmiş.

*

Qin hanedanının kurucusu Ying Zheng'e, ülkeyi birleştirdiği için "İlk imparator" anlamında Shi Huang denmiş. Ülke daha sonra dış dünyada bu hanedanın adıyla anılır olmuş. Shi Huang, yazı birliğini sağlamış, tek yasa, tek ölçü sistemi ve tek para birimi getirmiş. Diğer alanlarda olduğu gibi düşünce alanında da birliği sağlamak için M.Ö 213 yılında, Qin tarihi ve teknik konulardaki el kitapları dışında diğer bütün beyliklerin tarih kitaplarını ve Konfüçyüs klasiklerini yaktırmış. Kitap saklayan ve çoğaltan aydınları da öldürtmüş. Bunlar daha çok Konfüçyüs düşüncesine bağlı aydınlarmış. Konfüçyüs'ün izleyicileri geri kalanları toplamaya çalışmış; o dönemde ne kadarı saklanabildiyse, elde o kadar kitap kalmış. Ama Konfüçyüs de Hermetik felsefenin özünü tam kavrayamamış bir filozof olarak niteleniyor.

Çin'de en eski Hermetik öğretiler Taoculuk ve Yin-Yang felsefesi... "I Ching" de önemli bir yer tutuyor. Lao Zi'nin Dao De Jing'i dışında en önemli klasik kitaplardan biri, "I Ching". "Değişimler Kitabı" demek. Batılılar herkesten üstün saydıkları zekâlarıyla bunu falcılık gibi görüyor, fakat Çinlilere göre öyle değil.

Carl Gustav Jung da bu kitabı falcılık olarak görmüyor. Jung'un "I Ching" çevirisine yazdığı önsöz, hem onun "I Ching" anlayışını öğrenmemizi sağlıyor, hem de kitaba ilişkin bilgi edinmemizi... Onun için, uzun olması bahasına, kitaptan bazı alıntılar aktarmak istiyorum:

*

Jung şöyle diyor:

"Bizim bilimsel anlayışımız nedensellik ilkesine dayanır. Doğa yasaları diye bildiklerimiz de genellikle istatistik verilere göre belirlenir. Bu verileri kendi laboratuar ortamımızdaki deneylerden almaktayız. Oysa doğayı bir laboratuar olarak düşündüğümüzde açı değişmekte ve görüntü de o oranda başkalaşmaktadır. Öyle ki, doğal bir ortamda olayların özel birtakım yasalarla uyum göstermesi ender oluyor.

Çinlilerde bizimkine benzer bir bilim anlayışı hiçbir zaman görülmemiştir. Onların zihnini en çok meşgul eden şey, bizim tesadüf dediğimiz durumdur. Nedensellik diye taptığımız ilkeyi ise umursamamışlar bile. Çinli bir olayı gözlerken, olayın meydana gelmesine neden olan diğer şeylerin bir sonucu olarak görmez onu. O anda, gözlem anındaki diğer olaylarla birlikte oluşan bir olay tesadüfü incelemektedir. Gözlem anındaki bir olay, diğer bütün olaylarla aynı anda meydana gelmektedir ve bu yüzden hepsi birbiri ile ilgilidir...

Böylece, ince "I Ching" çubukları atıldığı anda, diğer bütün olaylarla bu yapılan iş arasında bir bağlantı kurulmuş demektir. Bize göre saçma gelebilir bu varsayım. Ancak, bir bardak şarabı tadarak anında hangi yılın ve bağın ürünü olduğunu söyleyen uzmanlar; antik bir eşyaya baktığı anda onun imal edildiği yeri ve tarihi bildiren antikacılar; kişinin doğum anını hiç bilmeden, bir inceleme ile onun doğduğu zaman yükselen burcu ve ay ile güneşin gökyüzündeki durumlarını söyleyebilen astrologlar da var...

"I Ching"i meydana getirenler de heksagramların bu gibi özellikleri tespit etmekte işe yaradığına kanaat getirmişler. Onlara göre heksagram, bileşiminin oluştuğu anın açıklayıcı bir örneğidir. Çünkü heksagramı o anın koşullarını gösteren bir belirleyici olarak kabul ediyorlar.

Bunu eşzamanlılık ilkesiyle açıklayabiliriz ki, bu da nedensellik ilkesinin tam karşıtıdır. Nedensellik ilkesi, olayların birbiri ardınca nasıl meydana geldiğini ortaya koyar. Eşzamanlılık ilkesi ise, zaman ve yer bakımından birbirine tesadüf eden olayların rastlantıdan da öte bir anlam taşıdığını belirlemektedir. Olaylar ile gözlemci arasındaki nesnel ve öznel durumun birbirine bağımlı olduğu bir

rastlantı vardır burada. Nedensellik olayların zincirini, eşzamanlılık ise olayların tesadüfünü ele almaktadır."

*

Evet, Jung "I Ching" bağlamında, nedensellik anlayışından kurtulmuş olay değerlendirmelerini böyle anlatıyor... Zincirleme bir nedensellikten çok, her şeyin bütünün bir parçası olduğu gerçeğini vurguluyor.

*

Rusya için Batı'nın doğusu, Doğu'nun batısı denebilir. O nedenle, sanatı Batı roman geleneği içinde görülse de, Lev Tolstoy'un sözleri tipik Batılı anlayışa örnek sayılamaz. Ama yine de Batı'yı tanıyan bir sanatçı ve düşünür olduğu için Tolstoy'un nedensellik bağını yadsıdığı şeklinde değerlendirilebilecek sözleri ilgimizi çekiyor. Tolstoy "Savaş ve Barış"ın bir yerinde şunları söylüyor:

"Elma olgunlaşınca düşer. Ama neden düşer? Bir güç onu toprağa doğru çektiği için mi? Sapı kuruduğu için mi? Güneşte kurumaya başladığı için mi? Ağırlaştığı için mi? Rüzgâr estiği için mi, yoksa aşağıda duran bir çocuk o elmayı yemek istediği için mi?

Hiçbir şey, hiçbir şeyin nedeni değildir. Bütün bunlar, sadece yaşantıyla ilgili her olayın, her organik ya da doğal oluşumun meydana gelmesine yol açan tüm koşulların bir araya gelmesidir. Elmanın hücreleri parçalandığı için ya da buna benzer bir durum yüzünden düştüğünü söyleyen bir botanik bilgini de, aşağıda durup elmanın yalnız kendisi onu yemek istediği ve yere düşsün diye dua ettiği için düştüğünü söyleyen çocuk kadar haklı ya da onun kadar haksızdır.

Tarihi olaylarda 'büyük adam' denen insanlar olup bitenlere etiket yapıştırırlar; olaylara ad takarlar. Oysa verilen bu adın, olayla, etiketin kendisi kadar az ilgisi vardır.

Onlara herhangi bir nedene bağlı olarak meydana geliyormuş gibi görünen olaylar, tarihi anlamda insanın iradesine bağlı değildir; tarihin genel akışına bağlıdır ve meydana gelişleri yüzyıllarca önceden hazırlanmıştır."

*

Bu, insanın yaşamındaki en küçük ayrıntıdan, ülkenin politik gündemine kadar geçerli olabilecek bir anlayış değil mi? Biriyle tanışmamız, yüzyılların getirdiği bütün olaylarla ilişkili... Bu bağ, neden-sonuç ilişkisi gibi değil... Bütünüyle ve sadece öyle olması gerektiği için olan olaylar var. Eğer şimdi bir şey yapıyorsak, bunun bir nedeni yok; bu yüzyılların getirdiği bir zorunluluk. Bu asla "kadercilik" değil. Tersine, Tolstoy kaderciliğin nedensellik bağına vurgu yapan anlayışın bir ürünü olduğunu söylüyor. Her şeye bir neden arayanlar, nedenini anlayamadıkları olayları "kader" diye açıklıyorlar.

*

Zaman önümüze güzel şeyler çıkarıyor... Kim bilir hazırlanmış başka ne güzellikler var! Bunlara hazır olmak yeter aslında. Evren, biz istedikçe tüm isteklerimizi yerine getirecek. Çünkü yüzyıllar öncesinden hazırlanmış şeyleri istiyoruz... Bunlar olacak ki istiyoruz... Sezgiler bu yüzden var.

*

Fizikçi Fritjof Capra, ilk kez 30 yıla yakın bir süre önce yayınlanan "Fiziğin Taosu" adlı kitabında, eski Doğu öğretileriyle kuantum fiziğinin bulguları arasındaki şaşırtıcı paralelliklere dikkat çekiyor. Bu arada "kuantum felsefesi" diye bir kavram da ortaya atıldı. Daha sonra yazılan birçok kitapta bu anlayış kabalaştırılarak bilim dışı yaklaşımlara dayanak yapılmaya çalışıldı, hatta maneviyat ticaretinin malzemesi haline getirildi. Ama istismarcılar her konuda çıkıyor. Bütün bunlar Capra'nın dile getirdiği paralelliği ortadan kaldırmıyor.

Batı dünyası, nedensellik dışı ilişkileri kuantum fiziğinin gelişmesiyle daha yeni yeni keşfetmeye başlıyor. Bunun Batı felsefesinde sistemleştirilmesi için belki daha çok uzun zaman beklemek

gerekecek. Ama geçmişinde binlerce yıldır bu anlayışın kökleri bulunan Doğu'nun da beklemesi gerekmiyor.

TOUCH (2012-2013)

Tv Dizisi 43 dk

Fikir: Tim Kring

Yönetmen: Nelson McCormick, Milan Cheylov, Michael Waxman

Senaryo: Tim Kring, Carol Barbee, Rob Fresco

Ülke: ABD

Sezon:2.Sezon

Tür: Dram, Gizem, Bilim-Kurgu

Vizyon Tarihi:25 Ocak 2012 (ABD)

Dil: İngilizce

Müzik: Lisa Coleman, Wendy Melvoin

Çekim Yeri:Los Angeles, California, ABD

Oyuncular: Kiefer Sutherland, David Mazouz, Gugu Mbatha-Raw, Lukas Haas, Saxon Sharbino

Özet

Jake, erkek ismi (Jacob'ın bir şekli)

Jake Bohm
Doğumu: 26.10.2000
Yaşıyor

"Dul olan Martin Bohm (Kiefer Sutherland), otistik olan ve konuşamayan 11 yaşındaki oğlu Jake ile zorlu bir hayat yaşamaktadır. Kendi dünyasında yaşayan Jake, babası Martin'in dahi kendisine dokunmasına izin vermeyen, kullanılmayan telefonları ustalıkla söküp parçalarını kullanabilen özel bir çocuktur. Okulda uyum sorunları yaşayan Jake ve babasına yardımcı olabilmek için, mesleğine yeni başlamış sosyal hizmet görevlisi Clea Hopkins devreye girer ve ailenin yaşamına dahil olur. Olaylar ise Martin'in, oğlu Jack'in özel bir yeteneğe sahip olduğunu anlamasıyla başlar.

Jake'in özel yeteneği; olacak olayları önceden bilebilmesidir. Ancak bunları sözlerle değil sayılarla babasına aktarmaktadır. Artık Martin için sayıların sırrını çözme vaktidir. Martin'in yardımına koşacak kişi ise özel çocuklarla ilgilenen Prof. Dr. Arthur Teller. (Danny Glover). Bakalım sayılar bizi hangi olaylara sürükleyecek..."

Filmden alıntılar
1. SEZON
1. Bölüm

Oran sürekli aynı.

Her zaman tekrar tekrar 1'e 1.618.

Şablonlardaki matematiksel tasarım gerçeğin arkasına gizlenmiştir.

Sadece nereye bakacağınızı bilmelisiniz.

Çoğu insanın kaos olarak gördüğü, aslında hareketlerin ince bir çizgide birbirini takip etmesidir.

Galaksiler, bitkiler, deniz kabukları.

Şablonlar gerçeği yansıtır.

Ama içimizden sadece bazıları parçaların birbirini nasıl tamamladığını görebilir.

Bu küçük gezegende 6,919,377,000 kişi yaşıyor.

Bu, onlardan bazılarının hikâyesi.

Çin mitolojisinde Kaderin Kırmızı İpi adında bir inanış vardır.

İnanışa göre; Tanrı her insanın ayak bileğine kırmızı bir ip takar ve kaderleri birleşecek insanları bu ipler sayesinde birbirlerine bağlarmış.

Bu ip esner, kördüğüm olur, fakat asla kopmazmış.

Matematiksel hesaplamalar sayesinde tüm bunlar önceden hesaplanırmış.

İşte bütün bu sayıların kaydını tutmak ve birbirlerine rastlayıp hayatları kesişecek insanların bağlantılarını sağlamak benim işim.

**

Benim adım Jake.

Bundan tam 4.165 gün önce, 26 Ekim 2000'de doğdum.

Bu gezegende diğer 7.080.360.000 insanla birlikte yaşıyorum.

Bu, o insanlardan bazılarının hikâyesi.

Bugün normal birisi 7.4 bireye 2.250 kelime söyleyecek.

30 milyar e-mail 19 milyar sms yollanacak bunların hepsi devasa büyüklükteki mozaiğin parçalarını ve oranlarını oluşturacak.

Şablonlardaki matematiksel tasarım gerçeğin arkasına gizlenmiştir.

Sadece nereye bakacağınızı bilmelisiniz.

Ama sadece içimizden bazıları bu parçaların birbirine nasıl uyum sağladığını görebilir.

Bunların hepsi matematiksel olasılıklar sayesinde önceden belirlenebilir benim görevimse bu sayıları izlemek birbirlerine ihtiyacı olan insanlar arasında bağlantı kurmak ve hayatlarında bir dokunuşa ihtiyacı olan insanları bulmak.

Ben 26 Ekim 2000 yılında doğdum.

11 yıl 4 ay, 25 gün ve 13 saattir hayattayım ve bunca zaman boyunca da tek bir kelime bile konuşmadım.

Ama bu önemli değil.

Artık beni duyan biri var.

Onu oraya geri götürmeyeceğim.

Size arka çıktım ve onlara bu gece yanınızda kalmasının daha iyi olacağını söyledim, ama oraya geri dönmesi gerekiyor.

Benimle iletişim kurmaya çalışıyordu.

**

Derler ya hani Tanrı kaldıramayacağı yükü kuluna vermezmiş.

Ama bu defa farklı sanki.

Yemin ederim ki, çok çabaladım.

İletişim kurmak için çok uğraştım.

Fakat ona ulaşamıyorum.

İkinizi de hayal kırıklığına uğrattım.

**

Tahmin edeyim, senin oğlan sürekli baz istasyonuna tırmanıp duruyor.

İçeri geliyor musun?

İnsanlığın bütün evrensel döngüsü, sadece elektromanyetik enerjiye ve bağlantılara indirgeniyor.

Aramızdan bazılarının, genellikle çocukların tek amaçları bu bağlantıyı sağlamak için iletici vazifesi görmeleridir.

Oğlum konuşamıyor bile.

Gereği de yok, önemsiz.

Gelişim sırasındaki bir aksaklık.

Tıpkı serçe parmağın gibi.

– Matematiksel formüllerle uğraşıyor mu?

– Hayır, niçin?

Bay Bohm, o da o çocuklardan biri.

Fibonacci serisini kendi başına keşfeden çocuklardan.

– Neyi?

– İşte.

Fibonacci adında bir matematikçi tarafından 12.

yy'da keşfedilmiş matematiksel bir seri.

Aynı şablon doğada defalarca görüldü.

Dalga eğrisi, kabuğun sarmallığı ananasın her bir diliminde.

Evren kusursuz bir oran ve şablon ürünü.

Dört bir yanımız.

Bizim gibiler bunu göremez, fakat görebilseydik hayat en muhteşem rüyamızdan daha büyüleyici olurdu.

Sebep ve sonuç ilişkisinin kuantum tabanında birbirine dolanması sayesinde herkesin birbiri üzerine yansıması.

Her bir hareket, her bir soluk her bir düşünce birbiriyle ilintilidir.

Oğlunun gördüğü tüm bu güzellikleri hayal etsene.

– Konuşamamasına şaşmamalı.

– Oğlum tüm bunları görüyor mu?

Bay Bohm, oğlunuz her şeyi görüyor.

Geçmişi, günümüzü, geleceği.

Hepsinin birbiriyle olan bağlantısını görüyor.

– Ne yani, oğlum ileriyi mi görüyor?

– Hayır, bu bir yol haritası diyorum ve senin işinse, asıl yapman gereken, onun peşinden gitmek.

Bu senin kaderin Bay Bohm.

614 Yazılar

Alın yazında bu var.

Bir sıraya dizmeye çalışıyorsun anlaşılan.

Birlikte sayalım mı?

Şurada iki tane var ve şurada bir tane Şurada iki tane.

Dokuz.

İki.

Altı, dokuz, iki, iki.

212-920-6922.

Bu annemin telefon numarası.

Yıllardır bu numarayı düşünmemiştim.

**

Oran sürekli aynı.

Her zaman tekrar tekrar 1'e 1.

618.

Şablonlardaki matematiksel tasarım gerçeğin arkasına gizlenmiştir.

Sadece nereye bakacağınızı bilmelisiniz.

7,080,360,000 insan ve sadece birkaçımız aradaki bağı görebilir.

Bugün 30 milyar e-mail 19 milyar SMS yolladık.

Fakat yine de kendimizi yalnız hissediyoruz.

Normal birisi 7.

4 bireye 2.

250 kelime söyleyecek.

Bu kelimeler incitmek için mi yoksa gülümsetmek için mi?

Çin mitolojisinde Kaderin Kırmızı İpi adında bir inanış vardır.

Aşağıya bakma.

Aşağıya bakma.

İnanışa göre; Tanrı her insanın ayak bileğine kırmızı bir ip takar ve kaderleri birleşecek insanları bu ipler sayesinde birbirlerine bağlarmış.

Bu ip esner, kördüğüm olur Bunu yapabilirsin.

fakat asla kopmazmış.

Jake, beni dinle.

İstediğini yaptım.

Sayıların peşinden gittim.

Otobüsteki çocuklar senin sayende kurtuldu.

Jake.

Dediklerimin tek kelimesini anlıyor musun bilmiyorum.

Beni duyup duymadığını dahi bilmiyorum.

Fakat ben seni duyabiliyorum Jake.

Anlıyor musun?

Artık seni duyabiliyorum.

Anlayamıyorum.

O da nedir?

Bir yol haritası.

* *

2. Bölüm

Ama bu önemli değil.

Artık beni duyan biri var.

Onu oraya geri götürmeyeceğim.

Size arka çıktım ve onlara bu gece yanınızda kalmasının daha iyi olacağını söyledim, ama oraya geri dönmesi gerekiyor.

Benimle iletişim kurmaya çalışıyordu.

Dün gece bunu kendin de gördün.

Evet, gördüm ve Jake'in yapabileceklerinin inanılmaz olmadığını söylemiyorum, ama bu durumunu değiştirmiyor.

Bu her şeyi değiştiriyor.

11 yıldır tek kelime bile etmemişti, ona hiç dokunamamıştım bile ama şimdi onu duyabiliyorum.

Ne istediğini biliyorum.

Dün gece baz istasyonundayken bu numarayı aradı.

Benden bu adamı bulmamı istedi.

Nedenini bilmiyorum.

Adamı tanımıyorum bile.

Tek bildiğim bunu yapmam gerektiği.

* *

Bunu yapmana izin vereceklerini sanmıyorum.

Ama izin vermek zorundalar.

Ona söz verdim.

- Eminim bunu anlayacaktır.

- Hayır bayan, anlamaz.

- Kötü bir evlat olduğumu kanıtlamış olurum.

- Ama sen harika bir evlatsın.

Onun için onca yoldan geldin.

Hayattayken seni çok sevmiş olmalı.

Sevmek mi?

Hayır, benden hoşlanmazdı bile.

Onun için büyük bir hayal kırıklığıydım.

Kız kardeşimi bana tercih ederdi.

O zaman neden bunca zahmete katlanıyorsun?

Oğlu olarak bunu yapmak benim görevim bayan.

Bir çocuğun babasına saygı duyması gerekir.

Değil mi?

Yanlış bir şey mi söyledim?

**

Bu hiç mantıklı değil.

Mantık mı?

Aradığın şey mantık mı yoksa?

Bunları çözmeye çalışıyorum.

Birkaç cevaba ulaşabilsem iyi olur.

Bu seninle ilgili yani?

Bu da ne demek?

Beni dinlemiyorsunuz Bay Bohm.

Oğlunuzun size mantıklı gelmeyecek şeyler görebildiğinden daha önce de bahsetmiştim.

Bakın.

Ne görüyorsunuz?

Sayılar.

Sayılar görüyorum.

Jake buna baktığında tüm evreni görüyor.

Onun için her şey sayılardan ibaret.

Geçmiş, şu an, gelecek.

– Birbirleriyle olan bağlantılarını görüyor.

– Bunu daha önce de söylemiştiniz.

Yol haritası, kader, bağlantılar.

Bunların ne anlama geldiğini bilmiyorum.

Gayet basit.

Bazen sayılar bir araya gelmediğinde bu, iyileştirilmesi gereken kozmik bir acının olduğu anlamına gelir.

– Acı mı?

– Oğlunuzun hissettikleri, sezdikleri.

Kâinattaki çözümlenmemiş, tamamlanmamış bazı şeyler.

Oğlunuz acıları sayı olarak görüyor.

Sizin göreviniz de onların gösterdiği yolu takip etmek.

– Körü körüne mi?

– Gerekirse evet.

Ne yapacağım o zaman?

– Şu anda ne yapmam gerekiyor?

– Sadece oğlunuza güvenin.

O size söyleyecektir.

**

Arnie?

Ne yapıyorsun?

– Tanrım.

Yine mi sen.

Beni nasıl – Kanser olduğunu biliyorum ayrıca bu sabah seni soymak için dükkâna gelen adama bıraktığın zarftaki 10.000 dolardan da haberim var.

Soygun olayını sen ayarladın.

– Oraya seni soymaya değil, öldürmeye gelmişti.

– Sen gelene kadar.

Kimsin sen?

Neden bana bunu yapıyorsun?

Sana söyledim, seni bulmam gerekiyordu.

– Yardım etmek için.

– Kimse bana yardım edemez, ölüyorum ben.

Bunu henüz bilemezsin.

Tedavini bitirmemişsin bile.

Her iki türlü de bu kimsenin umurunda değil.

Masana bıraktığın notu okudum.

Senin için önemli biri var.

Becca ne olacak?

Bir baba istemiyor o.

Mektuplarıma cevap bile vermiyor.

En azından bir soygunda ölürsem sigortadan ona para kalır diye düşünmüştüm.

Onu bile yapmayı başaramadım.

– Geldiğim gibi de yalnız gideceğim.

– Yalnız değilsin.

Ben buradayım.

Beni tanımıyorsun bile.

Haklısın, tanımıyorum.

Yaşaman ya da ölmenin de umurumda olmaması gerek ama umursuyorum.

Çünkü bunun bir önemi var.

Olmak zorunda.

Seni bulmamın sebebi de bu.

Bugün seninle iki kez karşılaştık.

Bunun tesadüf olması çok zor.

Öleceğin günün bugün olduğunu hiç sanmıyorum Arnie.

Lütfen.

Lütfen.

Hayır! Bırak beni!

– Bırak beni! Bırak!

– Hayır.

– Lütfen bırak beni.

– Kimsenin umurunda olmadığını söyledin hiç arkadaşın olmadığını da.

Benim umurumdasın.

Senin arkadaşın olacağım.

Senin arkadaşın olacağım Arnie.

Lyov?

Lyov! Baba! Becca?

Aman Tanrım.

Sen.

Sen.

7 milyar insan bu küçük gezegende uçsuz bucaksız olan bu yerde yapayalnız yaşamaya mahkûm.

Hassas varlığımızın bile büyük bir gizem olduğunu nasıl anlayabiliriz ki?

Belki de evrende yalnız olmak bizi birbirimize bağlıyordur.

Bir başkasına küçücük bir şey için bile ihtiyacımızın olmasını sağlıyordur.

Bir kuantum dolanıklığı yaratıyordur

Senin için benim için, bizim için.

Eğer nu gerçekten doğruysa o zaman hiçbir şeyin imkânsız olmadığı bir dünyada yaşıyoruz demektir.

Sana öğretmek istediğim o kadar çok şey var ki.

Bunun her zaman nasıl olması gerektiğini düşündüm.

Baba olmanın anlamı budur işte.

Sana bir şeyler öğretmem.

Şimdiyse bu senin bana bir şeyler öğretmene dönüştü.

Bu konuda bir sorunum olmadığını bilmeni istiyorum.

Tamam mı Jake?

Sorun yok.

Artık anlıyorum.

Bu bir yol haritası.

* *

3. Bölüm

Tropikal yağmur ormanlarında yaşayan 3 milyon hayvan türü bulunmaktadır bunlardan biri olan ateş karıncaları, toprağın altında sürekli su baskınıyla yok olma tehdidi altında yaşar.

Doğa buna aldırmaz.

Eğer bir canlı türü hayatta kalmak istiyorsa bunu hak ettiğini ispatlamak zorundadır.

Sel bastığında, ateş karıncaları birbirlerine tutunarak su geri çekilene kadar yüzen canlı bir sal oluştururlar.

Gerekirse aylarca bu şekilde kalırlar.

Böylesine bir şeyi bir canlı türü nasıl başarabilir peki?

İçgüdüleriyle mi?

Deneme yanılma yöntemiyle mi?

Yoksa günün birinde su akıntısına kapılan bir ateş karıncası başka bir karıncaya tutunup, ancak bu şekilde birlikte yüzebileceklerini mi fark etmiş?

Ya siz yapılması gereken şeyin ne olduğunu biliyor ama bir şey söyleyemiyorsanız?

Diğer insanların bunu anlamasını nasıl sağlarsınız?

Nasıl yardım istersiniz?

**

Ne anlama geliyor bu?

Jake'in sosyal hizmet görevlisine göre önemli olan bu sayı değilmiş sorun sürekli onun peşinde olmammış.

Evet, başka seçeneğin yok ama.

Bu mu yani?

Bundan sonra hayatım Jake'in rastgele yazdığı sayıların peşinde koşmakla mı geçecek?

– Hayır, rastgele değiller.

– Peki ya bu sayıları görmezden gelirsem?

– Onları görmezden gelebilir miyim?

– İstediğini yapabilirsin.

Ama kötü şeylerin de olacağı aşikâr; tabii Jake'e olacaklardan söz etmiyorum bile.

Jake acı duyuyor.

Bu sayılar evrendeki bir düzensizliği işaret ediyor.

Jake, bu sayılara bağlı olan insanların acısını hissediyor.

İşler düzelene kadar da acı çekmeye devam edecek.

Yani sayıları görmezden gelebilirim ama bu sefer de oğlum acı içinde olacak.

Bu bir seçenek değil.

Çocuk hizmetleri Jake üzerinde bir değerlendirme yapıyor.

Benim için de bir değerlendirme yapıyorlar.

O sayıların peşinde koşmaya devam edersem, onu benden alacaklar.

Belki de ben bir araştırma yapmalıyım.

Hayır, olmaz, lütfen.

Teşekkür ederim.

Benim yeterince deli olduğumu düşünüyorlar zaten.

Ben Özür dilerim, sadece dikkatleri üzerime çekmemem gerektiğini söylemeye çalışıyordum.

Gözünü dört açman gerekiyor.

Oğlunun çok önemli bir amacı var ve inan bana bunu tek fark eden sen olmayacaksın.

**

Bu gezegendeki en güçlü canlı türü insan değildir.

En hızlısı hatta belki de en zekisi bile değilizdir.

Tek avantajımız, birbirimize yardım etmek için işbirliği yapabilme yeteneğimizin olmasıdır.

Davacılar bugün, Morton-Starling dolandırıcılık davasını kazandıktan sonra Main Street Wall Street'e egemen oldu.

Finans devi, yeni kanıtların gün ışığına çıkmasından sonra anlaşma yapamadı Kendimizi bir başkasının benliğinde buluruz ve şefkat kahramanlık aşk için programlanmışızdır.

Bu şeyler de bizi daha güçlü daha hızlı ve daha zeki yapar.

İşte bu yüzden hayatta kalırız.

Hatta bu yüzden hayatta kalmayı isteriz.

Tamamdır.

Girin.

Rahatsız ettiğim için üzgünüm ama sanırım Jake bunu geri isteyebilir.

Koridorun ortasında buldum.

Ona sen verebilirsin.

Bu sabah Jake her aradığında gelmenizle ilgili söylediğim şey O şablonların kolayca bozulmayacağını biliyorum.

Onu seviyorsunuz ve iyi olmasını istiyorsunuz.

Evet.

Bunu ben de öğreniyorum.

İleride biraz daha anlayışlı olmaya çalışacağım.

Teşekkür ederim.

Bir zamanlar Sessiz Kral'a hizmet eden görünmez bir şövalye varmış İkisi birlikte nerede olduklarını bilmedikleri insanlara yardım etmeye başlamışlar.

4. Bölüm

İlk Atlantik ötesi telgraf kablosu 545.000 km uzunluğundaki bakır ve demir tellerinden oluşmaktaydı.

Ve okyanus tabanında 4600 km'lik alanda olacak şekilde tasarlanmıştı.

Kablo hazır olduğunda elektriksel impulslar ve sinyal kodları yardımıyla dünyanın öteki tarafına istediğiniz mesajı gönderebilirsiniz.

İnsanoğlu fikirlerini paylaşabilmek için birbirine itici bir güçle bağlıdır.

Yeni mesajınız bulunmuyor.

Ve duyulabilmeyi arzu ederler.

Bu, toplum içindeki ihtiyaçlarımızdan biridir.

İşte bu yüzden sürekli sinyaller ve işaretler göndeririz.

Diğer insanlarda da bu sinyal ve işaretleri aramamızın sebebi budur.

Her zaman gelecek mesajları bekleriz.

Bir bağlantı kurabilme umuduyla.

Bir mesaj alamamış olsak bile bu bize mesaj gönderilmediği anlamına gelmez.

Bazen bu yeterince iyi dinlemediğimiz anlamına gelir.

**

Burayı hatırlıyor musun?

Bazen insanlar öldüğünde sadece giderler.

Arkalarında hiçbir şey bırakmazlar fiziksel herhangi bir şey.

Annen de böyleydi.

Ama onu hatırlamak için en azından burası var, öyle değil mi?

**

Bir arkadaşım birer birer adım atarak istediğim her yere gidebileceğimi söylemişti.

Senle ikimiz bunun doğru olduğunu ona kanıtlayacağız.

**

Tüm o kullandığımız iletişim teknolojilerine rağmen insan sesi kadar etkili hiçbir şey icat edilememiştir.

Bir insan sesi duyduğumuzda, onu anlayabilme umuduyla içgüdüsel olarak dinlemek isteriz.

Konuşmacı söyleyeceği doğru sözleri bulmaya çalışırken bile.

Tüm duyabildiğimiz bağırtı, çığlık, hatta şarkı olsa bile.

İşte bu yüzden insan sesi evrendeki diğer her sesten daha farklı yankılanır.

Bu yüzden koca bir orkestraya rağmen şarkıcının sesini duyabiliriz.

Etrafında ne olursa olsun, şarkıcıyı daima duyabiliriz.

**

Normalde bu tip parçaları yıllarca elimizde tutmayız ama ne de olsa bu bir alyans.

Bu karımın alyansı.

Demek bu yüzden takmıyordu.

Üzerine yazı yazılacağı için takmıyordu.

"Bir artı bir üçe eşittir."

Oğlumuz doğduğunda bunu söylemişti.

Jake bizi bir aile yapmıştı.

Bir artı bir üçe eşitti.

5. Bölüm

Bugün tam 490.000 bebek dünyaya gelecek.

Her biri birbirinden eşsiz olacak.

Ve her biri muhteşem yaşam zincirinin bir parçası olacak.

Göbek bağları vücutlarından ayrıldığı anda kendi umutları, hayalleri ve arzuları olan bireylere dönüşecekler.

Babam bu adamla evlenmem gerektiğini söyledi.

10 dakikaya görüşürüz.

Ama aslında her birimiz farklı sistemlerden oluşmaktayız... bu sistemler de 60 trilyon hücreden oluşmaktadır ve bu hücreler sınırsız sayıda protein DNA ve organelle doludur.

Yani bir birey, aynı zamanda bir iletişim ağı gibidir. Her birimiz aslında yaşayan, nefes alan organizmalarız ama olay burada da bitmez.

Neden bitsin ki?

Beslediğiniz her umudun kurduğunuz her hayalin gerçekleştirdiğiniz her tutkunun tahmin edemeyeceğiniz kadar büyük bir etkisi vardır.

En azından benim için bunlar bu şekilde görünüyor.

* *

Sayılar-- Sayıları anlamaya başlıyorum.

Şimdi de şablonlar mı?

İşte.

Kullandığı madde neydi?

Akçaağaç pekmezi ve şeker poşetleri.

Elbette.

Gözümle göremediğim ama var olduğunu hissettiğim acısını durdurmak için onunla çaresizce iletişim kurmam gerektiğini söyle.

Bunu sana söylememi neden istiyorsun?

Çünkü bugün Jake için en iyi şey sadece babası olabilmem.

Jake için en iyisi, çizdiği yol haritasını takip etmen.

Şuna bir bak.

Bırakmamı ister misin?

**

Matematikçiler daha mağara duvarlarına çizilen ilk resimlerden bu yana sanata geometri penceresinden bakmıştır.

Yani Jake'in yaptığı o şablon aslında bir sayı mı?

Sadece olayın formatını değiştiriyor.

Görüyor musun, dairelerde 22 nokta var.

Merkezi yedigen bir sayıda tekrarlanan bir bağ.

Yirmi iki.

Jake'in sana söylemeye çalıştığı sayı 22.

O zaman neden eskisi gibi sayıyı yazmıyor?

Neden çizmesi gerekiyor?

Zamanla görülecek.

Hâlâ belirsizliğini koruyor.

Bu çok iyi.

Jake gelişim gösteriyor.

Normalde bundan etkilenmem gerekirdi ama tam da iletişim kurmaya başlamışken anlaşabildiğimiz dili değiştirmek istiyor.

Evet ama ilgini çekmeyi başarıyor.

Belki de kullandığınız eski dil ulaşmak istediği şeyi yeterince iyi anlatamıyordu.

**

Ya kaderimizi biz belirleriz ya da kaderimize razı geliriz.

Bu saçmalıkları sana kim öğretiyor?

Sen öğrettin baba.

**

Merhaba Jake.

Benim annen.

Orada olabilseydim, daima ama daima yanında olurdum.

Ama işimi biliyorsun yanında olamadığım geceler olacak, o yüzden bu gecelerde, bunu dinleyebilir ve sanki yanından hiç gitmemişim gibi hissedebilirsin.

Sanki tam orada yatağının ucunda oturuyormuşum gibi.

Benim küçük uykucu oğlum saatin kaç olduğunun farkında mısın?

Bizi birbirimize bağlayan şeyler zaman ve mekanla sınırlı değildir.

Farklı bakış açılarında, insana kaderin cilvesi olarak görünen şeyler bu sıkıca sarılmış bağlardan başka bir şey değildir.

Bunca zamandır gerçekleşen olaylar da bunlara bağlıdır.

Siz olmasaydınız, bu çocuklar kaybolurdu.

Burada farklı, evrimsel bir şeyler, yüksek bir bilinç durumu söz konusu.

Bu çocukların burada olmalarının bir nedeni var.

Bize bir şeyler öğretmek için buradalar.

Siz olmasaydınız, bu çocuklar kaybolurdu.

Siz olmasaydınız, bu çocuklar kaybolurdu.

Bu çocuklar kaybolurdu.

Bu bağlar tamir edilemeyecek bir biçimde yıpransa bile asla ama asla kopmazlar.

– Benim küçük uykucu oğlum.

– Tamamen değil.

Saatin kaç olduğunun farkında mısın?

Uyku vaktin çoktan gelip geçti bile Her ne kadar uyumak istemesen de Ama bazen en önemli bağlantı bulunduğumuz yer ve zamandır.

Uykunun kollarına teslim oluyorsun.

İyi geceler benim canım oğlum.

Seni seviyorum.

6. Bölüm

89 derece, 15 dakika ve 50.8 saniye.

Bu kutup yıldızının bulunduğu noktadır.

Kuzey yıldızı.

Başka bir gezegenden bakıldığında diğerlerinin arasında kaybolur.

Ama Dünya'dan bakıldığında eşsiz bir önemi vardır.

Bir yere sabitlenmiş gibi durur.

Kuzey yarımkürenin neresinde olursanız olun yüzünüzü kutup yıldızına çevirdiğinizde kuzeye dönmüş olursunuz.

Nerede olduğunuzu bilirsiniz.

Ama kaybolmanın başka yolları da vardır.

Verdiğimiz kararlarla.

Bizi etkileyen olaylarla.

Hatta kendi zihnimizde bile.

Peki ya o zaman sabitleyicimiz nedir?

Bizi karanlıktan aydınlığa çıkaracak yol göstericimiz ne olabilir?

Ya yol göstericimiz diğer insanlarsa?

Hayatımıza uzun ya da kısa süre de olsa bir şekilde girebilmiş olanlar.

Çünkü kutup yıldızının aksine, onların bize sağladığı ışık asla sönmeyecektir.

**

Senden istediğim şeyi getirdin mi?

Evet, getirdim.

Jake'in bana 18 Mart'tan beri verdiği bütün sayıları yazdım.

Anormallikler.

- Bu neyle ilgili böyle?

- Oku sen.

3, 18 5, 2, 9 6 3, 2, 8, 7 9, 5, 2, 2.

Bunu nasıl bilebildin?

Oğlunun sana verdiği bu sayılar yeni değil Bay Bohm.

Onlar her zaman vardı.

Amelia Dizisini bulmuş.

Bu sayılar benim için her şeyi değiştirdi.

Bu ilk kez 10 yıl önce oldu.

İmgelemleri görmeye başladığında kol ve bacaklarımı hissedemiyorum.

Sanki bir vücudum yokmuş gibi oluyor.

Sanki Sanki her şeyle bir bütün gibi oluyorum.

Bu sayıları ilk gördüğün zaman yani?

Yol haritası.

Her şeyi ve herkesi birbirine bağlayan dizi Bir anlığına da olsa tüm bu olaylara vakıf olmuştum.

Bana bunun bir anevrizma olduğunu, beyin fonksiyonlarımı yitirdiğimi söylediler.

Ama ben hiçbir şeyi yitirmemiştim.

Amacımı bulmuştum.

Ama buna devam edemedim.

Sende bulunan dizide Jake'in dizisinden farklı 3 sayı daha var.

- 9, 7, 5.

- Bir sonraki anomali.

- Ne anlama geliyor bu?

- Seni buraya bu yüzden çağırdım.

Bunlar imgelemimin son sayılarıydı.

Sanırım bir şey bulmanın eşiğindeyiz.

Oldukça kritik bir aşamadayız.

**

George ölmüş atalarımızdan birinin bize kızgın olduğunu söyledi.

Bu yüzden hamile kalamıyorum.

Ona böyle mi söyledin?

Ruhlar insanların dikkatini çekmek için kötü şansa sebebiyet verirler.

Mesajlarının duyulmasını isterler.

Onu buraya bu yüzden getirdim.

Eğer ruhun bir mesajı varsa bunu duymak istiyorum.

* *

7. Bölüm

Sayılar sabittir.

Ama onlar da değişir.

Sonuca etki edemeyişimiz harika bir dengeleyicidir.

Dünyanın adil olmasını sağlar.

Bilgisayarlar olasılıklardan anlam ortaya çıkarmak amacıyla rastgele sayılar üretir.

Hiçbir kalıba uymayan sonsuz nümerik diziler.

Dehşet verici küresel olayları sırasında tsunami, deprem 11 Eylül saldırıları bu rastgele sayılar birden rastgele olmaktan çıkar.

Ortak bilincimiz senkronize olurken sayılar da olur.

Bilim bu fenomeni açıklayamaz ama din açıklar.

Buna dua denir.

Hep bir ağızdan gönderilen ortak bir istek.

Müşterek bir umut.

Sayılar sabittir Ama onlar da değişir.

**

Görüyor musun?

Buna Amelia Dizisi diyordu.

Başlarda bunun delilik olduğunu düşündüm ama bu gördüğüm hiçbir şeye benzemiyordu.

İlahi bir şey gibiydi.

Deterministik bir algoritma.

Bir anda Schrodinger denklemine dönüşüyor.

Geçmiş, bugün ve geleceği kapsıyor.

Bunun pokerle ne ilgisi var peki?

Olasılık.

Şans.

Özüne ayrışıyor.

Texas Hold ’Em’i kazanmak için kusursuz bir formül.

Tüm dizileri çözene kadar 200.000 dolar borca battım.

* *

Dehşet verici küresel olayları sırasında ortak bilincimiz senkronize olur.

Bu nümerik diziler rastgele sayılardan meydana gelir.

Bilim bu fenomeni açıklayamaz ama din açıklar.

Buna dua denir.

Hep bir ağızdan gönderilen ortak bir istek müşterek bir umut hafiflemiş bir korku bağışlanmış bir hayat.

Sayılar sabittir ama onlar da değişir.

Trajedi zamanlarında ortak sevinç zamanlarında bu tip kısa anlarda düzeni daha az rastgele yapan tek şey müşterek duygusal deneyimlerdir.

Belki hepsi tesadüftür.

Belki de dualarımızın bir karşılığı.

8. Bölüm

İki nokta arasındaki en kısa yolun düz bir çizgi olduğunu söylerler.

Peki ama ya bu yol engellenirse?

Tortul tabaka nehrin akışını engellediğinde, akıntı yön değiştirir düz bir yol izleyeceğine zikzaklar çizerek ilerler.

Bu yeterli değil.

Menderesli akıntıyı ele alalım başlangıçtan sonuca ulaşmayı başaran en etkili madde sudur.

Doğa kendine başka bir yol bulur.

İki noktanın birbiriyle temas etmesi gerektiğinde ancak direkt bir bağlantı olması mümkün değilse evren daima başka bir yol bulacaktır.

**

İki noktanın birbiriyle temas etmesi gerektiğinde evren bu bağlantının gerçekleşmesi için bir yol bulacaktır.

Tüm umutlar suya düştüğünde kati bağlantılar asla kopmaz.

Bu bağlantılar kim olduğumuzu tanımlar.

Nasıl birine dönüşeceğimizi de.

Uzay genelinde Zaman genelinde öngörüde bulunamayacağımız yollar olacaktır doğa her zaman yolunu bulur.

Her şeyin yolunda gittiğini bilmeni istiyorum.

Jake, ben Bir fark yarattığını bilmeni istiyorum.

Birlikte bazı şeyleri değiştirdik.

Bir sonraki hamleyi yapmamı mı istiyorsun?

**

9. Bölüm

Kromatik gam 12 tondan oluşur.

Birbirini takip eden dizilerden oluşan bu basit 12 ton sonsuz çeşitlilikte bir müzik oluşturur.

Harmoni ve ahenksizlik, gerilim ve çözülme tüm bunlar tonlar arasındaki matematiksel oranla tanımlanabilir.

Tüm bu oranları sese dönüştürebilir miyiz?

Alanların harmonisini duyabilir uçsuz bucaksız evrenin gücünü hissedebilir tek bir taşın sessizliğine tanık olabiliriz.

İnsan kalbinin o cezbedici gücü.

Bazıları için müzik, ruhu, sınırları aşan bir güzelliğe yükseltir.

Diğerleri ise bu güzelliği sayıların içinde duyarlar.

**

O şeyi gayet iyi kullanmaya başladın, değil mi?

Vay canına, müzik yapmak için sayıları kullanıyorsun.

Onunla başka ne yapabilirsin biliyor musun?

Sayıları kullanarak kelimeler yapabilirsin.

Göstermemi ister misin?

Ver bakalım Jake.

Bak.

Gördün mü?

Her sayı bir harfi simgeliyor.

Bir A'yı, iki B'yi, üç C'yi ve böyle devam ediyor.

Hadi "Soğuk" yazalım.

Üçe, on beşe, on ikiye ve dörde basman gerek.

Böylece "Soğuk" yazdık.

Kelimeleri kullanırsan ne istediğini neye ihtiyacın olduğunu bilirim.

Üşürsen sana bir kazak getirmem gerektiğini anlarım.

Denemek ister misin?

**

İnsanlar yaşar ve ölür.

**

- Bu da kim?

- Gizemli oda, gizemli adam.

Adı Avram.

Demek çocuk bu.

36'dan biri.

Anlayamadım?

Jake gibi 35 kişinin daha olduğunu mu söylüyorsunuz?

Kabala onlara "Lamed Vav Tzadikim" diyor 36 Erdemli Kişi.

Dünyada 36 erdemli kişi olduğu sürece Tanrı insanoğlunun var olmasına izin verecektir.

Affedersiniz.

Bu Gizli 36'nın nerede olduğunu kimse bilmiyor.

Ama aramızda kutsanmış bir şekilde, insanların acısını derinlerde hissederek dolanıyorlar.

Bu acıyı dindirmek, dünyanın döngüsünde ufak değişiklikler yapmak ve kâinatı düzeltmek için çabalıyorlar.

Kâinatın Islahı.

Jake'in o 36 kişiden biri olduğunu mu düşünüyorsunuz?

Evet.

Belki de değildir.

Kim bilir?

Ya da eski bir kitapta yazılan hurafelerden biridir.

**

Dünya dönerken 7.83 hertz'lik bir frekansla bir müzik notası yayar.

Ancak bu frekans bilinmeyen bazı nedenlerden ötürü bir parça değişime uğrar.

Bunun sebebi, bazı farazi güneş patlamaları ya da atmosferdeki elektriksel bozulumdur.

Ama belki de bunun daha basit bir açıklaması vardır.

Belki de gezegenimizin sesi etrafında dönen 7 milyar ruhun yarattığı müziklerden ve açığa çıkardıkları harmoniden etkileniyordur.

**

O alet Jake'in konuşmayı öğrenmesine yardımcı olabilir.

Belki de konuşmak istemiyordur.

Belki de onun babası olarak görevim bunu bu şekilde kabullenmektir.

10. Bölüm

Simetri evrenin dilidir.

Matematiksel olarak ifade edilmiştir harfler, üçgenler, daireler ve tüm diğer geometrik şekiller simetri olmadan insanoğlu tarafından kesinlikle idrak edilemezdi.

Ama bazılarımız bunu anlayabilir.

Onu belirgin şablonlarda mozaiklerde görürüz.

Bu geometrik şekiller dönüştürülmüş ve yansıtılmış sonsuz bir tekrar içindedir.

Konuştuğunuzda ise bu mantığı izlersiniz.

Bir sonraki adımı öngörebilirsiniz.

Sadece yolun nereye gideceğine güvenmeniz gerekir.

**

Burada ne yapıyoruz sanıyorsun?

Size bunu anlatmaya çalışıyordum işte.

Oğlun dünyadaki dengesizliği düzeltmeye ve kutsal güçleri hayata geçirmeye çalışıyor.

Kutsal demekle neyi kastediyorsun?

– Bu sadece bir teori.

– Oldukça büyük bir teori ama.

Jake'i şimdilik sadece 11 yaşında bir çocuk olarak görmeye ne dersin?

Görünüşe göre öyle değil.

Her iki türlü de oğlun sana bir şeyler anlatmaya çalışıyor.

* *

Bu daha ne kadar devam edecek?

Ay'a gidip gelene kadar.

Tam bir hayalperestsin.

Neden olmasın?

Çünkü senin halkın benimkileri, benimkiler de seninkileri öldürüyor.

* *

Âşık olduğum kızı onaylamadı.

Filistinli.

Sanki boynuzları varmış gibi söyledin.

Nasıl hissettiğimi biliyorsun ama Tevrat yargılamayı daima Tanrı'nın yapması gerektiğini söyler.

O yüzden bu işe karışmayacağız.

Arkadaşım Moshe'yi arayacağım.

Sana o yüzüğü alacağım.

Sağ ol kuzen.

* *

Mesaj nedir?

9808 değişti.

Yenisi 2545.

– Anlamadım.

– Anlaman gerekmiyor.

– Sen sayıları hatırla yeter.

9808, 2545 oldu.

Kardeşime Mikhail'in doğum gününü kutladığımı söyle.

Bu gece! Bu gece gitmeli! Mikhail'i bu gece aramalı! Yüzüğü alabildin mi?

Moshe'ye sana uygun bir fiyat vermesini söyledim.

Gayet iyi bir fiyattı Avram.

Ama işler planlandığı gibi gitmedi.

Kabala'da sayıların belirli anlamları olduğu anlatılıyor değil mi?

Evet.

Kabala'da numeroloji üzerine yazılar vardır.

Ortada bir şey varsa, doğru olup olmadığına kendin karar vermelisin.

İletmem için bana bir mesaj verildi.

Mesajın iyi mi yoksa kötü bir şeye mi neden olacağını bilmiyorum.

9808'in 2545 olması ne anlama geliyor?

Dokuz anlaşmazlığı ve öfkeyi; sekiz ölümü ve yıkımı simgeler.

Sekizi istemezsin değil mi?

Diğer yandan iki cazibe, duygusal güçtür.

Dört; Venüs'e bağlıdır ve bu da aşkın gezegenidir.

Beş; güç ve bilgeliktir.

Yani 9808'in 2545 olması Bunun iyi bir şey olduğunu söyleyebilirim

* *

– Bunların ne olduğunu biliyor musun?

Teller'ın oyuncakları.

Eflatunun beş cismi.

Eflatun bunların hayatın temel taşları olduğunu ileri sürerdi.

Her bir şekil temel bir elemente karşılık geliyor.

Ateş, toprak, hava, su, eter.

Evet.

On iki yüzlü.

12 tarafı bir yıl içinde güneşin geçtiği 12 Zodyak simgesini gösteriyor.

Evrenin kendisini tanımladığını söylüyor Teller bu yüzden onu seçti.

Bunu nereden buldun?

Yöneticim.

Oynaması için Jake'e vermişti.

Teller'ın bireylerdeki zihinsel bağlantıları ölçmek için geliştirdiği metodun bir parçasıydı bunlar.

Bu ne demek oluyor?

Sanırım Teller Lamed-Vav'ı arıyordu.

Martin'e bahsettiğin 36 Erdemli kişi.

Bu 36 kişiyi anlayabilmek için yapılan bir test mi bu yani?

En nihayetinde başarısız olan bir test.

Çalışma başarısız mıydı yoksa denek yüzünden mi öyle oldu?

Teller bu testi, hastası olan Amelia'nın üzerinde mi denedi?

Zavallı kız.

Onlar Onun sınırlarını zorlamışlardı.

Teller kendini suçladı, sonrasında da ne olduğunu biliyorsun.

Sence yöneticim Jake'in o 36 kişiden biri olup olmadığını mı test ediyordu?

Buna cevap veremem.

Ama kendine sorman gereken asıl soru ne bilmek istediği olmalı.

Çünkü bir yerlerden emir alıyor.

Bir kamera vardı.

Onları izleyen biri vardı.

Onları izleyen kişinin kim olduğunu öğrenmem gerekiyor.

* *

Bunu açıklamaya kalksam bana inanmazsınız.

Ama sana yardım etmem gerekiyor.

Güvenilir biri olduğundan nasıl emin olacağım?

Olamazsın.

Bazen hayatta başarılı olacağını umarak cesur adımlar atmak gerekir.

Ayrıca, o geminin nereye gittiğini tek bilen benim.

Bana ihtiyacın var.

* *

Hepimiz bu sonsuz mozaiğin birer parçasıyız bal peteğinde bulunan her bir hücreyle eş değeriz.

Bu yapbozun her bir parçası fiziksel olarak birbirine temas etmese de hepsi aynı büyük mozaiğin birer parçasını oluşturur.

Sayıları arttıkça duvarı daha da sağlamlaştıran tuğlalar gibi.

Birini yerinden oynattığınızda hepsi yerle bir olur.

Bu duvarın sağlamlığının her gün test edildiğini fark etmiyor olabiliriz.

Ama duvar her bireyin ortaklaşa yardımları sayesinde direnir.

11. Bölüm

1992'de Çin'den Amerika'ya gitmekte olan gemiden denize bir konteyner düştü ve Pasifik Okyanusuna tam 29.000 plastik ördek yayıldı.

10 ay sonra, ilk plastik ördekler Alaska Sahiline vurdu.

O zamandan beri ördeklere Hawai'de, Güney Amerika'da, Avustralya'da hatta Kuzey Kutbunda bile rastlanıyor.

Ancak 2000 kadar ördek, Japonya, Alaska, Kuzeybatı Pasifik ve Aleut Adası arasında kalan akıntının oluşturduğu Kuzey Pasifik Girdabına yakalandı.

Girdaba yakalanan nesneler çoğunlukla girdabın içinde kalır aynı yolu izlerler sürekli aynı sularda dolaşıp dururlar.

Ama bu her zaman olmaz.

Yolları, hava değişimlerinden, denizdeki fırtınalardan ya da bir grup balinanın yollarına çıkmasıyla değişebilir.

Plastik ördeklerin kaybolmasından 20 yıl sonra bile hâlâ dünyanın pek çok sahiline vuran ördekler vardır girdaptan çıkan ördek sayısı arttıkça, serbest kalmanın mümkünatı artar.

Yıllar boyu aynı sularda geziyor olsanız bile elbet bir gün sahile ulaşmanın yolunu bulursunuz.

* *

- Ondan tam olarak ne istiyorlar?

- Bilmiyorum.

İlk başlarda sadece öğrenmesini, hafızasını, sayılarla ilişkisini araştırıyorlar sandım.

Ama bu adamlar gezegendeki herkesten kırk adım öndeler; her şeyin içindeler.

İklim değişiklikleri, küresel ısınma, nüfus şablonları.

Martin, onlar çok azimli.

Sadece güçleri de yok, bu başka bir şey.

Sheri Strepling onların adamı, ama onun tek olduğunu sanmıyorum.

Bekle bir dakika Clea Hopkins'in de mi onlarla olduğunu ima ediyorsun?

Hayır.

Ona güveniyorum.

Hiç kimseye güvenemezsin.

Jake'in velayetini de o inceleme kurulunun eline bırakamazsın.

Anlıyorum.

Tüm bunları oğlumun velayetini almak için yapıyorsun.

Sana o kurulun bir kandırmaca olduğunu söylemeye çalışıyorum.

Kaybedeceksin.

Ama Jake'in velayetini sen alırsan her şey düzelecek.

Önlerine geçmiş olacağız.

Hiçbir yargıç benim şartlarımı ya da yeterliliğimi sorgulamaz.

Olmaz.

* *

Hayır, hayır Mükemmelliğe doğru bir gelişim göstermiyorsun.

Lütfen ama, mükemmeliyet diye bir şey yoktur.

Gelecekte belki ama şu anda, uyum gösterip ilerliyoruz.

Affedersiniz, rahatsız ettiğim için üzgünüm.

Bu da neydi böyle?

Bir sorun çıktı.

- Tartışmak için toplanmıştık.

- Nasıl bir sorun?

Sorun sizsiniz Bay Bohm.

Sizinle ne yapacağımız.

Şu 36 kişi hakkında olan konuşmamızı hatırlıyor musunuz?

Bunun benimle ne ilgisi var?

Kabala felsefesine göre bu 36 kişinin kendinden bihaber olması gerekir.

Ama oğlunuz bunun tam tersi.

Jake sizi aracı olarak kullanıyor.

Bu daha önce hiç olmamıştı.

Arkadaşların da bundan mı korkuyor?

Onları suçlayabilir misin?

Binlerce yıllık inançlarını hiçe sayıyorsun ve arkadaşın da o 36'dan birini daha aramaya geliyor.

Amelia.

Pek çok insan iki Lamed Vav'ın bağlantısının tehlikeli olduğuna inanır.

Peki ya ben?

Ben tüm bunların çağdışı düşünceler olduğuna inanıyorum.

İnsanlık gelişiyor.

Kutsal yazıtların da onunla birlikte gelişmesi gerek.

Dünya şu anda 4000 yıl öncesiyle aynı durumda değil.

- Meslektaşlarınla aynı fikirde değilsin yani?

- Düşüncemi onaylamıyorlar ama dinliyorlar.

Sana sadece Jake'in beni Amelia'ya yönlendirdiğini söyleyebilirim.

**

Amelia ile bağlantı kurmak bu kadar tehlikeliyse bunu neden istiyor?

Buna verilecek en basit cevap, Jake'in olayları bizim gibi algılamadığı olacaktır.

Ona inanmak istiyorum, ki bu size de inanmam gerektiğini gösteriyor.

Sanırım bana inanmak konusunda pek de emin değilsin.

Buraya bir nedenden ötürü geldin.

Sana nasıl yardımcı olabilirim söyle.

**

Sanki hiçbir şey olmamış gibi.

İşe gitmeyi bıraktım kurtulanların haberlerini takip etmekle kafayı bozdum sonra da enkaz alanını duydum.

Bu eşyaları satmıyorum.

Bunları internete koyarak, belki hayatta kalanlardan bazıları onları geri alabilir umuduyla bekliyorum.

Ama şimdiye kadar Ne yaptığımı bilmiyorum.

Sadece böyle yapmalıymışım gibi hissediyorum.

Bunu anlamanı beklemiyorum.

Anlıyorum.

* *

Aferin Amelia.

– Gülümsediğini görüyorum.

Hoşuna giden bir şey mi var?

– Yapboz metaforun ta kendisi.

Amelia?

İnanamıyorum.

Amelia?

O az önce – Bunu tekrar söyleyebilir misin?

– Belki.

Bu olağanüstü Amelia.

Onca yıl boyunca neden hiç konuşmadın?

Gerek yoktu.

Bu sadece evrimsel bir tümsek.

Tıpkı küçük parmağımız gibi.

– Aman Tanrım.

– Çok zekice.

Hava haritalarına olan ilginin ilk ne zaman başladığını hatırlıyor musun?

– Hastaneden sonra.

– Hastaneden mi?

– Neden hastanedeydin?

Testler ve beyin taramaları için mi?

– Apandisit yüzünden.

Altı yaşındaydım.

İzi bile var.

* *

Kızımız kayboldu ve eski kocam onun öldüğüne inanıyor.

Ama sen inanmıyorsun.

Amelia gelgitler konusunda saplantılıydı.

Global gelgit şablonlarına dayanan bir denklem bulmuştu ve belirli bir sayı dizisine kafayı takmıştı ve bize bir şeyler anlatmaya çalışıyordu, bunu biliyorum.

– Ne gibi?

– Bilmiyorum.

Ama ortadan kaybolduktan sonra bir şeyler çözmeye başladım.

Diziyi ilerleterek denkleme dönüştürdüm ve bu beni tam bu tarihte, bu saatte bu koordinatlardaki bu kumsala tam bugün getirdi.

Zaman doldu ama burada değil.

Burada değil ve ben Buraya geleceğini hiç sanmıyorum.

Buraya hiçbir zaman gelmeyecek.

**

Bu akıntı, yılın tam bu zamanında kumsalın burasında olan akıntı.

– Ama tsunami bunu değiştirdi.

– Ne?

Enkaz alanı o kadar geniş bir alana yayıldı ki, suyun akışını değiştirdi.

Takip ettiğin akıntı şu anda daha güneyde.

Tam burada.

Henüz her şey bitmedi.

Yani bu gerçekten de olabilir mi?

Asıl önemli olan, buna sen inanıyor musun?

Sence o yaşıyor mu?

Bana bak.

Sence o yaşıyor mu?

Evet.

O zaman pes etme.

Yeni bir rota belirle.

Hadi, sana yardım edeceğim.

Girdaba yakalanan nesneler, çoğunlukla girdabın içinde kalır aynı yolu izlerler, sürekli aynı sularda dolaşıp dururlar.

Ama bu her zaman olmaz.

Yolları, hava değişimlerinden, denizdeki fırtınalardan ya da bir grup balinanın yollarına çıkmasıyla değişebilir.

Yani serbest kalmak mümkündür.

Yıllar boyu aynı sularda geziyor olsanız bile elbet bir gün sahile ulaşmanın yolunu bulursunuz.

**

12. Bölüm

Bir yılda 31.530.000 saniye var.

Bir saniyede 1000 milisaniye var.

Milyon tane mikrosaniye.

Milyar tane nanosaniye.

Nanosaniyeleri yıllara bağlayan tek sabit şey değişimdir.

Atomdan galaksiye kadar tüm evren sürekli değişime uğrar.

Ama biz insanlar değişimden hoşlanmayız.

Ona karşı koyarız; bizi korkutur.

Hayali bir durağanlık yaratırız.

Dünyanın sabit kaldığına şimdiki gibi olduğuna inanmak isteriz.

Ama bu büyük paradoks hiç değişmez.

Bir ana yapışıp kaldığımızda o an çoktan geçmiştir.

Anlık görüntülere yapışıp kalırız.

Ama yaşamdaki görüntüler sürekli değişir.

Her nanosaniye bir öncekinden farklıdır.

Zaman bizi gelişmeye zorlar.

Uyum sağlamaya.

Çünkü gözümüzü her kırptığımızda ayaklarımızın altındaki dünya değişir.

* *

– Bunun için çok geç.

– Yapma, hiçbir zaman çok geç olmaz.

* *

Sen de rakamları görüyor musun?

Beni göremediğini biliyorum.

Ben görünmez prensim.

Sorun değil, kimse göremiyor.

Ben de rakamları yazıyorum.

Bak, gördün mü?

İmparatorluğun bekçileri.

Seni mi arıyorlar?

Bir şey demene gerek yok.

Bu geçiş biletini al.

Bununla güvenle geçebilirsin.

Ben bekçileri oyalarım, sen sınırı geç.

Tamam mı?

Önce görünür olmam lazım.

Evet.

Hazırım.

* *

Sen iyi birisin Martin Bohm ama seni tanımanın bir bedeli var.

Neden bahsediyorsun?

Her şey gitti.

Teller'ın kayıtları, Amelia'yla ilgili dosyası bütün çalışmaları.

Elmaslarımla ilgilenmemişler.

Bunu kim yaptı?

Kart bırakmamışlar.

**

Gerçekten bunu daha önce 50 kez yaptın mı?

48 kez ama evet, amacım bu.

Farklı ülkelerden 50 müzisyene aynı şarkıyı söyletmek.

Bütün dünyayı dolaştım.

İki buçuk yıldır bu proje üzerinde çalışıyorum.

Neden?

Babam plak yapımcısıydı.

Hayatı boyunca harika müzisyenlerle berbat anlaşmalar yaptı.

Becko Kardeşler gibi insanlarla.

O plaklara yüreklerini koydular ölümsüz sanat eserleri yarattılar ama o paralarını aldı.

Bana biraz para bıraktı.

Sanırım onun yanlışlarını düzeltmeye çalışıyorum.

Çok aptalca geliyor, değil mi?

Hayır, hiç değil.

Hayallerinin peşinde koşmalısın.

Bir zamanlar elimde makineyle dünyayı dolaşıp tren resimleri çekmeyi düşünüyordum.

Gerçekten.

Tüm o çelik ve metallerde beni çeken bir şey vardı.

Onları resimlemek istiyordum.

İstediğimi yapamadım ama belki bir gün.

Umarım aradığını bulursun.

Umarım sen de bulursun Lucy.

Yardımcı olabilir miyim?

**

Thomas'ın onu neden böyle bıraktığını anlamıyor.

Müzisyenleri anlamak zordur.

Jimar kardeşiyle tekrar şarkı söylemeyi her şeyden çok istiyor.

O güzel melodileri nasıl özlediği gözlerinden belliydi ve bunu gerçekleştirebilirim.

O sesleri neredeyse dünyanın bir ucundan tekrar bir araya getirebilirim.

**

Her gün her an, her nanosaniye dünya değişir.

Elektronlar birbirine çarparak reaksiyona girer.

İnsanlar çarpışır ve diğerlerinin yolunu değiştirir.

Değişiklik kolay değildir.

Çoğunlukla insana zor gelir.

Ama belki bu iyi bir şeydir.

Çünkü değişiklik bizi güçlendirir.

Esnek olmamızı sağlar.

Bize gelişmeyi öğretir.

13. Bölüm

Bir insanın dünyada ne kadar değişikliğe neden olabileceğini merak etmeden yapamayız.

Kendimize dönüp bakar ve acaba kahramanlık yapabilecek yeterliliğe sahip miyiz diye düşünürüz.

Ama gerçek şu ki her harekete geçtiğimizde, bir etki yaratırız.

Yaptığımız her bir şeyin etrafımızdaki insanlar üzerinde bir etkisi vardır.

Yaptığımız her seçimin dünyaya bir yansıması olur.

Küçücük bir iyi niyet gösterimiz bile daha önce hiç karşılaşmadığımız insanlar üzerinde beklenmedik faydalara neden olabilir.

Tüm bu olanlara her zaman tanıklık edemeyiz ama hepsi aynı şekilde gerçekleşir.

**

Sizlere bugünün Toplum Hizmeti Günü olduğunu hatırlatayım.

Bugün biraz durun ve diğer insanları düşünün onlara yardım etmeyi ve dünyanın daha iyi bir yer olması için çabalamayı.

**

Öğrettin.

Gerçekler her şeyden önce gelir, değil mi Henry?

Gerçekler her şeyden önce gelir.

**

İşin özü, hiçbir şey imkânsız değildir.

Verilen bir karar ya da yapılan bir eylem.

İlk adımı atmadan önce aldığımız nefes.

En daimi zincirleme reaksiyonlar, bu anlarda bu eylemlerle bu kararlarla ortaya çıkar ve hepsinin de kaynağında sevgi vardır.

2. SEZON

1. Bölüm

İletişim kurmanın sonsuz yolu vardır.

Bazıları diğerlerinden daha iyidir.

Günümüzde ortalama bir insan 7.4 bireye yaklaşık 17.520 kelime söylüyor.

Bir sınırdan diğer sınıra geçişte dil değiştiği için umutsuz kalıyoruz.

En basit kavramları bile açıklamakta zorluk çekiyoruz.

İsteklerimizi Kim olduğumuzu Sevgimizi.

* *

Benim adım Jake.

26 Ekim 2000'de doğdum.

Tam 11 yıl sekiz ay ve 16 gündür hayattayım.

Ve bunca zaman boyunca, tek bir kelime bile konuşmadım.

Ama bu değişmek üzere.

Aman Tanrım.

* *

Aster Şirketler Grubunda, geleceği beklemeyiz bunu her gün düşünürüz.

İnsanların kullandığı enerjiyi ürettiğimizde ürünlerimizi dünyanın dört bir yanına ulaştırdığımızda.

Kârımızın büyük ölçüde yükseldiğinin altını çizmen gerçekten çok önemli.

Yeni girişimlerimizin başarılı, güçlü ve yenilikçi olduğundan.

* *

Frederick LeMay adında bir besteci duydun mu?

* *

Hayat Ağacı.

Evrenin mükemmelliği.

Her birimiz Tanrı'ya başka bir yoldan ulaşırız.

Kader.

Önceden belirlenmiştir.

Bunu inkâr etmek en büyük günahtır.

Tıpkı başka bir beste yapmayan arkadaşınız gibi.

O benim arkadaşım değil.

* *

Herhalde algoritma projesinden bahsetmiyorsun çünkü şu noktadan sonra bunu sonlandırman söz konusu bile olamaz.

O yüzden konuşmandan söz edelim lütfen.

Aster Şirketler Grubu'nun asıl hissedarları Midas Dokunuşu'na sahip adamı dinlemek istiyor.

Karşılığında ise çalışmalarımıza destek olmaya devam edecekler.

Bu da oldukça fazla para anlamına geliyor.

Birbirimize konunun asla para olmayacağı hususunda söz vermiştik.

Ama şirketimizi 42 milyon dolar karşılığında Aster Şirketler Grubu'na sattık.

– Konu her zaman paraydı.

– Dünyayı değiştirecektik.

Değiştireceğiz.

Hayır, değiştirmeyeceğiz! – Tek yaptığımız şey zengin olmak.

– Bu hakkımız.

Dostum algoritmaların Aster Şirketleri'nin tüm müşteri ilişkilerine yeniden şekil verdi.

Onlara 40 milyar dolar kazandırdın.

Şurada yaptığın tüm bu garip karalamalar sayesinde.

Bana tüm bunların neyle ilgili olduğunu ne zaman anlatacaksın?

Üniversitenin ilk yılından beri birbirimizin en yakın arkadaşıyız.

Seni tanırım Calvin, bir derdin var.

Tekrar ediyor.

Ne?

Üzerinde çalıştığım sayı dizisi.

Önünde sonunda başa, 3-1-8 sayılarına geri dönecek, biliyorum.

Ve?

Bu Tanrı Dizisi.

İnsanlığı sonsuza kadar değiştirecek.

Bu yüzden Aster Şirketi'nin onu almasına izin veremem.

Affedersin.

İnsanlık mı?

– Şu anda bundan mı bahsediyoruz?

– Bu komik değil.

Anlamıyorum.

İstediğin şey ne Calvin?

Anlaşmayı iptal etmelisin Tony.

Beni bu anlaşmadan çıkarmalısın.

Sen benim dostumsun.

Lütfen, bunu yapamam.

İçim içimi yiyor resmen.

Tamam.

Tamam, onlarla konuşuruz.

Bunu halledeceğiz dostum.

Gel hadi, halledeceğiz.

**

Web tabanlı bir haber şirketi.

Dünyada milyarlarca akıllı telefon var ve hepsinde de internet bağlantısı ve kamera bulunuyor.

Bu da dışarıda milyarlarca potansiyel haberci olduğu anlamına geliyor.

Doğru zamanda işten ayrıldığımı biliyordum.

**

Çalışırken sohbet edeceğim birinin olması hoşuma gider.

Zaman zaman insanlar beni bulur.

Bazı şeylerin nasıl bir araya geleceğini görebilme konusunda bir yeteneğim vardı.

Uzun zaman önce.

Tanrı'nın sesiyle konuşabilme yeteneğine sahip çok nadir kişiler vardır.

Bende de aynı yetenek var.

Sizi bu sayede buldum.

Sizi Tanrı'ya olan yolunuzdan ayırabilmek için uzun yollar kat ettim.

Ama ben sizin yolunuzda değilim.

Hayır, hayır dostum.

Sen O'nun yolundasın.

Sen yoldan çıkmış, Tanrı'nın gözünde kutsal şeylere küfür eden birisin.

Anlayamadım?

Bu senin suçun değil.

İleri doğru küçük bir adım atabilir misin lütfen?

Affedersin.

Biraz gerginim de.

Neden?

Buna hâlâ alışamadım.

Benden başka Tanrı'n olmayacak.

Onlarla oynamak mı istiyorsun?

Oyna hadi, bir şey diyeceklerini sanmam.

**

Amacımız basitti.

Tüm bu algoritmayı kullanıp İşin doğrusu, Aster Şirketler Grubu bu algoritmayı makineleri bizden daha akıllı hâle getirmek için kullanıyor.

Bu makineler kendilerinden daha zeki makineler yaratmak için kullanılacaklar ve bu döngü artarak devam edecek, ta ki tüm fikirlerimiz ve beyinlerimiz işe yaramaz birer parça hâlini alana dek.

Kâr ve kurumsal hırsın sürüklediği distopyan bir kâbus yapım aşamasına gelmiş durumda.

**

– Türlerin nümerik bir yapıda gelişimi.

Doğru bir düzende ve uygun şekilde hayata geçirilmiş basit nümerik bir denklemle tüm hastalıklara, kansere, umutsuzluğa son verilecek.

Burada Tanrı'nın öngörüsünden bahsediyorum!

**

Bu gezegende geçirdiğim vakit dahilinde öğrendiğim üç şey var.

Bir.

Herkesin birbiriyle bir bağı var.

Burası çok güzel.

New York'taki kuzenim Avram'dan bir telefon aldım.

İyi insanlar olduğunuzu söyledi.

O iyiyse ben de iyiyim, sizler de iyisiniz.

İki.

Sizin bittiğiniz yerde ben başlarım.

Ya da tam tersi.

Üç.

Ne kadar kontrol etmeye çalışırsak çalışalım hiçbir şey göründüğü gibi değildir.

Vay canına.

– Evet.

– Çok garip bir durum.

2.Bölüm

Binlerce yıldır denizciler nerede olduklarını anlayabilmek için yıldızlara bakmıştır.

Okyanus altlarında kayıp giderken kutup yıldızının o sabit yerinin rahatlığını yaşadılar.

Ama burada her şey hareket hâlinde.

**

Karşılaşacağımız şey ya da yakınsamanın bize getirisi bilinemez.

İnsanlar kati sonuç için yıldızlara bakmaya devam eder.

Ama tek mutlak gerçek yaşadığımız her gün boyunca kaderimize an be an yaklaşıyor oluşumuzdur.

Işık ve gölge kullanımlarınıza hayran kaldım.

Aydınlatma ve gölgeler arasındaki kontrastlık oldukça hüzünlü.

– Hüzünlü mü?

– Evet.

Tanrı'dan ne kadar uzakta olduğumuzu bize hatırlatıyor.

Işığından.

Evet, hüzünlü.

Ve sevgi dolu.

Kilise cemaatinin üzerine düşen şu ışık huzmeleri adeta İsa'nın Doğumu'nu hatırlatıyor.

Beytüllahim'in yıldızı sıradan insanlara ışık tutuyor.

Evet.

Merhametle dolusunuz.

Yine de merak ediyorum.

Neyi?

Söyleyebilirsiniz.

Sorun değil.

Bizi ışığa yönlendirmeye mi yoksa gölgeler arasında saklanmaya mı teşvik ediyorsunuz?

Demek istediğim, dünyanın bilmesini istemediğiniz bir şeyler var mı?

**

Toledo Katedrali'nde gizli bir tavan penceresi var, ve burası o kadar yüksekte ki gerçekte orada ne olduğunu sadece kaynağını arayanlar görebilir.

Peki ne var orada?

Cennetin kapısı.

Bu dine küfretme olmaz mı?

Nasıl olsun ki?

Eğer insan Tanrı'nın yerine göz dikerse Tanrı'yı sinirlendirir ve bunun cezası da ölümdür.

Bizi cennete buyur eden daha şefkatli bir ilahi güce inanıyorum.

Cennete sandığımızdan daha da yakınızdır aslında.

Hikâyesini anlat.

- Neyin hikâyesini?

- Yara izinin.

Derin bir yaraymış.

Acı ve utanç verici bir hatırası var.

Utanç verici mi?

Çünkü bir kadınla alakalı.

Bunu hak etmiş miydin?

Evet.

Ona büyük acılar çektirdim ve bundan derin pişmanlık duyuyorum.

Yani yara izi amacına hizmet etti.

Başkalarına yaşattığımız acıları hatırlatması onları kendi acılarımız yapıyor.

* *

Hepimiz kendi seçimimiz dışında gelişen ve kaçamayacağımız kaderimize doğru bir devinim halindeyiz.

* *

Bedenler uzay boşluğunda hareket edip birbirlerine yaklaştıkça hızları artar.

Yakınlaşma kaçınılmazdır.

* *

Binlerce yıldır denizciler nerede olduklarını anlayabilmek için yıldızlara bakmıştır.

Okyanus altlarında kayıp giderken kutup yıldızının o sabit yerinin rahatlığını yaşadılar.

Ama burada her şey hareket halinde.

3. Bölüm

En küçük amipten en büyük galaksilere kadar kendimizi sınırlar dahilinde tanımlarız.

Sınırlarımız.

Ben benim, bu sebeple ben sen değilim.

Kendi sınırlarımızın içinde güvendeyizdir.

Ama bu sınırlar kararsızlık ve korkuya yakın olabilir.

Soğuk sıcak ile çarpışır.

Dinamik enerji açığa çıkar.

Buna rağmen bu sınırlar, aramızdaki bu mesafeler fikirlerin değişmesine, bilginin kazanılmasına yol açar.

Ben benim.

Ama seni gerçekten tanıyabilmem için sınırlarımı zorlamam gerekir.

* *

Yalanları gerçeklerden ayıran bir algoritma üzerinde çalışmıştım.

Gerçeklerin hesaplanmasının imkânsız olduğu ortaya çıktı.

Sayılara dökülmesinin.

Ama bunun birkaç belirtisi var.

Gözlerini dikip sabitçe bakmak ya da kollarını kıpırdatmamak gibi.

* *

O inanılmaz sezgileri olan bir gökbilimciydi.

Bu konuda hiçbir eğitimi yoktu.

Birden sessizleşir ve günlerce tek bir kelime bile etmezdi.

Ve bir anda şu galaksiyi çizerdi.

Yıldızlardan oluşan bir kümeyi sonra da gece dışarı çıkıp teleskop ile gökyüzüne bakar ve onu bulurdu.

Bu tıpkı bir sihir gibiydi.

En büyük keşfi Corliss Kuyrukluyıldızıydı.

Yörüngesini tahmin etmişti.

Bir kuyrukluyıldız demek.

* *

Kurgusal olmayan hikâyeleri tercih ederim ama sevdim.

Tamamını okudun mu?

Scout'un şu sözleri söylediği kısmı sevdim **"Bir insanı gerçekten anlamanın tek yolu dünyayı onun gözleriyle görmektir. Onun derisinin içine girip içinde dolaşmaktır."**

Bunu hatırlamıyorum.

177. sayfa, alttan 12 satır.

* *

Tek işlevi terörist kayıtları oluşturmak.

Sistem nasıl işliyor peki?

Sınırlarından geçen her birey için büyük yoğunlukta veri depoluyor.

Seyahat modelleri, telefon rehberlerindeki kişiler GPS üzerinden tespit edilen yerleri.

Tüm bilgileri öğütüp gerekli isimleri ortaya döküyor.

İnternette de bunlarla alakalı bazı söylentiler var.

Masum insanların talepleri engelleniyor ama doğrulayacak bir şey yok.

* *

Gerçekten.

Sınırları aşar yeni sınırlar keşfederiz kalbin sınırlarını, ruhun sınırlarını ve yeterince şanslıysak seyahatlerimizin içsel ve dışsal amacına yönelik ortak kaderimizle alakalı harika dersler çıkarıp evimize döneriz.

Sadece görülmeyenleri görmek için değil bu hayalleri sevdiklerimizle paylaşıp anlamalarını sağlamak için.

Belki de ebeveynliğin amacı hükmünü yitirmektir.

O kitabı ben de okudum.

* *

4.Bölüm

Bazen fırtınalar tam gelişmiş bir biçimde yaklaşmazlar.

Bazen hazırlık safhaları günlerce hatta haftalarca sürer.

Arktik fırtına güneye doğru ilerler ve bir anda kuzeye doğru yönelen tropik bir kasırgayla çarpışabilir.

Hava sistemindeki bu çarpışmalar gerçekleştiğinde fırtınanın patlamasına neden olur.

Yıkıcı enerjilerinin toplamı her birinin daha önce sahip olduğu enerjiden çok daha büyüktür.

Böylece meteorolojistlerin de dediği gibi ölümcül bir fırtına için mükemmel durumu yaratırlar.

* *

36 erdemli kişiyi arayan grubun bir üyesi olduğunuzu biliyorum.

O da onlardan biri.

Bunu nereden biliyorsunuz?

Ben de onlar üzerine araştırma yapıyordum.

Tehlikede olduklarını biliyorum.

Üzgünüm.

Size yardım edemem.

**

Numaralar, birbirlerine bağlı paralel ve dağıtımlı sistemlerin tekrarlayan bağlarını tanımlıyor.

Güzellik ve eksiksizlik üzerine uğraşan tüm yapılar, biçimler ve bölümlerin kozmik, tekil, organik inorganik akustik ya da görsel öğeler bazında nüfuz edilmelerine olanak sağlayan sistemler.

Kobalt niyobat kristaller içindeki kayışların manyetik rezonansı atomik ölçekte var olduklarını kanıtlıyor.

Ama bu bölümlerin insan genom DNA'sında olduğu apaçık ortada.

Bu sistemler fark edilebilir biyolojik ortamlarda da görünüyor ağaçların dallanması yaprak dizilim sistemi, ve ananasların meyve filizlemesi gibi.

**

Din adamları her zaman doğruyu söylemelidir.

Kesinlikle.

Benim görevimse Tanrının doğal düzeninin yeniden sağlanması için dünyayı 36'lardan temizlemek.

Ama onların varlığı, Tanrı için dünyanın kurtarılmaya değer olduğunun kanıtı niteliğinde.

Bu ölüm ilanları, bu insanlar rastgele ve şuursuzca öldürülmüş.

Rastgele değildi.

Görevini tamamlamayacaksın.

Eğer yoluma çıkarsan bunu yapmak zorunda kalırım.

Görevin 36'yı öldürmek.

Eğer bu görevden saparsan Tanrısız bir katil olursun.

**

Guillermo Ortiz mi?

Odasında bir takım öldürülmüş insanların fotoğrafları vardı hepsi de Jake gibi özel yetenekleri olan insanlar.

Bir kalem bulayım.

Adlarını söyle.

Claudia Corliss, Santiago'dan bir gök bilimci.

Frederick LeMay, Brüksel'li bir besteci.

Bir de Rosemary Mathis Barcelonalı bir mimar.

Frederick LeMay, Rosemary Mathis.

**

Adı Guillermo Ortiz'miş.

Haklıydın.

İnsanları öldürüyormuş.

Avram adamın Jake'in de peşine düşmesinden endişeleniyor.

**

Bu kusursuz fırtınalar darbeyi vurduğunda onları oldukları gibi kabul etmek gerekir.

Üzgünüm.

O muazzam güçlerinin farkına varıp sıkıca tutunmak da.

5. Bölüm

İnsanlar arasındaki bağlar sağlamdır.

Birbirimize kimyasal bir uyumla çekiliriz.

Aradaki yakınlığı oluşturan bağlılık hormonlarını üretiriz.

Bizi birbirimize bağlayan sinirsel köprüler kurarız Beyinlerimiz arasında kalplerimiz arasında.

Bu bağlar bir kez kuruldu mu, bir daha asla kopmaz.

**

Açıklayacağım.

Ama önce bana kutsal itiraf mührüne bağlı kalacağınız hususunda söz vermelisiniz.

Elbette.

Ama eğer o mührü kırarsan aforoz edilme ve Tanrı'nın yolundan sapma riskiyle karşı karşıya kalırsın.

Ben bunun için yemin ettim evet.

Güzel.

Ben ölümcül bir günah işledim.

Hangi günah bu evladım?

Cinayet.

**

Eğer gideceğin yoldan bu kadar eminsen neden bana geldin?

Tanrının hizmetkârı olarak, yapmam gerekeni biliyorum.

Ama bir insan olarak canımı yakıyor.

Bana sadece Tanrı'nın verebileceği o huzur ve gücü arıyorum.

Huzur istiyorsan yaptıklarına bir son vereceksin.

Hayır, Tanrı dünyayı kendi adil ellerine alana ve o 36 kişi ölene kadar duramam.

Neden tüm bu yük senin omuzlarında?

Çünkü ben de onlardan biriyim.

Ben de o 36 kişiden biriyim.

Benden ne istiyorsun peki?

Günahlarım için af, böylece yoluma devam edebilirim.

Peder, orada mısın?

Günahlarının bağışlanması affedilmeden geçer.

Seni affedemem oğlum.

**

Birilerini öldürdü ve yeniden öldürme planları yapıyor.

Bunu hissedebiliyorum.

Ne yapacağım peder?

Kilise hukuku bu hususta gayet açık peder.

Günah çıkarmanın kutsallığına karşı gelmek büyük suçtur.

Ama peder, daha kötüsü mührü kırmak mı yoksa diğer insanların hayatlarını kaybetmeleri neticesinde sessiz kalmak mı?

Eğer bana anlattığın, o yapmak istediğin şeyi yaparsan bunun senin için tek bir sonucu olur afaroz edilmek.

**

Yaptığım itirafı kimsenin duymamasını istemiştim.

Günahlarımın affı için buradayım.

Bunu yapacak kişi ben değilim.

Tanrı'yı inkâr etmek gibi bir seçimde bulundun.

Buna kimsenin hakkı yoktur.

Cennetteki babamız

**

Beyinlerimiz, tüm sinir sistemlerimiz derin ve kalıcı bağlar kurmamız amacıyla tasarlanmıştır.

Bu bağlar koptuğundaysa başımıza kötü şeyler gelebilir.

6. Bölüm

Ölümcül bir günah işledim.

Cinayet.

Huzur istiyorsan, bu yaptığına son vermelisin.

36'sı da ölmeden duramam.

Çünkü ben de onlardan biriyim.

**

Uzay boşluğunda, radyo dalgaları her çeşit elektromanyetik yayımla aynı hızda hareket eder.

Bu, saniyede 299,792,458 metredir.

Ama insanlar uzay boşluğunda yaşamaz.

Her neredeysek, negatif ya da pozitif uyarıcılarla çevriliyizdir.

Bak, bu sadece parazit.

Negatif uyarıcılar algılandığında kaynağından gideceği yöne doğru hareket eder saniyede 100 metre hızla duyu korteksine doğru.

Ama ne kadar yavaş olduğuna aldırmaksızın bu nahoş his bize acı dediğimiz duyguyu yaşatır.

Ve biz insanlar, bundan kaçınmak için ne gerekiyorsa yapabilecek şekilde şartlanmışızdır.

**

Yarının ne getireceğini asla bilemeyiz.

Tıpkı bir buhar gibi, bir anda ortaya çıkıp sonrasında ortadan kaybolabilir.

Kendinizi Tanrı'ya adayın.

- Şeytan'a direnin

- Böylece o sizden uzaklaşacaktır.

Tanrıya yaklaşın, O da size yaklaşacaktır.

- Tanrı'nın önünde kendinizi alçaltın sizi yüceltecektir.

**

Tanrım konuş benimle.

Yolumu kaybettim.

Lütfen, konuş benimle.

**

Dünya üzerinde kadere müdahale edebilecek belirli sayıda insan olduğunu biliyor muydun?

Şansa bak ki onlardan biri de benim.

O zaman söz verdiğin şeyi yap! Birilerinin canına kıyma konusunda ehliyim.

Ama farklı bir yolu seçtim.

Burada ölmeme göz yumacağına söz vermiştin.

Bunu hak ediyorum.

Tanrı ölmemi istiyor.

Ne hakla tanrı adına konuşabiliyorsun?

Bir çocuğun canına kıydım!

**

Yaşlılara aktarılmış o dersleri hatırlayın.

"Kendinize hakim olun ve tetikte olun.

Düşmanınız olan şeytan kükreyen bir aslan gibi etrafınızda kol gezer ve yemeye birilerini arar.

Ona direnin, inancınızla karşısında dik durun çünkü şunu unutmayın ki dünya üzerindeki kardeşleriniz de aynı sıkıntıyı çekmekteler."

7.Bölüm

Martin, bugün Guillermo Ortiz adında bir adamla tanıştım Odasında cinayete kurban gitmiş insanların fotoğrafları vardı.

Her biri Jake gibi özel kişilerdi.

**

Arktik fırtına güneye doğru ilerleyerek bir anda kuzeye doğru ilerleyen tropikal bir kasırgayla çarpışabilir Hava sistemindeki bu çarpışmalar gerçekleştiğinde fırtınanın patlamasına neden olur.

Yıkıcı enerjilerinin toplamı her birinin daha önce sahip olduğu enerjiden çok daha büyüktür.

Böylece meteorolojistlerin de dediği gibi ölümcül bir fırtına için mükemmel durumu yaratırlar.

* *

İnsanlarda korkuya verilen tepki 40 milisaniyeden daha kısa sürede gerçekleşir.

Akabinde önemli miktarda adrenalin salgılanır ve kaslarımızın mücadele için gerilmesini sağlar.

Kalp atışlarımız hızlanır böylece düşmanlarımızdan sıyrılabiliriz.

Terleriz, böylece vücut ısımız fazla artmaz.

Göz bebeklerimiz genişler, böylece karanlıkta görebiliriz.

Her ne kadar korkuya karşı hepimiz aynı şekilde tepki versek de sinirbilimi henüz korkuyu ölçebilmenin bir yolunu bulamamıştır.

Ama bazen, bizi bir araya getiren şeyler aslında hepimizin korktuğu şeylerdir.

* *

Sayılar ve şablonlar sayesinde bazı şeyler görüyor.

Hatta neredeyse geleceği görebiliyor.

* *

- Korkarım bir sorunumuz var.

- Ne sorunuymuş?

Din savaşlarında ikincil zarar diye bir şey yoktur.

- Sen neden bahsediyorsun?

- Ama bu gece özel bir durum var.

Hayatımın son 11 senesi buna hazırlanmakla geçti.

Şimdiyse sadece yoluma çıkanlar ya da çıkmayanlar var.

* *

Korku; temel, ölümcül korku bizi diğer türlerden ayıran en önemli özelliktir.

Bunu tanımlamakta ne kadar zorlansak da hiçbir şekilde ölçemeyiz.

Ama bu değişmez ölçü birimlerinden bizi biz yapan birkaç şeyden birisidir.

Korkunun üstesinden gelebilecek ölçüdeki tek insani güç sevgidir.

8. Bölüm

Hareketsiz duran vücutlar, istiflerini bozmazlar ve hareket hâlindeki vücutlar hareketlerine devam eder ta ki dış bir etkiye maruz kalana dek.

Buradaki planın tam olarak nedir?

Bir yerleşim yerine ulaşabilmek için bir buçuk gün daha koşman gerektiğinin farkında mısın?

İnsanlar tıpkı nesneler gibi zoraki gerçekliğe takılıp kendi yollarına engel olurlar.

Yolumuza devam ederken bir zamanlar sonsuzmuş gibi görünen olası gelecekler bire düşer.

Kaçınılmaz değiştirilemez mutlak bir gelecek.

Her birimiz bir yolda ilerliyoruz ve bazen bu yollar karmaşık hâle gelir.

Diğerlerinin yörüngesine doğru çekilir.

Ve çarpışır.

* *

Aster Şirketi Amelia'nın eşsiz tahmin yeteneklerinden yararlanmak istiyor.

Eğer onun sinirsel yollarını analiz edebilirlerse, sermaye hareketlerini seçim sonuçlarını, aklınıza gelebilecek her şeyi önceden tahmin edebilirler.

Yani her şey para yüzünden mi?

* *

Buradan başka bir çıkış yolu var mı?

Yedi tane muhtemel çıkış var, ama nereye gidersek gidelim nereye gittiğimizi görecek ve yolumuzu kesecekler.

Her tarafta gözleri var.

O zaman onları kör etmemiz gerekiyor.

* *

Her birimizin takip ettiği bir yol vardır.

Bazıları zorla ayrı düşürülmüş ama tekrar bir araya gelmiştir.

Eşzamanlıkları kaçınılmazdır.

Evie, tatlım?

Bazı yollar birbirleriyle rastlaşır karşılaşmış olmalarının verdiği değişimle birlikte. birbirlerinden sıyrılıp farklı yönlere yönelirler.

Bazıları zamanın ve mekanın ötesinde amansız bir döngüye girer Anne ama daima birbirlerini bulurlar.

* *

Yolumuza girdiğimiz an bizi saptıracak kısıtlı fırsatlar olur olmadık güçlerin devreye girip sizi yörüngenizden çıkartması için ufak anlar doğar.

* *

Bu sapma gerçekleştiği an kendinizi yeni bir yolda buluverirsiniz ıssız, bilinmedik ve önünüzde boylu boyunca uzanan.

* *

9.Bölüm

Tanrı, insanlığın 36 erdemli kişi var olduğu sürece yaşamasına izin verecek.

Bu saklı 36 kişinin kim olduğunu hiç kimse bilmiyor.

* *

Fizikçiler size zamanın var olmadığını söyler zaman insanların yarattığı deneyimlerini sıralamak ve düzenlemek için buldukları bir şeydir.

Böylece onu ölçebilir, onaylayabilir ve hatırlayabilirler.

Einstein zamana inanmazdı.

O zamansızlığa yani geçmiş, şimdi ve gelecek dediğimiz zamanın tümünün aynı anda yaşandığına inanıyordu.

"Şu an" denen olgunun gerçekliğine inanmıyordu.

Nasıl yapacağımız bilseydik, tüm anlara aynı gerçeklikte ve eşit şekilde erişebileceğimizi düşünüyordu.

**

Oğlum sayılar ve şablonlar aracılığıyla bir şeyler görüyor ve insanlar arasında bizim yapamayacağımız türde bağlantılar kuruyor.

Sanırım siz de böyle şeyler görebiliyorsunuz.

Bay Green siz o 36 kişiden biri misiniz?

Beni buraya size yardım etmem için oğlum gönderdi.

Nasıl yapacağımı henüz bilmiyorum.

Masumiyetinizi kanıtlamak için kanıt mı bulmam gerekiyor?

Ya da belki bana enstitüde gerçekleşmiş ve tüm bunların olmasına sebebiyet veren şeyden bahsedebilirsiniz.

Buraya size yardım etmek için geldiğimi bilmelisiniz.

İstediğiniz bir şey olursa, lütfen söyleyin.

**

Babamın sayılar ve sembolleri okuyabilme yeteneği vardı.

Yabancı bir dili, eski bir dili gördüğü anda sadece harf ve sembollere bakarak çözüp tercüme edebiliyor.

**

Bir zamanlar piyano çalardım İlk resitalim sonrası babam çok gururlanmış ellerini sertçe çırpmış ve beni çok sevdiğini haykırmıştı.

Gerçekten korkutucuydu.

Ona artık herhangi bir resital, gösteri ya da halka açık bir şeye gelmesine izninin olmadığını söylemiştim o da kendisini cezalandırmamam için yalvarmıştı.

O yaşadığı coşkuyu dışa vurmayacağına söz vermişti.

O olaydan sonra artık köşede bir yerde sessizce oturur ben sahneye çıktığımdaysa sadece üç parmağını kaldırırdı.

Bu onun bir nevi "Seni Seviyorum." deme şekliydi.

Seni çok seviyorum.

İşin doğrusu o aslında düşündüğüm gibi biri değilmiş.

Bence öyle biri.

10.Bölüm

Anahtar, şifreleme için kullanılan algoritmik bir alettir

**

Anahtarın kendine has bir işleyişi var yani bilgi geldiği anda bir sayıya dönüşüyor.

Ancak hangi bilgiyi gireceğini nereden biliyorsun?

Ve neden sana verilen sayıları değiştirdin?

Tabii o sayılar seni bulmadıysa.

Sayılar seninle konuştu ve onları izlemekten başka bir seçeneğin kalmadı.

* *

Şu hiyeroglifler İngiliz bir arkeolog onlar hakkında bir makale yayımlamış.

50.000 senelik bir mağara yazısıymış.

Tarihin en eski düzenli numara sistemini bulduğunu düşünüyor.

Nerede peki?

Londra'da.

* *

Kendi kaderlerimizin yazarları hayatlarımızın öncüsüyüz.

Numaralar.

Şifreyi çözmüşsün.

Ama öte yandan dünyamız şablonlardan oluşmakta.

Oğlumun numaralar hususunda özel bir yeteneği var.

Bin yıllık zaman zarfında tekrar ve tekrar görünen ve kendini tekrar eden sonsuz gerçekler.

Gerçek anlamda geleceğe görebilmemiz geçmişin omuzlarına çıkmamızla mümkündür.

* *

Her şey bir yana bazen iki nokta arasındaki en kısa mesafe çok dolambaçlı bir yol olabilir.

11.Bölüm

Bu tılsım çok önemli bir nesne.

Bu Hayat Ağacı sembolü kâinatın nasıl var olduğunu simgeliyor.

Bu tılsımın kutsal ve gizemli hikâyesine göre ona her kim sahip olursa, bir koruyucuya Lamed Vav Zaddikim'in, yani 36 erdemli kişinin muhafızına dönüşecek.

Bu tılsım Guillermo'daydı.

Ve onun ellerinde bu ölümün bir aracı hâline geldi.

Bu tılsımı ondan aldın.

Neden?

Bunu neden yaptın?

"3021."

3021.

Bu babana verdiğin sayı.

Üç artı iki artı bir altı eder.

Altı.

Sevgi ve iyileşmenin sayısı.

İyileşmenin altı aşaması.

Altıncı aşama mucizelerin gerçekleşmesi.

* *

Bazı şeyler görüyorum.

Bu da ne demek oluyor, ne görüyorsun?

Bazı imgelemler.

İnsanlar.

Bazen onları bir şeyler olmadan görüyorum.

Ne sıklıkta?

Ne zaman görmem gerekiyorsa o zaman.

Belirli bir sıklığı yok.

12. Bölüm

Aklım diğer insanlar gibi çalışmıyor.

Bazı şeyler görüyorum.

Bazen sadece parlamalar bazen de art arda görüntüler.

İnsanlar.

Gerçekleşen olaylar.

Genellikte geçmişteki şeyler.

Deniyorum ama bunu yok edemiyorum.

Bunu açıklamaya nereden başlayacağımı bilmiyorum ama

* *

Yine de çalışmamızda bir ölüm olduğuna göre bunu araştırmamız gerekiyor.

Prosedür son derece güvenli.

Bu insanları tıbbi bir komaya sokuyoruz ve beyinlerini zorlayıp saatlerce yorucu testlerden geçiriyoruz.

Güvenli kelimesinin bu tanıma uyduğundan emin değilim.

Bununla sen ilgilenmek isteyebilirsin.

* *

Bana, bu 36 kişiyi tespit etmek için kullandıkları bir test verdiler.

Şimdi kesinkes söyleyebilirim ki onlardan biri değilim.

Sembol ve sayılarla dolu bir sayfa.

Bazıları yuvarlak içine alınmış.

Resmini çekip bana gönder.

* *

”Gün geldiğinde Tanrı o fena ve keskin kılıcıyla Leviathan’ı cezalandıracak o hızlı hareket eden iki büklüm ve kıvranan yılanı. Denizin ejderhasını öldürecek.”

Korkarım bunun ne anlama geldiğini bilmiyorum.

**

O kadar yıkıcı gelecekler var ki onlara karşı ayakta kalmanın imkânı olmaz.

Mücadele eder ve kaçarsınız Ama ne kadar uzağa kaçarsanız kaçın ve mücadeleniz ne kadar sert olursa olsun gelecek size bir şekilde yetişir.

Kaderiniz yakanıza yapışır.

13. Bölüm

Anahtar, şifreleme için kullanılan algoritmik bir alettir.

Bu tılsıma her kim sahip olursa, 36 erdemli kişinin koruyucusu olacak.

**

Üstad seni görecek.

Üstad mı?

Hayır, hayır.

Ona ihtiyacın olmayacak.

Doğanın temel güçlerine burnunu soktun Avram Hadar.

Üstad, ben sadece

Bir dış etken onların kaderlerine karışırsa 36 erdemli kişi var olamaz.

Onların bilinmemesi gerekir.

Bir arada bulunmamaları gerekir.

Güçlü eserlere sahip olamazlar, çünkü bu güçler onlara ihanet edebilir.

Onları ölümcül gereçlere dönüştürebilirler.

Neden bahsettiğimi anlıyorsun, değil mi?

Arınma amacıyla yaratılan ama yanlış ve kutsal olmayan emellere alet olan bir gereç.

Senin amacın gözlemlemekti bildirmek, dua etmekti.

Ama sen bunun yerine rehberlik etmeyi, yönetmeyi ve ikna etmeyi seçtin.

Bu davranışların da bir sonucu oldu.

Tüm saygımla Üstad bence yanılıyorsunuz.

Ben 36 kişinin anlaşmasının yaşamak, nefes almak ve büyümek olduğuna inanıyorum.

Onların değişmesine etki eden faktörlerin insanlığı da değiştirdiğine inanıyorum.

- Anlıyorum.

O zaman evrimsel bir tümseğe takıldık demek.

Değil mi?

Mesela küçük parmağın gibi.

Evet.

Evet Üstad.

Bahsettiklerinize uyan Jacob Bohm adında genç bir çocuk var.

– O özel biri.

O – Özel diye bir şey yok!

Bu sadece senin o 36 kişiye çok yakın olduğun için objektifliğini kaybettiğini kanıtlıyor.

Hayatı birbirine bağlayan ve bir arada tutan bir dizi var, biliyorsun değil mi?

Evet.

Ama daha tamamlanmadı.

Nasıl olacağını ya da nasıl biteceğini bilmiyoruz.

– Gerçekten mi?

Bana dizinin tamamlandığını mı söylüyorsunuz?

– Tüm dizinin?

Akıl alır gibi değil.

Bu inanılmaz.

Ama Üstad, bunun anlamı Evet.

Bugün bunu tüm dünya da öğrenmiş olacak.

Söylediğin gibi bazı şeyler değişir.

İnsanlığın ileri doğru gitmesine izin verilmiştir.

Ya böyle olacak ya da her şeyin sonu gelecek.

Hangisinin olacağını bilmiyor muyuz?

Belki bu şeyler birkaç bin yıldır etkin hâlde değildi.

Belki de onları dizginleme gücün vardı.

Ama eğer söylediğiniz gibi her şey bugün sona erecekse o zaman Jake denen bu çocuk tehlikede.

Üstad, o ölebilir.

Jacob Bohm, Tanrı'nın bir aracıysa demek ki böyle olması gerekiyor.

– Evet, ölebilir de.

– Bu kabul edilemez!

Söylediklerini bir dinle.

Sen kimsin ki Tanrı'nın yaptıklarını kabul etmiyorsun?

Bu arada Tanrı bu günü aydınlanma günü olarak seçti.

Gün bitene kadar burada benim gözetimim altında kalacaksın.

Gözcü olmanın getirdiklerine saygı duyacak ve işleyişte yer almayacaksın.

Burada oturacaksın! Otur! Yerin neresi anlayana kadar.

Hadi.

**

Dizi Fibonacci dizisindeki orbifold adı verilen tekrar eden zincirlere dayanıyor.

Yedinin tamsayıları.

Hesaplamalarım başlangıç noktasına, 318 ve onu takip eden sekiz basamağa geri dönüyor.

**

Bugün ortalama bir insan 7.4 farklı bireye 2520 kelime söylüyor.

Dili değiştirdiğimizde ise yani bir sınırdan diğerine geçtiğimizde, umutsuz birer vaka oluruz.

En basit kavramları ifade etmekte bile sıkıntı yaşarız:

"İstiyorum."

"Benim."

"Seviyorum."

**

Burada annenin yazdığı bir mektup var.

"Sevgili oğlum Jake bilmeni isterim ki, eğer mümkünatı olsaydı her zaman yanında olurdum.

Seni çok seviyorum.

Hiç bir zaman şunu unutma ki çok cesur ve özel bir çocuksun.

Binlerce öpücükler, annen."

**

**

Aynı anahtar gibi, bunu da onun bulmasının bir sebebi vardı.

Bunun 36'nın koruyucusu tarafından taşınması gerekiyor.

Koruyucu mu?

Daha 12 yaşında bile değil o.

Evet, o çok genç.

Bu yüzden bunu sana veriyorum.

Şu andan itibaren Martin koruyucu olan sensin.

***

Adım Jake.

26 Ekim 2000 tarihinde doğdum.

17 yıl 6 ay 27 gündür yaşıyorum.

Tüm bu zaman zarfında sadece birkaç kelime konuştum.

Ama buna da yavaş yavaş alışıyorum.

Söylemem gereken bir dolu şey var.

**

TOPLUM VE DAMGALANMAK - ROSENHAN DENEYİ

Literatürde Pat deneyi olarak da bilinen David Rosenhan'ın kendisi de dahil , sekiz kişilik bir grup ile daha önce hiçbir ruhsal sorun yaşamamış her biri daha önceden anlaştıkları bir tarihte, Amerika'nın değişik yerlerindeki akıl hastanelerine başvuracak, o gün görevli psikiyatriste, kafalarının içinde devamlı 'pat' diye bir ses duyduklarını söyleyeceklerdi; ve söyleyecekleri tek yalan bu olacaktı. bunun dışında tamamen normal davranacaklardı.

edit : deneye ismini veren "pat", aslında "thud"dır. kafalarında duyduklarını söyleyecekleri diğer kelimeler de empty ve hollow'dur.

Stigma yani damgalanma kültürünün bir toplumu nasıl etkilediğini ve buna inandırdığını hep birlikte görecegiz…

FERİBOT SENDROMU

1980 yılında Almanya Mayer Werft tersanesinde inşa edilen Estonya Feribotu'nun batmasıyla 852 yolcu öldü.

137 kişi bu kazadan kurtuldu. Kıyıya yakın bir mesafede su alması nedeniyle yatarak batan feribot, sadece gemi mühendisleri tarafından değil aynı zamanda kazada ölümlerin nedeni açısından davranış psikolojisi uzmanlarınca da yıllarca incelendi.

İnsan davranış psikolojisi uzmanları bu kazada ölen 852 yolcunun neden kurtulamadıklarını araştırdı. Aileleriyle görüşüp geçmişlerini incelediler. Ölenlerin yüzde 98'inin çok iyi yüzme bildiklerini belirleyen uzmanlar son olarak kazadan kurtulanlarla görüştüler.

Ortaya çıkan sonuç şuydu:

Feribot 28 Eylül'de gece saat 00.50'de sert dalgalar nedeniyle su almaya başladı. Feribota giren sular 50 santim yüksekliğe ulaştı ve feribot yan yatmaya başladı. Su miktarının artmasıyla birlikte tahliye işlemi başladı. Ancak 987 yolcudan sadece 137'si su almaya başlar başlamaz hemen feribotu terk etti. Geri kalan 852 yolcu ise, gemi kaptanının "Panik yapmayın; dünyanın en güçlü feribotundasınız" sözlerine kanarak su boşaltma işlemini izlediler. Saatler ilerledikçe feribot daha da yan yattı ama 852 yolcu izlemeye devam etti. Sonunda saatler 01.50'yi gösterirken tamamen yan yatarak sulara gömüldü.

Feribotun su aldığını ve yan yatmaya başladığını görmelerine rağmen son saniyeye kadar rahat rahat batışı izleyenler psikoloji ders kitaplarında "Estonya Feribotu Sendromu" olarak yer almıştır.

Halen o insanların davranış şekillerine psikoloji bilimi mantıklı bir açıklama getirememiştir.

CEVİZ KURDU-İÇİMİZİ YEDİ

Ceviz kurdu… Bir tür tırtıldır… Girebileceği kadar bir delik açıp cevizin içine girer. Cevizin içi insan beynine benzer, başlar yemeye… Yedikçe şişmanlar… Karnı büyür… Yükünü tutup doyunca gitmek ister, ama girdiği delikten çıkamaz.

Daha da kötüsü… İçi yenilen ceviz de kurumuş, sertleşmiştir. Deliği genişletmek neredeyse olanaksızdır…

Ceviz kurdunun tek çaresi vardır: Zayıflamak! Aç kaldıkça zayıflar, eski cılız haline döner. Ve bir gün çıkar girdiği delikten dışarı.

Ortada bir adet kurumuş ceviz, bir tane de aç ve cılız kurtçuk kalmıştır!

27: GONE TOO SOON (2018) / (27 Kulübü/ Çok Erken Gitti)

Yönetmen: Simon Napier-Bell

Yazar: Simon Napier-Bell

Yıldızlar: Steve Blame , Paul Gambaccini , Dan Gillespie

Altyazı çevirmeni: Melih Akbalik

Özet:

27 Kulüp tuhaf bir fenomendir. 1967-1971 yılları arasında **Janis Joplin, Jimi Hendrix, Jim Morrison** ve **Brian Jones'un** ölümlerinden doğmuş olan sayı, her sanatçının ölüm anında yaşını ifade eder. Terim daha yakın zamanda **Kurt Cobain ve Amy Winehouse'un** ölümleriyle yeniden ortaya çıktı.

Bu sanatçıların her birinin nadir görüntüleri, Simon Napier-Bell'in yönettiği 27 Gone Soon adlı yeni filmde bir araya getirildi ve 27 yaşındayken sonsuza dek donmuş olan bu ikonların hayatlarını, müziklerini ve etkilerini gösteriyor. Olly Alexander (Yıllar ve Yıllar) ve Gary Numan gibi diğer atistlerin görüşmeleri ile serpiştirilmiş. İkincisi, daha önce La La Land'deki mükemmel Android ile, ruh sağlığı ve güvensizliğin birleştiği endüstrinin baskılarını gösteren, şeytanlarını filmde paylaştı . The Independent'e, **"Yıllardır tanıdığım insanlarda yeterince imha gördüm"** dedi. **'İnsanları böylesine korkunç bir yola yönlendiren şeyin içine büyüleyici bir bakış. '**

Film, müzik endüstrisinin tuzakları ile birlikte uyuşturucu kullanımı ve zihinsel sağlık sorunlarındaki artışı vurgular. 27 Kulübün orijinal dönemi, tüm LSD renkli renklerinde, bu sorunlardan etkilenecek pek çok başka sanatçı ve eseri ortaya çıkardı (Barrett, Bowie, Townshend, Ray Davies... devam etmeli miyim?) Ama Film, daha bilinçli olarak bildiğimiz bir sosyal medya çağında bile, yüzeyin altında yatan bir sorun üzerinde hala tartışma yapılması gerektiğini gösteriyor.

"27 yaşındayken, ya başarmışlardır ya da kariyerlerinde düşüş yaşayacakları zor bir aşamadadırlar.

27'ye kadar başaramadıysan, başaramazsın. "

Belgeselde müzik yıldızları, eleştirmenler, tıp uzmanları ve görünmeyenler gibi bunları bilen kişilerle yapılan görüşmeler yoluyla 27 yaşında hayatını kaybedenlerin hayatları, müzikleri ve sanat eserleri ile cevap bulunmaya çalışıldı...

https://fourculture. com/27-gone-too-soon-new-documentary-on-mental-health-and-the-music-industry/

Film Metni

27 Kulübü, o yaşta hayatını kaybeden altı özel müzisyen için verilen kabul görmüş bir isim.

Brian Jones, Jimi Hendrix, Janis Joplin ve Jim Morrison.

Üç yıldan az bir arayla hayatlarını kaybettiler.

Bu, bu söylemin oluşmasına sebep oldu.

20, 30 yıllık bir aranın ardından da Kurt Cobain.

Son olarak, Amy Winehouse.

Bu sektör çok kısa ömürlüdür ve insanların ünlü olma arzusunu sömürür.

Sizi alır ve bir sonrakine geçer.

27 yaşındayken, ya başarmışlardır ya da kariyerlerinde düşüş yaşayacakları zor bir aşamadadırlar.

27'ye kadar başaramadıysan, başaramazsın.

20. yüzyılın, 21. yüzyılın müziğine bakın.

Aslında 27 yaşında ölen 50 ünlü müzisyen var.

26 ve 28'e bakarsanız 100 kişi var.

Popüler müzik alanında, şöhretin zirvesindeyken hayatını kaybeden herkese bakacak olursanız, binden fazla kişi 35 yaşından önce hayatını kaybetti.

Hatırlıyorum da bir akşam, bir ödül töreni yemeğindeydim.

Bir menajer yaklaştı ve dedi ki, "O sanatçı senin değil, benim kontrolümde.

Ona sabahın üçünde uyuşturucu götüren benim. "

Bazı uyuşturucular çok yıkıcıdır.

Sorun şu ki uyuşturucu aldığınızda, amacınızı, dengenizi kaybedersiniz.

Duymak istediğinizi duyarsınız.

Mesele bu, müzisyenler çok hassas.

Sahnedeyken, doğanız gereği savunmasızsınız, yani bu aslında insanların size ne yansıttığıyla ilgili.

Sonunda, üç unsur olur; alkol, uyuşturucu ve depresyon.

Ve biliyoruz ki travma aileden geçebilir, önlem alınmazsa da, tekrar edebilir.

Eğer aklı başında, çok güçlü biri değilsen ve bütün bunları elde edebiliyorsan o zaman gerçekten gitmelisin.

Bu, hassas insanlara göre bir iş değil.

Ben RCA'da A&R'ın başındayken çok da iyi durumda olmayan bir sanatçı geldi.

Konuşamıyordu, iyi değildi.

Sorunları vardı, belliydi.

Ayağa kalktı ve eroin iğnesi yere düştü.

Bu korkunç olay gerçekten yaşandı mı?

Rock'ın Bermuda Üçgeni'ne cevabı.

Bu sanatçı, toplum ve para kazananların gönüllü anlaşması.

Birçok önemli rock yıldızını genç yaşta kaybettik.

Neden özellikle bu yaşta?

Mitoloji.

Rock and Roll'un Loch Ness Canavarı.

27 Kulübü'nden fazla yaşamayı başardım, ama zar zor.

MÜZİK ŞİRKETİ YÖNETİCİSİ A&R & MÜZİSYEN

LSD ÇİZGİ ROMAN Müzik sektörü, 60'lı yıllarda birden büyük bir değişim geçirdi ve bir anlamda iç görülü oldu.

Hanımlar ve beyler, bu Londra; "Hareketli Londra" olarak anılıyor.

Hendrix, Janis Joplin ve Jim Morrison gibi kişiler bir anlamda bilinçaltlarını keşfetmeye başladılar.

Müzik dünyası bir şekilde entelektüel hale geldi.

Oxford Üniversitesi'nde öğrenciyken, Rolling Stone dergisine, Londra'ya geliyordum.

O günlerde müzik dünyası bir köy gibiydi.

RADYO VE TV SUNUCUSU

Sosyal medya yoktu, bu yüzden resepsiyonlarda, konserlerde, lansmanlarda buluşmak zorundaydınız.

Herkes birbirini tanırdı.

PINK FLOYD'UN ESKİ MENAJERİ

Bilirsiniz, bu, tüketim toplumunun başlangıcıydı.

Gençlerin ailelerine benzemek yerine kendileri gibi olmalarının başlangıcı.

Bugünlerde modanın zirvesinde olmak için böyle ayakkabılar giymek zorundasın dediler.

Müzik son derece önemli bir kültürel güç olma yolunda gelişiyordu.

ALBÜM YAPIMCISI

Savaş sonrası müzik kolektifinin aniden farkına vardığı şey

PSİKOLOG VE PSİKOTERAPİST

insanların kendi yatak odalarında çaresizce çektikleri acının birden dönemin ruhuyla birleşebileceğiydi.

Radyoyu açarsınız, ya da bir albüm satın alırsınız ve birden yatak odanızda birisi tam da tek başınıza çektiğiniz acıyı hiç duyulmamış bir şekilde ifade eder.

Bence bu jenerasyonun insanları ciddi anlamda hoşgörülüydü.

GAZETECİ VE KÖŞE YAZARI

Yakın tarihte, hiç hayattaki asıl amacı kendilerini mutlu etmek olan bir başka jenerasyon daha olmamıştı.

Müzik şirketleri, dünyada olup bitenlere bakıyordu.

ÇOCUĞUNUZ KENDİSİNİ Mİ ÖLDÜRÜYOR?

UYUŞTURUCU KULLANIMI DERNEĞİ

Önce esrar içiyorlar, sonra aside geçiyorlardı.

Müzik ve esrar arasındaki ilişki aleniydi ama uyuşturucuyla ilişkisi gizliydi.

EĞİTİM HEDEFLERİ

ŞARKICI, SÖZ YAZARI, RADYO SUNUCUSU

Psikedelik ilaçlar sizi değiştirilmiş bir bilinç düzeyine taşıyabilir ama her zaman bilincin farklı düzeylerine girip çıkarız.

Başarılı sanatçılar ya da gerçekten iyi sanatçılar, o düzeylere çıkıp, onları yaratıcılıkları için kullanabilenlerdir.

Tamamen bilinçli bir aşamaya geldiklerinde çalışmalarını rasyonelleştirip iki yönü de olan hem bilinçaltının derinliklerinden gelen vahşi ve biraz mantıksız hem de ustalık gerektiren bir iş çıkarırlar.

İnsanların ölçüsüz olduğu bir önceki döneme bakarsanız, caz dönemine, caz işinde para yoktu bu yüzden de insanlar umursamadılar.

Rock and roll'da çok para vardı ve geçmişte benzeri yoktu.

Sürekli alem yapmak, uyuşturucu kullanmak istediler ve bağımlı oldular.

Şimdi insanlar çok daha dikkatli ve ihtiyatlılar çünkü 50 yıllık rock and roll geçmişimiz ve bu 50 yılın rock and roll kayıpları var.

Kokainin çıkışıyla aynı döneme denk geldi.

Sık sık yaşanıyordu ve dün gece yeniden yaşandı.

Miami Uluslararası Havaalanı'nda kokainden tutuklanan biri.

Bir Kanadalı, üç çift platform ayakkabının içinde, ülkeye bir buçuk kilo kokain sokmaya çalışmakla suçlanıyor.

Johnny Depp'in Beyaz Şeytan filmini izlediyseniz kokain dağıtım yollarının, Kuzeydoğu Amerika ve Avrupa'ya 1970'lerin başlarına kadar ulaşmadığını biliyorsunuzdur.

Ulaştığında, tam anlamıyla ulaştı.

Kokain çok sinsi ve tehlikeli bir uyuşturucu çünkü o kadar hızlı ki, ruh halinizdeki değişim çok çabuk oluyor ve sınırsız bir enerjiye sahip olduğunuz yanılsamasını yaratıyor.

Bazı uyuşturucular çok yıkıcıdır.

KRALİYET KOLEJİ PSİKİYATRİSTLERİ

Sorun şu ki uyuşturucu aldığınızda, amacınızı ve dengenizi kaybedersiniz.

Duymak istediğinizi duyarsınız.

Plak şirketlerinin sanatçıyla ilişkisi, sanatçının arkadaşı haline gelmekti.

Bunu da onlara her istediklerini vererek yaparsınız.

Alkol kullanıyorlarsa, alkol alırsınız.

Esrar içiyorlarsa esrar alırsınız.

Eroin isterlerse eroin alırsınız.

Kokain isterlerse, kokain alırsınız.

Haftada on binlerce dolar kazanıyorlardı.

Yani, bankadaki bakiyeniz yükseldikçe insanlar bununla orantılı olarak, fiziksel dayanıklılıklarının da arttığını düşündüler.

Çok açık bir şekilde herkes muazzam miktarda kokain tüketiyordu.

Henüz yeni olduğu için kimse doğru kullanımın ne olduğunu bilmiyordu.

UYUŞTURUCU BAĞIMLILIĞI KONTROL KOMİSYONU

Sadece karşılayabilecekleri şeyleri yapıyorlardı.

Bu da çok şey demekti.

Çok farklı bir durumdu ve sanatçıların çok fazla istismar edildiği bir manipülasyon şeklini görebilirdiniz.

MÜZİK AVUKATI

Sektörümüzdeki kokain kültürü, o manik durumu korkunç bir şekilde körüklüyordu.

Kokain kullanımından kaynaklanan kişilik bozulmasının en bilinen örneği David Bowie'ydi.

SELAM VE VEDA

Victoria İstastasyonu'nda faşist selamı verdi. Sonradan aşırıya kaçtığını kabul etti.

Peki bunu yaptıran neydi?

Henüz bilmiyorsanız, ne olduğunu anlamak için aşırıya kaçan insanlar tanımanız lazımdı.

Uzun saçlı kafalarında akla yatkın hiçbir fikir olmayan, çığlık atan, taşkın, pop yıldızlarına hayran ergenler.

Böyle bir şeyin içindeyken hayattan çok şey istiyorsunuz.

ŞARKICI SÖZ YAZARI VE ALBÜM YAPIMCISI

Ünlü ve zengin olmayı senin için deliren insanların olmasını, hepsini istiyorsunuz.

Aptal olamazsınız.

Dünyadan istediğiniz, büyük bir şey.

Ama başlamak için hak etmek zorundasınız.

Uzun bir kariyer için, bunu sürdürmelisiniz.

Elbette poptaki başarının geçici doğası gereği art arda hit şarkılar yazmazsanız, hemen kötü yorumlar almaya başlarsınız.

İzleyiciler sürüler halinde uzaklaşmaya başlar.

Sonra da başarının geçerliliği uçup gider.

Dolabımda bir çeşit çözülebilir ağrı kesici stoğum vardı.

Birkaç yıl önce bir arkadaşım bununla kendini öldürmeyi başarmıştı.

Tam da bana göre bir kaçış planı.

Hepsini bir arada düşünebilirsin, sektörün çılgınlığı, elinin altında olan içki, uyuşturucu, kadınlar, isteyebilecekleri her şey.

Bir sürü kişiyle sevişiyorum, her çeşit uyuşturucu var.

Harika bir şey.

Bu yolculuğa çıkacağım ve 18 ay uyuşturucu alıp muhteşem vakit geçireceğim.

Müzik ve bağımlılık arasında doğrudan bir bağlantı var mı?

Aslında müziğin hepimize sunduğu şey, sıkıntılardan uzaklaşmak, kafanın içindeki düşüncelerin kıskacından çıkmak.

"NEVER ENOUGH: A WAY THROUGH ADDICTION" YAZARI

Kendi dertlerinden uzaklaşmak.

Sanırım sanatçıların bir taraftan zor buldukları şey, gecenin geç saatlerinde, bu duygular yükseldiğinde gidip yatmak.

Onları köreltmek için çok fazla içmeden ya da uyarıcı madde almadan nasıl üstesinden gelebilirsiniz?

Günlük hayatınızı kontrol etmek için çok fazla ilaç almak tehlikelidir.

Ara sıra takılmakta sorun yok, fakat bir alışkanlığa dönüştüyse hayatınızı kontrol etmeye başlar.

Aynı etkiyi görebilmeniz için hep daha fazlası gerekir.

Sonunda da yıkıcı hale gelir.

Bu olguyu tanımlayan şeyler nelerdir?

Aslında bu insanlarda ortak görülen her şey.

Hepsi kötü bir çocukluk geçirmiş, hayatlarının çok erken dönemlerinde korkunç şeyler yaşamış kişiler.

Aşmaları için destek görmemişler.

Yani endişe dolular ve yaratıcılık onlar için çıkış noktası.

Genellikle genç yaşta, yanlış anlaşılmış, üstün zekâlı kişiler.

Asi bir yaradılışları var.

Toplumdan dışlanmış, kaybolmuş, yanlış yönlendirilmişler.

YAZAR & YAYINCI

Nihayetinde, kendilerini iyileştirmek için yaptıkları şeyden çok para kazandıklarından, alkol ve uyuşturucunun keyfini sürdüler, bunlar da onları öldürdü.

CHILLI JESSON PALMA VIOLETS SOLİSTİ

Bence, tarihte sık sık rastladığımız büyük sanatçılar kendimden bahsetmiyorum, ama muhtemelen bazı travmalar yaşamışlar.

13 yaşındayken babam öldü.

O öldüğünde, bilirsiniz, sanırım bende doldurulması gereken bir boşluk oluştu.

Babasız büyüyen bir ergendim.

Bir şeyler yaratmaya ihtiyacım vardı.

Sanırım 14 ya da 15'tim.

Tam hatırlayamıyorum, 14'tü.

Asperger olduğum söylendi. (Asperger sendromu diğer insanlarla etkileşimi oldukça zorlaştıran gelişimsel bir bozukluktur.)

İlaç verdiler.

Bir ya da iki yıl sakinleşmek için Nardil ve Valium kullandım.

Çok endişeli biriydim.

Asperger yüzünden saçma bir düzeyde konsantre ve takıntılıyım.

Bir şeylere kafamızı takıyoruz.

Eğer kariyer olarak müziği seçmişseniz, taktığınız şey bu oluyor.

Brian, ne kadar süre Rolling Stones'la birlikteydin?

İlk üyelerden biri misin?

Evet, ilk üyelerdenim.

Bundan önce ne yapıyordun?

Bir şey olmasını bekleyip amaçsızca dolaşıyordum.

Brian Jones zor bir başlangıç yaptı.

18 aylık kız kardeşi öldüğünde, o üç yaşındaydı.

Tabii ki de bilişsel işlevler tüm çocukluğumuz boyunca gelişiyor.

Yani, sofistike bir şekilde kaybı kavramsallaştırmasak da, onu varlığımıza deneyimle işliyoruz.

Her sanatçı, çocukluğunda bir şekilde boka batmıştır.

SENARYO YAZARI VE TV SUNUCUSU

Çoğu zaman buna sebep olan şey en iyi eserlerini yaratmalarını sağlar.

Sakince görmezden gelinen bu otostopçular şov dünyasının en ünlü beş genç adamıydı.

Rolling Stones.

O şoförlerin bazıları, onlarla tanışma şansını kaçırdıklarını öğrendiklerinde çıldıracaklardı.

Brian Jones, Mick'le ve Stones'un geri kalanıyla tanışmadan çok önce de çok yol kat etmişti.

Alkol ve uyuşturucu haplar kullanıyordu.

19 yaşındayken, üç farklı kadından üç çocuğu vardı.

14-15 iken, ilk çocuğu oldu.

GAZETECİ, YAYINCI & YAZAR

Başka bir aile yaratıyor gibiydi.

Okulu bıraktı, seyahate çıktı.

Sokak çalgıcısı oldu.

Londra'ya geldikten ve Alexis Korner ile tanıştıktan sonra Blues ile ilgilenmeye başladı ve kendini insan kalabalığına kaptırdı.

MARİHUANA

Brian Jones en başından beri kötü çocuktu.

Stones'un kötü çocuk imajının Andrew Oldman tarafından yaratıldığı söylense de, bunu yapan Brian'dı.

YAZAR VE GAZETECİ

O, Mick ve Keith'in Ealing Blues Kulübü'ne girdiğinde gördüğü kişiydi.

"İşte bu. Böyle olmak isteriz. "

Her şeyi vardı.

Çok iyiydi çünkü doğasında vardı.

O zamanlar Brian'a delice aşıktım.

Sonuçlarını düşünmedim.

Aslında, dürüst olmak gerekirse yedi aylık hamile olduğum zamanda bile hamile olduğuma inanamıyordum.

Brian Jones için çok üzülüyordum.

Görünen o ki, grubun fikir adamı oydu.

İNGİLTERE'NİN YENİ SANSASYONU THE ROLLING STONES

Grubu o kurdu.

KONSER EFSANEVİ ROLLING STONES ŞOV

SADECE BİR GECELİĞİNE, CANLI İNGİLTERE'NİN YENİ YILDIZLARI

Bir çeşit Blues özentisi görünümlerinden uzaklaşıp rock and roll'a geçmelerine tek başına karar verdi.

Brian, Anita Pallenberg ile sanırım Almanya'da tanıştı.

Bir anda Avrupa'daki en gözde çift haline geldiler.

Britanya'da gelmiş geçmiş en büyüleyici, en havalı, en iyi giyinen rock and roll yıldızları onlardı.

Örnek bir rock and roll çifti.

Keith Richards, Anita Pallenberg'i ondan kaptığında, 1967'de, sanırım kız kardeşini yeniden kaybetmiş gibi hissetmiştir.

Değil mi?

Annesini yeniden kaybediyor.

Son derece güvensiz olduğu için gösteriş ve çalımın kabuğuna sığınıyordu ve Stones'a katıldı.

Kısa zamanda Mick'in daha çekici bir yanı olduğu ortaya çıktı ve tüm ilgi ondan uzaklaşıp Mick'e yoğunlaştı.

Çok kıskanmış olmalı.

Ama sonra menajerleri, Andrew Loog Oldham geldi ve "Keith ve Mick, şarkı sözleri yazmaya başlamalısınız, parayı böyle kazanabilirsiniz. "

dedi.

Brian biraz kenara itilmiş oldu.

Hayatları ve başarıya giden yol farklı baskılar oluşturuyor.

BMG BAŞKAN YARDIMCISI

Bazen söz yazarları inanılmaz varlıklı olurken, diğer üyeler olamıyor.

İşlerin nasıl yürüdüğüne bağlı.

Bu duruma çok içerledi çünkü grubu o kurmuştu, grup onun bebeğiydi.

Ellerinden kayıp gitmişti.

Brian Jones, ölümü ve Brian Jones hikâyesi gerçek bir trajedi çünkü grubu ondan alınmıştı ve buna rağmen grubu temsil eden semboller ve grubun görünüşü bakımından, hâlâ çok önemliydi.

Müzik anlamında uzun süre hiçbir katkısı olmadı, ve ölümü sanırım, bir anlamda kaçınılmazdı.

Pop yıldızı olmak çok tehlikeli bir iş.

Kendini riske atıyorsun.

Çok fazla psişik enerjiyi salıveriyorsun.

Brian Jones bunun iyi bir örneğiydi çünkü eğer Mick Jagger ve Keith Richards'a bakarsanız, onlar rollerine alışmışlardı.

Keith ilk zamanlarında biraz anti-sosyal bir tipti.

Büyük kulaklarıyla çok da havalı değildi.

Zamanla Brian Jones'a dönüştüğünü görürsünüz.

Çünkü Brian Jones tipik bir asiydi ama günün sonunda bu maskeyi çıkarıp kenara koyamadı.

Reddedilme ile karşılaştığında, sorunlarını unutmak için uyuşturucu almaya başladı.

Rolleri nasıl oynayacağını bilemedi.

Sorunlarından bazıları ailesine, çocukluğuna, içinde büyüdükleri ortama kadar uzanıyor ve bazıları da genelde konuşulmayan, istismar içeren bir ilişkiden kaynaklanıyor.

Rolling Stone'un geleceği çok belirsiz.

Hayattaki hedefim asla bir pop star olmak olmadı.

Hoşuma gitti ama tereddütlerim vardı Pek tatmin oldum denemez.

Kendini uzaklaştırmaya başladı.

Örneğin, yola çıkacaklarsa, diğerlerinden ayrı seyahat ederdi.

Başka bir otelde kalırdı.

Grup arkadaşlarıyla konuşmaz, onlarla birlikte takılmazdı.

Hayatını çok zorlaştırmaya başladı.

Müzisyenler yaratıcıdır.

Yaratıcı ve kırılgandırlar.

İlle de tam olarak ne yapmak istediklerini, ne hissettiklerini ifade etme yeteneğine sahip olmaları gerekmez.

Brian çok açık bir şekilde, birlikte çalışılması imkânsız biri haline gelmişti.

Böyle düşündüler Sanırım durum bundan çok daha karmaşıktı.

Muhtemelen ayırıyorlardı Stüdyoya girdiklerinde enstrümanının sesini kısıyor ya da neredeyse kapatıyorlardı.

O bunun farkına bile varmıyordu.

Müzik grupları çete gibidir ve bazı çetelerin baskın üyeleri vardır.

Sanatçılarda ve gruplarda da baskın üyeler vardır.

Bazen gerçekten bir çeşit zorbalığa dönüşebilir.

Bariz bir şekilde alkol ve uyuşturucu kullanmaya başladı.

Birkaç kez yakalandı.

Stones, 1969'da yeniden turne için Amerika'ya gitmek istedi.

Brian uyuşturucudan dolayı ceza aldığı için vize alamadı.

Diğerlerinin canına tak etti ve onu gruptan attılar.

Baggers Banquet'i kaydettikten sonra, sanırım her şey tahammül edilemez hale geldi.

Ayrıldığında şok olmuştum.

Sanırım bütün hayranları öyleydi.

Çünkü Rolling Stones dendiğinde aslında Mick Jagger'ı düşünmezsin, Keith Richards da aklına gelmez, Brian Jones'u düşünürsün.

Halkın gözündeki simge oydu.

Mick, sahnede Mick Jagger kişiliğini oluşturduğunda çoğunlukla Brian Jones'dan biraz da Keith Richards'dan esinlenmişti.

Ama tabii ki, Keith Richards zamanla Brian'ın kıyafetlerini giymeye başlıyor.

Metafor olarak değil, gerçek anlamda.

Aynı şallar, aynı kıyafetler ve şapkalar.

Bu biraz tuhaf çünkü Brian'ın yenik düşmesine ve ardından ölümüne kadar bunda pek başarılı görünmüyor.

Sanki Brian'ın en iyi özelliklerini alıp bunu kullanıyor gibiydiler.

O muhteşem Winnie the Pooh hikâyelerinin yazarı olan A.

A. Milne'in evini, Cotchford Çiftliği'ni satın aldı.

Bu her şeyi anlatıyor.

Çocukluğunu geri almak isteyen genç bir oğlan bu.

Gece yarısı, Jones, İsveçli kız arkadaşı Anna Wohlin ve arkadaşı Mick ve Marianne'den Frank Thorogood'la yüzmeye gitti.

Bir süre sonra, Bay Thorogood ve Anna eve geri döndü.

Döndüklerinde Jones'un havuzun dibinde olduğunu gördüler.

Şaşırdık mı?

Gece yarısı onu havuzun dibinde bulmuş.

Muhtemelen kayboldu, yüzmeye gitti ve alkol ve uyuşturucudan dolayı orada sızdı.

Onu havuzdan çıkardılar.

BRIAN JONES'U KURTARMAYA ÇALIŞAN KIZ

Çıkardıklarında ölmek üzereydi ve kısa süre sonra öldü çünkü kızın İngilizcesi kötüydü.

Yardım için kimseyi çağıramadı.

Hastaneye götürdüklerinde ölmüştü.

Brian boğuldu, tabii ki kendi yüzme havuzunda Bunun, yeni mevcudiyetinin başlangıcı olması gerekirdi.

Ama bir hafta geçmeden Rolling Stones en az 250 bin kişiye Hyde Park'ı çalıyordu.

Mick Jagger kalktı ve Shelley'nin Adonais şiirinin bazı dizelerini okudu.

"Huzur, huzur, o ölmedi.

O yatmadı ebedi uykuya.

Yaşam rüyalarından uyandı.

Fırtınalı düşlerde kaybolan da biziz hayaletlerle, kazananı olmayan savaşlarda olan da.

Ve delice bir transta, ruhlarımızın bıçaklarıyla saldırıyoruz. "

Mick açık bir şekilde kendisini Jones'un yakın arkadaşı olarak gösteriyordu ama yaşarken yanında olmamıştı.

Mick Jagger bir anda Rolling Stones'un başına geçmişti.

Bay Fish'in tasarımları içinde çarpıcı görünüyordu.

Hatta Brian anısına kelebekler saldıklarında yarısı ölmüştü çünkü kelebekleri karton kutularda tutmuşlardı.

Öyle bir anda bile olanlara bak.

Stones'un Hyde Park konseri, ölüm ve diriliş gibiydi.

Kelebek sembolü de çok ilginçti.

DOĞUM 28 ŞUBAT 1942 ÖLÜM 3 TEMMUZ 1969 (YAŞ 27)

Hendrix, 60'ların psikedelik neslini kucaklayan özel biriydi.

Bu anlamda bir muammaydı.

Jimi'nin yetişme tarzının ne kadar sorunlu, ne kadar feci olduğunu fark ettiğinizde, Dickens oranlarının ötesinde olduğunu görürsünüz.

Hendrix'in durumunda, o çok gençti ve tahmin edeceğiniz gibi, aşırı derecede hırpalanmıştı.

Annesi onu doğurduğunda 17 yaşındaydı.

Daha kendisi çocuktu.

Bir parti kızı, yani Electric Lady'nin başlangıç modeli oldu.

Annesi onu, babası II. Dünya Savaşı'ndayken doğurdu.

Hepsi birbirini takip etti.

Ciddi doğumsal bozukluklara sahip üçüncü erkek kardeş oldu.

Ardından doğan iki kız kardeşten birisi kör doğdu, diğerinde de yine doğumsal bozukluklar vardı.

İnsanın aklına, bunların annenin hamileliğinde tükettiği bir şeyden dolayı olduğu geliyor.

Sonra anne ortadan kayboluyor.

Küçük kardeşine bakmak zorunda kalıyor.

Burası onu tetikleyen yer, yaratıcı güdülerinin geldiği yer.

Jimi'nin bir dizi dönüşümden geçtiğini düşünmek büyüleyici bir şey.

Mutlak kaostan askeriyenin tam zıttı olan kısıtlamalarına ve tenkitlerine geçiş yapıyor.

Oradan, grubun diğer üyelerini dikkatlice dinlemeniz gereken, kendinizi topluluğun gücüne adamak zorunda olduğunuz bir swing grubuna.

Bence Jimi'nin, varoluşunun bariz çılgınlığının aksine, çok çalışmasının ardında büyük bir disiplin yatıyordu.

Böyle çok çalışan insanların hepsi aynı zamanda inanılmaz derecede zekidirler.

Oradan, diğerleri ile birlikte çalmanın muhteşem tecrübesinden sonra aniden İngiltere seyahatine gidiyor.

Bir anlamda, merak ediyorum, belki de bir hata yaparsanız yevmiyenizin kesildiği o gerçekten zor gruplarda çaldıktan sonra, bu gidiş ve kendi başına çalması Hızlı bir arabası olan bir oğlan gibiydi, deliriyordu.

Keith Richards'ın, sevgilisi sandığı Linda Keith adlı bir kızla ilişkisi vardı ve hatta kız onun gitarlarından birini ödünç vermişti.

Chas Chandler onu İngiltere'ye getiriyor.

Onu New York'ta, Cafe Wha'da görmüştü.

Gerisi malum zaten.

İnanılmaz hızlı bir şekilde yükselişe geçti.

Bu kadar hızla yükselmesine neredeyse şaşırmıştım ama kesinlikle dönemin ruhunu yakalamıştı.

Kendisini Londra'da ispatlıyor ve swing grubunda edindiği müzik disiplininin ihtişamını alıp ifade etmenin yeni bir yolunu bulduğu bu tamamen farklı dünyayı keşfediyor.

Görünüşü, çalış şekli.

O, yeraltı müziğinin Tanrısı gibiydi, değil mi?

Yani, 66 yılının sonunda, tam o sırada ortaya çıktı.

Merhaba, herkese iyi günler.

Bugün, Beat Club olarak Londra'dayız.

Soho'nun ortasında, Water caddesindeyim.

Bu giriş birçok izleyiciye tanıdık gelebilir.

Burası Londra'daki gençlerin en gözde kulübü, Marquee.

Birlikte büyüdüğüm sanatçı Hendrix, birkaç kişinin desteklediği olağanüstü bir yaratıcılık ve müzikaliteye sahipti, ama bunlardan uzaklaştı ve etkisini yitirmeden evvel hızlı bir yıkım sürecine girdi Sanatsal kabiliyeti hâlâ yerindeydi.

Söyle bakalım Jimi, sigara içiyor musun?

Hayır.

Ama bu adamda sıradan olan hiçbir şey yoktu.

Dişleriyle gitar çaldı.

Gitarı tellere dokunmadan çaldı.

Bir şov adamıydı, sahneye çıkıp sevdiği müziği yapmaktan biraz daha fazlasını yapmak isteyen doğuştan bir şovmen.

O müziğe taptı ama hava atmak istedi.

Jimi, reklam için hile yapmaya ne diyorsun?

Hile, yine başlıyoruz.

Bunu söyleyip durmanızdan yoruldum artık.

Ne bu?

Dünya büyük bir hileden başka bir şey değil.

Savaşlar, napalm bombası, hepsi.

İnsanlar TV ekranlarında yakıldı ve bu da büyük bir hile.

Woodstock için bir araya getirdiği grup harikaydı.

Tarihte yerini aldı.

Efsaneydi çünkü "Star Spangled Banner" şarkısını çaldı ve insanlar bunun Amerikalı olmaktan ne kadar gurur duyduğunu duyurmak için olduğunu düşündü.

Aslında, Amerikan Hükümeti'ni Vietnam'da yaptıkları sebebiyle eleştiriyordu.

Tüm dünyaya sesleniyordu, tüm dünya izliyordu, **"Ülkemden tiksiniyorum ve artık Vietnam'dan çıkmamızı istiyorum. Bu acının son bulmasını istiyorum. "**

Bu çok önemli bir ifadeydi ve tarihe geçti.

Asla unutulmayacak.

Belki de bu yegane sebeple Jimi Hendrix'i hatırlıyoruz.

Başarı size hayranlığı getirir.

Yani sevgiyi, çok fazla insanın hatta uç örneklerde milyonlarca insanın sevgisini.

Ama siz bunu aldıkça ve daha çok insan size hayran oldukça sizi yalnızca siz olduğunuz için seven insanı bulma şansınız azalır.

Gerçek bir müzisyendi ve bence müziği gerçekten önemsedi.

Gösterişli bir müzisyendi ve yalnızca gitarı uç bir noktaya taşımak istedi.

Jimi Hendrix'le orta vadeli bir dağılma söz konusuydu.

İstismarcı insanların çevrelediği bu dahi sanatçı istediğini yapabileceği paraya sahipti.

Görebildiğim kadarıyla kendini kaptırmıştı.

Yevmiyeyle çalışan birine anormal gelecek şeyler, normal gelene kadar.

Sanıyorum 1968 ya da 1969'du, çantasında eroinle Kanada'ya giderken yakalandığında ki görünüşe göre vardı New York'ta takıldığı dünya uyuşturucu kullanan tiplerle doluydu.

HENDRIX BERAATİNİ HEDİYE OLARAK GÖRDÜ

Londra'dakinden çok daha fazla uyuşturucuya bulaşmıştı.

Jimi'nin kız arkadaşı Monika Dannemann, Alman bir buz patencisiydi.

Kızın uyku sorunu vardı, uyuyamıyordu.

Ağır uyku ilaçları kullanıyordu.

Jimi bunları buldu.

Kafası güzeldi, uyarıyı okuyamadı.

Almanca yazılmıştı.

Sadece bir hapın yarısının içilmesi gerektiğini anlamadı.

Yarım tablet.

O gece, dokuz tane içti.

Jimi Hendrix Experience sona erdi.

Asit rock müzisyeni bugün aşırı doz uyuşturucudan Londra'daki bir hastanede hayatını kaybetti.

Kısa süren kariyerinde Hendrix, sıra dışı bir müziğin, sıra dışı sesleriyle gitarını konuşturdu.

Dehşete kapılmıştım.

Jimi Hendrix'i tüm o şovlarıyla gitarını çalarken izlemiştim.

"Sanırım, bunu görmek için gelmiştin. "

dedi.

Tam bir dahiydi.

Kim bilir daha neler yapacaktı.

Ama vücudu bir insan vücuduydu.

DOĞUM 27 KASIM 1942 ÖLÜM 18 EYLÜL 1970 (YAŞ 27) ÖZGÜRLÜK!

NAACP, DALLAS ŞUBESİ

Janis Joplin, sıradan bir evde yaşayan ve sıradan bir okula giden bu zavallı kız, beş yaşından beri zulüm görmüş biriydi.

40'lı yıllarda güneyde, Port Arthur, Teksas'ta büyüdü.

Irkçı bir bölgeydi ve sanırım buna içgüdüsel olarak tepkiliydi.

Ailesi liberal görüşteydi, ve muhtemelen Janis'in karşılaştığı zorbalık, bu taşralı kültürde liberal düşünceleri ifade etmesinden kaynaklanıyordu.

Ergenlik yıllarında, rahatlamak için alkol kullanmaya başlamıştı.

Yani, sanatçı olmadan önce, kendini sakinleştirmek için çoktan alkol kullanmaya başlamıştı.

Bir keresinde kampüsteki en çirkin kişi seçilmişti.

Lise mezuniyetine gitmedim

-Davet edilmiştiniz, değil mi?

-Hayır, edilmemiştim.

Yani onlar Benimle gitmek istediklerini sanmıyorum.

Janis Joplin, bence çok cefa çekmiş bir karakterdi.

Çığlığının asıl sebebi Ne için çığlık atıyordu?

1963'te San Francisco'ya gitti.

Sonra hemen büyük şair Lawrence Ferlinghetti'nin sahibi olduğu City Light Books'a gitti.

Bu yaşam biçimini bir şekilde seviyordu.

HİPPİ KIZLARLA YAŞAM AŞK

Ve tabii ki, kendini uyuşturucu dünyasına kaptırdı.

Eroin enjekte etmeye, çok fazla kokain ve başka türde uyuşturucu haplar kullanmaya başladı.

Müzik dünyasındaydı, müzisyenlerle iç içe olmaya başladı.

Monterey ve Woodstock'ta sahne aldı, kötü bir halde.

Pete Townsend Woodstock'taki performansından sonra şöyle söyledi; **"Unutmayın, Janis Joplin kötü bir gecesinde bile herkesten daha iyi**. **"**

Bilirsiniz, bu sadece müzik.

Müzik-- Müzik böyle bir şey değildir.

Bence Janis Joplin gibi birine baktığınızda Janis'le çalışan, onunla yakın olan insanlarla konuştum ve hepsi aynı şeyleri söyledi.

"Bocaladığını, başının belada olduğunu görüyorduk ama şu an bildiklerimizi o zaman bilmiyorduk. "

Rehabilitasyon ya da bağımlılık nedir kimse bilmiyordu.

Böyle birine baktığında, söyle düşünürsün; Neden sadece daha az içmiyor ki?

Neden bir şişe Jack Daniels içmek zorunda?

Neden Neden eroin kullanıyor?

Keşke durdurabilseydik.

Janis plak şirketiyle anlaştığında zaten tam bir alkolikti.

Sizce bugünün gençleri ne istiyor?

20-25 kelime.

Radyo için.

Dürüstlük ve iyi vakit geçirmek.

Bulabiliyorlar mı?

Seni bilmem, babalık.

Ben iyiyim, en azından iyi vakit geçiriyorum.

Her pop yıldızı yalnız kaldığında beklenmedik bir an yaşar.

Ne tür bir çevren olduğu fark etmez, bir anda birkaç saatliğine yatak odanda kendi kendine kalırsın.

Ne yaparsın?

Eğer eroin kullanırsanız, ruh halinizdeki bu sıra dışı değişim öyle etkilidir ki, bir anlığına, sizi içinizdeki çaresizlik ve boşluktan uzaklaştığınız bir yere götürür.

Yaşananlardan dolayı çok endişelenirdim.

Böyle ciddi anlamda eroin bağımlılığı olan biriyseniz bırakmak zorundasınız.

Sona yaklaşırken, bildiğiniz gibi, Janis çok daha sık ve daha ağır haplar aldı.

Bu, 27 Kulübü'nde ya da her ne demek isterseniz, defalarca tekrarlanmış bir hikâyeydi.

Janis... Janis Joplin bir keresinde kendi yoğun duygularının kurbanı olduğunu söylemişti.

Çoğu sanatçının, sanatın doğasıyla ilgili derin düşünen herkes gibi, bir kat derisi eksiktir.

Bazı şeyleri diğer sanatçılardan fazla hissederler.

Ben lisede ressamdım ve kendi kabuğuma çekilmiştim.

Değiştim.

Arınmaya çalıştı.

Evine döndü.

Şapka takmaya, normal elbiseler giymeye başladı ve biriyle nişanlandı.

Ama içinde, biliyordu ki bu o değildi, Janis bu değildi.

Zavallı Janis, kendisine çeki düzen verdi.

Albüm yapmaya geri döndü, Hollywood'a geri döndü.

Motel Landmark'a giriş yaptı.

Bu motel anlaştığı kayıt stüdyosuna çok yakındı.

Gidecek, prova yapacak ve yeni bir albüm yapacaktı.

Düşündü taşındı ve karar verdi Hayır, toparlan ve otele git.

Bu insanlardan uzak dur.

Oraya gidersem uyuşturucudan uzak kalamam, bu albümü düzgünce yapacağım.

Sorun şuydu, uyuşturucu Janis'i daima buldu.

O otel odasında, aşırı doz eroinden hayatını kaybetti.

DOĞUM 19 OCAK 1943 ÖLÜM 4 EKİM 1970 (YAŞ 27)

EROİN VE UYUŞTURUCUDAN ÖNCE MARİHUANA KULLANIMI

20 EYLÜL 1970 TOPLUM MERKEZİ

Biliyoruz ki Jim Morrison askeri makamlara karşı çok asiydi.

Babası bir amiraldi ve buna paralel olarak her konuda çok katıydı.

Bunu aşırı şekilde **klostrofobik** buluyordu.

Jim Morrison'ın ailesinin aldığı karar çocuk yetiştirirken onlara fiziksel ceza vermemek ve çocuklarına vurmamaktı.

Ama bunu yerine, askeriyedeki gibi azarladılar.

Bu da babanın bir çocuğunu önüne alıp çocuk utançtan titreyip ağlama krizi geçirene kadar ona bağırması demekti.

Yani, şiddetin başka bir türü.

Kontrol edemeyeceksen, bir kişiliği kullanmak, tehlikeli bir iştir ve Jim Morrison, kendini bir şaire dönüştürmenin esas örneğidir.

Jim Morrison için kayda değer olan, sanırım dört yaşındayken New Mexico'da yaşadığı şey.

Ailesiyle bir yere giderken, içinde bir sürü Amerikalı yerli olan ters dönmüş bir kamyon görüyorlar.

Bu onu rahat bırakmayan ve bazı şarkı sözlerinde ortaya çıkan bir görüntü.

Amerika kesin olarak ikiye bölünmüştü.

Vietnam Savaşını destekleyenler ve bu fikirden dolayı dehşete düşmüş özellikle genç insanlar.

Böylece The Doors, tabii ki de, bu protestonun vücut bulmuş hali oldu.

Bu durum, Jim'in kafasını çok karıştırmış olmalı.

O dönemde, The Doors Amerika'daki en büyük grup haline geliyor.

Babası Vietnam'ı bombalayan uçak gemisinin başında.

Bu kaçınılmaz bir çatışma demek.

Eğer biyografisini okuduysanız, partilerde ya da sosyal ortamlarda bazen antisosyal davrandığını bilirsiniz.

Şairane metaforlar ve görüntüler konusunda hünerliydi.

Bunlar bazen ticari, bazen de "Horse Latitudes" gibi sanatsal formda ifade edildi.

Ama asıl konu şu ki popüler olmasının bir sebebi de antisosyal olmasıydı.

Mutsuz olduğu için antisosyaldi.

Jim Morrison UCLA film okuluna gitti.

Oradayken LSD'yi keşfetti.

Aslında ilk Doors şarkısı bu dönemde yazıldı.

Grup uyuşturucu kullanıyordu.

Ergenliğimde Jim Morrison'ın yaptığı her şey muhteşem gelirdi.

GAZETECİ VE YAYINCI

Ve onun nihilist aşırılıkları, ama savunulamayacak bir şeyi göklere çıkarmak yaşamı sürdürmek için pek de uygulanabilir bir yöntem değil.

Ve Yani ben de gençken bir şekilde hoşuma giden farklı farklı sebeplerle bundan keyif aldım.

Elbette, kadınlar başına toplanınca erkekler ne yapar?

Hayır demezler, değil mi?

Yani bir sürü kız arkadaş.

Bir noktada, hakkında açılan 20 tane babalık davası vardı.

Önce LSD, marihuana ve alkol alıp üzerine eroinle kafayı bulursun.

Eroin 60'ların sonunda, o Paris'e gitmeden başlıyor.

Bir süreliğine kız arkadaşı Pamela ile Paris'e gittiğinde.

Bir anlamda Paris'e kaçmıştı.

Ama Paris gidilecek iyi bir yer değil.

Hele ki uyuşturucu sorununu aşmaya çalışıyorsan.

Paris'teki uyuşturucu bataklığının içine düştü.

Kanunun Kuvveti filminden öğrendiğimiz gibi, eroin Fransa'da yaygın bir uyuşturucuydu.

Paris bir anlamda Avrupa'daki eroin ticaretinin merkeziydi.

Jim Morrison, Paris'te kontrolden çıkmıştı.

Kendini öldürene kadar içmeye karar vermiş görünüyordu.

Hatta kısa süre içinde.

Morrison'ın çok kısa süren kariyerindeki en sıra dışı şeylerden birinin dış görünüşünün ne kadar değiştiği olduğunu düşünüyorum.

Fakat bunu da kasten yapmış olabilir, kendi imajını yok etmek istemiş olabilir.

Depresyonda olduğu açıkça görülüyor.

Çünkü 1966, 1967 yılında, The Doors'un muazzam cazibesinin onun olağanüstü görünüşünden kaynaklandığına hiç şüphe yok.

Aslan yelesi gibi saçları, yakışıklılığı ile her anlamda son derece karizmatik.

Ama 1971'de öldüğünde, bir canavardı ve bundan keyif alıyor gibiydi.

Paris, Saint Germain'deki barlarda geziniyordu.

Tam anlamıyla ölümüne içiyordu.

Aşırı dozdan hayatını kaybetti.

Kazara olmuştu, bundan daha fazlası değildi.

DOĞUM 8 ARALIK 1943 ÖLÜM 3 TEMMUZ 1971 (YAŞ 27)

> Brian Jones, Jimi Hendrix, Janis Joplin, Jim Morrison
> Hepsi üç yıldan az bir arayla öldüler.
> 27'ler Kulübü mitolojisi böyle oluştu.

Bir süreliğine unutulmuş olabilir, hatta unutuldu da çünkü yeniden yaşanana kadar uzun zaman geçti.

Neredeyse 25 yıl sonra, Kurt Cobain.

Yaşının tipik bir örneği olan bir çocuktu.

Ebeveynleri boşanmış.

Aslında, Nirvana'nın bütün üyelerinin ebeveynleri boşanmıştı.

Anne babasının ayrı yollara gitmiş olmasından hep utanmıştı.

Ayrıldıkları için onlara kızgındı.

Annesi bir süre velayetini aldı fakat onunla baş edemedi ve onu babasına gönderdi.

O da baş edemedi ve bakmaları için akrabalarına ve arkadaşlarına bıraktı.

Okulda sorun çıkarmaya başladı.

Kurt Cobain'in ailesinde intihar yaygındı.

Kurt Cobain ruhsal bozuklukların olduğu bir aileden geliyor.

İki amcası kendilerini vurarak öldürmüşlerdi.

Büyük amcalarından biri de kendini vurmuştu.

Biliyoruz ki travma aileden geçebilir ve önlenmezse nesilden nesle tekrar edebilir.

13 yaşındayken içmeye başladı.

Köylerinde yaşlı bir ayyaş vardı, bu yaşlı adama onlara içki alması için rüşvet verirlerdi.

Küçükken, ormanda kendisini asmış bir çocuk görmüştü.

Derdi ki, **"Bende intihar geni var mı?"**

Nirvana'nın müziğini nasıl tanımlarsınız?

Limon sıkmak gibi.

Çok yakışıklı, çok küçük ve çelimsiz, punk rock'dan Sex Pistols'dan, Beatles'dan Monkees'den ve farklı müzik türlerinden tam anlamıyla etkilenmiş bir müzik tutkunu.

Bence Nevermind, dahiyane.

Rock albümü ama harika bir de pop albümü.

Şarkılar muhteşem.

FEELING GRUBU SOLİSTİ

Karışık ahengiyle mükemmel üç dakikalık pop şarkıları tarzındalar.

Tutkularıyla ve enerjisiyle de öyleler.

Kurt Cobain'in Abba'yı çok sevmesi ilginç.

Yoğun melodilere sahip inanılmaz şarkıları yaptılar.

Hem de bunu hayal edilebilecek en sıkıcı şekilde, küçük bir stüdyoda mesai saatleri gibi çok uzun saatler çalışarak yaptılar.

Sanırım Kurt uzun zamandır eroin kullanıyordu.

Bence Nirvana'nın başarılı olmasından önce de kullanıyordu.

Beklediğim gibi, eroine başlamadan önce, şunu fark ettim en başından beri onun da marihuana kadar sıkıcı olmaya başlayacağını biliyordum.

Bütün uyuşturucular gibi, birkaç ay sonra hava solumak kadar sıkıcı olur.

Bütün sanatçılar, devam ettirebilmek için ilk adım testini geçmek zorundalar.

Kurt Cobain'in sınavı, yaptığı bu sarsıcı ve kaba müzikten kaymış olmasıydı.

Nirvana ızdırabın sevincini yaptı ve onu dünyaya söyledi.

Dünya da eşlik etti.

YAZAR

Kurt Cobain rock'ın ahengini değiştirdi.

Kimse o değişiklikleri yapmamıştı.

Kimse bu denli orijinal olan o akortları ve muhteşem dizileri kullanmıyordu.

Bir şekilde, uyumsuz dizileri anlamlı hale getirmekte melodik bir yeteneği vardı.

Nirvana'nın tadını çıkardığı maddi başarı, hem onun büyük çapta bir yıkıma uğramasına hem de kültürel tahribata sebep oldu.

Onunla röportaj yaptığımda, gelecek 10 yıldan beklentilerini sordum.

Dedi ki **"Gelmiş geçmiş tüm popüler müzik türlerinin itibarını yok etmek istiyorum. "**

Bence oldukça Bulunduğu konumdan dolayı duyguları çok karışmıştı ve ne kadar yükselirse, bir şirketin rock yıldızı olmanın suçluluğunu o kadar hafifletmeye çalışıyordu.

Bence çelişkiler yaşayan biriydi.

İki tarafı da istedi.

Zengin ve ünlü olmak istedi, başarılı olmak istedi.

Aynı zamanda da hiçbir şeyle alakası yokmuş gibi görünmek istedi.

İçinden çıktığı sanatçı topluluğundaki itibarını sürdürmek istedi.

Punk-rock özgürlük demek olmalı.

Hoşunuza giden her şeyi sevip kabul etmek ve istediğiniz her şeyi, tutkulu ve iyi olduğu sürece, kafanıza göre çalmak.

Nirvana'nın son albümü In Utero Steve Albini tarafından yapıldı.

Steve Albini, tüm dünyaya artık bir şirketin fahişesi olmadığınızı kanıtlamak isterseniz gideceğiniz türde bir yapımcı.

Çok zeki bir kadın olan Courtney Love ile birlikte olmaya başladı.

Farklıydı biriydi, o da kendi sorunlarıyla boğuşuyordu.

Ama Kurt'e arınması için yardım etmeyi denedi.

Gerçekten de düzgün bir ebeveyn olabilmek için bir yol çizdi.

Rehabilitasyon merkezine yattı ama arkasını getiremedi.

Eroin ve fahişe bulmak için gidilecek bir yer olan Seattle'a geri döndü.

Kurt bu dünyayı gerçekten sevdi.

Bu akşam vakitsiz bir ölümü aktaracağız.

Kurt Cobain, Nirvana grubunun solistiydi.

Albümleri çok sattı, şarkıları umutsuzluk ve şiddet sembolleriyle doluydu.

Bir dizesi, "Güneş battı ama ışığım var, gün bitti ama eğleniyorum. "

Başarının bir başka kaybı olarak cansız bedeni bu sabah evinde bulundu.

Kaldıramadı çünkü buna hazırlanmamıştı.

Altyapısı yoktu, hiç bir desteği yoktu.

Kız arkadaşı, eşi, o da onun kadar bağımlıydı.

Yani tutunacağı bir şey yoktu, bir bağı yoktu, kendisini ölçebileceği bir kıstas yoktu.

Açık bir şekilde kafasına sıktığı bir kurşunla ölmüş.

SEATTLE POLİS SÖZCÜSÜ

Evinde bir intihar notu vardı.

Independent'ın ilk sayfasında Kurt Cobain'in ölümünü gördüğümde gerçekten şok olmuştum.

Neden mi şaşırmıştım?

Çünkü ilk sayfadaydı.

Yalnızca bir hit şarkısı vardı ama tapılan bir adam haline gelmişti.

Jenerasyonu için bir semboldü.

O insanlar için, yalnızca bir büyük albümünün olmasının bir önemi yoktu.

Nirvana'yı gerçekten sevdim ve hayranı oldum.

Bence bunu yapmış olması çok utanç verici.

Herkes gerçekten çok üzgün ve şaşkın.

Anlayamıyoruz, bunun olduğuna inanamıyoruz.

Akıl almaz bir şey.

Kurt Cobain gitar çalmada yepyeni bir tarz icat etti.

Bir anlamda, gitar akortlarındaki evrilme, mükemmel oldu.

Birçok anlamda neredeyse Stones ya da Beatles kadar etkili oldu.

Hayrete düşmüştüm çünkü Bing Crosby'den Elvis Presley'e kadar birçok insanın ölümlerinde rol almalarına alışmıştım.

Ama hayır.

Bu bir kanıttı.

Pop müzikte, bir büyük şarkıyla, insanların seni on yıldır hit şarkılar yapanlar kadar ciddiye aldıkları evreye ulaştığımızın bir kanıtıydı.

Annesi Wendy, o öldüğünde yerel bir gazete röportajında dedi ki, **"Gitti ve o aptal gruba katıldı.**

Ona, o aptal gruba katılma demiştim. "

Bu, 27 Kulübü olarak anlaşıldı ama aslında o intihar eden amcalarını kast ediyordu.

Basın bunu yakaladı ve 27'ler Kulübü efsanesi yeniden patladı.

DOĞUM 20 ŞUBAT 1967 ÖLÜM 5 NİSAN 1994 (AGE 27)

Plak şirketinin kurtarmaya çalışıp başaramadığı kişi, Amy Winehouse'du.

Çünkü Lucian Grange onunla konuştu ve kendini toparlaması için Bahamalar'a gönderdi.

YAZAR

İnsanlar Amy'nin sorunlarını konuşuyordu ve biliyorum ki, Island Record'ın sahibi onu bırakacağız ve sorunlarını çözecek diye düşünüyordu.

Ama sorunları çok fazlaydı.

Yani Back to Black milyonlarca sattı.

En yetenekli sanatçını bırakacak mısın?

Eğer bu ikiyüzlülüğe yüzeysel olarak bakarsanız, tabii ki sanatçımıza yardım etmek isteriz ve mutsuz olmalarını ya da bağımlı olmalarını istemeyiz

Bilirsiniz, kaosun içinde bir yatırım olur, felaketin anlatımında bir yatırım olur.

Reçeteli ilaçlar! Hayır, beni ne delirtti?

Alkol bana iyi gelmedi.

Korkunç bir ayyaşım.

Çok korkunç bir ayyaşım aslında.

Büyüleyiciydi çünkü içten içe kaynıyordu.

Isle of Wight Festivali'nde sahneye çıkıp 50 bin kişinin önünde mikrofonu aldığında korunmasızdı, kırılgandı ve deneyimlerinin ona kattığı bütün o farklı duygular yüzünden hayranlık uyandırıyordu.

Amy'nin çektiği bütün acılar, ister alkol sorunu olsun, ister madde kullanımı, ister çevresel sorunlar, o gün, sahnedeyken o sorun her ne ise, onu muhteşem kılıyordu.

Amy babasının göz bebeğiydi.

Babası Mitch taksi şoförü, annesi eczacıydı.

Doğu Londra'dan Yahudi bir aileydi.

Amy'nin kaygıları anne ve babasının ayrılmasından kaynaklanıyordu çünkü mutlu bir kızdı.

Oturup babasının albümlerini dinler, babası da onu kapıp yakın olduğu babaannesine götürürdü.

Bu sevimli, küçük Yahudi aile hiçbir şeyi umursamadan hayatlarını sürdürüyordu.

Babasına bayılıyordu ama babası annesini aldatıyordu.

Yani bu, Amy'nin hatası olmalıydı.

Bunun kendisinin yaptığı bir hatadan başka bir sebeple gerçekleşmiş olabileceğini anlayamadı.

Amy'de ısınmak diye bir şey yoktu, birden şöhret oldu.

ALBÜM YAPIMCISI

Amy Winehouse gibi yetenekli birisi ara sıra gelir.

2006 yılında, Back to Black çıktığında sesini bulmuştu.

Öfkeliydi, tepkiliydi.

Babasından, annesine yaptıklarından dolayı tiksinmesi gerektiğini biliyordu.

Bu sırada 20 küsur şarkıyla, dünyaca tanınıyordu.

Çok belirgin bir şekilde de bağımlıydı.

Alkolle başlar, esrarla devam eder sonra kokaine geçer.

Acı çekiyordu, yaralıydı, her şarkısında ortaya çıkıyordu.

Ama yaşından ve kültüründen dolayı gurur duyuyordu.

Dışarı çıkmayı ve kafa dağıtmayı gerçekten çok seviyordu.

Saçını çok çirkin bir şekilde tepeden topladı, dövmeler yaptırdı.

Kendine zarar vermenin bütün sinyallerini veriyordu.

Kendinden nefret etmeden, bu mümkün mü ki?

Amy'nin trajik ve erken ölümü hakkındaki görüşler herkesi oturup düşünmeye sevk etti ve daha fazlasını yapmamız gerek demelerini sağladı.

Toplumun bu kadar gözü önünde olması benzeri olmayan bir durumdu ve biz bunu unuttuk.

Ünlülerin dünyasında hatırlayabileceğimiz bazı ölümler oldu.

Amy'nin hayatını farklı kılan şey, tüm bunları bilgi çağında yapıyor olmasıydı.

Yani, aldığı her nefes, her fazla doz, içtiği her şarap manşetlerde ve insanların bloglarında yer alıyordu.

Hiç şansı yoktu.

Basınla ilk tanıştığımda oldukça korkunç zamanlar geçirdim.

Basınla uzun bir zaman gerçekten kötü bir ilişkim oldu.

Asperger olduğum için sık sık yanlış zamanda yanlış şeyler söyledim ve bunu anlayamadım.

Birkaç yıl boyunca tam bir kabus gibiydi.

Çünkü oraya çıkar çıkarmaz, oradasınızdır.

Bundan kaçış yok, ya o insansınızdır-

- Mistik bir durum yok, her yerde kameralar var.

Belgrad konserinde, o görüntülerin çıkıp yayıldığı yer, insanlar gördüklerinin felaket olduğunu düşündü.

Kim yani?

Eğer onun babası, annesi ya da sözüm ona arkadaşıysanız o kadının o sahneye çıkmasına izin verir miydiniz?

29 yıl boyunca Ivor Novello ödüllerini sundum.

O 29 yıl içindeki en üzücü olay peş peşe üç yıl ödül kazanan Amy'nin kötüye gitmesini izlemekti.

İlk yıl, sahneye çıktı.

Şen şakrak ve gençti ve bu çok heyecanlıydı.

Bu, ödül kazanan, yaşıtları tarafından onurlandırılan bir pop yıldızından görmek isteyeceğiniz tipik bir hareketti.

İkinci yıl, sahneye çıktı, çakırkeyifti.

Tam olarak kendinde değildi ama evet, mutluydu.

Üçüncü yıl adı anons edildi, o yoktu.

Bu, öğle vakti yapılan bir ödül töreni.

Adı, 14.

30'da anons edilmiş olmalı, ama o henüz kendine gelememişti.

O fiyakalı öğle yemeğine gitmemiş olabilir ama bütün konuşmalar, üç dalda adaylığı ile lider olan Amy Winehouse hakkındaydı.

Şöyle düşündüm, eğer 14. 30'da bir yere gidemeyecek kadar dağıldıysan, başın belada demektir.

Aman Tanrım dedim, birisi buna son vermezse, her şey bitecek.

Burada ne yaptığımı bilmiyorum, ama maalesef Amy gelemedi, ama iyileşiyor.

Babasına dedi ki, ”Bunlardan uzaklaşmam lazım, tatile çıkmak istiyorum.

Sadece sen ve ben gidebilir miyiz baba?”

O da ”Tabii, Karayipler’e gidelim. ”

dedi.

Yalnızca ikisi, bir tatil planladılar.

Bir film ekibi getirdi, onlar geldiğinde Amy dehşete kapılmıştı.

Film ekibiyle çıkageldiğinde ”Neden buradalar?”

diye sordu.

Babası, ”Düşündüm de belki bir tür ’Amy Tatilde’ yapabiliriz. ”

”Ama benim istediğim bu değil, ben hepsini geride bırakıp sadece seninle biraz vakit geçirmek istedim. ”

dedi.

Ama tatilde bile o vakti geçiremedi.

Bence Amy, herkesin onun nasıl olduğunu görebildiği bir aşamaya geldiğinde, tutunacak birilerini aradı.

Ailesi tarafından yüz üstü bırakılmıştı etrafındaki insanlar tarafından, hatta plak şirketi tarafından.

Doğru kararlar alabiliyormuş gibi görünmüyordu.

Onu koruması gerekenler, onu ihmal etmişti.

Amy öldüğünde yasal alkol sınırının beş kat üstünde alkol almıştı.

Soruşturmadaki adli tabip talihsiz biten macera sonucu ölüm hükmü verdi.

Bence, babası Mitch’in bunda bir rolü var çünkü o Sanki Amy’nin arkasında, kendi kariyerine lansman yapıyor gibiydi, ki öyle de yaptı.

Kızının bale ayakkabısından sızan kanlı fotoğraflarına bakmak, kendine verdiği zararı düşünmek ve **”Amy’nin bana ihtiyacı var, onun babasıyım, onu kurtarmam gerek. ”**

demek yerine, o ne yaptı?

Müzik kariyerini başlattı.

Bir çakma Frank Sinatra olarak, hayallerini gerçekleştirmeye çalıştı.

Yaşadıklarından uzak durmak için bu desteklere ihtiyacı vardı.

Fakat o odasında, cep telefonuyla tek başına kaldı.

Garip bir evliliği vardı ya da evlilik değildi, kimse o ilişkiyi tam anlamıyla bilmiyor.

Amy Winehouse’un kötüye gidişinden neler çıkarabiliriz?

Bir tanesi, eğer aşağı doğru gidiyorsa birini durdurmak zordur çünkü kalplerini kontrol edemezsiniz.

Zihinleri, duyguları kendilerine aittir.

28. yaş gününden önce, kendisini alkolle zehirledi ve hayatını kaybetti.

Eski arkadaşları ve plak şirketi bir anda bütün kötü şeyleri karşılayabilecek kadar parası olan dibe doğru giden birini kurtarmak için yeterli değildi.

Neden kimse onunla ilgilenmedi?

Bir koruması vardı, neden kimse onun ne içtiğine bakmadı?

Alında kimse onlara bakmıyor.

Neden kimse onlara göz kulak olmadı?

Demek istediğim Amy'nin kapısının önünde bir koruması vardı ve o içeride ölüyordu.

DOĞUM 14 EYLÜL 1983 ÖLÜM 23 TEMMUZ 2011 (YAŞ 27)

Komplo teorilerine inanmıyorum.

Sektör, sanki Tanrıların ziyafet masasında oturup "Aşağıda en dibe batmış olan kim?"

dediği bir yer gibi.

Benim için, sanırım ben kendi değerimi tamamen müzikte başarı sağlamaya bağlamıştım.

Eğer çok fazla insan beni severse onaylandığımı hissedecektim.

21 yaşındayken tek yaptığım sabahları kalkıp, şarkılar yazmak, düşünmek, hayal kurmak ve uyumaktı.

Hayatım bundan ibaretti.

Kimsenin umursamamasının harika bir yönü var.

Sadece yaratıyorsunuz, bir şeyler yapıyorsunuz, bir çocuğun oyun oynaması gibi oynuyorsunuz.

Kendinizde değilsiniz.

Sonra o baloncuk, insanların sizin hakkınızda fikirleri oluştukça küçülüyor ve yaptığınız işte para var.

Yaptığınız işte para olduğu sürece herkesin bir fikri olur.

Bir insan bir kâr kaynağı, altın yumurtlayan tavuksa 20 EYLÜL 1970 gerçek arkadaşlar dışında, etrafındaki herkes, kendi istediklerini temin edecektir.

Uyuşturucu, yalnızca sanatçılarla kalmaz.

Bazen plak şirketinden sanatçıya geçer.

Dürüstçe söyleyebilirim ki, sektördeki bazı insanlar aynı sebeplerle acı çekiyorlar.

Sanatçıyla, öncelikle bağ kurmalısınız.

Ne yapılacaklarını söylemeden evvel onlarla bir köprü kurmalısınız.

Bazen şöyle söylüyorum; "**Gidip kötü bir şey alman yerine sana ilaç yazdırsam daha iyi.** "

İlk yaptığınız şey GMC lisansınızı koruduğunuz sürece istikrarı hedeflemek.

Şüphesiz, bir yönetici olarak bazen insanları düşündüklerimi yapmaları için cesaretlendirmek kariyerleri için en iyisi oluyor.

Kariyerleri için mi, yoksa cüzdanım için en iyisi olduğu için mi?

Ticaretle arada bir çizgi var, değil mi?

Bu o çizgi ve benim için kalın bir çizgi var.

YEARS AND YEARS GRUBU SOLİSTİ

Sektörün başarı olarak tanımladığı şey albümlerin satması, ki hepimiz onu istiyoruz, ama kültürel anlamda uygunluğu sürdürebilmek, radyoda çalınmak, albümlerinizi satmak bence ulaşılamaz bir şey.

Şöhret travmatiktir çünkü herkes istediğini düşünür ama kapınızı çaldığında, baş etmesi zordur.

Gördüklerime bakarak kesinlikle bir yıldız olmak istemezdim.

Bu çok hassas ve kısa ömürlü bir hayat.

Bir süre eğlenceli olabilir, ama ruhunuzu kaybedersiniz.

Sosyal hizmet görevlisi olmak, müzik sektörünün işi değildir ama sahip olduğu şartlar sebebiyle, müzik sektörü bunu mümkün kılar.

Bence müzik sektörünün bir sorumluluğu var.

Genç bir yetenekle çalışırken kesinlikle bir sorumluluğumuz var.

Unutmayın, müzik sektörü olarak çok para harcıyoruz.

Sanatçılara yatırım yapıyoruz.

Eğer 300, 400 ya da 500 bin pound yatırım yapacaksam ki bu bazen bir buçuk milyon pounda ulaşabiliyor, parayı kazanmaya başlamadan önce bu büyük bir yatırım.

Yatırım yaptığımız sanatçının sağlam olduğunu bilmek isteriz.

Odada tek başına kalmış, ağlayan sanatçılar gördüm.

Yürüyüp gittim ve şöyle dedim; "Ne yapacağım?

Bu bir sanatçı. "

JOPLİN KONSERDE

Kimse onları rahatlatmıyor.

Dünya ne kadar korkunçlaştı.

Eğer paralarını alacaksanız, size bedavaya vermeyecekler, hayır kurumu değiller.

Karşılığını isteyecekler.

Daha az sanatçı var ve çok para kazanan daha az sanatçı var.

Benim düşünceme göre rock and roll'un anlatım şekli bir anlamda sona geliyor.

Şirketlerin tanınmayan sanatçıları bulup onları bir kalıba soktukları günler artık bitti.

Tabii ki kimse bir zarara yol açmak istemez, bu isteyerek yapılmaz ama onlar bu şirketler için ham materyaller.

Sanırım onlardan makul bir şekilde güvene dayanan bir iş bekleyebilirsiniz.

Ahlaki bir vazife bekleyebileceğinizi sanmıyorum.

Bence çoğu sanatçıda, genel anlamda diyorum, bir şeyler eksik.

Sektör onlarla devam etmenin yolunun istediklerini vermekten geçtiğini biliyor.

> ***"GELECEK BELİRSİZ AMA SON HEP YAKINDA"***
> ***Jim Morrison***
> ***MİCHAEL JACKSON – GONE TOO SOON***

Like A Comet

Blazing 'Cross The Evening Sky

Tıpkı bir kuyrukluyıldız gibi gece gokyüzünde alevlendi

Gone Too Soon

Cok erken gitti

Like A Rainbow

Fading In The Twinkling Of An Eye

Göz açıp kapayıncaya kadar kayboldu

Gökkusagı gıbı

Gone Too Soon

Cok erken gitti

Shiny And Sparkly

Parlak ve parıltılı

And Splendidly Bright

ve ihtisamlı aydınlık

Here One Day

Bır gun

Gone One Night

Bır gece gitti

Like The Loss Of Sunlight

Güneş ışığının zararı gibi

On A Cloudy Afternoon

Bulutlu bir öğleden sonra

Gone Too Soon

Çok erken gitti

Like A Castle

Built Upon A Sandy Beach

Bir kumsala inşa edilmiş şato gibi

Gone Too Soon

Çok erken gitti

Like A Perfect Flower

Mükkemmel bir çıcek gıbı

That Is Just Beyond Your Reach

Sadece senın erişebılecegının ötesınde

Gone Too Soon

Çok erken gitti

Born To Amuse, To Inspire, To Delight

İlham vermek Eglendırmek Sevındırmek ıcın doğmus

Here One Day

Bır gun

Gone One Night

Bır gece gıttı

Like A Sunset

Dying With The Rising Of The Moon

Ayın yukselısıyle öluyor

Gün batımı gibi

Gone Too Soon

Cok erken gitti

Gone Too Soon

Cok erken gitti

***

JİM MORRİSON

Faydalanılan Kaynak: https://listelist. com/jim-morrison/

Doğumu: 8 Aralık 1943 Melbourne, Florida, ABD

Ölümü:3 Temmuz 1971 (27 yaşında)Paris, Fransa

2. Dünya Savaşı'na katılan bir amiral olan George Stephen Morrison ile Clara Clark Morrison 1942 yılında Hawaii'de tanıştı. Oğulları James Douglas Morrison 8 Aralık 1943'te Florida'da doğdu.

Henüz dört yaşındayken, ailesiyle birlikte New Mexico otoyolunda giderlerken, kaza yapıp ters dönmüş bir kamyon ve bu kamyondan çevreye saçılmış ölmek üzere olan yaralı Pueblo yerlilerini görür. Gördüğü bu manzaradan çok etkilenir. Bunu yıllar sonra şu şekilde anlatacaktır:

"Ölümü ilk keşfettiğim an... Ben, annem, babam, büyükannem ve büyükbabam gün batarken çölde ilerliyorduk. Bir kamyon dolusu Kızılderili başka bir kamyona ya da bir şeye çarpmıştı. Kızılderililer bütün ana yola dağılmıştı ve kanlar içinde ölümü bekliyorlardı. Babam ve büyükbabam, arabadan neler olduğuna bakmak için inmişlerdi. Ben daha çocuktum, o yüzden arabada oturup beklemem gerekiyordu. Ben bir şey görmedim. Tek gördüğüm şey garip, kırmızı boya ve yerde yatan insanlardı, ama bir şey olduğuna emindim. Çünkü onların yaydığı dalgaları hissedebiliyordum. Birden yerde yatan insanların da olay hakkında benim bildiğimden daha fazlasını bilmediklerini fark ettim. İşte o an ilk kez korkuyu tattım. "

Morrison daha sonra arkadaşlarına, o gün ölen Kızılderili'nin ruhunun kendi ruhuna geçtiğini söyleyecekti.

https://youtu. be/6ojURx4Zdqc

The Doors'un adı nereden geliyor?

http://youtu. be/OCaDjpwuho8

Grup adını Aldous Huxley'nin kafası güzelken (Bkz. Meskalin) yazdığı The Doors Of Perception adlı kitaptan alır. Hatta Huxley'nin kitabının adını koyarken de, **William Blake'in "kapıların ardında bilinen ve bilinmeyen gerçekler vardır"** dizelerinden etkilendiği söylenir. Morrison, UCLA'i bırakıp bohem bir şekilde takılırken (tam olarak kumsalda güneşlenirken) Manzarek'le karşılaşır, ki Manzarek zaten Morrison'ın sınıf arkadaşıdır. Jim, Ray'a kendi yazdığı Moonlight Drive adlı şarkıyı söyler. Ray bu şarkıyı çok beğenir ve grup kurmayı önerir. Robby Krieger ve John Densmore'un da gruba katılmasıyla 1965'te The Doors resmen kurulur.

6 yılda 6 albüm

Jim Morrison'lı The Doors altı yılda altı albüm yaptı: The Doors (1967), Strange Days (1967), Waiting For The Sun (1968), The Soft Parade (1969), Morrison Hotel (1970), LA Woman (1971).

Morrison sonrası

Grup Jim'den sonra da çalışmalarını sürdürmüş olsa da, Jim'le olduğu gibi bir başarı yakalayamamıştır. Bu "physcodelic blues rock" grubu, Morrison'dan sonra Other Voices adlı tek bir albüm yapabilmiştir.

An American Prayer / Bir Amerikan Yakarışı

Jim Morrison şiirlerinden derlenmiş bir şiir kitabıdır. Kitaba da adını veren şiirden...

Ilık ilerleyişin farkında mısın yıldızların altındaki?

Varolduğumuzu biliyor musun?

Anahtarlarını unuttun mu krallığın?

Gerçekten doğdun mu acaba

ve sağ mısın acaba?

Hadi icat edelim yeniden tanrıları,

tüm çağların tüm mitlerini, sembollerini kutlayalım, derin mürver ormanlarının

(Unuttun mu yoksa derslerini eski savaşların?)

Büyük altın döllere muhtacız

Babalarımız gülüşüyor ormandaki ağaçların bağrında,

anamız ise ölü yatıyor denizde

Katliama sürüklendiğimizin farkında mısın...

Sadece bir solist değil

https://llcdn. listelist. com/listeliststatic/2014/07/jim-morrison-05. jpg

Aynı zamanda bir şair olan Morrison'ın şiirleri "Tanrılar, Yeni Yaratıklar" adlı bir kitapta toplandı.

The Lizard King

http://www. youtube. com/watch?v=8FH7qhW1_N8

Bir şarkısında geçen "I am the lizard king, I can do anything" sözünden dolayı "Lizard King", yani **"Kertenkele Kral"** adıyla da anılır. Kendisine bu lakabı uygun görmesinin sebebinin, Morrison'ın, kertenkelelerin tamamının yok olmasının bile ekosisteme bir zarar vermediğini öğrenmesi olduğu söylenegelir. (Gerçekten böyle olup olmadığı tartışmaya son derece açıktır tabii.)

Bir bakıma istediği oldu aslında

Grup arkadaşı Ray Manzarek'e **"Ben bir kuyruklu yıldız olmak istiyorum. Herkesin durup baktığı, birbirine gösterdiği bir kuyruklu yıldız. Sonra? Boooooom ve ben yokum. Bir daha hiçbir zaman böyle bir şey görmeyecekler ve beni hiç unutmayacaklar"** demiştir.

Nasıl öleceğini seçebilseydi

https://youtu. be/wuY1EI26n8Q

Ölüm konusunda bir seçim yapma şansı verilseydi, ne şekilde ölmeyi tercih edeceğini şu sözlerle anlatmıştı:

"Bir uçak kazasında ölmek güzel bir gidiş olurdu. Uykumda, yaşlanınca ya da aşırı doz uyuşturucudan ölmek istemiyorum. Ölümü hissetmek, koklamak, tatmak, duymak istiyorum. Ölüm bize yalnızca bir kez gelecek, bu fırsatı kaçırmak istemem. "

Öldü mü, ölmedi mi?

https://youtu. be/4Lr4VYsfAoU

Elvis Presley, Michael Jackson gibi Jim Morrison'ın da ölmediğine dair efsaneler hâlâ dolaşıyor. Hatta grup arkadaşı Ray Manzarek bile **"Otopsi bile yapılmadı, öldüğüne inanmıyorum"** açıklaması yapmıştı. Ray Manzarek'in iddiasına göre, Jim'in sevgilisi Pam ona kokain yerine eroin vermiş, bunu da alkolle karıştırıp burnundan çekmesini istemiştir. Morrison bunu yaptıktan sonra kan kusarak ölmüştür. Hazırlanan resmi rapora göre ölüm nedeni kalp krizidir. Sevgilisinin kendisini aldatmasına dayanamayıp intihar ettiği de iddialar arasındadır. Konuyla ilgili şu haber ilginizi çekebilir.

"Kata ton daimona eaytoy"

https://llcdn. listelist. com/listeliststatic/2014/07/jim-morrison-07. jpg

Jim Morrison'ın mezar taşında yazan bu yazı **"içindeki kendi şeytanına dair"** ya da **"içindeki şeytana doğru"** anlamına gelir. Paris'teki mezarından alınıp Los Angeles'a nakledilmesi düşünüldü ama buna izin verilmedi. Mezarı halen Paris'te birçok büyük ismin de gömülü olduğu Pere Lachaise mezarlığındadır.

Akıllara zarar sahne şovları

https://youtu. be/kE32pvvaDT8

Sahne şovlarında kendi döneminin en çılgın şarkıcısıydı Morrison. Sahne ekipmanlarını darmadağın ettiği bir konserinde hızını alamadığı, seyircilere penisini gösterip mastürbasyon yaptığı söylenir. İçinde bulunulan dönemi düşündüğümüzde, bu davranışları herkes için marjinaldi. Sadece sahne şovları değil, şarkı sözleriyle de sınırları zorladı. Şiddet, seks, alkol, uyuşturucu, intihar gibi temaları içeren şarkı sözleri sebebiyle hukukçular ve polis peşini bırakmadı.

Sahnede tutuklanan ilk şarkıcı

https://youtu. be/-1dxvJaFH9A

Sahnede tutuklanan ilk şarkıcıdır. Hem de iki kez! İlki sahne arkasında bir kadınla zorla ilişkiye girmeye çalıştığı iddiasına, ikincisi sahnede soyunduğu ve seyircilere penisini gösterdiği iddiasına dayanıyordu. Bu tutuklamalardan sonra Morrison'ın sahneye çıkması 21 eyalette yasaklandı.

Deri ceketli Rimbaud

https://llcdn. listelist. com/listeliststatic/2014/07/jim-morrison-08. png

"Ben deri ceketli Rimbaud'yum.

Başkaldırı, düzensizlik ve kaosa ilişkin her şey ilgimi çekiyor, özellikle de görünüşte hiçbir anlamı olmayan eylemler.

Özgür hareket, davranış...

Olduğundan başka hiçbir şey olmayan eylemler.

Sonuç yok, sebep yok.

Yönlendirilmemiş, özgür eylem.

Eğer bu akışa kapılıp özgürce yaşarsanız çevrenizdeki insanlar farklı bir hareket yaptığınızı düşünür ve huzursuz olurlar, ya sizden kaçarlar ya da size engel olurlar. "

Babaya ölüm, anneye küfür

https://youtu. be/JSUIQgEVDM4

The End şarkısı grubun en bilinen parçalarından birisidir. Bu kadar bilindik olmasının sebeplerinden birisi de annesine babasına nefret kusmasıdır:

Father

Yes son?

I want to kill you

Mother, I want to…

Bununla ilgili bir değerlendirme okumak isteyenler şuraya bakabilir.

Oyuncağını da yaptılar

Mcfarlane Toys adlı oyuncak firması Jim Morrison'ın oyuncağını üretti. Morrison bunu görse pek de hoşnut olacağını sanmıyoruz tabii.

The Doors movie

Oliver Stone'un yönettiği The Doors adlı filmde, grubu ve Morrison'ı anlattı.

The Doors documentary

Johnny Depp'in seslendirdiği bir belgesel de var grupla ilgili.

"Jim Morrison olmak istiyorum"

http://youtu. be/n6OE6ao7Aks

Radiohead – Anyone Can Play Guitar

Thom Yorke bu şarkıda "Grow my hair, I wanna be Jim Morrison" diyor. Bu şarkının Türkçeleştirilmiş halinde ise öykü de Türkiye'ye adapte edilmiş, Jim Morrison'ın saçlarının yerini Orhan Gencebay ve bıyıkları almıştır:

(Bknz. Sakareller – Herkes Bağlama Çalamaz)

Morrison'a ithafen

https://youtu. be/81vzKbTuUbs

SÖZLERİ

Medyayı kim kontrol ediyorsa zihinleri de onlar kontrol ediyor.

Şiddet her zaman kötü değildir. Kötü olan şiddete duyulan tutkudur.

Kendinizi en derin korkunuza maruz bırakın,o andan sonra, korkunun hiçbir gücü kalmaz ve özgürlüğün korkusu küçülüp kaybolur. İşte o zaman özgürsünüzdür.

Bilinen vardır ve bilinmeyen, ve bu ikisinin arasındaysa kapılar vardır.

Kaybolmuş cenneti arayan bir adam, diğer dünyayı hiç düşlememiş birine aptal gözükebilir.

İçindeki şeytanı yak.

Hayalet katiliyim ben, tanıklık eden kutsal cezama. işte böyle; yok artık, tüm zevklerin ölümü geldi.

Zeki ve duygulu bir insanım, ama en olmayacak yerlerde ortaya çıkan bir palyaçonun ruhuna sahibim.

Çatıları, duvarları yık, bütün odaları aynı anda gör!

Bir kuyruklu yıldız olmak istiyorum, herkesin durup baktığı, birbirine gösterdiği bir kuyruklu yıldız, sonra. . . . Ansızın bir patlama ve ben yokum.

Bir daha hiçbir zaman böyle bir şey göremeyecekler ve beni hiç unutmayacaklar. . .

Ölümü ilk keşfettiğim an. . . ben, annem, babam, büyükannem ve büyükbabam gün batarken çölde ilerliyorduk. Bir kamyon dolusu kızılderili başka bir kamyona ya da bir şeye çarpmıştı. Kızılderililer bütün ana yola dağılmıştı; ve kanlar içinde ölümü bekliyorlardı. Babam ve büyükbabam, arabadan neler olduğuna bakmak için inmişlerdi. Ben daha çocuktum, o yüzden arabada oturup beklemem gerekiyordu. Ben bir şey görmedim. Tek gördüğüm şey garip, kırmızı boya ve yerde yatan insanlardı, ama bir şey olduğuna emindim. Çünkü onların yaydıkları dalgaları hissedebiliyor ve birden yerde yatan insanların da olay hakkında benim bildiğimden daha fazlasını bilmediklerini farkettim. İşte o an ilk kez korkuyu tattım.

****

ŞİİRLERİ

kapıda biri var. .

bir mütecaviz içeriye dalıyor kapıyı kırıp.

ne acı, ne de ölüm. .

biziz sadece,tekrar tekrar.

içeri geliyoruz. .

tamam,arayın bakalım etrafı

hiç bir şey bulamıyacaksınız. . .

tüm perspektifleri bir anda görmek. .

herşey donduğunda

ve sanki kendine doğru

***

Buraya kadar güzel dostum

buraya kadar tek dostum

ayrıntılı planlarımız buraya kadar

başka ne varsa buraya kadar

ne güvenlik, ne sürpriz buraya kadar

gözlerine bakmayacağım bir daha

neler olacağını tahmin edebiliyor musun

böylesine sınırsız ve özgürce

umutsuz bir ülkede

umutsuzca bir yabancının eline muhtaç

buraya kadar güzel dostum

buraya kadar eski dostum

buraya kadar ilgisiz dostum

buraya kadar tek dostum

buraya kadar

acı veriyor seni bırakmak

ama beni izlemeyeceksin artık

gülüşler ve tatlı yalanlar buraya kadar

ölmeye çalıştığımız geceler buraya kadar

buraya kadar

**

Bilinçaltına kaymadan önce

Sevindir beni bir öpücükle.

Sonsuzda parlayan bir şans

Bir öpücük, bir başka öpücükle.

Günler parıldayan, acıyla dolu

Zarif yağmuruna iliştir beni.

Çok çılgın peşinde koştuğun zaman

Karşılaşacağız, karşılaşacağız gene.

Ah, Özgürlük yalanların nerde söyle

Caddeler ki hiç ölmeyen alanlardır.

Nedenlerden yana ulaştır beni.

Sen ağladıkça, çırpınırdım ben de.

Binlerce genç kızla dolu kristal gemi,

Binlerce titreme. Milyonlarca yol zamanı

harcamak için. Döndüğümüzde,

Bir satır yazarım ben de.

Çeviren: Gökhan OFLAZOĞLU.

**

Sex, yalanlarla dolmuş,

Beden, gerçeği görmeye çalışsada,

Kurallarla bastırılmış olduğundan,

Beceremiyor! !

Bedenlerimizi, laflarla sakatlıyoruz,

Toplum, gerçekten hissettiğimizi,

SÖYLEYEMEMENİN, başarı olduğunu,

öğretmiş bize.

ASPERGER'S ARE US (2016) "Biz Asperger'iz."

82 dk

Yönetmen: Alexandre Lehmann

Ülke: ABD

Tür: Belgesel, Komedi, Dram

Vizyon Tarihi:01 Kasım 2016 (ABD)

Dil:İngilizce

Müzik:Crystal Grooms

Oyuncular:Noah Britton, Ethan Finlan, Jack Hanke, New Michael Ingemi

Özet:

Otizm spektrumundaki dört arkadaştan oluşan bir komedi topluluğu, üyeleri kendi yollarına gitmeden önce son bir şov hazırlar.

ASPERGER SENDROMU

Çocukluk döneminde başlayan ve sosyal etkileşimi zorlaştıran bir sorundur. En önemli belirtileri aşırı içe kapanıklık, iletişim sorunu ve beceri zayıflığıdır. Genel özellikleri itibarı ile otizme benzer. Tıpkı otizm gibi, asperger sendromu da nedeni tam olarak bilinmeyen ve bir ömür yaşamı etkileyen bir rahatsızlıktır.

Asperger sendromu, Doktor Hans Asperger tarafından tanımlanmış ve otizminin dışında tutulmuştur. Otizmden farklı olarak dil ve konuşma becerisinde gelişim geriliği yoktur. Asperger sendromunun belirtileri, diğer otizm spektrum bozukluklarından farklı olarak genellikle kendini daha büyük çocuklarda göstermektedir.

Asperger Sendromu Tanısı

Genellikle 4-11 yaşları arasında Asperger sendromu tanısı konulmakta olup, Aspergerin tipik özellikleri olan sosyal etkileşimde bozukluk, tekrarlayıcı davranışlar, bilişsel gelişim eksikliği ve aşırı içe kapanıklık aranır. Çocuklar farklı ortamlarda gözlemlenir ve öğrenme tarzı, motor gelişim, güçlü ve güçsüz yanları ve bağımsız yaşam becerilerine bakılır. Yetişkinlere Asperger tanısı koymak daha zordur. Otizmde olduğu gibi Asperger sendromunda da erken tanı çok önemlidir.

Asperger Sendromu Belirtileri

Yaşam boyu devam eden etkileri ile Asperger sendromu çocuk, genç ve yetişkinleri etkilemektedir. Rutini seven, sosyal becerilerinde zayıf olan Asperger sendromlu çocuklar 2 yaşından itibaren konuşmaya başlar. Bu özelliği ile de otizmden ayrılır. Okul öncesinde belirtileri ile yaşıtlarından ayrılan Asperger sendromlu çocuklarda görülen tipik özellikler şöyledir:

Konuşabilmelerine rağmen sohbeti başlatma ve sürdürmede zorluk yaşarlar.

Rutini sever, değişiklikten hoşlanmazlar.

Aşırı derecede içine kapanıktırlar.

Tekrarlayıcı davranışlar sergiler, tekdüze konuşurlar.

Karşısındaki konuşurken değişen ses tonunu anlamaz, esprileri algılayamazlar.

Konuşmalar resmi, göz kontağı zayıftır.

Bir iki konuda aşırı ilgili olup detaycı olabilirler.

Sevdiği konularda aşırı konuşur, tek taraflı sohbete dalarlar.

Motor becerilerinde yaşıtlarına göre öğrenme daha geç gerçekleşir.

Bu belirtilerden birisi görülen çocuğun Asperger sendromuna yakalandığı anlamı çıkarılmamalıdır. Asperger sendromunun tam anlamı ile koyulabilmesi için bu belirtilerin birkaçının birden çocukta görülmesi gerekmektedir. Ayrıca sosyal durumlar içerisinde de çok ciddi problemler görülmesi gerekmektedir.

Asperger Sendromunun Otizmden Farkı

Otizm yaşamın ilk 3 yılında ortaya çıkmasına karşın, Asperger sendromlu çocuklar bebeklik yıllarını diğer bebeklerle aynı sağlıkta geçirir. Otizmde konuşma geriliği varken Asperger sendromunda konuşmaya başlama ve konuşma normaldir. Bilişsel ve dil gelişimi olarak otizmden ayrılır. Otizmli çocuğa göre Asperger sendromlular nispeten daha konuşkan hatta ilgi duyduğu alanlarda aşırı konuşkandır. Toplumla uyumlu olmadıklarını bilirler, otizmli çocuk bunun farkında değildir.

Asperger Sendromu Tedavisi

Asperger sendromu yaşam boyu sürse de uygun ve etkili tedaviler ile belirtileri büyük oranda azaltılır. Çocuğun diğer çocuklar ile etkileşimlerini artırma hedefinde yapılan eğitimler, çocukların kendilerine yetmesini sağlayarak toplumda etkin bir şekilde rol almasına yardımcı olur. Asperger sendromu için uygulanan tedavi, sosyal vasıfları ve iletişimi geliştirmek ile davranış yönetimlerinden oluşmaktadır. Çocuğun gelişimine paralel olarak sürekli ayarlanan eğitim programı okulda sürdüğü kadar evde de devam ettirilmelidir.

Kaynaklar

http://www.e-psikiyatri.com/asperger-sendromu-ve-otizm-27121

http://www.psikolojik.gen.tr/asperger-sendromu.html

http://www.degisimrehabilitasyon.com.tr/engel-gruplari/sosya-duygusal-gelisim-problemleri/aspenger-sendromu/

Ek okuma: https://www.sozcu.com.tr/2018/saglik/buyumus-de-kuculmus-gibi-mi-asperger-sendromu-nedir-2205333/

http://www.sozcu.com.tr/egitim/cekingen-olmasinin-altinda-asperger-yatabilir.html

Film metni

Asperger's Are Us (2016)

82 dk

Yönetmen: Alexandre Lehmann

Ülke: ABD

Tür: Belgesel, Komedi, Dram

Vizyon Tarihi:01 Kasım 2016 (ABD)

Dil:İngilizce

Müzik:Crystal Grooms

Oyuncular:Noah Britton, Ethan Finlan, Jack Hanke, New Michael Ingemi

Film metni

İnsanları güldürmek beni ve espri anlayışımı anladıklarında kolaydır.

Ama benden şaka yapmamı isterseniz genellikle size gerçek bir hikaye üzerinden kötü bir espri yaparım.

Bu hep eğlencelidir çünkü ne zaman biri bana bunu sorsa korkuyla kaçarım.

YABANCILARA OLAN KORKUMU SORUN BANA

Genelde tahlilci biri olmama rağmen komediyi çok fazla tahlil etmem çünkü benim için o neyse odur.

Daha fazlasını bilmenize gerek yoktur.

Tabii ki bunun bir de bilim kısmı var.

Komik olmanın en iyi yolu esprileri hemen yaptıktan sonra açıklamaktır.

Şöyle demelisin, "Anladın mı?"

10 sene önce bana teşhis konduğu zaman hiç tanımadığım için benim gibi insanlarla tanışmam gerektiğini biliyordum.

Yapayalnız ve kafam karışık haldeyken 20 sene geçirdim.

İkincisi de, başka kimse bunu yaşamak zorunda kalmasın diye yapmalıyım.

OTİZM HAKKINDA ŞAKA YAPILMAZ DİYE Mİ DÜŞÜNÜYORSUNUZ?

Bu komedyen grubunu kurduğumuz zaman amacımız bizi güldürecek bir şeyler bulmaktı.

ALTINIZA SIÇMAK HAVALIYSA O ZAMAN BU ADAM MILES DAVIS'TİR NOT: ALTINIZA SIÇMAK HAVALIDIR.

Zorluklar olacak mı?

Evet.

Ama bu çok da kötü değil, komik olduğunu düşündüğümüz şeyler bulduk ve bunları insanlarla paylaşmak istiyoruz.

Bu gece burada olduğum için mutluyum.

20 MART SALEM, MASSACHUSETTS

Evet, engelli insanlara onlara sadece para atarak desteklemek harika bir şey.

ASPERGER'S ARE US GRUBU ENGELLERİNDEN BESLENİYOR

Anne?

Baba?

ARALIK 2011 GORDON KOLEJİ

Beni evlatlık verip sonra başka bir çocuğu mu evlat edinmek istiyorsunuz?

Aynen.

Tamamen anlıyorsun.

Gidip kamyondan başka bir tane alacağım.

Herkes hep söyler, "Oh, sizin isminiz çok komik."

Ben de, "Hayır, bizde gerçekten Asperger's var."

Ama grupla geçen aşağı yukarı iki yıldan sonra, fark ettim ki sanırım isimde dil bilgisi hatası olduğu için komik ama bunu hiç düşünmemiştim.

Microsoft Word hep düzeltti.

"Biz Asperger'iz."

BİRLİKTE GEÇEN BİRÇOK YIL SONUNDA ASPERGER'S ARE US EN TUTKULU GÖSTERİLERİNE HAZIRLANIYOR.

BU ONLARIN SON PERFORMANSI OLACAK.

Harika gidiyorsun.

Son kez, herkes gözlerini kapasın.

En çok sevdiğiniz şeyi düşünün.

Seni çok seviyorum Günaydın herkese.

Tamam.

Hepinizi seviyorum, izlediğiniz için teşekkürler.

Tişörtlerim, çantalarım ve saçım var bu saçı almak isteyen varsa.

Bedava.

Bunun için teşekkürler.

- Harika bir setti! - Teşekkürler, sıkıydı! Daha önce yapmamıştım.

O kız da bunu demişti.

Pekâlâ, tuvalette olacağım.

O da bunu demişti.

Ben ilkokuldayken Kenya hakkındaki videoyu gördüm, her yere koşarak gittiklerini söyledi.

"Biz neden bunu yapmıyoruz ki?"

dedim.

Daha iyi bir egzersiz, oraya daha hızlı gideriz.

Olumsuz bir tarafı yok.

O günden beri tek başımaysam her yere koşarak giderim.

Herkes şöyle derdi, **"Noah garip biri, her yere koşuyor."**

Bu beni rahatsız etmezdi, çünkü **"popüler olmaktansa haklı olmak daha iyidir."**

Ama yaşlandıkça fark ettim ki duruma göre değişir.

Sonraki durak, Batı Newton.

NEW MICHAEL'IN EVİ

Yani bu benim asıl beynim ve meşhur bir sağlık veya zihin haline sahip olmanın faydalarından biri de para kazanmak için yapabileceğiniz birçok araştırma vardır ve ben MIT'de bunu yaptım.

Burada, ANAT yazıyor ama ANAL gibi gözüküyor.

Gerçekten.

Benim eski sosyal hizmet görevlim Steve Hoyt keşfetmişti bunu.

FARK ET - ÇEKİL - BIRAK TOPLA - YANSIT - TEKRAR GİR

İronik olarak, bu tam olarak duvardaki bir deliğin üstüne konmuş.

Çünkü eskiden öfke sorunum vardı, şiddetli çıkışlarım olurdu ve bir şeyleri kırardım.

Artık bunu yapmıyorum.

Bunun iyi olmadığını biliyorum ve biraz da öfkenin bu altı kuralının yardımıyla kendimi kontrol edebiliyorum.

Yıllardır, Aaron olarak biliniyordum.

18 yaşına girdiğimde köle ismim olan Aaron yerine New Michael'la devam etmeye karar verdim.

Hikâyesi budur.

Liseden tanıdığım birçok kişi beni hâlâ Aaron olarak biliyor.

Veya bazen beni onca senedir tanıyan insanlar New Michael diye çağırmayı hatırlamakta zorlanıyorlar, böylece Onları hep düzeltirdim yine de.

Kimseye izin vermezdim, çoğunlukla.

New Michael nereden geliyor?

Kalpten geliyor.

Benim adım New Michael.

Babam Eski Michael.

Ben Yeni Michael'ım.

- Bu bir iş.

- Paketçi mı?

- Bu bir iş.

- Garson, garson mu?

Birilerine hizmet etmek.

Hepimiz Asperger'li çocuklar için olan yaz kampında tanıştık.

Otizmli çocukların otizmli diğer çocuklarla tanışması için bir şanstı.

Bu en önemli kısmıydı.

Ben, Ethan, Jack'in gerçekten büyük bir espri anlayışı vardı.

Her zaman aynı grupta bir aradaydık.

Bizim için, herkes gülüyorsa kazandığınızı bilirdiniz.

Bu şekilde fark edeceksiniz.

Noah da Aspenger'li diğer insanlarla tanışmak için bu gruba katıldı.

Sadece danışman olarak katıldı.

Ethan ve New Michael'la aynı gruptaydım ve Noah danışmanlarımızdan biriydi.

Mizah anlayışı geliştirmiştik ve nesnel olarak gerçekten komiktik.

Mizah ne kadar nesnel olabilirse.

O kamptaki iyi arkadaşlarımdan oldular.

Dışarıda da takılmaya başladığımız bir noktaya geldik.

Bazılarımızın bir komedi grubu kurma fikri vardı.

Asperger's Are Us işte böyle doğdu.

Bu grup başladığında 17 yaşındalardı, böylece 17 yaşında olan üç veya dört kişiyle bendik ve bu kamp danışmanı olarak yapmak zorunda olduğum işe çok benziyordu, **"Şimdi sizi ayıracağım, iki dakika bekleyin ve sonra birbirinizle yetişkin biri gibi konuşun."**

Ben ve Noah grubun Paul ve John'uyduk.

Bazı günlerde Beatles'ın ilk halleri gibiydik, John'u grubun lideri sanarlardı.

Bize de böyle olmuştu.

Bu, danışmanlık günlerinde olduğu gibi bizi yönlendirdiğini, fikirleri bulduğunu sandıkları için bana ağır gelirdi.

Belki de beni diğerlerinden daha fazla rahatsız etmiştir çünkü ben, bilirsiniz, grubun McCartney'siydim.

Ama bu artık çok yaşanmıyor.

Artık beni gerçekten rahatsız etmiyor.

BOSTON ŞEHİR MERKEZİ

Bizim genellikle prova yapacak bir yerimiz yoktur ve sadece dolaşmamız gerekir.

Üç yıl oldu, şimdiye kadar bir prova alanımız olmuş diye düşünmüşsünüzdür ama yok.

Nasıl hissediyorsun Ethan?

Sen iyi misin?

Neyin var?

Söyle bize.

Ne olsun istemiyorsun?

Kovulmak mı?

Alışveriş merkezinden kovulmayacağız.

Bu mükemmel.

Burada olmamız kimsenin umurunda olmayacak.

Oh, tamam.

Özür dilerim.

Gideceğiz.

Bunun için özür dilerim, bilmiyorduk.

Burada yapamazmışız.

Gördün mü Ethan, bu çok da kötü değildi.

Evet sadece bunun olacağını biliyordum.

Biliyorum ama kötü bir şey olmadı.

Sonunda bir gün olacağını biliyordum.

Sorun değil.

Bir keresinde evimin sokağının karşısındaki dükkandan kovulmuştum ama şeytan maskesi takıyordum.

Gerçekten.

700 Yazılar

Siz çocuklar Süper Kahraman Saray gösterisi yapmak ister misiniz?

- Evet, yapabiliriz.

- Hayır.

Hayır mı?

Büyük riskler almak istemiyorum çünkü bu bizim son gösterimiz olabilir, bitsin istiyorum Bu en kötü zihniyet.

Büyük bir risk almalısın.

Bu mülkte kayıt yapamazsınız.

Peki bu mülk nerede bitiyor?

Köprüye gidebilirdik.

Bu işe yarayabilir.

Burada bu arabaların arasında filmi çekelim.

Çocuklar, hatırlayın, burada bir sürü skeç var Hiçbir zaman yapmadığımız skeçler.

- Sadece yapmamış değiliz - Ama o kadar da iyi değiller.

Yani bunların hepsi yaptığımız skeçler ama Massachusetts kitlesinin karşısında olmayan.

- YMCA kaka skeci var.

- Evet.

- Bir başkası - Perili ev skeci.

Perili ev skeci.

New Michael ve Süper Kahraman Sarayı.

Çocuklar, bu gerçekten iyi bir fikir.

Çalıştığımız ama gösteride kullanmadığımız materyali yapabileceğiz ve dahası bu gerçekten komik olacak.

Bu yüzden bir saray ayırtmalıyız.

Düşünürsen bu Evet mi?

Bu sefer biz Bu sefer biz nihayet cebir esprileri yapabiliriz.

O hangisiydi ki?

Bilmiyorum.

Bunu henüz düşünmedim.

Ben hep cebir hakkında şaka yapmak istemiştim.

Salak! Çocuklar, bu çok iyi olacak! Bu İç Savaşta Elton John'un kullandığı bir tren seviyesinde bir şey olacak.

Her gün Boston'a gidiyor musun?

- Ne?

- Her gün Boston'a mı gidiyorsun?

Bu yüzden mi her zaman T üzerinde seni görüyorum?

Aşağı yukarı.

Son gösterimiz olabilecek şova gelmelisin, bu Ağustos'ta.

Nerede?

Tam olarak nerede olacağını bilmiyoruz.

Bildiğin hiç Araştırdığımız birçok mekan var.

Güzel! Henüz bir seçim yapmadık.

Bu harika.

Gelmeyi çok isterim.

JACK'İN EVİ NEWBURYPORT, MASSACHUSETTS İşimi yapabilmek için insanlardan kaçınırken çok zaman harcıyorum.

Oxford'da derslerin başlamasına otuz gün var.

Yapmak zorunda olduğum şeyleri nasıl yapacağımı bilmiyorum.

JACK OXFORD'DAKİ 1 YILLIK YURTDIŞI PROGRAMINA KABUL EDİLDİ.

ASPERGER'S ARE US'IN SON GÖSTERİSİNİN ERTESİ GÜNÜ YOLA ÇIKIYOR.

Ben sadece, tam olarak önceliklerimin ne olduğunu bilmiyorum.

Demek istediğim, Asperger's Are Us gerçekten önemli ama gereken zamanı adayamayacağımdan endişeliyim.

İlginç bir yolculuk oldu.

TIM JACK'İN BABASI

Jack okula başlamadan önce, anaokulundayken, Asperger teşhisi konulmuştu ve onun genel okul ve müfredatıyla baş edebileceğinden emin değildik.

Küçükken kolayca sinirleniyordu ve öfke krizleri geçirirdi.

Sınıfı boşaltmaları gerekirdi çünkü Jack kontrolden çıkardı, bilmem anlıyor musunuz?

Ama olgunlaştıkça, bunun büyük ölçüde üstesinden geldi.

Bana hâlâ bağırıyor.

Bazı zamanlar böyleyiz.

Belki birbirimize çok benziyoruz.

Ama bir şeyleri doğru yapıyor olmalı ki gelecek ay Oxford'a gidiyor.

Benim için zor olan şey baba olarak dokunmayı sevmem ve Jack ona dokunulmasını sevmiyor.

Beğenmemekten daha çok üzerimde bir etkisi yok.

Etkisi yok ama ben bu şekilde ilgimi gösteriyorum.

O Vericin olduğu gibi alıcın da olmalı.

Ben veriyorum ama o almıyor böylece bir ebeveyn olarak hüsrana uğruyorum.

Evet.

Bir iskeleti beslemek gibi bu.

Demek istediğim, kemiklere bir şey koyarsınız, o şey yere düşer.

Aynen.

– Yani basitçe sen bir iskelet misin?

– Basitçe.

Sevildiğini biliyorsun, değil mi?

Evet, sevildiğimi biliyorum.

Ipswich Hills'e varmak üzereyiz.

Bu, bir yıl için, belki de, bilirsin, sonsuza dek bizi son görüşün.

Ne olacağını Tanrı biliyor.

Jack, İngiltere'de öldürülebilir.

Bu düşük bir ihtimal ama olabilir de.

Ben her zaman bunun gibi şeyler için hazırlanırım.

Bu yüzden ona "Elveda" diyeceğim.

Gelecek yaz, gösteri yapamayacak kadar meşgul olabiliriz.

Diğer çocukların tam günlük işleri olabilir, Tanrı bilir.

Bu bizim en son gösterimiz olabilir, yani iyi olması için çok çalışacağız.

Nasılsınız?

Siz çocuklar iyi misiniz?

GÖSTERİYE YEDİ HAFTA KALA

Demek gösterimiz hakkında konuşuyoruz.

Beklediğimizden daha çok şey yapmamız gerekiyor.

Hayır, ben bekliyorum.

Peki, tamam.

Sizi bu konuda uyarıyordum.

Yapacağımız çok şey var

Daha sonra yapmamız gerekenlerin detaylarını bilmiyorsun.

Demek istediğim üstesinden gelmemiz gereken sürprizler olacak.

Bütün iyi gösterilerin sürprizleri vardır ve bizimkisi de farklı olmayacak.

Aynen.

Ama üstesinden geleceğimizi düşünüyorum, bunu hep yaptık.

Bu gösteriyi her zaman yapabildik.

Zaman zaman birkaç hata oldu ama Bir şey var ki, aslında Süper Kahraman Sarayı işini yapmaya karar verdikten önce, birkaç kişiye bunun bizim son gösterimiz olabileceğini söylüyordum.

Şimdi bu konuşmaya biraz ara vereceğim.

Özellikle benim daha önceden gösteriyi izlemiş ama bir süredir görmemiş olan aile üyelerim.

Onları buna davet etmeyeceğim.

Bence bu gerçekten kötü bir karar.

Bizi seveceklerini sanmıyorum.

– Mesela, Joe Amca – Evet.

– bizi sevmişti.

– Evet.

O, bu süper kahraman konusunu anlamayacak.

Sanırım biraz açıklayıcı yapabiliriz.

Bunu düşünmen berbat bir şey çünkü bence bu bizim en büyük gösterimiz olacak.

Bizim en büyük gösterimiz olabilir ama ben Bunu en iyi şekilde yapmalı ve en çok insanı getirmeliyiz çünkü bu, uzun bir süre için son gösterimiz olacak.

Bununla bir sorunum yok.

Bence bu iyi bir fikir.

Yani, patlayacaksa patlar.

Bu bir felaket olacak.

– Bu – Bu şekilde düşünmeye başlama.

Ben böyle doğdum.

Pekala, böyle demeye cüret etme.

Havuzun kenarında koşma! Kayıp düşersin! Elton John'un Safety Albümü Youtube'a yüklendi.

Elton John'un, belli ki Elton John olmaması ile ilgili şaka, sadece bir varsayım oyunu.

Ama bu sadece benim bağırırken güvenlik tüyoları, mesela, "Bir ebeveynin yakınında dur!" Veya "Kimlik bilgilerini İnternet üzerinde kimseyle paylaşma!" Her neyse, albümü de burada.

Zehirli sarmaşıklara dikkat edin ve sonrasında kene araması yapın ormanda olduğunuz zaman!

ELTON JOHN OLMALI, SESİ BENZİYOR DOSTUM BU SANIRIM GERÇEKTEN O

Bir yetişkine yakın dur! Bir yetişkinin yakınında dur! Bir noktada belki, güvenlik tavsiyelerini bağırmaya başladım ve sonra da sanırım Noah önermişti, "Neden tüm bunları alıp The Safety Albümüne dönüştürmüyorsun?"

EN GÜVENLİ ŞEY DİKKATLİ BİRİDİR

Bu büyük bir başarıydı.

En çok gurur duyduğum şeylerden biri sanırım.

16 yaşında çoğu kişi gibi, ailemin yanında garip hissediyordum.

Hâlâ öyleyim aslında ama muhtemelen o zaman daha fazlaydı bazı yönlerden kesinlikle öyle her neyse, evdelerdi, üst katta, bu odadaydılar aslında ve ben de aşağıda kaydediyordum.

Sesim kısık ya da güvensiz çıktıysa bu yüzdendir.

Oynatma listesi Şimdi ailenin yanında daha rahat mı hissediyorsun?

Annemle, evet.

Bu da benim MICHAEL NEW MICHAEL'IN BABASI kırık dökük garajım.

Birkaç ay içinde kapısını değiştirmeyi düşünüyorum.

Zaman zaman makineyle çimleri biçtiriyorum.

Onun adı New Michael.

Onu her zaman göbek adı olan Aaron ile çağırdık büyüme çağında olan bir bebekken.

O, bu ismi sevmiyor, varsın öyle olsun.

O New Michael'ı seviyor.

Ama onun hâlâ göbek adı Aaron.

Bu öyküdeki rolüm bu kadar.

Bir bakıma daha eğitimli ve daha zeki olmayı dilerdim.

Onun kadar zeki değilim.

Onunla daha çok iletişim kurabilmeyi isterdim.

Anladın mı?

Onunla birlikte olmayı seviyorum, birlikteyken çok eğleniyorum ve o çok iyi bir çocuk.

Yeterli olamıyor gibi hissediyorum.

Belki de çalıştığım için, ben hep saatlerce çalışırım yani büyürlerken iki çocuğumla da çok zaman geçiremedim, Amanda ve oğlum, New Michael.

Bu nedenle eşim Asperger's Are Us ve onun arkadaşları hakkında daha çok şey biliyor.

Onun kadar çok şey bilmiyorum ama birçok şeyi görmeye başladım.

BONNIE NEW MICHAEL'IN ANNESİ

Onlar program yoluyla tanıştılar ki bu benim için son çareydi onun uyabileceği bir yer bulabilmek için çünkü ailesi olarak onun bazı eşsiz yanlarıyla boğuştuk.

LAUREL JACK'İN ANNESİ

Şimdi bu sanırım onun yaz programından aldığımız dosyalardan biriydi.

Jack bunun günün en kötü zamanı olduğunu söyledi.

Her bir gün, günün sonunda, bir öz değerlendirme yaptılar.

Dürüst olma konusunda tuhaf bir baskı hissederdim.

Bence bu ortalama bir insanın spektrumda olandan daha iyi olduğu türde bir şey, bir bakıma uğraştıran ama yapabileceğinin en iyisi olmayan.

Mesela, bu nedenle spektrumda olan birinin tempolu koştuğunu asla görmezsiniz.

Ya en hızlı şekilde koşarsınız ya da Ya en hızlı şekilde koşarsınız ya da yürümek istersiniz.

Tempolu koşarak durumu daha da zor hale getirmenin, ama tüm gücünüzle yüklenmemenin anlamı yok.

Yani, teknik olarak var ama beyninize o şekilde görünmüyor, bu nedenle bu sizi geriyor.

Yani birden beşe kadar puanlamaları mı gerekiyordu?

- Birden beşe.

- Sanırım öyleydi.

Birden ona, o yaz özgüvenim azdı.

- Birden ona kadar mıydı?

- Hayır, sadece şakaydı.

Tamam.

Bu çok iyi bir gün.

Uzun zaman için, insanlar tarafından sevilmemin tek yolu şakalar yapmak ve komik olmaktı.

Bu hâlâ insanlarla iletişim kurmamın en kolay yolu.

Bu benim lise mezuniyet fotoğrafım.

Liseden mezun olduğumda, sınıf tarafından oylandım Ben sınıftaki en cana yakın kişi seçildim.

Bu delice bir şey ve bence bu, lisede sonunda komediyi kullanmayı öğrendiğim içindi.

İnsanların benim hakkımdaki düşünceleri zamanla resmen değişti çünkü mizah yoluyla onlarla bağ kurmayı öğrendim.

Bu yolla kendimle dünyanın geri kalanı arasındaki köprüyü geçmeyi öğrendim.

Kimlik sahibi olmayı şakalar yaparak öğrendim.

GÖSTERİYE ALTI HAFTA KALA

Okuryazar Adam, diğerine harfleri nasıl birleştireceğini açıklamayı sevmeli ama bunların hepsi karmaşık.

Bu fazla kafa karıştırıcı! Bir şakada dört kademe istemiyorum.

Yani, bekle, senin bu çok iyi olan iki fikrin nelerdi?

– Kesinlikle Gandhi – Hepsi.

Okuryazar Adam içeri koşup diyebilir, ”Çocuklar! İndira Gandhi kaçırılmış!” Sonra Kelime Oyuncusu da, ”Andrew Gandhi de kim?”

der.

İnsanlar aptal kişilikleri ne olursa olsun sürekli onun sözünü kesiyorlar.

Ne güçleri varsa.

Kötü Fikir Adamı, ”Hayır, bence kendi evimizi yakmalıyız!” Küçümseyen Adam ise sözü kesip der ki, ”Hayır, günlük iş çarkına bakma zamanı geldi!” Ama ayrıca aktörlere para harcamak istemezsek Görünmez Adamı daha çok kullanabiliriz.

– Karanlık Adam dünyayı ele geçirir.

– Karanlık Adam ele geçirir! Peki ya bir insana sahnede gerçekten kahve lavmanı yaparsak?

Ben yapmam.

Denediğimiz pilotun sorunlarından biri yeterli bir hikaye örgüsü olmamasıydı.

Kapa çeneni, Karşı Fikir Adamı!

– Ethan, sen iyi misin?

– Evet, sadece yorgunum.

– Çocuklar, ben sadece – O suç sözlüğünü tutuyor.

– Çocuklar – Siz ne Bunu kim yaptı?

New Michael dikkatli değildi.

– Özür dilerim.

706 Yazılar

Onu silmem gerek.

- Bunu temizlemeliyiz.

- Bu resmen büyük bir felaket miydi?

- Sanmıyorum.

- Yo, değil.

- Olabilirdi! Bu gerçekten olabilirdi.

Evet, her şey büyük felaket olabilirdi.

Hayır, çoğu şey muhtemelen asla olmazdı.

- Olabilirdi.

- Hayır.

Kelime.

Siz çocuklar yarın New Michael'ın evine gelebilir misiniz?

Hayır, bekleyin.

Bunu benim evimde yapmayı bilmem ama kimse benim evimde kalamaz.

Beverly içinde başka bir yerimiz yok.

Sanırım benim evimde yapabiliriz.

Sanırım ben Hepsinin üstünden geçmek yerine yazı oturumu yaparsak.

Evet ayrıca ailem çekim ekibi olursa çok ayak bağı olmazlar.

Bunu nasıl biliyorsun?

Onlarla 20 sene yaşadım.

Evine kaç tane çekim ekibi geldi?

Şey Bu belgeselde birbirimiz hakkında kötü konuştuğumuz bir bölüm yapmak ister misiniz?

Bu tren öğlende kalkıyor, Gloucester'a varıyor, sonraki durağa, 12:08'de Batı Gloucester'a da yaklaşık saat 12:13'te.

Manchester'a 12:18'de Beverly Çiftliklerine 12:24'te, Montserrat'a 12:30'da, Beverly'ye de 12:34'te.

Bazı "demir yolu hayranları" gibi işin matematiğinin detaylarını bilmem ama trenleri severim ve ülkedeki farklı sistemleri biliyorum dünyanın geri kalan kısmındakileri de.

Rockport'daki Bear Skin Neck'teyiz.

Bazen, Buraya gelip yaratıcılığım için ilham alırım.

Aslında tam olarak burada dururum.

İlham almak için ne harika yer.

Son zamanlarda öncekinden daha stresliyim ama bunun üniversiteye geçmemle, daha çok bağımsızlık kazanmamla ve hayatımla ne yapacağım konusunda endişelenmemle ilgili olduğunu düşünüyorum.

Mesela Hayatınla ne yapacaksın?

Evet, aynen.

Bilmiyorum.

Bakalım hayat beni nereye götürecek, bilirsin.

Rockport'tan gelecek sonraki tren Salem'den ayrılmış! Boston'a giden sonraki tren Montserrat'tan ayrılmış.

Sen hangi trene bineceksin?

Rockport'a giden trene.

Sözünü kesmemi istemiyor.

Sözünü kesmemi istemiyor.

O okumak istiyor.

Sorun değil.

Rockport'a giden tren.

Kulaklarını kapatıyor çünkü onunla konuşmamı istemiyor.

Tam bir Aspie.

Boston'a giden sıradaki tren! Rockport'a giden sıradaki tren! Ethan da trenleri sever.

Gürültü için endişeleniyor musun?

Trenler gürültülü olabilir.

Çizelgeye bakmak ister misin?

Rockport'a giden sıradaki tren dört dakika içinde.

Çizelgeleri sever misin?

Bakmak ister misin?

Bakabilirsin.

İstiyorsan bakabilirsin.

Kendimi hissizleştirmek için çok zamanımı harcadım çünkü bende aşırı duyarlılık var.

Güneş gözlüklerim ve mp3 oynatıcım yanımda ve bildiğim şarkıları çalıyorum, bu benim duyarlılığımı kesiyor sanki benim tüm hislerimi köreltiyor.

Bu da durumlara daha fazla katlanabilmem anlamına geliyor.

Biz aşırı duyarlıyız çünkü bir şeyler bizi içeriden rahatsız ediyor ve çevre bu süreci hızlandırabilir de yavaşlatabilir de ama altında yatan sebep değil.

İçeride başka bir şeyler oluyor.

O da belirli kötü durumlarda ortaya çıkıyor.

Bu benim teşhisim.

Bana konulan ilk otizm teşhisi.

Bunu al, bunun iyi yanları da burada, iyi şanslar! Evden kaçtım çünkü hiç olmadığım kadar özgür hissediyordum ve ben sadece başıma gelen ve anlamadığım her şeyi açıkladı bu durum.

Yirmi yıl.

İNSAN DAVRANIŞI EKONOMİK BİR YAKLAŞIM Her insanı diğerlerinden daha çok etkileyen şeyler var.

708 Yazılar

ÜNİVERSİTEYE BAŞLAYANA ÖĞRETMEK Aspie'leri, sinirsel açıdan normal birini ancak fiziksel bir müdahalenin rahatsız edebileceği şekilde rahatsız eden bazı şeyler var.

Gasp edilmenin yarattığı travma benzerini birçok Aspie her hafta yaşıyor.

Vay canına, kulağa tehditkâr geliyor! MEAGAN NEW MICHAEL'IN DOSTU Bunu duyduğuma üzüldüm.

Bu durumun yarısı bile değil! Muayyen günüm geldiğinde kontrol bende olmuyor.

Kontrol ona geçiyor.

Pekala, tampon reklamı kurgusu yapıyoruz ve "dönem" demek yerine "bir kadının geleneği" diyoruz Kral James İncili'nde de öyle derler ya.

- Bu kız kardeşinin elbisesi mi?

- Hayır.

- Nereden - Süper Kahraman Sarayı için aldık.

Birbirimizi lisenin ilk senesinden beri tanıyoruz.

O, son sınıftaydı.

Ben de Ben tatlı lise bir kızıydım.

Ben de son sınıflardaki sporcuydum.

O son sınıftaki sporcuydu.

Onu gördüğümde, kıçım ürperdi.

Çok komik.

Bunları dışarı çıkarayım.

Önce biraz suya ihtiyacım var.

- Sanırım bizde var.

- Tamam, bunu çıkarıyorum.

İşin doğrusu düşünürsen bu yeterince saçma bile gelmeyebilir.

Yaratıcılık anlamında farklı şeyler üzerinde çalışmak istediğim zamanlar olmuştu.

Meagan ve ben Aşk Kumpanyamız için beyin fırtınası yaptık, yani ben bu fırsat için gerçekten heyecanlıyım.

Üç yıldır Asperger's Are Us yapıyoruz.

BENİ UYANDIRMA! Diğer çocuklar skeç gösterisi yapmaktan sıkıldılar.

Bunu üç senedir yapıyorduk, neredeyse.

Sahip oldukları zihniyet de, bilirsiniz, çoğunlukla eski malzemeyi kullanmamız.

Buraya gelip oturabilirsin.

Ve Her neyse ben şüpheciydim, Süper Kahraman Saray gösterisi yapmak istemiyorum.

Diğer çocuklar isteyince ben de razı oldum Her neyse, birkaç gün önce, niye Süper Kahraman Saray gösterisini yapmamamız gerektiğine dair sebepleri hepsine e-postaladım.

Yani ağırlığımı koyduğum ve duruşumu açıkladığım için mutluyum.

BEVERLY DEPOSU GİDİŞ GÖSTERİYE BEŞ HAFTA KALA Yaratıcılığımı engellemeniz adımlarıma dikkat etmeme sebep olduğundan bir açıdan beni üzdü.

Böyle söyleme.

Söylediğin kaba bir şey.

Biliyorum ama başka türlü nasıl söyleyeceğimi bilmiyorum çünkü kendimi gerçekten kötü hissetmeme sebep oldu.

– Çünkü ben – Peki, bak ne diyeceğim?

Çoğu zaman söylediklerin kendimi kötü hissetmeme sebep oluyor.

Mesela, bir arada olduğumuz zaman sen sadece monoton sesinle diyorsun, "Bu aptalca" veya "İyi bir şaka değil."

Tamamen gerekmeyen zamanlarda.

Bunu her zaman yapıyorsun, yani Bu aptalca! Çünkü çok geçerli sebepler verdim Eğer isterseniz, bu bizim Beyaz Albümümüz olabilir, siz bir sürü skeç bulursunuz ben de Süper Kahraman Sarayı fikri bulurum, ve siz çocuklar ihtiyaç oldukça her birine katkıda bulunursunuz, bir araya geliriz ve sonra tam bir gösteri yaparız iki yarımı birleştirmişiz gibi.

– Süper Kahraman Sarayı ve skeçler mi?

– Evet! Bu fikri beğendim.

Evet, eğlenceli mi bakalım Evet, deneyelim nasıl olacak bakalım.

İdeal olarak Cumartesi tüm gün prova alacağız, değil mi?

Evet.

– Yarın senin evinde – Demek istediğim bunu düşünmem gerek.

Tamam, New Michael'ın evinde 2:45'te filan görüşürüz.

Bunu yapmak için heyecanlandım.

Haklıydın.

Yeni bir gösteri hazırlamaya zamanımız yok.

Prova yapmak için ne kadar az zamanımız olduğunu düşünmemiştim.

Bazen, senin ve bazı insanların farkı, onlar Onlar daha mütevazı.

Ben en mütevazıyım.

Onlar Çok fazla şey düşünürler ama ille de söylemeye değer diye düşünmezler.

Oh, adamım! – Bu nereye gidiyor?

– Kıskandım, sen çift katlı aldın.

Bir üst katı aldım.

Nerede o?

– Sonsuza dek Elveda, yarın görüşürüz.

– Evet.

Seni seviyorum.

Sanırım bunu hallettik.

İyi bir anlaşmaya vardık.

Nasıl gidecek göreceğiz.

Noah'nın hislerimi incitecek şeyler söylemesi alışılmadık değil ama üstesinden çabuk gelirim çünkü kasıtlı olmadıklarını biliyorum.

Yarın güzel bir gün olacak.

Çok yoruldum.

Koca bir hafta bir sürü Aspie çocukla çalıştım ve şimdi bir sürü Aspie çocukla daha zor bir şey yaparak takılmaya devam edeceğim.

Seni artık uyandırabilir miyim?

Hayır ama Jack çok geç kaldı.

Fark ettim, onunla konuştun mu?

Herkes, Geliştir 101 dersine hoş geldiniz çünkü kendinizi yüzde 101 oranında geliştirmenizi istiyoruz! – Geliştirmeyi geliştirsiz yazamazsınız! – Oh, bu harika! Dilbilgisi hocasını kim çağırdı?

Komik! Sünnetçi onun sözünü keser ve "Kestiğim için özür dilerim" der.

Ah, hayır! Ne yaptığını gördün mü?

Ne düşünüyorsun, jilet skeci nasıl bitmeli?

Kendilerini jiletlerle kesiyorlar.

Tanrım, keşke jiletleri denemek için daha acısız bir yol olsaydı! Bu gerçekten komik, bunu kim yazdı?

– Kendi başına mı New Michael?

– Evet.

Bu gerçekten iyi.

– Bunu Mart ayında yazmıştım.

– Tamam, yani Martta ne olduğunu hatırla Martta kalır! – Gidip kamyondan bir tane daha alayım! – Hayır, hayır, hayır.

Dersin, "Ne, şimdiden mi?"

Siz pislikler osurdunuz mu?

– Sanmıyorum.

– Ben yapmadım.

Evet, ben yaptım.

Bu yüzden senden kurtuluyoruz.

Siz çocuklar hakkında en az sevdiğim şey ne biliyor musunuz?

Kokuyorsunuz.

Sen de hapşırıp öksürüyorsun.

Sanki sen daha güzel kokuyorsun.

Odamın her yerine osuruyorsunuz.

Ama hepiniz ile buradayken, bu odada bile olamıyorum, sonrasında çok kötü kokuyor yani.

Demek istediğim, hepimiz yaparız.

Sen de benim evimde yapıyorsun.

Bu skeçlerden birini bir yerlerde yapmak ister misin New Michael?

Veya burada oturup koklamak istemediğin şeyleri mi koklamak istersin?

Ben, hayır, ben Peki, biz neredeyse Peki Pekala, New Michael'ın molaya ihtiyacı var, sorun değil.

Bu gerçekten Gerçekten çıldıracak gibiyim.

Tamam.

Burada kesiyorum.

Evet, biraz garip hissediyorum çünkü kız kardeşim evde.

Gördün mü, bu yüzden evimde yapamam.

Sana seçenek sunduk Hayır, yapmadınız! Sen yapmak zorundayız dedin "Başka neresi olabilir ki?

Senin evinde olmak zorunda!" Hayır, ben sordum.

- Senin hakkında konuşmuyorum! - Tamam! İyi gidiyordu New Michael.

Gitmemizi ister misin Prova şu ana kadar iyi gidiyordu.

Sinirlerim bozuldu diyorum.

Kız kardeşim hep evde de değildi.

Aşağıya inmemizi ister misin?

Çünkü acıktım, bir şeyler yiyebilirim.

Sizin gitmenizi istiyorum.

Ben gitmeyeceğim.

Saat 5:30.

Bir buçuk saatimiz var, prova yapmalıyız.

O zaman ben gidiyorum.

Siktirin gidin çocuklar! Bununla başa çıkamam.

- Pekala.

- Çalışmaya devam edin.

Hep aynı şey.

Pekâlâ.

Ethan, sen iyi misin?

Mutlu değilim ama iyiyim.

New Michael sadece ailesi evdeyken biraz hassaslaşıyor.

Evet, bu herkesin suçuymuş gibi davranmasına gerek yok.

Onlar Neyse problem çözüldü.

Sinirlendim, bununla başa çıkamadım.

Çıkmam gerekiyordu.

Evimde prova yaparken tuhaf hissediyorum.

Bu birazcık bunaltıcı.

Şimdi sadece bitsin istiyorum.

Çevrimdışı olacağım, gitmemiz gerekiyor şimdi.

Umarım New Michael yarın bizi öldürmez.

Biliyorum, muhtemelen sinirli olacak, geldiğinde normalden daha hassas olacak, bu provayı daha zor yapacak.

Sonra görüşürüz! Provayı burada yapmak istemiyordum ve gerçekten kötü bir duyusal sorun yaşıyordum.

Her şeye sinirlenen uyuz biri gibi hissediyorum ama bu Demek istediğim, bu gerçekten sinir bozucu Evimde olması sadece büyük bir sıkıntıydı, hepsi bu.

Burada olmasını beklemediğim kocaman malzeme var, bunu köşeye koyacağım sanırım.

Bu yaptığım iyi bir seçim değildi hem de hiç.

Zor olan tüm bu şeyler, bizim için zorlayıcı olan, Asperger's Are Us'ı başlattığımız için elimize geçen şey bu.

Bunlar bizim Aspieler olarak sahip olduğumuz zorluklar, birden fazla şeyi aynı anda yapamayız.

Bu yüzden hakkımızda bilgisi olmayan sadece grubun görüşü hakkında bilgisi olan insanlardan daha fazla övgü alırız, bu da ödediğimiz bedel.

Sanırım sonuçta epey adil oluyor.

Kaç tane insan Engelli Olimpiyatlarına birinin dünya rekoru kırmasını görmek için gidiyor?

Keşke daha çok kişi bunu yapsaydı.

Kesinlikle oradaki insanlar hızlı veya kendi spor dalında iyi olabilirler.

Ama Onların ilgisini çeken şey zorluklardır ve bu bizim yüzleşmemiz gereken bu gösteriyi izlendiğimiz için delice yapan zorluklardan biridir.

GÖSTERİYE DÖRT HAFTA KALA YAKLAŞAN GÖSTERİYİ DESTEKLEMEK ADINA BOSTON GLOBE NOAH'LA RÖPORTAJ YAPIYOR

Kahkaha, gerçekten.

Ayrıca insanların komedi standartlarını yükseltmek hakkında.

Aksine, yaptığımız şeyle vermek istediğimiz mesaj bu.

Herkes hep soruyor, bilirsiniz, "Yani amaç otistik insanların komik olabileceğini herkese öğretmek değil mi?"

Hayır, amaç bu değil.

Birlikteyiz çünkü komik olduğumuzu düşünüyoruz, yaptığımız şeyi seviyoruz ve orada olsun istiyoruz.

İspanya'ya filotilla ile gitmek istiyoruz.

Bu gerçekten üç yıl boyunca çalışmamızın sebebi, evet.

Anlamanıza sevindim.

Bunu NPR röportajından anlamadıkları için çıkarmışlardı.

Güle güle.

İzleyici ile bağ kurmaya çalışmıyoruz.

Amacımız kendi eğlencemiz için komik olmaktır.

Eğleniyorsanız bu harika.

Eğlenmiyorsanız bunun için üzgünüm.

İzleyici size pozitif pekiştirici veriyor ve bu harika.

Ama öyle yapmazlarsa, siz bunu kendi adınıza komik olmak olan amacınızı başararak elde ediyorsunuz.

Malzemeniz iyiyse ve sahnede de batırmazsanız o zaman kazandınız! Kazanmayı severim! Neredeyse salıncakta sallanmayı sevdiğim kadar çok.

Bütün Dünyada kapalı gişe oynamak istiyoruz.

Uzaylıların gösterimize gelmesini ve dolu olduğu için geri çevrilmelerini istiyoruz.

Ama biz gerçekçiyiz yani eğer uzaylılar içeri girerse de sorun değil.

ASPERGER'S ARE US FAVORİ KOMEDYENLERİNDEN YAKLAŞAN ŞOVU İÇİN KISA FİLM ÇEKMESİNİ İSTEDİ.

NEW MICHAEL ONU YÖNETECEK.

Bugün K-Strass ile telefonda konuşacağım.

K-Strass, Zip-Zap'ten tekrar bizimle.

Bu sabah bize katıldığın için teşekkürler.

Pekala K-Strass, günaydın, geldiğin için teşekkürler! - Teşekkürler, nasılsın?

- İyiyim! Yo-yoyla okullara gidiyor musun?

Çocuklara yeşilci olmayı öğretmek! Aslında, şimdiye kadar sadece bir okula gittim.

K-STRASS YO-YO ŞAMPİYONU Dürüst olmam gerekirse, o da çok sıcak geçmedi.

Aslında, o resmen büyük bir felaketti.

Oh, hayır! Diyeceğim şudur ki, bilirsin, hayatın bir sürü iniş çıkışı vardır.

Ve Temiz bir iniş için eve döndürelim, 10-4.

Sonra Sen iyi misin?

Sizde klip var mı?

Klip mi?

Joe size bir klip gönderdi mi?

Hayır, klibimiz yok.

Daha önceden yaptığının klibi mi?

Evet.

K-Strass'ı ilk gördüğüm anı asla unutmayacağım.

Noah bana videolardan iki tanesinin bulunduğu bir e-posta gönderdi.

Üst kata, yatak odama yürüdüm, yatakta resmen isterik bir şekilde gülüyordum ve gecenin geri kalan kısmında onu düşündüm.

İşte burada.

Merhaba! New Michael mı?

Evet, evet, ben New Michael.

– Sen Mark mısın?

– Ben Mark'ım.

Ben New Mark.

Oh, harika! Baban Old Mark mıydı?

Evet, Yaşlı Mark.

New Mark Yaşlı Old Mark.

Paylaşıyoruz Bunu yapmış olan başka biriyle tanışmamıştım.

Bunu başka kimse yapmaz New Michael.

Sadece sen.

Evet.

Sen şeyi yapabilirsin, bilirsin, sadece Ben abartmasız K-Strass olacak Şekil Değiştiren dışındaki tüm karakterler olacağım.

Sizlere teşekkür etmek istiyorum bu kişi olarak beni seçtiğiniz için.

Bu benim için çok değerli.

Ben Evet, yani, bizim için bunu yapıyor olman bizim için çok değerli.

Hepimiz senin büyük hayranlarınız.

Bir dakikaya görüşürüz.

– Pekâlâ.

– Güle güle.

Sonra konuşuruz.

Kıkırdamak geldi içimden çünkü onun sesi aslında aynı K-Strass'ın sesi ve bunu söylerken aptal gibi hissediyorum, K-Strass'ı hatırlamak beni kıkırdatıyorsa K-Strass'la konuşuyorum gibi! Onlar gerçekten K-Strass karakterini sevmişler.

Bu Wisconsin'de karşılaşabileceğiniz bir karakter.

Bilirsiniz, dost canlısı olan biri kendini biraz fazla açığa vurur ve Ama onların daha derin bir şey bulmasından gururlandım.

Merhaba, Okuryazar Adam.

K-Strass, Yo-Yo Adam'ın biçimini aldım.

Vay canına, şekil değiştirme becerilerin esrarengiz! Pekâlâ Sodamı hâlâ tutmamı istiyor musun?

Evet, tabii, sodayı tut.

Komik olacak.

Ilık beyin, beyin osuruğum var ve evet, ben sadece, gidebileceğimi sanmıyorum.

Pekâlâ, sahne! Kesinlikle.

Kesinlikle K-Strass'tan beklendiği gibi.

O bunda iyi.

Ne yaptığını biliyor.

PILGRIM KİLİSESİ İşte kötü şöhretli çardak, onu filme almak için sabırsızlanıyorum çünkü bir çardak dışına konulabilecek en aptalca tabelaya sahip.

AYLAK AYLAK GEZİNMEK YASAK Çünkü bir çardak içinde başka ne yapabilirsin ki?

Ben gayesiz bir direnişçiyim bebeğim.

Hayır, Asperger's Are Us'taki çocukları seviyorum.

Sanırım olumlu yanları olumsuz olanlara kesinlikle ağır basıyor.

Birbirimizi kızdırıyoruz ama biz kardeş gibiyiz.

Demek istediğim, bunu gerçekten bilemem, hiç kardeşim olmadı.

Ben ve Noah, Asperger's Are Us'tan bir süre önce epey güçlü bir arkadaşlık geliştirdik.

Beni arardı ve uzun bir süre telefonda konuşurduk, "Oh, bu çok iyi" diye düşünmüştüm, anladın mı?

Bilirsin, çünkü Noah'yı hâlâ danışmanım olarak görüyordum.

Yakın arkadaşlarınızı akıl hocam diye çağırmazsınız ama o zamanlarda Noah hem yakın arkadaşım hem akıl hocamdı çünkü benden büyüktü ve bana öğretecek çok şeyi vardı.

İdeal olarak, New Michael bundan bir kariyer elde edebilir.

Bu işi kariyere dönüştürmeyi her şeyden çok isterim ama yapamazsam da önemli değil.

Bu işe yaramazsa New Michael'ın ne yapacağı konusunda gerçekten endişeliyim.

Onunla iş ilişkisi içinde olmak gerçi Bazı yönlerden Bilirsin, şu aşamada bazı yönlerden arkadaşlığımız için iyi olmayabilir.

Bir keresinde New Michael gecenin ortasında Noah'yı alıp plaja götürdü onu suya attı ve dedi, "Seni bir daha görmek istemiyorum."

Noah ona karşılık verdi, evini yakıp kül etti.

İkisi de bir süre hapis yattı, bu grubumuzda hatırlamak istediğimiz bir an değil ve Jack'in karanlık tarafı hakkında ne kadar az şey söylesem o kadar iyidir.

Üzgünüm, sizi tamamen oltaya düşürdüm! Gelecek dokuz ayda takılmayacağımızı veya çok konuşmayacağımızı bilmeme rağmen GÖSTERİYE İKİ GÜN KALA New Michael gerçekten benim en iyi arkadaşım.

Ergenlik çağından beri böyle, ki bu garip ama dene ve anlaşabileceğim başka bir Aspie bul belki onun yerine biz en iyi arkadaşlar oluruz.

Onları birleştiren bence espri anlayışlarıydı ve sonra Noah dostluk eli uzattı Umarım benim hakkımda konuşmuyorsunuzdur.

Bana kendim olmamı söyledin.

Bakın, bakın mizah, işte orada.

Aslında hiçbir şey hakkında çok fazla konuşmam gerekmedi.

Annenle röportaj yapılması iyi bir şey çünkü söyleyecek bir sürü harika şey var.

Beni biliyorsun.

Ben çok konuşurum.

Her güne bir soru tahsis edilmiş durumda yani çok fazla paylaşmayı çok sevmiyor.

Bu yüzden sadece bu kadar bilgi alabiliyoruz, birer birer.

Bu çocukları sağa sola götürmeye yardım etmemin başka bir sebebi çünkü Ethan, Noah ve Jack'i alıyorum ve onlara soruyorum "Bir gösteriniz olacak mı?"

"Oh, evet, şurada, şurada ve şurada."

İnternet üzerinden ücretsiz ulaşılabilir, aksine.

Bilgi.

Bazen öyle değil ama birçok şeyi bu şekilde buldum ben de, yani umarım Gösteriye gelecek misiniz?

Sanmıyorum.

– Nerede, Cambridge'de mi?

– Evet.

Niye gidemiyoruz ki?

Bence biz Pek hoş karşılanmayız, ama önemli değil.

Çünkü gösterilerini izlemiştik Hoş karşılanır mıyız New Michael?

Saat kaçta?

Gösteri mi?

Gösteri gece yarısında yani siz muhtemelen gitmek istemezsiniz.

– Ah be.

– O saatte uyuyor olacağım! Evet.

Sonraki gösterini yakalarız tatlım! Sanırım bu benim gitmemi istemediğin anlamına geliyor.

Bunu sık sık yapar.

Yaygın bir şeyden.

– Gitmeliyiz.

– Evet.

Gitmek zorundayım.

Röportaj bitti.

– Oğlum beni orada istemiyor.

– Evet, bu hissi bilirim.

– Neden anlamıyorum.

– Bu aynen şöyle, "İyi bir baba mıyım bilmiyorum" diye nasıl endişeleniyorsan öyle.

Bence bu, ne yaptığını görmenizi istememesiyle aynı utanç ve güvensizlik hissi çünkü o bu konuda garip hissediyor.

– Rahatsız mı hissediyor?

– Evet, aynen.

Bence bu kişisel bir şey değil.

Bu sadece, bilirsiniz, siz onun ailesisiniz ve o da, bu onun için en yakın ilişki türü ve ona göre korkutucu bir şey bu.

Beni görmesine izin vermemeliyim.

Evet, kesinlikle! Saklanırsan, o iyi olacaktır.

Evet, bilirsin, annemin beni gösteri yaparken izlemesine 24 yaşına kadar izin vermedim ve babamı da 21 veya 22 yaşıma kadar.

Bize hikâyeler anlatır mesela, "Evet, babamla ben pervaneye çoraplar atarak takıldık ve bu gerçekten eğlenceliydi."

Evet.

Bazı eğlenceli şeyler yaparız.

Senin hakkındaki şeyleri seviyor.

- O anlar - Eski günlerdi.

O kadar da eski değildi.

Onu birkaç sene önce yapıyordunuz.

Bu komikliği senden almış ve onu çok iyi bir komedyen yapıyor.

Her Aspie ebeveyni çocuklarının onlardan nefret etmesinden veya mutsuz olmasından korkuyor ve bunun nedeni çocukların onlarla yeterli derecede iletişim kurmaması.

Bu otizmin bir parçası, bencil oluyorsunuz, yani gerçekten kendi içinizde durmak istiyor ve dışarı çıkmak istemiyor, dünya ile iletişim kurmak istemiyorsunuz ne yazık ki buna ebeveynleriniz de dahil.

Bu şekilde bir tren kullanmanız sizin için bunaltıcı mıdır gitmeniz gereken önemli bir yer varken?

- Geri ve ileri.

- Evet, bu mantıklı geldi.

Sadece geri ve ileri bunaltıcıdır ama eğer treni sadece noktadan noktaya kullanıyor olsaydım, bu sorun olmazdı.

Demek istediğim ulaşım sorun değil, ama sürekli insanlara çarptığım için iş çıkış saatlerinde bunalıyorum.

Chris Tucker filmlerinde olmaman iyi.

Gerçekten iyi gidiyorsun ahbap.

Bu grupta birlikte olduğumuz için cidden mutluyum.

Çok iyi, ben de.

- Bizi hayatta tutan kayasın sen.

- Harika.

Çok iyi.

Aferin, Kartondan Kesilmiş Adam.

Umarım bu büyük bir görüş alanı ve izleyeni olacak ama büyük bir şey yaptığında daima bir sürü risk olur.

Bugüne kadarki en büyük gösterimiz.

Sahne üzerinde.

Buraya geldiklerinde, Süper Kahraman Sarayı'na bakacağız.

Ethan, tren seçenekleri neler?

10:40 çünkü bu Jack için tek seçenek.

– Sanırım.

– Hadi aç artık! – New Michael cevap vermiyor mu?

– Evet! Tamam, muhtemelen bilmiyordur.

Bunu kişisel olarak alıp da ona sinirlenme.

Ethan, bunu halledeceğiz, bu sinir bozucu ve stresli, sadece bil ki her şey yoluna girecek.

Biliyorum sadece Bu sinir bozucu, hemfikirim.

Hey, içeri gel.

Nasılsın Meagan?

– Merhaba.

– Selam.

Bunun içinden bak, net olmayan bir şey var mı bak ve hazır olduğumuz zaman onu kapat.

Zorunda kalırsan tekrarla biz hazır değilsek.

İşte ışıklar.

Bu daha okunabilir bir tane.

Evet, bu daha okunabilir.

Bunu senin için yazdırabilirim bir yerden.

Meagan neredeyse iki yıl önce bu gömleği bana vermişti.

Bu önemli bir şey.

Çocuklar, saat 7:45.

Meagan, saat kaçta çıkman gerekiyor?

9:30 treninde olmam gerekiyor, yani muhtemelen buradan ayrılacağım saat – 8:55 mi?

– Bir saat gibi mi?

Bir saat gibi belki biraz daha az.

Tamam, durmaksızın programın üstünden geçmeliyiz çocuklar.

Tamam çocuklar, hazır mısınız?

KOSTÜMLER VE MALZEMELER ŞOV İÇİN Herkes hazır, başla.

Sadece şarkıyı mı çalıyorsun?

Şarkıyı çal, evet, aynen.

İntiharcı Adam sahnede yalnız.

Peki, Küçümseyen Adam! Ben denetleyeceğim! Kapa çeneni Fazla Düşünen Adam! Evet, Gandhi'yi şimdi özgür bırakacağız! Hey, teşekkürler Düşünen Adam! Merhaba! Ben Gary Dink! Ben gözlemsel komedi yapıyorum, gerçek oldukları için komik olan şeyleri! İzleyiciler sandalyelerde oturmayı sever.

Bu adam neden bahsettiğimi biliyor! Ben Gary Dink! – Aynı şeyi yapmaktan sıkılıyordum.

– Hepimiz öyleydik.

Kesinlikle! Büyük bir ara vereceğiz zaten.

Dokuz ay içinde hepimizin ne kadar değişeceğini merak ediyorum.

– Bilirsin, Jack, merak ediyorum eğer – Alkolik olacaksınız üçünüz de.

Merak ediyorum, bilirsin Özellikle Bütünsel Şifacı Adam Babanın bugün söylediği bir şey şu ki o gerçekten Babamla mı konuştun?

Bizi istasyona getirdi.

– Öyle mi yaptı?

– Evet.

Oh, evet! Sizin onunla olduğunuzu unutmuşum.

Evet, seninle sebebi ne olursa olsun gurur duyduğunu söyledi.

Evet, babamı seviyorum.

Umarım, çünkü o seni çok seviyor.

– Biliyorum.

– Gerçekten öyle.

Özel bir şey.

İlişkimizi çantada keklik saymıyor.

– Bu önemli.

– Eskiden yapardı.

Ya sen?

GÖSTERİYE BİR GÜN KALA Beş kişiden oluşan kapalı arkadaş çevrem var.

Asperger's Are Us, Ben ve Meagan.

Beş arkadaş.

Jack uzağa gidiyor ve Ben'in bir bebeği oldu, yani üçe indi.

Şimdi genellikle tüm yıl boyunca Facebook hesabımı kapalı tutuyorum doğum günümün ayı olan Ekim ayı hariç, böylece insanlar Facebook duvarıma "Mutlu Yıllar" yazabilirler.

Ama paylaşacağım bir şeyler olduğunda yeniden açıyorum.

Bunun son gösterimiz olabileceğini düşünürsek, iyi bir tane olmasını istedim ki insanları davet edebileyim.

Şimdi kesinlikle kendimden daha eminim.

Bu yumurtaları yapmak iyi bir seçimdi.

Umarım bugün çoğu iyi seçimin günüdür.

Şimdi Topraktaki yaratıklar ve havadaki kuşlar gerisinin çaresine bakacaktır.

Buraya sadece fotoğraf çekimi için geldim ve o da bir felakete dönüştü.

AAA üyeliğiniz var mı?

Benim var, ben arayabilirim şimdi.

Harcayacak vaktimiz yok artık.

Tamam.

Hiçbir kötü şey olmayacak.

720 Yazılar

Gösteri berbat olabilir.

Hayır, bu doğru olmayacak.

Prova yapmak için geç kalacağız.

Bu en kötü ihtimal.

Evet ama Jack buradaysa nasıl prova yapacağız?

Jack bunu çözdü çocuklar.

Hey, aferin Jack.

Cidden.

Kapıyı açabilir misin Ethan?

Her şey bu kadar mı?

Kartondan Kesilmiş Adam gerekiyor.

Teşekkürler.

Gitmeden önce, bir şey daha.

Evet?

Şortların.

Onları bana vermene gerek yok.

Gösteride sen giyeceksin onları.

Onları indirmeye çalışıyordum Tamam.

ama sanırım bunu çoktan yaptım.

Tamam.

Senin şapkan burada.

Daha fazla eşyan var diye düşünmüştüm.

İzleyiciler muhtemelen benim cümlelerimi kitaptan okuduğumu bilecekler Ama bunu yaptığını açıklayacağız, sen Okuryazar Adamsın, önemli nokta da bu zaten.

İş çizelgesini kullanıyor muyuz yoksa kullanmıyor muyuz?

- Evet.

- Tamam.

Evet, bunlar set için.

Hey, nedir bu?

Bu kimin maskesi?

Özgürlükçü Adam ama o öldü yani önemli değil.

California'da başarılı olan aktöre ne dersin?

Şimdi değil, Emilio Estevez Şaka Adam.

Emilio Batıdaki En İyitevez! Susar mısın?

Bu günlerden birinde seni öldüreceğim.

Tamam, seni Emilio Rahattevez bırakacağım.

Bu geçişin çok kısa olması gerekiyor.

- Evet, olması gerekiyor.

- Evet.

Bu elbisenin böyle giyildiğinden emin değilim.

Keşke bunu önceden belirtseydiniz.

Yapmamız gereken Herkesin başının üstünden.

18.

Sahneyi K-Strass ile yapıyor muyuz?

- Onu bilgisayardan mı alıyorsun?

- Evet.

Tamam, yani yetiştiriyor musun?

Herkes hazır mı çocuklar?

Gandhi'yi özgür bıraktığın için, Okuryazar Adam, 1 tane altın yıldız aldın! Teşekkürler, Altın Yıldız Adam! Deniz Mavisi Yıldız almanın bir yolu var mı?

Ben altın rengini pek sevmem de.

Yani şimdi sen mi?

Hayır, o zaman sensin.

Hayır, ama bekleyin, sende Oh, haklısın.

Hepimiz seni özel yapsın diye farklı bir şey istediğini biliyoruz ama hatırla, sen özel değilsin, tamam mı?

Yani alabildiğini alman gerekiyor, bunun için endişelenme.

Evet, neyse, benim gerçekten gitmem gerekiyor, çünkü gidip babamı kan işinden almam gerekiyor.

Orası Oshkosh'un üzerinde ve o Çünkü annemin arabasını kullanıyorum, ki dürüst olmak gerekirse bir hurda yığınıdır.

Her neyse, ılık beynim var sonra konuşuruz çocuklar ve belki şekil değiştiririm, daha sonra sizin için şekil değiştiririm.

Tamam, güle güle.

En son K-Strass'ın son videosunu yaptığımız zamanı hatırlayın, o ilk defa tek başınaydı, biz sahnede onunlaydık ve onun için yazdığımız replikleri okuyordu.

O çok havalıydı.

Çok gerçek bir hikâyeydi.

GÖSTERİ GÜNÜ ASPERGER'S ARE US 10 DOLAR Teşekkürler.

İki bilet için 20 dolarım var.

Sahneden önce kusarsam belgeseli renklendirmiş olur muyum?

Evet! Suratlarınız birbirine benziyor siz akraba mısınız?

Bir sürü insan bize bunu sordu ama değiliz.

Umarım daha çok insan izlemeye gelecek.

Arkada saklanmalıyız.

Çok arkada oturmak istemeyiz.

Pekâlâ çocuklar, evin ışıklarını açın ve sonra yerlerinize geçebilirsiniz.

Geldiğimi bildiğini sanmıyorum.

Burada olduğumuzu bilmiyor.

Bu şimdiden eğlenceli.

Onlar birkaç dakika programın gerisinde kaldılar.

İşte başlıyor! Merhaba herkes, geldiğiniz için sağ olun.

Biz Asperger's Are Us'ız, burada olduğunuz için gerçekten minnettarız.

Bu doğru, otizm spektrumundan insanların oluşturduğu ilk komedi grubuyuz.

Eğer komik olmazsak, Ethan'ı suçlayın.

Ben ruhsuz doğdum.

Bu tamamen orijinal yeni gösteriyi hazırladık ve bu gece ilk defa sizin için sahne alacağız.

Gösterinin tadını çıkarın! Repliklerini unuttuğun için berbat oldu ama benimkini unutmuşum gibi oldu.

Sorun değil, işe yaradı.

Bu gerçekten iyiydi.

Oğlum içeri gel! Evet baba?

Geldi.

Nihayet geldi! Büyük günün, hayatın boyunca beklediğimiz gün! Nihayet geldi! Ne büyük günü?

- Senin cenazen! - Ne?

ETHAN'IN CENAZESİ Tüm arkadaşlarımız ve ailemiz burada olacak ve diyecekler, "Yaşasın Ethan! Onu özlüyoruz!" Baba, ben kötü bir çocuk mu oldum?

Tabii ki de hayır! - Oraya bak, görüyor musun?

- Evet?

O senin mezarın! Üzerinde "Ethan 2006-2013.

O şimdi Tanrı'yla yürüyor" yazıyor.

Onun yanındakini görüyor musun?

Ağabeyinin ve ablanın mezarları! İşte, hediyelerini verme zamanı.

Burada, sadece şöminenin arasına geri gir, arka taraftalar, odun, gaz yağı ve eski gazeteleri seviyorsun, değil mi?

Baba, burası soğuk! Yakında sıcak olacak.

Baba korkuyorum, bunu neden yapıyorsun?

Sana yangın güvenliğini öğretmek için.

Oradan çık oğlum.

Dersini aldın mı?

Evet, söz veriyorum bir daha kibritlerle oynamayacağım.

Keşke ağabeyin ve ablan da bu kadar çabuk öğrenselerdi.

Umarım Başkan çabuk gelir.

Ne zamandan beri bilmediğim en büyük skandal bu.

BAŞKANLIK BASIN KONFERANSI - 1884 - Evet, belki Maria Haplin meselesi.

Oh, evet, Maria Haplin skandalı.

Grover Cleveland'la, bu ondan daha büyük olabilir.

Evet.

Sanırım Başkan içeri geliyor şimdi.

Geldiğiniz için teşekkürler.

Sanırım hepimiz neden basın konferansı çağırdığımı biliyoruz, bu nedenle hemen sorulara geçelim.

Evet efendim.

Neden bir trenle evlenmeye karar verdiniz?

Ondan dürüst bir tren yapmak istiyorum.

Çocuk sahibi olma ihtimalini düşündünüz mü?

Umuyorum ki eğer çocuklarımız olursa, daha çok anneleri gibi olup dakik olurlar ve babaları gibi rötarlı değil.

Sıradaki soru.

Peki, seks hayatınız nasıl?

Diğer herkesinki gibi olduğunu varsayıyorum.

İçine girip onu harika bir yere süreceğim.

Güney istasyonu gibi mi?

Sapık mısın?

Kuzey İstasyonu! İlk olarak, evet, ben sapığım.

Dürüstlüğün için teşekkür ederim.

BROOKLYN TESİSATÇISI Şaka yapıyor olmalısın! Bazen sadece ellerini kirletmen gerekir! Kocam evde yok.

Yardıma ihtiyaç var mı?

Anlıyorum.

Kadınların tesisatçı işine nasıl girmeye çalıştıklarını takdir edebilirim.

Noah Britton basketbolda iyi olduğunu iddia ediyor.

KÜÇÜK İDDİALAR MAHKEMESİ Sadece bir atış hakkın var.

Topu bunun üzerine düşürmüşsün gibi görünüyor.

JİLET BIÇAĞI DENEME TESİSİ Keşke jiletleri denemek için başka bir yol olsaydı.

Sonunda Elton John'u görebileceğim için çok heyecanlıyım.

Elton, bayanlar ve baylar! ELTON JOHN KONSERİ (SAFETY ALBÜMÜ) Bayanlar ve baylar! Tehlikeden uzak durun! Orada tehlike var, oraya gitme! Bunun Elton John olduğunu düşünmüyorum.

Kimsenin ev işi yaptığını görmüyorum.

SÜPER KAHRAMAN SARAYI Seni suçluyorum.

İyi, Küçümseyici Adam.

Ben kontrol edeyim! Kontrol edeyim.

İyi fikir, Tren Çizelgesi Adam.

Beğendim.

Sorun yok! Sonuçta, tren seyahat etmek için en iyi yol! Kapa çeneni! Otobüs seyahat için en iyi yol! Newburyport'un dışına kadar bir numara ile gideceğiz ve Lynn'de 47 numaraya bineceğiz! Otobüs Çizelgesi Adam! Ezeli düşmanım! Sen sadece rahatla.

Tamam, evet, teşekkürler, Küçümseyen Adam.

Rica ederim.

Bu kısa konuşmayı yapmamıza sevindim.

Gandhi, bu kadar cesur olduğu için, altın bir yıldız aldın.

Deniz Mavisi Yıldız almanın bir yolu var mı?

Ben altın rengini pek sevmem de.

Yani altın olanı alacağım ama Alabileceğin şeyi al ve kapa çeneni! Belki sonra sizin için şekil değiştiririm.

Temizleyici Kadın! Ayı Adam öldü! Teşekkür ederim! Teşekkürler! Teşekkürler! Herkese teşekkürler! New Michael.

Ne?

Sadece seni tebrik etmek istedim.

Teşekkürler baba.

Bence harika bir iş çıkardınız.

- Gerçekten.

- Teşekkürler.

- Tarafları değiştirelim.

- Taraf değiştirmek mi?

Evet.

Bu el Eli görünen daha dominant olandır.

Aferin.

Teşekkürler.

Harika bir çocuk.

Bunun böyle olmasını beklememiştim, beni şaşırtıyorlar.

Orada olduklarını bilseydim rol yapamazdım.

Sonuna kadar bilmemem iyi oldu ve, bilirsiniz, hepsi sevdiler.

Sanırım babam beni sahnede rol yaparken gördüğüne memnun kaldı ve başardığımı gördüğüne de.

Gerçekten gurur duyuyor, bu güzel.

Muhtemelen belgesele girecektir.

Belki de girmez, bilmiyorum.

Bunlar aradığınız o sulu anlardan.

Sulu.

Bu gecenin gösterisi iyiydi ve gece gösterilerinden sonraki gecelerde diğer herkes şöyleyken, "Ben parti yapıyorum, ne yaptığımı bilmiyorum.

Bu Cuma gecesi, parti yapıyorum."

Ben de eve giderek kutlayacağım, tek başıma.

İki yıldır ilk defa arabayla turneye çıkıyorum.

Yaptıklarımın işe yaradığına emin olmam gerekiyor.

Sadece öyle olmasını istediğim için değil, aynı zamanda insan olarak sevgiye ihtiyaç duymaktan ve ayrıca, bilirsiniz işte, güvensizliği yenmek için.

12 yaşındayken, "Herkes tarafından her zaman onaylanmanın ve ilgi çekmenin iyi yolu nedir?"

diye düşünürdüm.

"Rock yıldızı olacağım.

Mükemmel."

Doğuştan yetenekli olmamın yararı oldu.

Gitmeliyim.

Turneye çıkmalıyım.

Kitaplar, İncil ve William Shakespeare'in tüm eserleri.

Tuvalet malzemesi, diş fırçası, beş tüp diş macunu, iki havlu, ılık, su geçirmez ceket.

- Gerçekten fötr şapkanı alıyor musun?

- Evet.

Onu nasıl paketleyeceksin?

Uçakta onu takacağım.

Bagajdaki şeyleri askılara koymadın, değil mi?

- Hayır.

- Genellikle hayır.

Tamam.

Ben çok iyi bir paketleyici değilim.

Bu harika bir yolculuk oldu ama onları özlediğim, kendi dalga boyumda biriyle konuşmayı özlediğim bir sürü zaman olacak.

İngiltere'de olduğum sürece muhtemelen konuşacak başka Aspie olmayacak.

Bu gerçekten zor olacak.

Bu çocuklar muhtemelen benim en iyi arkadaşlarım.

Yani, söyleyecek kötü bir şeyim yok.

Farklı bir şey yapmak istedik ve yaptık, yaptığımız için memnunum.

Farklı bir şey yapmak daha eğlenceliydi.

Bana göre sanatçı olmak budur, yeni şeyler yapmaktır.

Wikipedia sayfamı hayal edebiliyorum, paragraf açılır, belki şöyle der, "Komedyen New Michael."

Ama belki bir gün böyle de diyebilir, "New Michael, girişimci, komedyen, yazar, yönetmen" kim bilebilir?

Belki son cümle de, "Ona da Asperger sendromu teşhisi konmuştu."

Ben böyle hayal ediyorum.

18 AY SONRA Geçen sonbahar, bal kabağı baharatını ve sonbaharla ilgili hemen her şeyi abartmışım.

Elbette öyledir.

Çok özlediğim içindi! Hayatım boyunca burada yaşadım.

New England'sız bir sonbaharım olmamıştı.

JACK OXFORD'DAYKEN OLAĞANÜSTÜ AKADEMİK PERFORMANSI İÇİN JAGER ÖDÜLÜ ALDI.

O ŞU ANDA SON SINIF TEZİYLE İLGİLİ İŞLERE BAŞVURUYOR.

SEKS TİCARETİ MÜCADELESİNDE İSKANDİNAV MODELİ En son bir arada olduğumuz zamanın üstünden bir buçuk sene geçti ve birçok şey değişti.

Sanırım benim için en büyük değişim Rachel oldu.

HER GÜN - EGZERSİZ - ÖĞREN ÜRET - SOSYAL - GÜNEŞ - NOAH BOSTON'DA BİR GÖSTERİSİ SIRASINDA RACHEL'LA TANIŞTI.

BİRLİKTE YAŞAMAYA BAŞLADILAR.

EVİNE HOŞ GELDİN NOAH! Harlem Gezginlerinde staj beni epey meşgul ediyor.

Yaşlıyım ama bence bunu yapabilirim.

Boyum var, esnekliğim var.

Koordinasyonum yok ama bu yüzden bu bir staj.

OTİZM'Lİ BİRİNİ SEVİYORUM ASPERGER'Lİ YETİŞKİNLERE DANIŞMANLIK YAPIYOR VE OTİZM ÜZERİNE DERS VERİYOR.

AYRICA MÜZİSYEN OLARAK TURNESİNE DEVAM EDİYOR.

ETHAN BU SONBAHARDA SALEM EYALET ÜNİVERSİTESİNDEN MEZUN OLDU.

THE MASSACHUSETTS BAY ULAŞIM MÜDÜRLÜĞÜNE STAJ BAŞVURULARI YAPIYOR Trenler ve ulaştırma ilgisi bilirsiniz, takıntı olarak başladı ama benim için bir kariyere dönüştü.

Bence bu bana çok iyi bir avantaj sağlıyor.

New Michael hakkında sevdiğim şey olması gereken şey değil.

Kuralları yıkıyor.

Ciddi bir isim, çok havalı bir isim ama aynı zamanda da bir şaka.

NEW MICHAEL UMASS LOWELL'E TAŞINDI, KİMYA MÜHENDİSLİĞİNDE UZMANLIK ALDI.

KENDİ DAİRESİNDE, ARKADAŞLARI VE AİLESİNE BİR SAAT MESAFEDE YAŞIYOR.

Massachusetts Üniversitesinde derslere ilk girmeye başladığımda, öğretmenlerimi uyarıp ve bana New Michael demelerini söylemedim, çünkü başlarda üniversitedeki ilk zamanlarım olduğu için çok gergindim.

Ama şimdi bu değişiyor.

Dönemin sonunda değişmeye başladı ve yapmaktan korkmayacağım.

NOAH SIK SIK NEW MICHAEL'I ARAYIP ZİYARETİNE GELİYOR Şoför New Michael! ASPERGER'S ARE US TEKRAR BİR ARAYA GELDİ.

Ben lotus pozisyonunu tercih ediyorum, benim Qi'ım için çok daha iyi buluyorum.

Namaste.

YENİ MATERYAL ÜZERİNDE ÇALIŞIYORLAR.

Gordon'ın katılımı hep yüksek sanırdım! Terli Diş haklıydı! Burada kimse yok! – Evet, evet! – Oraya düştü.

Bunu yazabilir misin?

Evet, senin dini uygulamalarına saygı duyuyorum.

"ARKADAŞLARIMIN KÜÇÜK YARDIMLARIYLA İDARE EDİYORUM" LENNON & MCCARTNEY En önemli şey ciddiye almak, anlardın mı?

Bu çok ciddi bir iştir.

Buna eğlenceyi karıştıramazsınız.

Anlarsın ya, girişimci olarak, sen bir girişimcisin.

Sen bir iş adamısın ve eğlence satıyorsun.

Aynen gayri menkulde olduğu gibi, komedide de, yer her şeydir.

Açıkla.

Sadece şaka yapıyordum.

Steven Shore, otistik profesör dedi ki, "Otistik biri ile tanıştıysan, otistik biri ile tanışmış olursun."

Umarım bunu anlarsınız.

Hepimiz aynı değiliz.

||

728 Yazılar